

Sorularla **Evrim** *ve Yaratılış*

Prof. Dr. Âdem TATLI

SORULARLA EVRİM VE YARATILIŞ

Prof. Dr. Âdem TATLI

İLAVELİ İKİNCİ BASKI

Korkuteli-2017

Baskı

HİLAL OFSET

Bağlık Mah. Ortaokul Sok. No: 21-A.
07350 Kumluca-Antalya
Tel. 02428874785

Gsm: 0505 787 21 50 - 0543 434 15 02
www.hilalofset.com.tr

Matbaa sertifika no:31795
Birinci baskı: 2015

İkinci baskı: 2017

Korkuteli- 2017

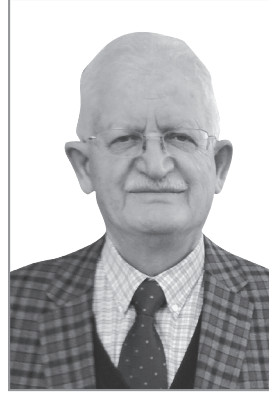
Yazarın izni olmadan,
kısmen veya tamamen çoğaltılamaz.

ISBN:
978-975-95379-5-1

İsteme adresi:
Kiremitli Mah. Mehmet Akif Ersoy Bulvarı. no:18/2.
Korkuteli/Antalya, 0505 451 5411
e-mail: adem.tatli07@gmail.com

Prof. Dr. Âdem Tatlı

1947 yılında Antalya ilinin Korkuteli ilçesine bağlı Küçükköy'de doğdu. İlkokulu köy'de, Ortaokulu aynı ilçede, lisenin ilk iki sınıfını Aydın Ortaklar Öğretmen Okulunda, son sınıfını Ankara Yüksek Öğretmenokulu Hazırlık sınıfında okudu. 1970 yılında Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü'nden mezun oldu.

1970-1971'de Tokat Öğretmen Okulu'nda öğretmenlik yaptı. 1971 yılında Atatürk Üniversitesi Temel Bilimler YüksekOkulu'na Okutman olarak girdi. 1972 yılında Botanik asistanı oldu. 1975 yılında Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nde doktorasını tamamladı. 1975 yılında kısa dönem askerlikten sonra, 1978-1979 yılları arasında İngiltere'nin Manchester şehrinde konusuyla âlâkalı araştırmalarda bulundu. 1982 yılında doçent oldu. 1988 yılında Profesör olarak Selçuk Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanlığına getirildi.

1993-1996 yılları arasında Dumlupınar Üniversitesi Rektör yardımcılığı ve Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanlığı'nı yürüttü. 1997-1998 yıllarında Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü ve 1998-2004 yıllarında Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Üniversiteler Arası Kurul üyeliği ve Kredi Yurtlar Kurumu Genel Kurul üyeliğinin yanı sıra, Üniversite Yönetim Kurulu ve Senatosu ile Fakülte Kurulu ve Fakülte Yönetim Kurullarında vazife yaptı.

2006 yılında emekli oldu. 09.11.2012-22.08.2013 tarihleri arasında Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Gölhisar Meslek Yüksekokulu'nda çalıştı. 03.09.2013 Mahkeme kararı ile Dumlupınar Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümüne döndü. 25.04.2014 tarihinde yaş haddinden emekli oldu.

Yayınlanmış kitapları:

- 1-Beyniniz Yıkandı mı?** Zafer Dergisi yayını, İstanbul, 1983.
- 2-Fosiller ve Evrim.** Cihan yayınları, İstanbul, 1984.
- 3-Merak Ettiklerimiz.** 4. Baskı, Cihan yayınları, İstanbul, 1984.
- 4-Evolusyon.** Zafer Dergisi yayını, İstanbul, 1984.
- 5-Yaratılış, Evrim ve Halk Eğitimi.** M. E. Bakanlığı yayını, Ankara, 1984.
- 6-Evrim Raporu.** M. E. Bakanlığı yayını, Ankara, 1985.
- 7- Yaratılış Modeli.** M. E. Bakanlığı yayını, Ankara, 1985.
- 8-Erzurum Bölgesi'nin Yaygın Çayır ve Mer'a Bitkileri.** Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım örgütü (FAO) yayını. Ankara, 1988.
- 9-Evrim, İflas Eden Teori.** Bedir yayınları, İstanbul, 1990.
- 10-Evrim ve Yaratılış.** Tuğra Ofset, Isparta, 1992.
- 11-Kütahya'nın Anıt Ağaçları.** Kütahya Valiliği yayını, 2000.
- 12-Bitki Coğrafyası.** Bizim Büro, Ankara, 2004.
- 13-Türkiye Vejetasyonu.** Bizim Büro, Ankara, 2004.
- 14-Evrim.** Tuğra Ofset, Isparta, 2005.
- 15-Biyolojiden İdeolojiye Evrim Teorisi.** Zafer Dergisi yayını, İstanbul, 2007.
- 16-Gayeli ve Plânlı Yaratılış.** Şehzade yayını, İstanbul, 2007.
- 17-İnsanlık Tarihi Boyunca Evrim.** Mavi Ufuk yayınları, İstanbul, 2010.
- 18-Bilimlerin Işığında Yaratılış.** Üsküdar Üniversitesi yayını, İstanbul, 2015.
- 19-Genel Biyoloji.** 9. baskı, Hilal Ofset, Isparta, 2015.
- 20-Küçükköy Beldesinin Tarihi ve Sülâleleri.** 2. Baskı, Hilal Ofset, Kumluca, 2015.
- 21-Etik ve İnsanî Değerler.** Türdav yayın grubu, İstanbul, 2016

İKİNCİ BASKIYA ÖNSÖZ

Sorularla Evrim ve Yaratılış kitabının kısa sürede bitmesi, ikinci baskıyı gerekli kılmıştır. Bu kitaba olan fevkalade teveccüh, günlük hayatta en çok karşılaşılan; **İnsan niçin bu dünyaya gönderilmiştir? İlk yaratılış nasıl meydana gelmiştir? İlk insan Hz. Âdem, bütün insanların renk ve ırk karakterini nasıl ihtiva ediyordu? İnsanla maymun arasında benzerliğin sebebi nedir? Canlıların ölmesi Allah'ın Rahmet ve İnayetiyle nasıl başdaşır? Gibi evrim ve yaratılışla ilgili yüzlerce sorunun cevabını ihtiva etmesinden kaynaklanmaktadır.**

Bu ikinci baskıya; “sorularlaevrim” sitesine gelen ve en çok sorularlardan seçim yapılarak yaklaşık yüz sayfalık ilave yapılmıştır.

Bu kitabın esas gayesi, “evrim” adı altında, canlıların ilk yaratılışı ve evrimi konusunda felsefî değerlendirmeler ve şahsi düşüncelerin ispatlanmış bilimsel bilgi gibi takdiminin doğru olmadığını nazara vermektir. Bu konuda devamlı, sistemli ve ısrarlı bir şekilde insanın aşağı yapıları canlılardan evrimleştiği dile getirilmektedir. Böylece gençlerde Semavî dinlerdeki insanın doğrudan yaratılış konusundaki açık hükmüne karşı tereddütler ve şüpheler meydana gelmesine yol açılmaktadır.

Özellikle İslâmiyet’in doğruluğu hakkında bir takım şüphe ve tereddütler hâsıl edildikten sonrası kolaydır. Dinlerin hakikat olmadığı, her şeyin başıboş ve kaos içerisinde bulunduğu, insanın kendi kaderini kendisinin tayin etmesi gerektiği, kimseye karşı hesap verme durumunda olmadığı telkin edilerek gençler her türlü menfi düşünceye alet edilir hale getirilmektedir.

İşte bu kitapta, benzeri telkinlere ve sorulara karşı aklı ikna edici, kalbi ve nefsi tatmin edici cevaplar yer almaktadır.

Kitabın bu ikinci baskısını okuyarak tashihinde yardımcı olan sayın Doç. Dr. Kazım Uysal’a ve Oper. Dr. İsmail Selçuk’a teşekkürü bir borç bilirim.

Ayrıca, bu eserin birinci baskısında olduğu gibi ikinci baskısında da her türlü yardımlarını gördüğüm Feyyaz Bilim ve Gelişim Derneği mensuplarından sayın Dr. Burhan Sabaz ve Sayın Ahmet Çolak kardeşlerim başta olmak üzere, eserin şekillendirilmesinde ve tashihinde emeği geçen sayın Mustafa Bozgeyik’e, mizampaj ve tasarımı yapan sayın Üzeyr Demirer’e, işleri koordine ve organize eden sayın Ahmet Sait kardeşler’e teşekkürü bir borç bilirim. Gayret bizden tevfiğ Allah’tandır.

2017, Prof. Dr. Âdem TATLI
Korkuteli

TAKDİM

Dünyada insanlık serüveni, ilk insan ve aynı zamanda ilk peygamber olan Hz. Âdem babamızla başlamıştır ve kıyamete kadar bu devam edecektir. Bugüne kadar 124 bin peygamber ve 120 milyon evliya, insanlığa; yaratıcıları olan Allah'ı ve O'nun kâinattaki tasarrufunu ve insandan ne istediğini anlatmaya çalışmışlardır. İnsanlardan bir kısmı o rehberlerin sözünü yerine getirirken, bazıları da sadece kendi nefis ve arzularını tatmin yolunu tercih etmiştir. Bu farklı iki yolun, kıyamete kadar yolcuları olacaktır.

Batı dünyasında bir yaratıcıyı doğru tanıyamama problemi vardır. Hristiyanlık adına papazlar bilim adamlarına Teslis yaratıcı modelini, yani ilâh, Hz. İsa ve Hz. Meryem'in teşkil ettiği bir üçlüyü sunmakla kalmayıp, kâinattaki bir takım kötülüklerin, bu üçlü iktidarların bilgisi dışında olduğunu ve tabiatın yaptığını ileri sürmüşlerdir. Böyle bir ilah anlayış kaosu içerisinde olan bilim adamları, Hristiyanlığa ve dolayısıyla onun adı altında bütün dinlere mesafeli durmuşlar ve bilim sahasından din telakkisini tamamen çıkarmakla kalmamışlar, din karşıtı bir davranış içerisine girmişlerdir.

Hâlbuki İslâmiyet atomdan galaksilere kadar her şeyin idaresini Allah'a verir. O'na göre bir çiçeği yaratmakla bir baharı yaratmak, bir baharı yaratmakla bir cenneti yaratmak birdir. Diğer taraftan İslâmiyet bilime ve bilim adamına büyük değer verir, iki günü eşit olanın aldanmış olduğuna dikkati çeker. Âlimin mürekkebin, şehidin kanıyla bir tutar.

Günümüz insanı, sahip olduğu cüz'i ilmine güvenip, yaratıcısına karşı, acizliğini ve kulluğunu unutmuş, kendisini adeta ilâh makamına yükseltmiş, Allah'ın kâinattaki icraat ve tasarrufunu nefesine kıyaslayıp, kendi aklını kâinata **mühendis tayin edilmiş gibi, hoşuna gitmeyen veya aklına uygun gelmeyen şeylere itiraza başlamıştır. Bilimde yaptığı en küçük bir değerlendirmeyi ve ortaya çıkardığı bir prensibi ve yeniliği, adeta yaratıcıya meydan okur tarzda kendi nefesine verir olmuştur.**

Gençlerden gelen bir soru, onların gurur ve kibirini kıracak tarzda olup şöyle diyor: **İnsan madem bu kadar mükemmel ve iktidar sahibidir. O zaman tuvalete gitme ihtiyacını nasıl değerlendireceksiniz?**

İşte insan bu! Küçük dağları kendisi yarattığını fehmeden, gururundan etrafını göremeyen bir insanın acizliğini bu soru gayet güzel ortaya koyuyor.

İşin bir başka yönü ise, bin sekiz yüzlü yıllardan itibaren bütün dünyada bilim âlemine hâkim olan ve bir yaratıcıyı devreden çıkaran pozitivist felsefenin değer hükümleri, ispatlanmış bilimsel bilgiler gibi takdim edilmektedir. Özellikle kâinatın ve canlıların yaratılışı, insanın yeryüzünde ortaya çıkışı, hep bu felsefenin rehberliğinde ve öncülüğünde ateist bir yaklaşımla ve “evrim” adı altında açıklanmaya çalışılmaktadır.

Herkesin kendine göre bir inancının, ya da değer hükmünün veya felsefî görüşünün olması gayet tabiidir. Ancak, bir yaratıcıyı devreden çıkaran felsefî bir düşüncenin, bütün dünyada ispatlanmış bilimsel bilgi gibi takdimi ve böyle bir düşüncenin kritiğine ve alternatif görüşlerine yer verilmemesi bilim etiği bakımından uygun olmadığı gibi, bilimsel bir davranış da değildir.

1980 yıllardan itibaren basında da geniş yer alan dünya çapında bir teşkilatın, evölüsyon manasında bir evrimin, yani bir yaratıcıyı devreden çıkararak bütün canlıların meydana gelişini tesadüf ve tabiata veren bir anlayışın sistemli ve programlı bir takipçisi olduğunu görüyoruz. Bunların bütün eğitim kurumlarında ateist bir anlayışın devamını ve yaratılış düşüncesinin bu kurumlara girmemesini sağlamak için, dünya çapındaki parlamentolarda, internet sitelerinde ve bilim camiasında her türlü faaliyette bulunduklarını anlıyoruz.

Evrım ve yaratılış konusundaki bütün bu olumsuz yaklaşımları dikkate alarak, bu konuda sıhhatli bilgi edinmek isteyenlere yardımcı olmak gayesiyle, 2010 yılında sorumluluğumuzda; “sorularlaevrim” sitesi kuruldu. Bu sitede, kâinattaki varlıkların ortaya çıkışı, insanın ve diğer canlıların yaratılışı konularında gelen sorulara cevaplar verilmektedir. Beş yıldır, evrim, yaratılış, yaratıcı, tesadüf, tabiat ve sebepler konularındaki soruların bir kısmını ve onlara verilen cevapları burada bir metin haline getirmeye çalıştık.

Bu eser ile, evrim ve yaratılış konusunda, “bilimsel bilgi” adı altında, ateizme dayalı bir takım felsefî görüşlerle gençleri imansız yapmaya çalışanların metotları ve hendikaları anlaşılmış olacaktır. Ayrıca, Yaratıcının ve yaratılışın doğru anlaşılmasına ve doğru yorumlanmasına basamak teşkil edeceği ümidindeyiz.

Bu eserin kitap haline gelmesinde en büyük paya sahip Feyyaz Bilim ve Gelişim Derneği mensuplarından sayın Dr. Burhan Sabaz ve Sayın Ahmet Çolak başta olmak üzere, eserin şekillendirilmesinde ve tashihinde emeği geçen sayın Mustafa Bozgeyik'e, mizampaj ve tasarımını yapan sayın Üzeyr Demirer'e, işleri koordine ve organize eden sayın Ahmet Sait kardeşler'e teşekkürü bir borç bilirim.

Gayret bizden tevfik Allah'tandır.

Prof. Dr. Âdem TATLI

2015, Korkuteli

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM I **VARLIKLARIN YARATILIŞ** **GAYESİ VE PLANLI YARATILIŞ**

- Soru 1-**İnsanın yaratılış gayesi nedir? >22
- Soru 2-** Allah neden kâinatı ve içindekileri kimya, fizik vs. kanunlarla yarattı? > 23
- Soru 3-** Allah neden ilk önce bakterileri, sonra biraz daha kompleks canlıları yaratmıştır? > 24
- Soru 4-** Allah neden uzun bir zamana yayarak tek hücreli canlıları yaratmaktan başladı? Bunun hikmeti nedir? Eğer evrim yoksa, yani insanlar maymunlardan gelmeyip ikisinin hiç bir alakası yoksa, neden kan gruplarındaki “Rh” a kadar ortak yönümüz var? >25
- Soru 5-**Neden, dünyamızda ilk hayat sudan başlamış ve kademe kademe diğer canlılar yaratılmıştır? > 28
- Soru 6-** Allah sakat veya mutasyona uğramış canlıları niçin yaratıyor? > 30
- Soru 7-** Aristo’nun cansız maddelerin canlıya dönüşmesi fikriyle, Darwin’nin abiyojenez fikri arasında ne fark vardır? > 32
- Soru 8-** Bazı bilim adamları, **İndirgenemez komplekslik** diye bir şeyin olmadığını ileri sürüyorlar. Buna ne dersiniz? > 33
- Soru 9-** Cansızlardan canlının teşekkül ettiğine ait iddialar var. Yaratılışçılar deneylere karşılık deneyle ispat yoluna gidemez mi? > 35
- Soru 10-**Domuz mademki zararlıdır. Öyleyse niçin yaratılmıştır? > 37

Soru 11-Evcil hayvanlar nasıl ortaya çıkmıştır? > 37

Soru 12- Evrenin patlamayla meydana gelmesi ve uzay boşluğuna gezegenlerin dağılması neden aniden olmadı? > 42

Soru 13- Evrimcilerin, bir bulutun zamanla sıkışarak güneşi hâsıl ettiği tezi doğru mudur? > 44

Soru 14-Her canlı müstakil mi yaratılmıştır? > 45

Soru 15-İlk organizmalar, henüz karbon ihtiva etmeyen ilk topraktan nasıl yaratıldı? > 45

Soru 16-İlk ribozom nasıl ortaya çıktı? > 47

Soru 17- İnsandaki savunma sistemi immün yapıda görülen olumsuzluklar, bazı hastalıkların insanda görülmesi, plansız yaratılışa ve dolayısıyla bir Yaratıcı'nın olmadığına delil değil midir? **Şayet bir Yaratıcı varsa, bu yapılar O'nun Rahmetine ters düşmez mi?** >48

Soru 18-Neil Campbell'in Biology isimli kitabında' *Paramesyum*'un silleri ile insanın nefes borusunun iç yüzeyini döşeyen hücrelerin silleri arasındaki benzerliğin olması, onların akraba olduğuna bağlanıyor. Bu doğru mu? > 53

Soru 19-Prionun (proteinin) basit bir yapısı var. Farklı ortamlarda değişime uğrayıp bir deli dana hastalığına sebep olan virüse değişiyor. Yıllar içinde bu virüsler birbiriyle reaksiyon göstere göstere canlılığın ilk halkası olan bakteriye, sonunda da insana dönüşmüş olamaz mı? > 54

Soru 20-Saç biti gibi insana zararı dokunan bazı böceklerin ve insanı rahatsız eden parazitlerin yaratılmasının hikmeti nedir? > 54

Soru 21-Sebeplerle Allah'ın kudreti nasıl tecelli eder? > 57

Soru 22-Sıfır entropi 'yokluk' mu demektir? > 59

Soru 23-Ters dönen bir böceğin kendisini doğrultamayarak ölmesi,

kusurlu bir yaratılışın sonucu değil midir? > 61

Soru 24-Türlerin bir atadan gelmesi veya bağımsız yaratılması düşüncelerinin tevhit anlayışına uygunlukları nasıldır? > 62

Soru 25-Yaratılışçılar evrimi kabul ediyor mu? > 64

Soru 26-Yaratılışçıların soy ağacı grafiği nedir? > 67

Soru 27-Yoktan yaratılma sadece ilk varlıklarda mı olmuştur? > 67

Soru 28- Allah'ın ilk yılını yaratmasını, Hz. Musa'nın asasının mu'cize olarak bir anda yılanı dönüşmesi şeklinde mi oldu? > 68

Soru 29- Allah *Mesosaurus* gibi canlıları neden yarattı? Bu canlı gibi milyonlarca türünün nesli tükenmiş. Allah yarattığı canlı türlerinin yok olup gitmesine neden izin verdi? > 69

Soru 30- Eğer canlı dünya Allah'ın eseriye, neden canlıların %99'u normal hayatını sürdürmeden yok oluyor? Ortada bir sebep yokken acı çekip ölen hayvanlar, geçmişte yaşamış ve bugün izine bile rastlanmadan türleri yok olmuş canlıların durumu yaratılışla nasıl açıklanabilir? > 71

Soru 31- Ateistler aşılایıcı rüzgârlar mucizesini çürüttüklerini iddia ediyorlar. Buna nasıl cevap verilir? > 73

Soru 32- Ortama en iyi uyum sağlayan hayatta kalıyor, zayıflar eleniyor. Mesela, insanda milyonlarca spermden biri hayatta kalıyor. Peki, bu adaletin değil de, acımasız doğa kanununun göstergesi değil midir? > 75

Soru 33- Dünyada insana, tabiata hiç bir faydası olmayan; aslan, kaplan ve bunların avladığı geyik, ceylan, bufalo niye yaratıldı? Dünya insanlar ve cinler için yaratıldıysa, insanların hiç bir temasta bulunmadığı bu hayvanlar neden var? Neden birbirlerini avlayıp boğuyorlar? Bu hayvanlara gerek var mıydı? > 77

Soru 34- Guguk kuşunun başka yuvaya yumurta bırakırken kendi

yumurtası olmayanları atması, Allah'ın evreni kusursuz yaratmadığının delili değil midir? > 79

Soru 35- Sümsük kuşları iki yumurta yapar. Yumurtanın birisi gelişir, diğëerinden çıkan yavru, büyük olan yavru tarafından öldürölür. Bu acımasızlık değil midir? Yaratılışçılar bunu nasıl açıklayacaklar? > 83

Soru 36- Yağmur yağdırmayan gelişigüzel şekil almış bulutlar, simetrisiz gelişigüzel uzanan ağaç dalları, bazı hayvanların üzerindeki rastgele karmaşık şekiller vs... Her fiilin faili Allah Teala olduğuna göre ve O'nun hikmetsiz hiçbir iş yapmayacağına inandığımızı göre hikmetsiz gibi görünen bu olaylara nasıl bakmalıyız? > 87

Soru 37- İnsanda MAOA savunucu geni var. Bu gen insanı suça itiyor, saldırganlaştırıyor ve bazen bu saldırganlık cinayetle sonuçlanabiliyor. Peki, insanlar sahip oldukları genler tarafından yönlendiriliyorsa, burada cüz'i iradede söz edilebilir mi? > 90

Soru 38- Hayvanların iğrenç denilebilecek düzeyde yaptıklarını nereye koymalıyız? Mesela bir inek idrarını yaparken diğëer inek bunu içiyor. Bu fiilleri Allah'ın o an yaratmasının ya da hayvanlara böyle yapmaları için ilham ediyorsa, etmesinin hikmeti nedir? > 91

Soru 39- Bir denizanası türü çok küçük balıklarla beslenmesine rağmen insanı bile öldürebilecek bir güçte zehire sahipmiş. Bu gereksiz değil midir? > 93

Soru 40- Sütkardeşler niçin evlenemiyor? Sütkardeşlikle ilgili ilmi bir çalışma var mı? > 94

Soru 41- Evrimleşmenin mantıksız olduğunu söylediğimizde evrimi savunanlar; "Aydın bölünmesi, Hz. Âdem'in çocukları kardeş evliliğiyle çoğalmaları, karıncaların konuşması v.s. çok mu mantıklı? Onlar mantıklı oluyor da evrim neden olmasın" diyorlar. Bu sözlerine nasıl cevap verilmeli? > 98

BÖLÜM II

YARATILIŞ VE METAFİZİK

Soru 1- *Allah yarattı* ifadesi, bilimin cümlesi değildir. Ne ispatlanabilir ve ne yalanlanabilir. Öyle değil mi? > 103

Soru 2- Allah'a inanma ilmî araştırmaya engel midir? İslâm dini bilimle çatışır mı? > 105

Soru 3- Ayak tırnakları niçin uzuyor? > 107

Soru 4- Bitkilerde ruh var mıdır? > 108

Soru 5- Biyoloji öğretmenimiz, en ilkel bakteride de glikoliz evresinin olduğunu, en gelişmiş tür olan insanda da aynı evrenin olduğunu ve bunun evrimin en bariz ispatı bulunduğunu söylüyor. Bu doğru mu? > 109

Soru 6- Çift yankı deneyinde atomun gözlemediğinde ayrı, gözlenmediğinde ayrı davranması şuurulu olduğunu göstermez mi? > 110

Soru 7- Çocuk anne karnında iken onun üzerinde genetik oynamalar yapılabilecekmiş. Böyle bir olay mümkün müdür? > 115

Soru 8- Dr. White 1970'lerde bir maymunun kafasını bedeninden ayırıp başka bir maymunun bedenine takmayı başardı. Bu iki ruhtan birisi ne oldu? > 117

Soru 9- Einstein'ın hiçlik kuramı var. Kur'an hiçliği kabul etmiyor. Bu çelişki değil mi? > 118

Soru 10- Evrim teorisine inanan bir bilim adamının iman durumu nedir? Evrim teorisini reddetmek zorunda mıdır? > 120

Soru 11- Dalgıç kuşunun ayaklarının gövdelerinin çok gerisinde olduğu, bundan dolayı karada zor yürüdüğü, Allah varsa, bunun yanlış tasarlandığı ileri söylüyor. Öyle midir? > 123

Soru 12- Hayvanlarda sabır var mıdır? > 123

Soru 13- Hayvanların Allah'ı tespih etmelerini ilmî açıdan destekleyen bulgular var mıdır? > 124

Soru 14- Protoplasma damlacığının güneşten enerji çekmeye kabiliyetli olduğu, bütün hayatın ondan geldiği doğru mu? > 125

Soru 15- Kader, özgür iradeyi sınırlamıyor mu? > 127

Soru 16- Kur'an'da; *Bütün canlılar ölümü tadacaktır* buyruluyor. Oysa bir hücreli canlılar bölünerek çoğaldığı için ölümü tatmıyor? Bunu açıklayabilir misiniz? > 130

Soru 17- Açılıp kapanan sonsuz evren modeli, salınım yapan evren modeli, deneyle ispatlanabilir mi? Yoksa Yalan mıdır bu iddialar? > 131

Soru 18- Maddenin ezeli olduğunu kabul edip, galaksilerin ve canlıların bu maddeye Allah'ın biçim vermesiyle meydana geldiğini düşünen kişinin inanç açısından durumu nasıldır? Eski peygamberler, Big Bang konusunu ümmetlerine anlatmış mıdır? > 132

Soru 19- Meyve iç kurtları nasıl teşekkül etmektedir? > 136

Soru 20- Meyvelerin tadının güzel olması, evrimcilere göre insanın atasının ağaçlarda yaşayıp bu meyveleri yemek zorunda oluşlarına bağlıyor. Bunun hakikati nedir? > 137

Soru 21- Mucizevî olayları bile normal kabul edenlere Cenab-ı Hakk'ın faaliyeti, nasıl anlatılmalıdır? > 138

Soru 22- Neden Batıdaki üniversitelerde tüm bilim adamları evrimi destekliyor? > 140

Soru 23- Ruh, bir solucanın ikiye bölünmesiyle tek mi kalır, yoksa her birinin ruhu ayrı mı olur? > 141

Soru 24- Şeytanın, insanın evrimi konusunda kafamızı karıştırmaması için ne yapmalıyız? > 142

Soru 25- Din felsefeci veya kelimacılar bir bakterinin yaratılışını, Hâkim ismine uygun bir şekilde neden açıklamıyorlar? > 144

Soru 26-Test edilemeyen bir şeyin adını tanrı koyamazsınız. Kurda, kuşa, suya, ona buna bakarak; *Bunların bir yaratıcısı olmalı* demek, tamamen insanın tanrıyı yarattığını göstermez mi? > 145

Soru 27-Testislerdeki vas defans kanalının çok uzun oluşu akılsız tasarımın ürünü değil midir? > 148

Soru 28-WRN geninin görev yapmaması sonucu insanların 50 yaşına varmadan yaşlandığı ve öldüğü bildiriliyor. WRN geni yaşlanmada tek sebep midir? > 150

Soru 29: Maddelerin biz baktığımızda var, biz bakmadığımızda olmadığını söylüyorlar. Yani ben şimdi arkamı döndüğümde arkamdaki sandalye yok mu oluyor? > 152

Soru 30- Canlının yapısına katılan amino asitlerin meydana gelebilmesi için canlı bir hücrenin olması şart mıdır? Canlı bir organizma olmadan canlının yapısına katılan amino asitler nasıl meydana geldi? > 156

Soru 31- Evrimin hipotezden teoriye çıkamayıp Big Bang'in hipotezden teoriye yükselebilmesini açıklayabilir misiniz? > 157

Soru 32- Amerika'da çalışan Astrofizikçi Martin Bojowald'e göre evrenin her zaman var olduğu ve 'Big Bang'in sadece bir geçiş evresi olduğu hipotezidir. Bu tür fikirler bilim dünyasında hâkim görüş müdür? > 160

Soru 33- Cryonics deneyi ile ölmüş kişiler yeniden canlandırılması planlanıyor. Henüz insanda yapılmadı ama, bir köpek 70 dakika öldü kaldıktan sonra yeniden canlanıyor. Ayrıca Köpeğin davranışları tamamen aynı kalıyor. Bu durumda ruh ne oluyor? > 164

Soru 34- Sentetik basit hücre zarları, sentetik yağ asidi, yapay organeller ve plastikten hücre yapıldığı söyleniyor. Bu hücre nasıl yapılmıştır? > 166

Soru 35- İmkân, bir şeyin meydana gelmesi ile gelmemesinin eşit olmasıdır. Ancak bir şeyin olma ihtimalinden bahsediyorsanız ihtimaller evreninin o şeyi kapsadığından da bahsedersiniz. Yani Tanrının üstünde bir kurallar evreni vardır ve olma ya da olmama kuralı Tanrıyı da kapsıyor demektir. > 168

Soru 36- Kişinin kafasını bir yere çarpması, nasıl ruh denen bedenden bağımsız bir varlığı etkiler? Konusu geçtiğimiz yüzyıllarda filozofları çok düşündürmüştür ve ruhu bedenden bağımsız gören hiçbir düşünce sistemi bu işin içinden tutarlı bir biçimde çıkamamıştır. Bunu bilim açıklar, çünkü bilim ruha atfedilen özelliklerin insan beyninin fonksiyonu olduğunu söyler. Yaratılışçılar buna nasıl cevap verecektir? > 171

Soru 37- *Hem makro evrime ve hem de İslâm’a inanıyorum* diyen bir insan cennete girebilir mi? > 173

BÖLÜM III EVRİM VE İDEOLOJİ

Soru 1- Evrim teorisi bilimsel bir teori midir? > 175

Soru 2- ABD’deki okullarda; “*Evrim dersi kaldırılсын*” diye dava açan Michael J. Behe’nin mahkemeyi kaybettiği iddiası doğru mu? > 179

Soru 3- Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi’nin Bilim ve Yaratılışçılık kitabı evrimi ispatlamış mıdır? > 183

Soru 4- Batı Ortaçağ’da karanlıktayken fen ve edebiyatı İslâm’dan öğrenmişti. Ama bugün İslâm âlemi niçin geri kaldı? > 184

Soru 5- Bilim adamları canlıların genleriyle oynayarak canlının orijinalinde olmayan yeni organlar çıkartıyorlar. Bu tarz değişimler evrim değil midir? > 185

Soru 6- Bilim adamlarının çoğu niçin evrim teorisine inanıyorlar? > 186

Soru 7-İslam’a inanmıyorum. Evrende kaostan doğan bir düzen varsa, düzeni Allah yarattıysa kaosu kim yarattı? Kurban Bayramı doğaya uygun, insanlığa aykırıdır. Haksızlığa göz yuman ve dünyada haksızlığa sebep olan ve sonradan ödüllendiren ve cezalandıran bir Tanrı düşünemiyorum. Merhametli bir Tanrı yarattıklarına ızdırap çekertmez. Merhametsiz bir Tanrı olamaz, dünya acımasızdır, dolayısıyla Tanrı yoktur. > 190

Soru 8- Bilimler Akademisi’nin evrimle ilgili bildirisinin hakikati nedir? 67 farklı ülkenin bilim akademisinin bunu imzalaması, bu teorinin ne kadar güçlü olduğunu göstermez mi? > 195

Soru 9- Bir insan özellikle de bilim adamıysa, nasıl bile bile Allah’ı inkâr eder? > 203

Soru 10- Big Bang’de, kendiliğinden rastgele bir süreç sonucunda herhangi bir parçacık şişerek kâinatı hâsıl etmiş olamaz mı? > 205

Soru 11- Big-Bang’le ilgili aşağıdaki iddiaya nasıl cevap vereceksiniz? Big-Bang üzerinde çalışan bilim adamlarının neredeyse tamamı ateisttir. Madde ve enerjinin toplamından oluşan varlık toplamı asla değiştirilemez. Bu durum varlıkları yoktan var eden Tanrı kavramını fiziğe aykırı kılar. Ayrıca Big-bang teorisinin ortaya atan fizikçiler de bizler gibi inançsızdır. > 205

Soru 12-Canlıların tesadüf ve gelişigüzel tabiat olaylarıyla meydana gelebileceği ortada iken evrimciler niçin hala bu görüşü savunuyor? > 212

Soru 13-Dawkins’in ara fosilleri gösteren kitabı aldatmaca mıdır? Ayrıca “Tanrı Yanılgısı” adlı kitabında ne vermek istiyor? > 213

Soru 14-Evrin teorisi ve ateizm eski çağlardan beri var mıydı, yoksa günümüzde mi ortaya çıktı? > 214

Soru 15-Gazetelerde, “*Evrin teorisi ispatlandı*” şeklinde yazıyor. Bunda doğruluk payı var mıdır? > 215

Soru 16-Geri evrim nedir? > 217

Soru 17-Hayat bir mücadeleden mi ibarettir? Daha insancıl ve daha iyimser bir hayat tarzı olamaz mı? > 217

Soru 18-İbn-i Haldun gibi âlimlere göre toplumun evrimi insanın evrimini etkilemiş midir? > 218

Soru 19-İbrahim Hakkı gibi âlimlerin evrim görüşleri, zamanlarında İslâm âlimleri tarafından nasıl karşılandı? > 221

Soru 20-İlmi çalışmalarda dinden bahsetmek uygun mu? Bilim deneye, din ise inanca dayanıyor. Dolayısıyla bilimle din her zaman çatışır. > 221

Soru 21-İngiliz fizikçi Stephen Hawking, “*Modern fizik evrenin teşekkülünde Tanrı’ya yer bırakmamıştır*” diyor. Gerçekten evrende Tanrıya yer kalmamış mıdır? > 230

Soru 22- İnsan vücudundaki bakteriler vasıtasıyla vücut alkol ürettiği halde, alkol niçin haram kılındı? > 232

Soru 23-İslâm âlemindeki evrim ve yaratılış görüşü nasıldır? > 233

Soru 24-Nuh isminde birinin 950 yıl yaşaması fizyolojik olarak mümkün müdür? > 251

Soru 25-Nuh’un gemisine mikroorganizmalar nasıl alınmış ve yerleştirilmiştir? Devasa dinozorlar gemiye nasıl sığdırıldı? > 254

Soru 26-Protein benzerliği, canlıların ortak atadan geldiğine delil olamaz mı? > 256

Soru 27-Psödogenlerin evrimin delili olduğunu söylüyorlar. Bu iddiaya nasıl cevap vermek gerekir? İnkârcıları inandırmak için ne yapmalıyım? > 57

Soru 28-Pythagoras güneşin evrenin merkezi olduğunu söylediği halde, nasıl olmuştur da Copernicus’a kadar yerkürenin evrenin mer-

kezi olduğu görüşü kabul edilmiştir? > 258

Soru 29-Sicim kuramı evrime delil olabilir mi? > 259

Soru 30-Tek kapakçıklı kalbi olan deniz üzümünü çift kapaklı yapmışlar. Bu evrime delil değil midir? > 262

Soru 31- Bencil Gen teorisi doğru mu? Evrimciler hayvanlardaki fedakârlığı açıklayamadıkları için ortaya attıkları bencil gen teorisini nasıl çürütebiliriz? > 263

Soru 32- Mikro evrim 22 yıl süren uzun çalışmalar sonucu ispatlanmıştır. Ya makro evrim de uzun bir süre sonra ispatlanırsa? Eğer makro evrim ispatlanırsa İslam'ın doğru olmadığını kabul etmek zorunda mı kalacağız? > 265

Soru 33- Evrimi ispatlayan dünya üzerine yüzlerce fosil kalıntısı bulundu ve hala evrim reddedilmekte. Fakat dinler de somut delil bulunmadan bizden inanmamızı istiyor. Bunu nasıl açıklarsınız? > 266

BÖLÜM IV

DNA, ADAPTASYON VE MUTASYON

Soru 1- Hayvanların genlerinin değiştirildiği, sun'i DNA üretildiği ileri sürülüyor. Bu yaratılışa ters değil mi? > 268

Soru 2- Bir ağacın kanun ve programı olan İmam-ı Mübin çekirdekte DNA dizilişi şeklinde yazılabilir. Fakat ağacın geometrik şeklini belirleyen kitab-ı mübin çekirdekte nasıl bulunur? > 269

Soru 3-Bütün insanların DNA'ları birbirinden farklı olduğundan bütün insanların simaları ve parmak izleri hepsinde değişik oluyor. Bu kadar fazla çeşitlilik nasıl sağlanıyor? > 270

Soru 4-Canlılardaki adaptasyon zamanında DNA'ya yeni bilgiler ekleniyor mu? > 271

Soru 5-Laboratuvar ortamında üretilen ilk sun'î bakteri DNA'sının yoktan var etmeyle bir alakası var mıdır? > 276

Soru 6- DNA'ların her hücre bölünmesinde en az üç bölünme hatası yaptığı doğru mu? > 278

Soru 7-Fosil kemiğinin mitokondrial DNA'sı ile bunun hangi canlı türüne ait olduğunu tespit mümkün değil midir? Neden aynı fosil kemiği ile bağlı iki farklı bilim adamı başka yorumlar yapmaktadır? > 279

Soru 8-İnsan genomik DNA'sının %40'ı ters transkripsiyonla mı, meydana geliyor? > 280

Soru 9- Kopyalamada ruh yok mudur? > 281

Soru 10- Mitokondriyal DNA sadece anneden geçer. İlk kadın Hz. Havva olsaydı, tüm insanlarda bu genetik yapı aynı olmalıydı. Ama öyle değil. Değişti ise, o zaman bu mutasyon, yani evrim değil midir? > 282

Soru 11- RNA ve DNA'da hayattaki bütün bilgi ve algıların moleküler düzeyde depo edildiği söyleniyor. Bu bilgi evrimin doğruluğunu göstermez mi? > 284

Soru 12-Sıcak bölgelerdeki insanların erken ergenliğe ulaşması, iklimin ve coğrafyanın DNA'ya etkisinden mi kaynaklanıyor? > 285

Soru 13- Göz rengindeki değişikliklerin tek nükleotid polimorfizmin-den (SNP) meydana geldiği ve bunların da evrime delil olduğu ileri sürülmektedir. Bu doğru mudur? > 286

Soru 14-Canlıların gelişmişlik düzeyi ile kromozom sayıları arasında bir ilgi var mıdır? > 287

Soru 15- Adaptasyon nedir? > 287

Soru 16- Dr. Richard Lenski'nin bakterilerle yürüttüğü deneyde bakterilerin mutasyona uğrayıp glikoz yerine sitrat yemeye başlamalarının dolayı evrim geçirdikleri söylenebilir mi? > 290

Soru 17-Evrimciler 15'e yakın evrimi tetikleyen mekanizmadan bahsediyor. Neden diğer mekanizmalardan bahsetmiyorsunuz da sırf mutasyon ve doğal seleksiyondan bahis ediyorsunuz? > 290

Soru 18-Faydalı mutasyon var mıdır? > 293

Soru 19-Hangi amino asiti hangi bazın veya nükleotitin şifreleyeceğini belirleyen şey nedir? > 294

Soru 20-Koyu renkli ayıların soğuk yere gitmesiyle renginin açık olduğu söyleniyor. Doğal seleksiyon altında canlılar değişiyor mu? > 296

Soru 21-Orak hücreli kansızlık (anemi) hastalığının sıtmaya dirençli olduğu belirtiliyor. Evrimciler bunu yararlı mutasyon olarak ileri sürüyorlar. Bu doğru mudur? > 296

Soru 22-Önceleri aşı yoktu. Peki, o zamanki insanlar hastalıklardan nasıl korunuyordu? > 298

Soru 23-Tüp bebekle koyunu kopyalama arasındaki fark nedir? > 299

Soru 24-Zararlı mutasyonlar, maddenin nizamı ve şekli kabul etmesinden mi kaynaklanıyor? > 300

Soru 25: Evrimciler faydalı mutasyonlara şu misalleri veriyorlar: 1) HIV virüsünün değişerek üremesi, 2) CCR5 genindeki mutasyon, 3) Domuz gribi virüsü H1N1'in geçirdiği mutasyon, 4) *Lucilia cuprina türü sineklerin zehire karşı dirençleri.*

Evrimcilerin iddia ettikleri yukarıdaki faydalı mutasyonlar ne kadar doğrudur? > 301

Soru 26- "*Escherischia Coli* deneyi evrime delildir" diyenlere nasıl cevap vermeliyiz? > 304

BÖLÜM V
KENDİ KENDİNE OLMA VEYA TESADÜFEN,
YA DA TABİAT ESERİ OLARAK MAYDANA GELME

Soru 1- Akıllı tasarım mı, evrimsel tasarım mı? İnsanın da eşref-i mahlûkat değil, sefil mahlûk olduğu iddiasına ne dersiniz? > 310

Soru 2- Aristo'nun; "Deniz salyongozları midyelerin parçalanmasıyla kendiliğinden meydana gelmektedir" düşüncesi doğru mudur? > 319

Soru 3- Atmaca' yırtıcı olarak 'avcılıkta' mükemmel bir kuştur, 'serçe' de yaradılış itibariyle 'uçuş' konusunda mükemmel bir kuştur. Ancak Mükemmel atmaca, mükemmel serçeyi avlayabilmektedir. Mükemmellik bunun neresindedir? > 320

Soru 4- Bir ateistle girdiğim diyalogda, gözdeki kör noktanın, yaratıcının tasarımının bir eksikliği olduğunu söyledi. İkna edemedim. İkna edici mantıklı cevabı nasıldır? > 321

Soru 5- Bir hücre kendi kendine meydana gelebilir mi? > 323

Soru 6- Bir hücreli canlılar lezzet alır mı? > 326

Soru 7- Biyolojik yapıların ve kâinatın tasarlanmış olduğunun ispatlanması, bunların Allah tarafından yaratıldığını gösterir mi? > 326

Soru 8- Doğa dedikleri şey nedir? > 327

Soru 9- Eşeyli üremede çevre şartlarına dirençli fertlerin meydana geldiği doğru mudur? > 330

Soru 10- Balık yumurtası milyonlarcadır, ama bunlardan bir tanesi hayatta kalıyor. Gezegen yörüngeleri sabit değil. Bunlar her şeyin tesadüf ve karışıklığın eseri olduğunu göstermez mi? > 331

Soru 11- Evrim Teorisinde olasılık mı, yoksa tesadüf mü var? > 334

Soru 12-Hidrokarbonların kimyasal reaksiyonları kendiliğinden mi oluşuyor? > 336

Soru 13- Moleküllerin bir araya gelmesi ile veya etkileşmesi ile bir canlılık teşekkül eder mi? Bir proteinin kendi kendine meydana gelmesi bir Selimiye Camisinin bir Ayasofya'nın bütün ihtişamıyla teşekkülünden daha mı imkânsızdır? > 336

Soru 14-İlk canlı uzaydan tesadüfen bir meteor veya başka bir yolla dünyaya gelmiş olamaz mı? > 338

Soru 15- İnsanda milyonlarca spermden sadece bir tanesi bizi meydana getirecek. Bu spermin hangisinin olacağı şans değil mi? Diğerleri ölüp gidiyor. Peki bu acımasız tabiat kanununun göstergesi değil midir? > 339

Soru 16-Madem her şeyi Allah yarattı, peki ama vücuttaki bir protein sentezi için neden 24 milyon kere deneme yapılıyor? Eğer Allah olsaydı, bu işlem tek seferde olmaz mıydı? > 342

Soru 17-Tohumun çimlenmesi, içinde bulunan enzimlerin uygun şartlar aktifleşmesiyle oluyor. Bu tabiatın eseri değil mi? > 344

Soru 18- Evrim teorisine göre, tesadüfî mutasyonlardan faydalı olanlar kuşaktan kuşağa aktarılarak günümüzdeki canlılar hâsıl olmuştur. Öyle değil mi? > 346

Soru 19- Bazı bilim adamları kâinatın mükemmel olmadığını ve bir düzenin bulunmadığını iddia ediyor. Mesela; "Hayvanların birbirini vahşice yemesi mükemmellik değil" diyor. "DNA'nın dizilişi mükemmel değil" diyor. Acaba gerçektende öyle mi? Neden bir prof. bilim adamı gezegenlerin düzenli hareket etmediğini söylüyor? > 351

BÖLÜM VI FOSİLLER VE ARA FORMLAR

Soru 1- *Tiktaalik roseae* geçiş formu mudur? > 356

Soru 2- Anne karnında gelişimini tamamlayan bir bebekte solungaç yarıkları gözleniyor. Bu nasıl oluyor? Denizden karaya bir geçiş midir? > 357

Soru 3- *Archaeopteryx* sürüngenlerle kuşlar arasında ara form mudur? > 358

Soru 4- At ve eşekten meydana gelen katır evrim için bir delil olamaz mı? > 360

Soru 5- Avrupa'dan Amerika'ya getirilen Keçisakalı bitkisinin iki farklı türünün ortaya çıkışı evrime delil teşkil etmez mi? > 360

Soru 6- Farklı cinsteki hayvan ve bitkiler, ilk yaratıldıkları andan beri hep farklı mıydılar? > 362

Soru 7- Bazen kişiler 2 cinsiyetle yaratılıyor. Hem erkek ve hem de kadın olarak. Bunun sebebi ne olabilir? > 363

Soru 8- Michel Behe gibi birçok ünlü biyolog fosil kemiklerinin artık bilimsel bir değeri kalmadığını söylüyor. Bunun anlamı nedir? > 364

Soru 9-Bütün hayvanların bir arada yaşaması imkânsız değil miydi? Mesela dinozorların olduğu bir yerde, hiç koyun gibi canlılar yaşayabilir miydi? Yani bütün canlılar bir arada yaşayamazsa, eski canlıların sonradan evrimleşmediğini nasıl açıklayabiliriz? > 365

Soru 10-Çamur zıpzıpı için; “Yaratılışçıların korkulu rüyası” deniyor. Bu canlının bu şekilde yaratılmasının hikmeti nedir? > 365

Soru 11- Darwin'in teorisinin temeli olan ispinoz kuşlarının gaga yapıları için evrimcilere nasıl bir cevap vermeliyim? > 367

Soru 12-İnsanın 2. kromozomunda, iki tane sentromerin olduğu doğru mu? > 371

Soru 13-Denizin karanlık yerlerinde gözlere ihtiyacı olmayan ve o işlemi radarlarıyla yapan balıkların gözlerine görmesi için işlem yapıldığında balıklar görmeye başlamış. Bu nasıl mümkün olabilir? > 372

Soru 14-Dinozor denen bu tasvirlerin evrimi desteklemesi, ateist bir takım bilim heyetinin hayal ürünü müdür? > 373

Soru 15-Dinozorlar neden yok oldu? Kur'an dinozorlardan niçin bahsetmiyor? > 373

Soru 16-*Doğan her çocuk eti kemiği, tırnağı, tüyü anneden, siniri, damarı, kanı babadandır.* Bu hadisin bilimle çeliştiğini söylüyorlar, bu doğru mudur? > 375

Soru 17-Down Sendromu evrime delil olabilir mi? > 377

Soru 18-Evrim teorisine inananların söylediği gibi gerçekten ara, yani geçiş formları var mıdır? > 378

Soru 19-Evrimin kuaservattan başladığını canlı ve cansız arası özellikler taşıdığını ileri sürüyorlar. Buna ne diyeceksiniz? > 380

Soru 20-*Fosillerin yaşı nasıl tayin edilmektedir?* > 381

Soru 21-Gözsüz balıklar evrimin delilleri midir? > 385

Soru 22-Homonitten başlayarak modern insana kadar uzanan soy ağacındaki fosillerin teker teker mitokondrial analizi yapılmış mı? Yapılmışsa, bu ne kadar güvenilir? Bu tür konular bana çok vesvese veriyor. Bundan nasıl kurtulabilirim? > 387

Soru 23-Homoplasiyi anlamak ve türlerin hikâyesini doğru hesaplamak için ne yapılmalı? > 388

Soru 24-Tripod balığını açıklar mısınız? Bir balıkta ayağa benzer yapılar nasıl oluyor? > 389

Soru 25-*Volvox* ve *Pandorina* kolonileri evrime delil olur mu? > 390

BÖLÜM VII
MAYMUN-İNSAN BENZERLİĞİ
VE İLK İNSANIN YARATILIŞI

Soru 1- *Ardipithecus ramidus* ve *Australopithecus sediba'nın*, insanın ilk atası olduğu doğru mudur? > 393

Soru 2- Flores adamının ilk insanların atası olduğu söyleniyor. Bu doğru mudur? > 400

Soru 3- *Homo Naledi* olarak adlandırılan varlık hakkında bilgi verir misiniz? > 404

Soru 4- DNA analizleriyle insanların Neandertallerle, Denisovanlarla ve Homo heidelberglerle akraba olduğunun ortaya konulduğu ileri sürülüyor. Bu gelişmelere nasıl bakmalıyız? Evrim ispatlandı mı artık? > 406

Soru 5- İnsanla maymun arasındaki genetik benzerliğin %98 olduğu doğru mudur? > 408

Soru 6- Maymun niçin insana benzer yaratılmıştır? > 412

Soru 7- Maymun ve insanın vücudunda C vitamini üretilmiyor. Bu, insanın ve maymunun ortak atadan geldiğini göstermez mi? > 413

Soru 8- Maymunlardaki davranışların insanlarınkine benzemesine ne diyeceğiz? > 413

Soru 9- Şempanzelerin aynada kendilerini tanıdıkları ileri sürülüyor. Bu doğru mudur? Bu evrime delil olamaz mı? > 415

Soru 10- Kur'an'daki insanın bir damla sudan yaratıldığı bilgisine bir arkadaşım itiraz etti. Bunun Kur'an'ın indirildiği bir dönemde zaten herkesin bilebileceği bir bilgi olduğunu, Kur'an'ın bir ürünü olduğuna delil sayılamayacağını söyledi. Buna nasıl cevap verebilirim? > 416

Soru 11- Bir kadının alnından boynuz çıktığı yazıyor. Bu insanın evri-

mine delil olur mu?

> 420

Soru 12- Cennette her erkeğin Hz. Âdem suretinde olması mümkün müdür?

> 421

Soru 13-Cinsiyeti belirleyen erkeklerde XY, kadınlarda XX kromozomlarında yapılan araştırmada erkeklik kromozomu olan Y kromozomunun, X kromozomunun bozulması neticesinde ortaya çıktığı iddia edilmektedir. Bu dini kaynaklarda belirtilen ilk önce erkeğin, sonra kadının yaratıldığı görüşüne ters düşmez mi? > 421

Soru 14-Eskiden dev insanlar yaşamışsa, onların şekli bizden farklı değil midir?

> 425

Soru 15-Geçmiş insanların ömürleri ortalama olarak ne kadardı? > 426

Soru 16-Geçmişte ölmüş insanları yüzde yüz kopyalamak mümkün müdür?

> 427

Soru 17-Havva Hipotezi nedir?

> 427

Soru 18-Hayvanlar doğduktan bir kaç saat içerisinde yürüyebiliyor da, neden insanlar yürüyemiyor?

> 433

Soru 19-Hz. Âdem ve Hz. Havva'nın yaratılışının ilmî delili var mıdır? Yoksa sadece Kur'an'a dayalı bir olay mıdır?

> 433

Soru 20- İnsan embriyolojisine bakarsak, anne karnında bir kuyruk ve parmaklar arasında perde teşekkül ettiğini görüyoruz ve bunlar sonra kayboluyor. Bunların kaynağı nedir?

> 436

Soru 21- İnsan, Allah'ın kontrolünde küçük bir canlıdan yaratılıp git gide gelişip insan olamaz mı? Bu görüşüme zıt düşen bir ayet veya hadis var mı?

> 437

Soru 22-Hz. Âdem'in yüz şekli nasıldı?

> 442

Soru 23-Hz. Âdem'le Hz. Havva'nın göbek deliği varsa, bir anneden

doğmadan nasıl göbek deliği olur? Yoksa, insanın evrim sonucu meydana geldiğini ispatlamaz mı? > 444

Soru 24- Hz. Âdem'den günümüze kadar insanlığın geçirdiği devreler hangileridir ve geçen süre ne kadardır? > 445

Soru 25- İlk insan Hz. Âdem'e her şeyin öğretildiği Kur'an'da bildiriliyor. Peki, dünyanın çeşitli yerlerindeki mağaralarda bulunan duvar resimleri ne anlama geliyor? > 468

Soru 26- Hz. Âdem'in yaratıldığı toprakta bütün elementler var mıydı? > 471

Soru 27- Hz. Adem'in yaratıldığı çamuru prebiyotik çorbaya benzetebilir miyiz? > 473

Soru 28- Hz. Havva Hz. Âdem'in kaburgasından yaratıldıysa, sudan nasıl yaratılmış olur? Mikro canlıların kaburgası yoktur, bunlar nasıl çoğalıyor? > 475

Soru 29- Hz. Havva, Hz. Âdem'in kaburga kemiğinden yaratıldıysa, biyolojik olarak aslında Hz. Havva'nın da erkek olması gerekmez miydi? > 476

Soru 30- İlk yaratılan insanla, şu anki insan fizyolojik olarak aynıdır diyebilir miyiz? Gelecekte farklılık olabilir mi? > 478

Soru 31- İnsan, beyninin yüzde kaçını kullanmaktadır? > 479

Soru 32- İnsanın mükemmel olmadığı, evrim neticesinde eksiklerinin olduğu söyleniyor. Mesela neden kanadı yok, her insan bel ağrısı çeker? > 483

Soru 33- İnsanlık Hz. Âdem ve Hz. Havva'dan geliyorsa, farklı ırklar nasıl ortaya çıktı? > 484

Soru 34- Kur'an'da insanın topraktan ve sudan yaratıldığından bahsediliyor. Havadan ve güneşten niye bahsedilmedi? > 485

Soru 35-Kur'an-ı Kerim'e göre insanın yaratılışı nasıldır? Allah ilk insanı ne kadar sürede yarattı? Allah insanı başka canlıdan evrimleştirmiş olamaz mı? > 486

Soru 36- Evrimciler; *O, erkek ve kadının beli ile kaburga kemikleri arasından atlagelen bir sudan yaratılmıştır.* Ayetinin bilimsel olmadığını ileri sürüyorlar. Gerekli izahı yapar mısınız? > 495

Soru 37-Mükemmel bir varlık olduğumuz halde, gereksiz bir şekilde tuvalete gidiyoruz. Bunun sebebi nedir? > 497

Soru 38-Zenci ırkında niçin 7 çift, diğer ırklarda 6 çift kaburga vardır? > 499

Soru 39-Yeryüzünde Hz. Âdem'den önce insan var mıydı? > 499

Soru 40-Allah hiçbir insanı iki kalpli yaratmadığını Kur'an'da beyan ediyor. George Lippert adlı kişinin 2 kalpli olduğu bildirilmektedir. O zaman bu ayeti nasıl anlamak gerekir? > 501

BÖLÜM 1

VARLIKLARIN YARATILIŞ GAYESİ VE PLANLI YARATILIŞ

Soru 1- İnsanın yaratılış gayesi nedir?

Cevap: Allah, insanın yaratılış gayesini ibadet olarak beyan ediyor:

Ben cinleri ve insanları, ancak bana ibadet etsinler diye yarattım¹.

Demek ki, insanın bu dünyaya gönderilmesinin hikmeti ve gayesi, kâinatın yaratıcısını tanımak ve O'na iman ve ibadet etmektir. Hâlbuki materyalist ve ateist felsefeci ve evrimciler için hayatın bütün gayesi ve maksadı dünya hayatıdır.

Materyalist evrimcilere göre, bütün canlıların ve özellikle insanın yaratılış gayesi, sadece kendi nefesine hizmet etmektir. Hâlbuki insanın yaratılışında kendisine bakan yaratılış hikmeti bir ise, yaratıcına bakan hikmeti doksan dokuzdur.

Nasıl ki bir ev sahibi evinin içinde istediği gibi tasarruf hakkına sahiptir. O evinde içinde kendine göre bir takım gerekçe ve sebeplere göre evin içini belli bir düzene koyar. Onun evine verdiği şekil ve düzenin bir takım sebep ve gayelerini bizim bilemememiz normalse, Allah'ın insan başta olmak üzere yarattığı varlıklarda kendisine göre bir takım sebep ve maksatları, gaye ve hikmetleri olacaktır. Birisinin evinde yaptığı bir takım tanzim ve düzenin gerekçelerini biz tamamen bilemezken, sonsuz ilim ve kudret sahibinin kâinatta yaptığı icraatının bütün gerekçelerini bilmememiz, onların başıboş ve sahipsiz olduğu manasına gelmez.

**Soru 2- Allah neden kâinatı ve içindekileri kimya, fizik v.s. kanunlarıyla yarattı? Hayatın; biyoloji, kimya ve fizik kanunlarına dayanması-
nın hikmeti nedir?**

Cevap: Allah'ın yarattığı her varlığın veya kanunun pek çok hikmetleri olabiliyor. Bizim ilmimiz çok sınırlı olduğu için, O'nun yaratılıştaki hikmetlerini de çok sınırlı ölçüde algılayabiliyor veya dillendirebiliyoruz. Bilimin yaptığı da, bu yaratılış hikmetlerini ve gayesini anlamak, onların dayandığı bir takım prensip ve işleyişleri ortaya koymaktır.

Kâinattaki her kanun ve nizam, Allah'ın bir veya bazen birçok ismine dayanmakta, o isimlerin tecellilerine bir derece ayna olmaktadır. Bir başka deyişle, Allah'ın isimleri, varlıklarda kanun ve prensipler şeklinde ortaya çıkmakta ve tecelli etmektedir. Meselâ, elma ağacının yaprağını ele alalım. Bu yaprağın teşekkülünde Allah'ın pek çok ismi tecelli eder. Hakîm isminin tecellisinde, o yapılan şeyde akıl ve mantığa uygunluk, bir hikmete ve gayeye yönelik olma esastır. Aynı anda Müdebbir isminin tecellisi gereği, bu yaprağın ileride alacağı vazife dikkate alınır. Bunların yanında Mukaddir ismini gereği olarak bu yaprak belli bir şekil ve ölçü ile beraber, Müzeyyin isminin tecellisiyle de gayet güzel şekilde süslenir. Burada saymadığımız daha pek çok ismin tecellisiyle, o yaprağın içi ve dışından, beslenmesine ve yapacağı işe kadar her şeyi en ince ayrıntılarına kadar dikkate alınarak planlanmış ve yaratılmıştır.

Demek ki, varlıklarda Allah'ın isimlerinin tecellileri, onların belirli bir plân, hikmet ve gayeye göre yaratılmasını gerekli kılıyor. Belli bir plân, gaye ve maksadın gözetilmiş olması da varlıklarda; fizik, kimya, biyoloji, yer çekimi ve elektromanyetik kanunlar şeklinde tecelli ediyor.

Diğer taraftan, varlıkların yaratılmasında ve hayatlarının devamında belirli bir takım prensip ve kanunların yer almış olmasını bilmek, beşeri araştırma ve incelemeye de davet ve teşvik eder. Çünkü araştırmacının hiçbir şeyin başıboş ve gelişi güzel olmadığını bilmesi, onun inceleme ve tetkik ruhunu kamçılar. Böyle bir ruhi yapı, insanlığın terakkisinde en birinci teşvik edici unsurdur.

Soru 3- Allah neden ilk önce bakterileri, sonra biraz daha kompleks canlıları, sonra bitkileri ve bu şekilde basitten komplekse doğru gidecek şekilde canlıları yaratmıştır?

Cevap: Allah hakîmdir. Yani, her yaptığı şeyde pek çok hikmet vardır. Hiçbir şey gelişigüzel değildir. Allah'ın yarattığı şeyin mutlaka birden çok faydalı yönü vardır. İlmin ve âlimin görevi onların faydalarını ve hikmetlerini ortaya koymak olmalıdır. Yoksa bir açık ve hikmetsizlik arayarak, Allah'ın mülkünü sebeplere ve tabiata vermek olmamalıdır. Maalesef, materyalist felsefe taraftarları ve Allah'a inanmayanlar, her şeyi tesadüfe ve sebeplere vermek için varlıkların yaratılışında bir hikmet ve maslahat olmadığını devamlı nazara vermektedirler.

Her varlığın yaratılışındaki hikmet gayeleri her insanın bilmesi mümkün değildir. Bunların pek çoğu ilmî araştırmalarla zamanla ortaya konacaktır. Zaten bilimin görevi de budur. Bir varlığın yaratılış gayet ve hikmetleri ilmî olarak henüz ortaya konmamışsa, üstelik bu sahanın içerisinde olmayan insanlar buna nasıl cevap bulacaktır? Her varlığın yaratılışındaki hikmetlerin neler olduğunu devamlı sorgulamak ve Allah'ın eseri olup olmadığını test etmek akıllı bir davranış değildir. Çünkü, bir insan ne kadar bilgi sahibi olursa olsun, her varlığın nasıl ve niçin yaratıldığını, onun yaratılış gaye ve hikmetlerini bilmesi mümkün değildir. Bu tip sorulara yeterli cevap bulamayınca, kötü arkadaş ve güya bilim adına bazı ateistler devreye girip, bu varlıkların Allah'ın eseri olmadığını telkine başlıyorlar.

Bunun için Allah'a inan bir kimse, atomdan galaksilere kadar her varlığın Allah'ın eseri olduğunu kabul eder. O'nun, her şeyi bir değil, birden çok hikmet ve gayeye göre yarattığını bilir. Her varlığın bu manadaki gaye ve hikmetlerinin her yönüyle bilinmesinin ancak ilmî çalışmalarla o sahanın elemanları tarafından ortaya konabileceğini kabul eder.

Şimdi bu bilgiler ışığında yukarıdaki soruya dönersek, önce çok hücreli canlılar yaratılmış olsa, ortam onlar için uygun değil ki, o canlılar nasıl

besin bulup yaşayacaktı? Mesela, yerde toprak gelişmemiş ve mikro organizma yoksa papatya nasıl yaşayacaktı? Çimenler olmadan koyun kuru dağ ve taşın içinde neyle beslenecekti? Bitkiler ve hayvanlardan önce insan yaratılacak olsa idi, ne yiyecekti? Yavru dünyaya gelmeden Allah onların annelerinin göğsünde sütü hazır ettiği gibi, ilk yaratılıştta da, her bir varlığın yaşaması için uygun ortam hâsıl olunca, o ortamda yaşayabilecek canlıları Allah meydana getirmiştir.

Allah kâinatı ve içindeki varlıkları tedricen, yani kademe kademe yaratmıştır. Nitekim günümüzdeki yaratılış da böyle tedricendir. Mesela bir hücre olarak varlık âlemine ayak basan insanın, dokuz ayda gelişmesi tamamlanmakta, tarlaya atılan bir buğday tanesinin gelişip olgunlaşması dokuz-on ayı bulmaktadır.

Dünya imtihan yeri olduğu için Allah bütün varlıkların yaratılışını, zamana ve bir takım sebeplere bağlamıştır. İstese kudretiyle her şeyi bir anda yaratıp, yok edebilir. Ama hikmeti, yani hakîm ismi buna müsaade etmemektedir.

Soru 4- Allah neden uzun bir zamana yayarak tek hücreli canlıları yaratmaktan başladı? Bunun hikmeti nedir? Eğer evrim yoksa, yani insanlar maymunlardan gelmeyip ikisinin hiç bir alakası yoksa, neden kan gruplarındaki “Rh” a kadar ortak yönümüz var?

Cevap: Bunun en kısa cevabı; imtihan sırrıdır.

Cenab-ı Hak, kendisi gizli bir hazine iken, kendi san’atını ve eserlerini hem kendisi görmek ve hem de diğer varlıklara göstermek için bu dünya sergisini veya fuarını açtı. Çeşit çeşit varlıklarını içerisinde dizdi. Melekleri, ruhaniyeti, insanları ve cinleri bu sergiye davet etti.

Bu âlemin sırlarını, yani bu varlıklar nedir? Niçin yaratılmıştır? İnsan bu dünyaya niçin gönderilmiştir? Burada vazifesi nedir? Buradan sonra nereye gidecektir? Gibi soruların cevabını vermek üzere Peygamberini göndermiş, O’nun eline de, yine bu soruların cevabını ihtiva eden Kur’an-ı Kerim’i vermiştir.

İşte insan bu kâinatın sırlarını ve bu dünyada kendi vazifesini öğrenmek istiyorsa, Kur'an'a ve Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vesellem) sözlerine kulak verecektir. İşin kaynağı orasıdır.

Allah her şeyin sahibi ve malikidir. İstedliğini istediği şekilde yapar ve yaratır. O'nun için az-çok, büyük-küçük farkı yoktur. Bir atomu yaratmadaki kudretinin tecellisi ne ise, sonsuz kâinatın yaratılmasındaki emir ve iradesi de odur. Çünkü sonsuz ilmi sayesinde her şeyi emir ve iradesiyle yaratır. Nasıl ki, bir komutan “Yürü” emriyle tek askeri yürüttüğü gibi, aynı emirle bir milyon askeri de yürütür. Asker sayısının azlığı veya çokluğu, o emire göre birdir.

Allah bir şeyi yaratmak isteyince sadece “Ol” emri o varlığın meydana gelmesi için yeterlidir. Bu bir atom da olabilir, kâinatın tamamı da olabilir. Allah'ın kudreti ve kuvveti için hepsi birdir.

Mesela, yüz metre boyunda bir metre eninde, yani 100 metre kare bir halıyı dokuyacağımız zaman onun programını bilgisayara yükleyip makineye iplikleri yerleştiriyoruz. Bilgisayardaki o program bir bakıma halının kader defteridir. O defterdeki düsturlara göre bu halı dokunacaktır. O halının dokunması için bizim bir düğmeye basmamız veya “Ol” emri gibi bir komut vermemiz yeterlidir. Bu halı saatte bir metre dokunuyorsa, 100 metresi 100 saatte dokunacaktır. Bilindiği gibi halı ipliklerden, onlar moleküllerden, moleküler de atomlardan meydana gelmektedir. Biz bir emirle bu halıda kullanılacak trilyonlarca atoma emir vermiş oluyoruz. Biz, hangi saatte hangi desenlerin dokunacağını da biliyoruz.

İşte bunun gibi, yeryüzü de bir halı gibidir. Bu halının desenleri bitkiler, hayvanlar ve insanlardır. Cenab-ı Hak, atomlara verdiği “Ol” emri ile bu yeryüzü halısında yer alacak desen şeklindeki her bir varlığı yaratmaktadır. Her bir varlığın hangi şekilde ve ne zaman yaratılacağı hem Allah'ın ilminde ve hem de kader defterinde kayıtlıdır. Bunların bir küçük numunesi, meyvelerin çekirdeklerinde, hayvanların ve insanların nutfelerinde ve nutfelerdeki hücrelerin çekirdeklerinde genetik program olarak yerleştirilmiştir.

Allah her şeyi bir anda yaratmaya kadir olduğu halde, varlıkları niçin yavaş yavaş yaratıyor?

Bunun pek çok hikmetleri ve sebepleri sayılabilir. Her şeyden önce dünya bir imtihan yeridir. Dolayısıyla imtihanın gereği olarak, kademeli yaratılış yolu izlenmiş ve böylece varlıklar arasında bir takım sebep-sonuç münasebetleri kurulmuştur. Elmaya ağaç sebep olmuş, ağaca da çekirdek sebep kılınmış, çekirdekten meyvenin meydana gelebilmesi için araya da 5-6 senelik bir zaman konmuştur.

İşte burada bir kısım insanlar elmanın ve çekirdeğin arkasında Allah'ın kudret elini görüp, o varlıkları O'nun yarattığını bilirken, bazıları o kudret elini göremeyip işi tesadüf ve tabiata, ya da zamana havale ederek imtihanı kaybetmektedirler.

Yaratılış bir anda meydana getirilse idi pek çok sebep ortadan kalkacak, hemen herkes o yaratılışa ve yaratıcıya inanacak, kömür ruhlu Ebu Cehil ile elmas ruhlu Hz. Ebubekir ayrılmayacaktı.

Bu yavaş yavaş yaratılıшта önemli bir diğer husus da insanlar için bir meşguliyetin bulunmasıdır. Elmanın bir anda meydana gelmesi, sula-mayı ve sucuyu, ilaççıyı, budacıyı, bekçiyi hep devreden çıkaracak, insanlar işsiz ve meşguliyetsiz kalacaktı.

Her bir tür ayrı yaratılmıştır

İnsanlar da maymunlarda ayrı ayrı yaratılmışlardır. Sizin anladığınız manada bir canlı türünden bir başkasının meydana gelmesi şeklinde bir evrim yoktur.

Canlıların birbirleriyle ortak yönlerinin olması ve aynı veya benzer elementlerden yaratılmış olmaları, onların birbirlerinden meydana geldiğine değil, ustalarının ve yaratıcılarının bir olduğuna delildir.

Biz şeyi yazarken alfabedeki 29 harfi kullandığımız gibi, Cenab-ı Hak da, varlıkları kâinattaki 114 elementle yazmaktadır. Biz nasıl, “maymun” ve “in-

san” kelimelerini birbirinden bağımsız olarak yazıyoruz. Allah da, maymun ve insanı ayrı ayrı yaratıyor. Cenab-ı Hakk’ın maymundan insan yapmak gibi bir mecburiyeti mi var? İstedliğini istediği şekil yapar ve yaratır.

Zaten şimdi hem bitkiler, hem hayvanlar ve hem de insanlar ayrı ayrı ve tek hücreden yaratılmıyor mu? Bugün bu varlıkları yaratan, dün de onları farklı şekil ve yapıda ayrı ayrı yaratmıştır.

Sizin elinizde aynı tip ve markada iki tane flaş disk olduğunu düşünün. Bunların bütün özellikleri aynı değil mi? Şimdi bunların maddeleri aynı olduğu için birbirinden meydana geldiğini mi kabul edeceğiz? Onlardaki farklılık, bu flaş disklere yüklenen manadadır ve mutlaka hem o flaş disklere bu manaları yükleyen, ilim, irade ve kudret sahibi birisi vardır.

Canlıların temel yapıları arasındaki benzerliğin diğer bir hikmeti de, imtihan sırrıdır. İmtihanda birbirine benzer sorular gelir. Böylece çalışan ve bilenle bilmeyen birbirinden ayrılır.

İşte insan ve maymunda da böyledir. Onlardaki temel maddelerin benzerliği ve aynılığı, ustaların bir olduğuna delildir. İki farklı türün kromozom sayıları ve yapıları aynı da olabilir. Mühim olan o kromozomun içerisine yüklenen genetik bilgidir ve bu bilgiyi kimin yüklediğidir.

Soru 5- Neden, dünyamızda ilk hayat sudan başlamış ve kademe kademe diğer canlılar yaratılmıştır?

Cevap: Allah, kâinata bir tekâmül kanununu, bir tedric prensibini vazetmiştir. Çünkü, kâinatı kendi varlığı ve birliğinin delilini kılan Allah, şuurlu varlıklara bu delilin açık olmasını irade etmiştir. İnsan gibi şuurlu varlıklar ancak sebepler zincirindeki hiyerarşik düzeni gördükten sonra varlıkların nizam ve intizamını, mükemmelliğini, güzelliğini anlayabilir ve bu anlayıştan hareketle ancak yaratıcının eşsiz sıfatlarını idrak edebilir.

Kur'an-ı Kerim'de kâinatın altı günde yaratıldığı nazara verilir ve şöyle beyan edilir:

O'nun Arş'ı su üzerinde iken, gökleri ve yeri altı günde yaratandır².

Buradaki *Altı gün* tâbirini altı devre şeklinde anlamak gerekir. Çünkü, bir günlük süre, dünyanın kendi etrafında bir defa dönüşüdür. Hâlbuki buradaki ifadede, bütün kâinatın yaratılışına dikkati çekilmektedir. Her bir gezegenin kendi etrafında dönüş süresi ise farklıdır. Mesela güneşin kendi etrafında bir defa dönüşü, dünya günü ile 25 gündür. Dolayısıyla buradaki *Altı gün* tâbiri ile, kâinatın altı devrede yaratıldığına işaret edildiği anlaşılmaktadır.

Hâlbuki dünya imtihanını sona erdiren kıyametin kopmasıyla hikmet değil, kudret devreye girecek ve ahirette her şey bir anda yaratılacaktır. Nitekim bir ayette şöyle buyrulur:

Ey insanlar! Sizin hepinizi yaratmak veya hepinizi öldükten sonra diriltmek bir tek kişiyi diriltmek gibidir. Allah semîdir, basîrdir / her şeyi hakkıyla işitir ve görür³.

Allah suyu hayat için bir rahim yapmıştır. Her canlıyı sudan yaratmıştır⁴. Evlilikten doğan insanları da bir sudan yaratmış ve yaratıyor. Bu ilahî bir tercihtir. Elbette suyun bu işe uygunluğu, kabiliyeti vardır. Allah'ın hikmeti, bu kabiliyette yarattığı suyun bütün canlı varlıkların mayası olmasını ön görmüştür. Hayatı, ab-ı hayata bağlamıştır. İlk varlık temelinin aynı maddeden olması, vahdaniyetin de bir delilidir. Bugünkü ilim çevrelerinde kabul görmeye başlamış yaratılışta ilk maddenin **hidrojen** olduğuna dair görüşler de evrenin aslının **su** olduğu hususunu seslendirmektedir.

² Hud Suresi, 7. ayet.

³ Lokman Suresi, 28. ayet.

⁴ Enbiya Suresi, 30. ayet.

Soru 6- Allah sakat veya mutasyona uğramış canlıları niçin yaratıyor?

Cevap: Yaratılıştta Allah; büyüme, gelişme, farklılaşma ve çoğalma gibi bazı kanunlar koymuş ve bu kanunları da bir takım sebeplere bağlamıştır. Bu kanunlar sadece insanlar için değil, bütün canlılar için geçerlidir.

Allah (Celle celâlehu) her canlı türüne en gelişmiş ve o canlıya en uygun bir uç noktası vermiştir. Buna kemal noktası, yani o canlının en mükemmel hali deniyor. Lalenin en güzeli, en mükemmeli olduğu gibi, gülün de, bül-bülün de, ineğin de, sineğinde ve atın da bir kemal noktası vardır. Bu kemal noktaya o canlı türünün ulaşması için bir takım sebep ve kanunlar konmuştur. O kanunlara uyulmaması halinde, o canlı kemal noktasına ulaşmadan ömrünü tamamlar. Bunun insan olması, bitki veya hayvan olması fark etmez. Mesela, ihtiyacı olan suyu veya besini yeterince alamayan bir canlının yapısında bir takım kusurlar meydana gelir. Bu noksanlığın ve hastalığın derecesi, o canlının ihtiyacı olan maddenin temini ile doğru orantılıdır.

Aynı şekilde, embriyo safhasında radyasyona maruz kalan bir canlıda, mutasyon adı verilen bazı değişiklikler olabilir. Radyasyonun süresine ve şiddetine göre, o canlıda sakatlıklar ve anormallikler ortaya çıkabilir. Bir canlının radyasyon veya benzeri kimyevî reaksiyonlara maruz kalması tabii ortamda olabileceği gibi, laboratuarda da yapılabilir. Mesela, farelere veya tavşanlara laboratuarlarda uygulanan kimyasal bir takım deneyler, onların şu veya bu şekilde sakat kalmasına yol açabilir. Bu yolla olabilecek bütün değişiklik ve farklılaşmalar, araştırma ve inceleme konusu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu ön bilgilerden sonra tekrar baştaki; **Allah sakat veya mutasyona uğramış canlıları niçin yaratıyor?** Sorusuna dönersek, bunun cevabı; siz sebep ve kanunlara müdahale ettiğiniz zaman, ona göre sonuç alırsınız.

Yani Cenab-ı Hak, sizin sorduğunuz soruya cevap veriyor. Bu O'nun hikmetine ve adaletine daha uygun değil mi? Mesela biz anne karnındaki on günlük bir fare embriyosuna belli dozda X ışını vererek nasıl bir cevap alacağımızı me-

rak ediyoruz. Bu sorumuzu sorduğumuz, yani uygulamayı yaptığımız zaman cevabını alırız. Bunun cevabı belki sakat veya hastalıklı bir fare olacaktır.

Bazıları da şöyle diyor; Biz dışarıdan hiç müdahale etmediğimiz hâlde, sebepsiz olarak sakat doğumlara ne diyeceğiz?

Her şey bizim malumatımıza tâbi değildir. Bizim bu konuda kendi bünyemizde bilmediğimiz, ya da muttali olmadığımız o kadar çok hadise vardır ki, bildiklerimiz onların yanında, deveye kulak kalır. Mesela, doğum esnasında çocuğun doğum kanalında fazla kalıp nefes alamaması sonucunda beyin hücrelerinde hasar meydana gelebilir. Bu da zeka geriliğine sebep olur.

Annenin hamileliği esnasında aldığı bir ilaç, ya da yediği haram bir lokma veya çevrenin radyasyonuna bilmeden maruz kalması, bir takım olumsuzluklara sebep olabilir.

Bu sakat yaratılışın ahirete bakan yönü ve o ailenin veya ferdin geçmişte yaptığı veya gelecekte yapacağı davranışların da rolü gözden uzak tutulmamalıdır.

Mutasyonlu, yani normaline göre kusurlu yaratılışın insanlara bakan bir başka yönü de, dünyanın imtihan yeri olmasıdır. O kusurlu çocuğa bakmakla anne ve babanın belki ebedî hayatı olan ahret hayatı kurtulacaktır. Aynı şekilde o sakat veya geri zekalı yaratılmış olan çocuk için de o hastalıklı hali onun ebedî hayatını kazanmasına sebep olacaktır. O sakat değil de sağlam yaratılsaydı, belki bir takım nefsanî davranışlarıyla ebedî cehennemde kalmaya namzet olacaktı.

Bizi bu konuda hataya sevk eden, bütün hayatın dünya hayatından ibaret olduğu telakkisidir. Yani, insanın göreceği bütün iyilikleri ve güzellikleri bu dünya hayatıyla sınırlı görmektir. Halbuki esas hayat ahret hayatıdır. Bu dünya hayatı ahret hayatına göre, bir yolcunun ağacın gölgesinde eğlendiği kadar bir süredir. Dolayısıyla insan hayatına baktığımız zaman ebedî hayatı yönünden değerlendirmeliyiz. Bir kimse ah-

rette cennet hayatını kazanamadan öbür âleme gitmişse, bu dünyada nasıl yaşarsa yaşasın ne ehemmiyeti kalacaktır.

Bütün bunların ötesinde Ceba-ı Hak mutlak adalet, rahmet ve inayet sahibidir. Kâinat Allah'ın mülküdür. O, mülkünde istediği gibi tasarruf hakkına sahiptir. Hangi canlıların yaratılacağı ve bunların ne şekilde olacağı tamamen O'nun takdirine bağlıdır.

Sonuç olarak, Cenab-ı Hak, her şeyi bir kanuna ve sebebe bağlamıştır. Bu sebeplere veya kanunlara uyup uymamaya göre, canlılar âlemindeki fertlerde bir takım şekil bozuklukları veya hastalıklı yapılar ortaya çıkmaktadır. Siz buna isterseniz soruya göre cevap diyebilirsiniz. Canlılar âleminde hangi soruya ne cevap alınacağı da deneme ve uygulamalarla anlaşılmaktadır. Allah'ın yaratılıştaki hikmeti, adaleti ve hâkimiyeti bunu gerektirmektedir. **Çünkü Allah ne yapmışsa mutlaka insanların iyiliği ve faydası için yapmıştır. Bu iyilik ve güzellik de genelde ahret hayatına bakmaktadır. Biz ise dünya hayatının daima güzel geçmesini istediğimiz için ayağımıza bir diken batsa bir metre havaya fırlıyoruz. Halbuki ebedî hayatı kazanmak bir takım acılar, sıkıntılar ve kötülöklere, musibetlere sabretmekle mümkündür.**

Soru 7- Aristo'nun “cansız maddelerin canlıya dönüşmesi” fikriyle, Darwin'nin “abiyojenez” fikri arasında ne gibi farklar vardır?

Cevap: Abiyojenez teorisi, ilk canlının cansız maddelerden meydana geldiğini ileri süren bir teoridir. Darwin'in böyle bir görüşü yoktur.

İlk canlının yaratılışını anlamak için, günümüzdeki yaratılışa bakmak gerekir. Günümüzdeki canlı çeşidi; bitkiler, hayvanlar ve insanlardır. Bunlardan her bir canlının meydana geliş tek hücrelidir. Annedeki yarı hücre diyebileceğimiz yarı kromozomlu gamet, yani yumurta ile babadaki yine yarı kromozomlu spermin birleşmesinden meydana gelen hücre zigottur ve tek hücrelidir. Bu tek hücrenin gelişmesi ve bölünmesi, bitkilerde de hayvanlarda da, insanda da aynıdır. Yani, bunların hepsinde de üreme kanunu aynıdır ve

tek hücre ile başlamaktadır. Ancak, ilk yaratılışta bu nasıl olmuştur? Bu tek hücre nasıl ortaya çıkmıştır?

İşte bu sorulara cevap ararken, verilen cevaplardan birisi, ilk canlı hücrenin cansız maddelerden, yani abiyoenez olarak meydana geldiği yönündedir.

Bu sorulara cevap arama görevi bilimindir. Bizim bileceğimiz, ortada bir fiil varsa mutlaka bir fail, yani o fiili yapan olmalıdır. Bir eser varsa behemehâl bir ustası, yani yapanı olacaktır. Yoksa evrimcilerin ileri sürdüğü gibi, bir varlığın kendiliğinden veya tesadüfen ortaya çıkması mümkün değildir. Tesadüfen çorba bile olmazken, bu canlıların başlangıcının bir fail olmadan meydana gelmesi mümkün olabilir mi?

Allah yaratıcı olarak kabul edilirse, şimdi karbon, hidrojen ve oksijen gibi cansız atomlardan insanı yaratan kudretin, dün de yoktan ve cansız maddelerden canlı hücreleri yaratmış olması, akla ve ilmî düşünceye uygundur.

Soru 8- Bazı bilim adamları, indirgenemez komplekslik diye bir şeyin olmadığını ileri sürüyorlar. Buna ne dersiniz?

Cevap: Yaratılışı savunan Prof. Dr. M. Behe, **Darwin'in Kara Kutusu** adlı kitabında, indirgenemez komplekslikten bahsetmiştir. Bu tâbirle, canlılardaki her bir organın, gerekli sistemin birden ve en mükemmel şekliyle mevcut olmasıyla iş görebileceği ifade edilmektedir. Mesela görme olayının olabilmesi için, gözün bütün tabakalarının olması, göz merceğinin tam bu şekilde gözde yer alması, beyinde görme merkezinin teşekkül etmesi gerekmektedir. Bunlardan bir tanesinin olmaması halinde görme fiili meydana gelmez.

Aynı şekilde kanın vücutta deveren etmesi ve besinleri hücrelere taşıması için, kalbin tam bu şekliyle en mükemmel olarak yapılmış olması, büyük ve küçük kan dolaşımı sisteminin kurulması, atar ve toplardamarların vücuda yayılması lazımdır. Bu sistemden birisini çıkardığınız, ya da bir parçayı yok saydığınız zaman, sistem işlememektedir.

Solunum için de durum aynıdır. Solunum olayının meydana gelebilmesi için, havanın yüzde yirmi bir oksijen karışımıyla mevcut olması, akciğerlerin ve akciğerdeki alveollerin mükemmel şekilde yapılmış olması ve kanın vücutta devretmesi zarureti vardır.

Büyük canlı sistemlerde böyle indirgenemez mükemmellik olduğu gibi, hücre seviyesinde de böyledir. Mesela, hücrede faaliyetlerin aksamadan yürüyebilmesi için, DNA ve RNA'nın mevcut olması, hücreye enerji temin edecek olan mitokondrilerin, ya da bu vazifeyi görecek yapıların bulunması, protein sentezi için ribozomların yaratılmış olması gerekmektedir. Bunlardan birisini yok saydığınız zaman, hücrede hayat sona ermektedir.

İşte bu şekilde canlılardaki her bir yapı, tek başına iş görememekte, sistemin bütün kısımlarının bir anda mevcut olmasıyla sistem işlemektedir. Canlılardaki bu kompleks yapı, bir araba motorunun sistemine benzetilebilir. Motorun çalışması için, gerekli parçaların hepsinin bir anda olmasıyla ancak motor çalışabilir. Söz gelimi, bir motorun çalışması için yüz parça gerekli ise; *Buparçalardan ikisinin bir araya gelmesiyle motor biraz çalışır, daha sonra parçalar eklendikçe çalışma mükemmelleşir* diyemezsiniz.

Bu indirgenemezlik prensibi, ateist evrimcilerin felsefesine uymamaktadır. Onlara göre, canlılar ve bunların organları, yavaş yavaş zamanla basitten mükemmele doğru kendiliğinden evrimleşmiş ve organ ve sistemler şimdi en son şeklini almıştır. Yaratılışçıların savunduğu indirgenemezlik prensibine göre ise, Allah (Celle celâlehu) her bir canlıyı ve o canlının organlarını, iş görebilecek en mükemmel şekliyle ve sistemi bir bütün olarak bütün gerekleriyle birden yaratmıştır.

Dolayısıyla ateist evrimcilerin, kendi felsefelerine ters düşen Behe'nin bu indirgenemez komplekslik prensibini kabul etmeleri mümkün değildir.

Soru 9- Cansızlardan canlının teşekkül ettiğine ait iddialar var ve bunun üzerine deneyler yapılıyor. Yaratılışçılar deneylere karşılık deneyle ispat yoluna gidemez mi? Neden sadece onların açıklarını bulmaya çalışıyorlar?

Cevap: Burada yanlış anlaşılan bir husus var. Yaratılışı savunanların araştırma yapmadığı şeklindeki bir yaklaşım yanlıştır. Böyle bir iddia aslında, ateist evrimciler tarafından kasıtlı olarak üretilmekte, güya yaratılışçıların sadece onların açıklarını bulmaya çalıştığı ileri sürülmektedir.

İlmî çalışmalar herkesin ortak malıdır. Laboratuar çalışmaları, kişilerin düşünce ve inançlarına göre şekillenmez ve yönlendirilmez. Şayet laboratuar çalışmaları, kişilerin inancına göre yönlendiriliyorsa, o ilmî değil, ideolojik çalışma olur. Peki, o zaman bir ateistle, bir yaratılışçının farkı nerede ortaya çıkıyor? Fark, elde edilen sonucun yorumlanmasında ortaya çıkar. Bir yaratıcıya inanmayan her şeyi tesadüf ve tabiata, inanan da Allah'a verir.

Ateistlerin rahatsızlık duydukları asıl konu, laboratuar çalışmalarının değerlendirmesi falan değildir. Onlar, canlıların yaratılışını, felsefî olarak değerlendirmekte, bu felsefî düşüncelerinin tutarsızlığı ve tabiatta gözlenen hadislere ters düştüğü nazara verilince, bundan fevkalade rahatsızlık duymaktadırlar. Onların hiçbir bilimsel veriye dayanmayan tamamen pozitivist felsefenin ürünü olan batıl fikirleri, son yirmi yıla gelinceye kadar, bilimsel bilgi gibi itirazsız kabul ediliyordu.

Onların gözden kaçırdığı konu, yaratılış ve özellikle insanın ilk ortaya çıkışıyla ilgili iddiaların delilsiz, körü körüne ve üstelik bilim adına dayatıldığı 200 yıllık pozitivist felsefe devrinin artık bittiği ve kapandığıdır.

Onlar hala bunun farkında değillerdir. Eskiden olduğu gibi, iddialarının delilsiz ve itirazsız bilimsel veriler gibi kabul edilmesini istemektedirler. Onların bu konudaki iddialarını ciddiye almayın. Bilimsel bilgi olarak hiçbir değeri yoktur. Sadece felsefî bir düşünce tarzıdır. Herkes her konuyu istediği gibi düşünebilir. Başkaları onların düşüncelerine iş-

tirak etmek mecburiyetinde değildir.

Kâinatın tamamı büyük bir laboratuvar gibidir. Bütün canlılar bu âlemde her an tek hücreden yaratılıyor ve devamlı o yaratılışları değiştiriyor, farklılaşıyor. İnsanın da bunların içinde, tek hücreden başlayan yaratılışı, her an yenileniyor. Bak, dün anne karnında idin. Daha sonra bebek olarak dünyaya geldin. Ellerin, ayakların ve bütün bedenin küçücük idi. Ama şimdi seni, bu bebeklikten alıp, düşünen ve muhakeme eden, belli bir büyüklüğe ve olgunluğa kim getirdi? Hem bak, aynı tarzda kalmıyorsun. Her sene, hatta her gün değiştiğini, dikkatlice kendine baksan göreceksin. Peki, sende, senin vücudunda tasarruf eden, her organın ihtiyacını en iyi şekilde karşılayan bataklıkta ki kurbağalar mıdır? Yoksa denizdeki balıklar mıdır? Yamaçlardaki papatyalar mıdır? Semadaki güneş mi, yoksa ay mıdır? Ya da su veya toprak mıdır?

Daha nasıl bir laboratuvar ve o laboratuvar da bir yaratılmış varlık arıyorsun? Yaratılışı ispat için, daha nasıl bir deney istiyorsunuz? İşte bütün bu yapıların ve varlıkların araştırılması, onlardaki inceliklerin ortaya konması yaratılışı araştırmak değil midir? Bu araştırmayı kimin ve kimlerin yaptığı önemli değildir.

Laboratuvar da elde edilen sonuçları bazıları tabiata ve sebeplere verirken, bazıları da sonsuz ilim, irade, hayat ve kudret sahibi Allah'ın eseri olarak değerlendirmektedir. Bir yaratıcıya inanan da, bir yaratıcıyı kabul etmeyen de bu araştırmaları kendi açısından yorumlamaktadırlar. Bu dünya bir imtihan yeri olduğu için, yorum da serbesttir. Bu yorumların mükafaatı ve cezası, bu âlemde değil, öteki âlemde karşımıza çıkacaktır.

Soru 10-Domuz mademki zararlıdır. Öyleyse niçin yaratılmıştır?

Cevap: Bu sorunun kısa cevabı; imtihan sırrıdır. Zaten insanın dünyaya gönderiliş gayesi de budur. Yani, dünya herkes için imtihan dünyasıdır. Allah, insana pek çok istidat ve kaabiliyet vermiştir. Bu istidatların inkişaf edip gelişeceği yer dünyadır. İnsandaki kaabiliyetlerin gerek iyi yönde ve gerekse kötü yönde geliştirilmesi, ancak imtihanla olur. Nasıl ki, bir tıp öğrencisindeki doktorluk kaabiliyetinin ortaya çıkması ve inkişaf etmesi imtihanla mümkündür.

Aynen bunun gibi, Allah'ın emir ve yasaklarına uyup uymama şeklinde cereyan eden imtihan için de Allah; iyi-kötü, güzel-çirkin, hayır-şer, her şeyi yan yana ve iç içe yaratmıştır. Güzelliklerin işlenmesi halinde, onu işleyenlere ahrette mükâfat vereceğini, yasakların da yapılması halinde de bunun karşılığı olarak o kimselerin cezalandırılacağını bildirmiştir.

Bilebildiğimiz kadarıyla, domuzun yaratılış gayelerinden birisi bu imtihan sırrıdır. Elbette domuzun yaratılış gayesi sadece bu hikmetle sınırlı değildir. Bizim bilemediğimiz ve burada saymadığımız pek çok başka sebepler de olabilir.

Bir varlığın yaratılış gayesi sadece insana bakmaz. Domuzun ve diğer tüm canlıların da ekosistemde önemli görevleri vardır. Bugün ekoloji bilimi hiçbir canlının faydasız olmadığını, bundan dolayı da yok olmasına göz yumulmaması gerektiğini söylüyor. Domuz gibi her bir varlığın kâinattaki yeri ve önemi de ilmi araştırmalarla kıyamete kadar araştırma konusu olacaktır.

Soru 11- Evcil hayvanlar nasıl ortaya çıkmıştır? Evcil hayvanlar insan- noğlu yeryüzünde belirmeden önce bulunuyorlar mıydı?

Cevap: İnsan yeryüzüne gönderildiği zaman; atlar, inekler, sinekler, arılar, bağlar, dağlar, madenler, demir, kömür, petrol, bütün çekiciliği ve güzelliği ile insanı bekliyordu. Her şeyi Allah insanın emrine vermişti. Neyi, nerede ve nasıl kullanacağını ona, yani ilk insan ve aynı zamanda ilk peygamber olan Hz. Âdem'e eşyanın isimlerini, ne işe yaradığını Allah öğretmişti. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur:

Allah Âdem'e bütün isimleri öğretti. Sonra onları önce meleklerle arz edip: Eğer siz sözünüzde sadık iseniz, şunların isimlerini bana bildirin dedi. Melekler: Ya Rab! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz, Senin bize öğrettiklerinden başka bizim bilgimiz yoktur. Şüphesiz, âlim ve hakîm olan ancak Sensin, dediler⁵.

Bu eğitim ve önderlik işi, bütün insanlık tarihi boyunca böyle devam etti. Hz. Âdem'le başlayan nübüvvet halkasının peygamberleri, sadece manevî sahada değil, maddî sahada da insanlığa yol gösteriyorlar, öncü oluyorlardı. Hz. Âdem çiftçilikte, Hz. Zülküf de ekmekçilikte öncü olmuşlardır.

Madenleri eritmeyi, demiri balmumu gibi yumuşatmayı Hz. Davut yaparken, Hz. Nuh da gemi yapımında ve marangozlukta pişdarlık ediyordu. Terzilik ve yazıcılıkta önder Hz. İdris idi. Dülgerlerin piri Hz. İbrahim, saatçıların piri ise, Hz. Yusuf'tu.

Evcil hayvanlar, önce yabani idiler de, insan da bunlara ihtiyaç duyunca evcilleştirme yoluna mı gitti?

Böyle bir soruya, Allah'ı devreden çıkararak cevap ararsanız, sıhhatli cevap veremezsiniz. Çünkü, insanı yaratan, insanın ihtiyaç duyduğu varlıkları da yaratan O olduğuna göre, önce bu konuda Allah ne buyuruyor. Ona bakmak gerekir.

Kur'an'ın muhtelif yerlerinde hayvanların faydaları ve insan için yaratıldığı nazara veriliyor. Bunlardan bazılarında Allah şöyle buyuruyor:

Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve (gökyüzünde) iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi ancak sizin gibi topluluklardır...⁶.

Hayvanlardan yük taşıyanı ve tüyünden döşek yapılanları yaratan O'dur...⁷.

⁵ Bakara Suresi, 32-33. ayetler.

⁶ En'am Suresi, 38. ayet.

⁷ En'am Suresi, 142. ayet.

Sizi tek bir nefisten yarattı. Sonra ondan eşini yarattı. Sizin için davarlardan sekiz çift (Deve, sığır, koyun, keçi, manda) indirdi. Siz analarınızın karnında, üç karanlık içinde hilkatten hilkate sizi çevirerek yaratıp duruyor⁸.

Dişi ve erkek olarak, sekiz eş yarattı. Koyundan iki, keçiden iki... Deveden de iki çift, sığırdan da iki çift yarattı⁹.

Allah, kimine binesiniz, kimini yiyesiniz diye sizin için hayvanları yarattı. Onlarda sizin için daha nice faydalar vardır. Gönüllerinizdeki bir arzu ya, onlara binerek ulaşırsınız. Onların ve gemilerin üzerinde taşınırsınız¹⁰.

Sizin için gökten su indiren O'dur. İçecek su ondandır; hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de o su ile yetişir¹¹.

Gerçekten süt veren hayvanlarda da, size bir ibret vardır. Size onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından (gelen), içenlerin boğazından kolayca geçen halis bir süt içirmektediriz¹².

Allah size evlerinizden bir huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek yolculuğunuzda ve gerekse konaklama zamanlarınızda, kolayca taşıyacağınız hafif evler (çadırlar v.s.) ve yünlerinden, yapağlarından ve kıllarından bir süreye kadar (giyinecek, kuşanacak, serilecek ve döşenecek) bir eşya ve ticaret malı yaptı¹³.

Hayvanlarda da sizin için elbette ibretler vardır. Onların karınlarındakilerden (sütlerinden) size içiririz. Onlarda sizin için birtakım faydalar daha vardır; ayrıca etlerini yersiniz¹⁴.

Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizin için ısıtıcı (şeyler) ve birçok

⁸ Zümer Suresi, 6. ayet.

⁹ En'am Suresi, 143-144. ayetler.

¹⁰ Mü'min Suresi, 79-80. ayetler

¹¹ Nahl Suresi, 10. ayet.

¹² Nahl Suresi, 66. ayet.

¹³ Nahl Suresi, 80. ayet.

¹⁴ Mü'minûn Suresi, 21. ayet.

faydalar vardır. Onlardan bir kısmını da yersiniz.

Sizin için onlardan ayrıca akşamleyin getirirken, sabahleyin salıverirken bir güzellik (bir zevk) vardır.

Bu hayvanlar sizin ağırlıklarınızı, ancak güçlüklerle katlanarak varabileceğiniz bir memlekete taşırlar. Şüphesiz Rabbiniz çok şefkatli, pek merhametlidir.

Atları, katırları ve eşekleri binmeniz ve (gözlere) ziynet olsun diye (yarattı)...¹⁵.

Bu ayetlerden şu sonuçlar çıkarılabilir:

1-Gerek yeryüzündeki ve gerekse gökyüzündeki hayvanların da bizim gibi topluluklar olduğu nazara veriliyor. Yani, her bir hayvan grubunun kendi içerisinde farklı hissiyat, davranış ve şekline dikkat çekiliyor. Bunların farklı yaratılışlara sahip oldukları bildiriliyor.

2-Allah, insanların hem eşyalarını ve hem de kendilerini, bir yerden, bir başka yere taşımaları için, at, katır ve eşek gibi hayvanlar yaratmıştır.

3-Etlerini ve sütlerini yemek, yünlerini ve yapağlarını çeşitli maksatlarda kullanmak için; koyun, keçi, deve ve sığır gibi hayvanları insanın emrine vermiştir.

4-At, sığır, koyun ve keçi gibi hayvanların, sayılanlardan başka daha pek çok faydalı yönüne işaret edilmekte, sabah ve akşam bunların geliş ve gidişlerinde ayrı bir güzelliğin bulunduğu dikkat çekilmektedir.

5-Yukarıda sayılan hayvanları, Allah'ın verdiği su ile hâsıl olan otlaklarda otlattığımız nazara verilmektedir.

6-Koyun, keçi, deve ve sığırın, bizim için meydana getirildiği beyan edilmektedir. Bu hayvanların gübresine varıncaya kadar her şeyinden faydalanılmaktadır. Dolayısıyla bu hayvanların insana rahmet olarak gönderildiği hatırlatılmaktadır.

¹⁵ Nahl Suresi, 5-8. ayetler.

7-Koyun, keçi, deve ve sığırdan ikişer çift yaratıldığı beyan edilmektedir.

Cenab-ı Hak, yukarıda zikredilen Zümer suresinin altıncı ayetinde, önce insanın yaratılışına dikkati çekiyor. Başlangıçta Âdem babamızı yarattığını, sonra da ondan eşini halk ettiğini bildiriyor. Ayetin devamında ise, koyun, keçi, deve ve sığırın yaratılışına dikkat çekiliyor; *Bunları yarattık* demiyor. *Bunları ikişer çift yarattık ve indirdik.* Buyuruyor. Yani, bunların nimet olarak gönderildiği nazara veriliyor. Bu yaratılışları insanların aklına yakınlaştırmak için, hali hazırda anne karnındaki insanın tek hücreden başlayıp şekilden şekile çevrilerek mükemmel yaratılışına dikkat çekiliyor.

En'am suresinde tekrar koyun, keçi, sığır ve devenin ikişer çift yaratıldığı beyan ediliyor. Yani, bu hayvanların her birisi, doğrudan yoktan yaratılıyor. Ancak, ilk yaratılan bu tek varlıktan, o hayvan neslinin nasıl çoğalacağı? Sorusunu biz sormadan, Allah hemen cevabını veriyor. *Biz bunları, eşleriyle birlikte (yoktan) yarattık.* Buyuruyor.

İlk yaratılıшта, üreme kanununun devreye girmesi mümkün olmadığı için, erkek ve dişinin doğrudan yaratılması beklenirdi. Nitekim ayette buna işaret ediliyor. Artık bundan sonra neslin devamı, Allah'ın koyduğu üreme kanunu olan erkek ve dişiden yavrunun meydana gelmesi şeklinde, hem bitkilerde, hem hayvanlarda ve hem de insanlık âleminde cereyan ediyor.

Bununla beraber, *eşysiz üreme* olarak adlandırılan anne ve baba olmadan üreme, bitkiler âleminde de, hayvanlar âleminde de görülmektedir.

Böylece, evcil hayvanların eşleriyle birlikte yoktan doğrudan kendi şekilleriyle yarattıkları nazara veriliyor. Yani Allah, koyunu, koyun olarak, deveyi, deve olarak, sığırı sığır olarak, keçiyi de keçi olarak yarattığını bize bildiriyor.

İnsanlar için bu kadar gayeli ve hikmetli yaratılan evcil hayvanların, deneme yanılma yoluyla evcilleştirildiğini düşünmek, yanlış olur. Kaldı ki, onların fitratları, yani, yaratılıştan gelen özellikleri, doğrudan insanın emrine verildiklerini ortaya koyuyor. Nitekim, bazı yabani hayvanlar, insanlara alıştırılsalar bile, bir süre sonra, yine tabîî hayatlarına

dönüyorlar. Hatta bazen, kendisine bakanları parçalayarak kaçıyorlar. Hâlbuki evcil hayvanlara Allah öyle bir özellik ve güzellik vermiş ki, munis ve uysal haliyle, tam insanın emrine verildiğini gösteriyor.

Hız. Âdem aleyhisselamın oğulları Habil ve Kabil çobanlık ve çiftçilik yapardı. Yani, hem öküzle çift sürüyorlar ve hem de, koyun ve keçi otlatıyorlardı. Bu hayvanlar onların, yani insanlığın emrine doğrudan verilmişti. Bunların nerelerde ve nasıl kullanılacağı da Hız. Âdem'e Allah tarafından bildirilmişti.

İlk insan Hız. Âdem, yeryüzüne geldiği zaman, elbette koyunları ağılda, atları ahırda bulmadı. Bütün hayvanlar otlaklarda insanları bekliyordu. Hız. Âdem'e bildirilenler doğrultusunda O, bazı hayvanları alıp ahıra, ağıla ve kümese getirdi. Bu hayvanlar arasında yapılan seçme ve iyileştirme metotlarıyla günümüzdeki çeşitlilik ortaya çıktı.

Soru 12- Evrenin patlamayla meydana gelmesi ve uzay boşluğuna gezegenlerin dağılması neden fizikî sisteme dayanarak oldu? Neden aniden olmadı?

Cevap: Galaksiler ve gezegenler birden bire değil zaman içinde şekköl etmiştir. Bu şekilde, yani derece derece, ya da kademe kademe yaratılış aslında bir kanun şeklindedir. Hem canlı ve hem de cansız âlemde geçmişte böyle olmuş, günümüzde de yeryüzüne geliş, kademe kademedir. Nitekim bebek dokuz ayda dünya geliyor. Yumurtadan civciv yirmi bir günde çıkıyor. Buğday tanesinin gelişip olgunlaşması için 9-10 ay beklemek gerekiyor.

Allah (Celle celâlehu), her bir varlığı ve bütün varlıkları, Kadir isminin tecelisiyle bir anda yaratabilir. Ancak, niçin böyle değil de kademe kademe yaratmaktadır? Elbette bunun, bizim bilemediğimiz pek çok hikmetleri ve gayeleri vardır. Bu hikmetlerden bir tanesi, bu dünyanın imtihan yeri olmasıdır. İmtihanın gereği olarak, bu dünyada Hakîm ismi, yani hikmetle ve kademe kademe yaratmak, bir anda yaratılışı gerekli kılan Kadir ismine Hâkimdir. Yani,

Cenab-ı Hakk'ın Kadir isminin tecellisi olan kudreti bir anda yaratmayı gerekli kılarken, Hâkim ismi ise kademe kademe yaratmayı netice vermektedir. İşte dünyada Hâkim ismi Kadir isminin önüne geçmekte, dolayısıyla varlıkların yaratılışı zamana bağlı olarak kademe kademe meydana gelmektedir.

Bilindiği gibi, bu dünyada hem kademe kademe yaratılış söz konusudur ve hem de her şey bir sebebe bağlanmıştır. Çocuğa sebep anne ve babadır. Elmaya sebep elma ağacıdır. Kavuna sebep; çekirdeği, bazı elementler, hava su ve ısı ile ışıktır. Yumurtaya sebep tavuktur.

Aslında o sebepler de yaratılmaktadır. Anne babanın çocuğun yaratılmasında bir müdahalesi olmadığı gibi, anne ve baba da yaratılmıştır. Bazıları, bu sebepleri hakiki yaratıcı olarak dikkate almakta, Allah'ı (Celle celâlehu) kabul etmemekte, imtihan da o kişilere göre bu tarzda şekillenmektedir.

Ahirette imtihan ortadan kalktığı için, artık orada yaratılışta Kadir isminin hâkim olacağı ve istenen her şeyin bir anda yaratılacağı, insanın da, göz açıp yumuncaya kadarki bir zamanda diriltileceği Kur'an-ı Kerim'de bildirmektedir.

Sebeplere bağlı olarak tedrici yaratılışın bir hikmeti de, canlıların hayatlarının devamı için bu sebeplere yapışmalarıdır. Elma çekirdeği bir anda ağaç olup meyve verseydi, buğday tanesinden bir anda buğday meydana gelseydi, insan vaktini nasıl geçirecekti?

Şimdi, elmanın birden bire meydana geldiğini farz edelim. Bu durumda; fidan yetiştirici, nakledici, onu pazarlayıcı ve budayıcı devreden çıkacaktır. Sürmek için traktör ve donanımına, sulamak için suya ve gübreye, ilaçlara ve onu atacak aletlere gerek olmayacaktır. Bunları incelemek ve en uygununu elde etmek için ilmî çalışmalar ortadan kalkacaktır. Görüldüğü gibi, bir elmanın tedrici yaratılışı, ne kadar insana iş ve meslek sahası açıyor.

Kademe kademe yaratılış, hem bir imtihanın gereği olarak gözükmekte ve hem de bir takım ihtiyaçların temini için karşılıklı yardımlaşmaya, ilmî çalışmaya ve sosyal yapının teşkiline vesile olmaktadır.

Soru 13- Evrimcilerin güneşin teşekkülü konusundaki, büyük bir bulutun zamanla sıkışarak güneşi hâsıl ettiği tezi doğru mudur?

Cevap: Evrimci olsun veya yaratılışçı olsun, kâinatın, güneşin ve diğer gezegenlerin teşekkülünü ve yapısını anlama konusunda bilim adamlarının genelde kullandıkları materyal ve metotlar birbirine benzerdir. Aralarındaki en büyük fark, bu varlığı kimin yaptığı konusundadır. Evrimci, bütün varlıkların tesadüfen ve başıboş olarak gayesiz ve hedefsiz olarak ortaya çıktığını ileri sürer.

Bir Yaratıcıyı kabul edenler ise, her varlığın mutlaka belli bir gayeye göre ve planlı olarak Allah'ın ilim, irade ve kudretinin eseri olarak meydana geldiğini kabul eder.

Bu açıklamalardan sonra, yukarıdaki soruya gelince, güneşin teşekkülü konusunda kimse hakiki hali bilemiyor ki, bu konuda ileriye sürülen görüşün doğru veya yanlışlığına hükmedilsin. Bugün elde verilere göre güneşin teşekkülü ile ilgili bir takım yorumlar yapılacaktır. Gelecekte elde edilecek bazı verilerin ışığında günümüzde yapılan değerlendirmelerden vazgeçilip yeni değerlendirme ve kabullerin ortaya çıkması da mümkündür.

Eğer soruda, güneşin ortaya çıkışıyla ilgili Kur'an'ın görüşünün ne olduğu soruluyorsa, evvel emirde Kur'an bir din kitabıdır ve asıl vazifesi, Allah'ı tanıtmak, insanın Allah'a, nefsine ve topluma karşı görevlerini bildirmek, ahret hakkında insanları bilgilendirmektir. Bunun yanında kısmen, kâinatın yaratılışı ile ilgili kısa bilgiler de vermektedir. Kur'an'da bu konu ile ilgili bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

Sonra duman halinde göğe yöneldi, ona ve yerküreye; isteyerek veya istemeyerek, gelin! Dedi, ikisi de'isteyerek geldik' dediler¹⁶.

İslâm dini, araştırma ve incelemeyi teşvik eder, âlimlerin çalışmalarını ibadetten sayar. İslâm'ın reddettiği, Allah'ın devreden çıkarılması, mevcudatın tesadüf ve sebeplere verilmesidir.

¹⁶ Fussilet Suresi, 11.ayet.

Soru 14- Her canlı müstakil mi yaratılmıştır? Yoksa bunu yalnızca insan için mi söyleyebiliriz?

Cevap: Her bir canlı grubunun kendine has genetik yapısı vardır ve dolayısıyla müstakil yaratılmıştır. Şayet birbirine genetik bakımdan yakın olanlar arasında çiftleşme ve verimli döllerin meydana gelmesi mümkün ise, o zaman bu farklı iki grubun genetik özelliklerine sahip bir üçüncü grup canlı topluluğu söz konusu olabilir. Ama her halükarda her bir canlının, hayvan ise, kendisine has ve müstakil bir ruhu vardır. Ruhlarda bir canlıdan bir başkasına geçiş söz konusu değildir. Canlının ölümüyle maddî yapı dağılır ve onu meydana getiren elementler bir başka yerde kullanılabilir. Ama ruhu baki kalır.

Soru 15- İlk organizmalar, henüz karbon ihtiva etmeyen ilk topraktan nasıl yaratıldı?

Cevap: Toprakta olmayan sadece karbon değil ki. Sadece karbon olmasa, ona belki bir açıklama getirilebilir. Toprak yok. Hava yok. Su yok. Atmosfer yok. Hatta yerküre ortada yok. Niye başa doğru gitmiyorsun? Başlangıçta bunlar var mıydı? Yoktu. Karbon olsa bile, o ilk canlıyı kim yarattı? Canlının yaratılması, karbon elementinin yaratılmasından daha mı kolay? Onu niye sorgulamıyorsun?

Bize birisi karbon yok deyince, biz onun avukatlığını yapmayalım. Ona, kâinat ortada yokken, onun nasıl teşekkül ettiğini soralım. Bir eser varsa mutlaka bir ustası olacaktır. Bir harf kâtipsiz, bir köy muhtarsız olmazken, atomdan galaksilere kadar şu koca kâinatın sahipsiz olması mümkün müdür?

Hem ilk yaratılışta her şey yoktan yaratılıyor. Şimdiki yaratılış kanunlarıyla ilk yaratılış izah edilemez. Allah (Celle celâlehu) kâinatı yarattıktan sonra, varlıkların gelişmesi, üremesi ve farklılaşması için; büyüme, gelişme, itme, çekme kanunları gibi bir takım kurallar koymuştur. Bu kanunlar ve yaratılışta rol oynayan bir takım sebepler ilk yaratılışta henüz ortada yoktur. Dolayısıyla, başlangıçta olmayıp sonradan devreye girmiş bir takım

sebebe, kanun ve prensipleri var kabul ederek canlıların ilk yaratılışlarını açıklamaya çalışmak yanlış olur.

Şimdi elmayı ağaçtan alıyoruz. Ağaç da, belli kanunlar çerçevesinde elma çekirdeğinden çıkıyor. Başlangıçta ortada elma ağacı da, çekirdek de yok. İtme ve çekme kanunu yok. Atomun elektron ve nötronlarını bir arada tutan elektromanyetik kuvvetler yok. Dolayısıyla atomun teşkilini, maddenin sebepleri ortada yokken yaratılışını dikkate almak durumundayız. Madde yaratılmış olacak ki, o maddelerden canlılar yapılmış olsun. Bütün bunların, her şeye sözü geçen, sonsuz kudret, irade ve ilim sahibi Allah'ın (Celle celâlehu) eseri olduğunu dikkate almazsanız, karbon, oksijen, hava ve güneş gibi bir takım sebeplerle cansızların ve canlıların yaratılışını açıklayamazsınız. Çünkü o sebepler de sonradan yapılmıştır.

Varlıkların yaratılışını anlamakta zorlanmamızın asıl sebebi, Allah'ın (Celle celâlehu) sıfatlarını genellikle kendi sıfatımızla kıyas etmemizdir. Bir başka ifade ile, her nefis kendine göre âleminde bir ilah modeli çizmekte, âleminde çizdiği o ilah, kendinden biraz daha fazla iş yapabilen bir modeldir.

Hâlbuki Allah (Celle celâlehu) bize kendisini nasıl tanıtıyor, ona bakmalıyız. O, doğmamış, doğrulmamış, yaratılmamış, bütün varlıkları kendisi yaratmıştır. Yaratılmış olarak ne düşünülse o ilah değildir. O'nun bütün sıfatları sonsuzdur. Az-çok, büyük-küçük O'na göre birdir. Allah'ı (Celle celâlehu) böyle kabul ettikten sonra cansız ve canlıların yaratılışına bakmalıyız.

Bizim sıfatlarımız sınırlıdır. Yani, kudretimiz, ilmimiz, irademiz, görmemiz, işitmemiz sınırlıdır. Hâlbuki Allah'ın (Celle celâlehu) sıfatları sonsuzdur. O'nun sıfatlarında derecelenme yoktur. Yani Bir çiçeği yaratmakla bir baharı yaratmak O'na göre birdir. Bir atomu yaratmak ne ise, bütün kâinatı yaratmak da o kudrete göre aynıdır. Allah (Celle celâlehu), mevcut kâinatın sonsuz katı kadar daha kâinat yaratacak olsa, yine bir atomu yaratmadaki iradesinin tecellisi neyse, sonsuz kâinatı yaratmadaki tecellisi aynıdır. Allah'ı

(Celle celâlehu) bizim böyle bilip kabul etmemiz lâzımdır. Çünkü O kendisini bize böyle tanıtıp tarif ediyor. Böyle bir Allah inancı ile yola çıkan kimseyi şeytan aldatamaz ve Allah'ı (Celle celâlehu) ona inkâr ettiremez.

Soru 16- İlk ribozom nasıl ortaya çıktı?

Cevap: Ribozomlar hücre içerisinde sentezlenir. Bunlar proteinler ile mesenjir, ya da kalıp RNA moleküllerinden meydana gelmişlerdir.

Ribozomlar hücrede protein sentezinin yapıldığı yerlerdir. Taşıyıcı Ribo Nükleik Asit molekülleri (tRNA), sitoplazmada şifrelerine uygun amino asitleri yakalar, ribozoma gelerek, kendi ters kopyası olan ve ribozom üzerine yerleşmiş bulunan kalıp Ribo nükleik asit molekülleri (kRNA) ile bağlanır. Her bir tRNA molekülünün şifrelediği, yani taşıdığı amino asit farklı olabilir. Bunların taşıdığı amino asitler, ribozom üzerinde birbirlerine bağlanarak protein moleküllerinin meydana gelmesine sebep olurlar. İhtiyaca göre hücre içerisinde ribozom sentezlenir. Gerekli protein üretimi ribozomlarda sentezlenip sitoplazmaya verildikten sonra o ribozomlar, kendisini meydana getiren parçalara ayrılarak, ribozomu meydana getiren RNA ve protein molekülleri yine hücrede ihtiyaç olan yerlerde kullanılır.

Kısaca söylemek gerekirse, ribozomlar ihtiyaç halinde hücrede, protein ve RNA moleküllerinden, ne kadar sayıda ihtiyaç varsa o kadar imal edilir. RNA moleküllerinin bir kısmı sitoplazmadan amino asitleri ribozoma taşır. Bir kısım RNA molekülleri de bizzat ribozomun üzerine yerleşerek kalıp vazifesi görür. Neticede ribozomlar üzerine taşınan amino asitler peptit bağlarıyla birbirlerine bağlanarak proteinleri hasıl ederler. İhtiyaç olan proteinler sentezlendikten sonra ribozomlar, yine kendilerini meydana getiren protein ve amino asit moleküllerine ayrılır. Ribozomun parçalanmasından hâsıl olan ürünler yine hücrede ham madde olarak kullanılır.

Ribozomlar şekil olarak iki parçadan meydana gelmişlerdir. Bir büyük kısım, diğeri de daha küçük bir parçadır. Hücrenin meydana gelmesin-

de DNA ve RNA'ların sentezi ve dolayısıyla protein teşekkülü önemlidir. İşte hücrenin yaratılmış olmasını aklına sığdıramayanlar, bu RNA'ların ve dolayısıyla ribozomların ilk defa tesadüfen meydana geldiğini açıklamak için, hatalardan ve varyasyonlardan, yani gelişigüzel değişmelerden bir ribozomun ortaya çıktığını ileri sürüyorlar. Onların bu iddiaları, ilmî bir veri değil, hayallerinde canlandırdıkları bir senaryodur. Bu konuda herkes bir senaryo üretebilir.

Ribozomun şu andaki teşekkülünde olduğu gibi, Allah bütün canlı varlıkların teşekkülünde bir takım prensipler, sebepler ve kaideler koymuştur. Ancak ilk yaratılıştaki bu prensip ve kanunların dışında bir yaratılış söz konusudur. Bir başka ifade ile, sebep olarak tavuk yumurtadan, ya da yumurta tavuktan oluyor. Ama ortada tavuk yok, yumurta da yokken, bunlardan birisinin doğrudan yaratıldığını kabul etmek aklın ve mantığın ve bilimsel düşüncenin gereğidir.

Fakat hiçbir şey gelişigüzel ve tesadüflerin eseri değildir. Her şey hem ilk ve hem de son yaratılışında; planlı, programlı, bilerek, görerek, bir takım sebep ve sonuçlar düşünülerek tercih edildiğini, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi birinin eseri olduğunu göstermektedir.

Soru 17-İnsandakı savunma sistemi immün yapıda görülen olumsuzluklar, oksijenin insan vücudunda bazı zararlı radikaller hâsıl etmesi, güneşin bize ulaşan zararlı radyasyonları, bazı hastalıkların ve yaşlanmaların insanda görülmesi, plansız yaratılışa ve dolayısıyla bir Yaratıcı'nın olmadığına delil değil midir? Şayet bir Yaratıcı varsa, bu yapılar O'nun Rahmetine ters düşmez mi?

Cevap: Dünyaya iki gözlükle bakılmaktadır. Birisi iman gözlüğü, diğeri de inkâr gözlüğüdür.

İnkâr, yani bir Yaratıcı'nın varlığını kabul etmeyen küfür gözlüğü ile kâinata bakan bir kimse, âlemdeki her şeyi başıboş, plansız ve sahipsiz, gayesiz görür. Bu varlıkların niçin yaratıldıklarını, vazifelerinin ne olduğunu

bilmez ve bilemez. Tıpkı, gece karanlığında bir dağ başına bırakılan bir kimsenin etrafında gördüğü her varlığı, yılan veya bir canavara benzetmeye çalıştığı, bu varlıkların ne işe yaradığını ve gerçek mahiyetlerinin ne olduğunu anlayamadığı gibi.

Onun bütün hedefi ve gayesi dünya hayatıdır. Onun âleminde bu hayattan başka hayat yoktur. Dolayısıyla bütün his ve duygularını bu dünyada tatmin etmek ister. Halbûki insandaki duygular ahiret âlemine göre verilmiştir. Her bir duygusu sonsuzdur. O duyguların bu dünyada tatmin edilmesi mümkün değildir. Mesela, insanda ebedî yaşamak arzusu, mal, mülk sahibi olma isteği sonsuzdur. Muhabbet ve şevkat gibi duyguları sonsuzdur. **Şu kadar insana muhabbet ediyorum. Artık bir başkasının muhabbetine kalbimde yer kalmadı** demiyoruz. Bütün insanları sevsek, yine bu hissimizin kapasitesi dolmuyor.

Küfür gözlüğü ile bakan kimse, âlemde ne kadar mana ve hikmetli, maksat ve gayeli yaratılışı görse de, bunlara bir anlam veremez. Böyle bir kimse için geçmişteki insanlar ölüp, yok olup gitmişlerdir. Gelecektekiler de yok olup, çürüyüp gideceklerdir. Dolayısıyla kendisini de, iki kabir arasında ve yakın bir gelecekte yok olup, çürüyüp kaybolacak bir varlık olarak görür. Böyle bir kimse, idama mahkûm olmuş birisinin her an idamını beklediği gibi, kendisini yok edecek ölüm korkusuyla dünyadan zevk ve lezzet alamaz.

İnkâr gözlüğü ile kâinata bakan kimse, kendi aklına güvenir ve sanki akli kâinata mühendis tayin edilmiş gibi, her şeyi kendi nefesine kıyas eder, zengin zenginliğine, fakirin fakirliğine itiraz eder. Kendisine niçin en iyi imkânlar verilmediğini dile getirir.

Kur'an'da bu konuya ışık tutacak olan Karun'unun zenginliği anlatılır. Karun o kadar zengindir ki, hazinelerinin anahtarlarını kendisi taşıyamamaktadır. Çevresindekiler onun bu zenginliğine bakıp *Keşke bizim de böyle zenginliğimiz olsa idi* diyorlar. Fakat Karun o zenginliğin sorumluluğunu yerine getirmemekte, fakirin hakkı olan zekâtı ve çalıştırdığı işçilerin ücretini tam vermemektedir. O zenginliği kendi ilmiyle kazandığını iddia etmekte-

dir. Allah onu malı ve mülküyle beraber toprağa gömerken, az önce onun gibi olmak arzu edenler, **İyi ki Allah bize böyle bir zenginliği vermemiş. Hiç birimiz şimdi Karun'un yerinde olmak istemeyiz** diyorlar.

Kendi aklını kâinatın şeklini tayine mühendis gibi gören, kendisine bir takım imkânlar verilmediğinden Allah'a husumet besleyen kimse, Kur'an'daki bu ve benzer kıssaları göz ardı etmemelidir. Sorumluluğunu yerine getiremeyeceği şeylerin kendisine verilmediğinden üzüntü değil, memnuniyet duymalıdır. Çünkü dünyada sahip olunan her bir nimetin, hatta içilen suyun ve teneffüs edilen havanın dahi mutlaka hesabının sorulacağını Allah bildiriyor.

İman gözlüğüyle kâinata bakan bir kimse ise, bu âlemi gül ve reyhanlarla süslenmiş, her türlü nimetin ikram ve ihsan edildiği büyük bir misafirhane ve saray olarak görür. Kendisini anne karnından itibaren şekilden şekle koyan, taş yapmayıp, bitki veya hayvan yapmayan, insan olarak yaratan, akıl, hayâ ve hafıza gibi duygularla bezeten, kâinattaki canlı cansız bütün nimetleri önüne seren Yaratıcısı'na karşı büyük bir minnet ve şükran hisseder.

Geçmişe baktığı zaman Hz. Âdem babası ve Hz. Havva validesiyle başlayan yolculuğun Cennet'e çıkacağını, bütün sevdikleri ve akrabalarıyla orada ebedî olarak, yine Yaratıcısı'nın sonsuz ikram ve ihsanına muhatap olacağını idrak eder. Dünyanın asıl mekân olmadığını, ahiret âlemine giden yolda bir bekleme salonu ve imtihan yeri olduğunu anlar. Hastalık ve zelzele gibi musibetlerin imtihanın gereği olduğunu bilir ve burada çektiği sıkıntı ve meşakkatlerin öbür âlemde kendisine büyük mükafaat kazandıracağını düşünerek sabır içinde şükreder. Manasını bilemediği veya anlayamadığı olaylar karşısında İbrahim Hakkı gibi der;

Hak şerleri hayr eyler

(Yani bizim şer ve kötü gördüğümüz her şeyin altında bizim için mutlaka bir hayır vardır. Şer görünen şeyleri Allah bizim için hayırlı yapar)

Zannetme ki gayr eyler

(Yani, Allah'ın yarattığı her şeyde mutlak hayır ve güzellik vardır. Yaratılan, hayırdan başka bir şey değildir).

Arif anı seyreler

(Arif, yani ilim sahibi, akıllı olan kimse sadece onu seyreder. Sebebi-ni ve manasını bilmediği şeylere itiraz etmeye kalkmaz.)

Mevla görelim neyler,

Neylerse güzel eyler.

Deme nedendir bu böyle,

O yerindedir öyle,

Bak sonuna sabreyle,

Mevla görelim neler,

Neylerse güzel eyler der. Kendi aklı anlamasa da, Allah'ın her şeyi mutlaka en güzel şekilde yapacağını bilir.

İlimlerin görevi, varlıklar âleminde sebebini ve sırrını bilmediğimiz meseleleri çözüme ve açıklığa kavuşturmaktır. Söz gelimi, insanın savunma sistemi olarak adlandırılan immün sistem, dışarıdan gelebilecek her türlü yabancı cisimlere karşı teçhiz edilmiştir. Bunun özelliklerinin neler olduğu, hangi hallerde savunmanın zayıfladığı ve iş göremez hale geldiğini tespit bilimin görevidir. Aynı şekilde oksijenin ve güneş ışınlarının sebep olduğu bir takım olumsuzlukları araştırma görevi de bilimlerindir.

Kâinattaki bir takım teşekkülleri, sırf bizim anlayışımıza uymadığı için, bunu plansızlığa ve gelişigüze ve dolayısıyla bir Yaratıcı'nın bulunmadığına delil göstermek, bilimden nasibi olmayanların ve ideolojik davranışların yapacağı şeydir. O zaman bilimin görevi ne olacaktır?

Hiçbir promlemi olmayan, insanı hiç sıkıntıya sokmayan bir hayat tarzı anlayışı ve sanki bir melek hayatı tarzı beklentisi, insanın yaratılış ve fıtratına uygun değildir. Hiçbir kötülüğün ve imtihanın olmadığı, tamamen nurani bir hayat tarzı meleklerde vardır. Öyle bir hayat tarzını insandan beklemek, onun yaratılış hikmetine ve yapısına, his ve duygularına uygun değildir. Allah (Celle celâlehu) insanı iyi ve kötü huylarla donatmış, sonra da imtihana tâbi tutmuştur.

İnsana düşen, Allah'ın (Celle celâlehu) arzusunu, insandan ne istediğini bilip, ona uymak ve tam teslimiyetle O'na teslim olmaktır. Allah (Celle celâlehu), insanı dünyaya getirirken, bu âlemde en iyi şekilde faydalananak tarzda cihaz, alet ve duygularla donatmıştır. Her bir organın yerini, şeklini ve görevini bilerek yapmıştır. Her an o organların hücrelerini yenilemekte ve ihtiyaçlarını yerine getirmektedir. Yediğimizi sindiren, sindirdiğimizi dışarıya atmamızı sağlayan yine O'dur. Bizi bizden daha iyi bilip idare edene gönül huzuru ve zenginliği ile teslim olup, O'nu dinlemek, dünyayı bize Cennet hayatına çevireceği gibi, öbür âlemde de ebedî Cennet'i kazandıracaktır.

Bir kimse O'na husumet ve adevet beslemekle, O'nu tanımamakla, verdiğini lüzumsuz ve gereksiz addetmekle, O'nun kâinattaki tasarruf ve idaresini beğenmemekle, varlıkların gereksiz ve lüzumsuzluğunu ile-ri sürmekle, Allah'ı kendisine düşman eder. Allah (Celle celâlehu) da, kâinattaki tasarrufunu beğenmeyip kendisine husumet ve düşmanlık besleyenin, yapabiliyorsa mülkünü terk etmesini istiyor. Yoksa yerini Cehennem olarak gösteriyor. Bu işi hafife alanların, O'nun eserlerini ve tasarrufunu istihza ile alaya alanların, kime karşı geldikleri ve kimin tasarrufuna itiraz ettiklerini iyi hesap etmesi gerekir.

Şeytan bile Allah'ın varlığına itiraz etmezken, kendi akıllarını kâinatı tanzime mühendis görenler, Allah'ı inkârla bütün kâinatın nefret ve tahkirini kazandığını, semavat ve zemini aleyhinde hiddete getirdiğini unutmamalı ve bu yaptıklarının Allah (Celle celâlehu) tarafından tek tek hesabının sorulacağını bilmeli ve ona göre davranmalıdır.

Soru 18- Neil Campbell'in *Biology* isimli kitabında *Paramesyum*'un silleri ile insanın nefes borusunun iç yüzeyini döşeyen hücrelerin silleri arasındaki benzerliğin olması, onların akraba olduğuna bağlıyor. Bu doğru mu?

Cevap: Evrim teorisi, sıradan bir teori değildir. Bu bir dünya görüşü, hayat tarzı ve inanç sistemidir. Pozitivist felsefi düşüncenin gölgesinde şekillenmiştir. Bu pozitivist felsefe ise, insanlığı İlâh, kadınları melek, Auguste Comte'ü peygamber kabul eden materyalist düşünce ürünüdür. Bunların âleminde bir yaratıcı yoktur. Her şey gelişigüzelliğin ve tesadüfün eseridir. Bütün canlılar bu tesadüf silsilesi ile birbirinden meydana gelmiştir.

Genel düşünce böyle olunca, yapılan bütün ilmî çalışmalar ve felsefi yaklaşımlar bu ateizm penceresinden açıklanmaktadır.

Canlılardaki benzerlik, yaratıcılarının birliğine ve varlığına delil iken, bunu tesadüf ve evrimle açıklıyorlar. Çünkü felsefi inançları bunu gerektiriyor. Hâlbuki canlılar arasında o kadar çok benzerlik vardır ki, bu benzerlikler Allah'ın (Celle celâlehu) varlığını ve iradesini açık olarak göstermektedir. Meselâ, bütün canlılarda üreme, gelişme, farklılaşma ve beslenme kanunları benzerdir ve hatta bazıları aynıdır. Genetik yapı bütün canlılarda DNA zincirlerinde ve benzer kanunlara göre tasarlanmıştır. Canlılardaki canlılık faaliyetleri için gerekli olan işler, fizik ve kimya kanunları çerçevesinde 114 elementin molekül ve atom seviyesinde şekillenmesi benzer tarzdadır. Hücrelere besinlerin nakli, hücre içerisinde birleştirilmesi, ya da ayrıştırılması hep benzer kanunlar çerçevesinde olmaktadır.

Hem günümüzdeki, hem geçmişteki ve hem de gelecekteki canlılarda bu benzer yapı ve fonksiyonların devam ediyor olması, Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudretinin ezeliyetini ortaya koymaktadır.

İlmî çalışma ile, ya da felsefi düşünce ve yorumlarla elde edilen sonuçlar, bazı kimseler tarafından inançsızlığa delil gösterilirken, bazı kimseler de bunu imana ve Allah'ın (Celle celâlehu) varlığına delil olarak alacaktır. Dünya imtihan yeri olduğu için, herkes inancının gereğini yapacak, neticede

de öbür âlemde bunların muhasebesi görülecektir. Bu bakımdan birilerini inandığınız şeride gelmeleri için ısrarın veya bir yaratıcının varlığını kabul etmeleri için onları iknaya zorlamanın bir mantığı yoktur. Herkes kendi hür iradesi ile yolunu seçecektir. Fert kendi tercih hakkını kullanmamışsa ve zorla bir inanç kabul ettirilmişse, o zaman imtihanın bir manası kalmaz,

Soru 19- Prion (proteinin) basit bir yapısı var ve gerektiğinde farklı ortamlarda değişime uğrayıp bir deli dana hastalığına sebep olan virüse değişiyor. Darwinizmin iddia ettiği gibi, yıllar içinde bu virüsler birbiriyle reaksiyon göstere göstere canlılığın ilk halkası olan bakteriye, sonunda da insana dönüşmüş olamaz mı?

Cevap: Virüsler de protein yapısında varlıklardır. Bir proteinin farklı ortamlarda değişik reaksiyon göstermesi mümkündür. Bir proteini değiştire değiştire, bütün canlıların temeli yapacaksınız. Yetmedi, tutup onun da sonunda insan şekline dönüştüğünü kabul edeceksin.

Bu, çocukları uyutmak için güzel bir masal ve cadı sopasıyla istenen her şeyi değiştiren hayali bir hikâyedir. Böyle cadı sopasıyla değişen kâinat masallarını akla uygun görenlerin, bütün ilmî çalışmalardan ve bilimin gösterdiği, prensip ve kanunlardan ya hiç haberleri yoktur, ya da batıl felsefeye inançları onları o hale getirmiş ki, daha hiçbir hakikati gözleri görmüyor.

Böyle saçma sapan masallarla meşgul olanlar muhatap alınmaya ve onların iddialarına cevap vermeye değmez.

Soru 20- Saç biti gibi insana zararı dokunan bazı böceklerin ve insanı rahatsız eden parazitlerin yaratılmasında ne hikmet vardır?

Cevap: Varlıkların yaratılışlarının pek çok sebepleri ve hikmetleri vardır. Bu sebeplerin neler olduğunu tespit öncelikle bilimin görevidir. İlmî çalışmalarda bir varlığın ne işe yaradığını, ne gibi faydaları ve zararlarının bulunduğunu tespit, çok kolay bir hadise değildir. Genellikle bunların çoğu, tabir caiz ise, el yordamıyla bulunur ve anlaşılır.

Biz varlıkları umumiyetle bize faydalı ve zararları yönünden inceleriz. Onlara hep bu cihetten bakarız. Bize doğrudan görünür bir faydası veya zararı yoksa, genellikle onu faydasız telakki ederiz.

Gerçekten öyle midir? Yani her bir varlık sadece bizim için mi yaratılmıştır? Eğer ölçü böyle olursa, kâinatta gözle görünen ve görünmeyen o kadar çok canlı var ki, bunların büyük bir kısmının ne işe yaradığını bilmiyoruz. Bildiklerimiz de çok sınırlıdır. Çoğu varlık hakkında bildiklerimiz birkaç maddeden ileriye geçmiyor. Acaba gerçekten o varlığın hakiki yaratılış gayesi sadece bizim bilebildiğimiz birkaç maddeden ibaret olabilir mi?

O zaman varlıkların ve özellikle canlıların yaratılış gayelerine göz atmamız gerekiyor. Bunları yaratan Allah'tır. O'nun bu konuda ne bildirdiğine bakmalıyız.

Ayet ve hadislerle dayanılarak bu konuda yapılan yorum ve değerlendirmelerden anladığımız şudur ki; Cenabı Hak mahlûkatı, hem kendi sanat eserlerini müşahade etmek ve hem de bu sanat eserlerini, insan ve melekler başta olmak üzere, diğer şuur sahibi canlılara göstermek için yaratmıştır. Yani, canlılar varlıklarıyla Allah'ın isimlerine birer ayna oluyorlar. O'nun isimlerini aksettiriyorlar. Onları da başta Cenabı Hak kendisi müşahade ediyor. Tabiri caiz ise, o varlığın bizim menfaat ve zararımıza bakan yönü bir ise, Allah'a bakan yönü, Allah'ın isimleri sayısınca, yani binlerdir.

Varlıkların bize bakan cihetiyle iki yönü vardır. Bunlar ya doğrudan güzeldir. Elma gibi, armut gibi, gül gibi. Ya da neticeleri itibariyle güzeldir. Mesela gübre neticesi itibariyle güzeldir. Yılan da Cenabı Hakk'ın çok güzel bir sanattır. Bize bakan yönüyle çirkin ve zararlı görünmekle beraber, yaptığı vazife itibariyle dolaylı güzelliği vardır. Onun kaldırdığı ortamlarda, farelerden bizar olanlar ve bunun zehirinden yapılan serumu bilenler bu güzelliği daha iyi takdir etmektedirler.

Varlıkların bize bakan bir başka yönü de, verdikleri zararlar sebebiyle onlar hakkında araştırma yapmak mecburiyetinde kalışımızdır. Böylece bir taraftan bizi araştırmaya teşvik ederken, diğer taraftan, bazen yapılan araştırma, onunla hiç ilgisi olmayan bir başka hususun da ortaya çıkmasına sebep oluyor. Neticede hem ilmimiz artıyor ve hem de Cenabı Hakk'ın istifademize sunduğu ve bizim için bilinmeyen bir mesele aydınlığa kavuşuyor.

Sonuç itibariyle, Allah'ın yarattığı varlıklar, evvel emirde Kendi isimlerine bir ayna olduğu için, onları müşahade ediyor ve hem de diğer şuur sahiplerinin görmelerini, tefekkür ve mütalaa etmelerini istiyor.

Canlı ve cansız varlıkların yaratılışında bizim istifademize bakan yönü bir ise, Allah'a bakan ciheti binlerdir. Yani, her bir varlığın yaratılışında Allah'ın isimleri adedince hikmet ve maslahatlar vardır. Cenab-ı Hak bu hikmet ve maslahatları bulmamızı ve onları insanlığın istifadesine sunmamızı ve O'nun eserlerindeki hikmet ve sanatı görmemizi ve göstermemizi istiyor.

Bu soru ile yakın ilgisi olan Hz. Musa'nın (a.s.) bir kıssası anlatılır: Bir gün Hz. Musa (a.s.) kendisini kara sinekler fazla rahatsız edince;

Ya Râb, insanları rahatsız eden bu mahlûkları niçin bu kadar çoğalttın? deyince, ilhamen cevap gelmiş ki;

Sen bir defa sineklere itiraz ettin. Bu sinekler çok defa sual ediyorlar ki, Ya Râb, bu koca kafalı insanlar seni yalnız bir dil ile zikrediyor. Bazen de gaflet edip zikretmiyor. Eğer yalnız kafasından bizleri halk etseydin, binler dil ile seni zikredecek bizim gibi mahlûklar olurlardı diye Hz. Musa'nın (a.s.) bir itirazına bin itirazın birden geldiği bildirilmiş.

Tıpkı bunun gibi, senin o zararlı ve faydasız gördüğün mahlûklar, belki senden daha fazla Allah'a ibadet edip zikrediyor. Allah işin bu yönüne bakıyor ve ona göre mahlûkatı yaratıyor.

Bunu İbrahim Hakkı Hazretleri şöyle dile getiriyor:

Deme, nedendir bu böyle?

O yerindedir öyle.

Bak sonuna sabreyle,

Mevla görelim neyler,

Neylerse güzel eyler.

Soru 21- Sebeplerle Allah'ın kudreti nasıl tecelli eder?

Cevap: Allah, kâinattaki tasarruf ve icraatına sebepleri perde etmiştir. Elma meyvesini elma ağacının başına takmıştır. Bu meyvenin meydana gelişine, bir takım sebepleri ve kanunları perde yapmıştır. Burada, Allah'ın (Celle celâlehu) kudretine bir takım sebeplerin ve kanunların perde oluşunu şuradan anlıyoruz. Sebepler aciz, cahil, hayatsız, ilimsiz, ama meydana gelen sonuçlar yüksek bir ilmi, sonsuz iradeyi ve kudreti gösteriyor. Yani, o sebeplerin bu neticeleri vermesi kesinlikle mümkün değildir.

Şimdi elmanın meydana gelmesini sağlayan sebepleri yakından inceleyelim. Elma; belirli bir şekle sahiptir. Yani nizam ve intizamlı yapılmış, dışına bir kabuk, içine ise, insanın bedenlen ihtiyacı olan belirli elementler belli oranlarda yerleştirilmiştir. Çekirdeğindeki DNA'sında elmanın bütün genetik özellikleri kaydedilmiştir. Bütün bunları yapabilmek için, çok geniş bir ilim, sonsuz bir kudret ve irade gerekmektedir.

Elmanın meydana gelmesinde rol alan sebepleri iki grup altında toplayabiliriz. Bunlardan birisi cansızlar, diğeri de canlılardır. Toprak, hava su ve güneş gibi cansızların elmayı yapıp ağacın başına takması mümkün değildir. Canlılara gelince, onları da üçe ayırıyoruz. Bitkiler, hayvanlar ve insanlar. Bunların içerisinde akıllı, şuur ve ilim, irade ve kudret sahibi olan insandır. Elmayı yapsa yapsa insanın yapması gerekir. Hâlbuki insan da soruyor ki, bu elmayı kim yapıyor?

Demek ki, elmayı yapanın yüksek bir ilme, sonsuz bir kudrete ve iradeye

sahip olması gerekir. Elma nasıl yapılıyor, yaratılıyorsa, armut da öyle, inek de öyle, sinek de öyle ve insan da öyle yaratılıyor. Ama bunların yaratılışında sebepler perde yapılmış. İnsanın meydana gelmesinde anne ve baba sebeptir. Ama dikkat edilirse, anne ve babanın çocuğun meydana gelmesinde bir rollerinin olmadığı görülür. Yani, o çocuğun hücrelerinin bölünmesinde, organlarının teşkilinde ve hücrelerin besinlerinin sağlanmasında anne ve babanın hiçbir rolü yoktur. Çocuğun meydana gelmesinde, ilim, irade ve kudret sahibi anne ve babanın rolü yoksa, cansız, şuursuz, ilimsiz ve kudretsiz atom ve moleküllerin bir etkisinin olamayacağı gayet açıktır.

Sebepler Allah'ın ilim, irade ve kudretine birer perdedir

Hangi canlı olursa olsun ve hangi çevrede bulunursa bulunsun, onun vücudunda meydana gelebilecek her türlü değişiklik yine Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudretiyle olacaktır. Çevre şartları birer sebeptir. Ağaç elma meyvesine sebep olduğu gibi, ağacın meydana gelmesine de çekirdek sebeptir. Sebepler, varlıkları yapıyor ve idare ediyor gibi gözüküyor. Esasında bir varlığı meydana getiren sebep ile o varlığın arasında yer ile gök arası kadar mesafe vardır.

Nasıl ki, ufukta sema ile dağ bitişik görüldüğü halde aralarındaki mesafe adeta yer ile gökyüzü kadardır. Aslında sebeplerin arkasında esas iş yapan Allah'tır. İnsan da canlıların yapısına şuurlu müdahale ettiği halde, o da bir sebeptir. Çünkü canlıların hücrelerini yapan ve yenileyen, Allah olduğu gibi, insana ilim, irade ve hayatı veren de, onun çalışmasını tanzim eden de yine Allah'tır.

Allah bize verdiği ilim, irade ve kuvvetle, kâinat kitabını, yani evrendeki bütün varlıkları ve onların tâbi olduğu kanunları incelememizi ve varlıklar arasındaki bir takım kanun ve prensipler ile bunların işleyişlerini ortaya koymamızı istiyor ve buna teşvik ediyor.

Şart odur ki, bunlar bilimin kaideleri ile otaya konurken, Allah'ın mülkü sebeplere ve tesadüflere verilmesin.

Soru 22- Sıfır entropi ‘yokluk’ mu demektir? Evrimin hangi iddiası entropi ile terstir? Entropi yasası ile tasarım delili arasında nasıl bir ilişki vardır?

Cevap: Tabiatı cereyan eden en önemli kanunlardan birisi, her şeyin belirli bir süre sonra yıpranmasıdır. Canlılar yaşlanır ve ölür. Can-sızlar ise, zamanla bozunuma uğrar ve şekilleri değişir. Mesela, oto-mobiller paslanır, taşlar aşınıp ufalanır. Böylece kâinattaki düzensizlik artar. Bu düzensizlik, Entropi adı verilen bir ölçü ile ifade edilir ve buna faydasız enerji denir.

Sistemlerdeki düzensizlik arttıkça, entropi de artar. Bu durum da faydalı, yani iş yapabilir enerji miktarını azaltır, faydasız enerji denen entropiyi artırır.

Kâinatta her şey, kendini minimum enerjiye ve maksimum düzensizliğe çekmek ister. Bu termodinamiğin ikinci kanunu olarak ifade edilir.

Evrimsel iddiaları ise, bu ikinci kanuna terstir. Çünkü onlar, basitten mükemmele doğru bir gidişin olduğunu, basit yapıları canlılardan zamanla daha mükemmel ve yüksek yapıların teşekkül ettiğini ileri sürerler. Hâlbuki bu entropi kanununa göre her şey komplekslikten basitliğe, karmaşıklıktan tekliğe doğru parçalanma ve gitme eğilimindedir.

Madem kâinatta her şey kendini minimum enerjiye çekmek istiyor, öyleyse kâinatı dağılmaktan ve düzensizliğe gitmekten alıkoyan bir enerji gereklidir. Bu enerji, mikro âlemden, makro âleme kadar, kâinatın her yerinde hükmünü sürdürmelidir. Kâinatın düzeni ve enerji seviyesininin devamı ancak bu şekilde sağlanabilir.

Dünya’daki hayat, güneşten gelen entropiyle beslenir. Yani, güneşin kısmen bozunumuyla ortaya çıkan enerji ile. Bitkiler büyümeleri için gerekli enerjiyi güneş ışığından aldıkları zaman kâinata bir miktar düzen katılır ve bu sebeple entropi azalır. Aynı şekilde insan, hayatının devamı için gerekli

enerjiyi gıdalardan alır. Bu enerjinin kaynağı da yine güneşteki yıpranma sonucu çıkan güneş ışığıdır. Fakat dünyadaki bu entropi azalması, bütün âlemdeki entropi artışı yanında küçücük kalır. Çünkü güneşin yıpranma ve bozulma oranı, dünyamıza kattığı düzene göre çok büyüktür.

Bir sistemin -273 Centigrad derecede, yani 0 Kelvi'de entropisi sıfır olarak kabul edilir. Bu nokta referans noktası olarak alınır ve entropinin sıfır olduğu bu noktaya mutlak entropi denir ve termodinamiğin üçüncü kanunu olarak ifade edilir.

Şayet bir sistem tamamı ile düzenli ise entropisi sıfır olabilir. İşte kâinatı belirli bir düzende tutan, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir yaratıcıyla mümkündür.

Tasarım delili ise, kâinatta her şeyin, ister hücre seviyesinde olsun, isterse yüksek yapılı canlı seviyesinde olsun, belirli bir plan ve programla yaratılmış olduğunu kabul eder. Her hangi bir organ veya yapının iş görebilmesi için, gerekli olan en mükemmel şekliyle yaratıldığını esas alır. Evrimcilerin iddia ettikleri gibi, her hangi bir organın bir takım evreler geçirerek mükemmel hale gelmesinin mümkün olmadığını, çünkü o yapının mükemmel olmadığı zaman iş görmesinin imkânsız olduğunu belirtir. Mesela organizesi tamamlanmamış, yani bütün sistemi işler hale gelmemiş bir insan gözünde görme fiili cereyan etmez. Aynı şekilde damar sistemi teşekkül etmeden kalp tek başına faaliyet gösteremez.

Hâlbuki evrimciler, organların her safhasında iş gördüğünü, zamanla mükemmelleştiğini ileri sürerken, termodinamiğin ikinci kanunu, mükemmel olanların, kendisini meydana getiren daha küçük parçalara ve bileşenlere ayrılma eğiliminde olduğunu bildirmektedir.

Soru 23- Ters dönen bir böceğin kendisini doğrultamayarak ölmesi, kusurlu bir yaratılışın sonucu değil midir?

Cevap: Allah'ın yaptığı ve yarattığı her şey gerek başlangıcı ve gerekse sonu itibariyle güzeldir. O'nun hiçbir icraatında şer ve çirkinlik yoktur. Bize göre şer ve çirkin gözüken olaylar, hakikat noktasında çirkin değildir, güzeldir. Çünkü, olayların bize bakan yönü bir ise, Allah'a bakan yönü bindir.

Yukarıda sözü edilen böceğin bize bakan yönü, canlı oluşu sebebiyle onun ölmesinden duyduğumuz üzüntüdür. O canlıyı yaratan ve her an hem onun rızkını veren ve hem de hücrelerini yenileyen, geliştirip büyüten Allah'tır. O canlının ölmesi, kendi başına olmuş gelişigüzel bir olay değildir. O canlının bir atomu dahi Allah'ın izni olmadan hareket edemez.

O canlı kâinatta tek başına değildir. Bütün bir sistemin içinde belli bir görevi vardır. Her şeyden önce, yaratılmasında bir takım hikmetler ve gayeler vardır. Bu gayelerin bir kısmı ilimle tespit edilebilmektedir. Hayat zinciri içerisinde kendisine yüklenmiş bir takım görevler olabilir. Evvel emirde, her bir canlı Allah'ın isimlerine birer aynadır, O'nun isimlerini gösterir. Her bir varlığı, başta melekler ve diğer canlılar bir sanat eseri olarak seyreder. En önemlisi, o canlıda Allah kendi sanatını seyreder. O canlının yaratılışından beklenen maksat hâsıl olduktan sonra, o canlı, ızdırap çekmeden öbür âleme gönderilir. Bu gönderilmeye bir takım sebeplerle olmaktadır. Ya ters dönecektir, ya kalbi duracaktır veya bir başka canlıya yem olacaktır. Bu tip böcekler bakteri benzeri başka canlıların rızkıdır. Diğer taraftan o böceğin hasta olması da muhtemeldir. Böyle bir durumda böceğin ölmemesi, onun için büyük bir azaptır, ölümü rahmettir.

Konunun bir diğer yönü ise, her canlının ne kadar yaşayacağını önceden tayin edilmiş olmasıdır. Belirlenen hayat süresi tamamlanınca o varlık dünya sahnesinden çekilecektir. İnsan da bu kanuna tabidir. Onun da tayin edilen süresi dolunca her hangi bir sebeple ölümü meydana gelir. Zaten bu dünya hiçbir varlık için daimi değildir. Bir gün gelecek

yer küre ve diğer galaksiler de ömürlerini tamamlayıp ahret için yeni bir şekil almak üzere dünya sahnesinden çekileceklerdir.

İşte insanın vazifesi, dünyadan ayrılan canlıların arkasından matem ve yas tutmak değil, onların dünyadan ayrıldığı gibi, kendisinin de bir süre sonra bu âleme veda edeceğini düşünüp, ahirete eli boş gitmemeye gayret etmek, yaratılışının gayesi olan Allah'ı bilme ve ona ibadet etmede kusur göstermemek olmalıdır.

Soru 24- Türlerin bir atadan gelmesi veya bağımsız yaratılması düşüncelerinin tevhit anlayışına uygunlukları nasıldır? Derslerde veya bazı kitaplarda Kur'an'daki yaratılışa uymayan bir ifade ve yaklaşım varsa, bir Müslüman nasıl davranacaktır?

Cevap: Tevhit anlayışında, her şey, her an Allah'ın tasarruf ve idaresindedir. Sebepler O'nun kudretine birer perdedir. O perdenin arkasında bizzat iş yapan O'dur. Melekler de O'nun icraatına nazırdırlar. Müşahede ve takip edip gözlerler. Doğrudan müdahaleleri yoktur.

O bir atomu nasıl yaratıyorsa, bütün kâinatı da öyle yaratır. Kudretinde derecelenme ve mertebe yoktur. Az-çok, büyük-küçük O'na göre birdir. Mevcut âlemlere ilave olarak, sonsuz kâinatların yaratılması, yine O'nun kudretine göre bir atomun yaratılması gibidir.

Bir Müslüman, yaratılış hususunda Allah'ın Kur'an'da bildirdiği açık hükümleri kabul etmezse, o dinden çıkar. Ama Kur'an-ı Kerim'de bazı ifadeler, yoruma tâbi olabilir. Bir takım meseleler, teşbihle, yani benzetme ile anlatılmışsa, o zaman, o konu ile ilgili olarak farklı yorum ve anlayışlar ortaya çıkabilir.

O isterse ve hikmeti gerekli görürse, bütün varlıkları bir hücreden yaratabileceği gibi, her bir canlıyı tek hücreden de yaratabilir. Kur'an-ı Kerim'de insanın yaratılışı ile ilgili olarak dört noktaya dikkat çekilir.

Birisi ilk insan Hz. Âdem ile Havva'nın yaratılışıdır. Hz. Âdem'in top-

raktan, Hz. Havva'nın da Hz. Âdem'den yaratıldığı beyan edilir. Daha sonra insanların normal üremeleri nazara verilir. Anne karnındaki bir damla sudan gelişmeye dikkat çekilir. Bir de Hz. İsa'nın babasız olarak yaratıldığı hatırlatılır.

Bitki ve hayvanların yaratılışı ile ilgili olarak çok açık bir hüküm olmamakla beraber, Allah, her canlıyı sudan yarattığını beyan buyurur. Kâinatın yaratılışı ile ilgili olarak da, göklerin ve yerin başlangıçta bitişik olduğu ve daha sonra ayrıldığı bildirilir.

Allah insanın en mükemmel şekilde yaratıldığını sıkça nazara verir. Öldükten sonra tekrar diriltirme hususunu aklı kabul ettirmek için, anne karnından itibaren yaratılışı nazara verir. *“Sizi yoktan böyle yaratan tekrara diriltecektir”* der.

Derslerde veya bazı kitaplarda Kur'an'daki yaratılışa uymayan bir ifade ve yaklaşım varsa, bir Müslüman nasıl davranacaktır?

Bu veya benzer sorular sıkça gündeme gelmektedir. Burada telaşa kapılacak bir husus yoktur. Derslerdeki veya kitaplardaki bilgiyi öğrenirsiniz. Hatta bunu öğrencilerinize anlatırsınız. Ama ona inanmazsınız. Derslerde ve kitaplarda batıl dinlerden Totemizmi öğreniyor ve öğretiyorsunuz. Ama kimse bu dine inandığı endişesini taşıyor. Çünkü bir konuyu bilmek ayrıdır, inanmak bütün bütün ayrıdır.

Bilimin o konuda söylediğine değil, Kur'an ne bildirmişse ona inandığınızı ifade edersiniz, mesele biter.

Ders kitabı veya öğretmenin yaratılış konusunda bildirdiği, Kur'an'la çelişiyorsa, o zaman siz Kur'an'ın bildirdiğini reddedip, diğerlerini doğru kabul ediyorsanız, işte İslâmiyet yönünden bu tehlikelidir. Sizi dinden çıkarır.

Soru 25- Yaratılışçılar evrimi kabul ediyor mu?

Cevap: Atomdan galaksilere kadar, kâinattaki bütün varlıklar Allah'ın (Celle celâlehu) eseridir. Allah, varlıkların yaratılış ve gelişmesinde bir takım sebepleri, kudretine perde yapmıştır. Bunlardan birisi, canlıların tedrici yaratılışı ve gelişmesidir. Hiç bir canlının yapısı sabit değildir. Her an değişmektedir. Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudretinin eseri olan bu farklılaşma ve değişimler, kâinatta her an cereyan etmektedir.

Her türlü değişme ve farklılaşma “Evrim” adı altında veriliyor. Burada tekâmül manasındaki değişme ve başkalaşmayı, ateist evrimcilerin, evölüsyon manasındaki bir evrimi, yani canlıların tek hücreden başlayarak tesadüfen ve tabiatın eseri olarak, silsile halinde değişip farklılaşarak birbirinden meydana geldiği görüşüyle karıştırmamak gerekir. Onlar bu felsefî görüşlerini perdelemek için, evrim kargaşalığına sebep olacak şekilde, her türlü değişikliği, evrim adı altında isimlendirmektedirler.

Ateist evrimcilerle yaratılışçıların anlaşamadıkları en önemli konu, Allah'ın varlığıdır. Onlar bir yaratıcıyı kabul etmemekte, her şeyi tesadüf ve gelişigüzele açıklamaya çalışmaktadırlar.

İkinci önemli bir husus da, bu felsefî düşüncelerini, sanki ilmen ispatlanmış bilimsel bilgi gibi takdim etmeleridir.

Bir üçüncüsü de, bütün varlıkların tek hücreden ve silsile halinde birbirinden teşekkül ettiği görüşüdür.

Canlıların yeryüzünde görünüşü, çevre şartlarının iyileşmesine bağlı olarak, basit yapıdan daha yüksek yapıya doğru bir seyir izlemektedir. Ama canlıların yeryüzüne bu gelişi, yaratılışçılara göre Allah'ın (Celle celâlehu) sonsuz ilim, irade ve kudretinin eseridir. Allah her türlü yaratma fiilinin sahibidir. O isterse bir filden atı halk edebilir. Yaratılışçıların bu noktada hiçbir endişeleri yoktur. Ancak, geçmişe ait yaratılışta, insanın en mükemmel ve doğrudan insan olarak yaratıldığı beyan edilmektedir.

Diğer canlı gruplarının yaratılışı hakkında Allah'ın bildirdiği, bütün canlıların sudan yaratıldığı şeklindedir. Bunun izahı ve yorumu, tarafsız bilim adamlarının çalışmalarıyla şekillenecektir. Yoksa şimdiki ateist evrimcilerin bu konudaki düşünce ve iddialarının ideolojik felsefi bir düşünceden fazla bir değeri yoktur ve bu görüşleri ancak kendilerini bağlar.

Ateist evrimcilerin, şimdiye kadar geçiş formu olarak ileriye sürdükleri fosillerin hiç birisinin elle tutulur ilmî bir tarafı yoktur. Bu konudaki pek çok fosil, farklı canlılara ait parçaların birleştirilmesinden ve insanın maymun soyundan geldiğini ısrarla savunan ateist evrimcilerin şekillendirmesinden ve değerlendirmesinden ibarettir.

Günümüzdeki canlıların genetik yapısının hususiyeti ve özellikleri, her bir canlı grubunun müstakilen ve doğrudan mükemmel şekilde yaratıldığını ortaya koyuyor. Çünkü her bir canlı grubunun; görme, işitme, beslenme, sindirim ve hayata ait sistemleri, yarım ve kısmi yapı ile iş görecektir.

Yaratılışçılara göre, bugünkü canlıları tek hücreden yaratan kudret, geçmişte de bunları doğrudan tek hücreden yaratmıştır. Tek hücreden çam ağacını halk eden kudrete, başlangıçtaki o tek hücreyi yoktan yaratma ağır gelmez.

İnsan kendisi de yine böyle tek hücreden bu hale getirilmiştir ve her an vücudundaki hücre ve dokularda değişme ve farklılaşmaları yaşamaktadır. İnsanda şu anda tasarruf eden, icraat yapan kim ise, geçmişte ilk insan Hz. Âdem'in yaratılışında da, onun eşi Hz. Havva'nın var edilişinde de yine O fiil sahibidir. Bugün atı tek hücreden yaratan kim ise, onun evveliyatını da yine o yaratmıştır. Bizim o ilk yaratılışın mahiyet ve şeklini tam bilemememiz, ilmimizin ve malumatımızın noksanlığından kaynaklanmaktadır.

Soru 26- Yaratılışçıların soy ağacı grafiği nedir? Bulunmamış fosiller üzerinden yorum yapan evrimcileri büyük oranda eleştirirken, bu konuda sizin grafiğiniz nedir?

Cevap: Bizim ısrarla üzerinde durduğumuz husus, bulunan fosillerin objektif değerlendirilmesi ve bunların tarafsız yorumlanmasıdır. En önemlisi de, bu fosillerin kritiğinin yapılmasına müsaade edilmesidir. Aslında bu, ilmî düşüncenin gereği ve bilimin vazgeçilmez prensibidir. Yani, eldeki bir materyal hakkında her bilim adamı objektif olarak görüşünü ortaya koyabilmelidir. Evrim konusunda bilimin bu kriterleri maalesef göz ardı edilmektedir.

Evrimin çalışma metodunda, önce evrimin varlığı ve bütün canlıların silsile halinde birbirinden tesadüfen meydana geldiği kabul edilir. Ondan sonra bunu doğrulayacak deliller aranmaya başlanır. Başta fosiller olmak üzere her materyal, bu felsefeye göre yorumlanır. Canlılarda görevi bilinmeyen organlar için hüküm hazırdır. Ateist evrimcilere göre bu organlar, canlının atalarından kalmış işe yaramayan körelmiş yapılardır ve evrime delildir. İşin en vahim yönü ise, evrimcilerin değerlendirdiği fosil, ya da bir organın kritiğinin ve tenkidinin yapılamamasıdır. Onlar, evrim düşüncelerine gölge düşürecek en küçük bir değerlendirmeyi ve tenkidi kabul etmezler. Dolayısıyla evrim karşıtı görüşlere dergi ve kitaplarında asla yer vermezler.

Şimdi tarafsız olarak düşünelim. Böyle bir davranışın neresi bilimseldir? Böyle bir çalışma bilimsel olarak takdim edilebilir mi? Bu ve benzeri değerlendirmeler bilimsel bir delile dayanmayan, felsefî yorumlar ve düşüncelerdir.

Bizim ne gibi bir grafiği önerdiğimiz soruluyor. Canlılar benzerlik ve farklılıklarına göre çok değişik kriterler dikkate alınarak sınıflandırılabilir. Bunların mutlaka bir ataya bağlanmasını gerektirecek bilimsel tek veri yokken, böyle hayali evrim soy ağacı yerine, onların benzer ve farklılıklarını nazara veren gruplandırmalar yapılabilir. Bu grafiklerin nasıl olacağına bilim karar vermelidir. Ateizme dayalı pozitivist felsefe gözlüğüyle grafik yaparsanız, o bilimsel bir grafik değil, şimdi olduğu gibi, ideolojik dayatmaya bağlı bir yapı olur.

Tekraren ifade ediyoruz ki, bizim ısrarla üzerinde durduğumuz husus, bu konuda bilimin kriterleri esas alınmalıdır. Elde edilen verilerin lehinde ve aleyhindeki görüş ve düşüncelere yer verilmelidir. Herkes evrim konusundaki görüşünü bilimsel olarak dile getirebilmelidir. O zaman bilim ideolojik ortamdan çıkıp kendi platformuna çekilmiş olacaktır. Elde edilen sonuçları da herkes kendi inancı ve kültür değerlerine göre yorumlamalı, bunu bir tarafa zorla kabul ettirme içine girmemelidir.

Soru 27- Yoktan yaratılma sadece ilk varlıklarda mı olmuştur? Yoksa her an devam etmekte midir?

Cevap: Varlıklar Allah tarafından yaratılmaktadır. Bu yaratılışta bir takım sebepler vardır. Çocuğun meydana gelmesinde anne ve baba sebeptir. Kuzunun teşekkülüne koyun vasıtaadır. Aslında sebepler de, yani anne ve baba da, koyun da yaratılmaktadır.

Bilindiği gibi, Allah'ın yaratılışta kullandığı iki türlü kanunu vardır. Birisi yoktan yaratma. Buna ibda deniyor. İlk maddenin yaratılışı böyledir. Diğer de mevcut elementlerin kullanılarak bir varlığın vücuda getirilmesi. Buna da inşaa adı veriliyor.

Günümüzdeki canlıların maddî yapıları, karbon, hidrojen ve oksijen gibi elementlerden meydana gelmektedir. Bu elementler zaten kâinatın içerisinde vardır. Dolayısıyla bu mevcut maddelerden canlıların yaratılışı inşaa suretiyle bir yaratılıştır. Ancak, elementlerde bulunmayan, fakat canlılarda mevcut olan özellikler vardır. Canlının şekli, söz gelimi bülbülün davranışları ve şekli elementlerde yoktur. Dolayısıyla her bir canlıya has olan bu tip özellikler ise, ibda suretiyle, yani yoktan yaratılmaktadır. İnsanın şekli, yapısı, hatta yürüyüşünden konuşmasına varıncaya kadar kendisine has olan özellikleri yoktan yaratılmaktadır.

Kısaca söylemek gerekirse, canlıların maddesinin dışındaki bütün özellikleri yoktan yaratılmaktadır. Bu cihetiyle her an Allah'ın hem ibda ve hem de inşaa suretiyle yaratması devam etmektedir.

Soru 28- Bazıları, Allah'ın ilk yılını yaratmasını, Hz. Musa'nın asasının mu'cize olarak bir anda yılanı dönüşmesi ile açıklıyorlar. Yani "Bir süreç- aşama yok, bir kaç saniyede gerçekleşti" diyorlar. Doğru mudur?

Cevap: Bu konuda dini bir hüküm ve nassı bilmiyoruz. Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hakk'ın her şeyi sudan yarattığı beyan edilmektedir. Allah, bu ve benzeri varlıkları bir anda yaratılabileceği gibi, zaman içinde, yani tedrici olarak yaratmış da olabilir.

İlk yılının, Hz. Musa'nın mu'cizesi olarak yaratılan yılan şeklinde bir anda yaratılmış olduğu görüşünün neye dayandığını bilmiyorum. Hz. Musa'nın asasının bir anda yılan şekline dönüşmesi bir mu'cizedir. Mu'cize, insanlar tarafından taklidi, yani benzerinin yapılması mümkün olmayan şey olarak tarif edilir. Canlıların insanlar tarafından meydana getirilmesi mümkün değildir. Dolayısıyla her canlının yaratılışı, ister tedrici, yani adım adım, isterse bir anda yaratılmış olsun bir mu'cizedir.

Bu konuyu anlamak için yılının bugünkü yaratılışına bakmak gerekir. Günümüzde gerek yılan ve gerekse diğer bütün hayvanların yaratılışı zaman içerisinde ve adım adımdır. Önce dişi ve erkek gametler meydana gelir. Daha sonra dişi gamet olan yumurtanın döl lenmesiyle zigot hâsıl olur. Uygun şartlarda ve belli bir süre sonra bu yumurtalardan yavrular çıkar. Bu yavrular yine belli bir süre sonra olgun fert haline gelirler.

Bu hayvanların her birisinin ilk yaratılışının nasıl olduğu hususu bilinmemektedir. Canlılar ve özellikle hayvanlar ister tedrici, ister bir anda yaratılmış olsun, yaratıcının Allah olduğu kabul edilmek şartıyla, bir Müslüman için problem yoktur.

Soru 29- Allah Mesosaurus gibi canlıları neden yarattı? Bu canlı gibi milyonlarca türün nesli tükenmiş. Allah 3.7 milyar yıldır yarattığı canlı türlerinin %99'unun yok olup gitmesine neden izin verdi? Ya da neden yarattı?

Cevap: Bir yaratıcıyı kabul etmeyen Batı felsefesiyle âlemi tamamen değişen ve daralan günümüz insanı, kendini kâinatın tanzimine memur görmekte, hayatın gayesini kendi nefsine göre tayin ve tanzim etmeye çalışmaktadır. O her şeyi kendi nefsine göre değerlendirir. Onun bütün gayesi ve âlemi bu dünya hayatıdır. Bir varlık ne kadar uzun yaşarsa yaşasın, onun dünyadan gitmiş olmasını, kendi şefkat hissine sığdıramaz, itiraz eder. Bunu mermametsizlik ve adaletsiz olarak değerlendirir. Aslında bu, insanın kendisine verilmiş olan şefkat ve merhamet gibi his ve duyguları yanlış yerde kullanmasının bir sonucudur.

Allah kâinattaki varlıkları, kendi sanatını göstermek için yaratmış ve onlara belli bir ömür vermiştir. Canlıların bir kısmının ömrü saniyelik, bir kısmının dakikalık, bir kısmının mevsimlik, bir kısmının senelik, bir kısmının hayatı da çeyrek asırlık veya asırlıktır. Mevsimlik bir ömre sahip olanların fertleri her mevsimde yeniden yaratılır. Böylece hayat sahipleri her mevsimde yeni gelenlere yer verirler.

Canlıların fertlerindeki ömür sınırlı olduğu gibi, her hangi bir canlı türünün hayatı da sınırlıdır. Cenab-ı Hak, bazı canlı gruplarını belli bir devre yaşatmakta, sonra bir takım sebeplerle onları ortadan kaldırarak, bunların yerine yenilerini getirmektedir. Mesosaurus gibi nesli tükenen hayvanlar bu gruptandır. Böyle nesli tükenen canlı grubu öyle iddia edildiği gibi çok fazla değildir. Neslinin tükendiği bilinen canlılar çok azdır. Kaldı ki, sayı o kadar önemli de değildir. Çünkü, kâinatın sahibi Allah'tır. O bütün âlemlerde istediği ve dilediği gibi tasarruf eder, birini götürür, diğerini getirir. Zaten bu âlemde yaratılan canlılar, bir bakıma dünya fuarında sergilenen canlılardır. Sergilik vazifesini bitirenler bu âlemde ahirete gönderilmektedir.

Aslında bütün canlılar bu dünya fuarında kendilerine biçilen rolü oynayıp buradan ayrılıyorlar. Bu âlem daimî değil ki, buradaki canlılar daimî

olsun. Her canlı geçicidir, fanidir. İnsan da fanidir, insan soyu da fanidir. Bu dünyanın kendisi de geçici ve fanidir. Bu âlemdeki varlıklar vazifelerini bitirip, sürelerini doldurunca ebedî âlemde yeniden yaratılmak üzere, bu dünyaya veda edecekler.

Bu geçici âlemde Mesosaurus, 200 sene yerine 400 sene yaşasa ne olacak? Netice itibariyle yine bu âleme veda edecek. Sonsuz, ilim, irade ve kudret sahibi olan Yaratıcı, her canlı grubuna ve hatta her bir ferde farklı bir ömür tayin etmiştir. İnsan da öyle değil midir? Her bir ferdin hayat süresi farklıdır. Esas olan bu hayat süresi içerisinde, Bakî ve Ebedî olan bir Yaratıcı'ya muhatap olabilmek ve O'nu hakkıyla tanımaktır. Allah'ı bilen ve tanıyan ve O'na muhatap olan bir hayatın kısalığı veya uzunluğu önemli değildir. O'na muhatap olunan kısa bir an, ahirete ebedî bir zaman olarak tecelli eder. O yaratıcıya muhatap olamayan ve onu bilmeyen bir kimsenin dünya hayatı, bin sene de olsa, ahiret itibariyle bir saniye kadar değeri yoktur.

Kur'an-ı Kerim'de, bütün canlı ve cansız varlıkların Allah'a secde, ibadet, hamd ve tesbih ettiği bildirilir. Dolayısıyla O'nu bilen ve tanıyan ve O'nu tesbih eden bir Mesosaurus'un bu dünyada bir an yaşaması kâfidir. Bu kısa ömür Mesosaurus'a ebedî bir ahiret hayatını kazandırır. Bedeni gitse de ruhu baki kalır. Aynı cinsinin bedeninden ahireti seyreder.

Günümüz insanı şefkat ve merhamet hissini maalesef yanlış yerde kullanıyor. Acınacak ve merhamet edilecek olanlar, *Mesosaurus* gibi Allah'a secde ve ibadet ederek, belli bir devre yaşayıp ebedî hayatını kazanarak bu hayat sahnesinden çekilen canlılar değildir. Çünkü onlar kendilerine verilen hayvanlık makamının görevlerini hakkıyla yaparak ahreti kazanmıştır.

Esas acınacak olanlar; Allah'ı tanımayan ve O'na hakkıyla kulluk etmeyerek insanlık makamının gereğini yerine getiremeyen, kendi hayatını boş yere heba edip, Cennet hayatı yerine Cehennem hayatını satın alan insanlardır.

Soru 30- Eğer canlı dünya Allah'ın eseriye, neden canlıların %99'u normal hayatını sürdürmeden yok oluyor? Ortada bir sebep yokken acı çekip ölen hayvanlar, geçmişte yaşamış ve bugün izine bile rastlanmadan türleri yok olmuş canlıların durumu yaratılışla nasıl açıklanabilir?

Cevap: Canlı dünya da, cansız dünya da Allah'ın eseridir. O'nun eseri olmayan hiçbir varlık yoktur. Bir eser varsa, mutlaka bir ustası olacaktır. Bu aklın ve mantığın gereğidir.

Canlılara belli bir ömür biçip onlara hayat sürecini tayin eden Allah'tır. Ancak, her hangi bir canlı türüne takdir ettiği hayat süresi, o türün bütün fertleri için aynı değildir. Bir takım sebeplerle bazı fertlerin hayatı daha kısa sürmektedir. Bunu daha sıhhatli değerlendirebilmek için bütün varlıklara kuş bakışı nazar etmek gerekmektedir. Bütün içinde her hangi bir ferdin hayatı değerlendirilirse, onun erken ölümü daha fazla anlam kazanmaktadır. Hayvanlar âleminde bunu daha açık olarak görmektediriz. Mesela, bir bizon öküzü, hastalanmış veya ayağı kırılmış. Bunun hayatının devamı onun için bir ızdırap kaynağıdır. Böyle bir fert, yabani hayvanlar tarafından ortadan kaldırılır. Böylece o yabani hayvanların da rızkı temin edilmiş olur. Aynı şekilde hastalanmış veya yaralanmış bir balık, diğerleri tarafından ortadan kaldırılmazsa, o zaman hem o hayvan için ve hem de çevre için, bir takım olumsuzluklar ortaya çıkacak, çevredeki sağlam balıklar da hastalanacaktır.

Ayağı kırılmış bir atı, genelde öldürürler. Çünkü kırığın iyileşmesi çok zordur. O atın kırık ayağıyla çektiği acıyı görmeyip, sadece onun yaşamasını arzu etmek, o ata iyilik değil kötülüktür.

Meseleye sadece o varlığın hayatta kalması yönünden bakmamak gerekir. Çevredeki besin zincirinin devamı için kâinattaki denge çok önemlidir. Bir anda bir balık bir milyon yumurta yapmaktadır. Bunların hepsi olgun hale gelse ve hepsi de balık türü için tayin edilmiş olan ömür sonuna kadar yaşamış olsa, birkaç sene içerisinde bütün denizler balık dolar, her taraf balık kokusundan geçilmez hale gelirdi.

Bir bakteri, yirmi dakikada çoğalmaktadır. Bunlar, kendilerine tayin edilen ömür kadar yaşamış olsalardı, bir sene içerisinde her taraf bakteri dolardı.

Bir çift karasinekten bir mevsimde milyarlarca sinek meydana gelmektedir. Bunların hepsi de karasineğe tayin edilen ömür kadar yaşasalardı, bir senede yeryüzünü birkaç metre kalınlığında karasinek doldururdu. Bütün varlıklar aynı şekilde düşünüldüğünde, yeryüzünün kısa süre içerisinde yaşanmaz hale geleceği anlaşılır.

Bir hayvan türünün ortadan kalkması, onların yaşamalarına uygun çevrenin değişmesinden kaynaklanmaktadır. Mesela, balık su ortamında yaşar. Su çekilmişse, o balığın yaşaması onun için iyilik değil, bir ızdıraptır. Dolayısıyla geçmişte yaşayıp ortadan kalkmış canlılara böyle bakmak gerekir.

Bizdeki acıma ve şefkat hissi, Allah'ın Rahmet ve merhametinin bir tecellisidir. O'nun Rahmetinin yüzden birisi bütün mahlûkata taksim edilince bize düşen bu his ve duygu ile varlıklara acıyor ve şefkat etmeye çalışıyoruz. Hâlbuki bu ismin yüzde yüz tecellisine sahip olan Allah, yarattığı varlıklara kayıtsız kalabilir mi? Onlara acımayıp merhametsiz davranabilir mi? Bizim yanlışlığımız, bizde tecelli eden merhamet ve şefkat hislerini yanlış yerde kullanmamızdan kaynaklanıyor.

Madem mülk Allah'ındır. O rahmet ve inayet sahibidir. O ne yaparsa en iyisini yapar. Bu konuda yanlışlığa düşülmesinin sebebi, kâinata bir bütün olarak nazar edilememesinden ve kişinin haddini bilmeyişindendir. Eskiler buna “*edep*” derlerdi. Yani, aklın ermediği, gücünün yetmediği, hikmetini ve gayesini bilmediğin şeylere tenkit elini uzatmayacaksınız.

İbrahim Hakkı'nın dediği gibi diyeceksin:

Deme: 'Nedendir bu böyle?'

O, yerindedir, öyle,

Bak sonuna sabreyle,

Mevla görelim neyler,

Neylerse güzel eyler.

Tavuk çiftliği olan birisi, o çiftlikteki tavuklardan bir kısmını zaman zaman kesiyor, satıyor kimse karışmıyor. Niye? Çünkü tavuklar onundur. İsteddiği şekilde o tavuklar üzerinde hak sahibidir. Hâlbuki o tavuklara hayatı veren, onları büyütüp, sindirim, solunum ve beslenme mekanizmalarını çalıştıran o çiftlik sahibi değil, Allah'tır. Tâbiri caizse o çiftlik sahibi o hayvanlara sadece çobanlık yapmaktadır. O çobanlıktan dolayı, tavuklar üzerinde her türlü hakka sahip olurken, o hayvanların her türlü ihtiyacını en ince ayrıntılarına kadar yerine getiren ve onları hayat sahibi yapan Allah, o tavuklar üzerinde çiftlik sahibi kadar dahi tasarruf hakkına sahip olmayacak mıdır?

Sizin aklınız kâinata mühendis mi tayin edildi ki, her şeye itiraz ediyorsunuz? Bu âlemde nasıl tasarruf yapması gerektiğini Allah sizden mi soracak? Bu nasıl bir İlâh anlayışı? İnsan önce haddini bilmeli. Allah'ın icraatı karşısında edebini muhafaza etmelidir.

Bize hayatı veren ve o hayatı rızkı ile devam ettiren, bizde tasarruf eden, bize rahmet ve merhametiyle muamele eden de O'dur. O'nun şefkati, rahmeti, inayeti ve yardımı olmazsa, bize kim yardım edebilir? Sadece biz değil, bütün mahlûkat O'nun yardımına muhtaçtır. O ne yaparsa en iyisini yapar.

Soru 31- Ateistler aşılایıcı rüzgârlar mucizesini çürüttüklerini iddia ediyorlar. Buna nasıl cevap verilir?

Cevap: Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'de; *Rüzgârları aşılایıcılar olarak gönderdik...* buyuruyor (Hicr Suresi, 22. ayet).

Bu ayetin geçmişte muhtelif tefsirleri ve açıklamaları yapılmıştır. Bu açıklamalar elbette o günkü fen bilgileri istikametinde olmuştur. Yani, o açıklamalarda günümüz bilgileri ile bir farklılık varsa o ayette değil, ayetin o günkü bilimlerin ışığındaki yorumundan kaynaklanmaktadır. Nitekim günümüzde de doğru bildiğimiz bir takım değer hükümleri bilimin gelişmesiyle farklı bir açılım ve izah kazanabiliyor.

Bu ayetteki aşılamadan bazı âlimler bitkilerin rüzgârla tozlaşmasına işaret ettiğini, bazıları yağmurun teşekkülüne sebep olduğunu anlamış, bazı-

ları da her iki manayı vermiştir. Bu açıklamaların hepsinin de doğruluk payı vardır. Belki gelecekte rüzgârların bu manada başka görevleri de ortaya çıkarsa onu da içine aldığı düşünülebilir. Bunun neyine itiraz edilecektir?

Ateistlerin anlamadığı veya anlamak istemediği husus, mu'cizenin manasıdır. Kasıtlı olarak o manaya hücum ediyorlar. Güya bilinen veya ilmen açıklanan bir husus, onlarca mu'cize değildir. Sıradan bir olaya olarak takdim ediliyor. Bunu da gençleri yanlış yönlendirmek için kasten yapıyorlar.

Mu'cize; insanların yapamadıkları, ancak Allah'ın peygamberlerine ikram ettiği bir takım harikalıklardır. İnsanların taklit edemedikleri, yapmaktan aciz kaldıkları şeyler de mu'cize olarak ifade edilir.

Mucize ise, az sözle çok mana ifade etmektir. Kur'an-ı Kerim'de bunların her ikisi de vardır. Yani hem sözleri taklit edilemez ve hem de az kelime ile çok mana ifade edilir. Kur'an-ı Kerim 40 yönüyle mu'cizedir. İstikbalden, yani gelecekte olacak bir takım hadiselerden haber vermesi de bunlardan birisidir.

Kur'an-ı Kerim Cenab-ı Hakk'ın kelim sıfatının eseri, kâinattaki varlıklar da kudret sıfatının eseridir. Kur'an mu'cize olduğu gibi, kâinattaki varlıklar da mu'cizedir, yani taklidi mümkün değildir. Kur'an kâinattaki hadiselerden ve olaylardan bahsederken onların bu yönüyle de mu'cizeliğine dikkat çeker.

İşte rüzgârların aşılایıcı olarak ifadesindeki mu'cizeliğinin yanında, tabiatta Allah'ın ilim, irade ve kudretinin eseri olarak meydana gelen o hadisenin de taklidinin mümkün olmadığına işaret vardır. Burada rüzgârların teşekkülü ve yaptığı görevler insanların güç ve kuvvetini aştığı için mu'cizedir. Bu görevler ilmen ispat edilsin veya edilmesin netice değişmez.

Rüzgarların teşekkülü için yerküre hem kendi etrafında 23.5 derece eğimle 24 saatte bir kendi etrafında dönecek ve hem de güneşin etrafında saatte 108 bin kilometre hızla hareket edecektir. Güneşten de 149.5 milyon kilometre mesafede belirli bir yörüngede bulunacaktır. İşte bütün bunlar mu'cizedir. Yani, insanın yapamayacağı şeylerdir.

Yukarıdaki ayette Cenab-ı Hak, rûzgârların görevlerinden bahsederken bütün bu manalar da onun içerisinde dâhildir. Dinsizlerin bunu inkârı, gündüz vakti güneşin varlığını inkâr gibidir. Güneşten gözünü kapayan sadece kendisine gece yapar. Onların gözlerini kapatmasıyla gündüz gece olmadığı gibi, bu mu'cizeler de onların inkârı ve yok saymasıyla ortadan kalkmaz. Onlar kendi küfür karanlıkları içinde dolaşıp dursunlar. Ebu Cehiller her devirde bulunacaktır. Siz onların sözlerine değil, Kur'an'ın ve ehl-i imanın sözlerine kulak veriniz.

Soru 32- Ortama en iyi uyum sağlayan hayatta kalıyor, zayıflar eleniyor. Mesela, insanda milyonlarca sperm den biri hayatta kalıyor. Peki, bu adaletin değil de, acımasız doğa kanununun göstergesi değil midir?

Cevap: Bir defa soru baştan yanlıştır. Çünkü Kur'an Allah kelimidir. Doğal seçimle, tabiatla kendi kendine olan bir elenme ve seçilme kastedilir. Kur'an'da ise, bir atomun dahi Allah'ın izni ve iradesi olmadan hareket edemediği belirtilmektedir.

Kâinatta hiçbir şey abes ve başıboş yaratılmamıştır. Her bir mahlûkun yaratılışında bir değil, belki binlerce hikmet ve gaye vardır. İnsan yaratılıştaki bu hikmet ve gayeleri dikkate almazsa, buradaki inceliği kavrayamaz. Her şeyden önce, bir mahlûkun yaratılışında insanlara bakan bir yönü varsa, yaratıcısına bakan binlerce yönü vardır.

Bir canlı yaratılmış olmakla, yokluk âleminden varlık âlemine çıkmış oluyor. Bu onun için büyük bir nimet ve saadettir. Kendisine hayat bahşedilmiştir. Bu varlık, Cenab-ı Hakk'ın Hay ismi başta olmak üzere, yaratılışından Sanii ve Halık, belirli bir şekil verilmesinden Musavvir, rızıklanmasından Rezzak ve Rahman, bir hikmet ve gayeye göre yaratılmış olmasından Hâkim, Kerim ve Müdebbir gibi pek çok isimlerine ayna olmuştur. Böyle bir aynalık için kısa bir an yaşamak kâfidir. Çünkü Allah'ın isimlerine ayna olmak ve Allah'ın Mahlûku olmak çok büyük bir şereftir ve bilip idrak edenler için tarifi imkânsız bir saadet ve zenginliktir. Dolayısıyla, bazı insanlar hariç, cansızlar da dâhil, bütün mahlûkat yokluk âleminden var-

lık âlemine gelmiş olmanın verdiği; zevk ve hazzı yaşamakta ve kendi lisanıyla Allah'a karşı memnuniyetini dile getirmektedir.

Mahlûkatın yaratılışının hikmetlerinden birisi de, insan başta olmak üzere, melekler ve diğer şuur sahiplerinin mütalaa ve ibret nazarıyla seyretmesidir. Mesela, yenen besinlerden bir anda, hayat sahibi bir değil, milyonlarca spermin yaratılmış olması, O'nun azamet ve kudretini düşünenlere güzel bir ibret olarak sunulmaktadır. Diğer taraftan, insanın benlik ve gurura kapılmaması için ayet, sperm gibi değersiz atılan bir şeyden insanın çekilip çıkarılışını nazara vermektedir. Böylece insanın, ilk haliyle son halini karşılaştırma imkânı bulması ve kendisini o sperm halinden bu şekle getirene karşı teşekkür ve kulluk vazifesini yapmasının gereği hatırlatılmaktadır.

Milyonlarca spermin beslenmesi, gayreti, hareketi ve direnci birbirinden farklıdır. Bu farklılıklar onların bulunduğu ortamdan ve yaratılışlarından kaynaklanmaktadır. İçlerinden, hastalıklı ve yeterince beslenmemiş olanların değil de, kabiliyet ve direnci fazla olanın yumurta hücrelerine ulaşması, beklenen ve istenen bir durumdur. Böylece daha sağlıklı ve dirençli fertlerin yetişmesi sağlanmış olmaktadır.

Diğerlerinin ölmesi adaletsizlik değildir. Zaten yumurtayı dölleyen de hayatı sperm olarak orada bitmektedir. Ondan sonraki hayat sperm olarak devam etmez. Bu spermlerin hayatı aslında kısa da sayılmaz. Zira bunlar gonatlarda ve testislerde uzun bir süre zaten beklemişlerdir. Kendilerine biçilen görevi yerine getirmek için eğitim ve talime ihtiyaçları yoktur. Dolayısıyla, vazifeleri bitince ömürleri de sona ermektedir.

Mahlûkatın yaratılışında Allah'a bakan yönlerinden birisi de, O'nun kendi sanatını müşahade etmesi, kendi sanat eserini kendisinin seyretmesidir. Bunun için de bir an yaşamak kâfidir.

Hayatta karşılaştığımız bir takım prensip ve kanunlar, Kur'an'da geçer ve bunlar Allah'ın koyduğu kanunlardır. Doğa kanunu değil. Allah'ın iki türlü ka-

nunu vardır. Birisi, kudret sıfatının eseri ki, bu kanunlara uymanın mükâfatı ve cezası genelde bu dünya görülür. Mesela, sert cisim, yumuşak cismi kırar. Kuvvetli olan, güçlü olana kuvvet bakımından galip gelir. Çalışmanın neticesi servet, tembelliğin sonucu sefalettir. Bu kanunlara ister Müslüman uygun, isterse gayri Müslim uysun neticesini genelde bu dünyada görür.

İnsanları da Cenab-ı Hak, gerek kuvvet ve gerekse servet bakımından farklı yaratmıştır. İnsanların bir kısmı güçlü, kuvvetli ve servet sahibi iken, bir kısmı güçsüz, zayıf ve fakirdir. Ama diğer taraftan, güçlünün ve zenginin fakire yardım etmesini emretmiş, bunun karşılığında ahirette büyük mükâfat vaat etmiştir. Aslında fertlerin böyle farklı seviyelerde bulunmuş olmaları, toplumun sosyal yapısı bakımından gereklidir. Bütün fertler, gerek kabiliyet, gerek kapasite ve gerekse servet bakımından aynı seviyede olsa idi, senin ekmeğini pişirecek fırıncı, suyunu bağlayacak sucu, arabanı yapacak ve tamir edecek usta, evini yapacak marangoz ve dülgerci, elbiseni dikecek ve satacak eleman bulamazdın. O zaman bu farklı yaratılışın ne kadar hikmetli olduğunu anlardın.

Allah'ın kelimat sıfatının eseri ise, Kur'an-ı Kerim'dir. Ona uyan veya uymayan cezasını veya mükâfatını genelde ahirette görecektir.

Soru 33- Dünyada insana, tabiata hiç bir faydası olmayan; aslan, kaplan ve bunların avladığı geyik, ceylan, bufalo niye yaratıldı? Dünya insanlar ve cinler için yaratıldıysa, insanların hiç bir temasta bulunmadığı bu hayvanlar neden var? Neden birbirlerini avlayıp boğuyorlar? Bu hayvanlara gerek var mıydı?

Cevap: Bir gün Hazret-i Mûsâ (Aleyhisselam) sineklerin tâcizlerine karşı şikâyetkerane, “*Yâ Rab, insanı rahatsız eden bu mahlûkları ne için bu kadar çoğaltmışsın?*” deyince, ilhâmen cevap gelmiş ki: “*Sen bir defa sineklere itiraz ettin. Bu sinekler çok defa sual ediyorlar ki: ‘Yâ Rab, bu koca kafalı beşer Seni yalnız bir lisân ile zikrediyor. Bazı da gaflet ediyor. Eğer yalnız kafasından bizleri halk etseydin, binler lisân ile Sana zikredecek bizim gibi mahlûklar olurlardı’*” diye, Hazret-i Mûsâ'nın (a.s.) şikâyetine karşı bin itiraz sineklerden gelmiş.

Şimdi bazı hayvanların gereksizliğini soranlara aslan diyecek ki, “Bizler bu âlemde hayvanlar içerisinde Allah’ın Celal ismine daha fazla mazharız. O’nun bu ve benzer isimlerini şuurlu mahlûklar bizde okuyorlar. Siz çoğu zaman Allah’ı unutuyorsunuz ama bizler devamlı O’nu zikrediyoruz, tesbih ediyoruz.

Ceylan ve geyik gib hayvanlar da onları gereksiz görenlere, “Bizde Cenab-ı Hakk’ın Cemal ve benzeri isimleri en güzel şekilde tezahür ediyor. Hem biz her an Allah’ı zikrediyoruz, bizi yarattığı ve bu güzel nimetleri bizlere ikram ettiği için O’na hamd ve teşekkür ediyoruz.” diyecekler.

Ceylan ve geyik gibi hayvanların aslan ve kaplanlar tarafından yemesine itiraz edenlere çimenler ve otlar diyecekler ki, “Biz Allah’ı zikrediyoruz, O’na şükrediyoruz. Eğer Aslan ve kaplan gibi hayvanlar, ceylan ve geyikleri yiyerek onların sınırlı sayıda tutulmasına mani olmasalardı, yeryüzü ceylan ve geyikle dolar, onlar da bizim neslimizi yok eder, Allah’a olan kulluğumuza mani olurlardı.”

Melekler de bazı hayvanları gereksiz görenlere diyecekler ki, “Kâinattaki bütün mahlûklar Allah’ı zikrediyor, tesbih ediyor ve O’na hamd ediyorlar. Siz bilmez misiniz ki, Allah Kur’an-ı Kerim’in pek çok yerinde; **Yerde ve gökte ne varsa hepsi Allah’ı zikreder, tesbih eder** buyurmaktadır.

Bizler de Allah’ın bu yaratıklarına bakarak O’nun güzel isimlerinin tecellilerini okuyoruz, mütalaa ediyoruz, harika sanatlarına hayran oluyoruz. Ayrıca Cenab-ı Hak da, kendi sanatını kendisi seyrediyor.

Aslan ve kaplan gibi hayvanların asıl besinleri, ölmüş hayvanlardır. Canlı hayvanlar fitri rızıkları değildir. Ceylan ve geyiğe musallat olması, ceylan ve geyiğin istidat ve kabiliyetini artırır, çeviklik ve zindelik kazandırır, sürüyü hasta ve sakatlardan temizler. Fitri rızının haricine çıkarak ceylanın yavrusunu parçalamasına karşılık çakal da onun yavrularını yer.

Demek ki, aslan ve kaplan gibi hayvanların, kendi yavrularına gösterdikleri şefkati diğer canlıların yavrularına da göstermeleri gerekiyor.

Onların yaratılışındaki şefkat bunu gerektiriyor. Bu şefkatin gereğini yapmadıkları zaman da yaptıkları hatanın misliyle cezalandırılıyorlar.

Aslında buradan insanın da büyük bir ders çıkarması lazımdır. Çocukların veya gençlerin keyf için bazı hayvanlara yaptıkları eziyet veya onları işkence ile öldürmeleri elbette cezasız kalmayacaktır. Gereksiz ve zevk için avcılık adına öldürülen hayvanlar, bu dünyada alamasalar da ahrette kendilerine yapılan o haksızlıkların karşılığını o kimselerden alacaklardır.

Varlıkların yaratılışında insana bakan yönü bir ise, Allah’a bakan yönü ve faydası bindir. Dolayısıyla, aklınızın ermediği, fikrinizin yetişmediği konuları gereksiz ve lüzumsuz görmeyin. Onları gereksiz görmek, bilimin değil, cahilliğin eseridir.

Sizin gereksiz gördüğünüz hayvan ve bitkiler, insanın kulluk ve ibadet meyvelerini vermek için yaratılan bu kâinat bahçesinin gülleri, laleleri, çiçekleri ve bülbülleri gibidirler. Onların varlığı gereksiz değil, tam tersine; sesleri, şekilleri, koku ve ziynetleriyle bu kâinat bahçesinin süsü ve güzelliğidirler.

Soru 34- Guguk kuşunun başka yuvaya yumurta bırakırken kendi yumurtası olmayanları atması, Allah’ın evreni kusursuz yaratmadığının delili değil midir?

Cevap: Her şeyden önce burada açıklığa kavuşturulması gereken bir husus vardır. O da bu kâinatın baştan sona kadar yıldızlar, böcekler, çiçekler, hayvanlar ve insanlar gibi gözle görünen ve bir kısmı da mikroskopa binlerce defa büyütülerek ancak görülebilen varlıklarla dolu olduğudur. Dolayısıyla bu varlıkların her birisinin binlerce ve bazılarının belki daha fazla yaratılış hikmeti ve gayesi vardır. Bütün bunların hepsinin yaratılış hikmetlerini en inceliklerine kadar anlamamız ve nüfuz etmemiz mümkün değildir. Ancak şu kadarını biliyoruz ki, Cenab-ı Hak bu kâinatı canlı ve cansız varlıklarla doldurmuş ve her birine binlerce vazife yüklemiştir. Biz inceleme ve araştırmalarımızla bunlardan bir kısmına vakıf olmaya çalışıyoruz.

İşte bilim adamlarına düşen görev, araştırmalarıyla kâinattaki bu özellikleri ve güzellikleri açıklığa kavuşturmaktır. Fakat bunlardan bazı dinsiz olanlar işin kolayına kaçmakta ve aklına sığışmayan bir takım olayları tabiatın acımasızlığına vererek ideolojik yönlendirme yapmakta ve gençlerle Allah'ın arasını açma gayreti içerisinde girmektedirler.

Onların bütün gayreti insanlığı dinsiz yapıp kendi ideolojilerine göre yönlendirmektir. Böyle dinsiz bilim adamlarının şu muhteşem kâinata bakışı ve ondaki harikalıkları ve güzellikleri göremeyişi, niyetlerinden ve felsefi düşüncelerinden ve bakış açılarından kaynaklanmaktadır. Onlar bu kâinata siyah bir gözlükle bakmakta ve her şeyi siyah manasız ve karmakarışıklık içerisinde görmektedirler. Onların misali, gece karanlığında ormanlar, uçurumlar ve kayalıklar arasına düşen bir şahıs gibidir. Etrafındaki yapıları korkunç canavar ve ejderhalar ve yılanlara benzeterek kendi âleminde korku içerisinde kalmakta, etrafındaki her şeyi birbirine yabancı ve düşman görmektedir.

İşte Allah'ı kabul etmeyen ve kâinatı böyle sahipsiz ve başıboş zanneden o dinsiz bilim adamları, bu âlemden gördükleri her şeyi birbirine düşman ve meydana gelen hadiseleri de tabiatın acımasızlığı ve zalimliği olarak yorumlamaktadırlar.

Hâlbuki bu kâinata Allah'ın eseri olarak bakan birisi, her şeyi birbirine dost ve kardeş görür, meydana gelen ve insanlara olumsuz ve ızdırap verici görünen hadiselerin gâyesiz ve sebepsiz olmadığını düşünür. O hadisenin arkasında gizlenmiş olan yaratılış hikmet ve gayelerini anlamaya çalışır. Hayatın sadece bu geçici ve çok kısa olan dünya hayatından ibaret görmediği ve esas hayatın ebedi ahret hayatı olduğunu bildiği için bu karışıklıkların bir bakıma o ahret hayatına hazırlık olduğunu anlar. Böylece her şeyin mutlaka bir güzel yönünün olduğunu düşünür. Bilir ki Allah insanı çok sevdiği gibi, bütün mahlûkatına da acımakta ve merhamet etmektedir. Bize merhametsizlik gibi görünün bir takım ölümlerin aslında o canlılar için en büyük bir nimet olduğunu düşünür, bazıları bunu akıl gözüyle, bazıları da fikir gözüyle görür.

Şimdi yukarıda bahsi geçen guguk kuşuna bakalım. Bu kuşların serçe iriliğinden, karga büyüklüğüne kadar değişik 130 türü vardır. Bunun 47 türü yumurtalarını yabancı kuşların yuvalarına bırakır. Dişi guguk kuşunun inanılmaz bir stratejisi vardır. Yumurtlama mevsiminde, sevk-i ilâhî ile, yani Allah'ın yönlendirmesiyle uygun gördüğü bir yuvayı uzun süre uzaktan dikkatle kontrol eder. Yuvanın hakiki sahibi olan anaç kuş uzaklaşır uzaklaşmaz, gözetlediği yerden hızla yuvaya gelir ve bir yumurtasını ev sahibi kuşun yumurtaları arasına bırakır. Fark edilmemesi için de yuva sahibi kuşun yumurtalarından birisini gagasıyla alarak yuvadan uzaklaşır. Yuvasına dönen diğer kuş türü ise bu farklılığı anlamadan kuluçka yapmaya devam eder.

Guguk, zaman zaman yuvayı kontrol eder. Eğer yuva sahibi kuş, bir yırtıcı kuş tarafından avlanırsa veya şiddetli bir fırtına ile yuvası bozulursa, yumurtasını hemen oradan alarak başka bir yuvaya bırakır.

İşin daha dikkat çekici yönü ise, ziyaret ettiği her yuvaya, sadece bir yumurta bırakır. Guguk kuşunun daha enteresan olan diğer bir özelliği ise, hangi kuşun yuvasına yumurta bırakacaksa, kendi yumurtasını, o kuşun yumurtasının renk ve desenine göre yumurtlamasıdır.

Guguk kuşunun, yuvasını uzaktan gözlediği kuşun yumurtasının özelliklerini, şeklini, yapısını, büyüklüğünü ve rengini bilmesi ve ona göre yumurta yapması nasıl mümkün olacaktır? Bunu kim ayarlamaktadır? Kuşun kendi gayretiyle bunu yapması mümkün değildir. Çünkü hiçbir kuş yumurtasının rengini ve şeklini ayarlama gibi bir kabiliyete sahip değildir. Bu Allah'ın lütuf ve merhametinin bir başka tecellisidir. Bu işin sırrı bilim âlemince henüz çözülememiştir.

İşte bilim adamlarına düşen bu harikalıkların sebebini araştırmak olmalıdır. Yoksa bütün bu olup bitenleri tabiatın acımasızlığı ile açıklamaya çalışmak, tamamen ideolojik bir yaklaşım tarzıdır. Kâinat acımasızlıkla değil, Allah'ın rahmet, inayet ve merhametiyle kuşatılmıştır.

Üremek için guguk kuşu neden diğer kuş türlerinin yuvalarını kullanmaktadır?

Bu sorunun muhakkak ki pek çok cevabı olmalıdır. Bugün bilinebildiği kadarı ile guguk kuşu, kısa sürede çok fazla böcek yiyebilmektedir. Böyle bir beslenme ile kursağı çok fazla dolmakta ve vücudunda dışa doğru bir çıkıntı meydana gelmektedir. Hayvanın karın bölgesine denk gelen bu anormal şişkinlik, guguk kuşuna;

1-Yaklaşık 12 gün sürecek olan kuluçka döneminde rahatsızlık vererek, yuvada yatmasına engel olacaktır.

2-Guguk kuşu bir yılda 25 civarında yumurta bırakmaktadır. Şayet kendi yavruları için kendisi kuluçkaya yatacak olsa, her kuluçka dönemi 12 gün hesabıyla $25 \times 12 = 300$ gün eder. Bu nerede ise senenin tamamına yakın bir kısmı demektir. Hâlbuki guguk kuşunun bir günü bile çok önemlidir. Çünkü bu kuşlar, ziraî ürünlere zarar veren çekirge ve böcek gibi küçük canlılardan günde en az 80-100 civarında yemektirler. Ziraî mücadele ilaçlarıyla kirletilen ürünler dikkate alındığında, biyolojik mücadelede guguk kuşlarının ne kadar önemli bir yerinin olduğu anlaşılabacaktır.

Tabiattaki biyolojik dengenin korunmasında bu kadar önemli bir görevi olan bir kuşun senenin en azından yarısını kuluçkaya yatarak geçirmesi hikmete ve maslahata uygun değildir. Dolayısıyla başka kuşların yuvalarında onların yavrularının gelişmesi ne kadar güzel ve ne kadar yerinde olduğu anlaşılmaktadır.

Elbette guguk kuşunun yaratılış ve gelişme devrelerinin bilinen şekilde olmasının hikmet ve maslahatı sadece bunlardan ibaret değildir. Başka kuşların yuvalarında yavrularının kuluçka dönemini geçirmelerinin bizim bilemediğimiz daha pek çok faydalı ve maslahatlı yönleri olacaktır.

İşte bunun gibi, Allah'ın varlığını ve atomdan galaksilere kadar bütün kâinatın O'nun emri, iradesi ve izni ile hareket ettiğini bilen ve O'nun rahmet ve merhametine inanan birisinin bu âleme bakışı ile Allah'ı ka-

bul etmeyip her şeyi tesadüf, tabiat ve gelişigüzelikle açıklayan bir tabiatperestin kâinata bakışı farklılık göstermektedir.

Siz bu âleme ve ahret âlemine tabiata tapanların gözüyle değil, Allah'ın varlığını kabul edenlerin gözüyle bakınca hiçbir şeyi gelişigüzel ve manasız görme-yeceksiniz. Tam aksine bütün varlıkların birbirlerinin imdadına koşturulduğunu, bütün kâinatın adeta bir ağaç gibi birbiriyle irtibatlı bulunduğunu, Allah'ın rahmet, inayet ve merhametinin bütün âlemleri kuşattığını, hiçbir şeyin manasız ve lüzumsuz olmadığını anlayacaksınız. Çünkü ateistlerin kâinatta gördüğü acımasızlık ve merhametsizlik hakikatte yoktur, fakat onların ruhlarında ve zihinlerinde vardır. Âleme de kendi karanlık dünyalarının perdeleri arkasından baktıkları için her şeyi lüzumsuz, gereksiz ve başıboş görmektedirler.

Bu dünya imtihan dünyasıdır. Elbette herkes kendi inanç ve düşüncesine göre bir yol çizecek ve bir kısmı bu imtihanı kazanmış olarak, bir kısmı da tabiat içerisinde bocalayarak bu imtihanı kaybetmiş bir halde öbür âleme eli boş gidecektir.

Soru 35- Sümsük kuşları iki yumurta yapar. Yumurtanın birisi gelişir, diğerinden çıkan yavru, büyük olan yavru tarafından öldürülür. Bu acımasızlık değil midir? Yaratılışçılar bunu nasıl açıklayacaklar?

Cevap: Kâinatta her şey yerli yerindedir. Varlıkların yaratılışında da hayattan çekilmesinde de tam bir denge, intizam ve nizam vardır. Varlıkların yaratılmasında ve hayatlarının devamında Allah'ın Rahmet ve inayeti de gayet açık şekilde görünmektedir.

Kâinatta olduğu ileri sürülen ve iddia edilen acımasızlık ve düzensizlik, aslında bir yaratıcıyı kabul etmeyen evrimcilerin kafalarında ve gönüllerinde vardır. Bu âlemde ise, onların algıladıkları gibi bir gelişigüzelik ve merhametsizlik yoktur. Sümsük kuşları kalabalık koloniler halinde okyanusa bakan uçurumlardaki kayalık alanlarda yaşarlar. Hemen hemen bütün denizlerde rastlanırsa da en çok Kuzey Atlantik kıyılarında bulunurlar. Küçük okyanus adalarında binlercesi bir arada yaşar. Allah

bu canlıları zamanlarını büyük ölçüde denizlerde geçirecek, kıyılarda ya da adalarda koloniler halinde üreyecek özelliklerle birlikte yaratmıştır. Otuz metreden saniyede 100 metre hızla denize dalış yaparlar. Adeta kurşun gibi suya çarpan bu hayvanların kanatlarının kenarındaki hava yastıkları, vücutlarının bu çarpma esnasında zarar görmesini önler.

Bunların üreme alanları Kuzey ve Güney Atlantik'tir. İskoçya'daki Bass kayalıklarında 20.000 civarında sümsük kuşu, St Kilda adasında da 100.000 sümsük kuşunun varlığı bildirilmektedir. 200 bin çiftten eydana gelen bir kolonide sümsük kuşu (*Sula bassana*), ömür boyu bağlandığı eşini sesi sayesinde tanıyabilir.

Sümsük kuşları yaklaşık 80 cm boyunda ve 1,5 kg ağırlıklarında, kanat açıklığı 2 metreye ulaşan büyük deniz kuşlarıdır. Kuzey yarım kürede yaşayan sümsük kuşları bir, güney yarım kürede yaşayanlarsa iki tane yumurta bırakırlar. Bu tek yumurtanın bir şekilde ziyan olması durumunda hemen tekrar bir yumurta yumurtlarlar. Ortalama 44 gün sonra çıkan yavru ebeveynlerin gırtlığına kadar soktuğu gagasıyla beslenir. Her 500 yumurtadan % 80'inden yavru çıkar.

İki yumurta bırakanlarda büyük yavru küçük olandan yaklaşık beş gün önce hayata gözlerini açar. Küçük olan yumurtadan çıkınca, büyük yavru hayattaysa küçüğü öldürür. Fakat büyük yavru küçük olandan evvel ölecek olursa, küçük yavru onun yerini alır. Mavi ayaklı sümsük kuşlarında ise, büyük kardeş küçük kardeşi öldürmez, fakat ebeveynlerin getirdiği yiyeceği ilk o kapar. Büyük olan ölmedikçe, ya da bir yıl kadar her ikisi için yetecek kadar yiyecek olmazsa, küçük yavru bu sebeple açlıktan ölebilir.

Sümsük kuşları ile ilgili hadisenin aslı budur. Şimdi ateist bir evrimci olan biyolog Richard Dawkins, bu ikinci yavrunun ölmesini, güya merhametine sığdıramıyor ve "Yaratıcı varsa niçin bu acımasızlık oluyor? Bunu yaratılışçılar açıklasın" diye ideolojik propaganda yapıyor.

Kâinattaki ekolojik denge ve düzenin gerekliliğinin olup olmadığını sorsanız, böyle bir denge ve düzenin lüzumluluğunu anlatmada mangalda kül bırakmazlar. Peki, o denge ve düzen nasıl sağlanacak? Meydana gelen her yumurtanın, ya da yumurtadan çıkan her yavrunun yetişkin sümsük kuşu olması gerekse o zaman geometrik olarak üreyen bu hayvanlar tabiatın dengesini bozmazlar mı? Şu an nereden baksanız yeryüzünde birkaç milyon sümsük kuşu bulunduğu anlaşılıyor. Bunlar küçük balıklarla beslenen büyük kuşlardır. Günde hiç yemeseler en az yirmi balık yerler. Bu, bir milyon kuşun günde 20 milyon balık yemesi demektir. Şimdi yavrulardan ikincisinin de hayatta kalması durumunda bu sayının geometrik olarak artacağı açıktır. O zaman bir yavrunun ölümüne aklına sığdıramayanlar, bütün canlıların hayatını tehdit edecek bu tip gelişmeleri de açıklamak durumundadırlar. Yavru haline gele-meyen her yumurtaya, gelişme gösteremeyen her yavruya ağıt mı yakılacak?

Allah'ın olmadığını ispata çalışan bu ateist evrimciler kendilerini dünyanın tanzimine mühendis görüyorlar. Sanki her şey onların akıllarına ve düşüncelerine göre olursa, nizam ve merhamet olacak. Böyle her şeye burnunu sokmak ve aklının ermediği, fikrinin yetişmediği yaratılışa itiraz etmek, en azından haddini bilmemektir.

Bir varlığın yaratılmasında insanlara bakan bir yönü varsa, yaratıcıya bakan bin yönü ve hikmeti vardır. Burada nazara verilen çevre dengesi meselesi sadece bu işin bir yönüdür. Bir başka yönü de, o varlığın yaratıcının isimlerine ayna olmasıdır. Bu cihet itibarıyla o varlığın ömrünün uzun ve kısalığına bakılmaz. Hiç hayata gelmemektense bir an yaşaması ona kâfidir. Onu ebedî ahiret hayatına mazhar eder.

Ateistlerin anlayamadığı ve kavrayamadığı hususlardan birisi de, ahiret hayatıdır. Onlar için hayat sadece bu dünya hayatından ibarettir. Bu hayat bitince her şey bitmekte, yok olup gitmektedir. Yaratılışçılara göre ise, dünya hayatı çok kısa ve geçicidir. Esas olan ebedî ahiret hayatıdır. Bu dünyada bir saniye dahi olsa, hayata mazhar olan, bu dünya hayatıyla tanışan bütün varlıklar ahirette ebedî hayatın tadına varacaklar, sonsuz hayatı yaşayacaklardır. Dolayısıyla onların bu kısa dünya hayatında yeterince uzun bir hayat yaşamadığına ağıt

yakmaya gerek yoktur. Böyle bazı canlıların kısa hayat sürmesi, diğer canlılara da burada yer açılmasına, onların da hayatla tanışmalarına, belki birkaç yıl daha uzun yaşamalarına sebep olmaktadır. Bu yönden bakılırsa, o yavruların bir takım beslenme güçlüklerine ve çetin hayat şartlarına maruz kalmadan ölümleri acımasızlık değil, belki hem onlar ve hem de diğer canlılar için büyük bir lütuf ve merhamettir, daha fazla canlıya ebedî hayatın yolunu açmaktır.

Mevcut çevre dengesinin bozulmaması için az sayıda Sümsük kuşunun uzun yaşamasından ise, ebedî bir ahiret hayatını garanti eden, çok sayıda Sümsük kuşunun kısa süreli dünya hayatı; hem rahmettir, hem inayettir, hem o canlılar için Allah'ın büyük bir lütfüdür. Kısa olan dünya hayatıyla ebedî bir hayatı değiştiren zarar etmez, aldanmaz, bu kısa dünya hayatı onun için büyük bir rahmettir.

Böyle ebedî ve sürurlu bir ahiret hayatından evrimci atesitler mahrumdurlar. Onlar Allah'a ve ahiret inanmadıklarından, ahiret hayatı onlar için azap içinde azap, ızdırap içinde ızdıraptır. Onlar ahiret hayatlarının bir bakıma dünya hayatında akislerini ve yansımalarını gördükleri için, bu mevcut canlılardaki Allah'ın Rahmet ve inayet tecellilerini, azap ve acımasızlık şeklinde yorumluyorlar. Gördükleri doğru, fakat teville-ri ve yorumları yanlıştır. Gördükleri acımasız ve ızdıraplı hayat, onların kendi ahiret hayatlarının bir yansımasıdır.

İnananlar için dünya hayatı da ahiret hayatı da rahmet içinde rahmet, inayet içinde inayettir. Allah'ın isimlerine ayna olmak, O'nun eseri olduğunun farkına varmak, hem büyük bir lütuf ve hem de çok büyük bir saadettir. Ateistler bunun şuurunda olmasa Kur'an, yerde ve gökte ne varsa hepsinin Allah'ı zikir ve tespit ve O'na secde ettiğini şöyle beyan buyurmaktadır:

...Göklerde ve yerde ne varsa hep O'nu tesbih eder. O güçlü ve hikmet sahibidir (Haşr Suresi, 24. ayet).

Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar,

hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor (Hac Suresi, 18. ayet).

Demek ki, cansızlar da dâhil bütün varlıklar Allah'a secde ettiği halde insanların bir kısmı bundan mahrum bulunmaktadır. Onlar da Allah'ı tanımayan, O'nun bulunmadığını, her şeyin gelişigüzel, tesadüf ve tabiatın eseri olduğunu iddia eden ve ilim adına bunun savunarak gençleri dinsiz yapmaya gayret eden ateistler olmalıdır.

Soru 36- Yağmur yağdırmayan gelişigüzel şekil almış bulutlar, simetrisiz gelişigüzel uzanan ağaç dalları, bazı hayvanların üzerindeki rastgele karmaşık şekiller vs... Her fiilin faili Allah Teala olduğuna göre ve O'nun hikmetsiz hiçbir iş yapmayacağına inandığımıza göre, hikmetsiz gibi görünen bu olaylara nasıl bakmalıyız?

Cevap: Cenab-ı Hakk'ın her fiilinde ve her işinde bir değil, binlerce hikmet, maslahat ve gaye vardır. Biz herhangi bir varlığın yaratılış hikmet veya gayelerinin hepsini bilebilir miyiz? Hayır. Niçin? Çünkü bizim varlıklar hakkındaki ilmimiz ve bilgimiz çok sınırlıdır.

Biz, her hangi bir varlığın bize fayda ve zararına göre o varlığın hikmetli veya hikmetsiz olduğuna hükmederiz. Hâlbuki eşyanın yaratılışında bize bakan yönü bir ise, Allah'a bakan yönü binlerdir. Onun için bizim bir varlığın niçin yaratıldığının bütün hikmet ve gayelerini tamamen bilmemiz mümkün değildir.

Burada sözü geçen buluta bakalım. Bulutun bildiğimiz faydası, yağmura sebep olmasıdır. Peki, onun yaratılış gayesi sadece bu mudur? Hayır. Bulutun yaratılışında binlerce sebep ve hikmet olabilir. Biz bunlardan bilebildiğimiz bazılarını şöyle ifade edebiliriz:

Hey şeyden önce bu bir varlıktır ve yokluk âleminden varlık âlemine çıkmasıyla Allah'ın hem varlığını ve hem de birliğini gösterir. Nasıl diyeceksiniz? Bir varlık varsa mutlaka bir ustası olacaktır. Eser varsa muhakkak ustası olmalıdır.

Bir varlık mevcudiyetiyle Allah'ın varlığını gösterdiği gibi, her yerde aynı şekilde bulunması, çevresindeki diğer varlıkların varlığıyla bağlan-

tılı olması da Allah'ın birliğini gösterir. Şimdi sözünü ettiğimiz bulut bizim şehrimizde bulunduğu gibi, dünyanın diğer yerlerinde de aynı şekil ve yapıda bulunuyor mu? Evet. O halde bütün yerkürenin atmosferinde bulunan herhangi bir bulut çeşidi, her tarafta aynı yapıda olduğuna göre, bütün dünya tek yaratıcının eseridir. O bulut taşıdığı yağmurla bitki, hayvan ve insanlara menfaat sağladığına göre demek ki, bulutu yaratan kim ise, toprağı, bitkileri, hayvanları ve insanları da yaratan O'dur.

Bulut neyden meydana geliyor? Buharlaşan su zerrelerinden. Denizdeki veya karalardaki bir su zerresini buharlaştırıp havada tutmak az şey midir? Her bir su zerresinin Allah'a yaptığı tesbihi ve zikri temsil eden bir melek bulunmaktadır. Dolayısıyla bulutun içerisinde bulunan su zerreleri sayısınca melek bulunmakta ve bu melekler Allah'ın kudret, kuvvet ve ilminin genişliği karşısında devamlı O'nu anmakta zikir ve tesbih etmekte ve su zerrelerinin zikirlerini melek lisaniyla Allah'a takdim etmektedirler.

Bir bulutun yaptığı gölge ile bitki ve hayvan pek çok canlı güneşin şiddetli ateşinden korunmaktadır. Siz ızgarada köfte pişirirken fazla gelen ateşin eti yakmaması için o ateşin alevini ve şiddetini azaltırsınız. Aynen onun gibi, güneşin tesiriyle pişen ve olgunlaşan meyveler ve sebzeler, belli zamanlarda güneşin hararet ve şiddetinden bulutlar vasıtasıyla korunur ve istenen kıvamda olgunlaşıp şekillenir. Çiftçiler arpa ve buğday danelerinin teşekkülü esnasında yağın yağmurun miktarını ve zamanını, esen rüzgârın yön ve şiddetini ve gölge yapan bulutun tesirini iyi bilirler. Tecrübeli çiftçiler, danelerin büyüklüğüne ve şekline bakarak, olgunlaşma mevsiminde havanın nasıl olduğu hakkında size bilgi verirler.

Elmaların olgunlaşma zamanında, takriben Eylül ayı sonuna doğru geceleri havaların soğumasıyla buluttan su damlaları meyvelerin üzerine yoğunlaşıp düşer. Buna çig denir. Bunlar elmaların kırmızı renk almasına sebep olur.

Eğre incirini, bu bölgenin iklimine benzer tarzda olan Amerika'nın Kaliforniya eyaletinde yetiştiriyorlar. Meyveler teşekkül ediyor. Fakat tatları ve lezzetleri Eğre bölgesi incirlerinininkini tutmuyor. Yapılan araş-

tırmada, Ege bölgesi incirlerinin tadının teşekkülünde denizden esen rüzgârın ve ay ışığının tesirinin olduğu anlaşıyor.

Meyvelerin tatlarının, renklerinin ve şekillerinin teşekkülünde rüzgârdan buluta, aydan yıldıza kadar pek çok varlığın rolü vardır. İlim geliştikçe bulutun bilmediğimiz yüzlerce hikmet ve faydasının ortaya çıkacağından hiç şüpheniz olmasın.

Bazen bir ressam, güneş ışığının yedi renkli huzmeleriyle şekillenen bulut resimlerini çiziyor ve bunları göstermek için sergi açıyor. Böylece eserini hem kendisi seyrediyor ve hem de başkalarını bu eseri seyre dâvet ediyor.

İşte Cenab-ı Hak da kendi eseri ve sanatı olan bulutu hem kendisi seyretmekte ve hem de şuur sahibi olan meleklerle, cinlere ve insanlara göstermektedir. Bulutlarla taşınan yağmurun fayda ve hikmetlerini bir tarafa bırakalım. Bulutlardan hiç yağmur meydana gelmese bile, sadece Allah'ın varlığına ve birliğine şahadet etmesi için varlık olarak yaratılmaları yetmez mi?

Sonuç olarak; Bulutun yaratılmasında esas maksat, Allah'ın varlığını ve birliğini tanıtmak ve bildirmesi, her bir zerresinin Allah'ı tesbih ve zikretmesidir. Yağmurun dışında diğer fayda ve hikmetlerinin neler olduğu, zamanla ilmi çalışmalarla ortaya konacaktır.

Yukarıda işaret edildiği gibi, bulutun yaratılmasındaki esas maksat ve gaye ne ise, canlı olsun cansız olsun, bitki olsun hayvan olsun bütün varlıkların yaratılmasındaki esas maksat ve gaye aynıdır. Yani Allah'ın isimlerine ayna olmak, O'nun varlığını ve birliğini bildirmek ve tanıtmaktır. Bunun dışındaki faydalarına göre hikmetleri anlaşılır. Bir varlığın bu faydaları ve görevleri de ilimle, tecrübe ile ortaya konur.

Soru 37- İnsanda MAOA savunucu geni var. Bu gen insanı suça itiyor, saldırganlaştırıyor ve bazen bu saldırganlık cinayetle sonuçlanabiliyor. Peki, insanlar sahip oldukları genler tarafından yönlendiriliyorsa, burada cüz'i iradede söz edilebilir mi?

Cevap: Genler insanı idare etmez. İnsan genlerin etkilerini, cüz'i iradesi ile müsbet ve olumlu yöne çevirir. İnsan, genlerin etkisine, nefsin ve şeytanın yönlendirmesine değil, akıl ve mantığının uygun gördüğü, İslâmiyetin emrettiği doğrultuda fiillerini yapar, yapması gerekir. İnsana akıl ve cüz'i irade bunun için verilmiştir.

Bir veya bazen birden çok gen, belirli bir karakter üzerinde etkili ve kontrol sahibi olabilir. O genin veya genlerin farklı kabiliyet ve istidata şekil ve yön vermesi elbette olacaktır. Bu yaratılışın ve aynı zamanda insanın dünyada imtihana tâbi tutulmasının da bir gereğidir. Ama, gendeki bu meyil ve istidatları insan cüz'i iradesi ile müsbete çevrilebilir ve çevirmelidir. Zaten insanın cüz'i iradesi ile önlenemeyecek olan bir kabiliyet ve istidattan insan sorumlu olmaz. Mesela, bazı genlerde insanın alnında kaş meydana getirme istidadı vardır ve bu istidat insanın cüz'i iradesini dinlemez. Aynı şekilde ağızda dişlerin çıkmasını sağlayan genlerin faaliyet ve tesirleri cüz'i irade ile önlenemez. Dolayısıyla böyle genlerin meydana getirdiği neticeden de insanın sorumlu olmayacağını herkes vicdanen bilir. Yani, Allah'ın hiç kimseye, *Senin alnında niçin kaş çıktı? Ağızda niçin diş çıktı?* Diye bir soru sormayacağından herkes hemfikirdir. Çünkü bunlar insanın cüz'i iradesini dinlemez. İnsanın sorumlu olduğu hususlar, cüz'i iradesine bağlı olan konulardır.

Her hangi bir genin suça teşvik yönünde bir yapısının olması durumunda insanın nefesine hâkim olması, hatta şeytanın bu yönde telkin ve vesvesesini de dinlenmemesi gerektiği Kur'an ve hadislerde belirtilir. Allah, nefse ve şeytana uyarak emirlere karşı gelenleri cehennem azabıyla tehdit etmekte, cüz'i iradenin bu yönde kullanılmasını istemektedir. Zaten imtihan da, böyle olumsuzlukların bulunmasını gerektirir. Mesela, şehvete meyli olmayan, o duyguları gelişmemiş ve tamamen körelmiş olan bir kimse, şehvet noktasında harama girip girmeme ile nasıl imtihan olacaktır?

İnsanda saldırganlık ve gadap duygusu, yani öfke ve hiddet genlerinin tesiri bulunmasa, olumsuz durumlarda nefsinin ve ailesini nasıl müdafaa edecek, haksızlığa düştüğü durumlarda hakkını nasıl savunacaktır? Harp esnasında düşmanla nasıl savaşacaktır? İnsan o genlerin etkilerini, cüz'i iradesi ile menfiden müsbete çevirmekle sorumludur. Zaten genlerin sebep olduğu, yani yaratılıştan gelen meyil, arzu ve isteklerin olumsuz durumları ve şeytanın bu noktadaki telkinleri, insanın cüz'i iradesi ile aşabileceği şeylerdir. Allah da zaten insanın gücünü aşan şeylerden insanı sorumlu tutmamaktadır.

Soru 38- Hayvanların iğrenç denilebilecek düzeyde yaptıklarını ne-reye koymalıyız? “Her fiili Allah yaratıyor” diyoruz. Bir de ek olarak arının bal yapmasına, “Allah’ın ilhamı” diyoruz. Hâlbuki bazı hayvanların yaptıkları şeyler çok iğrenç. Mesela bir inek idrarını yaparken diğer inek bunu içiyor. Bu fiilleri Allah’ın o an yaratmasının ya da hayvanlara böyle yapmaları için ilham ediyorsa, etmesinin hikmeti nedir?

Cevap: Arının bal yapması da, yılanın zehir akıtması da, bülbülün ötmesi de, gülün çiçek açması da, senin düşünmen de hep Allah’ın emir ve iradesiyle olmaktadır. Kâinata hiçbir şey O’nun emir ve iradesinin dışında değildir.

Allah’ın yarattığı her şey güzeldir. O çirkinlikler bizim kısır düşünce-mizden, bencil davranışımızdan ve kâinata menfaatimiz açısından na-zar etmemizden kaynaklanmaktadır. Bir şey ya doğrudan güzeldir, ya da neticesi itibariyle güzeldir. Yağmurun yağması, güneşin gelmesi, kışın gitmesi doğrudan gelen güzelliklerdir.

Gübre görünüş itibariyle çirkindir. Doğrudan güzelliği görünmemek-tedir. Ama o da neticesi itibariyle güzeldir. Gülün güzelliğinin arkasında, şeftali güzelliğinin gerisinde hep gübrenin güzelliği vardır.

Senin bağırsaklarında binlerce bakteri vardır ve onların rızıkları, senin nef-ret ettiğin necasetinin içerisinde verilmektedir. Senin bedenindeki hücre-

lerin rızıkları ve dolayısıyla senin rızkın da o necasetten süzülmüyor mu? O bakteriler olmasa yediğin besinleri nasıl parçalanıp sindirilecek? O bakterilerin vazifesi senin ölmenle de bitmiyor. Kabirde kokuşmuş olan senin bedeninin de onların yiyecekleri arasındadır. Böylece onlar senin vücudunun parçalanması ve ortadan kaldırılması görevini de yerine getirmektedirler.

Senin çirkin gördüğün olaylar meydana gelmese idi, bazı canlıların besini olan düşen ağaçlar, dökülen yapraklar, ölen hayvanlar, bozulan yiyecekler nasıl ortadan kalkacaktı? O zaman kâinat kokuşmuş ve bozulmuş cesetler ve atık maddelerle dolacak ve yaşanılmaz hale gelecekti.

Böyle kötü görünen cisimlerin rızık olarak tayin edilmesinin bir hikmetini de böylece anlamış olman gerekir. Sana bir hikmetini daha söyleyeyim. Cenab-ı Hak seni, kokuşmuş ve iğrenç gördüğün cimleri rızık olarak yiyen canlılardan birisi olarak yaratsaydı, seni kim O'nun elinden alıp da insan yapacaktı?

İşte insan Allah'ın kâinattaki icraat ve tasarrufuna tenkit gözüyle değil, ibret ve hikmet gözüyle bakmalı. Kendisinin mahlûkatın en şereflişi olarak yaratılmış olmasından dolayı Allah'a karşı daima teşekkürde ve ibadette bulunmalı, O'nun nimetlerini küçük görmemeli, ne vermişse ona razı ve minnettar olmalıdır.

Allah'ın bizi yaratma mecburiyeti yoktur. Dolayısıyla hiç yaratmayabilirdi veya cansız olarak taş şeklinde, ya da ağaç veya herhangi bir hayvan çeşidi olarak yaratırdı. Bunların hiç birisini bizim için tercih etmemiş, insanlığı vermiş. İnsan olarak yaratırdı, ama akıl vermezdi. Akıl vermiş, İslâm ülkesinde yaratmış. Son peygambere ümmet olma fırsatını tanımış. Bütün bunlar yetmiyor gibi, bir de ebedî bir cenneti bizim önümüze açmış.

Şimdi bütün bunları bir tarafa bırakıp bir takıp pislikleri görüp, *“Niçin böyle varlıklar yaratıyor?”* Gibi sorularla o pisliklere takılmak ve onlarla Allah'ı sorgulamaya kalkmak, şeytanın dahi cüret edemeyeceği bir davranıştır, en hafif tâbiri ile haddini bilmemektir, edebin sınırlarını aşmaktır.

İnsan her şeyden önce Allah'ın kulu ve kölesi olduğunu unutmamalıdır. Allah'a karşı kulluk ve kölelik böyle olmaz. Köle, efendisinin icraatına burnunu sokmaz. Onu, yaptıklarından dolayı kölenin sorguya çekme hakkı yoktur. O'nun icraatını beğenmeyen yapabiliyorsa bu kâinatı terk etsin.

Soru 39- Bir denizanası türü çok küçük balıklarla beslenmesine rağmen insanı bile öldürebilecek bir güçte zehire sahipmiş. Bu kadar küçük balıklarla beslenen bir denizanasında neden o kadar güçlü bir zehir var? Gereksiz değil midir? Çünkü zehiri beslendiği balıklardan çok çok daha güçlüymüş. ALLAH gereksiz bir şey yaratmayacağına göre bu nasıl açıklanabilir?

Cevap: O zehirin gereksiz olduğunu nereden anladın? Her şey senin malumatına mı tâbi? Senin aklın kâinata mühendis mi tayin edildi ki, senin aklına uygun gelmeyen hemen her şeyi gereksiz ve lüzumsuz görüyor, bu davranışınla da Allah'ın gazabını üzerine celp diyorsun.

Denizanasının düşmanı, yani onu öldürmek isteyen büyük balıklar olmaz mı? Diğer büyük yapıları canlılar ve hatta insan onu öldürmek isteyemez mi? O zehirden insanların istifade etmeyeceğini nereden biliyorsun? Yılan zehiri tedavi amaçlı kullanıldığı gibi, o da kullanılamaz mı?

Allah'ın gereksiz bir şey yaratmayacağını ifade ediyorsun. Bu gayet güzel. O zaman şöyle demen gerekir:

Biz ilimle kâinattaki hadiselerin çok az bir kısmının yapısına ve niçin yaratıldığına vakıfız. İlim ilerledikçe diğer bazı varlıkların da hiç olmazsa bir kısım yaratılış gayeleri anlaşılacaktır.

Akıllı ve hikmetli düşünen bir insandan böyle bir yaklaşım beklenir. Her şeyde kendince kusur arayan ve aklının ermediği, vazifesini bilmediği şeyleri lüzumsuz ve gereksiz görmeye çalışan, güya bunları da Allah'ın olmadığına delil getiren bir kimsenin durumuna düşmemek gerekir. Onların gayesi gençlerle Allah'ın arasını açmak ve böylece dinsiz bir nesil meydana getirerek onları her türlü menfi ve kötü emellerine alet yapmaktır. Şeytandan ders alan bu tip kimseler, Allah'ı inkâr etmekle şeytanları da geride bırakmışlardır. Şey-

tan Allah'ı inkâr etmiyor, emirlerini yerine getirmiyordu.

Şimdi ben sana bir soru sorayım:

Kâinattaki bütün canlıların yapıları, niçin yaratıldıkları en ince ayrıntılarına kadar tespit edildi mi? Yani, daha araştırılacak bir şey kalmadı mı?

Şayet her şey araştırılmış ise, o zaman her hangi bir canlının yaratılış hikmet ve gayelerini sayabiliriz. Ya da bunu bilenlerden sorabiliriz veya yayınlardan tespit edebiliriz. Hâlbuki şimdi canlılar hakkında bildiğimiz devede kulak bile değildir. Bu kadarlık bilgi ile bazı varlıkların yaratılışını gereksiz görmek, cahilliğin ifadesi değil midir?

Soru 40- Sütkardeşler niçin evlenemiyor? Sütkardeşlikle ilgili ilmî bir çalışma var mı?

Cevap: Sütkardeşlerin evlenmesini İslâm dini yasaklamıştır. Bunun elbette bir takım hikmetleri vardır. Bu hikmetleri bizce bilinsin veya bilinmesin, Allah emrettiği için o emre uyulması gerekir.

Kur'an-ı Kerim'de bir Müslüman'ın kimlerle evlenemeyeceği açık olarak bildirilmiştir. İslâm evlenme engelinde “doğurmak” ile “süt vermek” arasında hiçbir fark gözetmemiştir. Sütanne ile evlenme haram kılındığı gibi, sütkardeşlerin de aralarında evlenmeleri haram kılınmıştır.

İslam'ın süt evliliklerindeki yasağı şöyle formüle edilmiştir: “Emenin emzirene nefsi haramdır, emzirenin emene nesli haramdır.”

Kur'an'da bu hüküm şöyle bildirilmiştir:

*“Size şunlarla evlenmek haram kılındı: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, **sizi emziren sütanneleriniz, sütkız kardeşleriniz**, karılarınızın anneleri, kendileriyle zıfafa girdiğiniz karılarınızdan olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız, -eğer anneleri ile zıfafa girmemişseniz onlarla evlenmeniz size bir günah yoktur- öz oğullarınızın karıları, iki kız kardeşi (nikâh altında) bir araya ge-*

tirmeniz. Ancak geçenler (önceden yapılan bu tür evlilikler) başka. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir” (Nisa Suresi, 23. ayet).

Anne sütünün muhtevası nedir?¹⁷

Anne sütü; kolostrum (ağız), geçiş sütü (normal sütle ağız arası) ve normal süt periyotları arasında değişir.

Kolostrum sütü

Doğumdan sonra ilk 4-5 gün anne tarafından yavruya verilen ilk süttür. Bu “ağız” veya “ağuz” (tıp dilinde kolostrum) olarak adlandırılır. Gıda bakımından çok zengindir. Kolostrumda, çocuk için çok önemli olan laktoferrin ve bifidum faktör veya diğer adıyla bifidus faktörü bol bulunmaktadır. Bileşimi normalden farklıdır ve sarımsı renkte hafif tuzlu ve tatlıdır. Bileşiminde yüksek oranda protein ve bağışıklık kazandıran immünoglobulin ihtiva eder. Yüksek oranda serum proteini ihtiva ettiklerinden ve yüksek pH derecesinden dolayı kaynatıldıklarında pıhtılaşma göstermektedirler.

Anne sütünde laktoferin isimli bir madde, bağırsaklarda mikropların çoğalmasını önler ve vücut için gerekli olan demirin daha kolay emilmesi- ni sağlar. Anne sütünde; Proteinler ve özellikle bioaktif proteinler, peptid- ler, amino asitler, karbonhidratlar, yağlar, mineraller ve antikorlar bulunur.

Aminoasitler, insan organizmasındaki bütün enzim ve bağışıklık fak- törlerinin faaliyetlerini garanti etmekte, hücrelerin metabolizmasını çalıştırmakta, gelişmeyi, zihinsel güç ve zindeliği teşvik etmektedir.

Anne sütündeki özellikle proteinler annenin genom ürünleri olup bebeğin vücut gelişimini, anatomisini, fizyolojisini ve davranış profille- rini etkilemektedir. Genom ise, her hangi bir canlının hücreleri içerisine yerleştirilmiş genetik programın tamamını ifade eder.

İki farklı bebeği emziren annenin, süt verdiği çocuklardaki genom

¹⁷ Bu konuda değerli katkısını gördüğüm sayın Prof. Dr. İbrahim Pirim kardeşime teşekkürü bir borç bilirim.

uyarılarının aynı ve sütü verene biyolojik ve duygusal yönden benzer hale geldiği görülmektedir.

Anne sütünde çok sayıda biyolojik olarak aktif moleküller vardır. Bunların başında bebekte gen düzenlemelerini etkileyecek miRNA'lar, bunlara benzer yapılar ve antikorlar gelmektedir.

Antikorlar, bir antijen uyarısına cevap olarak hazırlanmış proteinlerdir. Bu proteinler globulin yapısındadır. Vücut savunmasında bağışıklık olaylarında görev aldıklarından “Bağışıklık globulini” veya “immun globin veya İmmunoglobolinler” olarak adlandırılır. Bunlar “Ig” olarak gösterilirler. Bunlar vücudu yabancı, zararlı düşmana ve antijene karşı korurlar. Antikorlar plazma hücreleri tarafından üretilirler. İnsanda beş çeşit immün globulin bulunur. Bunlar; IgG, IgA, IgM, IgD ve IgE'dir.

Özetleyecek olursak;

1. Anne sütü, interlökin, laktoferrin, lizozim ve yüksek IgA muhtevasına sahiptir.

2. Yeni doğanlar doğumdan önce plasenta yoluyla ve doğumdan sonra ise anne sütüyle aldıkları antikorlar vasıtasıyla kendi immün sistemleri gelişene kadar enfeksiyonlardan korunurlar. Üç ana immünglobülin (IgG, IgA, IgM) sadece IgG plasental bariyeri geçebilir. Bu da spesifik viral enfeksiyonlara karşı immüniteyi sağlar. Doğumda bebeğin IgG düzeyi annenininkine eşittir veya hafif yüksektir.

Anne sütünde immün hücreler de bol miktarda bulunmaktadır. Bunlar lökositlerdir (Akyuvarlar). En fazla kolostrumda (ağızda) bulunmaktadır. Bunlar vücuda giren yabancı maddelerle ve mikroplarla savaşırlar. Bunlar bebeklerin bağırsaklarında fagosit gibi davranmaya devam ederler. Yani, hücrenin dış ortamındaki bir maddeyi içerisine alıp sindirirler.

İkinci sıklıkta makrofajlar bulunmaktadır. Makrofajlar doğuştan bağışıklık sisteminin bir bölümüdürler. Bunlar ölü hücrelerin, hücre kalıntıların ve vücuttaki yabancı maddelerin yutulmasından sorumlu hücrelerdir.

1. İnsan sütünde bioaktif moleküllerden biri olan küçük non-coding RNA'lar olan miRNA vardır ve “mirna” diye adlandırılırlar.

Bunlara yüklenen ana görev, post-transkripsiyonel seviyede gen ifadelelerinin düzenlemesini sağlamaktır. İnsan sütü mirnalar açısından çok zengindir. Emzirmeden sonra bu mirnalar anneden bebeğe geçer. Bebekte birçok gelişimle ilgili genlerin düzenlenmesini sağlar. Ayrıca son çalışmalarda microRNA'ların pluripotency ile ilgili genlerin düzenlenmesinde rol oynadığı bulunmuştur. Bunun önemi, somatik hücreleri yeniden programlayarak pluripotent kök hücrelere çevirebilmesidir. Dolayısıyla bebeklerin emzirilmesiyle kök hücre profilleri de değişebilmektedir.

Pluripotency veya pluripotentin manası ise, gelişen bir embriyo'nun erken safhalarında mevcut olan, canlıyı teşkil eden özelleşmiş bütün hücre tiplerine dönüşebilme kabiliyetindeki henüz farklılaşmamış hücreler için kullanılan bir tanımlamadır.

Bu değişiklikler üç kademedeyi kapsamaktadır:

1-Bu birinci kademedeyi RNA'nın 5' ucu, 3' ucuna çevrilerek 5' ucunu tanıyan ve RNA'yı parçalayan enzimlere karşı RNA korunmuş olur.

2-İkinci kademedeyi kırpmaya denir. Olayda DNA'dan RNA'ya aktarılan, fakat protein sentezinde bir işe yaramayan kısımlar, çeşitli enzimler aracılığı ile RNA'dan kesilip çıkarılır.

3-Poli-adenilasyon denir. Üçüncü kademedeyi de RNA'nın 3' ucuna alenin tekrarlarından meydana gelen bir kuyruk takılır. Bu kuyruk hem 3' ucunu tanıyan ve RNA'yı parçalayan enzimlere karşı RNA'nın ömrünü uzatır, hem de protein sentezi sırasında sentezin sonuna gelindiğini haber verir.

Sonuç: Bütün bu özet bilgiler ışığında şu söylenebilir: Bir annenin kendi çocuğu yanında kan bağı olmayan başka bir çocuğu emzirmesi sonucunda sütündeki maddeler, o çocuğun genetik yapısının temelini teşkil eden DNA ve RNA'lar üzerinde doğrudan tesir meydana getirmektedir.

Bu değişiklikler iki kademedede ifade edilebilir:

a-Annenin lökositleri kan bağı olan ve olmayan bebeklere geçmekte ve lökositlerin üzerinde anneye ait HLA'lar (doku tipi) bebekte de fonksiyon görmektedir.

b. Anneye ait microRNA'lar emzirilen bebeklerin aynı genleri üzerinde aynı düzenlemeleri yaparak duygusal ve anneye ilgili genleri benzer şekilde etkilemekte, yani anne kimi emziriyorsa o kişiye karşı anne duygusu emzirilenlerde aynı olmaktadır.

Demek ki, anatomimiz yanında hislerimiz ve duygularımız da anne sütünde bulunan gen düzenleyicilerin etkisiyle meydana getirilmektedir.

İşte aynı anneden süt emen sütkardeşlerin genetik yapısı üzerinde sütün bu düzenleyici ve aynileştirici etkisini dikkate alan İslam dininin, sütkardeşleri arasında evlenme yasağını koyması hikmete, maslahata ve ilmî yaklaşıma uygundur ve tam yerindedir.

Soru 41- Evrimleşmenin mantıksız olduğunu söylediğimizde evrimi savunanlar; "Ayn bölünmesi, Hz. Âdem'in çocukları kardeş evliliğiyle çoğalmaları, karıncaların konuşması v.s. çok mu mantıklı? Onlar mantıklı oluyor da evrim neden olmasın" diyorlar. Bu sözlerine nasıl cevap verilmeli?

Cevap: "Mantıklı"nın manası, akla ve muhakemeye uygunluk olarak tarif edilmektedir. Mantıksız düşünce de, akla ve muhakemeye uygun olmayandır. Neyin akla uygun olduğuna neyin akla uygun olmadığına nasıl karar verilecektir? Yani aklın ölçüsü ne olacaktır? Önce bunda ortak bir noktanın tespiti gerekir. Bir başka ifade ile doğrular ve yanlışlar neye göre tespit edilecektir? Sizin doğru ve mantıklı bulduğunuzu, bir başkası yanlış ve mantıksız bulabilir. Bu konuda ölçüyü ferdin inancı ve hayat tarzı tayin etmektedir. Mesela, hiçbir Semavî dine inanmayan bir kimse için, her hangi bir dînî kurala tâbi olmadan nefsin istediği şekilde yaşaması onun aklına ve mantığına uygundur.

Sözelimi bunların bazıları için kız kardeşle evlenmenin bir mahzuru yoktur ve bu onlara göre gayet mantıklıdır. Hâlbuki İslâm’a inanan birisi için bu kesinlikle mümkün değildir. Çünkü Allah böyle bir evliliği yasaklamıştır. Bu kurala uymayan veya bilmeyerek böyle yanlış bir evliliği yapanların çocukları mutlaka özürlü olarak yaratılmaktadır. Dolayısıyla böyle bir evlilik inanan birisi için akla ve mantığa uygun değildir

Güzel ve rahat uykuyu bölerek sabah namazına kalkıp soğukta abdest alarak namaz kılmak, malının bir kısmını fakire zekât olarak vermek, mali durumu yerinde ise Hacca gitmek, Kurban kesmek, tesadüfe inanan evrimciler için mantıksızlıktır ve akla uygun değildir. Hâlbuki bir Müslüman için bunlar gayet mantıklı ve akla uygundur. Çünkü böyle bir Müslüman şöyle düşünür:

“Allah beni yarattı, sonsuz nimeti ve sağlığı bana verdi. Bunun karşılığında bir teşekkür olarak benden günde beş defa namaz kılmamı istiyor. O’nun bu emrini yapmakla teşekkürümü yerine getirmemden, malımın belirli bir kısmını ve kestiğim kurbandan muhtaçlara vermem ve onları sevindirmemden, daha güzel ne olabilir? Hem böyle emirleri yerine getirmekle Cenab-ı Hak bana ahrette mükâfat vereceğini vaat ediyor. İşte benim yaptığım bu davranışlar bana göre hem mantıklı ve hem de akla uygundur.”

Hâlbuki Allah’a ve ahrete inanmayan tesadüfe inanan bir evrimci ise şöyle düşünür:

“Ben tesadüfen eseri olarak dünyaya geldim. Bütün hayatım bu dünya hayatından ibarettir. Öldükten sonra da çürüyüp yok olup gideceğim. Dolayısıyla nefsimi zor gelen bir takım emir ve yasaklara uymak mantıksızlıktır ve hurafedir. Çünkü ölüp çürüyerek yok olup gideceğim. Benim için bu tip emirleri yerine getirmenin mantıklı bir yönü yoktur”

İman ve küfür, Hz. Âdem’den beri sürüp gelmektedir. Her devirde inananlar da olmuş, inanmayanlar da. İnananlar Allah’ın emir ve yasaklarına mümkün olduğu kadar uymaya çalışmışlar,

Allah'a inanmayanlar da kendi nefislerinin istediğini yapmışlar ve o yaşayışlarını akla ve mantığa uygun görmüşlerdir.

İşte bu asırda da genelde inanmayanlar kendilerine göre, her şeyin tesadüfen ve kendiliğinden meydana geldiğine dayanan bir evrim tanımı yapmakta ve hayat tarzlarını da bu tanıma göre şekillendirmektedirler. Onlara göre de bu hayat tarzları akla ve mantığa uygundur.

Peki, bu durumda kim haklıdır? Hangisinin davranışı ve düşüncesi akla ve mantığa uygundur? Bu soruların cevabı burada verilemez. Bunların hangisinin haklı, hangisinin haksız olduğu, hangisinin akla ve mantığa uygun bulunduğu ahrette hesap görüldükten sonra anlaşılacaktır. Bunu Allah'a ve ahrette inanmayanlara şimdi anlatmak ve dinletmek mümkün değildir. O bakımdan Allah'a inananların inkârcıları bu konuda ikna etme gibi bir görevi olamaz.

Soruyu soran kardeşimiz bu konuda şöyle düşünmelidir:

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesselam) Allah'ın ve ahretin varlığına ve kendisinin peygamberliğine en yakınlarından birisi olan amcası Ebu Leheb'i inandıramamıştır. O Ebu Leheb'e göre her şey tesadüfün eseriymiş ve bir yaratıcı yoktu. Öldükten sonra çürüyüp gidecekti. Dolayısıyla namaz kılmak gibi, nefsin bir takım istek ve arzularına zor gelen Allah'ın emirlerine uymak, kız kardeşlerle evlenmemek, karıncaların konuşmasını, ayın iki parçaya ayrılmasını kabul etmek Ebu Leheb'e göre mantıksızlıktı."

Yukarıdaki sorunun içeriğinde geçen ve Kur'an'ın bildirdiği bazı hükümler ilme ve mantığa da uygundur. Mesela, ilk insan Hz. Âdem ve onun eşi Hz. Havva'dan olan çocuklar her doğumda ikiz olarak dünyaya gelmiştir. Allah o zaman koyduğu bir kanunla, aynı anda doğan kardeşlerin birbirleriyle evlenmelerini yasaklamış, farklı zamanda doğanların ancak evlenebileceğini bildirmiştir. İnsanlığın çoğalması için bu şekilde bir evlilik elbette aklın ve mantığın gereğidir. Ama insanlar belli bir sayıya ulaştıktan ve nesiller arası açıldıktan sonra, artık aynı anneden doğanların evlenmelerini Allah yasaklamıştır.

Ayı yaratan ve onu güneşin ve yerkürenin etrafında döndüren Allah'tır. İsterse ikiye, isterse dörde ayırır. Çünkü O'nun kuvvet, kudret ve ilmi sonsuzdur. Madem Allah ve Peygamberi bu hadisenin olduğunu söylüyor. O halde bir Müslüman için bu hadise yüzde yüz olmuştur. Bu ayın ikiye ayrılmasının bazı yerlerden görünmemiş olması gayet normaldir. Çünkü hadise gece vakti ve kısa bir sürede gerçekleşmiştir. Böyle bir olay Amerika'da ve Japonya'da gözlenemez. Çünkü orada gündüz vaktidir. Avrupa'da gözlenmesi de zordur. Çünkü İngiltere başta olmak üzere genelde hava sislidir. O devirde rasat istasyonları da bu olayı takip edecek seviyede değildi.

Ayın görülebildiği yerlerde de, insanlar böyle bir olayın olacağını önceden bilmedikleri için ayın durumunu takip etmeleri söz konusu değildir. Hasbelkader o anda dışarıda olan ve aya bakan birisi de böyle bir şeyi görse, gördüğüne inanamayacak, gözünün yanıldığına verecektir. Bu olaya şahit olup da tam kanaati gelen bir çoban veya yolcunun da, böyle bir olayı birilerine anlatması, dinleyenlerin de bu olayı anlatının sözüne inanıp onu kayıt altına almaları, ulaşım ve haberleşmenin güç olduğu o devirde imkânsızdır.

Aya ilk ayak basıldığı 1966-1967 yıllarında, ayda böyle bir yarılma hattının varlığının basında tartışıldığını ben hatırlıyorum.

Papağan bir hayvandır. Konuşabilmektedir. Karınca da bir hayvandır. Onun da konuşması mümkündür. Çünkü konuşmayı veren Allah'tır. O konuştuğuktan sonra her şey konuşur. Bugün hayvanların çıkardığı ses frekansları kayıt edilerek, insanın ses frekanslarıyla mukayese edilmekte, onların seslerini kendi aralarında ne gibi bir mana ifade ettiği anlaşılmaya çalışılmaktadır. Hayvanların bilemediğimiz konuşmalarını yok saymak ilmin değil, cahilliğin ifadesidir. Akıllı ve mantıklı hareket eden birisi bu konuda şöyle düşünmelidir:

Biz şimdilik bilemiyorsak da, hayvanlar arasında bu seslerin bir anlamı olmalıdır. Bu onların bir şekilde konuşmaları ve anlaşmalarıdır. Madem Kur'an bu konuşmadan bahsediyor. Allah'ın ve O'nun Peygamberinin sözünde yanlışlık olamaz. O halde bir zaman sonra mümkündür ki,

hayvanların sesleri, onların konuşmaları olarak ortaya konabilir.

Sonuç olarak; herkes bu dünyada istediği gibi inanmakta ve yaşamakta serbesttir. Elbette her asırda olduğu gibi bu asırda da bir takım Ebu Lehebler olacaktır. Bir Müslümanın mantıklı ve akla uygun gördüğü bir takım düşünce ve davranışlar günümüz Ebu Lehebleri olan bazı evrimciler tarafından akılsızlık ve mantıksızlık olarak kabul edilecektir. Kimin davranışının ve düşüncesinin mantıklı, kiminkinin mantıksızlık olduğu ahrette herkesin yaptığıın hesabı sorulmaya başlayınca ve Cennet ile Cehennemnin yolları görülünce anlaşılacaktır.

İnanan birisinin onlara karşı tutumunun ne olacağını Cenab-ı Hak Kâfirûn suresinde şöyle bildiriyor:

“ (Resûlüm)De ki; Ey kâfirler! Ben sizin tapmakta olduğunuza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz. Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim. Evet siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.”

BÖLÜM II

YARATILIŞ VE METAFİZİK

Soru 1- *Allah yarattı* ifadesi, bilimin cümlesi değildir. Ne ispatlanabilir ve ne de yalanlanabilir. Metafizik bir düşüncedir. Öyle değil mi?

Cevap: Bir varlığı Allah'ın yarattığını söylemek ve belirtmek, ispat edilemeyen metafizik bir konu değil, ispatı aklen, mantıken ve ilmen mümkündür. Mesela bu soruyu soranı kimin yarattığını bulmak ve bilmek istiyoruz. Onun yaratılışı anne karnındaki tek hücreden itibaren ilimle adım adım takip edilebilmektedir. O soruyu yönelteni yaratan şunlardan birisi olmalıdır:

1-Sebepler onu yapmıştır.

2-Kendi kendine olmuştur.

3-Tabiat yapmıştır.

4-Sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah tarafından yaratılmıştır.

1-Sebepler onu yapmış olabilir mi?

Onun meydana gelmesine sebep olan, ilmi, iradesi, hayatı ve akli olmayan; karbon, hidrojen, oksijen, demir ve bakır gibi elementler yapmış olabilir mi? Ya da anne ve baban birisi onu; anne karnında tek hücre halinden çok hücreye, oradan da; kalp, mide, bağırsak, ağız ve yüz gibi organlarla donatmış; akıl, hayal, ilim, irade, korku, endişe, merak gibi duygularla bezetmiş olabilir mi? Onlara sorun bakalım ne cevap alacaksınız. Vicdanınızın vereceği cevap: “Öyle şey olur mu? İlmi, iradesi, hayatı, akli ve şuuru olmayan atomlar insanı yapabilir mi?” olacaktır.

2-Acaba o kendi kendine mi oldu?

O hayatta tek hücre halinde bile değilken, yokluk âleminden kendini kendisi mi bu varlık âlemine çıkardı? Yani, hayatta olmayan o zat, kendini nasıl yapmış olur? Böyle bir düşüncenin kabulü ilmi ve mantıkî olur mu? Sen de biliyorsun ki, bu ihtimalleri kabul etmek, akli devreden çıkarmak demektir. O zaman akli hükmetmeyen birisi ile bu tip konular konuşulmaz.

3-Onu tabiat yapmış olabilir mi?

Tabiatı biyologlar; “Canlı ve cansız varlıkların tamamı” olarak tarif ederler. Cansız varlıklar olan; güneş, hava, toprak ve suyun insanı yaptığını kimse kabul etmez.

Canlı varlıklar da; bitkiler, hayvanlar ve insanlardır. Şimdi o insanı bu varlıklardan bahçedeki gül veya kafesteki bülbül, ya da batıklıktaki sivrisinekler mi yaptı? Anne ve babanın o insanı yapmadığı da ortada olduğuna göre, şimdi onun varlığını kime vereceksiniz?

Yeryüzünün en akıllı ve şuurlu varlığı olan insan kendisine malik olmazken, diğer varlıklar nasıl kendisini yokluk âleminden varlık âlemine çıkaracaktır?

İşte hem o insanı ve hem de diğer varlıkları, her şeye gücü yeten sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir Allah’ın yarattığını kabul, metafizik değil, ilmî, vicdanî ve aklî bir delildir.

Ama ateist evrimcilerin ileriye sürdüğü, canlıların silsile halinden birbirinden evrimleşerek tesadüfen ve tabiatın eseri olarak meydana geldiği iddiaları tamamen metafiziktir, felsefî bir düşüncedir. Laboratuvar da denenmesi ve ispatı mümkün değildir.

Soru 2- Allah’a inanma ilmî araştırmaya engel midir?

Cevap: Allah’a inanma ilmî çalışmaya engel değil, tam aksine teşvik edici bir unsurdur. Materyalist evrimcilerden birisi, İslâmîyet’i bilmediğinden diyor:

Eğer akıllı tasarımıyla yetinmeye kalkışsaydık, ne uzaya gidebilirdik ne denizlerin dibine inebilirdik.

Bu ahmak anlamıyor ki, her şeyi Allah’ın planlı ve gayeli yaratmış olmasını bilmek, araştırma ve incelemeye daha fazla teşvik edicidir. Madem Cenab-ı Hak, hiçbir şeyi gayesiz ve faydasız yaratmamıştır. O halde her bir varlığın en ince ayrıntılarına kadar bilinmesi arzu edilecektir. Böyle bir arzu araştırma ve incelemeyi kamçılayıcı bir unsurdur.

İslâmîyet’le bilimin çatışması söz konusu değildir. Çünkü İslâm dini, kâinatın tamamını âdeta bir kitap gibi kabul eder. Allah’ın kudret sıfatının eseri olan ve elementlerle yazılmış bir kitap. Yani kâinat kitabı.

İslâmîyet’te, cisimlerdeki ölçülü, plânlı ve bir maksat ve gayeye göre yaratılışın düşünülmesi tefekkür, fikir ve akıl yürütme, yorumlama olarak ifade edilir. Böyle bir saatlik akıl yürütme ve düşünmeyi, İslâmîyet bir sene nafîle ibadetten üstün görmektedir.

Kur’an; *Düşünmüyor musunuz?*¹⁸, *Aklınızı kullanmıyor musunuz?*¹⁹ diyerek akla havale eder. Akıllı düşünmeye teşvik eder. *Bu inceliği, ancak aklı selim sahipleri düşünüp anlar*²⁰ der. Allah’tan ilmimizin arttırılmasını istememizi öğütler: *Rabbim, ilmimi arttır de*²¹.

¹⁸ Bakara Suresi, 76. ayet.

¹⁹ Bakara Suresi, 44. ayet.

²⁰ Âli İmran Suresi, 7. ayet.

²¹ Tâhâ Suresi, 114. ayet.

Bilenlerle bilmeyenlerin bir olmadığına dikkat çekilir: *Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?*²².

*Düşünesiniz diye gerçekten size âyetleri açıkladık*²³.

Bilinmeyen bir şeyin sorulup araştırılarak öğrenilmesi istenmektedir:

*Eğer bilmiyorsanız, bilenlerden sorun*²⁴ denmektedir.

Hadislerde de ilme teşvik vardır:

İlim talebi için yola çıkan kimse, dönünceye kadar Allah yolundadır²⁵.

*Kim ilim öğrenmeyi talep ederse, bu onun geçmişteki günahlarına kefarete olur*²⁶.

*Hikmetli söz müminin yitiğidir. Onu nerede bulursa, hemen almaya ehaktır*²⁷.

İlmin azalması, cehaletin artması²⁸ dünyanın sonu olarak belirtilmiştir.

İslâmiyet'te âlimin mürekkebi, şehidin kanından üstün tutulmuştur. Böyle bir din, ilme karşı olabilir mi? Zaten bütün ilimler, Allah'ın kâinat kitabının tefsiri ve açıklaması değil midir? Kur'an da O'nun kitabı, kâinat da. Kur'an'a ters düşen, ilim değil, ancak bir takım teori ve hipotezler veya ideolojik yaklaşımlar olabilir.

Kısaca söylemek gerekirse; maddeyi ilahlaştıran pozitivist inanç savunucuları, bilimi kendi ateist ideolojilerine âlet etmektedirler. İnançsızlığa ve inkâra dayanan felsefî görüşlerini, ispatlanmış bilim gibi takdim etmekte, İslâmiyeti ise, bilim karşıtı olarak ileriye sürmektedirler.

²² Zümer Suresi, 9. ayet.

²³ Hadîd Suresi, 17. ayet.

²⁴ Nahl Suresi, 43. ayet.

²⁵ Tirmizî İlim 2, 2649; İbn Mâce, Mukaddime 17, 227.

²⁶ Tirmizî İlim 2, 2650.

²⁷ Tirmizî, İlim, 19, 2688.

²⁸ Buhari, Kitabu'l-İlim, 71-72.

Hâlbuki İslâmiyet araştırmaya, bilime ve bilim adamına ayrı bir değer vermekte ve onları övmektedir.

Soru 3- Ayak tırnakları niçin uzuyor? Uzamasa sabit kalsa daha iyi değil miydi?

Cevap: Çevremizde hiçbir şey kararında durmuyor. Devamlı değişiyor. Bahar geliyor. Daha sonra yerini yaza ve o da sırasıyla güze ve kışa bırakıyor. Bunun elbette pek çok hikmetlerinden birisi de, Allah'ın bu kâinattaki icraat ve tasarrufunu insanlara göstermesi ve hatırlatmasıdır. Allah, ağacın kıştaki yapısını bahar elbisesiyle değiştiriyor. Böylece bu olay arkasındaki Allah'ın kudret elinin bilinmesi isteniyor.

Çevrede her mevsimdeki değişikliklerle insanın bunlara dikkati çekilirken, kendi bedenindeki değişiklikleri de görmesi istenmektedir. Tırnakların uzaması da bu işaretlerden birisi olmalıdır. Bizim burada tırnakların uzaması ile ilgili söyleyeceklerimiz, Allah'ın murat ettiği sebeplerden belki de bazılarıdır. Çünkü eşyanın yaratılmasında bize bakan ciheti bir ise, Allah'a bakan ciheti bindir.

Tırnakların uzaması ile alâkalı olarak ilk akla gelen, insanın kendi vücudundaki değişikliği hissetmesi, her an organlarının yenilendiğini, her şeye gücü yeten bir yaratıcı tarafından her an kontrol altında olduğunu hatırlatmasıdır. Tırnağı teşkil eden elementlerin, kalpte, gözde midede veya bağırsaklarda, ya da kan damarlarının içerisinde tırnağa benzer yapıları meydana getirmesi mümkündür. Biz buna bakıp, Allah'ın, kan damarlarının içerisinde tırnak yaratmadığına, ya da bu tırnakları geriye, yani ayağın içine doğru büyütmediğine şükretmeliyiz.

Şayet insanın vücudu Allah'ın kontrolünde değil de, ateist evrimcilerin iddia ettikleri gibi, tesadüflerin elinde olsa idi, o zaman her şey karmakarışık olacak, ağzın içinde tırnak, tırnağın yerinde dişler çıkabilecekti. Bu bakımdan insan Allah'a ne kadar hamd ve şükretse azdır. Bu şükürün en küllisi ve umumisi de namazdır.

Demek ki, Allah, vücudumuzdaki değişiklikleri görmemizi, bünyemizde bütün yapıların bizim hayatımızın devamı için gerekli olduğunu ve Allah'ın bizi çok sevdiğini ve bizi bizden daha fazla düşündüğünü bilmemizi istiyor.

Soru 4- Bitkilerde ruh var mıdır?

Cevap: Canlıların en alt mertebesini bitkiler teşkil eder. Bitkinin bir dalını koparıp diktığınız zaman, onda da büyüme ve gelişme kanunları icraatını gösterir ve yeni bir fert teşekkül eder. Bitkilerde bildiğimiz manada ruh yoktur. Bitkilerde ruhun vazifesini, büyüme, gelişme ve farklılaşma gibi bir takım kanunlar görmektedir.

Bitkilerde büyüme hormonu güneş ışığından kaçır. Pencere önüne koyduğunuz bir bitkinin gövdesine ışık vurunca büyüme hormonları, daha az ışık gören arka tarafta, yani ev tarafında birikir. Burada fazlalaşan büyüme hormonları, gövdenin bu kısmının daha fazla büyümesine sebep olur ve bitkinin gövdesinde eve bakan taraf daha fazla, sokağa, yani ışığa bakan tarafı daha az büyüdüğü için neticede asimetrik bir durum ortaya çıkar. Sonuçta bitkinin gövdesi dışarıya doğru eğilmiş olur. Şimdi bu ışığa karşı bitkide bir davranış olarak nitelenir. Bu davranışla bitki yüzünü ışığa karşı çevirmiştir. Böylece ışıktan daha fazla faydalanmaktadır. Burada bizdeki manada hareketi ayarlayan bir ruh yoktur. Ama o ruhun görevini bir derece yerine getirebilen büyüme ve farklılaşma kanunları vardır.

Bitkilerde bu şekilde bir takım salgılar sonucunda bazı davranış farklılıklarının olduğu tespit edilmiştir. Bunlardan birisini kısaca şöyle özetleyebiliriz:

Bir bitkinin yapraklarına elektrotlar yerleştirilerek elektrik devresi tamamlanıyor. Devreye akım şiddetini ölçen bir ampermetre ve bir de grafik kâğıdı ile bunun üzerinde akım şiddetine göre grafik çizilebilen bir düzenek kuruluyor. Akım devresi tamamlanınca, akım şiddetine göre kâğıda normal bir grafik çiziliyor. Bitkiden birisi bir parça koparıyor. Daha sonra bitkinin önünden o parçayı koparan kişi geçince

bitkide akım şiddetleniyor ve ayrı bir grafik çiziliyor. Bitki, başkalarının yanından geçmesi halinde o tepkiyi vermiyor. Bu ve benzeri davranışlar, bitkilerde his dünyasının varlığına delil gösteriliyor ve bu hisler farklı akım şiddetleri ve değişik enzim ve hormonların salınmasıyla biliniyor. Salgılanan bu enzim ve hormonlara göre de bitki, bulunduğu ortamda etkiye göre bir takım tepkiler veriyor. İnsanda şuurlu olan bu tepkiler, burada sadece bir his veya davranış olarak kendisini gösteriyor.

Soru 5- Biyoloji öğretmenimiz, en ilkel bakteride de glikoliz evresinin olduğunu, en gelişmiş tür olan insanda da aynı evrenin olduğunu ve bunun evrimin en bariz ispatı bulunduğunu söylüyor. Bu doğru mu?

Cevap: Canlılarda bütün fizik, kimya ve biyolojik kanunların aynı tarzda işlemesi onların evrimini değil, yaratıcılarının bir olduğunu gösterir. Aslında her varlık Yaratıcısının varlığını ve birliğini gösterdiği halde, bir Yaratıcıyı kabul etmek istemeyenler, her şey tek yaratıcıyı gösterdiği halde, sanki dürbüne tersinden bakıyor gibi, bir Yaratıcıyı inkâr edip her şeyi evrime bağlıyorlar.

Önce glikoliz evresinin ne olduğuna göz atalım. Glikoliz evresinde, canlılarda solunum esnasında besinler yanarak enerji elde edilir. Bu sırada karbon hidratlar oksijen ve karbon dioksit kadar parçalanır. Bu kimyevî reaksiyonun bir safhası glikoliz evresi olarak adlandırılır. Bu solunum sadece bakteride ve insanda değil, bütün canlılarda ortaktır. Yani solunumun bu safhası hem bitkilerde, hem hayvanlarda ve hem de insanlarda görülür. Hepsinde de solunum, sindirim, boşaltım, büyüme, gelişme ve farklılaşma kanunları aynıdır. Hatta hücre yapıları da büyük oranda benzerdir. Hücrelerdeki mitokondrilerin, ribozomların, RNA'ların ve DNA'ların temel yapıları ve işleyişleri aynıdır. Hatta sadece canlılar değil, cansız âlem de, karbon, oksijen, hidrojen, demir, karbon, kükürt v. s. gibi ortak 114 elementten meydana gelmiştir. Nasıl ki, bizim alfabemizde 29 harf varsa ve bütün kitaplar bu 29 harfle yazılmışsa, kâinattaki varlıkların maddî yapıları da 114 elementten meydana gelmiştir. Yani bir bakıma kâinattaki bütün varlıklar 114 harften yazılmıştır.

İşte atomdan galaksilere kadar bütün canlı ve cansızların varlığı sanatlı, ölçülü bir şekilde yaratılmış olması ve canlıların hayatlarının devamının sağlanması, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir yaratıcıyı göstermektedir.

Herhangi bir imzanın veya yazının bir şahsa ait olduğu iddia edilince, ilk yapılacak şey, o şahsa bir imza attırılıp ve birkaç satır yazı yazdırılmasıdır. Şayet yazı ve imza sitili benziyorsa, iddia edilen yazı ve imzanın o şahsa ait olduğuna hükmedilir. İşte âlemdeki bütün canlılarda aynı imzanın, benzer mührün bulunması, onların evrimine değil, o imzayı atanın, yazıyı yazanın bir ve aynı zat olduğuna delildir.

Sonuç olarak, yeryüzünün her tarafında bitki, hayvan ve insanlarda aynı biyolojik kanunların görülmesi, yani yaratılışlarının benzer olması, onların evrimine değil, Yaratıcılarının bir olduğuna işaret eder. Yani, yeryüzündeki bütün tavukların aynı, bütün ineklerin aynı, bütün sineklerin aynı, bütün balıkların aynı, bütün kelebeklerin aynı, bütün güllerin aynı, bütün insanların aynı havayı teneffüs etmesi ve aynı biyolojik kanunlara tâbi olması, ışığın varlığı güneşi gösterdiği gibi, yaratıcılarının varlığını ve birliğini göstermektedir.

Soru 6- “Çift yarık” deneyindeki atomun gözlemlendiğinde ayrı, gözlenmediğinde ayrı davranması, bir şuur sahibi olduğunu göstermez mi?

Cevap: Kuantum dünyasında parçacıkların acaip davranışını karekterize eden ve bir anda birden fazla yerde olmayı gösteren en meşhur deney, çift yarık deneyidir. Birbirine paralel iki duvardan öndekine ince bir yarık açılrsa ve tenis topu makinesi gibi bir makineden öndeki duvara arda arda kurşun yağmuru gibi toplar atılrsa, yarığa denk gelen toplar arka duvara geçecek ve yarıktan geçen topların izleri arka duvarda bir bant oluşturacaktır. Eğer öndeki duvara yan yana iki yarık açılrsa, topların bir kısmı birinci yarıktan bir kısmı da ikinci yarıktan geçecek ve çarpan topların izleri arka duvarda birbirine paralel iki bant oluşturacaktır. Eğer duvarlar çizgi hizasına kadar su içinde olsaydı ve su yüzeyinde ard arda dalgalar oluşturulsaydı, ön duvardaki deliklere ulaşan dalgalar yollarına devam edecek ve arka duvara çarpacaklardı. Tek yarık durumunda beklenmedik bir şey olmayacaktı, ancak iki yarık durumunda her

iki delikten geçen dalgalar girişime uğrayacak ve iki dalga tepesinin çakıştığı yerlerde dalga yüksekliği ikiye katlanırken dalga çukuru ile dalga tepesinin çakıştığı yerlerde iki dalga birbirini yok edecekti. Neticede kuvvetlenmiş dalga tepelerinin çarptığı yerlerde arka duvarda, koyuluğu duvar ortasından kenarlara gittikçe azalan bir dizi girişim bandı teşekkül edecekti. Yani dalga geçişi durumunda arka duvarda iki bant yerine bir dizi bant hâsıl olacaktı²⁹.

Deney bir elektron tabancasıyla tekrarlandığında, tek yarık durumunda arka duvara çarpan elektron izleri aynen top durumundaki gibi arka duvarda yarığın tam arkasına gelen kısımda tek bir bant teşkil eder. Yani elektronlar minik toplar gibi davranır. Ancak ön duvarda iki yarık açıldığında, arka duvarda iki bant değil, aynen su dalgalarıyla yapılan deneydeki gibi, şiddeti merkezden kenara gittikçe azalan bir dizi girişim bandı teşekkül eder. Yani elektronlar, aynen dalga gibi, aynı anda her iki delikten de geçmektedirler. Deneyi tek bir elektron ile tekrarlayınca dahi arka duvarda bir dizi girişim bandı teşekkül etmekte ve bu da elektronun bir dalga olarak her iki yarıktan aynı anda geçtiğini şüpheye yer bırakmayacak kesinlikle göstermektedir. Yani elektronlar hareketlerine bir parçacık olarak başlamakta ve adeta duvarda iki yarığı görünce dalgaya dönüşmektedirler.

Işın daha da ilginç yanı, belli bir yarıktan elektronların hangilerinin geçtiğini gözlemek için yarıkların birinin arkasına bir ölçme aleti konunca, elektronlar sanki gözlendiklerini biliyorlarmış gibi, yarıkların birinden veya diğerinden parçacık olarak geçmekte ve arka duvarda iki çarpma izi bandı oluşturmaktadır. Gözlemlene, elektronun istatistikî dalga fonksiyonunu adeta çökertmekte ve onu bir parçacığa indirgemektedir. Elektronlar sanki kendilerini belli bir konumda tutma, yani kesifleştirme niyet ve iradesini hissetmekte ve nazar değmiş ve büyülenmiş gibi bu iradeye tâbi olmaktadır.

Gerek çift yarık deneyi ve gerekse İsviçre’de yapılan Cern deneyleri, atom altı parçacıklara inildikçe nuraniyat âlemlerine girildiğini göstermektedir. Atomaltı parçacıkların bir anda çok yerde olmalarını izah etmek için

²⁹ Daha geniş bilgi için, Prof. Dr. Adem Tatlı’nın “**Bilimlerin Işığında Yaratılış**” kitabında yer alan, Prof. Dr. Yunus Çengel’in “**Nuraniyet ve Kuantum Anlamı**” adlı makalesine müracaat edilmelidir.

ortaya atılan ve ciddi rağbet gören teorilerden biri ‘paralel evrenler’ teorisidir. Bu teoriye göre parçacıklar sadece bildiğimiz evrende değil, aynı zamanda evrenimizle iç içe olan sonsuz sayıda hayaletvari evrenlerde de vardılar ve bu evrenler arasında gidip gelmektedirler. Yani birinde yok olurken diğerlerinde var olmaktadırlar. Kuantum gözlemleriyle de sabittir ki, varlıklarda atom altı seviyede nuranîyet, atom üstü seviyede ise kesafet hâkim karakter olarak görünmektedir. Atomdan proton ve kuark’a doğru bir yolculuk yapalım. Önce elektronları inceleyelim. Orada bulmayı ümit ettiğimiz katı birimler ve tanecikler yerine, kuantumla ifade edilen parçacıkların var-yok dalgalanmalarını, enerji türü ışımalarını ve titreşimlerini buluruz. Orada adeta fizik ötesi bir dünya ile karşılaşırız. Mesela, atom üstü kesif bir varlık olan tabancadan çıkan bir kurşunun hem yeri ve hem de hızı ölçümlerle kesin şekilde belirlenebilir. Ancak atom-altı latif bir varlık olan elektronun hem hızı ve hem de yeri tespit edilemez. Hızı belli ise, yeri belli değildir. Yani hiç bir yerde değildir veya her yerde olabilir. Hatta aynı anda iki veya daha farklı yerde bulunabilir. Ancak elektronun bazı yerlerde olma ihtimali daha yüksektir. Ve bu ihtimal dağılımı bir dalga fonksiyonu olarak ifade edilir. Bu olay Heisenberg’in belirsizlik prensibi ile ifade edilir. Zaten bu yüzden atom altı dünyada kuantum teorisi, atom üstü dünyada ise, Einstein’in izafiyet teorisi hâkimdir.

Atom altı parçacık dediğimiz şeyler, hem var ve hem de yok bir görüntü oluşturabiliyorsa ve hatta bir tanecik hem bir yerde, hem de bir bölge içinde ve her yerde olabiliyorsa, bu bildiğimiz klasik fizik kanunlarının, determinizm (gerekircilik) ilkelerinin atom altı dünyada kaybetmesi demektir³⁰.

³⁰ Kuantum fikirleri, klasik prensipleri tam kalbinden vurur. Kuantum dünyasının kelimenin tam anlamı ile bir metafizik dünya olduğunun bir göstergesi ünlü “çift yarı” deneyidir. Bir boncuk gibi düşündüğümüz parçacıklar (mesela foton ve elektron) aynı anda iki delikten geçer. “Nasıl olur bu? Ya şu delikten ya bu delikten geçmiş olmalı” diyeceksiniz. Acaba, atladığımız, farkında olmadığımız bir durum mu var? Bir kere daha deniyorsunuz. Sonuç aynı. Her seferinde parçacık aynı anda iki delikten geçecek. Burada atomun fizik ötesi tabiatı bir kere daha bizi sarsar. Elektronların, tenis toplarına, ışığın da su dalgalarına hiç benzemediğini görürüz. Maddenin temeline indikçe latif/nurani özelliğe geçiş olduğunu görerek şaşıracağız. Çift yarı deneyi ile ilgili hazırlanmış çeşitli video ve animasyonlara internetten kolayca ulaşabilirsiniz. Bunlardan birisine <http://vimeo.com/2236536> adresinden ulaşabilirsiniz.

Atom altı dünyada mekân kavramı ile beraber zaman kavramı da anlamını yitirmekte, zaman ve mekân üstülük, yani nuraniyet özelliği ön plana çıkmaktadır.

Öyle görülmüş ki, kesif fizikî varlıklar atom boyutuna indikçe nuranileşmekte, en temel atom altı parçacıklarına inildikçe kesafet kayıtları ortadan kalkıp nuraniyet-madde ötesi yapı asıl ve hâkim karakter halini almaktadır.

Bir tanecik hem bir yerde hem başka yerlerde nasıl olabilir?

Atomun dünyası Kuantum teorisi ile açıklanmaktadır. Kuantum aslında başka bir uzay ve dünyanın keşfedilmiş olmasıdır. Atom taneciklerinin bir anda birçok yerde bulunması ile meleklerin bir anda birçok yerde bulunması arasında bir fark yok aslında.

Sonuç olarak, varlığından hiç kimsenin şüphesi olmadıkları yerçekimi, manyetizma ve ışık gibi fizik kanunları bile “nur” özelliğindedir. Hiçbir yerde olmadıkları halde, her yerde olabilmektedir. Fizik kanunlarına tâbi olmamayı ve dolayısıyla zaman ve zeminin üstünde bir boyutu temsil eden “nuraniyetin” bir varlık boyutu olarak kabulü, daha doğrusu kabullünün cesaretle ve dürüstçe itirafı, fizik biliminin önünü açacaktır.

Çift yankı deneyinde, atomun gözlenmesi ile gözlenmemesi arasında farklı davranışı, atomun şuurlu olduğuna değil, atomu şuurlu kabul edenin şuursuzluğuna delildir. Orada gözlenen atom değil, atom altı parçacıklardan foton veya elektrondur. Bu atom altı parçacıkların davranışını tespit için onların karşısında ölçme aleti veya benzer bir cismin bulunması, ya da onların bizzat gözlenmesi, gözün veya o cisimlerin neşredeceği enerji veya elektron akımı ortamından o atom altı parçacıkların etkilenecek yön değişikliği yapması beklenen bir olaydır. Bunu atomun veya atom altı parçacığının akıllı olduğuna delil göstermek, bilimsel bir davranış değil, Allah'ı kabul etmeme adına uydurulmuş bir safsatadır.

Netice olarak, bilimdeki son gelişmeler, günümüzde bilim adına yapılan pozitivist bağnazlığın yerini, yeni gelişmelere, daha geniş, aydınlık ve daha

inançlı bir geleceğe bırakacağı konusunda ümitleri artırmaktadır. Mesela, kuantum fizikçisi Hans Peter Dürr birçok bilim adamının düşüncelerine tercüman olmaktadır. Prof. Dürr, kuantumla madde ve evrene bakışımızın değişeceğine vurgu yapıyor ve beklenen dünyanın sınırlarını çiziyor. Materyalist ve kaba anlayışların kaybolup, yerine manevî temelli, bütüncül, esnek- geniş bir anlayışın hâkim olacağına vurgu yapıyor. Şöyle devam ediyor Dürr:

Kuantum fiziği bize gerçekliğin büyük bir şura dayandığını ve aynı zamanda mantıksal bütünlük ve birliğini söylüyor. Kuantum fiziğinin söylediği diğer şey ise, dünyanın ve geleceğin parlak olacağıdır. Kuantum, ihtimallerle dolu bir dünyayı bize sunuyor. Bu ihtimaller bizi fevkalade cesaretlendiriyor ve iyimser kılıyor. Neden mi? Kuantumla öğrendik ki, dünya tanıdığımız ve sandığımızdan çok daha fazla büyük ve engin...

Tabiat kanunlarına değişmez tek boyutlu baktığımızdan -ipek böceği gibi- kendi ördüğümüz mecburiyetler kozası içinde hapsolup kalıyoruz. Maddeci anlayışın doğurduğu inançsızlık ve bencillik, bereket ve bolluğu fark etmemizi önüyor. Tevekkülle istemeyi bilmediğimizden - hırsla hayata saldırdığımızdan- sadece istediklerimizden mahrum kalmıyoruz; özlediğimiz mutluluk ve huzuru da elde edemiyoruz³¹.

Çağımızın insanın madde bağımlısı haline gelmiş olması gerçeğe gözünü kapamış ve her şeyin kaynağı madde ve enerjidir fikrini doğurmuştur. Sonuçta bilimin din ile çatıştığı şeklinde suni zorlamalar ortaya çıkmış ve ne yazık ki bilim, materyalizme ve dinsizliğe alet edilmeye çalışılmıştı. 1980 Nobel Tıp Mükâfatı sahibi nörofizyolog Roger Sperry (1913–1994) dinin bilimle çatıştığı tezinin yanlışlığına dikkat çekerek ve verdiği bir mülâkatda şunları der:

Bilimin kendisi materyalizmle çatışır. Bilim ile din neden çatışsın ki? Esasen bu ‘din bilimle çatışır şartlanması’ materyalist felsefenin bilim olarak kabul edildiği zamanlardan kalmadır³².

³¹ Hans Peter Dürr, P.M. Magazin 05, 2007.

³² <http://www.zaferdergisi.com/makale-669-bilim-allah-i-taniyor.htmls>,
http://en.wikipedia.org/wiki/Roger_Wolcott_Sperry

Fen bilimleri ve felsefenin alması gereken istikameti Bediüzaman, Kuran’dan verdiği misallerle açıklar ve özetle şöyle der:

“Meselâ: Kur’an, Güneşten bahsedince “Güneş bir lâmbadır.” der, onun nizam ve intizamın zembereği olduğunu nazara verir. Çünkü güneşten, güneş için bahsetmez. Misâl olarak *Güneş döner*³³ tabiriyle kış - yaz ve gece - gündüzün meydana gelmelerindeki hârika düzeni nazara vererek, Allah’ın sonsuz kudretini tâlim eder. Yine (Allah) Güneşi bir lâmba yaptı³⁴ tâbiriyle dünyanın bir saray şeklinde olduğunu, içindeki eşyanın insan için tefriş edildiğini ve güneşin onun hizmetine verilmiş bir mumdar -adeta bir mum gibi ışık veren- bir hizmetçi olduğunu nazara verir. Bununla, Allah’ın sonsuz rahmetini ve nihayetsiz nimetlerini hatırlatır³⁵.

Netice olarak, metafizik temelli yeni buluşlar sayesinde, bilimin, fizik ötesi gerçeklikleri görmek istemeyen materyalizm ideolojisinin kıs-kacından kurtulmaya çalıştığını görüyoruz. Bu “bağımsızlık mücadelesi” başarılılabirise, tüm tecrübelerle varlığı sabit olan İlahi “irade” ve kast kendini gösterecektir. O zaman din ile tabiat bilimleri ayrımı son bulacak; kâinat ve Kur’an’ın aynı gerçekleri anlattığı anlaşılabacaktır.

Soru 7- Çocuk anne karnında iken onun üzerinde oynamalar yapılabilecekmiş. Mesela, anne ve baba; “Benim çocuğum mavi gözlü, sarı saçlı olsun” diye isterlerse, onların isteği doğrultusunda çocuğa mavi göz ve sarı saç geni aşılayıp onun öyle doğmasını sağlayabileceklermiş. Böyle bir olay mümkün müdür?

Cevap: Bütün kâinatta tasarruf hakkı Allah’a (Celle celâlehu) aittir. Bir atom dahi onun bilgisi, iradesi ve kudreti dışında hareket edemez.

İnsanı dünyaya imtihan için gönderen Allah (Celle celâlehu), her olayı bir takım sebeplere bağlamıştır. Meyvenin teşekkülünde ağaç sebep olduğu gibi, çocuğun meydana gelmesinde anne ve baba da bir sebep-

³³ Yâsin Suresi, 38. ayet.

³⁴ Nuh Suresi, 16. ayet.

³⁵ Nursi, B. S. Sözlür. Envar Neşriyat, İstanbul, 1996, s. 293–309.

tir. Aslında çocuğu da, anne ve babayı da yaratan yine Allah'tır (Celle celâlehu). Yani sebebi de, sebebin sonucunu da Allah halk etmektedir.

Elmaya ağaç sebep olduğu gibi, elmanın da çekirdeğinden rengine, kokusundan tadına kadar her bir özelliği yine bir takım sebeplere bağlanmış ve “Gen” adı verilen yapılarda şifrelenmiştir. O genlerin teşekkülünde de karbon, hidrojen ve oksijen gibi elementler kullanılmıştır.

Gen teknolojisinde önce genlerin hangi karakterleri kontrol ettiği tespit edilir. Sözgelimi, elmanın kırmızı rengini veren genlerin bilinmesinden sonra, o rengi veren genler kesilir, bunun yerine sarı rengi veren genler eklenirse, elmanın renginin sarı olması beklenir.

Bu olay aslında bitkilerde uyguladığımız aşılama sistemine benzetilmektedir. Mesela bir gülün bir dalına kırmızı, bir dalına sarı ve diğer bir dalına da beyaz rengi aşılayarak onun orijinal rengini değiştirmiş oluruz.

Burada biz şimdi başka bir soru soruyoruz. Sorumuz şu:

Kayısı ağacı şeftali meyvesi verir mi?

Bu sorduğumuz soruya bir cevap veriliyor. Bu cevabı verecek olan Allah'tır. Kayısıya şeftaliyi aşılarız. Şeftali elde edersek cevap olumludur. Elde edemezsek olumsuzdur.

Aynen yukarıdaki misalde olduğu gibi, insanın da bütün karakterleri genlerde şifrelenmiştir. Hangi genin hangi karakterleri kontrol ettiği tespit edilir. Ondan sonra soru sorulur. Yani, kahverengi göz rengi geninin yerine, yeşil renk genini aktarsak cevap ne olacaktır? Deneyip olumlu veya olumsuz cevabı alırız. Görüldüğü gibi burada soru da cevabı da yaratan Allah'tır. Biz O'nun koyduğu bir takım kanunları deneme yanılma yoluyla bulmaya çalışıyoruz. Bunun hayret edilecek bir tarafının olmaması gerekir.

Burada asıl olan o çocuğun ruh hali ve bir takım istidat ve kaabiliyetleridir. Bunlara müdahale söz konusu değildir. Bir de şu hususun gözden uzak tutulmaması gerekir. Siz çocuğunuz için söz gelimi sarı saç ve mavi göz istediniz. Acaba öyle bir

yapı o çocuğun ahiretini kazanmasına mı yoksa, o fiziği güzelliğine güvenerek bir takım meşru olmayan davranış içerisine girip ahiretini kaybetmesine mi sebep olacak. Esas önemli olan budur. O bakımdan ***fıtrî ve tâbî yaratılışı müdahale etmemek, her şeyi Allah'a bırakmak ve O'ndan en hayırlısını istemek gerekir. Çünkü biz, bizim için neyin hayırlı olduğunu bilmiyoruz.***

Soru 8- Dr. White 1970'lerde bir maymunun kafasını bedeninden ayırıp başka bir maymunun bedenine takmayı başardı. Bu iki ruhtan birisi ne oldu?

Cevap: Canlıları meydana getiren karbon, hidrojen ve oksijen gibi elementlerde hayat ve ruh yoktur. Ancak, hayvan ve insanların her birisinin kendisine has ruhu vardır. Psikiyatri, ya da Ruh Bilimi, artık bütün dünyada kabul gören ve faaliyet gösteren bilim dalı ve aynı zamanda bir tedavi ve sağlık merkezi olarak hizmet vermektedir. Dolayısıyla, ruhun varlığı konusunda bilim âleminde bir tereddüt yoktur. Ancak mahiyetini anlama ve tanımada farklılıklar vardır.

Bir kısmı, enerji yığını, ya da birikimi olarak kabul ederken, İslâmiyet ruhu, Allah'ın bir emri olarak beyan eder ve ruh, bir vücudu olan, nurani, şuur sahibi bir varlık olarak tanımlanır. Mesela yer çekimi kanunu da Allah'ın bir emridir. Şayet bu yer çekimi kanunu şuur sahibi olsa, bir de vücut giyse bir ruh gibi olur. Ruh da şuurunu ve vücudunu çıkarsa, yer çekimi kanunun gibi bir kanun olur³⁶.

Her bir ruh bakidir. Cesetlerin ölüp ayrılması, ruha tesir etmez. Ruh baki kalır. Ahirette yeniden dirilişte, her bir ferdin ruhu, yeniden yaratılmış olan cesede gelip yerleşecektir.

İnsan ruhunu, ev içerisinde oturan bir insana benzetmek mümkündür. Ev, insanın bedenine, evin içindeki insan da, bedendeki ruhu benzetilebilir.

Nasıl ki, evin içerisinde oturan bir insana, evin pencere ve bacasında, ya da kapısında değişiklik yapmak, o insanın varlığına tesir etmezse, insanın veya hayvanın, dışında veya başında, ya da ayağında veya ci-

³⁶ Bu konuda daha geniş bilgi için: Risale-i Nur Külliyyatından 29. Söz'e müracaat edilmelidir.

ğerinde değişiklik yapmak, evin kapısında veya penceresinde değişiklik yapmak gibi, onun içindeki ruhu tesir etmez.

Şu kadar var ki, evin içindeki insan dışarıyı, evin penceresinden görür. Siz pencereyi kapattığınız zaman, o insan dışarıyı göremez. Aslında dışarıyı gören pencere değil, evin içerisindeki insandır. Ama o insan dışarıyı, pencere olmayınca göremez. Tıpkı bunun gibi, insanda veya hayvanda gören göz değil, onun bedenindeki ruhtur. Ama o ruh, dışarıyı, pencere hükmünde olan gözle görmektedir. Göz bir şekilde devre dışı kaldığı zaman artık ruh da dışarıyı göremez.

Aynı şekilde, hayvan ve insanlarda düşünce ve bir takım davranışları sergileme merkezi kafadadır. Hayvanın kafasını kestiğiniz zaman, onun ruhu bir takım faaliyetleri yerine getiremeyecektir. Kafası kesilen hayvan ölmüşse, ruhu o bedeni terk etmiş, bulunması gereken ruhlar âlemine çekilmiştir. Kafa nakledilen maymunun ruhu da, o yeni kafayla ruhu, idrak veya davranışa yönelik bir takım fiilleri sergileyecektir.

Sonuç olarak, gerek hayvanlarda ve gerekse insanlarda her bir ferde has ruh vardır. Cesedin ölüp dağılması ruha tesir etmez. Her bir ruh, ait olduğu ceset öldüğü zaman, kendi âlemine uygun ruh dünyasına çekilir. Haşırde yeniden yaratılan bedenine geriye döner. Bir canlının akciğeri, ya da böbreği başka bir canlıya nakledilmekle ruhu, nakledilmediği gibi, kafasının nakledilmesiyle de ruhu o hayvana geçmez. Kafanın kesilmesiyle hayvan ölür, ruhu da ait olduğu ruhlar âlemine gider.

Soru 9- Einstein'ın hiçlik kuramı kesindir, bu sayede zamanın olmadığını anlıyoruz ve Kur'an hiçliği kabul etmiyor. Bu çelişki değil mi?

Cevap: Einstein'ın hiçlik kuramı şudur: Evren, Hiçlik'ten, yoklu âleminden kendiliğinden bir anda doğmuştur. Bir yaratıcı tarafından yaratılmamıştır. Burada gözden kaçırılması gereken şudur: Hiçbir şey yok iken, zaman ve mekân dahi yok iken, bir anda kâinatı teşkil eden tüm madde yığını nasıl meydana gelmiştir? Ve rastgele, tesadüfi bir patlamanın eseri olarak dev

bir alanda inanılmaz derecede hassas dengeler nasıl teşekkül etmiştir? En önemlisi, bütün kâinatı, içindekileri ve düzeni yaratan irade nedir?

Bir yaratıcıyı kabul etmeyenler, bu soruları ya nazara vermemektedirler, ya da elementlerin ve sebeplerin hâsıl ettiğini ileri sürmektedirler. Nitekim ünlü Amerikalı materyalist Harlow Shapley, bu konudaki inancını şöyle ifade eder:

Bazıları hala tutucu bir şekilde ‘başlangıçta Allah yarattı’ fikrini savunuyorlar, ama ben ‘başlangıçta hidrojen yarattı’ diyorum.

Hidrojen, akıllı, bilinçli, karar veren, irade sahibi bir varlık mıdır ki, bu kâinatı yokluk âleminde bir anda varlık âlemine çıkarırsın? Hidrojen böyle olmadığı gibi, maddeyi meydana getiren hiçbir element akıl ve şuur sahibi değildir. Hâlbuki kâinatta üstün bir aklın varlığını ispatlayan bir tasarım vardır ve bu kâinatın Yaratıcı’sının madde ötesi, sonsuz güç, bilgi ve sonsuz bir İrade sahibi olduğunu gösterir.

Kısacası, modern bilimin bulguları bir yandan materyalist dogmanın ileriye sürdüğü, maddenin ezeli olduğu fikrini geçersiz kılarken, diğer taraftan Kur’an ayetleri ile haber verilen gerçekleri doğrulamaktadır. Çünkü evren materyalistlerin sandığının aksine, tesadüfler ile değil, Allah’ın yaratmasıyla var olmuştur ve Allah’tan gelen bilgi, şüphesiz kâinatın geçmişi hakkındaki en doğru bilgidir.

Kur’an-ı Kerim, atomdan galaksilere kadar her şeyi Allah’ın yarattığını bildirmektedir. Burada yanlışlık Kur’an’da değil, Harlow Shapley gibilerin düşüncesindedir. Evren başlangıçta yoktur. Yok olan bir şey, yokluk âleminde varlık âlemine kendisini nasıl çıkaracaktır? Evrenin sonradan yaratıldığı, Big Bang teorisi ile açıklanmaya çalışılmaktadır. Bu teori, evrenin bütün bir anda aniden genişlemeye başladığını kabul eder. Kâinatın bütün parçalarını genişleten, onu yokluktan varlık âlemine çıkarıp, güneşi orada bırakıp, dünyayı buraya yerleştiren, bir yaratıcı vardır. Mantıklı düşünce de, ilmî yaklaşım da bunu böyle kabul etmektedir. Yapılan iş hem sonsuz sayı-

da ve hem de bir gayeye ve hikmete göre ölçülü ve planlı yapılmıştır.

Kur'an'da Allah'ın kâinatı yoktan yarattığına şöyle işaret edilir:

*O (Allah) gökleri ve yeri yoktan var edendir*³⁷.

Kur'an'da göklerin ve yerin yaratılışında bir örnek alınmadığı belirtilir:

*O (Allah) gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır...*³⁸.

Günümüzden 14 asır önce insanların evrenle ilgili bilgileri çok sınırlı iken, Kuran, Big Bang teorisinin ortaya koymaya çalıştığı gibi, tüm evrenin, çok küçük bir hacimde bir arada iken ayrılıp genişlemesiyle ortaya çıktığını şöyle bildirir:

*O inkâr edenler görmüyorlar mı ki (başlangıçta) göklerle yer birbiriyle bitişikken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?*³⁹.

Bizim güneş sistemi ile içerisinde bulunduğumuz Samanyolu Galaksisi elips şeklinde olup, uzun eksenini 100 bin ışık yılı, kısa eksenini ise, 30 bin ışık yılı uzaklıktadır. Bilindiği gibi, ışığın saniyedeki hızı 300 bin kilometredir. Bu hızda bir ışığın yüz bin yılda aldığı uzaklığı siz hayal edin. Bu bizim içinde bulunduğumuz Samanyolu galaksisi gibi uzayda bir milyar galaksinin varlığı tahmin edilmektedir. Diğer taraftan uzay her an genişlemektedir.

Kuran'da 14 asır önce bildirilen kâinatın genişlediği, ancak 1920'lerin sonunda fark edilebilmiştir. Hubble'ın, yıldızların ışık tayflarının kızıla kaymasını fark etmesiyle ilk defa ortaya çıkan bu gerçek, Kuran'da şöyle bildirilir:

*Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz*⁴⁰.

Bize en yakın galaksi Andromeda galaksisidir ve yaklaşık 15 milyon ışık yılı uzaklıktadır. İşte kâinat böyle sonsuz genişlikte ve büyüklükte olmakla beraber, uzayda her bir yıldız ve gezegen, son derece nizamlı ve intizamlı hareket

³⁷ Enam Suresi, 101. ayet.

³⁸ Enam Suresi, 101. ayet.

³⁹ Enbiya Suresi, 30. ayet.

⁴⁰ Zariyat Suresi, 47. ayet.

etmektedir. İşte ay, hem kendi etrafında, hem yerkürenin etrafında ve hem de güneşin etrafında dönmektedir. Yer küre de hem kendi etrafında 23.5 derece bir eğimle dönerek mevsimlerin meydana gelmesine sebep olmakta ve hem de güneşin etrafında saatte yaklaşık 110 bin kilometre süratle hareket etmektedir. Yer kürenin atmosferiyle, ısıyla, suyuyla, havasıyla tam canlılara göre ayarlandığına dikkat eden insan anlar ki, bütün bunlar, ancak sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir yaratıcıyla mümkündür. İşte Kur'an da bunlara dikkati çekiyor, bütün bu varlıkların Allah'ın eseri olduğunu anlatıyor⁴¹.

Soru 10- Evrim teorisine inanan bir bilim adamının iman durumu nedir? Evrim teorisini kesinlikle reddetmek zorunda mıdır? Kur'an'da evrim teorisiyle ilgili bir konu geçmekte midir?

Cevap: İlim, bir varlık hakkında bilgi sahibi olmak demektir. Bilimde inanma değil, bilme esastır. Dolayısıyla yukarıdaki soruyu, Evrim Teorisine inan değil, evrim teorisini bilen birisi şekline getirmemiz gerekir.

O zaman zaten cevabın sorunun içerisinde olduğu görülecektir. Çünkü bir konuyu bilmek ayrı şey, inanmak ise, tamamen ayrı bir şeydir. Hıristiyanlığı bilen birisinin Hıristiyan olmadığı gibi, İslâmiyet'i bilen bir kimse de, İslâmiyet'in bir takım temel rükünlerine inanmadığı sürece Müslüman olamaz.

Konuya bu açıdan bakınca, evrim teorisini bilmek, evrimcilerin iddia ve delillerinin neler olduğunu öğrenip, birilerine, vazifesinin gereği onu öğretmek, ilmî bir metot ve çalışma şeklidir. Bu konuda elde ettiği bilgilerin tamamen doğru olduğuna inansa, o zaman bu inancında, Kur'an'ın açık hükümlerine ters düşen bir takım hususlar bulunduğu için, elbette böyle bir inanç **Müslümanı** İslâm dininden çıkarır.

⁴¹ Bu konuda daha geniş bilgi için:

a-Tath, A. Evrim ve Yaratılış. Nesil Yayınları, İstanbul, 2008.
b-Tath, A. Biyolojiden İdeolojiye Evrim. Zafer Yayınları. İstanbul, 2007.
c- Tath, A. Gayeli ve Planlı Yaratılış. Şehzade Yayınları, 2007.
d- Tath, A. İnsanlık Tarihi Boyunca Evrim. Ufuk Yayınları, İstanbul, 2010.
e-Tath, A. Bilimlerin Işığında Yaratılış. Üsküdar Üniversitesi, İstanbul, 2015.

Ateizmi savunan evrimciler, her şeyden önce, evrim teorilerini bir yaratıcıyı reddeden bir görüş üzerine bina ediyorlar ve her şeyi tesadüf ve tabiatın eseri olarak takdim ediyorlar. Allah'ı inkâr ederek işe başla-yan bir düşüncenin dinle bağdaşan bir yönü olabilir mi?

Ateist evrimciler, tek hücrenin tesadüfen evrimleşmesiyle silsile ha- linde bütün canlıların birbirinden meydana geldiğini ileri sürüyorlar. İn- sanı da bu evrim halkasının en son ürünü olarak kabul ediyorlar. Evrim kelimesini, buradaki evölüsyon manasında kullandıkları halde, evrim kargaşası meydana getirmek ve zihinleri bulandırmak, kendi batıl ve tamamen felsefî düşüncelerini yaymak için, kâinata geçerli olan bir ta- kim kanun ve prensiplerin yanında, her türlü değişme ve başkalaşmayı da yine evrim kelimesiyle ifade diyorlar. Böylece evrim kelimesinden kimin neyi kastettiği anlaşılmıyor.

Allah'ın sonsuz ilim, irade ve kudretiyle her türlü değişme, başka- laşma ve farklılaşma kâinata cereyan etmektedir. Dolayısıyla Kur'an'da bütün varlıkların tedricen, yani zamanla farklı yapılar kazandıklarına dikkat çekilir. Mesela, bir hücreyle anne karnında gelişmeye başlayan insanın tavırdan tavıra geçtiği nazara verilir.

Dünyanın başlangıçta güneşle beraber bulunduğu ve daha sonra ondan ayrıldığına işaret edilir. İnsan ve diğer bütün bitkiler ve hayvan- ların hücreleri ve yapıları her an değişmektedir. Bütün bu değişiklikleri de evrimle ifade ediyorlar. Hâlbuki bu değişiklikler bir kanun şeklinde görülmektedir ve ateist evrimcilerin evölüsyon karşılığı kullandıkları evrim kelimesiyle hiçbir ilgisi olmadığı gibi, bütün değişiklikler Allah'ın tasarrufundadır. Hâlbuki onlar Allah'ı daha başlangıçta reddediyorlar.

Her şeyin Allah'ın eseri olduğunu kabul eden ve Kur'an'ın yaratılış konusundaki açık hükümlerine ters düşmeyen değişme başkalaşma- larına inanmada ve bunların evrim kelimesiyle ifade edilmesinde İslamiyet bakımından bir mahzur olmadığı kanaatindeyim.

**Soru 11- Evrime inanan bir dergide dalgıç kuşunun ayaklarının gövdele-
rinin çok gerisinde olduğu, bundan dolayı karada zor yürüdüğü söyleniyor.
Penguenin bunu dik durarak çözdüğü, fakat dalgıç kuşunun böyle bir çözü-
mü olmadığından bahsediliyor. (Haşa) Allah varsa, bunun yanlış tasarlan-
dığını, yoksa, penguenin evrimle bunu başardığı, dalgıç kuşunun da belki
ileride evrimleşerek bunu çözebileceği ima ediliyor. Buna bilimsel ve man-
tıklı bir karşılık verebilir misiz?**

Cevap: Soruda sözü edilen konu sanki bilimsel ve mantıklı da, onun iddi-
asının mantıklı cevabı isteniyor. Aynı mantıkla, balığa karada rahat yürümesi
için gerekli sistemin verilmemiş olmasını, açık havada teneffüs edecek akciğer
donanımının bulunmamasını da bir evrim kusuru olarak ileri sürebilirsiniz. Bu
tip deli saçması sözlere mantıklı cevap istenmesini anlamak mümkün değildir.
Dalgıç kuşunun da, balığın da vücut sistemi, su şartlarına göre şekillendirilmiş
ve o tip ortamlardan en iyi faydalanabilecek şekilde yaratılmıştır. Sayılanlar, o
canlılar için bir kusur değil, bulundukları ortama göre onlar için bir üstünlüktür.

**Soru 12- Hayvanlarda sabır var mıdır? Hayvanların mesela avlarını
yakalayabilmek için beklemeleri sabır mıdır?**

Cevap: Sabır'ın lügat manası: Acıya ve zorluğa katlanmaktır. Bir mu-
sibet ve belaya uğrayanın telaş ve feryat etmeyip sonunu bekleyip ta-
hammül ile katlanmasıdır.

Görüldüğü gibi sabırda, olayın sonunu düşünerek tahammül göster-
me vardır. Sabır gösterilen hadisenin yakın veya uzak gelecekte bize ka-
zandıracağını düşünme vardır. Mesela insan, günah işlememeye sabır
eder. Maruz kaldığı hastalıklara ve musibetlere sabreder. Oruç tutarak
açlığa sabır eder. Öbür dünyada bütün bu sabırların mükâfatını Allah'ın
(Celle celâlehu) kendisine vereceğini düşünür.

Sabır, tahammülü kolay olmayan bir davranıştır. O sebepten, Kur'an
ve hadislerde nefis ve şeytana karşı sıkça sabır tavsiye edilir. Sabreden-
lerin kurtulacağı müjdelenir.

Demek ki sabır, sonucu düşünülerek, sıkıntılara katlanmadır. Hayvanlarda, o anda karşılaştığı olayda, gelecekteki faydaları düşünerek nefesine hâkim olma söz konusu değildir. Çünkü bu, akılla, muhakeme ile ve fikir yürütmeye, dünya veya ahrete ait menfaati düşünmeye doğru orantılıdır. Akıl, fikir ve vicdan gibi duygularla en mükemmel şekilde donatılmış olan insanın bile çoğu zaman kâmil manada yerine getiremediği sabırlı davranışı hayvanların sergilemesi mümkün gözükmemektedir.

Onlarda bazı hallerde görülen bekleme davranışı ve tahammül, sabırdan ziyade içgüdü olarak ifade edilen ilham-ı ilahî şeklinde açıklanabilir. Mesela, tavuklar ve kuşlar yumurtlamanın belli bir döneminde yumurtanın üzerinde oturuyor. Diğer zamanlarda onlara bu davranışı yaptırmak mümkün değildir. Kedi, farenin çıkışını, onun deliği ağzında bekliyor. Bu bekleyişler, sabırdan ziyade, onların hayatlarının devamı için verilen fitri davranış şekilleri olmalıdır.

Soru 13- Hayvanların Allah'ı tespih etmelerini ilmî açıdan destekleyen bulgular var mıdır?

Cevap: Allah'ı (Celle celâlehu), sadece hayvanlar değil, bütün mahlûkat tespih etmektedir. Yerde ve gökte ne varsa hepsinin Allah'ı (Celle celâlehu) tespih ettiği, zikrettiği Kur'an'da bildirilmektedir. Ancak, bunları bizim anlayamayacağımız belirtilir. Her bir varlığın fitri görevi de onun ibadeti şeklinde yorumlanmaktadır. Koyun süt, arının bal ve elma ağacının elma vermesi bir bakıma bunların ibadeti şeklinde ifade edilmektedir.

Atomun çekirdeği etrafında elektronlar saniyede 60 bin devir yapmaktadır. Moleküller de hareketlidir. Dünya da, ay da, güneş sistemi de hareket etmektedir. Uzaydaki bütün cisimler harekettedir. Kısacası kâinatta atomdan galaksilere kadar her şey hareket halindedir. Varlıkların hareket ve davranışları da bir bakıma onların zikri şeklinde kabul edilmektedir. Bu açıdan bakıldığında demek ki, her şey Allah'ı (Celle celâlehu) zikir ve tespit etmekte, O'na ibadet etmektedir.

Peygamberlerin mu'cizeleri, hayvanların konuşmaları ve Allah'ı (Celle celâlehu) zikretmeleriyle ilgili olarak bize en ileri hududu çizmektedir. Biliyor-sunuz Kur'an-ı Kerim'de Allah, Hz. Süleyman'a bütün hayvanların dilini öğrettiğini beyan buyuruyor. Kur'an'da, bir dişi karıncanın diğer karıncalara yuvalarına girmelerini, zira Hz. Süleyman'ın ordusunun gelmekte olduğunu, bil-meyerek kendilerine zarar verebileceğini bildirdiği, bunu da Hz. Süleyman'ın duyduğu ve bu vesileyle Allah'a (Celle celâlehu) hamd ettiği anlatılıyor.

Yine hüd hüd kuşunun Hz. Süleyman'a gelip, Yemen melikesi Belkis ve milletin Allah'ı (Celle celâlehu) bırakıp güneşe tapıklarını haber verdiği Kur'an'da yer alıyor. Bütün bunlardan anladığımız, hayvanlar âleminin kendi dilleri ile konuştuğu ve Allah'ı (Celle celâlehu) da zikrettiğidir.

Hayvanların konuşması ise, belirli frekanslarda ses çıkarma şeklindedir. Bu frekansları bizim şimdilik algılamamız mümkün değildir. Tıpkı, radyo ve televizyon dalgalarına yüklenen ses ve görüntüleri doğrudan algılayamadığımız gibi. Bazı hayvanların davranışlarına bağlı olarak değişen ses dalgalarının frekanslarını tespiti yönelik laboratuvar çalışmaları vardır. Bunları bizim algılayacağımız frekansa getirmek belki mümkün olabilir. Bir hayvandan çıkan ses frekansı, bizim ses frekansımıza adapte edilebilirse, o zaman o hayvanın konuşmasını anlayabiliriz. Ya da Allah (Celle celâlehu), Hz. Süleyman gibi bir kabiliyet verirse, o zaman da o hayvanların âlemine girip ne konuştuklarına şahit olabiliriz.

Şunu da ilave edelim ki, fen hayvanların davranış ve hareketlerini tespiti çalışır. Onların zikirlerini tespit fennin konusu değildir. Bu felsefenin ve dinlerin konusudur.

Soru 14- Hemen hemen gözle görülmeyen bir protoplazma damlacığına bakılırsa, bu şeffaf jelatinli maddenin hareket etmeye, güneşten enerji çekmeye kabiliyetli olduğu görülür. Bu tek hücre, bu şeffaf ve buğu manzarasındaki damlacık, içerisinde hayatın tohumunu saklamakta, onunla büyük-küçük bütün canlılara hayat aşılanmaktadır. Bütün hayat ondan gelmektedir. Bu damlacığa o özelliği kim vermiştir?

Cevap: Bu felsefî düşünce, Allah'ı kabul etmeyen evrimcilerin görüşüdür. Hayatı ve onun özelliklerini Allah'a vermemek için, kendiliğinden bir jelin teşekkül ettiği hurafesini ileri sürmekle kalmıyorlar, bütün canlılara protoplazma olarak adlandırılan bu jelin hayat aşladığını da ileri sürüyorlar. Demek ki, inkâr insanı bu kadar akıl ve mantık dışı harekete ve bu kadar hurafeleri kabul etmeye zorluyor.

Protoplazma damlacığından kastedilen, hücrenin içerisinde bulunan yumurta akı koyuluğunda sıvı bir maddedir. Her hücrede bulunur. Protoplazma veya sitoplazma olarak adlandırılır. Hücre içerisindeki bütün organelleri kuşatmıştır. Bütün kimyevî olaylar bu sitoplazma içerisinde meydana gelir.

Canlılar ya tek hücre veya çok hücreden meydana gelmiştir ve her hücre canlıdır, hayat sahibidir. Hücreler de üç temel kısımdan ibarettir. Birisi hücrenin dış kısmı ki, hücre zarı olarak ifade edilir, diğeri içeride çekirdeği, bir de protoplazmadır. Çekirdek protoplazma içerisinde yer alır. Protoplazma içerisinde ayrıca ribozomlar, mitokondriler, lizozomlar gibi yapılar bulunur. Hücrenin bütün bu kısımları “Hücre organelleri” olarak ifade edilir. Hücredeki her bir organelin yapısı, şekli ve görevi farklıdır. Hücre organellerinin hepsi, canlılık ve hayat özelliğine sahiptir. Fakat hayat bunun içerisindeki maddelerden değil, dışarıdan hücreye ve dolayısıyla hücre organellerine yansımaktadır. Çünkü hücrenin organellerini meydana getiren maddeler; karbon, hidrojen, oksijen gibi cansız ve hayatsız elementlerdir. Bu elementlerin bizzat kendilerinde ve bunlardan meydana gelen moleküllerde hayat özelliği yoktur.

Yeryüzünde küçük küçük aynalar farz edelim. Bu aynalarda güneşin görüntüsü vardır. Güneş bu aynaların içerisinde; ışığıyla ısıyla ve yedi rengi ile görünür. Şimdi aynalardaki bu güneşin görüntüsünün, ya doğrudan güneşten geldiği kabul edilecek, ya da bizzat aynanın kendi içerisinde çıktığı farz edilecektir. Bu ikisinin haricinde başka ihtimal yoktur. Her bir aynanın içerisinde güneşin çıkması imkânsızdır. Güneş maddesi itibarıyla dünyadan bir milyon üç yüz bin defa büyüktür. Böyle bir güneş küçük cam parçasının içerisine elbette yerleşemez. Demek ki, aynalardaki güneşin görüntüsü bizzat aynaların içerisinde

değil, güneşten gelmektedir. Zaten güneş ışığını çektiği zaman aynalar karanlıkta kalmaktadır.

İşte bütün hayat sahibi canlılar, ister organel seviyesinde olsun, ister tek hücre seviyesinde olsun, isterse çok hücreli yüksek yapılı canlı seviyesinde olsun, hepsinde de hayat ve canlılık dışarıdan doğrudan doğruya Allah'ın Hay isminin tecellisiyle hâsıl olmaktadır. Tıpkı aynalardaki güneşin görüntüsü gibi. Organellerin veya hücrelerin kendi içlerinde hayatı aramak ve o yapılara canlılığı vermek, aynalardaki güneşin görüntüsünü, bizzat aynanın içerisinden çıkıyor kabul etmek gibi gayet hurafe ve akıl ve bilim dışıdır.

Soru 15- Kader, özgür iradeyi sınırlamıyor mu? Bir kişiye parmaklarını hareket etme emri verildikten 0.5 saniye sonra kişi bunun şuuruna varmaktadır. Yani, fert karar vermeden önce beyinde karar verilmektedir. Bu durumda insan, bir hareketi yapmaya karar verip de onu yapıyor değildir. Kendisi için önceden belirlenen hareketleri yapmaktadır. Bu durumda özgür iradede söz edilebilir mi?

Cevap: Kaderin doğru anlaşılabilmesi için bir takım temel bilgilere ihtiyaç vardır. Kaderin bir manası plan ve program demektir. Yani, yapılacak bir şeyin **önceden en ince ayrıntılarına kadar belirlenip** planlanmasıdır. Cenab-ı Hak, kader hususunda bize fazla bilgi vermemiştir. Ancak, bizi mesul eden ve sorumluluk yükleyen hususları bildirmiştir.

Kaderi ikiye ayırmak mümkündür:

1-İzdirari kader

2-İhtiyari kader.

1-İzdirari kader, bizim irade ve ihtiyarımızın dışındaki kaderdir. Mesela, şu anne ve babadan meydana gelme, bu asırda yaratılmış olma, erkek ya da kadın olma gibi hususlar bu gruptandır ve tamamen bizim irademiz dışındadır. İrademiz haricinde olduğu için bunlardan sorumlu değiliz. Yani Cenab-ı Hakk'ın bize, *Sen niçin bu asırda dünya geldin?* gibi bir soru sormayacağını vicdanen biliyoruz.

2-İhtiyari kader ise, bizim irademize bağlı olan ve sorumlu olduğumuz kaderdir. Burada bize mesuliyet yükleyen, bizim kendi hür irade-mizle yaptığımız seçimimizdir. Ancak, bu seçimden önce bilgilendiril-memiz gerekmektedir. Yani yapmayı istediğimiz şeyin fayda ve zarar-larını, bize getireceği iyilik ve kötülükleri bilmeliyiz. Mesela, iki yol var. Birisi meyhaneye, diğeri de ibadethaneye gidiyor. Bu yolların sonunda yapılacak işlerin fayda ve zararlarını bilmemiz gerekmektedir. İşte Pey-gamberler ve kitaplar bunları bildirmek için Allah tarafından gönderil-miştir. Bunları bildikten sonra, Allah bizi seçimde serbest bırakıyor. Biz hangi yola gitmeyi niyet edersek, Allah onu yaratıyor.

İşte seçimdeki o iradeye, cüz'i irade veya niyet, ya da arzu diyoruz. Bu cüz'i irade, ya da bunun kullanımı, itibari bir emir, yani soyut bir kavram olarak kabul ediliyor. Mesela, bütün masterlar birer itibari emirdirler. Yani hariçte vücutları yoktur. Bir başka ifade ile soyut kavramlardır. Gelmek, gitmek, yemek içmek, uyumak v.s. gibi. İşte bunun gibi, cüz'i iradenin de hariçte bir vücudu yoktur, dolayısıyla bir varlık olarak kabul edilmediği için, o seçim kula verilebiliyor.

Meyhaneye veya ibadethaneye gitme fiilini yaratan Allah'tır. İnsanın buradaki sorumluluğu, niyet ve arzusundan kaynaklanmaktadır. Bu arzu veya niyet, ya da cüz'i iradesini kullanmakta tamamen serbesttir. İnsanın bu cüz'i iradesini kullanmada herhangi bir sınırlama veya zorlama olması halinde, insan ondan mesul olmaz. Hatta, o yolların nereye gittiğini, neyin yasak, neyin serbest olduğunu bilmediği zaman, yine sorumlu tutulmuyor. Sorumlulukta iradenin serbest kullanılmış olması esastır. Yani, Allah'ın külli iradesi, bizim cüz'i irademize tâbidir. Onun için mesuliyeti biz alıyoruz.

Bir diğer husus da, bizim ne yapacağımızı Allah'ın önceden bilmiş olmasıdır. Kader hususunda Cenab-ı Hakk'ın âlim ismi tecelli ediyor. O ismin düsturu ise, sadece bilmeye dayanıyor. Yani, bizim ne yapacağımızı biliyor. O'nun bizim ne yapacağımızı bilmiş olması, bizi yapmaya zorlamıyor. Mesela biz güneşin nerede ne zaman doğacağını biliyor ve ona göre takvim yapıyoruz. İşte takvim bir bakıma güneşin kader def-

teridir. Biz takvimde güneşin doğuş vaktini yazdığımız için güneş ona göre doğmuyor. Onun doğuş vakitlerini biz önceden bildiğimiz için, bir bakıma güneşin kader defterini takvime yazmış oluyoruz.

İşte insan da daha fiillerini yapmadan önce Allah onun neleri yapacağını bildiği için yazıyor. Yoksa O yazdığı için biz o filleri işliyor değiliz.

Sonuç olarak, insan cüz'i iradesi ile isterse küfür yolunu, isterse iman yolunu, tercih edebilir. Allah insanın küfür yoluna gitmesinden memnun değildir. O bakımdan inkâr yolunun seçilmesi halinde insan, Cehennemin şiddeti, dehşeti ve azabı ile tehdit edilmekte, yapılan yanlışlardan her an tövbe ile dönüşü teşvik edilmekte, işlediği bir kötülük veya günahı bir yazılmakta, iyilikleri ise, ondan başlamakta, bazen bir iyiliğe karşı otuz bin veya kırk bin sevap verilmektedir.

İnsan bedeninde iş gören ruhtur

İnsanın bir işi yapma hakkında verdiği kararın beyindeki tespiti, beyin hücrelerinin verdiği sinyalle mümkündür. Hâlbuki şuursuz atomlardan meydana gelen ve bir et parçası olan beyin hücrelerinin bir konu hakkında şuurlu karar alması mümkün değildir. Bu işi yapan ruhtur.

Aynı şekilde, insanda görmeyi sağlayan göz değil, ruhtur. Ruh, dünyayı göz penceresinden seyretmektedir. Göz olmayınca ruh, görme fiilini yapamamaktadır. Tıpkı, odada oturan birisinin, dışarıyı pencereden seyretmesi gibi. Dışarıyı gören pencere değil, insandır. Ancak, pencere olmaması durumunda, insan dışarıyı göremez.

İşte insanın aldığı bir takım emir ve kumandalar, niyet ve kararların mercii, mekânı beyindir. Fakat burada iş gören, kararı alan ve uygulama safhasına koyan ruhtur. Nitekim, ölen bir kimseden ruh çıktığı için, beyin hücreleri mevcut olduğu halde, bir takım fiil ve davranışları yapması mümkün değildir.

Yukarıda beyin hücreleri üzerinde karar verme süresi ile ilgili yapılan deneyde gözden kaçırılan nokta ruhun varlığıdır. Onların ölçtüğü, hücrelerin fizyolojik davranışı ve tepkisidir. Kararın önceden verilmiş olduğunu iddia

ettikleri varlık ise, ruhtur. Ruh hayal suretinde hareket ettiği için, hızı bizim algıladığımız zaman ve mekân boyutunu aşmaktadır. Mesela, en hızlı hareket eden cisim güneş ışığıdır. Güneşten bize ışık 8 dakikada geldiği halde, biz hayal suretiyle bir anda güneşe gidip gelebiliriz. Dolayısıyla ruhun insan bedeni üzerindeki tasarrufunda ve onu idaresinde zaman, mekân, uzaklık ve yakınlık söz konusu değildir. Ruha göre uzak ve yakın bir hükmündedir. Elektrik iletimine bağlı vücut hareketlerinin zamanı ve süresi ile, ruhun karar verme ve uygulama süresinin kıyaslanması mümkün değildir.

İşte bu konuda yapılan deneylerde gözden kaçan nokta, bu ruhun varlığıdır. Hadiseye bu pencereden bakılınca, insan bir takım fiilleri yapmaya, ya da yapmamaya, serbest ve hür iradesi ile kararı kendisinin verdiğini, bunun üzerine Cenab-ı Hakk'ın o fiili yarattığını bilir. Sorumluluğu da üzerine alır.

Soru 16- Kur'an'da; *Bütün canlılar ölümü tadacaktır* buyruluyor. Oysa bir hücreli canlılar bölünerek çoğaldığı için ölümü tatmıyor? Bunu açıklayabilir misiniz?

Cevap: Her canlının kendine has özellikleri vardır. Ancak, bütün canlılarda, yani bitkilerde, hayvanlarda ve insanlarda; büyüme, gelişme, farklılaşma ve üreme gibi kanunlar büyük oranda benzerdir. Özellikle hayvanlar ve insanların her bir ferдинin, kendine has müstakil bir ruhu vardır.

Tek hücreli canlılar için de durum böyledir. Bunlar çoğalmaları sırasında, ister eşeyli çoğalsın ve isterse eşeysiz çoğalsın, bir veya birden fazla fert hâsil edebilirler. Meydana gelen her bir yavru ferдин yaşaması ve hayat seyri, annesinden ya da babasından tamamen bağımsızdır. Bu bakteri de olsa, virüs de olsa durum aynıdır. Dolayısıyla her bir ferдин fitri bir ömrü vardır. Bu fitri ömrü tamamlayanlar hayat sahnesinden çekilirler. Bir canlı şayet yavru meydana getirmişse, o canlının nesli bu fertlerle devam eder. Ama onları da sonuçta bir ölüm beklemektedir.

Demek ki, Kur'an'da geçen; *Bütün canlılar ölümü tadacaktır* beyanının, canlıların mevcut durumuyla çelişen bir tarafı yoktur. Yani, her canlı belirli

bir süreden sonra hayat sahnesinden çekilerek ölümü tatmaktadır.

*Ölüm güzel şey, budur, perde arkasından haber,
Ölüm güzel olmasaydı, ölür müydü Peygamber*

(Necip Fazıl Kısakürek)

Soru 17- Açılıp kapanan sonsuz evren modeli, salınım yapan evren modeli, deneyle ispatlanabilir mi? Yoksa Yalan mıdır bu iddialar?

Cevap: Bir yaratıcının varlığını ve ezeli oluşunu akıllarına

sığdıramayan materyalist felsefe taraftarları, maddenin ezeliyetini kabul ederek ona sonsuzluk isnat etmektedirler. Onlara göre madde ezelden beri vardır. Yani maddenin var olmasında bir başlangıç noktası yoktur. Dolayısıyla sonu da olmamalıdır.

Aslında bu görüş yeni de değildir. Milattan önceki devirlere kadar uzanmaktadır. Bu görüşü savunanların başında Demokritos (MÖ 460-370), Leukippos (MÖ 500-440), Epikür (MÖ 341-270) ve Lukretius (MÖ 98-55) gelir. Bunlar maddenin atomlardan meydana geldiğini ve atomların ezelden beri var olduğunu ve yok edilemeyeceğini savunan ateist ve materyalist bir felsefeye sahiptirler.

Bu düşünce tarzıyla kâinatın ortaya çıkışını açıklamak için farklı modeller geliştirilmiştir. İşte bu görüşlerden birisi de **Pulsatif kâinat modelidir**.

Friedmann-Lemaitre, varlıkların ortaya çıkışıyla alakalı “Pulsatif Kâinat Modeli”ni ileri sürmüşlerdir. “*Genişleyip büzülen kâinat modeli*” olarak da adlandırılan bu düşünceye göre, kâinatın başlangıç ve sonu yoktur. Yani bütün maddelerin ezeliyeti söz konusudur. Madde ezelden beri vardır. Dolayısıyla sonu da olmayacaktır. Buna göre kâinat, sonsuz zaman içinde, sabit zaman aralıklarıyla genişleyip büzülme hareketleri yapar. Bu teorinin izahta güçlük çektiği husus, kâinatın kapanması sırasında sıfır hacimde sonsuz yoğunluğa erişecek olan kâinatın, uzay-zaman sınırları dışına çıkmaktan nasıl kurtulacağıdır. Fizik kanunları, bu noktanın eşğinde kâinatın geri tepmesinin imkânsız

olduğunu ortaya koymaktadır. Meselâ güneşin birkaç misli bir kütleyle sahip bir yıldız, yakıtı bitip kendi üzerine çökmeye başladıktan sonra, “**Schwarzschild yarıçapı**” olarak adlandırılan bölgenin içine girdiği anda sıfır hacim ve sonsuz yoğunlukta toplanarak siyah delik hâline gelir. Böyle bir noktaya ulaşmış yıldızın uzay-zaman ve fizik kanunlarıyla alakası kesilmiştir. Dolayısıyla kendi üzerine çöküş sırasında böyle bir eşik noktadan bir yıldız bile kendisini kurtaramazken, kâinat gibi sonsuz bir kütlenin bu kritik noktadan dönüp nasıl tekrar açılmaya başlayacağı, Pulsatif Kâinat Modeli’nin izah edemediği bir husustur.

Bir yaratıcıyı kabul etmeden kâinatın şeklini ve meydana gelişini açıklamak nasıl mümkün olacaktır? Kâinattaki varlıkları, Allah’ı devre-den çıkararak açıklamak mümkün değildir. İşte mümkün olmadığı da ortadadır. Milattan önce başladılar, kâinatın ve varlıkların nasıl meydana geldiği hususunda hâlâ bir milim yol alamadılar, kıyamete kadar da almaları mümkün değildir. Birisinin söylediğini diğeri çürütüyor. Onun iddiasını da bir başka felsefeci çürütüyor. Bunların misali, çölde gözü bağlı kimsenin kum taneleri arasında altın aramasına benzer.

Siz bırakın onları, kendi batıl inançları içerisinde çırpınıp dursunlar. Bu âlemlerin sahibi ne diyor? O’nu dinleyin. Kâinatı altı günde (yani devrede) yarattığını beyan ediyor. Bütün varlıkların ölümlü olduğunu, ahrette tekrar yaratılacağını bildiriyor. Yaratılışa bu açıdan bakılırsa hakikate yaklaşılr.

Allah bütün kâinatı yokluk âleminden bu âleme sonsuz yoğunlukta, sıfır hacimde ve trilyonlarca derece sıcaklıkta bir varlık olarak çıkarmıştır. Bu yapının genişlemesiyle sıcaklık derecesi de düşmüş, belirli bir sıcaklıkta atom altı parçacıkları ve daha sonra atomlar teşekkül etmiştir. Yaratıcı, zamanla atomlardan meydana gelen maddeyi uzayda şekillendirip galaksileri ve gezegenleri hâsıl etmiştir.

Soru 18- Maddenin ezeli olduğunu kabul edip, galaksilerin ve canlıların bu maddeye Allah’ın biçim vermesiyle meydana geldiğini düşünen kişinin inanç açısından durumu nasıldır? Eski peygamberler, Big Bang konusunu ümmetlerine anlatmış mıdır?

Cevap: Madde ezeli değildir. Ezeli ve ebedi olan sadece Allah'tır. Bütün mahlûkatı O yaratmıştır. Kendisi yaratılmamıştır. Yaratılmış olan ne varsa, mahlûktur, ilah olamaz. Maddenin ezeli olması demek, Allah'ın ezeliyetinin yanında, O'na eş veya şerik olan maddeyi de ayrı bir ilah gibi kabul etmek demektir.

Madde niçin ezeli olacaktır? Maddenin ezeli olması, Allah'ın hükmünün haricinde olması demektir. O maddeyi, Allah'ın haricinde ya başka bir ilah var edecektir, ya da o madde kendisi bir ilah gibi, hiçbir dış güç olmadan meydana gelmiş olacaktır. İslâmiyet'teki ilah anlayışı, böyle bir inancı kabul etmez. Böyle bir yaklaşım ve inanç içinde olan İslâm dininden çıkar.

Ancak, maddenin ezeli olabileceğini hayal etme veya tasavvur etme, ya da fikir yürütme insanı İslâm dininden çıkarmaz. Çünkü, hayal, tasavvur, tefekkür, fikir yürütme, tahayyül hüküm değildirler. Aynı şekilde, küfür üzerinde fikir yürütme insanı kâfir etmez. Yani Allah'a inan bir kimse, maddenin ezeliyetini kabul edip Allah'ın varlığını kabul etmeyen bir kimsenin düşünce halini veya fikir dünyasını anlama sadedinde, kendisini onun yerine koyarak o hali tefekkür etmesi, onu mesul etmez. Fakat, o düşünce veya kanaati kabul veya tasdik bir hükümdür, insanı mesul eder.

Kısaca beyan etmek gerekirse, bir şeyin bilinmesi başka, onun kabul edilip inanılması başkadır. Siz maddenin ezeli olduğunu kabul eden görüşü ve onun gerekçelerini bilebilirsiniz. Öğretmensiniz, bazı felsefecilerin maddenin ezeliyetini kabul ettiklerini anlatabilirsiniz. Bir meselenin ilmen bilinmesi başka şeydir, o şeyin hakikat olduğuna inanmak ayrı şeydir. Bir Müslümanın, maddenin ezeliyetini tasdik ve kabul etmesi onu İslâm dininden çıkarır.

Eski peygamberlerin, Big Bang konusunu ümmetlerine anlatıp anlatmadığı bizce meçhul. Big Bang nedir? Big Bang kâinatın ilk defa nasıl yaratıldığını ve hangi safhalardan geçtiği konusunu araştıran, açıklamaya çalışan bir düşünce tarzıdır. Gerek bizden önceki insanlara, gerek bizim devrimize ve gerekse bizden sonraki insanlara, peygamberlerin ulaştırmak istedikleri temel prensipler hep aynı olmuştur. Sadece muhatabın anlayışına göre izahta belki biraz değişiklik söz konusudur. Ama temel prensipler hep aynıdır.

Bu ana tema da; atomdan galaksilere kadar her şeyi, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah yaratmıştır. Dünya bir imtihan yeridir. Ölümden sonra herkes yeniden diriltilecek ve dünyadaki yaptıklarından ve yapması gerekip de yapmadıklarından hesaba çekilecektir. Dünyada Allah'ın emirlerine uyanlar Cennetle mükâfatlandırılacak, uymayanlar da Cehennemle cezalandırılacaktır. Diğer hadiseler bunların yanında birer teferruatı ve bu temel prensiplere açıklık getirdiği ve destek verdiği oranda insanların ilgi ve alakasını celp etmiş, değer verilmiştir. Yani, Allah'ı bilen ve O'na itaat eden bir kişi için, kâinatın üç dakika içinde şekillenmiş olmasıyla, on üç dakika içinde şekillenmiş olması, yurkarda sayılan temel prensipler açısından önemli değildir. Çünkü o kimse, her şeyin Allah tarafından yaratıldığını kabul ve tasdik etmektedir. Yaratılışın şekli ve mahiyetinin nasıl olduğu hususu, o kimseye göre çok da önemli değildir. O hadise, sadece bu konu ile ilgilenen bilim adamlarının gündemini işgal eder.

İşte bütün peygamberlerin ümmetlerine bildirdiklerini bu açıdan değerlendirmek gerekir. Dolayısıyla geçmişteki insanların mesela atomu ve hücreyi bilmemiş olmaları, onların iman ve inançları açısından bir noksanlık değildir.

Günümüz insanı ise, atom ve hücrenin yapı ve fonksiyonlarını bilir, ama bunu tesadüf ve tabiata verirse, dinden çıkar, Allah'a verir ve O'nun sanat eseri olarak mütalaa ederse, manevi makamı yükselir.

Geçmişte insanların bilgileri basitti. Ama o insanların inançları tam idi ise, bir problem yoktur. Günümüz insanının çevresi ve kâinat hakkında bilgisi oldukça geniştir. Buradan Allah'ın varlığına kolayca ulaşıyorsa mesele yoktur. Fakat edildiği bu bilgiler, onu bir yaratıcıdan uzaklaştırıyorsa, işte esas problem o zaman başlamaktadır. Maalesef günümüzde pek çok kimse, bilime bir din gibi inanmakta, bir yaratıcının varlığı onun âleminde fazla yer işgal etmemektedir. Bazı insanların bu zayıf damarından istifade etmek isteyen art niyetli kişiler ise, inançsızlığa dayalı, bir takım felsefî düşünce ve kanaatlerini, bilimsel bilgi gibi takdim etmekte ve geçmişteki insanlardan daha fazla, günümüzdeki insanların Allah'la arasını açmaktadırlar.

Bu bakımdan bir kimse için, kâinat hakkında ne kadar bilgi sahibi olduğu değil, Allah'ı bilip bilmediği önemlidir. Çünkü insanın hayatının ve yaratılışının esas gayesi, Allah'ı hakkiyla tanıyıp O'na itaat ve ibadet etmektir. Böyle inanç penceresinden kâinata bakan insan, ne kadar bilgi sahibi olsa, Allah'ı o kadar daha iyi tanımış ve anlamış olacaktır. İşte buna Allah'ı bilme ilmi veya marifetullah deniyor.

Maddenin ezeliyetinin kritiği

Maddenin temelini atomlar teşkil eder. İzotoplarıyla birlikte bilinen yaklaşık 114 atom vardır. Bu atomların nasıl ortaya çıktığı, ya da kim tarafından var edildiği konusu, insanlık tarihi boyunca tartışma konusu olmuştur. Belirli bir süre, felsefeciler, maddenin bir yaratıcısı olmadığını ve ezelden beri hep var olageldiğini savunmuşlardır.

Atomlar, temel yapı olarak, çekirdek ve onun etrafındaki elektronlardan meydana gelirler. Ayrıca her bir atomun kendine özgü bir yapısı vardır. Atomun çevresinde yer alan elektronlarla çekirdekte bulunan protonları dengede tutan elektromanyetik kuvvetler ve çekim kuvvetleri vardır. Atomun yapısında; nötron kuark ve nötriyo gibi daha küçük parçacıklar da bulunmaktadır. Gerek elektronlar ve gerekse protonlar belirli yörüngelerde dönmektedirler.

Kısaca söylemek gerekirse, her bir atomun yapısını teşkil eden atom altı parçacıkların bir araya gelerek atomu teşkil etmesi ve belirli bir karakter göstermesi; sonsuz ilim, irade ve kudreti gerektirmektedir. Hâlbuki atomlarda veya atom altı parçacıklarda bu özellikler yoktur. Atomları yokluk âleminden çıkaracak ve onların her birine has özeleklikleri verecek ilim, irade ve kudret sahibi, gören ve bilen bir yaratıcı olmadan bunların ortaya çıkması mümkün değildir. Dolayısıyla atomlar ve onlardan meydana gelen madde ezeli olamaz. Bilen ve gören ve her şeye gücü yeten bir yaratıcı tarafından var edilmiştir.

Soru 19- Meyve iç kurtları nasıl teşekkül etmektedir?

Cevap: Meyve iç kurtlarının meydana gelmesinde, bazı sebepler görev almaktadır. Bunların nasıl meydana geldiğini bilmeyen kimseler, meyvenin kendisinden geldiğini, ya da kendiliğinden ortaya çıktığını zannetmektedirler. Bu konuda en çok insanı yanıltan kiraz meyvesindeki iç kurtlardır. İlk bakışta, dışarıdan meyvenin içine hiçbir girişin olmadığı görülmektedir. Öyleyse meyve iç kurdu burada nasıl teşekkül etmiştir?

Şimdi bunu anlamak için kiraz meyvesinin ilk teşekkülüne dönerek gelişmeleri adım adım takip edelim. Kiraz meyvesi, kiraz çiçeğinin gelişmesi ve farklılaşmasıyla meydana gelir. Başlangıçta çiçekte dişi organ denen ve meyveyi verecek olan taslak vardır. Aynı çiçekte, çiçek tozlarını taşıyan erkek organlar da mevcuttur. Çiçekteki organlar belli bir olgunluğa ulaşınca, çiçek tozları tarafından tozlaşma olur ve böylece döllen ve meyve tasladığı denen yumurtalık gelişmeye başlar. Henüz taç yapraklar düşmeden bu safhada, kiraz iç kurdu keleş tarafından, bu meyve taslağına, yani çekirdekle zar arasına yumurta bırakılır. Bu yumurta, zamanla gelişen meyvenin dış kabuğunun içinde kalır. Bırakılan yumurtadan kurtçuk çıkar ve meyve ile beslenir. Her kiraz meyvesinde ancak bir tane meyve iç kurdu bulunabilir. Bunun sebebi de şudur:

Döllenmiş meyve taslağına yumurtayı bırakan keleş, bu meyve taslağının etrafını bir sıvı ile sıvar veya bir koku bırakır. Tıpkı bir elmanın etrafının elma şekeri tarafından sarıldığı gibi. Dolayısıyla, daha sonra buraya gelen keleşler, bu meyveye kurt bıraktığını anlarlar ve ona yumurta bırakmazlar.

Her meyvedeki iç kurdun gelişmesi ve yumurta bırakılma devreleri ve bu yumurtaları bırakan canlılar farklılık gösterir. Meselâ, elma iç kurdu yumurtaları, genelde elma meyvesi fındık büyüklüğüne ulaşınca bırakılmaktadır. Meyvelerin cinsine göre yumurta genelde sineğin yumurta hortumuyla meyvenin içine bırakılmaktadır. Bu hortumun açtığı delik, zamanla meyvenin gelişmesi esnasında kapatılmaktadır. Biz de, o kurtçuğun meyvenin içine nasıl girdiğini çözememekteyiz. Zamanla meyvenin içinde yumurta-

dan çıkan kurtçuk, meyve içi ile beslenir ve meyve iç kurdu şeklini alır.

Sonuç olarak; meyve kurtları değişik şekillerde teşekkül etmektedirler. Ancak hepsinde ortak nokta, mutlaka bir canlının ürünü olmalarıdır. Kelebek veya sinekler, yumurtalarını, doğrudan çiçek teşekkülü esnasında bırakmakta, ya da, belli bir olgunluğa ulaşmış meyvelerin içerisine hortumlarıyla koymaktadırlar. Meyvenin içerisinde bu yumurtalardan kurtçuklar çıkmakta ve gelişerek meyve iç kurdunu hâsıl etmektedirler.

Soru 20- Meyvelerin tadının güzel olması, evrimcilere göre insanların atalarının ağaçlarda yaşayıp bu meyveleri yemek zorunda oluşlarına bağlıdır. Bunların tadına alıştıkları için; “Bize güzel geliyor” diyorlar. Bunun hakikati nedir?

Cevap: İnsan, doğrudan insan olarak yaratılınca meyvelerin tadını alamaz mı? Meyvelerin hangi tatda olduğunu bilmek için önce hayvan olmak mı gerekiyor? Bu nasıl bir mantık ve düşünce tarzıdır. Bu iddiayı ortaya atan evrimciler, Allah’ı inkâr etmek için akıllarına gelen her yalanı söylemekten çekinmiyorlar.

İnsanlar için yaratılmış olan meyve ve sebzelerin haddi hesabı yoktur. İnsanlar ilk devirlerde büyük oranda tabii olarak yetişen meyvelerden faydalanmışlardır. Zamanla bunların bir kısmı aşılama yoluyla daha da geliştirilmiştir.

Sen de hem kendi nefesine ve hem de o iddiayı ileri sürenlere dersin ki; *Hayvanlar için meyvenin lezzetli olması çok önemli değildir. Karnını doyurmak için yaprak da yer, acı meyve de. Kâinat, bağıyla, dağıyla, bostanıyla, sebze ve meyvesiyle asıl bizim için yaratılmıştır. Allah bizleri en mükemmel şekilde insan olarak yaratmış, bütün kâinatı bizim emrimize vermiştir. O kâinatın bütün güzelliklerinden faydalanalım diye, gözlerin en güzelini bize hediye etmiştir. Yediğimiz her şeyin tadını alalım diye ağızımıza dil, yaratılışımızı tefekkür edelim diye kafamıza akıl yerleştirmiştir. Kendisinin bilelim diye Kitap ve bir de rehber olarak peygamber göndermiştir. Ben sizin felsefecilerinizi değil, o rehberi ve kitabı dinleyeceğim ve onun hükümleriyle amel edeceğim. Böylece Rabbimin beni insan olarak yaratmış olmasına ve bütün varlıkları ve nimetleri benim emrime vermesine külli bir şükür ve teşekkür edeceğim.*

Soru 21- Mucizevî olayları bile normal kabul eden, Allah'ın emirlerini eşyanın özelliği zannedenlere, Cenab-ı Hakk'ın faaliyeti nasıl anlatılmalıdır?

Cevap: Fen sahasında bilgi sahibi olmak, Allah'ı bilmek için yeterli değildir. Allah'ı tanımak, O'na iman ile olur. O imanın şartı da, Allah'ı bulmak ve bilmek için fert kendi cüz'i iradesini sarf edecek, bu yeterli değildir, Allah da iman nurunu lütfedecektir. Bir kimse bu iman nurundan mahrum ise, binlerce fenni bilse de Allah'ı bulamaz ve bilemez.

Allah'ın kâinattaki icat ve tasarrufunu anlamak kolay değildir. İşin zorluğu, nefsin Allah'ı kendine kıyas ederek, O'nun icraatını kendi icraatına benzetmeye çalışmasından kaynaklanmaktadır. Hâlbuki Allah'ın sıfatları insanın sıfatlarından farklıdır. Nefis genelde Allah'ı kendine kıyas ederek; *Ben diyor, aynı anda iki elimle en çok iki iş yapabilirim. İlah da bundan biraz daha fazla iş yapabilir* gibi bir kıyasla O'nu tanımaya çalışıyor ve oradan hataya düşüyor ve böyle bir anlayışla herkes kendine göre âleminde bir İlah modeli çiziyor. Tabiidir ki, böyle bir İlah anlayışıyla kâinattaki olayları ve özellikle canlıların yaratılışını anlamak mümkün değildir.

Allah kendisini bize nasıl tarif ediyor, biz ona bakmalıyız. İhlâs suresinde Cenab-ı Hak, kendisini bize şöyle tanıtıyor; *O doğmamış ve doğrulmamıştır, her şeyi O yaratmıştır. O ise, yaratılmamıştır. Yaratılmış olarak ne düşünülse, o İlah değil mahlûktur. O hiçbir şeye muhtaç değildir, her şey O'na muhtaçtır. Sıfatları zatındandır.*

Sıfatların zatından olması demek, o sıfatların olmaması veya sınırlı olması halinde o İlah olamaz demektir. Mesela, kudret sıfatı O'nun varlığının gereğidir. Bunun manası, kudreti sınırlı olan veya kudreti olmayan İlah olamaz demektir. Kudreti sınırsız olduğu için az-çok, büyük-küçük O kudrete göre birdir. Yani, bir atomu kaldırmadaki iradesinin tecellisi ne ise, bütün kâinatı kaldırmadaki iradesinin tecellisi aynıdır. Bir başka ifade ile, bir atomu nasıl yaratıyorsa, Cennet ve Cehennem de dâhil, bütün kâinatı yaratmadaki kudretin ve iradesinin tecellisi aynıdır. Hatta Cenab-ı Hak, bu mevcut kâinatın sonsuz katı kadar daha kâinat yaratacak olsa, yine iradesinin ve kudretinin

tecellisi, bir atoma yaratmada ne ise o kadar olacaktır. Yani Allah için bir atomu yaratmakla, sonsuz kâinatı yaratmak arasında fark yoktur.

Allah'ın eşyadaki tasarrufu emir ve irade ile dir. Bunu akla bir derece yaklaştırmak için, güneşin aynalardaki tecellisini ve görüntüsünü dikkate alabiliriz. Güneşi akıllı ve şuurlu farz etsek, ışığındaki yedi rengi de onun; görme, işitme, ilim, kudret gibi yedi sıfatı olsa, bir anda ışığı ile bütün bitkilerle ve cisimlerle temastadır. Yeşil rengi görmesi olsa, bir anda bütününü görür, sarı renk işitmesi olsa, bütün bitkilerin sesini birden işitir, biri diğerine mani olmazdı. Kırmızı rengi kudreti olsa idi, bir anda bütün bitkileri yaratır, biri diğerine engel teşkil etmezdi.

Allah'ın kâinatta emir ve irade ile tasarruf yaptığını, “Ol” emriyle bütün atomlara emir vererek, cisimleri yokluk âleminde varlık âlemine çıkardığını bilgisayar programıyla bir derece anlayabiliriz.

Beş yüz metre karelik desenli bir halı programını bilgisayarda farz edelim. Bu program bir bakıma halının kader defteridir. Yani halı bu programa göre dokunacaktır. Makine saatte bir metre kare dokusa, bu iş için 500 saat gerekir. Dokunacak halı ipliklerden, iplikler moleküllerden, molekül de atomlardan meydana gelmektedir. Biz, bilgisayara bağlı olan makinenin düğmesine bir defa basarak, adeta “Ol” emriyle, beş yüz metre kare halıda görev alacak milyarlarca atomu yönlendirmiş oluyoruz ve beş yüz saat sonra hangi atomlarla hangi şekillerin meydana geleceğini biliyor ve o emri veriyoruz.

Her bir çiçeğin, her bir ağacın programı da tohumunda veya çekirdeğinde, her bir hayvanın genetik yapısı hücre çekirdeğinde Allah tarafından kaydedilmiştir. Allah'tan Ol emrini alan varlıklar, bu genetik program doğrultusunda zaman sayfasında adeta bizim halıyı dokuduğumuz gibi, atomlarla dokunmaktadır.

Bir kumandan, “Yürü” emriyle bir askeri yürüttüğü gibi, aynı emirle bir milyon askeri de yürütür. İşte Allah'ın da atom ve moleküllerde Ol emriyle iradesi tecelli eder ve ne arzu ediyorsa, o yaratılır.

Bu yaratılışı biz kendimiz anne karnında yaşayarak geldik. Aynı şekilde tavuk yumurtasını kuluçka makinesinde 21 gün, saniye saniye görerek takip ediyoruz. Burada fizik, kimya ve biyoloji kanunları çerçevesinde ortaya çıkan değişiklikleri izliyoruz. Ama sodyum, potasyum, kalsiyum gibi elementlerin nasıl hayat sahibi bir varlık haline geldiğini anlayamıyoruz. Çünkü emir ve irade, varlıkla bizzat temas yoktur. Emir verilir varlık ortaya çıkar. Bizim yaptığımız işlerde bizzat cisimle bizim temasımız söz konusu olduğu için, nefis yaratıcıyı hep kendisine kıyas ediyor, o zaman da işin içinden çıkamıyor.

Biz bir elma yapmak istesek, bunun için naylon veya kâğıt parçalarını kesip, yapıştırmanız gerekir.

Allah'ın icraatı ise, elementlere *O!* diyor, onlar da kendilerine çizilen plan ve program dâhilinde elmayı teşkil ediyorlar. Bunu herkes kendi âleminde mukayese ederek O İlahî gücün kâinattaki tasarrufunu bir derece anlayabilir.

İlimiz çok sınırlı olduğu için, O'nun icraatlarını, hakkıyla bilip anlamamız mümkün değildir. Bu misaller sadece o hikakatlerin anlaşılmasını akla yakınlaştırmak içindir.

Soru 22- Neden Batıdaki üniversitelerde tüm bilim adamları evrimi destekliyor? Batı'da yaratılışı da destekleyen ünlü biyologlar da var mıdır?

Cevap: Batı dünyasında bütün bilim adamlarının evrimi desteklediği iddiası, hakikate uygun değildir. Orada pek çok bilim adamı evrimi felsefi bir düşünce tarzı olarak alır. Bir kısmı da doğrudan yaratılışı kabul eder. Ancak, evrim karşıtı düşüncede olanlar akademik baskı altında oldukları için, bir kısmı açıktan evrime cephe almaktan çekinmektedirler. Bir kısmının da evrim karşıtı görüşlerine ilmî dergi ve kitaplarda yer verilmez. Çünkü dini dergilerin idarecileri dahi, insanın maymun soyundan geldiğini inanan evrimcilerin elindedir. Onlar, evrime gölge düşürecek en küçük bir evrim karşıtı düşünceye de müsaade etmezler. Onlar için bu konudaki fikrin ilmî olması önemli değildir. Önemli olan, yazı veya makalenin bünyesinde evrime karşı bir görüş barındırmamasıdır. Hal böyle olunca, işin

içinde olmayanlar, bütün bilim adamlarının evrimi desteklediğini düşünürler. Zaten evrimcilerin de istediği budur. Yani, toplumda bütün bilim adamlarının evrimi desteklediği propagandasını yaymaktır.

Soru 23- Ruh, bir solucanın ikiye bölünmesiyle tek mi kalır, yoksa her birinin ruhu ayrı mı olur?

Cevap: Solucan her hangi bir yerinden bölündüğü zaman, bunun bir tarafında baş, diğer tarafında kuyruk kalır. Bu parçalardan sadece baş kısmı canlı kalır. Kuyruk kısmı ölür. Baş kısmının olduğu kısımdaki kopan yer zamanla tamamlanır.

Canlıların en alt mertebesini bitkiler teşkil eder. Bitkinin bir dalını koparıp diktığınız zaman, onda da büyüme ve gelişme kanunları icraatını gösterir ve yeni bir fert teşekkül eder. Bitkilerde bildiğimiz manada ruh yoktur. Bitkilerde ruhun vazifesini, büyüme, gelişme ve farklılaşma gibi bir takım kanunlar görmektedir.

Hayvanlarda ise, bu büyüme, gelişme ve farklılaşma kanunları bir bütünlük göstermekte ve harici bir vücut giyerek ruh adını almaktadır.

İnsandaki ruh ise, büyüme, gelişme, farklılaşma, işitme ve görme gibi kanunların yanında, korku, endişe, hayal, hafıza ve merak gibi pek çok hissiyat ve duygunun da yer aldığı harici vücut giydirilmiş bir emri itibaridir, bir kanunlar mecmuasıdır. Mükemmel bir yapıda ve çok fonksiyonel bir mahiyettedir.

Gerek hayvanlarda ve gerekse insanlarda her ferdin ruhu müstakildir. Ayrıdır ve kendine hasır. Ait olduğu canlıda görev yapar ve onun ölümüyle hayata veda eder. Bir ruh, her hangi bir canlıda görev aldıktan sonra ikinci bir canlıya geçmez. Ama canlıların maddesi öyle değildir. Maddi atomlar, yani elementler, bir canlıdaki görevi bittikten sonra başka bir canlıda tekrar görev alabilirler.

Ahrette insan diriltildikten sonra, bu ruhu da ruhlar âleminden gelip cesedin içerisine girecek, dünyada işlediklerinin hesabını verdikten sonra mükâfat veya ceza görecekler.

Soru 24- Şeyanın, insanın evrimi konusunda kafamızı karıştırmaması için ne yapmalıyız?

Cevap: Önce bir noktada anlaşalım. Siz bir paleontolojist misiniz? Antropolog musunuz? Biyolog musunuz? Yani, evrim sahasında görüş ileri sürerlerle mesleğiniz itibariyle görüş alış-verişinde mi bulunmak istiyorsunuz? Yoksa bu konularda ihtisası olmayan, sadece evrimcilerin ve yaratılışçıların insanın geçmişiyle ilgili ne söylediklerini öğrenerek ona göre iman etmek mi istiyorsunuz? Şayet birinci gruba giriyorsanız, bir diyeceğimiz yok. Bu konuda her gün yeni bir görüş ileri sürülür. Siz de ona göre bir kanaat sahibi olursunuz. O zaman zaten şeytanın sizi yanlış yönlendirmesi gibi bir endişeniz olmaması gerekir. Çünkü bu konular, bu sahanın elemanları için bir iman meselesi olmaktan çok, bir fikir ve düşünce meselesidir.

Şayet siz ikinci grupta iseniz, yani sadece buradan elde edeceğiniz bir takım hakikatlerle insanın geçmişini öğrenip ona göre iman etmek istiyorsanız, yanlış yoldasınız. Çünkü bu felsefî düşünce sahasına şimdiye kadar, zayıf imanla girip de sağlam imanla çıkan olmamıştır. Bu felsefî saha, ibn-i Sina ve Farabi gibi sağlam iman sahibi dâhileri, uçurumdan uçuruma atmış, yalçın kayalıklardan aşağıya fırlatmış, bazı İslâm âlimleri bunlara, adi bir mümin derecesini ancak verirken, bazıları bunların imansız gittiğine hükmetmiştir.

Şimdi ben size soruyorum. Bir antropolog veya bir biyolog, dünyanın her hangi bir köşesinde birkaç fosil bulunduğunu, bu fosillerin insanın daha aşağı bir canlıdan evrimleştiğini gösterdiğini iddia etse, sizin bu iddianın doğru ve yanlışlığını tetkik etme imkânınız var mı? Cevabınız muhtemelen “Yok” olacaktır. Bazı felsefeciler ve basın grubu da zaten böyle bir haber için can atıyor. Onlar hemen bunun doğruluğunu iddia edeceklerdir. Belki de o iddia, 2-3 sene sonra çürütülecektir. Peki, siz o zaman ne yapacaksınız? Hangi felsefecinin arkasından gideceksiniz.

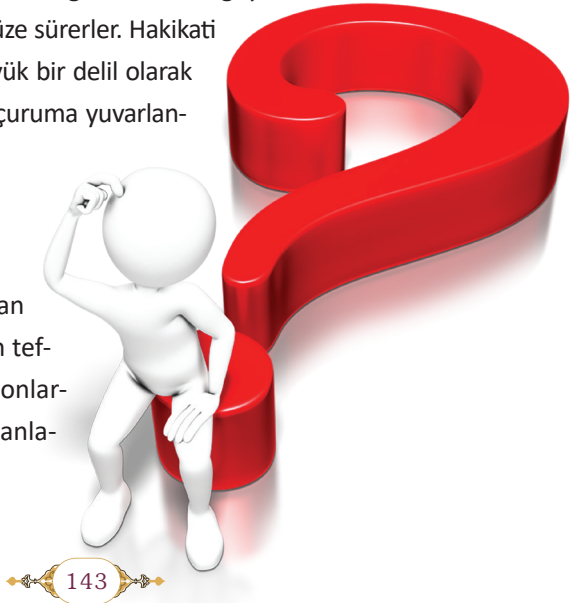
Burada kısaca şunu söylemek istiyorum. Şayet sizin imanınız felsefecilerin iddia ve delillerine göre şekillenecekse, siz daha işin başında bu davanızı kaybettiniz demektir. Çünkü şimdiye kadar hiçbir felsefecinin sözünü diğer

bir felsefeci doğrulamamış ve tasdik etmemiştir. Mutlaka kendisi bir takım yorum ve iddia farklılıklarıyla ortaya çıkmıştır. Bunların büyük çoğunluğu hak ve hakikate ulaşamamışlardır. Sizi nasıl doğru yola ileteceklerdir.

Siz madem şeytanı kabul ediyorsunuz, o zaman Allah’a da inanıyorsunuzdur. Peki, o zaman, sağlam bir imanı elde etmek için bu sık sık değişen ve birbirlerini yalanlayan bu felsefi düşüncelerle ne işiniz var? İnsanın yaratılışı ve geçmişi hakkında yüz defa bu felsefecileri dinlediğiniz gibi, bir defa da Allah’ı dinleyin. Peygamberine kulak verin. Allah insanı en güzel şekilde ve doğrudan insan olarak yarattığını gayet açık şekilde beyan ediyor. O zaman bu konuda şeytan size niye vesvese versin ki. Felsefecilerin bu görüşlerini okuduğunuz zaman, *Bunlar henüz Allah’ın bildirdiği hakikatleri yakalayamamışlar. Çevre-sinde dolaşıyorlar* der, geçersiniz.

Demek ki, burada işin ehli olmayanlar için esas mesele, kuvvetli ve delillere dayanan sağlam bir imanı elde etmektir. Buna tahkiki iman da diyorlar. İman hakikatleriyle ilgili eserleri okuyup sağlam imanı elde ettikten sonra, sadece merakınızı gidermek için bu sahalarda seyahat edebilirsiniz. Yoksa sağlam imanla buraya gelmediğiniz sürece, ayağınızın kayması yüzde yüzdür. Bu gün olmasa yarın, size göre ciddi ve güya sağlam bir evrim delili önünüze sürerler. Hakikati olmayan bir safsata, size büyük bir delil olarak takdim edilebilir. O zaman uçuruma yuvarlanmanız kaçınılmaz olur.

Size ve sizin gibilere **âcizane** tavsiyem, bu felsefi vadilerde şeytan aramaktan vaz geçerek, Kur’an ve onun tefsirlerinin önüne diz çökün, onlardaki yaratılış hakikatlerini anlamaya çalışın.

Soru 25- Şu yüzyılda din felsefecisi veya kelimacılar bir bakterinin, ya da Protista'nın yaratılışını, Hâkim ismine uygun bir şekilde neden açıklamıyorlar? Yani en azından; "Hava unsuru planı getirdi, toprak unsuru kabul etti" gibi. Darwinizm nasıl kademeli ve bilimsel açıklama yapmaya çalışıyorsa, buna karşı gerçek yaratılışın nasıl olduğunun bilenler tarafından açıklanması gerekmez mi?

Cevap: Bilimlerin görevi, kâinattaki varlıkları tanımak ve bunların, yapı, şekil ve mahiyetlerini ortaya koymaktır. Allah'a inanan bir kimse, bu kâinatın tamamını Allah'ın eseri kabul eder. Zaten mantıklı düşünme de bunu gerektirir. Çünkü, bir eser varsa, mutlaka bir ustası olacaktır. Bu koca kâinatta hiçbir şey gelişigüzel ve başıboş değildir. Her şey, son derece planlı ve programlı ve sanatlı yaratılmış olmakla beraber, birbiriyle o kadar çok irtibatlıdır ki, adeta birisi olmazsa diğeri olmayacak derecededir. Mesela, hem bitkilerde, hem hayvanlarda ve hem de insanlarda, solunum sistemi, atmosferdeki havaya göre, kulaklar seslere göre, gözler çevreye ve güneşe göre, elma, armut gibi bütün yiyecekler midelere göre tanzim edilip planlanıp yaratılmıştır.

Kâinattaki bu canlı ve cansız varlıkları, yapsak yapsak biz yapacağız. Çünkü, yeryüzünün en akıllı ve şuurlu varlığı insanlardır. Bir elmayı, bir koyunu, bir ineği, bir sineği biz insanların yapıp yaratmadığı ortadadır. Bizim kendimize bile sözümüz geçmemektedir. Dünyaya gelişimizi, 7-8 yaşlarına gelince kısım anlamaya başlıyoruz. Lokmayı yuttuktan sonrasına ona sözümüz geçmiyor. Bütün sindirim işleri bizim irade ve iktidarımız dışınca cereyan ediyor. Parçalanan besinlerin nereye ne zaman ve nasıl gideceği, tamamen bizim bilgimiz ve kudretimiz dışında cereyan ediyor. Yani, bizde de, bizim dışımızda birisi tasarruf ediyor, bizim vücudumuzda icraat yapıyor.

İşte gerek bizim vücudumuzda ve gerekse başka canlıların vücutlarında ve bütün dış âlemde, bu saydıklarımız ve sayamadığımız binlerce fiilin sahibi sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah'tır. Bunu din değil, bilim söylüyor. Daha Allah'ın yaratma fiiline nasıl bilimsel delil istiyorsunuz? İnsanın kendi varlığından daha açık, daha belirgin, daha kati delil olur mu?

Bir yaratıcıyı, inançsızlığın gereği olarak kabul etmeyenlerin, bin de-
reden su getirme misali, akıl ve mantığın haricinde bir takım felsefi yo-
rumlara girip, değerlendirmelerde bulunmaları bilimsel kabul ediliyor.

Diğer taraftan her bir varlığın, sanatlı ver hikmetli yapılışı, bazen bir-
den çok hikmet ve gayeye hizmet edecek şekilde planlanmış ve prog-
ramlanmış olduğu görüldüğü ve bilindiği halde, yaratılışa ve Allah'ın
varlığına bilimsel delil isteniyor. Kâinatta Allah'ın eseri olmayan, O'nun
sonsuz ilim, irade ve kudretini ortaya koymayan tek bir varlık göstere-
bilir misiniz? Her bir yaprak, her bir çiçek, her bir böcek, her bir taş, her
bir ağaç ve her bir kuş, Allah'tan ve yaratılıştan başka neyi gösteriyor?

Bütün bunları insan yapmadığına, Allah'a da vermediğinize göre,
bataklıkta kurbağaya, gökte uçan serçeye, topraktaki solucana, ya da ba-
zılarının kutsal kabul ettiği ahırdaki ineğe veya bazı kimselerce İlah kabul
edilen semadaki güneşe mi vereceksiniz? Allah akıl, iz'an ve basiret versin.

**Soru 26- Test edilemeyen bir şeyin adını tanrı koyamazsınız. İnanç-
larınız gerçekliğe dayandığı zaman hem daha mutlu olursunuz, hem
de insanlık mertebesine ulaşırsınız. Kurda, kuşa, suya, ona buna ba-
karak; *Bunların bir yaratıcısı olmalı* demek, tamamen insanın tanrıyı
yarattığını göstermez mi?**

Cevap: Bu soruyu soran ilmî çalışmanın ne olduğunu bilmiyor. Din-
sizliği savunmayı, bir yaratıcının olmadığını kabul etmeyi, kendi aklınca
bilimsel bir düşünce zannediyor.

Mantığın kaidelerindendir ki, bir eser varsa mutlaka bir ustası ola-
caktır. Sizin, sobanın ustasını görmediğiniz için, o ustayı inkârınız, usta-
nın olmadığına değil, sizin cehaletinize delildir.

Dayalı döşeli bir evin içinde bulunduğunuzu kabul edin. Bu odanın kendisi de
dâhil, içerideki eşyalar arasında, bir tane ustası olamayan bir nesne gösterebilir
misiniz? Mesela, halının mı ustası yoktur? Perde mi ustasızdır? Yoksa tavandaki
elektrik malzemeleri, ya da duvarlar ve tavan mı ustasız ortaya çıkmıştır?

İşte bir oda neyse kâinat da odur. Nasıl ki bir odanın içerisinde hiçbir eşya ustasız değilse, kâinattaki her bir varlığın da mutlaka bir ustası, yani yaratıcı vardır. Hem de O, sonsuz ilim, irade, kudret ve kuvvet sahibidir.

Bütün kâinattaki eserlerin benzer yapı ve şekilde olması, hepsinin bir ustanın eseri olduğunu göstermektedir. Mesela bütün canlılar ortak hücre yapısına sahiptir. Hücrelerin bölünmesi, gelişmesi, farklılaşma bitkilerde, hayvanlarda ve insanlarda aynıdır. Hepsisi de havayı teneffüs eder. Solum, sindirim ve boşaltım sistemlerinde cereyan eden kanunlar hepsinde aynıdır.

Amerika'daki tavuklar nasıl yumurta yapıyorsa, Türkiye'deki tavuklar da aynı şekilde yumurta yapmakta, Avusturalya'daki koyunlar nasıl süt veriyorsa, Fransa'daki koyunlar da aynı şekilde süt vermektedir. İşte kâinattaki bütün bu varlıkların benzer yapı ve şekilde olması, ustalarının bir olduğunu ve her şeye gücü yettiğini göstermektedir.

Kâinatı yaratan sonsuz kudret, sonsuz ilim ve sonsuz irade sahibini test etmek isteyen, kendi yaratışını testle işe başlayabilir. O kendisi, mesela 50 sene önce yoktu. Onu yokluk âleminden alıp anne karnında bir hücre haline getiren, o bir hücreden çok hücreye dönüştüren, o hücrelerden mide, barsak, akıl ve göz halk eden, bu dünyaya insan olarak getiren ve her an onun hücrelerini yenileyerek hayatîyetini devam ettiren kimdir?

O inkârcıyı bu dünyaya getiren ve halen hayatîyetini devam ettiren şu dört ihtimalden birisi olmalıdır:

1-Ya kendi kendine teşekkül etmiştir.

2-Ya tabiat yapmıştır.

3-Ya tesadüfen olmuştur.

4-Ya da, sonsuz ilim, kudret ve irade sahibi birisinin eseridir.

1.Kendi kendine teşekkül etmiştir

Kendi kendine nasıl olacak? Kendisi daha anne karnında mevcut değilken, kendisini nasıl yapacak? Bırakın yok olan kendisinin kendini

yapmasını, hayatta mevcut olan annesi ve babası bile onun yaratılışında hiçbir söz sahibi değildir. Sadece onun dünyaya gelmesinde birer sebeptirler, hepsi o kadar. Ne onun hücrelerinin teşekkülünde, ne hücrelerin görev taksiminde, ne hayatının verilmesinde, ne kalbinin çalışmasında anne ve babasının hiçbir müdahalesi yoktur.

2-Ya tabiat yapmıştır

O inkârcının mesela gözünü, bataklıkta kurbaga mı yapmıştır? Yoksa gökteki güneş veya havadaki bulut mu, ya da yerdeki toprak mı onun gözünü takmıştır? Tabiat denen şeyler bunlar değil midir?

3-Ya tesadüfen olmuştur

Tesadüfen ve gelişi güzel esen rüzgâr mı onun kalbini göğsüne, kulağını kafasına, dişlerini ağzına takmıştır? Tesadüfen çorba bile meydana gelmezken, şuaşuz, ilimsiz ve hayatsız elementlerden tesadüfen kendisinin meydana geldiğini nasıl kabul ve izah edecek?

4-Sonsuz ilim, kudret ve irade sahibi birisinin eseridir

Bir insanın ve dolayısıyla bütün insanların ve diğer bütün varlıkların; bu üç yolun herhangi birisi ile meydana gelmesi ve hayatlarını devam ettirmesinin muhal ve imkânsız olduğunu, aklen, kalben, vicdanen ve ilmen biliyoruz. Demek ki o zaman, kâinattaki bütün varlıkların, dördüncü yol olan, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir yaratıcının eseri olduğu açıkça anlaşılıyor.

Bir yaratıcıyı görmediği için inkâr edenler, her şeyin gözle görüleceği gibi yanlış bir beklenti içerisinde giriyorlar. Aslında gözün görmediğini inkâra kalkışmak, bilimselliğin değil, cahilliğin göstergesidir. Gözün görmesi ayrı, kulağın görmesi ayrı, dilin görmesi ayrı, burnun görmesi ayrı olduğu gibi, aklın görmesi de ayrıdır.

Gözle görülen ışık, mevcut ışık dalga boyunun sadece %3.5'ü kadardır. %96.5'unu göz görmüyor. Ama onun varlığı akılla anlaşılıyor. İşte bu akıl la anlama da bilimsel bir yoldur. Peki, gözle göremiyoruz diye, şimdi bu

ışığın varlığını inkâr mı edeceksiniz? O zaman, röntgen ışığını, radyasyon dalgalarını, radyo ve televizyon dalgalarının olmadığını kabul etmeniz gerekir. Bu da sizin cahilliğinizi gösterir. Kâinattaki varlıklara bakarak Allah'ı anlama da bu röntgen ışığının varlığını anlama gibidir. Gözle radyo ve televizyon dalgalarının kendisi değil, eseri görülür. Kendisinin varlığı akılla bilinir. İşte Allah'ın mevcudiyeti de, eserlerinin varlığıyla anlaşılır.

Kâinattaki varlıklara bakıp da Allah'ın varlığını inkâr edenler, şeytanları da geçtiler. Çünkü, şeytan Allah'ı inkar etmiyordu. O sadece Allah'ın emirlerine itaat etmemişti. Allah'la muhatap olmuş, kendisine kıyame-te kadar süre verilmesini istemişti.

Sonuç olarak, Allah'ın varlığını inkâr, bilimselliğin değil, cahilliğin eseridir. Çünkü, her bir varlık, kendine bir işaret ediyorsa, yaratıcısına binler dil ile şahadet etmektedir.

Soru 27-Testislerde üretilen spermi penise ulaştırmaya yarayan vas deferens kanalı çok uzun yol takip eder. Bu akılsız tasarımın ürünü değil midir?

Cevap: Her şeyden evvel, yukarıdaki ifadelerin ve değerlendirmelerin ilmî bir yorumla hiçbir ilgisi yoktur. Tamamen küfre ve Allah'ı inkâr üzerine bina edilmiştir. Daha doğrusu, bazı dinsizler, bilimsel olarak ortaya konamayan ve anlamadıkları bazı yaratılış hakikatlarını ve sırlarını, dinsizliklerine âlet ediyorlar. Ya lüzumsuz organ olarak, ya da plansız yaratılmaya, kendi akıllarınca örnek gösteriyorlar.

Vas deferens kanalının takip ettiği uzun yol, boş ve anlamsız değildir. Vas deferens kanalına üç tane yardımcı genital bezibağlamak için kıs-men uzun bir yol kat ettirilmiştir. Bu bezlerden ilki, prostatdan hemen önce olan vesikulo seminalis bezidir. Vesikulo seminalis bezi sayesinde spermler hareket edebilirler. Bu bezden salgılanan sıvı olmasaydı spermler hareketsiz kalacak ve tıpkı susuz kalmış balık gibi olacaklardı ve kısa zamanda öleceklerdi. Vas deferens daha sonda prostad bezi ile birleşir. Prostad bezinden salgılanan salgılar da spermlerin beslenmesi-

ni sağlar. Vas deferens, prostad bezinden hemen sonra ise üçüncü bir bez olan couper bezleri ile birleşir. Couper bezleri ise spermleri idrarın asidik etkisinden korur ve spermlerin uzun süre canlı kalmasını sağlar. Görüldüğü gibi vas defrensın testislerden sonra karın içine girerek kısmen uzun bir yol takip etmesinde çok önemli hikmetler vardır. Bu ise başlıbaşına yaratıcılarını gösteren bir husustur. Kısaca vas deferens, vesikulo seminalis, prostad ve couper bezleri ile birleşmek için karın içine girer ve kısmen uzunca bir yol izler. Bu bezlerden salgılanan sıvılar ise spermlerin fonksiyoner olmalarında hayati görevler üstlenir. İşte daha kendi vücudundaki organların nasıl çalıştığını ve hikmetlerini bile anlamaktan aciz evrimciler, yaratıcıyı ve onun hikmetli işlerini inkar etmekle aslında cahilliklerini ilan etmektedirler.

Testislerin aşağıya sarkık olması, sıcaklıklarının 37 derecenin üzerine çıkmaması için elzemdir. Zira, yukarıya çıksa, belli sıcaklığın üzerinde spermler ölmektedir. Bu yazıyı kaleme alan, aklınca Vas Deferens kanalının dolaştığı yerleri gereksiz görüyor. Onun bu değerlendirmesi bile, insan vücudunun ne kadar harika ve planlı programlı olduğunun en büyük delilidir. O, vücutta dolaşa, dolaşa kendine göre sadece birkaç hataya işaret ediyor.

Eğer olay onların iddia ettiği gibi, sonsuz ilim, irade, kudret ve Rahmet sahibinin eseri olmayıp, şuursuz ve gelişigüzel tesadüflerin eseri olsaydı; onların ağızları ellerinde, ayakları sırtlarında, gözleri tepelerinde olmasına engel neydi? Her şeyden önce, başlarının bu şekilde olması, sonsuz ihtimalde bir ihtimaldir. Yani, başları kedi başı gibi olabilirdi, ördekbaşı gibi olabilirdi, kuşbaşı gibi olabilirdi, at başı gibi olabilirdi, it başı gibi olabilirdi. Bunların hiç birisi olmamış, nasıl olmuşsa olmuş, herbirisinin başı insan başı olmuş.

Gözlerin yeri ve şekli için de, şimdiki yerde, sayıda ve bu şekilde olması, sonsuz ihtimalde bir ihtimaldir. Tek göz olabileceği gibi, üç, beş on beş, yirmi beş de olabilirdi. Gözlerin yeri kafada olabileceği gibi, sırtta da olabilirdi, ayakta da. Gözlerin yapısı, it gözü gibi olabileceği gibi, at gözü gibi de olabilirdi, öküzgözü gibi de olabilirdi. Haydi, nasıl olmuşsa,

bir insanda bu gözler şimdi yerinde, sayısında ve şeklinde olmuş. Dahası var. Bütün iç ve dış organların aynı şekilde, sayı, yapı ve yeri, şimdiki olduğu yerde bulunma ihtimali, sonsuz ihtimalde bir ihtimaldir. Haydi, bir insanda bütün bu iç ve dış organlar, iddia edildiği gibi, tesadüfen yerli yerinde olsun. Ama bütün insanların bütün organları yerli yerinde, adeta kılı kırk yararcasına, en ince ayrıntılarına kadar planlanarak ve ihtiyaca göre yapılmış ve ona uygun ruh verilmiş.

Şimdi bütün bunları görmezlikten geleceksin. Hikmetini ve varlığının sırrını ilmî olarak ortaya koyamadığın birkaç organı ele alarak, haşa Allah'ın (Celle celâlehu) plansız ve programsız yarattığını iddia edeceksin. Bu, bilimin dinsizliğe alet edilmesinden başka bir şey değildir.

Herkes, inanıp inanmamakta serbesttir. Birilerinin Allah'ı (Celle celâlehu) inkâr etmesi, sadece onları ilgilendirir. Ancak, bu inkârın bilim kılıfı ile sunulması ve bu inkâr-ı ULûhiyet fikrine bilimin âlet edilmesi kabul edilemez.

Yukarıdaki yapıları, kendisine göre yaratılış hatası olarak gören zatlar, bundan 100 yıl önce dünya gelmiş olsalardı, insanda öyle 3-5 değil, kendi bilgilerine göre yüzlerce yaratılış hataları bulacaklardı. O zaman yaratılış hatası olarak görülen yapıların bugün hikmeti ve faydaları saymakla bitmemektedir. Bugün hatalı görülen yapıların da, istikbalde pek çok hikmet ve gayelerinin bulunduğu tespit ve ispat edileceğinden hiç şüpheniz olmasın.

Soru 28- WRN geninin görev yapmaması sonucu insanların 50 yaşına varmadan yaşlandığı ve öldüğü bildiriliyor. WRN geni yaşlanmada tek sebep mi? WRN geni yenilenerek yaşlanmanın tamamen durdurulması mümkün müdür?

Cevap: Allah her insana belirli bir ömür tayin etmiştir. Öyle ki, her bir şahsın alacağı ve vereceği nefes sayısı bellidir. Kur'an'da, tayin edilen hayat süresinin ne ileri ve de geriye alınmayacağı bildirilir.

*Hiçbir millet ecelinin önüne geçemez ve onu geciktiremez*⁴².

Ölümünden kaçmak da mümkün değildir.

*Nerede olursanız olun, ölüm size ulaşır. Sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile*⁴³.

Dolayısıyla ömrün azalması veya artması söz konusu olamaz. Bu sürenin ne kadar olduğu ise, bizce meçhuldür.

Ancak bir hadiste, sadakanın ömrü uzatacağından bahsedilir. Buradaki ömrün uzamasından maksadın, aynı süre içerisinde ahrete daha fazla sevap gönderme şeklinde yorumlanmaktadır. Nitekim Kur'an'da, Kadir gecesinin, bin aydan daha fazla sevap kazandırdığına dikkat çekilir.

WRN geninin yaşlanmada tek sebep olup olmadığı, bu genin devamlı yenilenmesiyle yaşlanmanın durdurulup durdurulmayacağı ilmî çalışmalarla anlaşılacaktır.

Allah her şeyi bir sebebe bağlamıştır. Şayet yaşlanma sadece WRN geni-ne bağlanmışsa, bu genin değiştirilmesi mümkün olursa, yaşlanma geciktirilebilir, kısmen veya tamamen durdurabilir. Ancak, mesele sadece hücrenin yaşlanmasıyla ilgili değildir. Bazı hücrelerin sayısı azalmaktadır. Bilindiği gibi her hücrenin belirli bir ömrü vardır. Belli yaştan sonra bazı hücrelerin sayısı azalmakta, kaybolan hücrelerin yeri doldurulmamaktadır. Özellikle kemik hücrelerinde görülen bu azalma, kemik erimesi şeklinde ifade edilmektedir. Kemik erimesi organizmada bir takım şekil bozuklukları hâsıl etmekte, bu da bir takım ağrı ve ızdırapları peşinden getirmektedir.

Diğer taraftan, yaşlılıkta görülen sadece hücrelerin su kaybederek buruşması değildir. Yaşlılıkta hafıza kaybı ve bir takım hastalıkların getirdiği zafiyet de vardır ve en önemlisi de budur. Kur'an'da, ileri yaşlara ulaştırılan kimselerin, yaratılışlarının tersine çevrileceğine, yani onların bildikleri bazı şeyleri bilmez hale geleceklerine dikkat çekilir⁴⁴.

⁴² Hicr suresi, ayet 5.

⁴³ Nisa suresi, ayet 78.

⁴⁴ Yasin Suresi, 68.ayet.

Bu ve benzeri tip araştırmalarda elde edilen sonuçların, yaratılış ve yaratıcı noktasından bir takım tereddütleri hâsıl etmesinin asıl sebebi, kader meselesinin iyi anlaşılabilmesidir. Mesela, WRN geninin hücrelerin yaşlanmasını durdurduğu ortaya konmuş olsun. Bu durumda genelde şöyle bir değerlendirme yapılıyor:

Allah hücrelerin normal şekilde yaşlanacağına göre bir kader tayin etmişti. Ancak, araştırmayla ve dolayısıyla hücrelere müdahale ile yeni bir durum ortaya çıktı. Bu yeni durum kaderde yoktu. Şimdi bunu nasıl izah edeceğiz?

Burada insanı yanıltan, Allah'ın kâinattaki icraatına şahsın kendi penceresinden bakması, yani, Allah'ın bilmesini kendisine kıyas etmesidir. Allah için geçmiş, gelecek yoktur. Cennet ve Cehennem de dâhil, olmuş ve olacak her şey bir anda O'nun ilminde ve nazarındadır. Biz yaşlanma genini bulup, tedbirlerini alacaksak, Allah da şahısların hayatlarını ve yaşama şekillerini ona göre tayin etmiştir. Hiçbir şey O'nun ilim, irade ve kudretinin dışında değildir.

Soru 29: Maddelerin biz baktığımızda var, biz bakmadığımızda olmadığını söylüyorlar. Yani ben şimdi arkamı döndüğümde arkamdaki sandalye yok mu oluyor? Evrenin hologram olduğunu iddia ediyorlar. Başka bir yerden yansıma imiş. Kuantum fiziğinin bunları ispatladığını söylüyorlar, doğru mudur? Bunların Vahdet-i vücudla bir ilgisi var mıdır?İnternet ortamında girdiğim tartışmalarda onları ikna edemedim. Büyük bir vesveseye kapıldım. Bu konuda lütfen bana yardım edin.

Cevap: Kabul etki eşya sen baktığında var, bakmadığında yok oluyor. Ne yapacaksın? Sen bu konuda tez mi hazırlıyorsun ki, bu tip gelişmeleri merakla takip ediyorsun? Yarım akılla ve bu konularda sıfıra yakın bilgi ile tartışmaya girmek, bile bile manen intihar etmek demektir.

Maddeyi yaratan da, ona yapacağı görevi yükleyen de Allah'tır. O, maddeye istediği şekli verir, istediği görevi yükler. Konunun dışında olanların, yani maddenin yapısı üzerinde araştırmacı olmayanların, maddenin

mahiyetlerini, hakikatını bilmesi veya bilmemesi o kadar önemli değildir. Allah'ın kâinattaki tasarrufu, varlıkların yaratılışı hususunda yeterli temel bilgisi olmayanların, ateist felsefecilerle internet ortamında bu konularda tartışmaya girmeleri tehlikelidir. Ya akıllarını dağıtır tamamen divane olur, akıl hastahanelerinin yolunu tutarlar, ya da dinsiz olur çıkarlar. Çünkü bir yaratıcıyı inkâr ve reddetmeyi kendilerine meslek edinmiş felsefeciler, Allah'ı inkâr konusunda birbirlerinden ve şeytandan ders almaktadırlar.

İnsanı aldatma, ona hile ve tuzak kurma hususunda kimse şeytana yetişemez. Çünkü onun elinden şimdiye kadar milyarlarca adam geçmiştir. İlmine güvenen, nefesine itimat eden, azıcık ilmiyle, küçük dağları yarattığı vehmine kapılanları parmağında fırıldak gibi oynatır.

Bu konudaki meşhur felsefecilerin çoğu zaten kendileri de hayatlarının sonuna doğru ya intihar etmişler, ya da akıl hastahanelerine gitmişlerdir.

Allah peygamberlerine bile eşyanın hakikatını tam olarak bildirmemiştir. Peygamberimiz sallallahu aleyhi vesselame dualarından birisi de, *Ya Rabbi eşyanın hakikatını bana bildir* şeklindedir.

Bu kısa girişten sonra yukarıdaki soruda maddenin mahiyetine dönersek, madde atomlardan, onlar da atom altı parçacıklardan, onlar da enerji yoğunlaşmasından, enerjinin de nuraniyetin tecellisinden, yani yansımından meydana geldiği anlaşılmaktadır.

Bunu daha iyi anlamak için elimizdeki kalemi misal alabiliriz. Bu kalemin yapısı maddidir. Yani elementlerden meydana gelmiştir. Bu kalemin ışık hızıyla, yani saniyede üç yüz bin kilometre hızla hareket ettiğini düşürsek, elimizdeki kalem ışık olur. Şayet bu kalemin ışık hızından daha süratli, mesela saniyede altı yüz bin kilometre hızla hareket ettiği farzedilirse, o zaman elimizdeki kalemin takyon âlemine gireceği, yani tamamen nuraniyet kazanacağı, o ortamda zaman ve mekân mevhumunun ortadan kalkacağı belirtilmektedir.

Bir başka ifade ile, maddeyi teşkil eden atomların atom altı âlemine girildiği zaman, o âlemin enerji dalgalanmalarından, takyonların ve kuarkların git-

gellerinden, ışımlarından ibaret olduğu belirtilmektedir. Yani ortada elle tutulur maddi bir varlık kalmamakta, enerji ışımları, nuraniyet parıltıları o maddî yapının yerini almaktadır. Yani bir bakıma maddi varlık atom altı âlemde, var-yok gibi hareket etmektedir denilebilir. Yoksa maddenin varlığını yok saymak değildir.

Tasavvufta vahdet-i vücud meselesi vardır. Burada maddenin buna benzer bir değerlendirmesi söz konusudur. Onlar şöyle derler:

Ya mevcuda illa Hu. Ya meşhuda illa Hu.

Yani, mevcut olarak ne varsa, bütün varlıklar, Allah'ın varlığının yanında yok hükmündedirler. Esas varlık Allah'a aittir. Diğerleri O'nun isimlerinin gölgesi şeklindedir.

Şahadet âleminde, yani içinde bulunduğumuz şu görünen bu âlemde ne varsa, her şey Allah'ın isimlerinin görüntülerinden ibarettir. Yani, Allah'ın dışındaki varlıkların kendilerine ait bir hakikatları yoktur.

Tasavvuftaki bu düşüncüyü, güneşin aynalardaki görüntüsü şeklinde ifade etmek mümkündür. Mesela, yeryüzündeki aynalarda güneşin görüntüsü tecelli eder. O aynalardaki ışık ve ışığa bağlı olan yedi renk, aynaların kendi içerisinden değil, güneşten gelmektedir. Güneş ışığını çektiği zaman aynalar karanlıkta kaldığı gibi, Allah da isimlerinin tecellilerini, yani yansımalarını çektiği zaman bütün varlıklar karanlıkta, yani yokluk âleminde kalacaktır.

Evrenin hologram olduğu ve başka bir yerin yansıması şeklinde algılandığı değerlendirmesi de bundan farklı değildir.

Holografi, lazer ışınlarına dayanılarak gerçekleştirilen üç boyutlu görüntüye verilen addır. Hologram, orijinal objenin üç boyutlu lazer fotoğrafıdır. Başka bir ifade ile üç boyutlu bir bilginin lazer teknolojisiyle kaydedilmesidir.

Hologramlar, derinlik ve paraleks, yani ıraklık açısını ihtiva ettiklerinden, objenin çevresini ve arkasındaki objelerin daha da derinlik içinde görülmesini sağlar. Bu sayede varlıkların, birçok açı ve derinlikten görünmesi mümkündür. Tıpkı gerçek hayatta gördüklerimiz gibi.

Uzayda bir cismin varlığına ait bilgi bize genellikle ses veya ışık dalgaları halinde ulaşır. Holografi, cisimlerden gelen dalgalardaki bilgileri belirli bir şekilde depo edip, bu bilgide hiçbir kayıp olmadan tekrar ortaya çıkartmayı sağlayan bir tekniktir.

Bilindiği gibi, her ışık dalgasının üç özelliği vardır: Bunlar:

- 1- Dalgayüksekliğiyle tanımlanan şiddeti.
- 2- Dalgaboyu uzunluğuyla ifade edilen rengi.
- 3-Doğrultusu.

Siyah-beyaz fotoğraflarda, ışıktaki şiddet değişiklikleri kaydedilir. Renkli fotoğraflarda ışık şiddetiyle birlikte dalga boyu değişiklikleri de kaydedilir. Hologramda ise, ışığın şiddeti ve dalga boyu ile birlikte, ışık dalgalarının doğrultusu da tespit edilerek bir cismin üç boyutlu görünmesi sağlanır. Mesela, üzerinde gül görüntüsü olan bir hologram iki parçaya kesilip daha sonra lazerle aydınlatıldığında, her bir yarım, bütün bütün görüntüsünü ihtiva eder. Bu yarım parçalar tekrar bölünürse, her bir film parçacığının, orijinal gül desenin daha küçük fakat tam görüntüsünü ihtiva ettiği görülür. Diğer fotoğrafların aksine, hologramın her bir parçası, bütüne uygulanan bilginin tamamını ihtiva etmektedir.

Sonuç olarak, kâinata nazar edildiğinde, atomdan galaksilere kadar bütün âlemin adeta bir ağaç şeklinde hep birbiriyle iç içe girmiş; temel maddelerinin, hareketlerinin, sistemlerinin, tâbi olduğu kanun ve prensiplerinin aynı olduğu ve tek elden idare edildiği anlaşılmaktadır.

Biraz daha yakından tetkik edilerek atomaltı âleme girildiğinde, bütün varlıkların tamamıyla maddeden sıyrılarak nuraniyet kesbettiği, Allah'ın Nur ismi başta olmak üzere pek çok isminin bir yansıması olduğu görülmektedir.

Soru 30- Canlının yapısına katılan amino asitlerin meydana gelebilmesi için canlı bir hücrenin olması şart mıdır? Canlı bir organizma olmadan canlının yapısına katılan amino asitler nasıl meydana geldi? Proteinlerin meydana gelmesi için başka proteinlerin var olması mı gerekir?

Cevap: Amino asit ve benzer kimyevî reaksiyonların meydana gelmesi için canlılık şart değildir. Fakat onu yapacak olanın canlı olması gerekir. Sadece canlı olması da yetmez. İlim, irade kudret sahibi olacaktır. Çünkü yapılan işler sonsuz kudret, ilim ve irade sahibi birisinin varlığını zaruri kılıyor.

Kimyevî hadiseler ve reaksiyonlar ayrı bir şey, canlılık ise tamamen farklı bir olaydır. Sodyum ile kloru bir araya getirirsiniz, bu durumda sofra tuzu olan sodyum klorür hâsıl edilir. Onu suya atarsanız sodyum ve klor iyonlarına ayrılır. Bu kimyevî reaksiyonlar bir kapta yapılabildiği gibi, canlı bünyesinde de meydana getirilmektedir.

Amino asitlerin ve DNA molekülünün bulunması lazımdır. DNA molekülleri vasıtasıyla amino asitlerden mRNA ve kalıp RNA molekülleri yapılır. Bunlardan birisi kalıp RNA molekülü olarak kullanılır. Diğeri de mesanjır RNA'dır. mRNA'ya verilen şifre doğrultusunda amino asitler sitoplazmadan mitokondri üzerine taşınır. Burada kalıp olarak yerleşmiş olan RNA'ya uygun olarak yan yana getirilmiş olan proteinler ester bağı ile birbirleriyle bağlanarak istenen proteinleri verirler.

Allah'ı devreden çıkararak sebeplerden hareketle bir yere varmak ve kâinatta teşekkül eden olayların tesadüf ve tabiatla veya gelişigüzelliikle meydana geldiğini ileri sürmek mümkün değildir. Bazıları Allah'ı kabul etmemekte direniyor. Allah'ı kabul etmediği zaman her bir atoma bir ilah kadar ilim, irade ve kudret vermek durumunda kalıyor. Eseri kabul edip, onun ustası ve yaratıcısı olan Allah'ı inkâr etmekle işin içinden çıkamıyor. Öyle bir kimse, kıyamete kadar da uğraşsa, ustasız bir eserin meydana gelmesini sıhhatli düşünen bir vicdan sahibine kabul ettiremez. Çünkü böyle bir şeyin ispatı muhaldir, imkânsızdır.

Daha önce amino asitlerin bir araya getirilerek proteine benzer bazı yapıların elde edildiği doğrudur. Peki o amino asitleri bir araya getiren ve o deneyi hazırlayanı kabul etmeden olayı nasıl açıklayacaksınız?

Mimar Sinan'ı devreden çıkararak Selimiye caminin meydana gelişini açıklamak nasıl mümkün değilse, Allah'ı devreden çıkararak atomdan galaksilere kadar bütün varlıkların her birisinin meydana gelişini açıklamak imkânsızdır.

Ölmüş bir kimsenin vücudunda amino asitler, proteinler, RNA'lar ve DNA'lar gibi bütün biyolojik materyalleri mevcuttur. Ama ölen bir kimsenin cesedinde canlılık sona erdiği için, ne bir protein sentezlenmekte ve ne de bir hayat olayı meydana gelmektedir. O halde her olay, canlılık denen o şeyde düğümlenmektedir. O canlılığın mahiyetini bilemiyoruz. Sadece bir takım davranış ve hayat olaylarının şeklini tarif ediyoruz.

İşte işin esas püf noktası burasıdır. Amino asitleri bir araya getiren bir ilim adamı olduğu gibi, atomları, amino asitleri ve hücreleri yapıp ona hayat veren de sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir Allah'ın varlığını kabul zaruridir. O'nun varlığı kabul edilince o zaman her şey yoluna girmektedir.

Soru 31- Evrimin hipotezden teoriye çıkamayıp Big Bang'in hipotezden teoriye yükselebilmesini açıklayabilir misiniz? Evrimi hipotezden teoriye çıkartan şeyler yoktur. Peki mesela Big Bang'i hipotezden teoriye çıkartan nedir? Eğer cevaplayamayacaksanız belki de evrimin de bir teori olabileceğini düşünmeye başlayacağım.

Cevap: Burada evrimden kastedilen bütün kâinatın silsile halinde birbirinden meydana geldiği görüşüdür. Bu düşüncede yaratıcı olarak Allah devrede yoktur. Her şey gelişigüzel ve tesadüflerin ürünüdür. Şimdi ana fikir bu olmakla beraber, bilinmesi istenen husus ilk yaratılıştır. Her şeyin ilk başlangıcı ve günümüze kadar nasıl geldiğidir.

İlk yaratılışı tekrar yaşamak ve görmek mümkün müdür? Hayır. O halde ilk yaratışı anlamak için nereye müracaat edilecektir? Daha doğrusu bunu kim yapmış ve yaratmıştır? Allah'a ve O'nun bildirdiklerine.

İnananlar, bunu Allah'ın yaptığını kabul edip O'nun kitaplarına ve özellikle en son gönderilen Kur'an'a ve peygamberlerinin bu konudaki bildirdiklerine müracaat ediyorlar. Allah'a inanmayanlar da, bu yaratılışı tabiata, sebeplere ve tesadüfe veriyorlar.

İşte kâinattaki varlıkların ortaya çıkışı ile ilgili olarak iki farklı görüş daha işin başlangıcında ayrılmış oldu. Bundan sonra her iki görüş taraftarları da kendi düşüncelerini ispat için bir takım deliller ileriye sürüyorlar. Bu konudaki görüş ve düşünceler kıyamete kadar devam edecektir. Çünkü ileriye sürülen düşüncelerin tekrar yaşanması mümkün değildir. Herkes kendi kanaati ve inancı doğrultusunda bir yol çizecektir.

Şimdi bu soruyu soran kimsenin durumuna gelince, neyin teori neyin hipotez olduğu, bu hipotez veya teorilerin hemencecik izah ve açıklamasıyla işin biteceğini zannediyorsa yanılıyor. Dünyada bu konu ile uğraşan binlerce bilim adamı var. Onlar dün bu konuyu tartıştılar, bugün tartışıyorlar ve yarın da tartışacaklar. Tâ kıyamete kadar. Çünkü *yapan bilir, bilen konuşur* bir kaidedir. Yapan Allah, dolayısıyla bu yaratılışın hangi devrelerden geçtiğini bilen de Allah. Ama bu işin içinde işi elinde tutan bir kesim var ki, onlar da Allah'ı tamamen devreden çıkararak, daha doğrusu Allah'ı inkâr ederek kendi akıllarınca bu işe bir yol arıyorlar.

Big Bang'ın delillerinin ne olduğu soruluyor. Big Bang teorisinin ileriye sürdüğü her şey doğru mu? Ne kadarı doğru onu da tam bilmiyoruz. Siz fizik âlimi iseniz açarsınız bu konudaki kaynakları neler olduğunu öğrenirsiniz. Yok, bu konuda ihtisas sahibi değilseniz, ne işiniz var o tip meselelerde? İnsan ömrü o kadar uzun mu ki, bu tip çok uç ve sadece o konuda çalışanları ilgilendiren konularda zaman harcıyorsunuz.

İnsan bu dünyaya çok kısa bir hayat süresinde ticaret yapmak için

gönderilmiştir. Onun eline verilen sermaye de ömürdür. Bu sınırlı ömründe ebedî bir hayatı kazanmak ve kaybetmek davası herkesin başına açılmıştır. Eğer insan sağlam bir imanı elde edemezse o ahret davasını kaybedecektir. Bu konuda bize örnek Peygamberimiz aleyhisselatu vesselam olmalıdır. O hiç Big Bang’ten bahsetmiş mi? Bize ölünce; **“Niçin Big Bang teorisini halletmeden geldin”** diye bir soru sorulmayacağını vicdanen biliyoruz. Dolayısıyla üzerimize vazife olmayan bir şeyle niye vakit harcayalım.

Biz, Allah’ı tanıyıp tanımadığımızdan, ibadetleri hakkıyla yapıp yapmadığımızdan, ömrümüzü nere ve nasıl harcadığımızdan hesaba çekileceğiz.

Yukarıda ifade edildiği gibi, şayet bu konu sizin sahanız ise, Allah’a ibadetin yanında elbette o konuyu araştıracaksınız. Ama sizin sahanız değilse, yani siz bu konuda doçent veya profesör değilseniz, orada ne işiniz var? Çünkü bu konu çok geniş antropoloji, biyoloji, mikro ve makro paleontoloji, karşılaştırmalı anatomi, biyokimya, bilim felsefesi ve astronomi bilgisi gibi pek çok konuda ihtisası gerektiriyor. Bu sahadaki binlerce ihtisas sahibi kimsenin her birisi farklı bir şey söylüyor. Birisinin söylediğini diğeri kabul etmiyor. Biz mi bunların arasını bulacağız?

Sonuç olarak;

Bir yaratıcıyı devreden çıkararak ilk yaratılışı ve ahretteki tekrar yaratılışı anlamak mümkün olmaz. Bilim adamlarının ve o kıyafette olanların büyük bir kısmının gayesi, Allah’a olan inancı sarsmak ve insanları dinsiz yapmaktır. Onlar, dinlerinden ve geçmişinden kopardıkları gençleri, kendi her türlü menfi emellerine alet etmenin peşindedirler.

Biz Müslüman olarak bu tip hadiselerle şöyle bakarız: Allah nasıl bugün bitkileri, hayvanları ve insanları tek hücreden yaratıyor ve onları yaşıyorsa, ilk yaratılıştta böyle olmuştur. İşin mahiyeti, hangisinin önce, hangi canlı grubunun sonra yaratıldığı husus bilimin konusudur. Bu işlerle doğrudan ilgilenmiyorsak bizi o kadar alakadar etmez.

Kur'an'ın bildirildiği gibi, insan en güzel şekilde ve doğrudan insan olarak yaratılmıştır. İlk insan Hz. Âdem babamızdır ve ilk peygamberdir. Hz. Havva validemizle beraber Cennetten buraya gönderilmiştir. Biz de bu asırda yeryüzünde yaratıldık. Burada kulluk vazifemizi yapıp biz de ahirete gönderileceğiz. Orada tekrar yeniden yaratılacağız, yaptıklarımızdan veya yapmamız lazım gelip de yapmadıklarımızdan hesaba çekileceğiz, ya mükâfat veya ceza göreceğiz.

İşte biz kendimizi bu sonuca göre hazırlamakla mükellefiz. Bunun haricindeki meseleler bizim için teferruattır. Onlarla ilgilenecek vaktimiz yoktur.

Soru 32- Amerika’da çalışan Astrofizikçi Martin Bojowald’e göre evrenin her zaman var olduğu ve ‘Big Bang’ın sadece bir geçiş evresi olduğu hipotezidir. Buna benzer başka bir hipotez de Alman Astronomlar Wolfgang Priester ve Hans-Joachim Blome’a aittir. Bu varsayıma göre ‘Big Bang’den önce başka bir evren vardı; fakat bu evrende bildiğimiz anlamda madde yoktu. Bu ilk evren salt enerjinin oluşturduğu ‘quanten’ alanlarından ibaretti. Bu enerji zamanla tek bir noktada yoğunlaştı ve patlamaya yol açtı. Kanadalı Astrofizikçi Lee Smolin’in hipotezine göre içinde bulunduğumuz evren aslında sadece sayısızca evrenden meydana gelen kompleks bir ağın parçasıdır. Kendi gravitasyonunun etkisi altında kendi içine çöken dev yıldızların bu evrende açtığı kara delikler aslında başka bir düzlemde yeni bir evrenin ‘Big Bang’ini teşkil etmektedir. Bu tür iddialar nasıl anlaşılmalıdır? Bu tür fikirler bilim dünyasında hâkim görüş müdür?

Cevap: (Bu soruyu Kanada ve Trabzon üniversitelerinde öğretim üyesi olarak görev yapan değerli dostum dünyaca ünlü fizikçi Prof. Dr. Selahattin Çelebi cevapladı. Kendisine teşekkür ediyorum. Adresi: <http://aves.ktu.edu.tr/celebi/>).

Kâinatın var oluşu hakkında çeşitli hipotez ve görüş vardır. Bununla beraber en çok kabul gören ve deneye dayalı verilerle desteklenen teori, Big Bang teorisidir. Dünyanın birçok üniversitesinde ders kitabı olarak okutulan 2010 yılında basılmış “ Physics for Scientists and Engine-

ers with Modern Physics, Eighth Edition, R.A. Serway and J.W. Jewett, Jr.” kitabından bu teoriyi kısaca özetleyelim.

Bu teoriye göre, kâinat yaklaşık 14 milyar sene önce sonsuz yoğun bir noktadan patlama ile var oldu. Big Bang’tan hemen sonraki an, son derece yüksek bir enerjinin olduğu ve dört temel kuvvetin birleşik olduğu andı. Eğer zamanın başlangıcı big bang alınırsa ilk 10-43 saniye esnasında sıcaklık yaklaşık 1032 K civarında (yani demiri eriten sıcaklıktan milyar kere milyar kere milyar kat daha fazla) idi ve güçlü, zayıf, elektromanyetik ve gravitasyonel kuvvetler olarak adlandırılan dört temel kuvvet birleşik (unified) idi. Big Bang’tan sonraki 10-35 saniyede de önce gravitasyonel kuvvet diğerlerinden ayrıldı. Kâinat hızlı bir şekilde genişledi ve soğudu. Kâinat soğumaya ve genişlemeye devam ederken diğer kuvvetler de birbirinden ayrıldı. Bu sırada kâinat kuarklar ve leptonlardan ibaretti ve henüz protonlar, nötronlar, çekirdek ve atomlar yoktu. Big Bang’tan 700 000 yıl sonra kâinatın sıcaklığı yaklaşık 3000 K derecesine kadar soğuduğunda, elektronlar protonlara bağlı hareket ederek atomlar teşekkül etti. Atomlardan sonra moleküller, gaz bulutları, yıldızlar ve son olarak galaksiler hâsıl oldu.

Big Bang teorisini destekleyen deney sonuçlarını şöyle özetleyebiliriz:

1965’te Arno A. Penzias and Robert W. Wilson duyarlı mikrodalga alıcısını test ederken çok şaşırtıcı ve ilginç bir şey keşfettiler. Anten farklı yönlere çevirdikçe ölçülen radyasyon sinyalinin şiddeti hep aynı idi. Her yönden aynı şiddette radyasyonun ölçülmesi, bu radyasyonun kaynağının bütün kâinat olduğuna işaret etmekteydi. Sonunda bu radyasyonun, Big Bang’tan geriye kalan kozmik mikrodalga arka plan ışımasının sonucu olduğu ve 3 K sıcaklığındaki siyah cisim ışıması ile aynı mertebede bulunduğu anlaşıldı. Başka araştırma gruplarının yaptıkları deneyler de bunu doğrular nitelikteydi. Bu çok önemli keşiflerinden dolayı Penzias ve Wilson Nobel ödülü kazandılar.

Genişleyen kâinat teorisini destekleyen en önemli keşiflerden biri de 1920’de Edwin P. Hubble tarafından gerçekleştirildi. Gerek 100-inçlik teleskop gerekse daha sonra kullanılan 200-inçlik teleskopla yapılan

çalışmalar gösterdi ki, galaksiler dünyadan uzaklaşmaktadırlar, yani kâinat genişlemektedir, bir başka deyişle kâinatın bir başlangıcı vardır. Yani kâinat yok iken, var edilmiştir.

Çağımızın büyük mütefekkirlerinden Bediüzzaman, Nur Külliyyatında (Sözler, 30. Pencere) şu ifadelerle yer vermektedir:

Evet, kâinat hâdistir (sonradan olan). Çünkü, görüyoruz, her asırda, belki her senede, belki her mevsimde bir kâinat, bir âlem gider, biri gelir. Demek bir Kadîr-i Zülcelâl var ki, bu kâinatı hiçten icad ederek, her senede, belki her mevsimde, belki her günde birisini icad eder, ehl-i şuura gösterir ve sonra onu alır, başkasını getirir, birbiri arkasına takıp zincirleme bir surette zamanın şeridine asıyor. Elbette, bu âlem gibi birer kâinat-ı müteceddide (yenilenen kâinat) hükmünde olan, her baharda gözümüzün önünde hiçten gelen ve giden kâinatları icad eden bir Zât-ı Kadîrin mu'cizât-ı kudretidirler. Elbette, âlem içinde her vakit âlemleri halk edip değiştiren Zât, mutlaka şu âlemi dahi o halk etmiştir ve şu âlemi ve rû-yi zemini o büyük misafirlere misafirhane yapmıştır.

Kâinat ve varlıklarla ilgili bu fenlere eğer Allah hesabına bakılırsa o bilgiler maarif-i ilahi olacağından, ne güzel yerine “Ne güzel yapmış Yaratıcı” diyen bir dil kullanılması en doğru olanıdır. Bilim dili diye kullanılan oluştu, buluştu, kavuştu, birleşti vs. ifadelerinden sonra; oluşturan, eviren, çeviren, halden hale değiştiren, yoktan var eden, var ettiklerinden an be an başka şeyler yaratan, “kün fe yekûn” emrine atomdan yıldızlara kadar her şey itaat eden Allah’ı hiçbir zaman hatırdan çıkarmamak gerekir. Bu gibi şeyleri inceleyen ve anlayan her akıl veya ilim sahibi bunların karşısında hayretinden ve istihsanından “Sübhanallah, maşaallah, bârekâllah” demelidir. Çünkü kâinatın yaratılışından günümüze kadar yapılan veya yaratılan her şeyde sonsuz bir ilim ve kudret sahibinin iş gördüğü anlaşılmaktadır. Kâinatın ilk yaratılışında, milyarlarca galakside, her bir galakside bulunan ışıkları sönmeyen birbirine çarpmadan seyahat eden milyarlarca yıldızda veya gezegende, özellikle gökyüzünün göz bebeği olan imtiyazlı gezegen

denebilen dünyamızda, dünyamızda yaşayan canlılarda, canlıları hâsıl eden trilyonlarca hücrelerde, hücreleri meydana getiren moleküllerde, molekülleri teşkil eden atomlarda, atomları hâsıl eden proton ve elektronlarda, protonları meydana getiren kuarklarda, yani kısaca her şeyde; hem birer birer hem de birbirleriyle beraber çalışan heyet veya gruplar halinde, mizan, intizam, ölçü, ilim, hikmet, kudret, işbirliği ve yardımlaşma vardır. Bu ise ne sağır tabiatın, ne kör kuvvetin ne de serseri tesadüfün işi olamaz. Bu hal ve keyfiyet, güneş gündüzü ve gündüz güneşi gösterdiği gibi, sonsuz ilim ve kudret sahibi olan Allah'ın varlığını ve birliğini ispat eder.

Konu ile ilgili Kur'an denizinden birkaç damla şöyle sıralanabilir:

- “İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?” *Enbiya Sûresi, 30.*
- “O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler. *Enbiya Sûresi, 33.*
- **Göğü kudretimizle biz kurduk ve şüphesiz bizim (her şeye) gücümüz yeter. *Zariyat Sûresi, 47.***
- **Göklerin, yerin ve onlarda yaydığı canlıların yaratılışı da O'nun âyetlerindendir. Dilediğinde onların hepsini huzurunda toplamaya da O'nun gücü yeter. *Şûrâ Sûresi, 29.***
- “Göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve renklerinizin farklılığı da O'nun âyetlerindendir. İlim sahipleri için elbette bunda deliller vardır.” *Rum Sûresi, 22.*
- “Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şey üzerinde hakkıyla görüp gözeticidir. Göklerin ve yerin tedbir ve tasarrufu Ona aittir.” *Zümer Sûresi, 62-63.*

Soru 33- Cryonics deneyi ile ölmüş kişiler yeniden canlandırılması planlanıyor. Henüz insanda yapılmadı ama, bir köpek 70 dakika öldü kaldıktan sonra yeniden canlanıyor. Ayrıca Köpeğin davranışları tamamen aynı kalıyor. Bu durumda ruh ne oluyor?

Cevap: Kıryaniks (Cryonics) projesi, dondurulmuş insanların gelecekte yeniden canlandırılması düşüncesine dayanıyor. İslâm inancına göre insan dünyaya, Allah'ı hakkıyla tanımak, bilmek ve O'na ibadet ederek ahiret hayatını kazanmak için gönderilmiştir. Sermayesi de ömürdür. Bu ömür sermayesi bitince, onu dünyaya gönderen buradan ahiret âlemine almaktadır. Öldükten sonra tekrar hayata dönenler ise, farklı hayat mertebelerine sahip olmaktadır. Hayat mertebesi beştir.

Birisi bizim sahip olduğumuz hayattır. Çok kayıtlarla kayıtlıdır. Yani teneffüs için havaya, hayatın devamı için yemeye ve içmeye muhtacdır.

İkinci hayat mertebesi, Hz. Hızır ve İlyas Aleyhisselâmın hayatlarıdır. Onların hayatı bizimkinden bir derece serbesttir. Bir anda pek çok yerde bulunabilirler. Bizim gibi yeme içmeye mecbur değildirler. İstedikleri zaman bizim gibi yerler, içerler.

Üçüncü hayat tabakası Hz. İdris ve Hz. İsa Aleyhisselâmın hayat tabakasıdır. Onlarda yeme içme yoktur. Adeta melek hayatı gibi nuraniyet ve latafet kazanmışlardır.

Dördüncü hayat tabakası şehitlerin hayatıdır. Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar. Dünyadan daha iyi bir yere gittiklerini zannediyorlar.

Allah Kur'an'da şehitlerle ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

Allah yolunda öldürülenleri ölümler sanmayın. Aksine onlar diri olup Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar. Allah'ın lütfundan kendilerine vermiş olduklarıyla sevinç içindedirler ve arkalarından henüz onlara kavuşmamış olanları, kendilerine bir korku olmayacağı ve üzülmeyecekleri üzere müjdeliler (Ali İmran, 169-170).

Allah yolunda öldürülenlere ‘ölüler’ demeyin. Aksine onlar diridirler, ancak siz fark edemiyorsunuz (Bakara, 154).

Bir hadiste de şöyle buyrulur:

Şehit öldürüldüğünde, sizden birinin pirenin ısırmısından duyduğu rahatsızlık kadar rahatsızlık duyar (Tirmizi, Nesai ve Darimi rivayet etmiştir).

Beşinci hayat mertebesi, kabir de olanların ruhlarının hayatıdır. Bunlar kendilerinin öldüğünü bilirler. Dünya hayatında Allah’ın emir ve yasaklarına uyarak imtihanı kazanmış olanlar, kabir hayatında, Cennet hayatına benzer bir hayat tarzına sahiptirler. İmtihanı kaybedenler de Cehennem hayatına benzer bir hayat tarzını, kabir hayatında göreceklerdir.

Kabir hayatı ile ilgili bir hadiste şöyle buyrulur:

Bir kimse öldüğü zaman ahiretteki kalacağı yer sabah akşam kendisine gösterilir o kimse Cennetliklerden ise Cennet’ten, Cehennemliklerden ise Cehennem’den olan yeri gösterilir ve ona işte senin oturacağın yer burasıdır, kıyamet günü Allah seni buraya gönderecek denilir (Buhârî, Cenaiz: 89).

Demek ki ölmekle hayat bitmiyor. Sadece bedeni teşkil eden elementler ayrışıyor. Tıpkı bir bedenden elbiseyi çıkarmak gibi, ölümle bedenden elbisesi çıkarılıyor. Buna bağlı olarak dünya hayatı kapanıyor, ahiret âlemine bakan pencereler açılıyor.

Ama ruh baki kalıyor. Kabir hayatında azap çeken ruh olmakla beraber, beden varmış gibi ızdırap duyması mümkündür. Rüyada görülen bir takım sıkıntı ve ızdırabın bedenen de hissedilmesi gibi, kabirde de, benzer bir durumun bulunduğu anlaşıyor.

Haşirde bütün insanlar bedenen yeniden diriltildiği an, ruhları da, ruhlar âleminde gelip, ait olduğu bedende yerini alacaktır. Yoksa dondurulmuş bedene ruhun tekrar gönderileceğine ait herhangi bir ayet, hadis ve işaret yoktur. Tam aksine, ölümle dünya hayatının kapandığı ve artık geriye dönüşün olmadığı bildirilmektedir.

Yukarıda ifade edilen, köpeğin bir saat sonra tekrar hayata dönmesine, kış uykusuna yatmış canlıların tekrar hayatı kavuşması şeklinde bakılabilir.

Kış uykusu sırasında bazı kurbağaların vücutlarında buz kristalleri meydana gelmektedir. Kış uykusuna yattıklarında bu canlılarda hiçbir hayat belirtisi görülmez. Kalp atışları, nefes alış-verişleri ve kan dolaşimleri tamamen durur.

Sonuç olarak, İnsanlar için dünya hayatı, bir imtihan yeridir. Belirli bir süre bura kalır. Ölümle ahiret âlemine göç eder. Bedenini teşkil eden elementler, ayrışmasıyla vücut ortadan kalkar. Ancak ruhları baki kalır. Haşirde bütün insanlar diriltildiği zaman ruhları da, yeni teşkil edilen bedenlerinde tekrar görev alacaktır.

Soru 34- Sentetik basit hücre zarları, sentetik yağ asidi, yapay organeller ve plastikten hücre yapıldığı söyleniyor. Bu hücre nasıl yapılmıştır?

Cevap: Cenab-ı Hak insana, kâinattaki varlıkların yapılarını, şekillerini, meydana geliş tarzlarını anlama, inceleme ve yeniden şekillendirme kabiliyetini vermiştir.

Bu açıdan bakıldığında canlıların her biri bir kitap gibi Allah tarafından yazılmıştır. Bu yapılarda kullanılan nükleik asitlerin (DNA-RNA) proteinlerin, karbonhidratların ve proteinlerin yapıtaşları, birer harf veya işaretle şifrelenmiştir. Hangi moleküllerin bu yapılarda kullanıldığı, harflerin kaçarlı tekrar ettiği istatistikî olarak analiz edilir. Bu bilgiler toplanarak gen ve protein bankaları teşkil edilir.

2009 yılında *Mycoplasma mycoides* bakteri türünün kromozomlarını teşkil eden DNA'ların önce şifreleri çözüldü. Sonra bu genetik şifrenin bazı bölgelerindeki genler değiştirildi veya çıkarıldı. Böylece yeni diziliimli DNA'lar elde edildi. Bu DNA'lar sentetik DNA, bunların teşkil ettiği kromozomlar da sentetik kromozom olarak adlandırıldı. Lâboratuvarda maya hücresinde bu kromozom hem birleştirildi, hem de çoğaltıldı. Daha sonra, bu genetik yapı *Mycoplasma capricolum* isimli bir başka bakteriye aktarıldı.

Başlangıçta başarılı olunamadı. Çünkü bakteri çoğalma özelliğini kaybetti. Sentetik genom ile tabii genomun (genetik karakterlerin tamamı) farklı parçaları kombine edilerek, hatalı olan harfler bulunmaya çalışıldı. Hatanın sunî genomdaki çoğalmayı düzenleyici ve yürütücü genlerin birinde bir harfin (dnaA) olmamasından ileri geldiği bulundu. Asıl fitrî genomdaki dizi referans alınarak sentetik genom buna göre düzeltildi. Neticede sunî genomu kabul eden ve o genomu kullanarak hem çoğalan, hem de genomun içindeki yeni ve farklı protein bilgilerini okuyan bir bakteri kolonisi elde edildi. Böylece sadece genetik bilgi kütüphanesi değiştirilerek, bir bakteri hücresinin, benzer bir bakteri hücreğine dönüşmesi sağlandı.

Burada hücrenin sadece genetik bilgisi sentetik olarak aslına bakılarak, makinelerde çoğaltılmış ve maya hücrelerinde birbirine eklenerek klonlanmıştır. Hücrenin diğer kısımlarına dokunulmamıştır. Yani hücrede; besinlerin alınması ve sindirilmesi gibi metabolik yapıtaşları yanında, hücre zarı, enerji sistemleri ve sitoplâzma gibi diğer yapıların işleyiş bütünlüğünün bozulmadığı, hazır tabii bir hücre sistemi kullanılmıştır.

DNA zincirlerinin kopyalanması, ancak orijinal hücrelerin içerisinde mümkündür. Bunun için orijinal maya hücreleri kullanılmıştır. Çünkü maya hücreleri içerisinde sentezlenen DNA'nın bütünlüğünü koruyan ve hataları düzerten enzim sistemleri mevcuttur.

Sitoplâzmada, genomdaki bilgileri deşifre edecek ve proteine dönüştürecek mükemmel moleküler makineler, harika enerji üretim sistemleri, yapım ve yıkım enzimleri, hassas sinyal iletim molekülleri bulunur. Sitoplâzmadaki bu unsurların bir tanesinin olmaması, sistemin çalışmamasına yol açar. Bilim adamları sıfırdan bir bakteri hücresi teşkil etmemişlerdir. Aksine bakteri genomunun fonksiyonel tıpkıbasım bir kopyasını sentetik olarak makinelerde yaparak ve maya hücrelerinde DNA dizilerini bütünleştirerek ve çoğaltarak, bir hücrenin ortaya çıkmasına vesile olmuşlardır.

Burada olayı iyi anlayabilmek için, sentetik kelimesinin doğru bilinmesi gerekir. Burada sentetik DNA'dan kastedilen, orijinal DNA dizisinin bazı bölgelerine yeni şifre ilave edilmesi veya çıkarılmasıyla elde edilen DNA'dır. Aynı şekilde normal hücre yapısına, orijinalinin dışında bir kısım eklenmesi veya çıkarılması sonucunda elde edilen hücre de sentetik hücre olarak ifade edilir.

Kısaca söylemek gerekirse; *Mycoplasma mycoides* bakterisinin genetik yapısının temelini teşkil eden DNA'lardaki orijinal dizilimin bazı bölgelerine yeni genler ilave edilmiş, bu yeni diziliimli DNA molekülünün, başka bir bakteri hücresinde çoğalması sağlanmıştır. İşin aslı budur.

Bu projenin sonuçlanması için 40 milyon dolar harcanmış ve 20 bilim adamı 13 yıl geceli-gündüzlü çalışmıştır. Bu biyoteknolojik başarı, din karşıtı bazı çevrelerce; "*Bilim insanları lâboratuvarda yeni bir hücre yarattı!*" şeklinde çarpıtılarak verilmiş ve yorumlanmıştır. Elde edilen bu sonuç, sıfırdan yeni bir hücre yaratmak değil, bakteri hücrelerini model alıp, taklit ederek, bazı özellikleri değiştirilmiş bir bakteri hücresi elde etmeye vesile olmaktadır. Burada yapılan iş, meyve ağacına aşı yapmanın veya tüp bebeğin değişik bir tarzıdır.

Canlılık veya hayat, atom ve moleküllerde olmayan, Allah'ın Hay isminin bir tecellisidir. Dolayısıyla insanın elementleri bir araya getirerek canlı meydana getirmesi mümkün değildir. Canlılık, tamamen Allah'ın sonsuz ilim ve iradesine bağlı bir mucizedir. Yani, canlılığın insanlar tarafından taklidi mümkün değildir.

Soru 35- İmkân, bir şeyin meydana gelmesi ile gelmemesinin eşit olmasıdır. Ancak bir şeyin olma ihtimalinden bahsediyorsanız ihtimaller evreninin o şeyi kapsadığından da bahsedersiniz. Yani Tanrının üstünde bir kural- lar evreni vardır ve olma ya da olmama kuralı Tanrıyı da kapsıyor demektir.

Cevap: Burada esas mesele, Allah'ın tarifinde yatmaktadır. Biz Allah dediğimiz zaman neyi ifade ettiğimizi ortaya koymamız gerekir. Daha

doğrusu Allah kendisini bize nasıl tanıtıyor ve tarif ediyor, ona bakmalıyız. Her şeyin bir tarifi olduğu gibi, elbette Allah'ın da bir tarifi olmalıdır. Yoksa herkes kendi âlemine göre bir ilah modeli ortaya koyar. O zaman insanlar sayısında ilah anlayışı ortaya çıkar.

İhlâs suresinde Cenab-ı Hak, kendisini şöyle tanıyor:

Allah birdir. Hiçbir şeye muhtaç değildir, herşey O'na muhtaçtır. O doğurmamış ve doğrulmamıştır. Her şeyi o yaratmıştır. Yarattığı hiçbir varlık O'na benzer ve denk olmamıştır.

Demek ki, yaratılmış olarak ne hayal edilse o ilah olamaz, yaratık olur. Yukarıda sözü edilen imkân veya mümkün vücut yaratılan varlıklar içindir. Allah'ın varlığı için mümkün ve imkân olmaz ve düşünülemez. O'nun vücudu Vacibül vücuttur. Yani, varlığı zaruridir, mümkün vücut değildir. İşte felsefeciler burada hata yapıyorlar. Allah'ı da mümkün varlıklar içersine koyuyorlar. Hâlbuki Allah kendisini nasıl tarif ediyor ona bakılmalı.

Allah'ın bütün isim ve sıfatları sonsuzdur. Sonsuzu hiçbir şey ihata edip sınırlayamaz. Sınırladığı farz edilirse, o sınırlanan sonsuz olamaz. O bakımdan Allah kâinatta sonsuz hüküm sahibidir. O'nun için az-çok, büyük, küçük farkı yoktur.

O'nun hükmü irade ve emir ileidir. Mesela bir komutan bir askeri “yürü” emriyle hareket ettirdiği gibi, aynı emirle bir milyon askeri de hareket ettirir. O emir için az-çok fark etmez, hepsi birdir.

İki kefeli çok hassas ve çok büyük cisimleri de tartabilen bir terazi farz ediniz. Bir kefesine bir oksijen atomu, diğerine de bir oksijen atomu koyduğunuz zaman bu terazi dengededir. Bir gözüne bir oksijen daha ilave etseniz, terazinin dengesi bozulur.

Yine aynı terazinin bir gözüne bir güneş, diğerine de bir güneş koyarsanız terazi yine dengededir. Bir gözüne bir oksijen atomu ilave etseniz denge bozulur, terazinin bir gözü yere iner, diğeri göğe kalkar. Burada

dengeyi bozan bir oksijen atomudur, tartılan şeyin büyüklüğü ve küçüklüğü önemli değildir.

İşte o terazinin bir gözü yokluk âlemini, diğeri de varlık âlemini temsil etmektedir. Allah'ın dışında bütün varlıkların olması da olmaması da mümkündür.

Cenab-ı Hak bir şeyi yaratmayı irade ettiği zaman sadece ona “ol” der ve o zaman terzinin yokluk gözü havaya kalkar, varlık gözü aşağıya iner. Yaratılacak şey ister bir oksijen atomu olsun, isterse bir güneş, isterse sonsuz kâinat olsun, aynı irade ve emirle yaratılacak olan şey, yokluk âleminden varlık âlemine çıkar.

Allah için bir atomu yaratmakla sonsuz kâinatı yaratmak arasında fark yoktur. Aynı şekilde görme de böyledir, işitme de. Yani, bir atomun sesini nasıl işitiyorsa, kâinattaki sonsuz varlıkların sesini de öyle işitir ve bir atomu nasıl görüyorsa sonsuz varlıkları da öyle görür.

“Allah'ın üzerinde kurallar evreni var” demekle hem başta kabul ettiğiniz ilah tarifinizi yok sayıyorsunuz ve hem de O'nun sonsuz sıfatlarını sonlu kabul ediyor ve o sıfatlar üzerinde bir kâinatın varlığını ileri sürüyorsunuz. Yani sizin iddianız kendi içerisinde tutarsız ve mantık dışıdır. Çünkü, hem Allah'ın bütün sıfatları sonsuzdur ve bütün varlıkları O yaratmıştır. Yaratılan her şey mahlûktur ilah olamaz. Siz bu Allah tarifine aykırı olarak, O'nun üzerinde kaideler ve kurallar âleminin varlığını ileri sürüyorsunuz. Kuralları da koyan Allah değil mi? Nasıl o kurallar Allah'ın üzerinde olacak? Bu tamamen çelişkili ve safsataya dayalı bir düşünce ve mantık ürünüdür. Ciddiye almaya değmez.

Soru 36- Kişinin kafasını bir yere çarpması, nasıl ruh denen bedenden bağımsız bir varlığı etkiler? Konusu geçtiğimiz yüzyıllarda filozofları çok düşündürmüştür ve ruhu bedenden bağımsız gören hiçbir düşünce sistemi bu işin içinden tutarlı bir biçimde çıkamamıştır. Bunu bilim açıklar, çünkü bilim ruha atfedilen özelliklerin insan beyninin fonksiyonu olduğunu söyler. Yaratılışçılar buna nasıl cevap verecektir?

Cevap: Her şeyden önce şunun bilinmesi gerekir ki, bu tip sorular yeni değildir. Bu ve benzeri sorular Milattan önceden beri sorulmakta ve Allah'ın varlığını kabul etmeyen felsefeciler, ya ruhun varlığını inkâr etmekte, ya da ruhu maddi varlık gibi telakki etmektedirler. Hâlbuki Semavî dinler ve özellikle İslâmiyet ruh konusunda tatminkâr açıklamalar getirmiştir. Müslümanın, evvel emirde İslamiyetin görüşünü esas alması, batıl ve ateist felsefecilerin peşinden gitmemesi gerekir.

İşin en garip tarafı da, ruhun maddi olduğu ve bunun bilim tarafından halledildiği yalanıdır. Bu tamamen ateist felsefecilerin görüşüdür, bilimsel bilgiyle ilgisi yoktur.

Canlıları meydana getiren karbon, hidrojen ve oksijen gibi elementlerde hayat ve ruh yoktur. Ancak, hayvan ve insanların her birisinin kendisine has ruhu vardır. “*Psikiyatri*”, ya da “*Ruh Bilimi*”, artık bütün dünyada kabul gören ve faaliyet gösteren bilim dalı ve aynı zamanda bir tedavi ve sağlık merkezi olarak hizmet vermektedir. Dolayısıyla, ruhun varlığı konusunda bilim âleminde bir tereddüt yoktur. Ancak mahiyetini anlama ve tanımada farklılıklar vardır.

Bir kısmı, enerji yığını, ya da birikimi olarak kabul ederken, İslâmiyet ruhu, Allah'ın bir emri olarak beyan eder ve ruh, bir vücudu olan, nuranî, şuur sahibi bir varlık olarak tanımlanır. Mesela yer çekimi kanunu da Allah'ın bir emridir. Şayet bu yer çekimi kanunu şuur sahibi olsa, bir de vücut giyse bir ruh gibi olur. Ruh da şuurunu ve vücudunu çıkarsa, yer çekimi kanunun gibi bir kanun olur⁴⁵

⁴⁵ Bu konuda daha geniş bilgi için: Risale-i Nur Külliyyatına müracaat edilmelidir.

Her bir ruh bakidir. Cesetlerin ölüp ayrılması, ruha tesir etmez. Ruh baki kalır. Ahirette yeniden dirilişte, her bir ferдин ruhu, yeniden yaratılmış olan cesede gelip yerleşecektir.

Ruh karbon ve oksijen gibi maddî elementlerden meydana gelmiş bir varlık değil ki, parçalanıp çürüsün. Ampül parçalanıp dağılır ve parçaları maddî olduğu için zamanla çürür. Ama onun içindeki elektriğin de çürüdüğü iddia edilebilir mi? Hâlbuki ruh, elektrik enerjisinden daha yüksek bir nuraniyet kazanmıştır.

İnsan ruhunu, ev içerisinde oturan bir insan benzetmek mümkündür. Ev, insanın bedenine, evin içindeki insan da, bedendeki ruha benzetilebilir. Nasıl ki, evin içerisinde oturan bir insana, evin pencere ve bacasında, ya da kapısında değişiklik yapmak, o insanın varlığına tesir etmezse, insanın veya hayvanın, dışında veya başında, ya da ayağında veya ciğerinde değişiklik yapmak, evin kapısında veya penceresinde değişiklik yapmak gibi, onun içindeki ruhu tesir etmez.

Şu kadar var ki, evin içindeki insan dışarıyı, evin penceresinden görür. Siz pencereyi kapattığınız zaman, o insan dışarıyı göremez. Aslında dışarıyı gören pencere değil, evin içerisindeki insandır. Ama o insan dışarıyı, pencere olmayınca göremez. Tıpkı bunun gibi, insanda veya hayvanda gören göz değil, onun bedenindeki ruhtur. İşiten kulak değil, ruhtur. Anlayan beyin değil ruhtur.

Ama o ruh, dışarıyı, pencere hükmünde olan gözle görmektedir. Göz bir şekilde devre dışı kaldığı zaman artık ruh da dışarıyı göremez. Aynı şekilde ruh kulak vasıtasıyla işitir, beyin vasıtasıyla anlar ve idrak eder. Bu organlarda meydana gelecek bir arıza, ruha tesir etmez. Fakat ruh, o aza veya organlar vasıtasıyla yerine getirdiği görevi yapamaz hale gelir.

Sonuç olarak, gerek hayvanlarda ve gerekse insanlarda her bir ferde has ruh vardır. Cesedin ölüp dağılması ruha tesir etmez. Her bir ruh, ait olduğu ceset öldüğü zaman, kendi âlemine uygun ruh dünyasına çekilir.

Haşırde yeniden yaratılan bedenine geriye döner. Bir canlının akciğeri, ya da böbreği başka bir canlıya nakledilmekle ruhu, nakledilmediği gibi, kafasının nakledilmesiyle de ruhu o hayvana geçmez. Kafanın kesilmesiyle hayvan ölürse, ruhu da ait olduğu ruhlar âlemine gider.

Soru 37-Hem makro evrime ve hem de İslâm'a inanıyorum diyen bir insan cennete girebilir mi?

Cevap: Burada bir yanlışlık var. O da bilmekle inanmak birbirine karıştırılmış. Her şeyden önce bilimin veya felsefenin ortaya koyduğu bir değer hükmüne inanılmaz. O konu hakkında bilgi sahibi olunur.

Allah'ı devreden çıkararak evrimcilerin yaptığı gibi, bir eğitim kurumunda varlıkların ve insanın yaratılışını tesadüf ve tabiatla açıklayan birisi, bu söylediklerini kabul etmediği, her şeyi Allah'ın yarattığına inandığı sürece imanında bir tereddüt yoktur.

Bir kimse Hıristiyanlığı bilmekle Hıristiyan olmayacağı gibi, İslâmiyet'i bilen birisi de İslâmiyet'in gerekli gördüğü hükümlere inanmadığı sürece Müslüman olmaz. Cennete girmenin ölçüsü de, Allah'a ve ahiret gününe inanmakla, Allah'a ortak koşmamakla, Allah'ın bildirdiği Kuran hükümlerine uymakla mümkündür.

Burada dikkat edilmesi gereken önemli bir hususun da gözden kaçırılmaması gerekir. O da, bilim adına yaratılışla ilgili ileriye sürülen bir değer hükmü, Kuran'ın açık olarak beyan ettiği yaratılışa aykırı ise, siz de bilimin o hükmünü hakikat olarak kabul ediyorsanız, o zaman imanınız tehlikeye girer. Çünkü Kuran'ın bir hükmünü kabul etmemek insanı İslâm dininden çıkarır. Mesela insanın topraktan yaratıldığını Kuran açık şekilde beyan ediyor. Fen de insanın daha aşağı yapıli canlılardan meydana geldiğini iddia ediyor. Siz de fennin iddiasını doğru kabul ediyorsanız, o zaman İslâm dini ile ilginiz kalmaz. Çünkü Allah'ın bildirdiği açık hükmü kabul etmeyip yalan sayıyor, fen ve felsefenin o konudaki iddiasını doğru kabul ediyorsunuz.

Neye nasıl inanılacağını fen ve felsefe bildiremez ve karar veremez. Onların ahiretin ve Allah'ın varlığı konusundaki sözlerinin hiçbir değeri yoktur. Çünkü bu saha bilim adamlarının sahası değildir. Onun için bu yaratılış konusunda uluorta konuşmamak, söylenecek sözlerin her an insanın imanını tehlikeye düşüreceğini dikkate almak gerekir. En azından şu söylenebilir: *“ilim böyle diyor. Onun için ben de bunu böyle biliyorum. Ama Allah bu hususta neyi beyan ediyorsa ve neyi kastetmişse ben ona inanıyorum. Allah'ın ve Peygamberinin söylediği ve bildirdiği muhakkak haktır ve doğrudur”* demek gerekir.

BÖLÜM III

EVİRİM VE İDEOLOJİ

Soru 1- Evrim teorisi bilimsel bir teori midir?

Cevap: Bilim; kendine has metotları olan, her hangi bir şekilde düzenlenmiş doğru bilgiler bütünü olarak tarif edilir⁴⁶.

Bilimsel bilginin, sistemli bir bilgi olması, aynı zamanda artarak gelişebilmesi, tutarlı ve denetlenebilir olması, objektiflik özelliklerine de sahip bulunması beklenir⁴⁷.

Bilimsel teorinin özelliği nedir?

Bilimsel teori; bilgi edinme süreci aşamasında ortaya atılan, geçerlilik ve güvenilirliği ilmî metotlarla tespit edilmiş olan, iç tutarlılığı bulunan bilgiler ve açıklamalar bütünüdür⁴⁸.

⁴⁶ Arslan, A. Felsefeye Giriş. Adres Yayınları. Ankara, 2005, s. 63 -64.

⁴⁷ Ural, Ş. Bilim Tarihi. Kırk Ambar Yayınları. İstanbul, 1998, s. 13.

⁴⁸ <http://www.canertaslaman.com/kitap/1.htm>.

Felsefenin tanımı

Felsefe, bir düşünme ve fikir yürütme biçimidir, yapma ve meydana getirme değildir. Bilim olguları konu aldığı halde felsefe, hem olguları ve hem de değerleri konu edinir.

Yani bilim, ele aldığı olgular üzerinde iyi-kötü, doğru-yanlış, haklı-haksız gibi değer hükümlerini veremez. Bunu verme yetkisi felsefenindir.

Evrim Teorisi'nin bilimsel değeri

Evrim Teorisi, bilimsel kıstasları taşımayan, yani laboratuvar da denenemeyen, çoğunlukla metafiziğe dayalı görüşleri bünyesinde barındıran felsefî bir düşünce tarzıdır. Metafizik ise; sonuçların bilimsel bir biçimde ifade edilememesi ve bilimsel olarak doğrulanamaması anlamında her türlü felsefî düşünce olarak ifade edilir.

Evrime her ne kadar bilimsel bir şekil verilmeye çalışılsa da, metafiziksel varsayımlara yapıldığı görülmektedir. İstenilse de bu metafizik düşünceden kaçınmak mümkün değildir. Çünkü, maddenin ve âlemin varlığı, canlılığın mahiyeti, Yaratıcı'nın kimliği ve vasıfları gibi konuların büyük bir kısmı Evrim Teorisi'nin gündeminde olduğu sürece, metafizik yaklaşımlar kaçınılmazdır.

Hunter, Darwin'in, Antik Çağ'dan beri süregelen ve metafiziğe dayalı evrim düşüncesini teolojik, yani inanca dayalı bir yaklaşımla sunduğunu belirtir⁴⁹.

Evrimcilerin evrim teorisine güçlü bağlılıkları, onları her türlü metafiziksel tahminleri yürütmeye sevk etmiştir. Evrimin belli başlı delilleri ve bunların başarısı, onun bilimsel desteğinden değil, yaratılışa karşı oluşundan kaynaklanmaktadır. Evrimin eldeki en iyi açıklama olduğu sıkça ileri sürülür. Böyle bir iddia ise, ilmî olmayan bir hükümdür.

⁴⁹ Hunter, C.G. Darwin'in Tanrısı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz. İstanbul, 2003, s. 195.

Evrimin doğruluğunu başta kabul edip, onu destekleyecek deliller aramak, ilmî olmayan maksatlı bir davranıştır.

Bütün evrim kitaplarında evrim teorisi, her yönüyle ispatlanmış bir hakikat gibi verilir. İleri sürülen iddialar ve yapılan değerlendirmelerin hiçbir şekilde kritiği yapılmaz, alternatif görüşlere kesinlikle yer verilmez. Böyle bir davranış, bilimsel midir, yoksa ideolojik midir?

Norman Geisler ve Ronald Brooks, evrimin bilimsel bir metotla irdelenmediğini ve ön kabullere dayandığını dile getirirler ve şöyle derler:

Evrimi yanlışlamak yeterli değildir. çünkü, daha iyi bir çözüm bulana kadar onun doğru olduğu kabul edilecektir. Ancak, bilim böyle yapılmaz. Bu savunmada evrime, bilimde yeri olmayan özel bir konum verilmiştir. Böyle teorilere önceden özel bir konum atfedilmesi bilimsel bir yaklaşım değildir⁵⁰.

Meşhur antropolog Servier de evrimciliğin laik bir din dogması haline geldiğine ve bu nüfuzun kırılması gerektiğine şöyle işaret eder:

Evrimcilik, Batı'nın laik din dogması haline gelmiştir. Yeni kurum ve değerlendirmelerin ortaya konabilmesi için, önce evrimciliğin reddi gerekir⁵¹.

Hunter'e göre, evrim teorisinde esaslı, ama gizli bir dinî etki vardır. Hem Darwin ve hem de günümüzün modern materyalist evrimcileri, metafizik önermelere başvurumaktadırlar⁵².

Kant, *Yargı Gücünün Eleştirisi* adlı eserinde bir bilimin ancak matematiksel olduğu oranda gerçek bilim olduğunu ileri sürmektedir.

Kant'a göre, Evrim Teorisi'nin içinde matematiksel argümanların çok az oluşu, onun bilimsel bir teori sayılmasını tartışmalı hale getirmektedir⁵³.

⁵⁰ Geisler, N.L. and Brooks, R. M. Come let us Reason. Grand Rapids: Bakir, 1990, S. 95-96.

⁵¹ Servier, J. Etnoloji. Tercüme M. Ali Kayabal. İletişim Yayınları, 1992, s. 113, 124.

⁵² Hunter, C. G. Darwin'in Tanrısı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz. İstanbul, 2003, s. 12, 15, 208.

⁵³ Mayr, E. The Growth of Biological Thought. The Belknap Press of Harvard University Press, Cambridge, 1982, s. 862.

Ünlü felsefeci Bernard Russell de evrimin gerek metot ve gerekse ilgilendiği problemler bakımından bilimsel bilgi olmadığını dile getirerek şunu söyler:

Evrimcilik, şu ya da bu biçim altında çağımızın ağır basan bir inanç şeklidir. Evrimcilik, gerek metoduyla ve gerekse ele aldığı problemlerle, gerçek bir bilim değildir⁵⁴.

Hunter de evrim metodunun bilimsel olmadığını şöyle dile getirir:

Evrim içten içe bilim dışı yollara yaslanan düzenleyici bir fikirdir. Evrim, çeşitli bilim disiplinlerine baş vurmaktadır ama, kendisi bilimsel değildir. Bu bakımdan daha iyi bir bilimsel açıklama sunması beklenmemelidir⁵⁵.

Çağımızın seçkin bilim felsefecisi Karl Popper’e göre bilimselliğin ölçüsü doğrulanmaya değil, yanlışlanmaya elverişliliklidir. Ona göre bir bilgi veya sonucun özelliği, yanlışlamaya müsait olmasıdır. Hâlbuki Darwinciliğin öyle bir teste elverdiği söylenemez. Darwinciliği doğrulayan bazı veriler gösterilebilir. Ama bilimselliğin ölçüsü doğrulanmaya değil yanlışlanmaya elverişliliklidir. Başka bir ifadeyle, Darwinciler teorilerinin hangi muhtemel gözlem sonuçlarıyla yanlışlanabileceğini ortaya koymuş değillerdir. Dolayısıyla Darwincilik bilimsel bir teori olmaktan çok metafiziksel bir yapıya sahiptir⁵⁶.

Kısaca ifade etmek gerekirse, bu teori bilim kriterlerine uymamaktadır. Bilimsel bilgi değil, metafizik yönü ağır basan felsefî bir düşünce tarzıdır.

⁵⁴ Russell, B. Dünya Üzerine Bildiğimiz. Terc. Vehbi Hacıkaşaroğlu. Alaz Yayınları. İstanbul, 1980, s. 24-25

⁵⁵ Hunter, C. G. Darwin’in Allah’ı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz. İstanbul, 2003, s. 212.

⁵⁶ Popper, K. Unended Quest, Fontana-Collins, 1976, s. 171.

Soru 2- ABD'deki okullarda; “Evrim dersi kaldırılınsın” diye dava açan Michael J. Behe’nin, mahkemede rezil olduğu ve mahkemeyi kaybettiği iddia ediliyor. Gerçekte o mahkeme ne oldu, neler tartışıldı ve çıkan sonuç gerçekte neydi? Çünkü evrimciler bu kararı resmi olarak kabul ediyorlar ve “artık mahkeme bile evrim kabul etti” diyorlar. Açıklayabilir misiniz?

Cevap: Aynı konu muhtelif dergi ve makalelerde; **Kennth Miller’in Evrim Mahkemesi** adı altında verilmektedir. Konu Amerika Ohio eyaletinde 2013 yılında görülen evrim mahkemesi ile ilgilidir. Sözü edilen eyalette, Evrim Teorisi’nin yanında Akıllı Tasarım Teorisi de eğitim programında yer alınca, konu mahkemeye intikal ediyor. Akıllı Tasarım’ın okutulmamasını savunanlardan biyoloji uzmanı Kenneth Miller, avukatlarıyla birlikte taraf olarak mahkemeye iştirak ediyor.

Mahkemeyi iki şekilde tahlile tâbi tutabiliriz. Birisi, konunun ilmî yönü, diğeri de hukuki veçhesi.

a-Konunun ilmî yönü

Akıllı Tasarım teorisinin bilimsel olmadığı iddia edilmektedir. Bu teoride;

1-Akıllı Tasarım Teorisinde; bazı tek hücrelerin etrafında, su içinde yüzmelerini sağlayan tüycükler vardır. Bu tüycüklerin indirgenemez karmaşıklıkta olduğu, bu tüycüklerin vazife görebilmeleri için, tek tek evrimleşerek değil, mutlaka karışık yapıda olmaları gerektiği nazara verilir.

Miller mahkemede, mevcut sayıdan bir noksan olan ve görev yapan tüylerin de bulunduğunu belirtiyor.

2-Akıllı Tasarımda kanın pıhtılaşması için pek çok faktörün bir arada olmasının zaruri olduğuna dikkat çekilir. Faktörlerden birisinin noksan olması halinde insanda kanın pıhtılaşmayacağını, dolayısıyla insandaki kanın, evrimleşmeyle daha aşağı yapılardan geldiğine delil olamayacağı belirtilir.

Miller, insanda bulunan kan pıhtılaştırma faktörlerinde birisinin yokluğunda deniz canlılarından balinalarda bu pıhtılaşmanın varlığını belirtmektedir.

3-Miller, insanın atası olduğunu iddia ettiği maymundan 48 kromozom bulunduğunu, insanda ise 46 kromozomun yer aldığını belirtir. Maymundan insana geçişte iki kromozomun mutasyona uğrayarak parçalara ayrıldığını ve diğer kromozomlarla birleştiğini, böylece insanda kromozom sayısının 46 olarak hâsıl olduğunu ileri etmektedir.

4-Miller ve avukatları tarafından mahkemeye sunulan bir delil de, evrimci biyologların kaleme aldığı ve insanın daha aşağılı yapıları canlılardan hâsıl olduğuna ait 50'ye yakın kitaptır.

Değerlendirme

Miller'in gerek tüycüklerde ve gerekse kanın pıhtılaşmasındaki faktörlerle ilgili iddiası, tüycüklerde ve kanın yapısında bir plan ve programın olmadığı manasına gelmez. Bu teorinin esprisi, her şeyin belirli bir plana ve gayeye göre tasarlanıp yapıldığı ve mutlaka bunu yapan ve planlayan birisinin varlığıdır.

İnsandaki 46 kromozomun, maymunun 48 kromozomundan meydana geldiği iddiası, felsefî bir düşüncedir. Bilimsel bilgi değildir. Canlılardaki genetik yapıların özelliği ve değişmezliği, insan doğrudan 46 kromozomla yaratıldığını göstermektedir. Miller'in bu iddiasını doğru kabul etmek peşin hükümlü, ateist bir yaklaşımdır.

Kaldı ki, canlılarda kromozom sayısı önemli değildir. Aşağı yapıları organizmalarda fazla kromozom bulunabildiği gibi, aynı kromozom sayısında yüksek yapıları organizmalar da bulunmaktadır. Esas olan kromozomun mahiyetidir. Yani, kromozomu teşkil eden genler ve genlerin yapısını teşkil eden kimyasal bileşenlerdir. Genlerin kontrol ettiği karakterler önemlidir. Değil kromozom sayısının aynı olması, bir genin bile farklı olması, canlılar arasında çok büyük farklılıklar hâsıl etmektedir. Bazen genetik yapıdaki çok küçük bir farklılık, o canlının yapısını tamamen değiştirmektedir.

Canlılardaki genetik yapıyı ihtiva eden kromozomlar ve dolayısıyla o kromozomların içindeki DNA'lar, flaş diske benzetilebilir. Flaş disklerin

benzer olması veya aynı kapasitede olmaları değil, o disklere yüklenen bilgi muhtevası önemlidir. Burada da, canlılardaki kromozom sayısı ve yapısı değil, o kromozomlara yüklenmiş olan genetik bilgi çok farklıdır.

İşte bu bilgi muhtevası bakımından maymunla insan arasında, yerden göğe kadar fark vardır.

Mahkeme evrimin bilimsel olduğu, Akıllı Tasarım'ın bilimsel olmadığı iddiası ile yapıyor. Delil olarak evrimcilerin eserleri sunuluyor. Bu peşinen evrim teorisine özel bir konunun verildiğini ve onun mutlak doğru olarak kabul edildiğini göstermektedir.

b- Konunun hukuki yönü

Mahkeme üyeleri elbette biyolog değildir. Dolayısıyla bu sunulanların ne dereceye kadar ilmî bir değer taşıdığı onların konusu dışındadır. Mahkeme üyelerini, ileriye sürülen görüşlerin bir yaratıcının varlığını belirtip belirtmediği, yani dini bir değer taşıyıp taşımadığı ilgilendirmektedir. Çünkü Amerika kanunları, belirli bir dini yaklaşımla hazırlanmış veya böyle bir görüşü çağrıştıran teorilere müsaade etmemektedirler.

Miller kendisi de bunu belirtiyor. Akıllı Tasarım Teorisinin ilk baskısını avukatların bulduğunu, aynı delillerin orada da kullanıldığını nazara veriyor. O ilk baskılarda Yaratıcının kullanıldığı yerde, yeni baskıda Akıllı Tasarım ifadesinin konduğunu ifade ediyor. O ilk baskıların 1987 yılında Arkansas mahkemesi tarafından bir yaratıcının varlığını ihsas eden veya açıkça belirten bu kitabın okutulmasına izin verilmediğini, dolayısıyla mahkemenin aynı kitabın kısmen değiştirilen bu yeni baskısının da okutulmaması gerektiğini belirtiyor. Mahkeme de bu yönde karar veriyor.

Sonuç

Bir fikrin veya düşüncenin bilimsel olup olmadığı, kendi ölçüleri içerisinde ve kendi kanunlarına göre değerlendirilmelidir. Hele evrim teorisi gibi, pek çok felsefî düşüncüyü ve metafizik değerlendirmeleri

içerisinde barındıran bir görüşün bilimsel bilgi olarak sunulması, ilmin ölçülerine uygun değildir.

Ateist evrimcilerin, bütün canlıların tesadüfen, tabiatın eseri olarak ve gelişigüzel ortaya çıktığı düşüncesiyle hazırlanmış kitapların mahkemede evrimin ilmî delilleri olarak kullanılmasını anlamak mümkün değildir.

Evrim teorisi, tamamen ateizm üzerine bina edildiği için, mahkemenin onun lehinde olması gayet normaldir. Çünkü mahkemenin üzerinde durduğu, teorinin konunun ne kadar bilimsel olduğundan ziyade, dini muhteva taşıyıp taşımadığıdır.

İleri sürülen delil ve değerlendirmelerin bir yaratıcının eseri olması, onun bilimsel olmadığı manasına gelmez. Tam aksine, eser varsa ve o eserler belirli bir ilim, irade ve kudretin ürünü ise, mutlaka bir ustası ve yaratıcısı, planlayıp hayat sahnesine çıkarana olmalıdır.

Amerika'da bir eyalet mahkemesinin Akıllı Tasarım Teorisinin aleyhine karar vermesi, onun bilim dışı olduğu anlamını taşımaz. Zaten burada konunun ilmî olup olmadığından çok, bir yaratıcının varlığını çağırıştırıp çağırıştırmadığı üzerinde duruluyor. Bir bakıma kanunla, bilim adı altında, dinsizliğe özel bir ayrıcalık tanınıyor.

Bu, şu demektir. Kâinattaki varlıkların ve özellikle insanın nasıl ortaya çıktığı ve bunları kimin yarattığı sorusuna cevap aranıyor. Bu soruların cevabı, dini muhtevalı olacağı için, bir yaratıcıya verilmiyor. Kanunların gölgesinde, şimdiki evrim teorisinin yaptığı gibi, tesadüf ve tabiat veriliyor. Bu ise, kanunlarla ateizme ve dinsizliğe özel bir konumun atfedilmesidir. Yani işin daha başında, pozitivist felsefenin öngördüğü tamamen ateist ve materyalist görüş tartışmasız kabul edilmektedir. İşin daha da vahim olanı, bu evrim görüşünün kritiğinin yapılmaması ve üstelik bunun bilimsel bir bilgi olduğunun tartışmasız kabul edilmesidir. Hâlbuki canlıların nasıl ortaya çıktığının yorum ve değerlendirmesi bilimsel bilgi değil, tamamen felsefî ve metafiziğe dayalıdır. Yani, ileri

sürülen bu bilgiler laboratuarda denenemez. Dolayısıyla böyle felsefî bir düşüncenin bilimsel bilgi olarak takdimi yanlıştır.

Soru 3- Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi'nin Bilim ve Yaratılış- cılık kitabı evrimi ispatlamış mıdır?

Cevap: Bu Akademi'nin neşrettiği kitap sıradan bir kitaptan farklı değildir. Bu ve benzeri kuruluşlar, evrimi evölüsyon manasında anlayan ve bir yaratıcının varlığını inkâr eden bilim adamlarının kontrolündedir. Bunlar, ateizme dayalı felsefî görüşlerini, bilimsel bilgi adı altında takdim ediyorlar. Böylece bir kamuoyu meydana getirmek ve dinsizlik adını nüfuz elde etmek istiyorlar. Bunların esas gayesi, gençleri dinsiz yetiştirmektir. Maalesef bilimi bu ideolojilerine alet ediyorlar. İstismara en uygun sahada evrim sahasıdır. O bakımdan devamlı evrimi gündemde tutuyorlar ve her şeyi buna bağlıyorlar.

Onlar bir değil, yüz kitap da yayınlasalar, yaratılış hakikatini gizleyemeyeceklerdir. Bunların kastettiği manada bir evrimin ispatı söz konusu olamaz. Çünkü insanın geçmişi laboratuarda denenemediği gibi, bütün canlıların evveliyatını tek bir hücreye indirgeyip diğerlerini bundan silsile halinde tesadüfle ortaya çıkarıp göstermek de mümkün değildir. Böyle olunca, bu konuda ortaya attıkları bütün görüşler, felsefî bir düşünceden ileriye geçmeyecektir. Yani onların iddiaları hiçbir zaman bilimsel bir bilgi olmayacaktır.

Ama yaratılışı savunanlar, her an her bir canlının yaratılışını örnek göstererek, geçmişe bununla bir değil, binlerce pencere açmaktadırlar. Şimdi her an Allah, insanı da bir hücreden yaratıyor, bitkileri ve hayvanları da yine tek hücreden yaratıyor. Bugün yaratan dün de yaratmıştır.

Bir kavun çekirdeğinden kavunu halk eden, elbette bütün kâinatı ve içindekileri halk edebilir ve halk etmiştir. Canlıların tesadüfen ve kendiliğinden ortaya çıktığını iddia eden ateist evrimciler, değil bütün canlıların böyle tesadüfen meydana geldiğini, bir mercimek çorbasının tesadüfen ve ken-

diliğinden ortaya çıktığını ispatlasınlar, o zaman belki sözlerinde ve iddialarında bir hakikat payı olabilir. Hâlbuki yaratılışı savunanların delilleri kâinatı doldurmuştur. Her bir varlık, Allah'ın (Celle celâlehu) sonsuz ilim, irade ve yüksek kudretinin eseri olduğunu gösteriyor ve akli olanlara ispat ediyor.

Soru 4- Batı Ortaçağ'da karanlıktayken fen ve edebiyatı İslâm'dan öğrenmişti. Ama bugün biz neden onların gerisinde kaldık? Bütün İslâm âlemi böyle. Sebep nedir?

Cevap: Teşhisiniz doğrudur. İslam âlemi, İslam'ın getirdiği, çalışma disiplini ve prensiplerine uymakla Ortaçağ'da ilim ve fende öncülük etmiştir. Ancak sonraki devirlerde bunu devam ettiremediği için, geri kalmış, çalışan Batılılar onları fersah fersah geçmiştir. Yani, Batılılar, yine İslam'ın; Çalışınız- Bir günü diğerine eşit olan *aldanmıştır* prensibine uymuşlar, Müslümanlar ise, Avrupadan aldıkları zevk, sefahat ve eğlenmeye daldıkları için maddî olarak geri kalmışlardır.

Bugün fen ve teknikte, ağır sanayide, silah sanayiinde, bilgisayar sanayiinde, uçak ve füze sanayiinde, yeni buluşlar ve buna bağlı olarak alınan patenlerde Batı çok ileridedir. İslâm âlemini de, mezhep ve ırk çatışmalarıyla boğuşturup onları sömürmektedirler.

Allah'ın çalışma ve mükâfatını almayla ilgili iki türlü kanunu vardır. Birisi kelam sıfatının eseri olan Kurân-ı Kerim'dir. Diğer de kudret sıfatının eseri olan şu kâinattır. Birinci kanunu olan Kur'an'a uyan mükâfatını uymayan da cezasını, genelde ahirette görecektir. Bu dünyada görse de çok azdır.

İkinci kanuna uymanın mükâfatı, uymayanın da cezası, bu dünyada görülmektedir. Mesela, çalışmanın neticesi servet ve zenginliktir. Tembelliğin cezası da sefalet ve fakirliktir. Burada inanan-inanmayan ayrımı yoktur. Müslümanlar, tabiat kanunları denen bu ikinci kanuna uymadıkları, tembellik gösterdikleri için fakirlik ve sefalet içerisindeyler. Batılılar da, Allah'ın koyduğu o kanunlara uydukları için mükâfatını bu dünyada görüyorlar. Hâlbuki İslamiyet, ahiret için

çalışmaya teşvik ettiği gibi, dünyaya çalışmaya teşvik etmekte, beş vakit farz namazını kılan bir kimsenin, dünyaya ait çalışmasını da nafile ibadetten saymaktadır. Dolayısıyla hata İslâmiyet'te değil, İslâm'ın gereğini yerine getirmeyen Müslümanlardadır.

Sadece maddi sahada değil, sosyal sahada da Müslümanlar, İslâm'ın emirlerine uymadıkları için, cezasını çekmektedirler.

Kur'an; Bütün mü'minler kardeştir. Diyor. Birbirinizle çekişmeyin, kuvvetiniz dağılır, sonra rezil olursunuz diyor.

Avrupalılar, çok değişik, milletten ve ırktan oldukları halde onlar birleşip tek devlet haline gelirken, Müslümanların düştüğü durumu ise, söylemekten utanıyoruz. Şimdi Avrupalıların yaptığı mı İslâm'a uygun, Müslümanların davranışları mı? Hadise ortada. Mükâfat ve cezada elbette ona göre olacaktır. Avrupalılar, barış ve huzur içerisinde yaşarken, Müslümanlar da birbirlerinin boğazına sarılmış halde, kan ve gözyaşı, ıstırap, açlık ve yokluğa talip olmuşlardır. Allah kimseye zulmetmediğini, ancak insanlar zulüm ve sıkıntılara kendi davranışlarının sebep olduğunu beyan etmektedir.

Netice olarak, Müslümanların bugünkü, maddî ve manevî sıkıntılarının sebebi İslamiyet'in emir ve yasaklarına uymamalarındandır. Müslümanlar hem maddî ve hem de manevî sahada söz sahibi olmak istiyorlarsa, İslâm'ın emir ve yasaklarına uymaları gerekir.

Soru 5- Bilim adamları canlıların genleriyle oynayarak canlının orijinalinde olmayan yeni organlar çıkartıyorlar. Gen bu değişimleri hangi ölçüye ve standarda göre kabul ediyor? Bu tarz değişimler evrim değil midir?

Cevap: Allah her şeyi bir sebebe ve kanuna bağlamıştır. Canlılardaki bütün özellikler genlere şifrelenmiştir. Siz araştırmanızla hangi genin hangi karakteri veya karakterleri kontrol ettiğini tespit edersiniz. Sonra, o geni değiştirir, onun yerine bir başka geni aşırsınız. O zaman sonuç, sizin yönlendirdiğiniz tarzda ortaya çıkar.

Bu değişikliklerin hangi seviyede olacağı, hangi organın yerine nele-
rin getirilebileceği, ilmi çalışmalarla ortaya konur. Temel genetik yapılar
bütün canlılarda ortaktır.

Siz bir tarlanın arpa mı, buğday mı, yoksa nohut mu vereceğini önce-
den söyleyebilir misiniz? Söylemezsiniz. Tarlanın hangi mahsulü vere-
ceği, sizin hangi mahsulü istediğinize bağlıdır. Siz tarladan nohut almak
istiyorsanız, nohut tohumunu, usulüne ve şartlarına uygun olarak tar-
laya atarsınız, Allah da size nohut verir.

Bütün laboratuvar çalışmaları buna benzetilebilir. Önce varlıklar ara-
sındaki kaide ve prensipler laboratuvarda tespit edilir. Sonra o prensip-
lere uygun denemeler yapılır. Neticeyi yaratan Allah'tır. Bizim çalışma-
larımız bir bakıma bizim sual ve isteğimiz olur. O da, bizim bu sualimize
cevap verir. Yoksa o varlıkları yapan ve yaratan insan değildir. İnsan sa-
dece sebep ve prensipleri tespit eder ve o sebeplere müracaat eder.
Tıpkı tarlaya nohut atma gibi.

**Soru 6- Bilim adamlarının çoğu niçin evrim teorisine inanıyorlar? Eğer;
“İnançsız oldukları için bu teoriyi *savunuyorlar*” dersiniz, o zaman bu
adamlar niye bir yaratıcıyı inkâr ediyorlar? Bir insan özellikle de bilim
adamıysa, nasıl bile bile inkâr edebilir ki? Bu akla ve mantığa sığar mı?**

Cevap: Önce neyin tartışmasının yapıldığını bilmek gerekir. Daha
açık olarak, evrim tartışmasını iyi anlamaya ihtiyaç vardır.

Evrim nedir?

Evrim kelimesi; başkalaşma, farklılaşma, kademeli olarak gelişme,
değişme, ilerleme ve evölüsyon gibi aralarında değişik farklar bulunan
pek çok kelime, tâbir ve deyim yerine kullanılmaktadır.

Materyalist evrimciler, bütün canlıların silsile halinde birbirinden te-
sadüfen meydana geldiğini ileri sürmektedirler.

Bugün için yapılabilen tespitlere göre; bitkilerin, hayvanların ve insanla-

rın, yani canlıların tamamının genetik yapısında dört temel molekül yer alır. Bunlar; Adenin, Guanin, Sitosin ve Timin'dir. Bu moleküllerin yapılarında da; karbon, hidrojen, oksijen, kükürt, fosfat ve azot gibi atomlar yer alır.

Canlıların genetik yapı bakımından hangi elementlerden meydana geldiğini ortaya koyma bilimin görevidir. Bunların neye işaret ettiğini yorumlama ise, bilimsel bilginin görevi değildir. Bunu yorumlama; insanın inancına, ideolojisine, felsefî görüşüne ve metafizik düşünce gibi kültür değerlerine bağlıdır.

Kütüphanelerimizi dolduran kitaplar, alfabenin 29 harfinden meydana gelmiştir. Bütün kitaplarda harflerin aynı oluşundan hareketle, kitapların birbirinden meydana geldiği düşüncesi ilmî değildir. Aynı şekilde, kâinattaki bütün varlıkların da 114 elementten meydana gelmiş olmasının, onların hepsinin silsile halinde birbirinden hâsıl olduğu iddiası bilimsel bir yaklaşım olamaz.

Canlıların genetiğindeki elementlerin benzerliğini, onlar ideolojilerinin gereği, bütün varlıkların silsile halinde ve tesadüfen birbirinden meydana geldiğine gerekçe gösteriyorlar. Biz de bilimsel yoldan hiç ayrılmayarak, göğsümüzü gere gere diyoruz ki, canlılarda elementlerin benzerliği, onları yaratanın birliğine ve varlığına en büyük delildir. Biz nasıl ki, 29 harfle, istersek “Balık”, istersek “At”, ya da “İnsan” yazabiliyoruz. Allah da 114 elementten istediği zaman, istediği varlığı, arzu ettiği şekilde yazıyor.

Şu anda yeryüzünde, insan da dâhil, binlerce ve hatta milyonlarca bitki ve hayvan türü ayrı ayrı ve tek bir hücreden meydana geliyor. Canlıların genetik yapılarında, ufak tefek değişiklikler olsa da, o canlının vasfını ve özelliğini değiştirecek tarz farklılaşma ortaya çıkmıyor. Şayet bir canlının genetik yapısı büyük oranda değişecek veya değiştirecek olsa, o canlı daha embriyo safhasında ölüyor. Şimdiye kadar, bir canlının genetik yapısının farklılaşarak tamamen farklı bir canlıyı hâsıl ettiğine bilim âlemi şahit olmadı. Velez ki, bir canlıdan bir başka canlı meydana gelmiş bile olsa, onu da Allah yaratmış olacaktır.

Yaratılışı savunanlar, çevredeki bütün varlıkların en ince ayrıntılarına kadar araştırılmasını ve incelenmesini, bu konuda her türlü değişik görüşe yer verilmesini, bilimin bir gereği olarak kabul etmektedirler. Evrende hiçbir şey kararında değildir. Atomdan galaksilere kadar her şey, Allah'ın ilim ve iradesi dâhilinde her an değişmekte, başkalaşmakta ve farklılaşmaktadır. Allah da, kâinattaki varlıklar hakkında düşünmemizi, akıl ve fikir yürütmemizi istemekte, bilenlerle bilmeyenlerin bir olmadığını bildirmektedir.

Kısaca ifade edersek, atom ve moleküllerin, bir halden bir başka hale geçerek, yani hal değiştirerek canlıların bünyesinde yer almaları, bir takım biyoloji ve fizik kanunları çerçevesinde olmaktadır. Mesela, hidrojen yanıcı, oksijen ise yakıcıdır. İkisi birleşince değişik bir hal almakta ve su teşekkül etmektedir. Dolayısıyla elementlerin bu şekilde hal değiştirmesi teori değildir. Allah'ın ilim, irade ve kudreti doğrultusunda meydana gelen bir kanunu sonucudur. Evrimciler, bu hal değiştirmeyi de evrim teorisine dâhil ediyorlar.

Aslında kâinatta hiçbir şey sabit değildir. Atomdan galaksilere kadar her şey her an hareket ve faaliyettedir. Atomun etrafındaki elektronlar saniyede 50 bin devir yapmaktadır. Atomlardan meydana gelen moleküller de hareket halindedir. Katı moleküllerde hareket yavaş, ama sıvı ve havadaki moleküller daha hızlıdır.

Kâinatta 100 milyar galaksinin varlığı kabul edilmektedir. Bu galaksilerin bazıları ışık hızına yakın bir süratte birbirinden uzaklaşır. Bütün canlı varlıklar da her an değişim içerisinde. İnsan yaklaşık yüz trilyon hücreden meydana gelmiştir. Her bir hücrede bir saniyede üç bin değişik reaksiyon olmaktadır. Bir saniye sonraki insan, madde cihetiyle bir saniye önceki insan değildir. Bünyesinde pek çok element değişime ve başkalaşıma uğramıştır. Bu ve benzeri bütün değişim ve başkalaşımalar EVRİM olarak ifade ediliyor. Bu manadaki bütün değişim ve başkalaşımalar teori değil bir kanundur.

Evrimi tartışmalı hale getiren nedir?

Evrimi esas tartışmalı hale getiren onun evölüsyon karşılığı olarak kullanılmasıdır. Yani, bir türden bir başka türün ve dolayısıyla bu yolla, insan da dâhil bütün canlıların, silsile halinde birbirinden tesadüfen ve tabiatın eseri olarak ortaya çıktığı görüşüdür.

Evrin tartışmasının altında yatan nedir?

Burada, bir yaratıcının kabulü veya reddi vardır. Meselâ elinizde bir gözlük var. Bunun hangi maddelerden yapıldığını, ne iş gördüğünü en ince ayrıntılarına kadar inceliyorsunuz. Böyle bir delilde herkes gözlüğün bir ustanın eseri olduğunda hemfikirdir. Gözlük yerine canlıların gözü dikkate alınınca, o da en ince yapısına kadar inceleniyor, ne işe yaradığı ve nasıl çalıştığı ortaya konulmaya çalışılıyor.

Buraya kadar evrimcilerle yaratılışçılar arasında problem yoktur. Bu gözün ustasının kim olduğuna sıra gelince, tartışma başlıyor. Yaratılış savununlar, nasıl ki eldeki gözlük; ilim, irade ve kudret sahibi bir ustanın eseri ise, ondan daha mükemmel olan gözün de ilim, irade ve kudret sahibi bir ustanın eseri olduğunu kabul ve iddia ediyorlar.

Ateist evrimciler ise, gözlüğün ustasını kabul ettikleri halde, gözün tesadüfen ortaya çıktığını ve bir ustasının bulunmadığını belirtiyorlar ve böyle bir iddianın bilimsel bir yaklaşım tarzı olduğunu ileri sürüyorlar. Kısacası, Allah'ı devreden çıkarıyorlar.

Yaratılışçılarla evrimcilerin kâinata bakış farkı

Materyalist evrimcilerle yaratılışçılar arasındaki tartışmanın en can alıcı noktalarından birisi de, evrimcilerin kâinata sebepler hesabına ve tabiat namına bakmaları ve her şeyi sebeplere vermeleridir.

Yaratılışçılar ise kâinata, Allah adına bakarlar. Kâinata Allah hesabına bakıldığı zaman, o sahadan elde edilen bütün bilgiler Marifetullah'a, yani Allah'ı bilmeye basamak olmaktadır. İslâmiyet, bilimde ne kadar çok terakki edilse,

yani varlıklar hakkında ne kadar geniş bilgi sahibi olursa, Allah'ın kâinattaki tasarrufunun, hikmet ve hâkimiyetinin daha iyi bilineceğini nazara verir.

Şimdi burada, yukarıdaki soruda; bilim adamlarının genelde dine karşı oluşlarının sebebinin ne olduğuna dönersek şunu görürüz:

On dokuzuncu yüzyılda Fransız İhtilali ile hâkimiyeti ele alan materyalist felsefe, Hristiyan dinine karşı duruş sergilemiş ve bundan sonra her türlü ilmî gelişmenin karşıtı, ya da düşmanı, dini düşünce gösterilmiştir. Bu tarihten sonra bütün siyasi, sosyolojik ve bilimsel çalışmaların temeli ateizme dayandırılmıştır.

İslâmiyet'i bilmeyenler, Hristiyanlıkla onu aynı kefeye koydular. Hristiyanlığa karşı duruş, İslamiyet'e karşı duruş şeklinde algılandı. Bilim adamlarının çoğu evölüsyon manasında evrimi kabul etmemektedir.

Bilim adamlarının çoğu, canlıların kademe kademe birbirinden tesadüfen meydana geldiği şeklindeki evrim görüşünü kabul etmemektedirler. Zaten yaratılışçılarla evrimciler arasındaki tartışma bu tip bir evrim anlayışı sebebiyledir. Kaldı ki, Materyalist felsefecilerin ve ateist biyologların müdafaasını yaptığı böyle bir evrim görüşü bilimsel bir bilgi değil, felsefi ve metafiziğe dayanan bir görüş ve yorumdur. Dolayısıyla ateizme dayalı böyle felsefi bir görüşü bütün bilim adamlarının kabul ettiği yönündeki iddia, tamamen ideolojik bir propogandadır. Hakikatle bir ilgisi yoktur.

Soru 7- İslâm'a inanmıyorum. Evrende kaostan doğan bir düzen varsa, düzeni Allah yarattıysa kaosu kim yarattı? Doğada vahşet vardır. Hayvanlar birbirini, insanlar hayvanları yiyor. Kurban Bayram'ı doğaya uygun, insanlığa aykırıdır. Haksızlığa göz yuman ve dünyada haksızlığa sebep olan ve sonradan ödüllendiren ve cezalandıran bir Tanrı düşünemiyorum. Merhametli bir Tanrı yarattıklarına ızdırap çektirmez. Merhametsiz bir Tanrı olamaz, dünya acımasızdır, dolayısıyla Tanrı yoktur.

Cevap: Bu uzun soruda, kâinatta güya bir düzensizliğin, karışıklığın ve merhametsizliğin varlığı iddiasıyla, bir yaratıcının olmadığı ileri sü-

rölüyor. Akıllı ve mantıklı düşünen herkes bir yaratıcının varlığını kabul etmek zorundadır. Çünkü bir eser varsa mutlaka bir ustası olacaktır. Allah'a şirk ve ortak koşanlar da Allah'ın varlığını kabul ediyorlar, fakat sıfatlarında yani, O yaratıcının iradesi, gücü, kudreti ve ilminin genişliği konusunda hataya düşüyorlar.

Allah'ın varlığını, birliğini, atomdan galaksilere kadar her şey O'nun ilim ve iradesiyle olduğunu anlatan üç kaynak vardır. Birisi, Peygamber Efendimizdir (aleyhisselatü vesselam). Diğeri Kur'an-ı Kerim'dir. Üçüncüsü de şu kâinat kitabıdır. Bu kitabı okuyabilen oradan Allah'ın varlığını ve birliğini bilir ve O'nu tanır. Kâinat kitabı içerisinde insan bir harf gibidir. Dolayısıyla kendi varlığına ve yaratılışına dikkatle bakan bir kimse Allah'ın varlığını ve birliğini anlar. Nitekim bir hadiste Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem); "*Nefsini bilen Allah'ı bilir*" buyurmaktadır.

Bu soruyu soran kimsenin üzerindeki elbiselerin bir ustası var mı, yok mu? Okula gitmeyen bir çocuğu dahi bu elbiselerin bir ustasının olmadığına inandıramazsınız. Bu elbiselerin bir ustası olduğu gibi, vücut elbisesinin ustası da mutlaka olacaktır. O usta da Allah'tır. Senin bu bedenine gözü kim yapıp takmış ise, o gözün görmesi için gerekli ışığı verecek güneşi de O yaratmıştır. Sana mideyi kim vermiş ise, o midenin rızkı olan bitki ve hayvanları da O yaratmıştır. Senin bedenine akciğerleri kim yapıp takmış ise, yaşaman için gerekli havayı da O yapmış ve yaratmıştır.

İnsanda ortalama yüz trilyon hücre vardır. Bir hücrede bir saniye içerisinde üç bin değişik reaksiyon meydana gelmektedir. İnsanda ortalama yüz trilyon hücre olduğuna göre, bir saniye içerisinde insanın vücudunda meydana gelen değişiklik= üç bin x yüz trilyon kadardır.

Şimdi ey kâinatta kaos olduğunu iddia eden efendi! Senin vücudunda bir saniyede meydana gelen bu kadar hadiseden bir tanesi yerine gelmezse, ya da yanlış yapılsa, senin hayatın bir anda sona erecektir. Şimdi cevap ver; adeta bir küçük kap gibi olan bir hücrede üç bin değişik kimyevi hadiseyi bir saniyede kim yapıyor? Vücudun tamamında bir saniyede meydana gelen

milyarlarca kimyevî olayı kim idare ediyor? Sen uyurken de bu olaylar devam ediyor. Uyanık olsan da vücudundaki bu olaylara zerre kadar müdahalen olmadığını sen de biliyorsun. Daha nasıl merhamet istiyorsun?

Ağızına aldığı bir yiyeceği yuttuktan sonra senin sözün ona geçmiyor. Midene giren bir besinin nerelere ve ne kadar ve ne zaman gideceğini sen mi ayarlıyorsun? Yeryüzünün en akıllı ve şuurlu varlığı insan iken, bütün bunları onun yapmadığı ortada. O halde senin vücudunda her an devam eden bu olayları kim yapıyor? Havadaki serçe mi? Bataklıktaki kurbağa mı? Denizdeki balık mı? Havadaki güneş veya ay mı?

Senin vücudunun neresinde kaos var? Midenin yerini mi beğenmiyorsun? Yoksa gözlerinin birisinin tepende, birisinin de alnında mı olmasını istiyorsun? Kulaklarının şeklinden memnun değilsen, hangi hayvanın kulağına talipsin? İşte senin vücudunda zerre kadar anormallik ve karışıklık olmadığı gibi, bütün kâinatta böyledir. Orada da zerre kadar karışıklık ve kaos yoktur. O karışıklıklar senin aklında ve âlemindedir. Hakikatte öyle bir karışıklık ve kaos mevcut değildir.

Allah'ın varlığı, kâinatın varlığı derecesinde gereklidir ve kesindir. Günümüzün uzay araçlarının arkasındaki ilmi ve ilim adamlarını gören ve onları uzayda sürekli tutmanın zorluğunu bilen bir insanın, büyüklükleri ve hızları farklı olan sayısız gök cisimlerinden meydana gelen kâinat denen bu sistemi var edeni ve devamlılığını sağlayanı görememesi ne kadar şaşılacak bir durumdur!

Cansız varlıkları canlıların imdadına, bitkileri hayvanların, bütün kâinatı da insanın yardımına koşturan Allah'ın rahmetidir ve özellikle insanı çok sevdiğinin delilidir.

Ekoloji bilimi gereksiz ve faydasız hiçbir canlı gösteremiyor. Bilakis, sistemde her canlının önemli görevler ifa ettiğini söylüyor. Canlının ölmesinin, bir canlının başka bir canlıya rızık olmasının da çok hikmetleri vardır ve sistem ancak bu ince dengeler üzerine devam etmektedir.

Ekoloji kitaplarında geçen bir misal: Bir akarsuda su samurları balıkları yediği için ortadan kaldırılmıştır. Kısa süre sonra o akarsudaki balık popülasyonlarının tamamen çöktüğü görülmüştür. Yapılan araştırmalar sonunda; su samurlarının hastalıklı balıkları yediğinden, salgın hastalıkları önlediği ve balık popülasyonlarının daha sağlıklı olmasını sağladığı tespit edilmiştir. Tekrar su samuru bırakılan akarsuda, balık popülasyonları da eski haline kavuşmuştur. Ekoloji kitaplarında buna benzer misaller çoklukla geçmektedir. Buradan anlıyoruz ki; sistem iyi ki insanın hevesine göre inşa edilmemiştir! Nitekim insan eli karışan her şeyde karışıklık, her yerde düzensizlik vardır.

Cenab-ı Hak seni taş, ağaç veya herhangi bir hayvan olarak da yaratabilirdi. İnsan olarak yarattığına yatıp kalkıp şükretmen gerekir. Allah seni yaratmasaydı ne noksan olacaktı? Güneş mi doğmayacaktı? Bitkiler mi susuz kalacaktı? Seni kedi veya fare olarak yaratmış olsaydı kim buna mani olacaktı? Hiçbir varlığın bu noktada bir seçim hakkı yoktur. Cenab-ı Hak istediğini istediği şekilde ve tipte yaratıp bu dünyaya kısa bir süre için gönderiyor.

İnsanın haricinde, bitki ve hayvanlar âleminde her bir varlığın kendi hayatından memnun ve yaratıcısına devamlı hamd ve şükür ettiğini Kur'an bize bildiriyor.

Kurban'da kesilen hayvan sayısını rahmet anlayışlarına sığdıramayanlar, birkaç günde kasaplık olarak kesilen hayvan sayısının kurbanda kesilenden fazla olduğunu niye dikkate almıyorlar? Bu iddia sahiplerinin en azından hiç et yemeyerek bu düşüncelerinde samimi oldukların göstermeleri gerekmez mi?

Kur'an, Allah'ın Rahmetinin çok geniş olduğunu ve bu rahmetin yüzde birisinin kıyamete kadar gelecek bütün mahlûkata dağıtıldığını beyan ediyor. İşte o yüzde birin içerisinde; bitkiler, hayvanlar ve insanlar arasında sana ne kadarlık hisse düştüğünü anla. Sana verilmiş bu zerre kadar merhametle, güya Cenab-ı Hakk'ın merhametsiz olduğunu iddi-

aya kalkışıyorsun. Bu haddini bilmemektir. Haddini bil. Yoksa Cehennem melekleri sana ahirette haddini bildirecektir.

İnsan, şu kâinat ağacının meyvesi olarak yaratılmıştır. Var olan her şey direk veya dolaylı olarak insan için çalışmaktadır. İnsana hayvanlardan farklı olarak, yaratıcıyı tanıyabilecek akıl gibi önemli bir cihaz verilmiş ve Rabbini tanımakla mükellef kılınmıştır. Bu kadar rütbe ve makamdan sonra insan, bir de isyan etmektedir. İşte bu büyük nankörlüğün neticesi elbette ceza olacaktır.

Kâinatı karmakarışık, manasız ve kaos içinde görenlerin esas problemleri, şu sorulara cevap veremeyişlerinden kaynaklanmaktadır:

İnsan nedir? Niçin bu kâinata gönderilmiştir? Buradan sonra nereye gidecektir? Bu ölümün hakikati nedir? İnsan niçin ölüyor? Bu ve benzer sorular devamlı sorula gelmiştir. Bunların en geniş ve kapsamlı cevabını Kur'an-ı Kerim vermiştir. Dolayısıyla bu konuda İslâmî kaynaklara müracaat edilmelidir. Bunların içerisinde en teferruatlı Risale-i Nur külliyaıdır.

İnsan bu dünyaya daimî kalmak için değil, çok kısa bir süre için gönderilmiştir. Kısaca söylemek gerekirse; insan çok büyük kabiliyet ve istidatta yaratılmıştır. O kabiliyetlerin meydana çıkması da ancak imtihan ile mümkündür. Hz. Ebubekir ile Ebu Cehil bu imtihanla birbirinden ayrılmaktadır.

Dolayısıyla insan bu dünyada, fakirlikle, zenginlikle, hastalık ve musibetlerle, adaletli davranıp davranmamakla, Allah'ı tanıyıp tanımamakla, ibadet edip etmemekle imtihan olacak, ona göre derece aldıktan sonra ebedî âleme götürülecektir.

İşte bunları nazara almayıp, insanın bu dünyaya ebedî kalmak için gönderildiğini zanneden, Allah'ı tanımayan ve ahreti bilmeyen kimseler, her şeyi kaos içerisinde görmekte ve daha dünyada iken cehennem hayatı yaşamaktadırlar.

Allah'ın rahmetine bak ki, sen kendisini inkâr ettiğin halde yine senin bütün ihtiyaçlarını yerine getiriyor ve senin hayatını devam ettiriyor.

Allah'a iman bir nurdur ve insanın hem iç dünyasını, hem dış âlemini ve hem de ahretini aydınlatmaktadır. Bu nurdan mahrum olanlara, Allah'tan hidayet dilemekten başka denecek bir sözümüz yoktur.

Soru 8- Bilimler Akademisi'nin evrimle ilgili bildirisinin

hakikati nedir? 67 farklı ülkenin bilim akademisinin bunu imzalaması, bu teorinin ne kadar güçlü olduğunu göstermez mi? Bu bildiriye imza atanların arasında İslâm ülkeleri de var. Buna ne diyeceksiniz?

Cevap: Önce, yukarıda sözü edilen Bilimler Akademisi'nin evrim eğitimi konusunda bildirisine bir göz atmamız gerekiyor. Bildiri aşağıdaki gibidir:

Akademilerarası panel'in evrim eğitimi konusunda bildirisi:

Bizler, aşağıda isimleri bulunan Bilimler Akademileri olarak, dünyanın çeşitli yerlerinde bazı kamu eğitim kurumlarında verilen fen derslerinde, dünyada hayatın kökenleri ve evrimi konusunda bilimsel delil, veri ve test edilebilir kuramların örtbas edildiğini, inkâr edildiğini, ya da bilimsel olarak sınanması mümkün olmayan kuramlarla karıştırıldığını öğrenmiş bulunuyoruz. Yetkilileri, öğretmenleri ve velileri tüm çocukları bilimsel yöntemler ve buluşlar konusunda eğitmeye ve doğa bilimlerini daha iyi anlamalarına yardımcı olmaya çağırıyoruz. Yaşadıkları dünyanın doğasına ilişkin bilgiler insanları beşeri ihtiyaçlarını karşılama ve gezegeni koruma konularında daha yetkin kılacaktır.

Dünyanın kökenleri ve evrimi ile bu gezegendeki hayat hakkında aşağıdaki delillere dayalı olguların, çok sayıda gözlem ile çeşitli bilimsel disiplinlerin birbirinden bağımsız deneylerinden kaynaklanan bulgularla doğrulandığı konusunda görüş birliğine sahibiz. Evrimsel değişimin ince ayrıntıları konusunda bugün hâlâ cevaplanmamış sorular olsa bile, ilmî deliller aşağıdaki sonuçlarla tam bir uyum içindedir:

1.Şu andaki şekline son 11 ile 15 milyar yılda evrim geçirerek gelmiş olan evren içinde bizim dünyamız, yaklaşık 4.5 milyar yıl önce teşekkül etmiştir.

2.Teşekkülünden itibaren dünya - jeolojisi ve çevresi ile birlikte - sayısız fiziksel ve kimyasal gücün etkisiyle değişmiştir ve değişmeye devam etmektedir.

3.Dünyada hayat en az 2.5 milyar yıl önce ortaya çıkmıştır. Bundan kısa bir süre sonra, fotosentez yapan canlıların evrimleşmesi, en az iki milyar yıl öncesinden başlayarak atmosferin yavaş yavaş önemli miktarlarda oksijen ihtiva eden bir biçime dönüşmesine yol açmıştır. Soluduğumuz oksijeni açığa çıkarmasının ötesinde, fotosentez süreci, gezegenimizde insan hayatının bağımlı olduğu sabit enerji ve besinin son kertedeki kaynağını teşkil eder.

4.Dünyada ilk ortaya çıktığından beri hayat birçok biçim almıştır. Bunların tümü paleontoloji ile modern biyoloji ve biyokimya bilimlerinin tanımladığı ve birbirlerinden bağımsız olarak ve artan bir kesinlikle doğruladığı gibi, evrilme süreçlerini sürdürmektedir. İnsanlar dâhil olmak üzere bugün yaşayan tüm canlıların kalıtsal şifrelerinin ortaklığı, açıkça onların ortak kökenlerine işaret etmektedir.

Bizler, evrim eğitimi ve daha genel olarak herhangi bir bilimsel bilgi alanının eğitimi bağlamında bilimin niteliğine ilişkin olarak aşağıdaki bildirgenin altına da imzamızı atmaktayız:

Bilimsel bilgi evrenin doğasına ilişkin çok başarılı olmuş ve çok önemli sonuçlar doğurmuş bir sorgulama biçiminin ürünüdür. Bilim; i) doğal dünyayı gözlemleyerek ve ii) sınanabilir ve çürütülebilir hipotezler teşkil ederek gözlemlenebilir olgular için daha derin açıklamalar türetir. Gözlemler yeterince ikna edici hale geldiklerinde, bu olguları açıklayan bilimsel kuramlar geliştirir ve daha gözlenmemiş olguların olası yapısı ve sürecine ilişkin öngörüler getirir.

İnsanın değer ve amaç anlayışı doğa bilimlerinin kapsamı dışındadır. Yine de, doğayı kavrayışımıza bilimsel, sosyal, felsefi, dinsel, kültürel

ve siyasal öğeler de katkıda bulunur. Bu farklı alanların her biri, kendi etkinlik alanının sınırları ve kısıtlılıklarının ayırımında olarak, diğerlerine karşı özenli davranmak zorundadır.

Mevcut sınırlarını kabul etmekle birlikte bilim açık uçludur ve kuramsal ya da deneysel yeni bilgiler ışığında, sürekli olarak kendini geliştirir ve yeni alanlara açılır.

İmzası olanlar:

- 1.Afrika Bilimler Akademisi
- 2.Alman Bilim ve İnsani Bilimler Akademileri Birliği
- 3.Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Bilimler Akademisi
- 4.Arjantin Pozitif, Fizik ve Doğa Bilimleri Ulusal Akademisi
- 5.Arnavutluk Bilimler Akademisi
- 6.Avustralya Bilimler Akademisi
- 7.Avusturya Bilimler Akademisi
- 8.Bangladeş Bilimler Akademisi
- 9.Belçika Kraliyet Bilim, Edebiyat ve Güzel Sanatlar Akademisi
- 10.Londra Kraliyet Topluluğu, Birleşik Krallık
- 11.Bosna-Hersek Bilim ve Sanat Akademisi
- 12.Brezilya Bilimler Akademisi
- 13.Bulgaristan Bilimler Akademisi
- 14.Çek Cumhuriyeti Bilimler Akademisi
- 15.Çin Bilimler Akademisi
- 16.Academia Sinica, Çin, Tayvan
- 17.Danimarka Kraliyet Bilim ve İnsani Bilimler Akademisi
- 18.Endonezya Bilimler Akademisi
- 19.Fas Krallık Akademisi
- 20.Ulusal Bilim ve Teknoloji Akademisi, Filipinler
- 21.Filistin Bilim ve Teknoloji Akademisi
- 22.Académie des Sciences, Fransa
- 23.Güney Afrika Bilimler Akademisi
- 24.Hırvatistan Bilimler Akademisi

- 25.Hindistan Ulusal Bilim Akademisi
- 26.Hollanda Kraliyet Sanatlar ve Bilimler Akademisi
- 27.İran İslam Cumhuriyeti Bilimler Akademisi
- 28.İrlanda Kraliyet Akademisi
- 29.İspanya Kraliyet Pozitif, Fizik ve Doğa Bilimleri Akademisi
- 30.İsrail Bilim ve İnsani Bilimler Akademisi
- 31.İsveç Kraliyet Bilimler Akademisi
- 32.İsviçre Bilim Akademileri Konferansı
- 33.Academia National dei Lincei, İtalya
- 34.Japonya Bilim Konseyi
- 35.Kanada Kraliyet Topluluğu (RSC): Kanada Sanat ve Bilim Akademileri
- 36.Karayip Bilimler Akademisi
- 37.Kenya Ulusal Bilimler Akademisi
- 38.Kolombiya Pozitif, Fizik ve Doğa Bilimleri Akademisi
- 39.Küba Bilimler Akademisi
- 40.Kırgız Cumhuriyeti Ulusal Bilimler Akademisi
- 41.Letonya Bilimler Akademisi
- 42.Litvanya Bilimler Akademisi
- 43.Macar Bilimler Akademisi
- 44.Makedonya Bilimler ve Sanatlar Akademisi
- 45.Academia Mexicana de Ciencias, Meksika
- 46.Bilimsel Araştırma ve Teknoloji Akademisi, Mısır
- 47.Moğolistan Bilimler Akademisi
- 48.Nijerya Bilimler Akademisi
- 49.Özbekistan Bilimler Akademisi
- 50.Pakistan Bilimler Akademisi
- 51.Academia Nacional de Ciencias del Peru
- 52.Polonya Bilimler Akademisi
- 53.Académie des Sciences et Techniques du Sénégal
- 54.Sırbistan Bilimler ve Sanatlar Akademisi
- 55.Singapur Bilimler Akademisi
- 56.Slovak Bilimler Akademisi
- 57.Slovenya Bilimler Akademisi

- 58.Sri Lanka Ulusal Bilimler Akademisi
- 59.Academia Chilena de Ciencias, Şili
- 60.Tacikistan Cumhuriyeti Bilimler Akademisi
- 61.Türkiye Bilimler Akademisi
- 62.Uganda Ulusal Bilimler Akademisi
- 63.Venezüella Ulusal Fizik, Matematik ve Doğal Bilimleri Akademisi
- 64.Yeni Zelanda Kraliyet Topluluğu Akademi Konseyi
- 65.Atina Akademisi, Yunanistan
- 66.Zimbabve Bilimler Akademisi
- 67.Gelişmekte olan Dünya Bilimler Akademisi (TWAS)
- 68.Uluslararası Bilim Konseyi (ICSU) Yönetim Kurulu (IAP'de gözlemci kuruluş).

Haziran 2006 tarihinde 66 farklı ülkeden 68 bilim akademileri yukarıdaki bildiri yayınlamışlardır. Bu bildiride kısaca; insan da dâhil, bütün canlıların birbirinden meydana geldiği düşüncesinin bilimsel olduğu, bazı yerlerde bu görüşün tam manasıyla okutulmadığı, bunun sağlanması gerektiği deklere ediliyor.

Her şeyden önce, bilimsel çalışma veya düşüncenin sonucu delilleriyle ortaya konur. O konuda farklı görüşü olanların da değerlendirmesi dikkate alınır. Her hangi bir görüşün veya bir teorenin doğruluğu yönünde oy kullanıldığına, evrim teorisi hariç, bilim tarihi şahit olmamıştır.

Geçmişte, kazların köknar ağaçlarından meydana geldiği görüşü 250 yıl doğru bilgi olarak kabul edildi. O zaman bu düşünce oylansa idi, o günün düşünce kuruluşları kazların köknar ağaçlarının dallarından meydana geldiği yönünde oy kullanacaktı.

Galile; *Dünya dönüyor* dediği için muhakeme edildi. Galile'nin düşüncesi oya sunulsa idi, muhtemelen kendisinden başkası bu görüşe oy veren olmayacaktı.

Yakın geçmişte atom, *Maddenin parçalanamayan en küçük parçası* olarak tarif ediliyordu. O zaman atom hakkındaki bu kabul oya sunulsa idi, bilimsel kuruluşların hepsi, atomun parçalanamayacağı yönünde oy

kullanacaktı. Hâlbuki bugün atom; proton, nötron, nötrio ve kuarklar gibi o kadar çok alt parçaya ayrıldı ki, daha ayrılacağından başka.

Kısaca şunu söylemek istiyoruz ki, bilimde oylama olmaz. Oylama, ideolojik yaklaşımlarda olur. Bilimsel yaklaşımda bir konu hakkında; görüşler, fikirler, düşünce ve varılan sonuçlar ortaya konur. İleriye sürülen düşünce hakkında farklı değerlendirme, yorum ve eleştiriler göz ardı edilmez. Ancak, ideolojik yaklaşımlar hariç.

Bu bilimsel kuruluşlar; kâinattaki bütün canlıların ortaya nasıl çıktığı ve günümüze ne şekilde ulaştığıyla ilgili çok geniş teori, gözlem, felsefi düşünce ve metafizik değerlendirmelere dayanan ve pek çok teori ve hipotezle dahi kolay kolay açıklanması mümkün olmayan ve canlılığın mahiyeti ve ilk canlının ortaya çıkışı gibi neredeyse bütün bilimlerin ilgilendiği konuyu bir oylamayla halletmişlerdir! Bu konu onlara göre artık büyük oranda çözülmüştür. Dolayısıyla bu sahada pek fazla bilimsel çalışmaya da ihtiyaç yoktur!

Bu oylamada, bir takım doğruların gölgesinde pek çok ideolojik yaklaşım gözlerden gizlenmeye çalışmış, insanın ve diğer canlıların genetik yapılarında temel elementlerin ortaklığı, el çabukluğu veya cerbeze ile o canlıların birbirinden meydana geldiğine delil olarak ileriye sürülmüştür.

İnsanlık adına ve bilim tarihi açısından böyle ideolojik bir oylama, Galile'nin fikri ve düşüncesi yönünden yargılanmasından, daha büyük bir yüz karasıdır. Bildiriye imza atanlar bu kararı, insanlık tarihi boyunca taşıyacaklardır.

Bugün için yapılabilen tespitlere göre; bitkilerin, hayvanların ve insanların, yani canlıların tamamının genetik yapısında dört temel molekül yer alır. Bunlar; Adenin, Guanin, Sitosin ve Timin'dir. Bu moleküllerin yapılarını da; karbon, hidrojen, oksijen, kükürt, fosfat ve azot gibi atomlar teşkil eder.

Canlıların genetik yapı bakımından hangi elementlerden meydana geldiğini ortaya koyma bilimin görevidir. Bunların neye işaret ettiğini yorumlama ise, bilimsel bilginin görevi değildir. Bunu yorumlama; in-

sanın inancına, ideolojisine, felsefî görüşüne ve metafizik düşünce gibi kültür değerlerine bağlıdır.

Kütüphanelerimizi dolduran kitaplar, alfabenin 29 harfinden meydana gelmiştir. Bütün kitaplarda harflerin aynı oluşundan hareketle, kitapların birbirinden meydana geldiği düşüncesi bilimsel değildir. Aynı şekilde, kâinattaki bütün varlıkların da 114 elementten meydana gelmiş olmasının, onların hepsinin silsile halinde birbirinden hâsıl olduğu iddiası bilimsel bir yaklaşım olamaz.

Canlıların genetiğindeki elementlerin benzerliğini onlar ideolojilerinin gereği, bütün varlıkların silsile halinde ve tesadüfen birbirinden meydana geldiğine gerekçe gösteriyorlar. Biz de bilimsel yoldan hiç ayrılmayarak, göğsümüzü gere gere diyoruz ki, canlılarda elementlerin benzerliği, onları yaratanın birliğine ve varlığına en büyük delildir. Biz nasıl ki, 29 harfle, istersek “Balık”, istersek “At”, ya da “İnsan” yazabiliyoruz. Allah da 114 elementten istediği zaman, istediği varlığı, arzu ettiği şekilde yazıyor.

Eğer bilimsel çalışmaların ve felsefî yorumların doğruluğu veya yanlışlığı oy ile tayin ediliyorsa, biz evrimcilerin yukarıdaki beyanlarının bilimsel olmadığına, son 60 yıldır canlılar üzerinde yapılan genetik çalışmalarla bir canlının genetik yapısının değişerek bir başka canlıyı meydana getirdiğine ait tek bir örneğin dahi bulunmadığına, her canlının kendi genetik yapısıyla müstakil yaratıldığına 68 değil, 680 bilimsel kuruluştan imza alabiliriz.

Yanlıştan doğru meydana gelmez. Veleve bu 68 de olsa, bu kadar yanlıştan bir doğru çıkmaz.

Şu anda yeryüzünde, insan da dâhil, binlerce ve hatta milyonlarca bitki ve hayvan türü ayrı ayrı ve tek bir hücreden meydana geliyor. Canlıların genetik yapılarında, ufak tefek değişiklikler olsa da, o canlının vasfını ve özelliğini değiştirecek tarz farklılaşma ortaya çıkmıyor. Şayet bir canlının genetik yapısı büyük oranda değişecek veya değiştirilecek olsa, o canlı daha embriyo safhasında ölüyor. Şimdiye kadar, bir canlının genetik yapısının farklılaşarak tamamen farklı bir canlıyı hâsıl ettiğine bilim âlemi şahit olmadı.

Yaratılışı savunanlar, çevredeki bütün varlıkların en ince ayrıntılarına kadar araştırılmasını ve incelenmesini, bu konuda her türlü değişik görüşe yer verilmesini bilimin bir gereği olarak kabul etmektedirler. Evrende hiçbir şey kararında değildir. Atomdan galaksilere kadar her şey, Allah'ın ilim ve iradesi dâhilinde her an değişmekte, başkalaşmakta ve farklılaşmaktadır. Allah da, kâinattaki varlıklar hakkında düşünmemizi, akıl ve fikir yürütmemizi istemekte, bilenlerle bilmeyenlerin bir olmadığını bildirmektedir.

Yukarıdaki bildiride yer alan zaman değerleri de tartışmalıdır. Çünkü zamanı tayinde kullanılan gerek radyoaktif metotlar, gerek karbon on dört metodu ve gerekse fosil indeksine dayalı yaş tayin metotlarının pek çok mahzurları vardır. Bu bakımdan bu değerler kesin bir hükümden ziyade nispi bir değer taşımaktadırlar.

Bildiride, canlıların silsile halinde aynı kökenden geldiği evrim düşüncesinin, jeolojinin, paleontolojinin ve biyokimyanın kesinlikle doğruladığı şeklindeki iddia, tam bir ideolojik manifestodur. Çünkü, şimdiye kadar, insan da dâhil, bütün canlıların geçmişine ait olduğu iddia edilen ve paleontolojik delil olarak ileriye sürülen ve ara form olarak değerlendirilen bütün fosillerin, ya sahtekarlık örneği olduğu veya farklı canlılara ait fosil parçalarının bir arada değerlendirilmesinden ibaret bulunduğu ortaya konmuştur. Yaş tayin metotlarının da hiç birisinin güvenilir bir tarafı yoktur. Bilim Akademilerinin oylamaları bu neticeleri değiştirecek midir? Asla.

Sorunun ikinci şikkında, evrimi kabul eden İslâm ülkesi veya Müslüman'ın bulunup bulunmadığı soruluyor. Burada iki hususun iyi anlaşılması gerekir. Birincisi, evrimden neyi kastedildiğidir. Şayet evrimden değişme, başkalaşma kastediliyorsa, kâinatta hiçbir şey kararında durmuyor, her an değişiyor. Yaratılışçı bu değişikliği Allah'a, diğerleri sebeplere veya tesadüfe veriyor.

Bir diğer konu ise, evolüsyon manasında evrim, yani bir canlıdan bir başkasının meydana geldiği şeklindeki evrim görüşünü yaratılışçılar kesinlikle kabul etmezler. Çünkü bunun hiçbir ilmî delili yoktur. Aksine

bütün veriler, canlılardaki genetik yapının sabit olduğunu ve her canlı-
nın müstakil yaratıldığını göstermektedir.

İnsanın yaratılışı ise, tamamen başlı başına ayrı bir hadisedir. Allah, insanı en güzel şekilde yarattığını, ilk insanı çamurdan, sonra onun neslini de nutfeden (zigot) yarattığını beyan ediyor. Karşı görüşte olan felsefeciler ise, insan da dâhil bütün varlıkların silsile halinde birbirinden tesadüfen hâsıl olduğunu iddia ediyorlar.

Bir kimsenin İslâm ülkesinde bulunması, onun bu konudaki görüşü-
nün İslâm'ın görüşü olduğu manasına gelmez. Dolayısıyla bir İslâm ül-
kesinin de bu konudaki görüşü, İslâm'ın görüşü olmayabilir.

Bu konuda görüş ve düşüncenin İslâmî olması için, İslâm dinini bu ko-
nudaki değerleri ortaya konur ve ona göre değerlendirme yapılır. O
zaman bu görüş için; İslâm'ın görüşüdür denir. Yoksa bir kişinin veya
kuruluşun görüş ve düşüncesi, bulunduğu ülke İslâm beldesi ise, onun
görüşünün de İslâmî olduğu yönündeki değerlendirme yanlıştır.

Soru 9- Bir insan özellikle de bilim adamıysa, nasıl bile bile Allah'ı inkâr eder?

Cevap: Bir bilim adamının, kâinattaki son derece sanatlı, sonsuz bir
ilmi ve kudreti gerektiren eserleri görüp, bunların sahibini inkâr et-
mesi garip geliyor. Bir harf kâtipsiz, bir iğne ustasız olmazken, şu koca
kâinatın sahipsiz olması mümkün müdür? Elbette mümkün değildir.

Gözlük camına mürekkepli bir kalemle birkaç nokta konduğu zaman,
bu noktalar bazen bir dağın görünmesine mani olur. Aynen bunun gibi,
işlenilen günahlar sebebiyle insanın manevî kalp gözüne konan nokta-
lar, pek çok hakikatin görünmesine engel olur.

Güneş, nur ve ziyadır. Girdiği yeri aydınlatıp, nurlandırıp, gül ve rey-
hanların, nergis ve lalelerin teşekkülüne sebep olurken, aynı güneş,
mahiyeti bozulmuş maddeleri kokuşturur ve çürütür.

Bunun gibi, mana âlemi günahlar sebebiyle bozulmuş kimselerin

kâinattan aldıkları marifet nurları âlemlerinde söner. Her bir varlık Allah'a açılan bir pencere iken, onun âleminde gelişigüzelliğe ve tesadüfe dönüşür. Onların artık hakikate nüfuz etmeleri mümkün değildir. Çünkü Cenab-ı Hak öyleleri için şöyle buyuruyor;

...Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar, gözleri vardır onlarla görmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidirler; hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafildir onlardır⁵⁷.

Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten (söz) dinleyeceğini yahut düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar⁵⁸.

Bizim böylelerin avukatlığını yapmamıza gerek yok, şeytanlar onu ziyadesiyle yapıyor. Biz, Allah'a inanmanın bir iman meselesi olduğunu gözden uzak tutmamalıyız. Allah'a inanmanın yolu, Allah'ı bilme ve anlama yönünde gayret sarf etmekten geçiyor. Ancak bu da yeterli değildir. Cenab-ı Hakk'da ona iman nurunu ihsan edecek. Siz ihtiyarınızı bu yönde kullanmazsanız, Allah iman nasip etmiyor. Siz cüz'i iradenizi bu yönde kullanınca da, o iman nuru, yine Allah'ın lütuf ve merhametine bağlıdır. Biz başkasına Allah'ın bu ikramı niye yapmadığına değil, bize ihsan ve lütfettiği bu iman nimetine karşı şükürünü eda ve O'na minnettarlığımızı bildirmeye gayret etmeliyiz. Bilmeliyiz ki, dünya ve ahirette bu iman nimetinden daha büyük ve değerli bir ihsan ve lütuf olamaz. Dolayısıyla böyle bir nimete mazhar olmak, Allah'ın yanında ne kadar kıymetli, değerli ve sevgili olduğumuzu gösteriyor. Her halde bize düşen görev, bu sevgi ve lütufa mazhar olmaya çalışmaktır. Yoksa böyle bir nimetin elimizden alınması için, başta şeytan ve nefis ve kötü arkadaşlar her an çalışıyorlar. Tabir caiz ise, bu nimeti kaybetmemek için ona dört elle değil, belki sekiz elle sarılmalı ve Allah'a, bu nimeti bizden almaması için yalvarmalıyız. Çünkü iman nimeti insanın hem dünyasını ve hem de ahretini aydınlatıyor. Sahibine dünyada da Cennet hayatı yaşatıyor.

⁵⁷ A'raf suresi, 179. ayet.

⁵⁸ Furkân, Suresi, 44. ayet.

Soru 10- Bazı çevrelerde Big Bang'in hiçlikten Yaratılışı ispat etmediği, vakum ortamında gerçekleşen kuantum dalgalanmaları ile kendiliğinden rastgele bir süreç sonucunda ortaya çıkan herhangi bir parçacığın şişerek kâinatı hâsıl ettiği iddia edilmektedir. Bu doğru mudur?

Cevap: Kuantum dalgalanmaları, maddenin ışık hızına yakın bir hızda hâsıl ettiği enerji birimidir. $e=mc^2$ formülüne göre siz enerjinin hızını durdursanız maddeyi elde edersiniz. Maddeyi ışık hızıyla gönderirseniz enerjiye dönüştürürsünüz. İster maddeyi ele alın ve isterseniz enerji birimi olan kuantumu ele alın, sonuçta bunlar birer varlıktır. Ele aldığınız bu varlığın bir öncesi ve bir de sonrası vardır. Bu kuantum biriminin öncesi, onun için yokluktur. En azından bu maddî âlemde o kuantum mevcut değildir. Muhakkak bir tercih edicinin onu, yokluk âleminde bu varlık âlemine çıkarmayı irade etmesi ve çıkarmasıyla o vücut bulacaktır.

İkinci basamak ise, o parçacığın şişerek bu kâinatı hasıl etmesidir. Bu nasıl olacaktır? Bir parçacıktan bu koca kâinatın yapı taşları olan atomlar nereden ve nasıl meydana gelecektir? Muhakkak bunlar da yokluk âleminden bir yaratıcının irade etmesi ve takdiriyle, plan ve programlamasıyla bu varlık âlemine çıkmış olmaları gerekir. Çünkü o ilk parçacığın şişmesi demek, ona yeni elementlerin ilâve edilmesi demektir. Yeni elementler bu âlemde mevcut olmadığına göre, elbette yeniden ve yoktan yaratılacaklardır.

Şekli ve meydana geliş süreci ne olursa olsun, yaratılmış olan bütün varlıklar, yokluk âleminden bu varlık âlemine, bir yaratıcının ilim, irade ve kudretiyle çıkarılmışlar ve yine O'nun ilmi dairesinde belirli bir plan ve programa göre şekillendirilmişlerdir.

Soru 11- Big-Bang'le ilgili aşağıdaki iddiaya nasıl cevap vereceksiniz? Big-Bang üzerinde çalışan bilim adamlarının neredeyse tamamı ateisttir. Hıristiyanlığa göre Big-Bang kesin bir dille reddedilir ve Cern başta olmak üzere tüm bilim merkezleri ateistlerle doludur. Madde ve enerji aynı büyüklüğün farklı formlarıdır. Madde ve enerjinin top-

lamından oluşan varlık toplamı asla değiştirilemez. Bu durum varlıkları yoktan var eden Tanrı kavramını fiziğe aykırı kılar. Ayrıca Big-bang teorisinin ortaya atan fizikçiler de bizler gibi inançsızdır. Big-Bang, siz yaratıcıya inananların görüşlerinin aksine maddenin yoktan var edilmesi değil, var olan maddenin dağılmasıdır. Big-Bang’ın ispatı da dinlerdeki sözde mucize içeren ayetler değil, evrenin her noktasından gelen kozmik mikrodalga arkaplan ışımasıdır. Dinlerde anlatılan Evren tasviri ise Dünya merkezlidir ve Evrenin sadece 6 günde yaratıldığı savunulur. Bu durum Big-Bang’ten beri değişen, gelişen, genişleyen evren gerçeğine taban tabana zıttır. Sizin söyledikleriniz Allah’ın veya herhangi bir yaratıcının varlığını ispatlamak için yetersiz ve zayıf sözlerdir. Big-Bang bir gerçektir ama dinler yok olmamak için bilime yamanmaya çalışıyor hepsi bu.

Cevap: (Bu sorunun cevabını fizik sahasında dünyaca ünlü değerli kardeşim Prof. Dr. Selahattin Çelebi yazmıştır. Kendisine teşekkür ediyorum).

Yukarıdaki ifadelerin çoğu gerçeği yansıtmadığı halde gerçekmiş gibi ifade edilmiş. Bir kısmına değinmek isterim. Bir kısmında haddini aşacak ifadeler kullanılmış. Bence, bir virüse mağlup olacak kadar aciz olan; havaya, suya, ziyaya (ışık) ve gıdaya muhtaç olan insan, muhtaç olduğu şeyleri her an ve devamlı olarak insan için hazırlayan Rahman ve Rahim olan Rabbin tanımalı ve haddini aşan ifadelerden kaçınmalı. Aksi takdirde öbür tarafa gidince gördükleri karşısında **“Ya Rabbi bizi dünyaya tekrar gönder de tam senin istediğin gibi bir kul olalım”** diyenler arasında yer alır ve iş iştin geçmiş olur. Sırasıyla bazı hususları okuyucularla ve soruyu soranla paylaşmak istiyorum.

Birincisi: Bu konuda hiç kimse bu kadar kesin konuşma hakkına sahip değildir. Bu hakka sahip olmak için bütün dünyadaki bilim insanları ile görüşmüş olması, görüşmeleri verilen cevapları kayıt altına alması ve o cevapların da ateizmi desteklemiş olması gerekir. Öyle bir araştırma olmadan yanlış düşünceleri başka insanlara da teşmil etmek ve neredeyse tamamı ateist gibi iddialı cümle kullanmak bilimsel etikle bağdaşmaz.

İkincisi: Big-Bang konusunda çalışan bilim adamlarının hepsi ateist olsa bile, gündüz ortasında gözünü kapayıp güneş yoktur diyenler gibi olacağından, onların bu hükümleri doğru ve yol gösterici olamaz. Zira parlak güneş ısı ve ışığıyla hakikatte gökyüzündedir ve milyonlarca cam parçası, su damlası, kar tanesi ve deniz yüzünde görülen güneşçikler güneşin yansımalarıdır ve onun varlığına delil olurlar.

Kâinata her şeyin yaratılışında ilim var, mizan ve ölçü var, zinet ve sanat var, bir birinin ihtiyacına cevap ve yardımlaşma var, hikmetli yani fayda gözetilen bir işleyiş var. Bütün bunlar Hâkim, Âlim, Kadir olan Allah’a bin bir diller ile şahadet etmektedir.

Tadlar âlemini dil algılayıcısı ile gördüğümüz, sesler âlemini kulakla tanıdığımız gibi, kâinatı anlamak için de akıl gözünü kullanmamız gerekir. Yani bildiklerimiz, gözümüzün gördükleri ile sınırlı olamaz. Sanatlı bir eser sanatkârın varlığını icap ettirir, gözü yapanın varlığı gözlüğü yapanın varlığından daha kesindir, bir harf kâtibini gösterir, bir iğne ustasını gösterir, nasıl oluyor da şu muhteşem kâinat ustasız, yaratıcısız olur? Şu 100 trilyon hücreden ve mükemmel doku ve organları bulunan, sevmek, korkmak, acıma, üzülmek, merak, endişe vs. gibi duygularla donatılmış insan nasıl yaratıcısız olur? Diye düşünmeliyiz. Aksi takdirde birisi çıkar derse; *“Yukarıdaki sizin yazdığınız 146 kelimelik soru veya yorumu, klavye, hard disk, ekran ve diğer bileşenler anlaştı ve beraber yazdılar”* derse ve yazanı inkâr ederse, buna ateistler ne diyecektir? İnançsızlık bir meziyet olabilir mi?

Hakikatin izini sürmek gerekmez mi? Ben neyim, nereden geldim?, Nereye gidiyorum? Neden her şey insana hizmet ediyor? Sorularının cevabını araştırmak gerekmez mi? Geçte olsa doğru cevabı bulmak erdemdir diye düşünüyorum. Ateist Profesör Jeffrey Lang’ın Müslüman olmasına kendi ifadesine göre Fatıha suresindeki;

“Bizi doğru yola, istikametli yola, sonu hüsrana olmayan yola ulaştır” manasındaki ayet sebep olmuştur. Kısacası imanı kazanmak ve imanla gitmek

çok mühimdir. Slovak bir ateist bilim insanı da **insanın bir damla sudan** (ete kemiğe bürünüp mükemmel bir suret aldığı; gören, işiten, binlerce tatları alan, hafızasında birçok bilgi, ses ve görüntü kaydeden, kalbiyle vücudundaki yaklaşık 150 bin km kılcal damarda kan dolaştıran) **insan şekline gelişini derince düşünerek Rabbini tanımış ve “Allahım beni bir daha ateist yapma ve sana inanan bir mümin olarak öleyim” diye dua etmiştir.**

Üçüncüsü: Amerikalı fizikçi Prof. Dr. Paul Davies “God and The New Physics” (Allah ve Yeni Fizikler) adlı kitabında, kâinatın tesadüfen, boşu boşuna, gayesizce var olduğuna inanmıyor. **“Kainatı doğuran bütün kanunlar son derece ince bir düzenin sonucudurlar”** diyor. Daha sonraki satırlarda şunları söylüyor:

“Her olayın bir sebebi olmalıdır. Sebepler zincirini düşünecek olursak, sonsuz bir zincir tasavvur edemeyiz. Her şeyin bir ilk sebebi olmalıdır. İşte bu ilk sebep Allah’tır.”

Ayrıca , 1700 üyesi olan Yaratılış Araştırma Derneğinin başkanı Amerikalı fizikçi Prof. Dr. Don DeYoung , astrofizikçi Prof. Dr. Hugh Ross, matematik profesörü John Lennox ve daha birçok meşhur bilim insanı **yaratılışın bilimsel bir gerçek olduğunu** ifade etmektedir. Astrofizikçi Hugh Ross, “The Creator and the Cosmos: How Greatest Scientific Discoveries of The Century Reveal God, Colorado: NavPress, revised edition, 1995, s. 76” da konuya ilişkin şu açıklamada bulunmuştur:

“Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang’la ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran sebebin evrendeki zaman ve mekândan tümüyle bağımsız olması gerekir. Bu da bize Yaratıcı’nın evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir.”

Önceleri ateist olan Cambridge Üniversitesi’nde Astronomi Prof. Dr. Fred Hoyle ise yıldızlarda nükleer füzyon reaksiyonu ile He, Be, C, O meydana gelmesi sürecinde hayat için çok gerekli olan karbon (C) ve

oksijenin (O) tam olması gerektiği miktarda ve bollukta teşekkül ettiği gerçeğini fark ederek şu cümleleri kullanmıştır:

“Süper hesap yapan bir akıl, karbon atomunun özelliklerini dizayn etmiş olmalı. Aksi takdirde böyle bir atomu tabiatın kör kuvvetleri vasıtasıyla bulma şansımız sıfır denecek kadar azdır. Gerçeklerin akılsel yorumu göstermektedir ki, bir süper akıl fizik kanunları ile birlikte kimya ve biyolojiyi de hesaba katmıştır.” diyerek artık kendisi de inanmaya başlamıştır.

Önceden ateist olup araştırmaları sonunda Müslüman olan çok sayıda Müslüman bilim insanı vardır. Örnek olarak, Amerikalı ateist matematik profesörü Jeffrey Lang’ı aşağıdaki internet adresinden izlemenizi tavsiye ederim. <https://www.youtube.com/watch?v=5ctZa171070>

Dördüncüsü: Hristiyan dünyasında büyük bir kesim bilimsel gerçeklere **gözünü kapamadan baktıkları için** yaratıcının varlığına inanmaktadırlar. Örnek olarak; **“God of Wonders: Scientists prove Almighty God’s existence through Science”** başlıklı videoyu; <https://www.youtube.com/watch?v=vvVt4IDSPeY> sitesinden takip edebilirsiniz.

Burada 1 saat 24 dakika boyunca kainattaki harikulade işleyişten ve bunu bir yaratıcının (Allah’ın) yaratmış olmasından bahseder. Bunu Hristiyan bakış açısı ile vermektedir. Kur’an’da geçen bazı ayetlere benzer ayetleri İncil’den delil olarak sunmaktadır. Örneğin, “Come and see the Works of God; He is awesome in His doing toward the sons of men.” Psalm 66:5

Daha sonra da, **“Gözlerini yükseğe kaldır ve bu şeyleri kimin yarattığına bir bak, ...O’nun gücünün büyüklüğü, kudretinin azameti ile hiçbir şey eksik bırakılmamıştır”** manasında İncil’deki aşağıdaki ayeti nakletmektedir.

“Lift up your eyes on high, and see who has created these things, ... by the greatness of His might and the strength of His power; not one is missing.” Isaiah 40:26.

Kur'an'da Mülk suresi (67) 3. ve 4. ayetlerin meali şöyledir:

“...Rahman'ın yaratmasında hiçbir nizamsızlık göremezsin. Gözünü çevir de bak: Her hangi bir kusur görebilir misin? Sonra tekrar tekrar gözünü çevir de bak! Gözün bir kusur bulamadığından, eli boş ve bitkin geri döner.”

Beşincisi: Papa 1951 de, **“Big Bang teorisi katolik yaratılış kavramı ile çelişmemektedir”** diye deklarasyon yayınladığı halde ve Muhafazakar Protestan Hristiyanlar **yaratılış doktrininin tarihi yorumunu Big Bang teorisinin desteklediğini kabul ettikleri halde** sorunun sahibinin **“Hristiyanlığa göre Big-Bang kesin bir dille reddedilir”** demesi gerçeği ifade etmemektedir.

Altıncısı: Nobel Fizik ödülü sahibi Prof. Dr. Abdussalam, Allah'ın varlığına ve birliğine inanan biriydi. Kendisine Nobel Fizik ödülünü kazandıran teorinin, Kur'an'ın hakikatlerinden aldığı ilhamın sonucu olduğunu söylerdi. Daha bunun gibi çok sayıda Müslüman bilim insanı vardır. Geçenlerde yayınlanan **“Bilimlerin Işığında Yaratılış”** kitabında 30 bilim insanı kendi bilim dallarının diliyle yaratılış fikrini ele almışlardır. İlgili makaleleri okumanızı tavsiye ederim⁵⁹.

Yedincisi: Madde ve enerji birbirine dönüşebilen niceliklerdir. Ama dönüştüren ve sebepleri yaratan, sebepleri ilim çerçevesinde vesile kılan kimdir? Sorusunu sormayacak mıyız? Amerikalı fizikçi Prof.Dr. Paul Davies gibi **“...Her şeyin bir ilk sebebi olmalıdır. İşte bu ilk sebep Allah'tır.”** demeyecek miyiz? Tabiatta cereyan eden dört temel kuvveti (Gravitasyonel, elektromanyetik, güçlü çekirdek ve zayıf çekirdek kuvvetleri) kim idare ediyor? demeyelim mi? Bu ince hesap gerektiren işler ancak muhit bir ilim ve kudret sahibinin işi olabilir, başka surette olamaz demezsek ne diyeceğiz? Bütün bu hassas işleyiş ve düzen, kör kuvvet, sağır tabiat, serseri tesadüfün işi olabilir mi?

⁵⁹ Editör: Prof. Dr. Âdem Tatlı. Bilimlerin Işığında Yaratılış. Üsküdar Üniversitesi yayını, İstanbul, 2015.

Sekizincisi: “Big-Bang, siz teistlerinin inandığının aksine maddenin yoktan var edilmesi değil, var olan maddenin dağılmasıdır.” Bu ve buna benzer cümlelere bakılırsa hiç cevap vermeye değmeyecek sorular diyebilirim. Ama okuyucular cevap bekler diye bir şeyler yazmaya çalıştım. Steven Weinberg “The First Three Minutes, Bantam Books, 1977” kitabında Big Bang ve sonrasını anlatırken hiç bir yerde sizin dediğiniz gibi **Big Bang için “var olan maddenin dağılmasıdır” demez.** Benzer şekilde uluslar arası ders kitaplarında da Big Bang ile ilgili “var olan maddenin dağılmasıdır” ifadesine hiç rastlamadım. İlk üç dakikanın 0.02 saniyelik kısmında sıcaklık 10^{11} K (yani 100 milyar K) ve kâinat ışıkla dolu, elektron-pozitronların yaratılması ve yok olması eşit oranda. Sonra kâinat hem soğumaya hem genişlemeye devam ederken protonlar, nötronlar, çekirdek ve atomlar teşekkül etti. Daha sonra moleküller, gaz bulutları, yıldızlar ve son olarak galaksiler hâsıl oldu. “Kâinatın Başlangıcı” başlıklı yazımda hem Big Bang teorisi hem de onu destekleyen “kozmetik mikrodalga arkaplan ışıması” ve Hubble tarafından keşfedilen kırmızıya kayma verilerinden söz etmişim. Tekrar okumanızı tavsiye ederim.

Dokuzuncusu: “Big-Bang’ın ispatı da dinlerdeki sözde mucize içeren ayetler değil, evrenin her noktasından gelen kozmik mikrodalga arkaplan ışımasıdır.”diyorsunuz. Bu cümle de bana anlamsız geldi. Kur’an da geçen bir ayetin manası “kozmetik mikrodalga arkaplan ışıması” ile veya teleskopla gözlemlenen kırmızıya kayma verileri ile 1400 sene sonra desteklenmiş ise, buna elbette mucize denecektir.

- “İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?” (Enbiya Sûresi, 30).

Bu ve buna benzer ayetler karşısında bazı ateistler iman ederken, sizin hafife almanızı ve “*Dinler yok olmamak için bilime yamanmaya çalışıyor hepsi bu*” demenizi yadırgadım. Diğer dinleri mensupları savunsun, ben İslam adına şunu söyleyip sözlerimi tamamlamak istiyorum.

Bediüzzaman’ın dediği gibi “**İslamiyet** güneş gibidir, üflemeyle

sönmez. Gündüz gibidir göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan yalnız kendisine gece yapar.”

Müslüman olmuş bir papaz Yusuf Estes konferans esnasında kendisine yöneltilen; “*Neden müslüman oldunuz?*” sorusuna; “Kur’an’ın 6666 ayetinde eklemeye yok, çıkarma yok, farklılık yok, önceki sayfalarındaki ayetler ile sonrakiler arasında çelişki yok. Modern bilimler ile ayetler arasında çelişki yok. 1400 sene vahiy ile nasıl gelmişse şimdi aynı orijinallikle dünyanın her yerinde aynı Kur’an okunuyor. Çoğu insanlar bazı sureleri ezberlediği gibi bir kısım hafızlar hepsini ezberlemiştir” dedikten sonra, kalabalığa, “*Devamını siz söyleyin*” diyor ve en baştan “**Elhamdülillahi Rabbil âlemin...**” diyor. Hep bir ağızdan katılımcılar “**Errahmanirrahim...**” diye fatiha suresinin devamını okuyor. Kur’an’ın son surelerinden; “**Kul hüvallahü ehad...**” dedikten sonra konferanstakilerin büyük çoğunluğu “**Allah üs Samed...**” diye devamını okuyor. Kur’an’ın ortasından bir yer seçiyor, devamını oradaki hafızlar ezberinden okuyor. Ardından “Bu duyduklarınız, Kur’an’ın mucize olduğuna ve bir harfi bile değişmemiş Allah kelamı olduğuna bir delildir.” dedikten sonra soruyu soran siyahî katılımcı gözyaşları ile müslüman oluyor.

İnşaallah bu cevaplar ateistler için bir fayda temin eder, aksi takdirde, sizin inancınız size benimki bana demekten başka çare yok. Allah’ım bizi sırat-ı müstakim üzere yaşat, âmin.

Prof. Dr. Selahattin Çelebi

Karadeniz Teknik Üniversitesi Fizik Bölümü ve

Kanada Ottawa Üniversitesi öğretim üyesi.

Soru 12- Canlıların tesadüf ve gelişigüzel tabiat olaylarıyla meydana gelemeyeceği ortada iken evrimciler niçin hala bu görüşü savunuyor?

Cevap: Evrim çıkmazını ifade eden evrimcilerin çoğunluğu, yine bu manadaki evrimi savunuyor. Sebep de şu: Diyorlar ki; *Bu işler tesadüfe benzermiyor. Canlılar âleminde yapılan bütün işler, bunu bir planlayıcının varlığını, ilmini ve iradesini gösteriyor. Ancak bütün bunları tesadüfe vermezsek,*

o zaman bir yaratıcının varlığını kabul etmemiz gerekir. Bir yaratıcıyı kabul etmektense, yine de bunların tesadüfen olduğunu kabul etmemiz gerekir.

Kısacası, bunların kabul ettiği evrim ilmî bir bulgu değil, tesadüfe bağlı bir inanç sistemidir. Elbette herkes istediğine inanacaktır. Günümüzde bazı Japonlar güneşi ilah kabul ettiği gibi, bazı Hindular da ineği kutsal sayıyorlar. Demek ki, bazı bilim adamları da evrimi bir inanç sistemi olarak benimsemişler. Daha doğrusu onu kutsal kabul etmişler. Onun aleyhindeki görüşlere müsaade etmiyorlar.

Bizim itirazımız, onların bu inançlarına değil, bu inançlarını bilimsel bilgi gibi takdim edip, herkesin buna inanmasını istemelerinedir.

Soru 13- Dawkins'in ara fosilleri gösteren kitabı aldatmaca mıdır? Ayrıca Tanrı Yanılgısı adlı kitabında nasıl bir yanılgı ortaya çıkarmak istiyor?

Cevap: Ne ilk canlının yaratılışına ve ne de ilk insanın yeryüzüne gönderilişine günümüzdeki insanlardan kimse şahit olmamıştır. Bunları laboratuvarda tekrarlamak imkânı da yoktur. Bilim adamları bu konudaki kararlarını genelde fosil olarak eldeki dokümanlara göre yorumlamaktadır. Bu fosiller de çok şaibeli ve genelde farklı canlılara ait kemik parçalarıdır. Dolayısıyla bu fosillerin neye ait olduğu hususu, bilim adamının felsefî düşüncesine ve metafizik değerlerine göre olmaktadır. Yani, eldeki veriler, o bilim adamının dini inancına, kültür değerlerine göre şekillenmektedir. Burada gözden kaçırılan nokta işte budur. Canlıların geçmişiyile ilgili yorum ve değerlendirmelerin, bilim adamının şahsi görüş ve değerlendirmesi olduğu genelde göz ardı edilmekte, sanki bu bilgiler laboratuvar deneylerine dayanan bilimsel bilgi gibi takdim edilmektedir.

Dawkins bir yaratıcıyı kabul etmeyen ve ateizme inanan bir bilim adamıdır. O, bütün varlıkların tesadüfen bir birinden meydana geldiğini kabul etmekte, insanın da geçmişini, aşağı yapılı hayvanlara bağlamaktadır. Felsefî görüşü ve düşünce tarzı böyle olan bir kimse, elde ettiği bilgileri elbette ateizm gölgesinde yorumlayacaktır.

Aslında bilim adamı en başta tarafsız olmak durumundadır. Bir kimse, Dawkins gibi ateizme dayalı pozitivist felsefe savunucusu olabilir. Bunun yadırganacak tarafı yoktur. Ancak, onun felsefî görüşü, bilimsel bilgi değil, metafiziğe dayalı bir yorum tarzıdır ve sadece kendisini bağlar.

Onun, *Tanrı Yanılgısı* adlı kitabını görmedim. “Perşembenin gelişi Çarşambadan bellidir” diye bir halk sözü vardır. Allah’ı inkâr eden ve işe böyle başlayan birisi, her halde bir yaratıcının varlığını gerektiren delilleri nazara alarak, Allah’ın varlığını ispat edecek değildir. Onlar, bilim nüfuzlarını, dinsizliği yaymak ve insanların imanını şüpheye düşürmek için kullanıyorlar. Dawkins’in Allah hakkında sözünü on defa dinleyenlerin, bir defa da Allah’ı dinlemesi gerekmez mi? Allah’ın Kur’an’da ne söylediğini, kendisini bizlere nasıl tanıttığını en doğru şekilde öğrenmenin yolu budur. Dünya imtihan dünyası olduğu için, gözü kapalı Dawkins’in arkasından gitmek isteyenlere de bu yol açıktır. Dawkins her halde onları bu yolla Cennet’e değil, Cehennem’e sürüklemektedir. Allah, herkese doğru ve yanlış yolu ayırt edecek kadar akıl vermiştir. Bir kimsenin aklını kullanarak kendisini selamete çıkaracak yolu bulması gerekir. Cennet adam istediği gibi, elbette Cehennem de adam istemektedir. Zarara rızası ile girene merhamet edilmez ve Dawkins’i körü körüne taklit edenlere acınmaz.

Soru 14- Evrim teorisi ve ateizm eski çağlardan beri var mıydı, yoksa günümüzde mi ortaya çıktı? Eski çağlarda ateist insan yoktu deniliyor, bu doğru mudur?

Cevap: Bir yaratıcıyı kabul ve inkâr, ilk insandan beri vardır. İlk insan Hz. Âdem aynı zamanda ilk peygamberdir. Onun neslinden gelen insanlar arasında Allah’a inananların yanında, inanmayanlar da olmuştur. O inanmayanlar zaman zaman bütün bir kavim olarak Allah’ın cezalandırmasına maruz kalmışlardır. İşte Nuh kavmi, Ad kavmi, Firavun kavmi, Semut Kavmi ve Lût kavmi bunlardan bazılarıdır.

Milattan önce yaklaşık 400’lü yıllarda Anaximander, maddenin başlangıç ve sonunun olmadığını, yani ezeli olduğunu ileri sürmüş, ilk

canlının sudan teşekkül ettiğini belirtmiştir. Bütün canlıların balıktan evrimleştiğini, bunların beslenme yeteneği gelişince sudan karaya geçtiklerini iddia etmiştir.

İnsanlık tarihine göz gezdirdiğimiz zaman, hep şu sorulara cevap arandığını görürüz:

İnsan nedir? Bu dünyaya kim göndermiştir? Niçin gönderilmiştir? Buradan sonra ölümle nereye gitmektedir? Bu varlıklar nasıl ortaya çıkmıştır? Bunları kim ve nasıl yaratmıştır? Evrim teorisinin de konusunu teşkil eden bu sorulardır.

Cenab-ı Hak, gönderdiği 124 bin peygamberle bu soruların cevaplarını her devrin insanına duyurmak istemiştir. Bazı kimseler, yaratılış ve yaratıcı hakkındaki Semavî bilgileri kabul etmiş, bazıları da bu bilgileri reddedip, kendine göre bir yorum getirmeye çalışmıştır.

Kâinattaki varlıkların yaratılışı hakkındaki görüşler, her devirde değişik felsefî ekol veya düşünce sistemleri olarak takdim edilmiştir.

Sonuç olarak, her çağda ve devirde, varlıkların bir yaratıcı tarafından meydana getirildiğini kabul edenler de olmuş, etmeyenler de. Bir yaratıcıyı kabul etmeyenler, varlıkların yaratılmasını, sebeplere, tesadüfe veya tabiata vermişler, ya da canlıların kendi kendine teşekkül ettiğini iddia etmişlerdir. Bu iddialarını değişik felsefî görüşler adı altında ileriye sürmüşlerdir. Günümüzde ise bu düşünce evrim teorisi şeklinde özetlenmiştir.

Soru 15- Gazetelerde, *Evrim teorisi ispatlandı* şeklinde yazıyor. Bunda doğruluk payı var mıdır? Dünyadaki ilk hayvanın iskeletinin tespitinden 450 milyon yıl önce “aldosteron hormonu”nun reseptör geninin varlığından söz ediliyor. Bu ne manaya geliyor?

Cevap: Şayet evrim teorisi ispatlandı ise, o zaman bu teori değil kanun olur. Üzerinde tartışmaya gerek olmaz. İsterseniz soruyu şöyle soralım:

Hangi çalışma yapılır ve başarılırsa evrim teorisi ispatlanmış olur?

Bu soruya cevap verebilmek için, evrim teorisinin neyi öngördüğünü, yani neleri iddia ettiğini bilmemiz gerekiyor. Evrim teorisiyle iddia edilen düşünceyi kısaca şöyle ifade edebiliriz:

Kâinattaki bütün varlıkların temeli tek hücredir. Bu tek hücre tesadüfen ortaya çıkmış, ondan da bütün canlılar silsile halinde birbirinden türemiştir. Bu teoriye göre, âlem bir yaratıcının eseri değil, tesadüflerin ürünüdür.

Böyle bir iddia, ne bir diş veya kafatası bulmakla, ne bir genin teşekkül şeklini ortaya koymakla ispat edilebilir. Daha doğrusu bu âlemin ve canlıların ortaya çıkışıyla ilgili felsefî bir görüştür. İspatı da mümkün değildir. Siz canlıları bir tarafa bırakın. Cansız eşyadan bir tanesinin tesadüf ortaya çıktığını ispat edebilir misiniz?

Mesela, üzerindeki gömlek mi tesadüfen yapıldı ve gelip sizin üzerine oturdu? Ya da ayakkabınız, bir usta eseri olmaksızın tesadüfen yapılarak, yine tesadüfen gelip sizin haberiniz olmadan ayağınıza girdi, öyle mi? Şayet vicdanınızın sesini dinlerseniz, bu sorulara hiçbir zaman “Evet” diyemeyeceksiniz. Ayakkabının yapılmasını değil, yapılmış hazır ayakkabının sizin ayağınıza tesadüfen gelip girdiğini iddia etseniz, ilköğretim öğrencilerini dahi inandıramazsınız. İsterseniz deneyiniz. Cansızlar tesadüfen, bir ustası olmadan meydana gelmiyorsa, canlılar nasıl meydana gelecektir?

Sorunun ikinci şikkında aldosteron hormonundan söz ediliyor. Bu hormon, bedendeki elektrolit ve su dengesinin korunmasında rol alır. Böbrek üstü bezinin kabuk kısmından salgınır. Böyle bir hormonun, canlı varlık olmaksızın hormon olarak görev yapması mümkün değildir. Her bileşiğin esas elementler olduğu gibi, bu hormonun da temel maddesi karbon, hidrojen, oksijen ve azot gibi elementlerdir. Bunların belli türev ve bileşikleri canlılardan önce var edilmiş veya birleştirilmiş olabilir. Böyle hormonun veya molekülün yapısından hareketle, yukarıda ifade edilen evrim teorisinin ispatlandığını ileri sürmek, sağlıklı bir düşüncenin ürünü olamaz.

Soru 16- Geri evrim nedir?

Cevap: Geri evrim, yüksek yapılılardan geriye doğru, daha aşağı yapıları canlıların meydana gelmesidir. Evrimcilerin iddia ettikleri gibi, canlılar tesadüfen silsile halinde birbirinden evrimleşerek ileri evrimi meydana getirmemişlerdir ki, geri evrim olsun. Onlara göre, deniz canlıları karaya geçerek kara hayvanlarını hâsıl etmiştir. Bir kısmı karada yaşadığını bulamamış, mesela balık kurbağaya, kurbağa da kaplumbağaya dönüşmüştür. Karada istediklerini bulamayan bu hayvanlar, tekrar balık atalarına geriye dönüş yapmışlardır. Güzel ve eğlendirici bir masal değil mi? Ama evrimcilere göre bu bilimsel bir hakikattir!

Soru 17- Hayat bir mücadeleden mi ibaret? Daha insancıl ve daha iyimser bir hayat tarzı olamaz mı?

Cevap: Allah (Celle Celâlehu), bu âlemdeki varlıklar arasında tam bir yardımlaşma ve dayanışma ağını kurmuştur. Bulut yağmuruyla bitkilerin, bitkiler, hayvanların, hayvanlar da insanların imdadına ve yardımına koşurulur.

Koyun hangi mücadelenin sonunda çimenle ve otlarla yaptığı savaşı kazandı da, bu otları emrine aldı? İneklerin, develerin ve öküzlerin yedikleri hep savaşı mı elde edildi? Karıncaların, kelebeleklerin, güllerin ve bülbüllerin sahip oldukları besinler bir mücadelenin ürünü mü? Bütün bunlar o canlılara, Allah'ın bir lütfu, ihsan ve ikramıdır.

Hayat mücadele değil, güneşiyle, havasıyla, suyuyla, toprağı, dağı ve bağıyla, hayvanları bitkileri ve insanlarıyla tam bir yardımlaşma örneği serilemektedir.

İnsanın vücudunda; göz elin, el yüzün yardımına, akciğerler kalbin, kalp kanın, kan da yüklendiği besinlerle bedenin ihtiyaçlarına cevap verir. İnsandaki yüz trilyon hücrenin her birisinin ihtiyacı, diğerleri tarafından anında karşılanır. Besinler midenin, mide de bedenin emrindedir.

Aslında kâinatta mevcut besin zinciri, canlıların birbirinden faydalanması esasına dayanmaktadır. Mesela, denizlerde plankton olarak adlandırılan çok küçük organizmalar vardır. Bunlar karbondioksitin oksijen şekline çevrilmesinde rol alırlar. Böylece hava bu mikro organizmalar tarafından temizlenmiş olur. Bu küçük varlıklar aynı zamanda küçük balıkların besinini teşkil ederler. Şimdi bu planktonları küçük balıkların yemesi mücadele olarak görülebilir mi? Bunları küçük balıkların yemediğini farz edersek, o küçük balıklar neyle beslenecek? Küçük balıklar da büyük balıkların rızkını teşkil etmektedir. Cenab-ı Hak, hem bu besin zincirinin devamını sağlamak ve hem de kainattaki dengenin korunması için bir balığa bir milyon yumurta yaptırır. Böylece hem balık sayısı belli oranda tutulmuş ve hem de onların besini temin edilmiş olur. Bu balıkların çok az bir kısmı da insanların beslenmesinde görev alırlar. İşte bütün bunlar kâinattaki belirli bir düzen ve sistem için gerekli olduğu gibi, bu sayede canlıların besini de temin edilmektedir.

Bu mükemmel yardımlaşma sistemine sahip varlıkları, birbirine yabancı ve düşman zannederek hayatı bir mücadeleden ibaret görenler, materyalist düşünce ve pozitivist felsefe taraftarlarıdır.

Allah (Celle celâlehu), her an bütün kâinatı insanın yardımına koşturmakta, onun kalben ve ruhen incinmesine razı olmamakta, kendisinden insanın daha ziyade ebedî hayatını tanzim edecek ve onun ebedî ihya edecek şeyleri istemesinin lehine olacağını bildirmektedir.

Soru 18-İbn-i Haldun gibi âlimlere göre toplumun evrimi (bedeviyet, memlukiyet -Kölelik-, ecirlik -üçretli çalışma- gibi) insanın evrimini etkilemiş midir? Yoksa hangi toplum yapısında olursa olsun insanın evrimi aynı mıdır?

Cevap: Burada esas karışıklığa sebep olan, her türlü değişim ve ilerlemenin *evrim* tâbiriyle ifade edilmesinde yatıyor. Yukarıdaki sorunun **birinci şık**ında *toplumsal evrim* yerine; *toplumda terakki*, ya da *toplumun ilerlemesi* veya *toplumda gelişme ve değişme* tâbiri kullanılsa, o zaman, bir canlıdan bir başkasının tesadüfen veya tabiatın eseri

olarak meydana gelmeyi ifade eden *evolüsyon* manasındaki evrim tâbiriyle aradaki fark anlaşılacaktır.

İnsan sosyal bir yapıya sahip olduğu için topluluk halinde yaşamaya mecburdur. Bir bakıma insanın arzu ve istekleri bunu mecbur kılmaktadır. Çünkü bütün ihtiyaçlarını kendisinin temin etmesi mümkün değildir. Birisi ayakkabısını yaparken, bir başkası elbisesini dikmekte, bir diğeri de ekmeğini pişirmektedir. Bazen toplumun tamamı, istek ve arzularını temin hususunda gösterdiği gayret ve fedakârlığın sonucu olarak, ileri teknik ve donanım, bilgi birikimine ve kültür seviyesine sahip olabilmektedir. Böyle bir gayretin içerisine girmeyip, fen teknik ve sanattan faydalanmayan toplumlar, elbette emsallerinden bu cihetiyle geride kalmış olacaklardır. Tarih bunun sayısız örnekleriyle doludur. Şimdiki hali âlem de bunu bize gayet açık şekilde göstermektedir.

Avrupa topluluklarının Asya ve Afrika ülkelerinden fen ve teknik bakımından önde olmasının en birinci sebebi, şartların zorlaması ve ihtiyaçların yönlendirmesidir. Çok dar bir alanda yerleşik bulunan bu toplumlar, düne kadar birbirleriyle kavgalı oldukları için silah teknolojilerini geliştirme yönünde büyük bir rekabet içerisinde idiler. Sonuçta yeni ve ileri teknolojide silah üretimine ulaştılar. Az araziden en iyi şekilde faydalanma zarureti, onları teknik zirai üretimde de öne geçirdi.

İbn-i Haldun gibi sosyologlar, toplumları da bir insana benzetirler. İnsan gibi, devletlerin de büyüme, gelişme, ihtiyarlayıp çökme devrinden söz ederler.

Geçmişte bazı toplumlar, o zamana göre elde ettikleri başarıyı, gelecek nesillerde devam ettirememiş ve emsallerine göre bugün çok geride kalmışlardır. Asr-ı Saadet ve Endülüs Devletini kuran Arap âlemi buna misaldir.

Sosyal yapının değişmesi, gelişmesi ve ilerlemesi her kabile ve toplumda aynı şekilde seyretmemektedir. Afrika'daki bazı kabile topluluklarının şu andaki durumu buna şahittir.

İslâm dininin istediği çalışmayı göze almayan ve **İki günü eşit olan aldanmıştır** hadisini rehber yapmayan toplulukların başkalarının yardımına muhtaç hale geldiklerini görmekteyiz.

Toplumların geçirdiği sosyal yapı, insanın terakkisine tesir etmiştir.

İnsanın, maymunluktan mağaradan tüylü postunu bırakarak yavaş yavaş insanlık mertebesine çıktığını ileri süren pozitivist felsefe görüşüne şartlanmış olanlar, insanlık tarihine hep dürbünün ters tarafından bakıyorlar ve mutlaka insanlığın bir ilkel devir yaşadığı ve zamanla medenileştiği beklentisi içerisine giriyorlar.

İlk insan elbette kurulmuş saraylar ve döşenmiş evlere gelmedi. Allah'ın verdiği ilim ve kudretle her şeyi kendi eliyle yaptı. Bu konuda peygamberler kendilerine manevî sahada olduğu gibi maddî sahada da önderlik yaptı ve insanlığa çağlar atlattı.

İnsan yaratılış yönünden ve sahip bulunduğu kabiliyet ve istidat itibarıyla hep aynı insandır. Yani ilk insan ve ilk peygamber Hz. Âdem'in sahip bulunduğu istidat ve kabiliyetler, oğullarında da bulunuyordu, Hz. Nuh ve kavminde, Hz. İbrahim ve kavminde de hep vardı.

Dünyaya imtihan için gönderilen insan, şeytan ve nefsiyle daima imtihan içerisinde idi. Esfeli safilinden alayı illiğine kadar mertebeye namzet olan insana, yüz yirmi dört bin peygamberin yanında 120 milyona yakın evliya hep bu imtihanda insanlara doğru yolu göstermeye çalışmışlar ve onun istidatlarının kuvveden file çıkmasında yardımcı olmuşlardır.

Ancak, her devirdeki insanların çevresi ve sahip olduğu imkânlar aynı olmadığı gibi, sorumlulukları da farklı olmuştur. Hatta bir toplumdaki her bir ferдин şahsi kabiliyeti farklı ve muhatap olduğu fiziki şartlar da değişiktir. Bu bakımdan her toplum insanlık tarihi içerisinde farklı kültür ve medeniyet seviyesine sahip olduğu gibi, her bir insanın da

bulunduğu toplumdaki makamı, istidat ve kabiliyetlerinin inkişafıyla doğru orantılıdır. Dolayısıyla geçmişteki toplumlarda bazı kimselerin istidatlarının inkişafı, günümüzdekilerden de ileri geçebilmiştir.

İşte Asr-ı Saadet. Oasırda bir Sahabe, bütün kâinatı bir defterin sahifeleri gibi okuyacak kabiliyet ve istidada sahip olabiliyordu. İsterseniz ilk insan Hz. Âdem'e nazar edin. Allah, bütün isimleri Hz. Âdem'e öğrettiğini beyan ediyor. Hz. Âdem muhtemelen bütün varlıkların mahiyetini, ne işe yaradığını, yapılarının ne olduğunu biliyordu. Dolayısıyla O'nun bu ilmi sebebiyle bütün melekler kendine hürmet duyuyor ve insanın önünde secdeye gidiyor. Bunu, ateizmi kendine prensip edinmiş materyalist düşünce ve pozitivist felsefeyle anlamak elbette mümkün olmayacaktır.

Soru 19- İbrahim Hakkı gibi âlimlerin evrim görüşleri zamanlarında İslâm âlimleri tarafından nasıl karşılandı?

Cevap: İbrahim Hakkı'nın belirttiği görüşlerin, şimdiki ateistlerin ileriye sürdüğü evrim düşüncesiyle bir ilgisi yoktur. Bu insan Müslüman'dır ve her şeyin Allah'ın ilim, irade ve kudretiyle meydana geldiğini ifade etmektedir.

İbrahim Hakkı genelde, elementlerin canlıların bedenine alınışında takip ettiği yolu nazara verir. Mesela bir demir atomunun topraktan bitki vasıtasıyla alındığını, o bitkiyi hayvanının yemesiyle demirin hayvanın bedenine geçtiğini ve hayvan seviyesine yükseldiğini, bu hayvanı da, mesela koyunu, insan yiyince, aynı demir atomunun hayvan seviyesinden Allah'ın izniyle insan seviyesine çıktığını belirtir. Bunun itiraz edilecek veya İslâmiyet'e ters düşen neresi var?

Soru 20- İlmî çalışmalarda dinden bahsetmek uygun mu? Bilim deney, din ise inanca dayanıyor. Dolayısıyla bilimle din her zaman çatışır.

Cevap: Bilimle din niya çatışın ki. Bilim Allah'ın kudret sıfatının, din ise, kelam sıfatının eseri. İkisi de Allah'ın kanunu. Bilime hâkim olan pozitivist felsefe görüşü, bilimi sadece maddî yönüyle ele aldığı, manevî sahayı ihmal ettiği için çıkmaz yolun sonuna gelmiştir. Bu yolun açılması

için, varlıkların ruh ve mana âlemi de dikkate alınmak durumundadır.

Bilimdeki yeni gelişmeler, tek boyutlu fizikî düşünmenin yeterli olmadığını gösteriyor⁶⁰

Maddenin temeli ve birimleri diye bildiğimiz atomun “kuantum” dünyası, aslında metafizik bir yapı ve özellikler sergilemektedir. “Takyonlar Teorisi” ışıktan öte kâinatı ve varlıkları bilimin gündemine sokmuştur. “Takyonlar” bitmeyen, azalmayan bir tür enerji varlığını temsil etmektedir⁶¹.

“Paralel Evrenler Teorisi”, perdenin arkasında yeni evrenlerin ve boyutların bulunduğu anlatmaya çalışmaktadır⁶².

Türlü türlü ince teknolojilerle evreni inceleyen fizik ve tabiat bilimleri, Kuran’ın ortaya koyduğu farklı evren boyutlarını, melek ve ruh gibi fizik ötesi varlıkları daha iyi kavrama imkânı sunmaktadır. Bu gelişmeler ışığında, kelimelerin yetersiz, anlamların derinliksiz, isimlerin belirsiz hale geldiği “ilâhî” âlemlerin, fizik ötesi evrenlerin çok da uzağımızda olmadığını, onlarla iç içe yaşadığımızı daha iyi fark etmekteyiz.

Evrenin sadece görünen “kabuk” kısmına, yani maddenin “fiziki” özellikleri üzerine bina edilen “bilimsel anlayış”, 19. yüzyılın sonunda tıkanmış ve bilim dünyasında artık her şey keşfedilmiş ve geriye ayrıntılar kalmıştır düşüncesi hâkim olmuştu. Gerçekten de Fizik ilmi açısından ele aldığımızda Newton Mekaniği varlığını sadece bir boyutu idi. Ne var ki, 20. yüzyılın ilk yarısında geliştirilen

⁶⁰ Tatlı, A. Bilimlerin Işığında Yaratılış kitabı içinde; Prof. Dr. Osman Çakmak. Tek Boyutlu Düşünme Yeterli Değil.

⁶¹ (a) Bilaniuk, Olexa-Myron P.; Sudarshan, E. C. George (May 1969). “Particles beyond the Light Barrier”. Physics Today 22 (5): 43–51.

(b) Bilaniuk, Olexa-Myron P.; Deshpande, Vijay K.; Sudarshan, E. C. George (1962). “Meta Relativity”. American Journal of Physics 30: 718ff,

(c) Feinberg, Gerald (1967). “Possibility of Faster-Than-Light Particles”. Physical Review 159: 1089–1105.

(d) Peskin, Michael E.; and Schroeder, Daniel V. (1995) An Introduction to Quantum Field Theory, Perseus books publishing.

(e) Feinberg, Gerald (1997). “Tachyon” article in Encyclopedia Americana, Grolier Incorporated, vol. 26, p. 210.

⁶² (a) The Universe and Multiple Reality, by Professor M. R. Franks, 2003, ABD, universe, inc.

(b) Parallel universes: the search for other worlds, [Fred Alan Wolf](#), Simon & Schuster, 1990,

özel ve genel izafiyet nazariyeleri ile yeni yeni “dünyalar” karşımıza çıkmıştır.

Bu buluşlar, “madde”, “uzay ve zaman” anlayışlarımızda ve bakış açımızda önemli değişikliklere yol açtı. Çünkü yeni nazariyelere göre; hareket eden saatler yavaşlayabiliyor, cetvellerin boyları kısalıyor, cisimlerin kütleleri, hızları artabiliyordu. “Sonsuz uzaylar”, fizik ötesi mekân ve dünyalar gündeme geldi. Bu buluşlarla; fizik bilimi, felsefe ve din alanlarında imtihan vermeye başladı.

Bu son elli - altmış yıl içinde, en önemli ve devrim niteliğindeki buluşlar olan Kuantum Mekanîği, Hologram, Moleküler Biyoloji ve Nanoteknoloji, evrendeki fitri düzenin, yaratılışın ve gerçekliğin ne olduğunu daha iyi anlama fırsatı sunmaktadır. Kuantum, sadece fizik bilimine değil, birçok sanat akımına, sosyolojik teoriye ve değişik alanlara ilham kaynağı olmaktadır.

Kuantum bilimi, klasik fizikle kendimize ördüğümüz kafesin dışına bakma imkânı vermektedir. Evrenin parçalanamaz bütünlüğü ve her şeyin her şeyle bağlılığı, yani evrendeki birlik, bilimcilerin en çok dikkatlerini çeken konuların başında gelir. Büyük Birleştirme Teorisi⁶³ ve tüm varlığın onda birleştiği kabul edilen sicim⁶⁴ denen varlığın en küçük parçasının ispatı bilimcilerin en büyük çabalarından birisidir. Her şeyin her şeyle bağlılığı ve her şeyin tek şey halinde birleşmesi ve “birlenmesi”, Kuran’ın en büyük gayesi ve hakikati olan “tevhidi” yani Yaratıcının tekliği gerçeğini en büyük bir fizik ve bilim gerçeği olarak karşımıza çıkarmıştır.

“Kuantum” ve “Hologram” teorileri ile bütüncül ve manevi bir kâinat modeli gittikçe güçlenmektedir. İçinde hayatiyet ve ruhsallık olan şuurlu bir evren anlayışı zihinlerde yer etmektedir. Kuantumla ilgili keşifler genişledik-

⁶³ (a) Ross, G. (1984). *Grand Unified Theories*. Westview Press, (b) Georgi, H.; Glashow, S.L. (1974). “Unity of All Elementary Particle Forces”. *Physical Review Letters* **32**: 438–441. (b) Pati, J.; Salam, A. (1974). “Lepton Number as the Fourth Color”. *Physical Review D* **10**: 275–289. (c) Ross, G. (1984). *Grand Unified Theories*. Westview Press. (d) Hawking, S.W. (1996). *A Brief History of Time: The Updated and Expanded Edition*. (2nd ed.). Bantam Books.

⁶⁴ Greene, Brian (2000). *The Elegant Universe: Superstrings, Hidden Dimensions, and the Quest for the Ultimate Theory*. Random House Inc.

çe farklı bir dünyanın eşliğinde bulunduğumuz daha iyi anlaşılmaktadır. Örneğin atom taneciklerinin yer aldığı dünyanın “gözlemciyle” şekillendiğinin anlaşılması cazip bir manzara ortaya koymakta ve “insan şuurunu” evrenin merkezine yerleştirmektedir. Zerrelerin dünyasında gözlemci ile gözlenenin net ayrımının yapılmadığı, gözlemcinin olayı belirleyen taraf olduğu gerçeği, insan düşünce ve şuurunu en üst makama çıkarmaktadır.

Takyonlar fizik ötesi dünyanın yapıtaşları mı?

Varlığı geniş tartışmalara yol açan sanal parçacıklar, bazı laboratuvar deneyleri ile kendisini göstermektedir. Garip karakterli ve soyut karakterli bu parçacığa Latince hayalet anlamındaki “Takyon” (tachyons) ismi verildi. Konuyu bu defa matematik açısından irdeleyen uzmanlar, Einstein’ın denklemlerini kullanarak çok garip bir çözüme ulaştılar. Bu çözümlere göre nesne ışıktan hızlı hareket ederse; kütle, uzunluk, enerji hatta zaman gibi fizikî kemiyetler mücerret (hayalî, sanal) mahiyete bürünmektedir.

Mücerret (soyut) kütlelin anlamı ne olabilir? Bilaniuk ve Geinberg gibi bilim adamlarının büyük katkısıyla olgunlaşan “Takyonlar Teorisi”ne göre, ışıktan hızlı, kütlesi sıfırdan küçük, uzunluğu ve boyutları eksi, yani mücerret ne varsa hepsi takyon türünde mütalaa edilebilir. Mesela duygularımız, hayal, hafıza, düşünce, şuur, sevgi, korku, heyecan, duyma, görme, tat alma gibi hislerimiz. Bunlar örneğin göz kulak, beyin, kalp ve dil gibi maddi organlarımızından farklıdırlar.

“Takyon” denilen, madde ötesi özelliklere ve ışık hızından binlerce milyonlarca defa yüksek hızlara sahip bir parçacığın, elbette ki günlük hayatımızda, elimizin altında bulunması beklenemez. Bu parçacıkların özellikleri, bu evrenimizin fizikî ve matematik yapısına uyum sağlamadığına göre, bir başka âlem, bir başka zaman ve bir başka çeşit enerjinin hükümran olduğu uzaylar düşünülmelidir.

Varlığın yeni anlamı; madde ve mana teorisi

Şu durmadan değişen, fakat değişmez bir gerçek üzerinde aktığından, değişmez görünen âlemin dayandığı değişmez gerçek, esasen varlığın

metafizik boyutuna dair özelliklerdir. Metafizik ve manaya dair gerçekliklerin sadece ruh ve melekler, ahiret dünyaları olduğunu düşünürüz. Hâlbuki sandığımızın aksine manevi gerçeklikler, çok daha geniş bir alanı kapsamaktadır. “Fizikî” olay ve varlıklar da “yeni” ve aynı zamanda “doğru” bir bakışla metafizik olaylar halini almaktadır. Örneğin elektrik, manyetiklik, çekim gücü, ışık, renk, sıcaklık, hatta tat, ses, şifa, koku, hayat gibi özellikler bile esasen madde ötesindendir. Bilim, dışa yansıyan etkileri formüle edebilmekte ve onların kullanımı ile ilgili prensipleri ortaya koyabilmektedir. Hâlbuki olayların mahiyeti ve gerçekliği ise çok daha farklıdır ve ilmi açıklaması yoktur.

Olaylara bir isim vermek, varlığı ve olayı açıklama değildir. Sayılan ve saymadığımız özelliklerin hiç birinin kaynağı madde ve atomlar değildir, bu keyfiyetler maddenin bir parçası da değildir. Madde ve atomlar sadece yansıtma görevi yapmaktadır.

Son zamanlarda, bu özelliklerin maddenin madde ötesi tarafını teşkil ettiğine dair yaklaşım ve teoriler geliştirilmektedir. Bu yaklaşımlara göre, maddeye işlerlik kazandıran ne varsa hepsi de manevi temellidir ve madde bunlara ayna vazifesi görmektedir. Bu çalışmalardan birisi olan “Elmas teorisinde” Elmas örneğinden yola çıkarak çok basit bir bakışla varlığı teşkil edilen keyfiyetlerin kaynağının atom ve madde olmadığı anlatılır. Gözleri kamaştıran o büyüleyici pırıltılar elmasın yapıtaşı olan karbon atomları değildir. Güneş veya lamba gibi dışarıdaki bir ışık kaynağından gelir. Elması elmas yapan ve ona şatafat, güzellik ve bir bakıma hayat veren, dışarıdan gelip onda yansıyan ışıktır, ışıksız bir elmas ruhu gitmiş ölü bir ceset halini alır⁶⁵.

Elmaktan çıkıyor gibi görünen ışığın dışarıdan gelmesi gibi, maddeye geçerlilik kazandıran her şey, hariçten, görmediğimiz bir kaynaktan gelmektedir ve dolayısıyla fizik ötesi bir gerçekliğe sahip olmalıdır. Çünkü

⁶⁵ Bu konuların ayrıntılarına şu adreslerden ulaşılabilir: <http://www.elmasteorisi.com/> , <http://www.aksiyon.com.tr/detaylar.do?load=detay&link=13227>).

bu özellikleri, atomlarda ve moleküllerde aramaya kalktığımızda bunların hiçbirini bulmamız mümkün değildir. Parçada olmayan bütünde nasıl bulunabilir? Örneğin, koku, tat, renk ve diğer özelliklerin atomun bir parçası değildir. Bu özellikler, bir bakıma bir tv yayını gibidir. Televizyon ekranında görülenler ekranın ve televizyonun “malı” olmadığı gibi, bir gül çiçeğinde gözlenen koku, tat, renk, sanat vd çiçeğin maddesini oluşturan atomlara ait “özellikler” ve “varlıklar” değildir.

Bakış bu olunca, aslında maddenin bile manevi boyutlardan meydana geldiğini; ona özellik ve geçerlik kazandıran şeylerin fizik ötesi mahiyette olduklarını fark edebiliriz. Hatta maddenin kendisinin bile esasen metafizik temelli bir yapı olduğunu atomun içine yapacağımız küçük bir seyahatte fark edebiliriz.

Atoma hatta oradan protona ve kuarka doğru bir yolculuk yapalım. Önce elektronları inceleyelim. Orada bulmayı ümit ettiğimiz “katı birimler” ve “tanecikler” yerine, kuantumla ifade edilen parçacıkların var-yok dalgalanmalarını, enerji türü “ışınmaları” ve “titreşimleri” buluruz. Adeta fizik ötesi bir dünya ile karşılaşırız orada. Böylece, maddenin bile “madde” olmadığını atomların içine yapacağımız bir seyahatle anlayabiliriz.

Atom altı tanecik dediğimiz şeyler, hem var, hem yok bir görüntü oluşturabiliyorsa ve hatta bir tanecik hem bir yerde; hem bir bölge içinde ve her yerde olabiliyorsa, bu bildiğimiz klasik fizik yasalarının, determinizm ilkelerinin atom altı dünyada geçerliliğini kaybetmesi demektir⁶⁶.

⁶⁶ Kuantum fikirleri, klasik prensipleri tam kalbinden vurur. Kuantum dünyasının kelimenin tam anlamı ile bir metafizik dünya olduğunun bir göstergesi ünlü “çift yank” deneyidir. Bir boncuk gibi düşündüğümüz parçacıklar (örneğin foton ve elektron) aynı anda iki delikten geçer. Nasıl olur bu ya şu delikten ya bu delikten geçmiş olmalı diyeceksiniz. Acaba, atladığımız farkında olmadığımız bir durum mu var? Bir kere daha deniyorsunuz. Sonuç aynı. Her seferinde parçacık aynı anda iki delikten geçecek. Burada atomun fizik ötesi tabiatı bir kere daha bizi sar-sar. Elektronların, tenis toplarına, ışığın da su dalgalarına hiç benzemediğini görürüz. Maddenin temeline indikçe latif/nurani özelliğe geçiş olduğunu görerek şaşıracağız. Çift yank deneyi ile ilgili hazırlanmış çeşitli video ve animasyonlara internetten kolayca ulaşılır. Bunlardan birisine <http://vimeo.com/2236536> adresinden ulaşabilirsiniz.

Bir tanecik hem bir yerde hem başka yerlerde nasıl olabilir? Atomun dünyası Kuantum teorisi ile açıklanmaktadır. Kuantum aslında başka bir uzay ve dünyanın keşfedilmiş olmasıdır. Atom taneciklerinin bir anda birçok yerde bulunması ile meleklerin bir anda birçok yerde bulunması arasında bir fark yok aslında.

Sonuç olarak, varlığından hiç kimsenin şüphesi olmadığı yerçekimi, manyetizma ve ışık gibi fizik kanunları bile “nur” özelliğindedir. Hiçbir yerde olmadıkları halde, her yerde olabilmektedir. Fizik kanunlarına tâbi olmamayı ve dolayısıyla zaman ve zeminin üstünde bir boyutu temsil eden “nuraniyetin” bir varlık boyutu olarak kabulü, daha doğrusu kabullünün cesaretle ve dürüstçe itirafı, fizik biliminin önünü açacaktır.

Uzay ve zamanın yeni anlamı

Mekânı, oturduğumuz oda; zamanı ise saat cinsinden bir nesne olarak tanıyor, kütle ve zamanı değişmez mutlak varlıklar zannediyorduk. Yüzyıllar geçti. 20. yüzyıla geldik. Zamanın bir hızı olduğu ortaya çıktı. Cisimlerin “hızlandıkça” zamanlarının “yavaşladığını” ve “genişlediğini” anladık. Işık hızı aynı zamanda zamanın da akış hızı idi. O hıza gelindiğinde “zamanın akışı” duruyordu.

Evet, gelişmeler, ses duvarı gibi bir de “ışık duvarını” gösterdi. Işık hızına ulaşıldığında zaman ile eşleşilmiş olacak ve artık zaman durmuş olacaktı.

Arkasından zamanın sadece hıza bağlı olarak değil “çekim gücü” ile de değişikliğe uğradığını da keşfettik (Genel izafiyet). “Genel İzafiyet Teorisi”ne göre, mevcut üç mekân boyutuna (en, boy, yükseklik), bir de dördüncü boyut olarak zaman eklendi. Çekime bağlı olarak daha geç yaşanıp, ya da çabucak ihtiyarlayabiliyorduk.

Bu gerçekler ışığında baktığımızda, zamanın maddeye bağlı boyutlarda farklı işlediği noktalar olduğu gibi, madde ötesi boyutta; kabirde,

mağşerde, Cehennem boyutunda da kendince bir zaman boyutu olduğu gerçeğini görebiliyoruz. Nasıl ki, rüyadan uyandığımızda o ortam birkaç saniye olarak idrak ediliyorsa, Berzah boyutunda, Cennet boyutunda da hayatın bu şekilde farklı akışı olacaktır.

Evrenimizin tek bir noktadan küçücük bir yaratılış çekirdeğinden doğduğunu anlatan “Big Bang” ve evrenin sürekli genişlemesi ile ilgili buluşlar, evrenin bir başlangıcı olduğuna ve yoktan yaratıldığına işaret etmektedir. Karadeliklerle “delinen” uzayın arkasında “fiziğin bittiği” noktada “sonsuz uzaylara” fizik ötesi âlemlere kapı açılmaktadır. Madde gibi zaman dediğimiz sürecin Karadelik çekimiyle başka bir akışa girmesi, sonsuz ve farklı boyutta dünyaları gündeme getirmektedir.

Eskiden değişmez ve dokunulmaz ilân edilen ve âdeta ilahlaştırılan fizikî prensipler, Karadeliklerde alt üst olunca, felsefenin ve dinin gündeminde olan soruları da aktüel hale getirmektedir. Kâinat niçin yaratıldı ve niçin yok ediliyor? Beklenen Karadelik kıyametinden sonra yeni bir yaratılış var mı? Bu konular günümüzde sadece dinî sohbetlerde yer almakla kalmıyor, modern astronomi merkezlerinin de ister istemez tartışma konuları arasında yer buluyor. Bir yıldız, kendini, kendi ışığını, kendi hacim, yer ve zamanını yutmakta, bambaşka bir keyfiyete bürünmektedir. Karadeliklerde zamanın durması, ya da farklı bir keyfiyete bürünmesi ebediyet kavramını hatıra getirmekte, sonsuz uzayları, ya da ahiret ve gayp âlemlerini gündemimize sokmaktadır.

Sonuç olarak, bilimdeki yeni gelişmelerin daha geniş ve aydınlık daha inançlı bir geleceğe bırakacağı konusunda ümitleri artırmaktadır. Mesela kuantum fizikçisi Hans Peter Dürr birçok bilim adamının düşüncelerine tercüman olmaktadır. Prof. Dürr, Kuantumla madde ve evrene bakışımızın değişeceğine vurgu yapıyor ve beklenen dünyanın sınırlarını çiziyor. Materyalist ve kaba anlayışların kaybolup yerine manevi temelli, bütüncül, esnek- geniş bir anlayışın hâkim olacağına vurgu yapıyor. Şöyle devam ediyor Dürr:

Kuantum fiziği bize gerçekliğin bir büyük bir şura dayandığını ve aynı zamanda mantığa dayalı bütünlük ve birliğini söylüyor. Ku-

antum fiziğinin söylediği diğer şey ise, dünyanın ve geleceğin parlak olacağıdır. Kuantum, ihtimallerle dolu bir dünyayı bize sunuyor. Bu ihtimaller bizi fevkalade cesaretlendiriyor ve iyimser kılıyor. Neden mi? Kuantumla öğrendik ki, dünya tanıdığımız ve sandığımızdan çok daha fazla büyük ve engin. Dünya bizi değil, biz bu dünyayı şekillendiriyoruz. Aslında mevcut sayısız ihtimaller dünyasının sunduğu çıkış yollarını göremiyoruz. Bu yüzden ne yazık ki, tüketimci batı kültürünün hayatımızı garanti ettiğini sandığımız mali rekabet dünyasını tek bir çıkış yolu olarak görüyor ve böylece kendimizi dar bir hücreye hapsediyoruz. Ekonomik gerekliliklere ve tabiat kanunlarına değişmez tek boyutlu baktığımızdan -ipek böceği gibi- kendi ördüğümüz mecburiyetler kozası içinde hapsolup kalıyoruz. Maddeci anlayışın doğurduğu inançsızlık ve bencillik, bereket ve bolluğu fark etmemizi önüyor. Tevekkülle istemeyi bilmediğimizden -hırsla hayata saldırdığımızdan- sadece istediklerimizden mahrum kalmıyoruz; özlediğimiz mutluluk ve huzuru da elde edemiyoruz.

Çağımızın insanın madde bağımlısı haline gelmiş olması gerçeğe gözünü kapamış ve her şeyin kaynağı madde ve enerjidir fikrini doğurmuştur. Sonuçta bilimin din ile çatıştığı şeklinde suni zorlamalar ortaya çıkmış ve ne yazık ki bilim, materyalizme ve dinsizliğe alet edilmeye çalışılmıştı. 1980 Nobel Tıp Mükâfatı sahibi nörofizyolog Roger Sperry (1913–1994) dinin bilimle çatıştığı tezinin yanlışlığına dikkat çekerek ve verdiği bir mülâkatda şunları der:

Bilimin kendisi materyalizmle çatışır. Bilim ile din neden çatışsın ki? Esasen bu ‘din bilimle çatışır şartlanması’ materyalist felsefenin bilim olarak kabul edildiği zamanlardan kalmaz.

Fen bilimleri ve felsefenin alması gereken istikameti Bediüzzaman, Kur’an’dan verdiği misallerle açıklar ve özetle şöyle der:

“Meselâ: Kur’an, güneşten bahsedince «Güneş bir lâmbadır.» der, onun nizam ve intizamın zembereği olduğunu nazara verir. Çünkü güneşten, güneş için bahsetmez. Misâl olarak *Güneş döner*⁶⁷ tabiriyle kış - yaz ve gece - gündüzün meydana gelmelerindeki hârika düzeni nazara vererek, Allah’ın sonsuz kudretini tâlim eder. Yine; (Allah) güneşi

⁶⁷ Yâsin Suresi, 38. ayet.

bir lâmba yaptı⁶⁸ tâbiriyle dünyanın bir saray şeklinde olduğunu, içindeki eşyanın insan için tefriş edildiğini ve güneşin onun hizmetine verilmiş bir mumdar/adeta bir mum gibi ışık veren bir hizmetçi olduğunu nazara verir. Bununla, Allah'ın sonsuz rahmetini ve nihayetsiz nimetlerini hatırlatır⁶⁹.

Netice olarak, metafizik temelli yeni buluşlar sayesinde, bilimin, fizik ötesi gerçeklikleri görmek istemeyen materyalizm ideolojisinin kıs-kacından kurtulmaya çalıştığını görüyoruz. Bu “bağımsızlık mücadelesi” başarılabılırsa, tüm tecrübelerle varlığı sabit olan İlahi “irade” ve kast kendini gösterecektir. O zaman din ile tabiat bilimleri ayrımı son bulacak; kâinat ve Kuran'ın aynı gerçekleri anlattığı anlaşılacaktır.

Soru 21- İngiliz fizikçi Stephen Hawking, “Modern fizik evrenin teşekkülünde Tanrı'ya yer bırakmamıştır” diyor. Gerçekten evrende Tanrı'ya yer kalmamış mıdır?

Cevap: Hawking'in âlemindeki Tanrı'ya göre, evrenin teşekkülünde Tanrı'nın yerinin olmaması gayet normaldir. Çünkü onun Tanrısı'nın kâinatı idare edecek gücü yoktur.

Avrupa bilim adamlarının İlah anlayışı, Hıristiyanlığın öğretilerine paralellik gösteren üçlü İlah anlayışı paralelinde, her bilim adamının kendi âlemine göre kabullendiği ve sınırlarını ve yetkisini kendisinin çizdiği bir Tanrı anlayışı vardır. Bazılarına göre bu Tanrı veya Tanrılar, istenmeyen veya acı ve ızdırap veren tabiat olaylarına müdahale etmek isterler, ama buna güçleri yetmez. Bazılarına göre, Tanrı saat gibi kâinattaki olayları ayarlamış ve bir düzene koymuş, ondan sonra da işin içinden çekilmiştir. Bazı felsefecilerin düşüncelerine göre de, âlemdeki bize göre iyi, güzel şeyler Tanrı'nın kontrolündedir. İstenmeyen olaylar, bize kötü gelen hadiseler de Tanrı'nın değil, tabiat ve tesadüfün eseridir.

⁶⁸ Nuh Suresi, 16. ayet.

⁶⁹ Nursi, B. S. Sözler. Envar Neşriyat, İstanbul, 1996, s. 293–309.

Kısacası, Batı Dünyasında düşünür sayısı kadar İlah anlayışının bulunduğunu söylemek mübalağa olmaz. İlah hakkında bu kadar karışık bilgi kirliliğinden dolayı onların hak ve hakikate ulaşmaları mümkün değildir. Peşin hükümle yaklaştıkları için, İslâmiyet'in ilah anlayışından da maalesef mahrumdurlar. Dolayısıyla gerek Hawking ve gerekse onun gibi bilim felsefecilerinin İlah anlayışları sağlıklı değildir. Onlar İslâm'ın Allah (Celle celâlehu) kavramını bilmekten mahrumdurlar. İslâm'ın Al-lah (Celle celâlehu) kavramını samimi olarak anlamaya yönelmedikleri müddetçe de, doğruyu bulamayacaklarını, Allah Kur'an'da pek çok ayette bildiriyor. Nitekim Bakara Suresi'nin birkaç ayet meali şöyledir:

Allah onlara mühlet verir. Onları azgınlıkları içinde bocalar halde bırakır. İşte bunlar o kimseler ki, hidayetin yerine dalaleti satın almışlardır. Ve hidayete erememişlerdir. Böylece ticaretleri kar etmemiştir. Onların misali, ateş yakan kimsenin haline benzer. Vaktaki ateş etrafındakileri aydınlatınca, Allah da onların nurlarını giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, artık onlar dönemezler⁷⁰.

Onları uyarsan da uyarman da iman etmezler. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Ve onların gözlerinin üzerine de perde çekmiştir⁷¹.

İslâmiyet'in İlah anlayışında Allah (Celle celâlehu) sonsuz güç, irade ve kudret sahibidir. Kâinattaki bütün icraat ve tasarruflar her an O'nun kontrolündedir. Hiçbir iş ve hiçbir fiil O'nun izni ve iradesi olmadan meydana gelemez. Her şeyi bizzat idare eder. Bir iş bir işe ağır gelmez.

Nasıl ki, güneş yedi rengi, ısı ve ışığıyla yeryüzündeki bütün bitkilerle münasebettedir. Güneşi hayat sahibi kabul etsek, yedi rengi de onun, görme, işitme, konuşma gibi sıfatları olsa, bir anda bütün bitkilerle konuşabilir, her birisinin sesini birden işitir, bütünün birden görürdü. Biri diğerine mani olmazdı.

⁷⁰ Bakara Suresi, 16-18. ayetler.

⁷¹ Bakara Suresi, 6-7. ayetler.

Madem Allah'ın (Celle celâlehu) bir mahlûku olan güneşte bu özellik var, elbette sonsuz güç ve kudret sahibi Cenab-ı Hak'a göre, bütün mahlûkatın idaresi bir atomun idaresi gibi, bütün varlıkların görülmesi ve onların seslerinin işitilmesi bir atomun sesinin işitilmesi gibi O'na kolay ve rahattır.

Hawking böyle bir İlah anlayışından mahrum olduğu için, kâinatın idaresini Allah'a (Celle celâlehu) veremiyor. Allah hakkında **böyle gerçek telakkiye sahip olsa, elbette o da atomdan galaksilere kadar her şeyin Allah'ın (Celle celâlehu)** ilim, irade ve kudretiyle olduğunu tasdik edecektir. Vücudunda yaklaşık yüz trilyon hücrenin her birisinde bir saniyede üç bin değişik reaksiyonu gerçekleştirenin de Allah (Celle celâlehu) olduğunu kabullenecektir.

Fen ve felsefe sahasında çok fazla bilgi sahibi olmak, mutlaka Allah'ı bilmeyi gerektirmiyor. Allah'ı (Celle celâlehu), bilinmesi lâzım geldiği şekliyle bilmek ancak iman nuruyla mümkündür. Bu nurdan mahrum olanlar, ya da bu nurdan yeterince nasibini alamayanların Allah'ı tanıması mümkün değildir. İman nuruna sahip olmanın başlıca şartı, kulun cüz'i iradesini bu yönde kullanmasıdır. Tâbi, bu da yeterli değildir. Cenab-ı Hak da ona bu iman nurunu ihsan edecektir. O'nun bu ihsanı da lütfune bağlıdır.

Cenab-ı Hak bizleri bu iman nurundan mahrum eylemesin, âmin.

Soru 22- İnsan vücudundaki bakteriler vasıtasıyla vücut alkol ürettiği halde, alkol niçin haram kılındı?

Cevap: Alkolün yasak oluşunun, insan ve toplum sağlığı açısından bir takım zararları ve hikmetleri sayılabilir. Ama burada asıl olan imtihandır. Bu ve benzer imtihanlar olmasa, Ebu Cehil ile Hz. Ebubekir birbirinden nasıl ayrılacaktı?

Karpuz çekirdeğinde karpuz olma istidat ve kabiliyeti vardır. Ama o çekirdek elli yıl mutfakta kavanozda beklese, ondaki karpuz olma kabi-

liyeti, kuvveden fiile çıkamaz. Ne zaman o çekirdek toprağa atılıp su ve ışığa maruz bırakılsa, bir takım kimyevî ve fiziki kanunlar çerçevesinde ondan bir filiz çıkar, fakat kendisi çürür.

İnsanda da maddî ve manevî pek çok istidat ve kabiliyet vardır. Bu kabiliyetlerin ortaya çıkması ve insanın manen terakki etmesi, yani yükselmesi, bir takım sıkıntılara maruz kalmasıyla mümkündür. İnsan, sıkıntılarla, ölüm ve hastalık gibi musibetlerle, onu sevindiren ve üzen iyi ve kötü olaylarla, yalan söyleyip söylememekle, hakkı olmayan bir şeyi alıp almamakla, birilerinin hukukuna saygı gösterip göstermemekle her an imtihan edilmektedir.

İnsanın en büyük imtihanı, kendi nefsiyle olan imtihandır. Bunun başında Allah'ın emirlerine uyup uymama gelir. Bunun esası da, ibadet ve kulluk görevi ve şuurunda olmadır. Yani, insan Allah'ın yarattığı kul olduğunu, hayatının devamı için de, ölümünden sonra dirilmesinde de her an O'nun idaresine ve yardımına ihtiyacı olduğunu, hiçbir zaman unutmamalı, kısacası haddini bilmelidir.

Soru 23- İslâm âlemindeki evrim ve yaratılış görüşü nasıldır?

Cevap: İslâm âleminde evrim ve yaratılış görüşü, yaratılışla ilgili bazı ayetlerin farklı yorumu sebebiyle, zaman zaman farklı yönde seyretilmiştir. Önemli bir husus da, islâm âlemindeki her bilim adamı, Müslüman olmadığı gibi, Müslüman olanların hepsinin görüşü islâmî değildir. Konuya bu açıdan nazar edilemesinde fayda vardır.

Bir başka önemli husus da, Batı âleminde evrim adına ileriye sürülen bir takım feraziye, teori ve felsefî düşüncelerin bilimsel bilgi gibi takdim edilmesi ve öyle algılanmasıdır. Bazı ayet ve hadislerin güya bu bilimsel sonuçlara göre yorumlanması, bir takım yanlışlıklara ve İslâmî hayat felsefesine ters düşen değerlendirmelere sebep olmuştur.

Biz burada tarihi seyir içerisinde yaratılış ve evrimin nasıl yorumlandığını ana hatları ile nazara vermeye çalışacağız.

Ortaçağ'da İslâm âlemindeki yaratılış düşüncesi

Milattan sonra yedinci yüz yılda, insanlık, Hz. Muhammed'in (salallahu aleyhi vesellem) getirdiği İslâm dini ile tanışıyordu. Bu din, ilmî çalışmayı teşvik ediyor, bilim adamını, diğerlerinden üstün tutuyordu. Ortaçağ'da İslâm felsefesinin en önemli yönü, kapkaranlık bir devirde, aydınlık fikirli İslâm düşünürlerini yetiştirmiş olmasıdır. İslâm biliminin parlak dönemi, Milattan sonra 800–1200 yılları arasında olmuştur⁷².

İslâm dünyasının, felsefe ile teoloji arasında uzlaşmayı sağlamak için gösterdiği gayret ve elde ettiği sonuçlar, gerek Ortaçağ'a ve gerekse Yeniçağ'a miras olarak aktarılmıştır. İslâm dünyasında bazı felsefî problemlerin dînî görüşlere aykırı gelecek şekilde işlendiğini de görüyoruz⁷³.

İslâm âlemindeki yaratılış hakkında görüşler

İslâm dininin varoluşla ilgili verdiği temel mesaj, Allah'ın yaratıcı olduğu ve bütün kâinatın O'nun tarafından yaratıldığıdır. Gerek Kur'an'ın âyetlerinde ve gerekse bazı hadislerde; insanın, göklerin, yerin, hayvan ve bitkilerin Allah tarafından yaratıldığı bildirilmiştir. VII. yüz yıldan itibaren, İslâm dünyasında bu yaratılışa inanmakla birlikte, nasıl ve ne zaman yaratıldığıyla ilgili farklı felsefî düşünce akımları ortaya çıkmıştır.

İslâm Tasavvufunda yaratılış düşüncesi

Sufi bakış açısında, tıpkı bir ağacın bütün programının bil kuvve çekirdeğinde mevcut olduğu gibi, İlk Akıl'da da bütün akıllar, felekler, yıldızlar, unsurlar, madenler, bitkiler ve hayvanların özellikleri potansiyel olarak mevcuttur⁷⁴.

Muhyiddin-i Arabî'ye göre, Allah'ın ilk yarattığı İlk Akıl, Allah'a bir örtüdür. Bu ilk akıldan, biri diğerinden tecelli eden üç varlık mertebesi söz konusudur. Bunlar; Ceberût, Melekût ve Mülk âlemleridir.

⁷² Şahin, Y. Biyolojide Geçmişe Yolculuk. Palme Yayınları, Ankara, 2007, s. 156, 178.

⁷³ Ural, Ş. Bilim Tarihi. Kırk Ambar Yayınları. 1998, İstanbul, s. 165–166.

⁷⁴ Bulaç, A. İslâm Düşüncesinde Din-Felsefe, Vahiy-Akıl İlişkisi. Yeni Akademi Yayınları, İstanbul, 2006, s. 330.

Sufi düşüncede; Ceberût âlemi, hakikatin tecelli ettiği âlemdir. Melekût âlemi, Aklın tecelli ettiği âlem, İlâhi saltanatın tesir ve idaresinin olduğu âlemdir. Mülk âlemi ise, hissin tecelli ettiği âlem, maddî ve tabîî dünya, ya da tabiat âlemi olarak algılanır. Mülk âlemi, bir bakıma Melekût âleminin aynası kabul edilir. O âlemin bir yansımasıdır.

Sufi gelenekte, evrende maddenin hakikatte mevcut olmadığı, madde olarak algıladığımız şeylerin aslında, Yaratıcı'ya ait isimlerin birer tecellisi ve yansıması olduğu belirtilir⁷⁵.

Tıpkı, aynalarda yansıyan ve tecelli eden güneşin görüntüsü gibi, Allah'ın isimleri de varlıklar aynasında güneş gibi tecelli eder. Aynalarda görünen güneş, aynanın içerisinden gelmediği gibi, varlıklarda görünen bütün güzellikler, iyilikler ve nurlar, o varlıkların kendilerinden değildir. Allah'tan gelmektedir. Güneş gittiği zaman aynalar karanlıkta kaldığı gibi, Allah da isimlerinin tecellisini mahlûkattan çekse, her şey bir anda yokluk karanlıklarında kalır.

Bu tecelliye en geniş manada ayna olan insandır. Yani, insanda Allah'ın hemen bütün isimleri, her insanda farklı olmakla beraber derece derece tecelli eder. En geniş ve en kamil manada Hz. Muhammd'de (sallallahu aleyhi vesellem) tecelli etmiştir.

Akıl ve mantığın ön plana geçmesi- Mütekellimun ve Meşşâî düşünce akımı

Kelam âlimleri, akıl yoluyla İslâm inançlarını savunmuşlardır. Bunlara, diyalektikçiler veya mütekellimun da denir. Ele aldıkları konuların başında; İlâhi irade, insan iradesi ve hürriyeti ile kader yer alır. Kelamcılarının gerek İslâmiyet ile ve gerekse bazı felsefe konularına ait görüşleri, Batılı filozoflar üzerinde çok uzun süre etkili olmuştur⁷⁶.

İslâm âleminde bir grup düşünür de Aristofelsefesini savunmuştur. Bunlar, Meşşâî düşünce akımını meydana getirmiştir. Bu düşünce sisteminde, akıl ve

⁷⁵ Bulaç, A. A.g.e s. 349, 358.

⁷⁶ Ülken, H. Z. İslâm Felsefesi. Ülken Yay. 1983, s. 321.

mantık çıkış noktası olarak alınmaktadır. Bu grup, Antikçağ felsefecilerinden olan Aristo, Eflatun (Platon) ve Plotinus'tan etkilenmişlerdir. Bu ekol, temel meselelerde İslâm'a dayanmakla birlikte, metot olarak Aristoculuğu seçmiş, bazı meselelerin açıklamasında ve yorumunda Ehl-i Sünnet itikadına aykırı görüşler ileri sürmüştür. Bu mektebin önde gelen düşünürleri; El-Kindi, Ahmet El Serahsi, Farabi, İbn-i Miskeveyh, İbn-i Sina, İbn-i Bacce, İbn-i Rüşd ve Nasireddin Tusi'dir⁷⁷.

Canlı ve cansız âlemdeki gelişim ve farklılaşmalara, İslâm dünyasında dokuzuncu yüzyıldan itibaren dikkat çekilmiştir. Bu asırda, İslâm düşünürlerinden bazıları, varlıkların ortaya çıkışı ve günümüze ulaşmasıyla ilgili farklı yaratılış görüşleri ileriye sürmüşlerdir. Bunların başında; Nazzâm, İbn-i Haldun, İbn-i Tufeyl, İhvân us-Safâ, Biruni, İbn-i Miskeveyh ve Câhız gelir.

Nazzâm ve Câhız Lamarckizm ve Darwinizm paralelinde, kozmolojik ve biyolojik değişiklikleri ihtiva eden görüşlere sahiptir. İhvân us-Safâ ve İbn-i Miskeveyh de sosyolojik ve psikolojik değişiklikleri ilk dile getirenlerdendir⁷⁸.

Farabi'nin Sudur Teorisi

Dokuzuncu yüz yılda Türk İslâm düşünürlerinden Farabi, İslâm felsefesinin ilk filozofudur. O, Aristo ile Eflatun'un görüşleri ışığında İslâm'ın yaratılış görüşünü yorumlamıştır.

Aristo felsefesinde, kendisi hareket etmeyen ilk hareket ettirici bir Yaratıcı kavramına yer veriliyordu. Hâlbuki İslâmiyet'in tanımladığı İlâh kavramında, Allah'tan başka İlâh yoktur. Allah, bütün varlıkları kendi iradesi ve ilmiyle yokluk âleminden yaratmıştır. Yaratılış ve değişimler her an O'nun tasarrufu altında devam etmektedir.

Şüphesiz böyle bir İlâh anlayışını, Aristo felsefesiyle uzlaştırmak kolay olmayacaktır. Farabi, bu noktada Yeni Eflatuncu görüşten de istifade etti ve Sudur Teorisi'ni ortaya attı. Buna göre; Allah birdir ve

⁷⁷ Ülken, H. Z. A.g.e. 1983, s. 41-42.

⁷⁸ Bayraktar, M. İslâm'da Evrimci Yaratılış Teorisi. İnsan Yayınları, İstanbul, 1987, s. 9.

varlıklar ondan zaruri olarak sudur etmiş, fişkırmış ve dışa vurmuştur. Buna göre evrenin, bir bakıma Allah'ın iradesi olmadan ortaya çıktığı kabul ediliyordu. Allah, sadece kendisini biliyor, kendisinden zorunlu olarak sudur eden evren hakkında bilgi sahibi değildi. Farabi ayrıca, ahiret hayatının, sadece ruhi olduğuna inanıyordu.

Farabi'nin Sudur Teorisi, aslında Antikçağ düşüncesinin bu asırdaki bir çeşit yansıması olup, yaratılışı Allah'ın hür iradesinde gören İslâm anlayışına ters düştüğü için tenkit edilmiştir⁷⁹.

Farabi ile aynı görüşte olan filozoflardan birisi de El-Kindi'dir. O, maddeyi, aklın iradesi altında kabul eder. Nefs ise, maddi varlık dünyası ile İlâhi âlem arasındadır. Felekler Nefs'den sudur eder.

İbn-i Rüşd, on ikinci asırda yetişmiş en büyük İslâm filozoflarından birisidir. İbn-i Rüşd, Endülüs'ün Kurtuba şehrinde doğmuş, Fas'ta vefat etmiştir. Öğrencileri daha çok Museviler ve Hıristiyanlar arasından çıkmış ve onlar, İbn-i Rüşd'ün görüşlerinden, Rüştizm (Averroism) ekolünü meydana getirmişlerdir.

İbn-i Rüşd'e göre ise Allah, âleme ilk hareketi vermiş ve ondan sonraki gelişmeleri tabiat kanunlarına bağlamıştır⁸⁰.

İbn-i Sina'nın Feyz Teorisi

İbn-i Sina, İslâm-Türk tarihinin en üstün filozoflarının başında gelir. Aristo felsefesini yorumlayıp açıklayıcı görüşler ileri sürmüştür. Aristoculuğu, Yeni Eflatuncu düzeye, yani İsrakiliğe çekmiştir. Ona göre, dinle felsefe çatışmazlar. Bilâkis, birbirlerini tamamlarlar. İbn-i Sina'ya göre, Peygamberler bilgileri Ceb-rail ile konuşarak değil, akıllarıyla sezmişlerdir. O, Yaratıcı'yı, hiçbir delilli bulunmayan, fakat kendisi her şeyin delili olan mutlak bir varlık olarak tanımlamıştır.

İbn-i Sina, Feyz Teorisi ile, Allah'ın varlıkları bir feyz ile derece derece meydana getirdiğini belirtmiştir. Bu teoriye göre, ilk Bir, Vacibu'l Vücut

⁷⁹ Bulaç, A. İslâm Düşüncesinde Din-Felsefe, Vahiy-Akl İlişkisi. Yeni Akademi Yayınları, Üsküdar/İstanbul, 2006, s. 156–160.

⁸⁰ Bulaç, A. A.g.e. s. 149, 298.

olan Allah'ın var olması zaruridir. O, cisim değildir ve bir kuvve olarak da tanımlanamaz. Ondandır ilk çıkan akıldır. Bu akıl, zat ve sayı bakımından birdir. Akıldan da nefis çıkar. Bundan da cisim hâsıl olur⁸¹⁻⁸².

İbn-i Sina, felsefe, mantık, tıp, metafizik ve tabiata dair birçok eser yazmıştır. Büyük bir kelâmcı ve akılcı düşünür olan Nazzâm, Kozmolojik değişim teorisinden bahsetmiştir. Nazzâm'a göre Allah ilk varlığı yok iken doğrudan doğruya yaratmış, ondan sonra da onu sebep kılarak istediği varlık türlerini bundan çıkarmıştır. Bu yaklaşım tarzı, Cenab-ı Hakk'ın, sebepleri vasıta kılarak, zaman içerisinde eşyayı var ettiği, tedrici yaratılış kanununa paralellik arz etmektedir⁸³.

Biyolojik farklılaşma görüşünü, **Kitab ul-Hayavân** adlı eseriyle ortaya koyan Câhız'dır. Mu'tezile Mektebi'nin önde gelenlerindendir. O, bu eserinde, hayvan psikoloji ve sosyolojisinden de bahseder⁸⁴.

Biyolojik değişim teorisi

Câhız, seyahatleri sırasında gördüğü hayvanlar arasındaki farklılıkları, çevrenin ve coğrafi faktörlerin etkisine bağlamıştır. Ona göre bu faktörler; yiyecekler, besin maddeleri, suyun ve havanın kirliliği, sıcaklık ve yerleşim konumlarıdır. O çevre şartlarıyla insanın farklılaşabileceğine dikkati çeker:

Şüphesiz bazı coğrafi bölgelerde bazı Nebatlı gemicilerin maymuna benzediklerini gördük. Aynı şekilde Faslı bazı insanlar da gördük ve onları Mash'a (İnsana en yakın maymun türü) *benzer bulduk ki, aralarında sadece pek az fark vardı... Bu Faslılar üzerindeki değişikliği; toz, toprak, kirliliği su ve havanın yapması mümkündür... Eğer onlar üzerindeki bu tesir daha fazla artmaya devam ederse, onların derileri, kulakları, renkleri ve şekillerindeki bu değişiklikler*

⁸¹ İbn Sina, el-Hidaye, s. 274. Aktaran: Ali Bulaç. A.g.e. s. 164.

⁸² Nasr, S. H. İslâm Kozmoloji Öğretilerine Giriş. Çev. Nazife Şişman. İstanbul, 1985, s. 230.

⁸³ Bayraktar, M. İslâm'da Evrimci Yaratılış Teorisi. İnsan Yayınları, İstanbul, 1987, s. 9.

⁸⁴ Sarton, G. Introduction to the History of Science. Baltimore, Vol. 1, 1927, s. 579.

*de daha fazla artar*⁸⁵.

Câhız'ın bu değişimci fikirleri, İhvân us-Safâ, Biruni, Kazvini gibi İslâm âlemindeki düşünürler tarafından benimsenmiştir. Bu görüşü dile getirenler, Eş'ari, Bağdâdi ve Şehristâni gibi Ehl-i Sünnet kelâmcıların bir kısmı tarafından, materyalist ve dehri olmakla suçlanmıştır.

Zamanı İlâhlaştıran Dehriyye felsefesi

Dehr kelimesi, *mutlak zaman* anlamına gelmektedir. Dehriyye, âlemin ezeli olduğunu ve bir yaratıcısının bulunmadığını savunan materyalist felsefe akımıdır. İslâm dünyasında ateist ve materyalist düşünce akımları ile çeşitli felsefe akımlarındaki inkârcı tezlere de dehriyye adı verilmiştir⁸⁶.

Kur'an-ı Kerim'den, İslâmiyet'ten önce de Zaman'a Ulûhiyet isnat edildiğini anlıyoruz. Nitekim Câsiye Sures'nin 24. âyetinde:

Dediler ki, hayat ancak yaşadığımızdan ibarettir. Ölürüz ve yaşarız, bizi ancak zaman (dehr) helâk eder.

İslâm âleminde, varoluş ve hayat felsefi problemlerinin, sadece İslâmiyet açısından ele alınmadığını, farklı inanç ve kanaattaki görüş ve düşüncelerin ışığında da çözümler arandığını görüyoruz. Nitekim dokuzuncu asırdaki İslâm dünyasında, Antikçağ'daki materyalizmi ve zamanın mutlak gerçeklik olduğunu savunan ve her şeyin zamana bağlı bulunduğunu ve zaman tarafından idare edildiğini ileri süren Dehriyye felsefesiyle paralel görüşlere sahip felsefecilere rastlanmaktadır. Bunlar maddenin ezeli ve ebedî olduğunu ileri sürmüşler, dolayısıyla Allah'ın varlığına da inanmamışlardır. Bu akımın en tanınmış temsilcisi İbn-i el Ravendi'dir⁸⁷.

⁸⁵ Câhız, Kitab-ul Hayavan. Kahire. 1945, C.4, s. 24. Aktaran: Bayraktar, M. a.g.e. s. 59.

⁸⁶ Altıntaş, H. İslâm Ansiklopedisi, 1994, Cilt 9, s. 107.

⁸⁷ Ural, Ş. Bilim Tarihi. Kırk Ambar Yayınları. 1998, İstanbul, s. 173.

Yine dokuzuncu asırda İslâm âlemindeki felsefecilerden bazıları, materyalist ve natüralistlerle (tabiiyyun) ortak düşünce etrafında yer almışlardır. Bunların başında Ebu Bekir Zekeriya Razi gelir. Zekeriya Razi hem bir bilim adamı ve hem de filozoftur. Fizik, kimya ve tıp alanındaki çalışmaları Batı'da ve Doğu'da asırlar boyu etkisini sürdürmüştür. Razi'nin, materyalist bir filozof olmadığı belirtilir. Ancak onun, Allah'ın ezeliyetinin yanında, nefis, zaman-mekân ve maddenin de ezeli olduğunu dile getirdiği ileri sürülür⁸⁸⁻⁸⁹.

Değişimci hayat görüşünü dillendiren ve insanla maymun arasında yakın biyolojik ilişkiden bahsedenlerden birisi de İbn-i Miskeveyh'dir. İbn-i Miskeveyh, on birinci asırda yaşamıştır. Ona göre âlemin iki çeşidi vardır. Birisi, oluş ve yok oluş âlemidir. Bu bizim dünyamızdır. Diğeri de var olma ve yok olmanın bulunmadığı gökler ve gezegenler âlemidir. Akıcı hikmetin bunlar üzerindeki ilk tesiri ile Külli Nefs onlardan bitkilerin teşekkülünü sağlar. Bu tesirle çok sayıda bitki türü ortaya çıkmıştır. O, bunları üç grupta toplar. Yüksek, orta ve aşağı mertebeler.

İbn-i Miskeveyh, zencileri ve benzerlerini, maymuna en yakın varlık olarak ele alır ve şu değerlendirmeyi yapar:

Maymunluk mertebesi, genelde insanlık mertebesiyle kıyas edilse, orada maymuna yakın insanlar vardır ki, bunlar yeryüzünün mamur yerlerinden uzaktaki Kuzey ve Güney bölgelerde yaşarlar. Zenciler ve benzerleri bu aşağı tabakalardandır. Bunlarla, zikrettiğimiz hayvanların en son mertebesi arasında, kendilerine faydalı ve zararlı şeyleri anlamada pek fazla fark yoktur. Bilgi ve hikmeti de alma kabiliyetleri yoktur⁹⁰.

İnsanın maymunlara benzerliği hususunda Miskeveyh'in düşüncelerinden etkilenmiş olan ilim adamlarından birisi de İbn-i Haldun'dur. On dördüncü yüz yılda yaşamıştır, sosyoloji ve

⁸⁸ Keklik, N. Türk-İslâm felsefesi Açısından Felsefenin İlkleri. İstanbul Ü. Edebiyat Fak. Yay., 1987, s. 305.

⁸⁹ Çubukçu, İ. A. Türk- İslâm Düşünürleri. Türk Tarih Kurumu, Ankara, 1989, s. 3.

⁹⁰ İbn Miskeveyh. Kitâb'ul Fez'il Asgar. Beyrut, 1319. s. 91-95. Aktaran: M. Bayraktar. a . g.e s. 109-110.

tarîh felsefesinin kurucusu sayılır. O, bitki ve hayvanların tabaka tabaka yaratıldığına işaret eder. Varlıkları birbirlerine benzeme derecelerine göre sınıflama ve sıralamaya tâbi tutar⁹¹.

Miskeveyh'le benzer düşüncede olanlardan birisi de Kınalızâde Ali Efendi'dir. O da varlıkların merteye merteye yaratıldıklarına işaret eder. Uzak Doğu'da ve Güney kutup bölgesinde maymun benzeri insanların varlığından bahsederek şöyle devam eder:

Nitekim anlatılır ki, Cezire-i Tulid'ten ötede Kuhistan'da oturan Türkler vardır. Lâyik-i itidâli insandan nasıbsızdırler. Anlayışları ve zekâları acem hayvanlarına yakındır. Lügatleri ve sözleri acem hayvanlarının küçüklüğüne benzer. Onların ötesinde, insan yarattığına benzer hiçbir yaratık yoktur. Aynı şekilde, Güney kutbu şehirlerinde insan fertleri dahi, çok sıcağından dolayı mizaçları yanık olmakla i'tidâlden uzaklaşmışlardır. Hint yarımadasının kenarındaki Jawa adaları ve Berberilerin bölgelerinde bulunan taifeler gibi ki, bunlar Nasnas ve Şevnem adamlardır. Bunların insan nevinden oldukları sabitse de, aşağı durumda olanlardır⁹².

Biyolojide sun'î seçim teorisi

Ünlü bir bilim adamı ve filozof olan Bîrûnî, dokuzuncu yüz yılın sonunda Gazne'de dünyaya gelmiştir. Aslen Türk olan Bîrûnî, matematik, fizik, astronomi, felsefe ve eczacılık gibi dallarda 180'e yakın eser vermiştir. O da kâinatın yoktan yaratıldığını kabul eder ve yaratılışı, Allah'ın hür iradesinin bir eseri olarak görür. Ancak, yaratılışın ne zaman ve nasıl başladığını kesin olarak bilemeyeceğimizi söyler. Ayrıca, Yahudi ve Hristiyanların, kendi kitaplarında verilen bilgileri yanlış tefsir ederek, ilmî verilere aykırı neticelere vardıklarına işaret eder ve bu konuda şöyle der:

⁹¹ İbn Haldun. Mukaddime. Çeviren: Zakir Kadiri Ugan. 2. baskı, İstanbul, 1968. Cilt I, s.241–245. Aktaran: M. Bayraktar. a .g.e s. 118-120.

⁹² Ali Efendi, K. Ahlâk-ı Alâiyye. İstanbul, 1145, s. 37–41.

Yahudiler ve Hıristiyanlar gibi İlâhî bir kitabı olanlarla, Sâbiler ve Maniler gibi daha başkaları, olayları tarihlendirmeye insan türünün yaratılışıyla başlamada hemfikirdirler. Fakat onlar, insanın çıkış süresinin tayininde büyük ayrılığa düşmüşlerdir. Tevrat'ın şu iki başlangıç âyeti hariç, onlar dünyanın oluşuna göz atmamışlardır. Meâlen bu iki âyet şudur:

Başlangıçta Allah göğü ve yeri yarattı. Ve yer şekilsiz ve boştu ve Allah'ın ruhu suların yüzünde hareket etmekteydi⁹³⁻⁹⁴.

Bîrûnî devamla;

Onlar, dünyanın yaratılışını haftanın ilk iki günü olduğunu düşündüler... Çünkü, gece ve gündüz gibi sürelerin sebebi, güneşin doğması ve batmasıydı. Güneş ve ay, haftanın dördüncü günü yaratılmıştı. Bu günlerin bizim saydığımız günler olduğunu düşünmek nasıl mümkündür! Kur'an şöyle der:

Rabbinin katında bir gün, saydıklarınızdan bin yıl gibidir⁹⁵.

*Başka bir âyette de Allah katında: 'Bir günlük sayım, elli bin yıl gibidir'*⁹⁶.

Böylece, açıktır ki, yaratılış zamanını, bizim kendi gün sayımızla hesap edemeyiz ve yaratılışın başlangıcı kesinlikle tayin edilemez. Tevrat'ın, yaratılış haftasının Cuma günü ilk insanın yaratıldığını söylemesine rağmen, Kur'an'da Allah:

Orada bozgunculuk yapacak, kanlar akıtacak birini mi var edeceksin? Oysa biz Seni överek yüceltiyor ve Seni devamlı takdis ediyoruz diyor⁹⁷.

Uzun zaman devrelerinde meydana gelen dakik ve kocaman eserlerde, meselâ yüzeylerinde katılaşmış çamur ve kumlardan, çeşitli renk ve yumuşak parçalardan oluşan kayalardan teşekkül etmiş dağlarda gözlenen şey-

⁹³ Kitâb-ı Mukaddes: Genesis (Doğuş) I, 1.

⁹⁴ Bîrûnî. Tahdidü Nihayati'l- Amâkin li Tashihi Mesâfâtî'l-Mesâkin. P. Boljakoff neşri, Kahire, 1962, s. 21. Aktaran: M. Bayraktar. a. g. e. s. 68.

⁹⁵ Hacc Suresi, 47.

⁹⁶ Mearic Suresi, 4.

⁹⁷ Bakara Suresi, 30. ayet.

ler hariç, yaratılışın şartlarını da bilmiyoruz⁹⁸.

Bîrûnî, kayaçların yaşının da gerçeğine uygun olarak bilinemeyeceğine işaret etmektedir. O, yeryüzünün zamanla belirli şeklini aldığını belirtir:

Allah Teâlâ insan türünü yaratmak isteyince, O, önce uygun biçimde yerin yaratılmasını belirledi ve ona tabîî şeklini hâsıl edecek, tekâmülün temin edecek gücü verdi. Tabîî şekilden kastım, yeryüzünün yuvarlaklığıdır⁹⁹.

Bîrûnî, bu yaklaşımıyla Nazzâm'dan farklı düşündüğünü ortaya koymaktadır. Nazzâm, ilk yaratılan prototip'ten diğer canlıların yaratıldığına inanıyordu. Bîrûnî ise, Allah'ın ezeli plânına göre teşekkül eden kâinatta uygun şartlar teşekkül ettiği zaman, madenler ve canlı türleri birbirlerinden bağımsız olarak ortaya çıkmışlardır.

Ona göre, ilk teşekkül eden su, hava, gaz ve toprak gibi temel unsurların güneş ısısı altında çeşitli derecelerdeki karışımlarının kimyasal değişimi, çeşitli zamanlarda çeşitli canlı ve cansız varlık türlerini ortaya çıkarmıştır. Allah bu temel unsurları, her canlı ana türünün teşekkülü için vasıta kılmıştır¹⁰⁰.

Eski Yunan ve Hindlilerin kabul ettiği, her 36 000 veya her 3 600 yılda bir gibi belirli aralıklarla yeryüzünün tamamen veya kısmen yok olup yenilendiği görüşü, zamanla İslâm kültürüne de geçmiş ve özellikle İsmaililer bu görüşü benimseyerek, her yeni devrin başında insanlığın atası yeni Âdemlerin ortaya çıktığını ileri sürmüşlerdir. Bîrûnî bunu bilim dışı bularak reddeder¹⁰¹.

Bîrûnî, insanın geçmişi üzerinde de durur. İnsanın, hiçbir türün değişimiyle meydana gelmediğini, doğrudan insan olarak yaratıldığını nazara vererek şöyle der:

⁹⁸ Bîrûnî. a. g. e. s. 21–22.

⁹⁹ Bîrûnî. a. g. e. s. 32–33.

¹⁰⁰ Bîrûnî. Kitâb'ul-Cemâhir fî Ma'rifati'l-Cevâhir. Haydarabat, 1935, s. 6–7. Aktaran, M. Bayraktar, a.g.e. s. 69–70.

¹⁰¹ Bîrûnî. The Chronology of Ancient Nations, İng. Terc. E. C. Sachau. London, 1879, 91–92.

İnsan, köpeklikten domuzluğa, sonra maymunluğa yükselerek insanlaşacak şekilde kendi nevelerinden yükselerek insanlığa ulaşmadı¹⁰².

Bîrûnî, varlıkların ortaya çıkmasında tabiî ve sun'î seçimden de bahsetmiştir. O, tabiî seçime koyunu örnek verir:

*Bütün şeyler, ister doğru bulunsun ister bulunmasın, tek bir şeye eşittirler. Onlar sadece zayıflık ve kuvvetlilikte farklıdır. Kurdun koyunu parçalamak kuvveti vardır. Bunun için koyun kurdun yemidir. Çünkü koyunun kurda karşı gelecek kuvveti yoktur. Böylece o, onun avidir*¹⁰³.

Bîrûnî, sun'î seçime de, bir bostancının domateslerin iyilerini seçip yetiştirmesini örnek gösterir. O, bu yaklaşımıyla günümüzde evrimle ifade edilen farklılaşma, gelişme, değişme ve başkalaşmaya temas etmiştir. Ona göre bütün bu değişiklikler ilâhi gücün tecellisiyle olmaktadır.

Sosyo-Psikolojik değişim teorisi

İnsanın sosyo-psikolojik değişiminden, İhvân us-Safâ (Temiz Kardeşler) cemiyeti söz etmiştir. İhvân us-Safâ, onuncu asırda Basra'da kurulmuş, gizli ve siyasî yönü olan bir cemiyettir. Kendi dönemlerine ait bilgileri, **İhvan el Safa Risaleleri** adı altında toplamışlar ve bilginin, matematik ve mantıkta olduğu gibi, akıl ve duyular yoluyla elde edilebileceğini ileriye sürmüşlerdir¹⁰⁴.

Bu ekolün varlık ve biyoloji felsefesine göre Allah, bütün varlık ana türlerinin meydana gelmesine kabiliyetli kıldığı Küllî Ruh'u ilk önce yaratmıştır. Kâinatın esasını teşkil eden ve akıcı olan bu Küllî Ruh'un ilk hareket ve değişimiyle çeşitli ruhî varlıklar ve semavî cisimler hâsıl olmuştur. Daha sonra mertebe mertebe çeşitli maden, bitki ve hayvan türleri teşekkül

¹⁰² Bîrûnî. Kitâb'ul-Cemâhîr fî Ma'rîfati'l-Cevâhir. Haydarabat, 1935, s. 79.

Aktaran, M. Bayraktar, a.g.e. s. 74.

¹⁰³ Bîrûnî. Kitabu Tahkik Ma li'l-Hind E.C. Sachau. London, 1887, C II, s. 138. Aktaran, M. Bayraktar, a.g.e. s. 77.

¹⁰⁴ Çubukçu, İ. A. Türk- İslâm Düşünürleri. Türk Tarih Kurumu, Ankara, 1989, s. 20.

etmiş ve en sonra da insan yaratılmıştır. Bu teşekkül esnasında her tür bağımsız olarak, yani birbirine dönüşmeksizin bizzat Küllî Ruh'un akışı ve farklılaşmasıyla ortaya çıkmıştır. İhvân us-Safâ, her türün kendi içinde sınırsız değişiklikler sergileyebileceğini, fakat bir ana türden bir başkasının meydana gelmeyeceğini kabul eder.

Bunlar, insanın hem bir fert olarak psikolojik ve hem de içine dâhil olduğu toplumun bir üyesi olarak sosyolojik bir değişiklik geçirdiği görüşünü en geniş manasıyla ortaya koymuşlardır¹⁰⁵.

Elementlerin hal değiştirmesine dayanan varoluş felsefesi

Elementlerin hal değiştirmesine dayanan görüşü Mevlânâ dile getirmiştir. Ona göre, cansız diye bir varlık yoktur. Her varlık canlı ve ruha sahiptir. Fakat varlıkların canlılık dereceleri farklıdır. Bazıları hislerle algılanabilecek kadar canlı olduğu halde, bazıları mevcut hislerle algılanamayacak seviyede bir canlılık gösterirler.

Mevlânâ, varlıklar âlemindeki hareketi, muhtemelen canlılık vasfı olarak kabul etmişti. Bilindiği gibi, gerek molekül seviyesinde ve gerekse atom seviyesinde bütün varlıkların yapısında hareket mevcuttur.

Mevlânâ, varlıkların, elementlerin şekil değiştirerek bir halden bir başka hale geçmesiyle teşekkül ettiğini ilk ileriye sürenlerdendir. O, topraktaki elementlerin bitkiye geçerek, maden seviyesinden bitki seviyesine çıktığına işaret eder. Bitkileri de hayvanların yemesiyle, bitki mertebesinden hayvan mertebesine yükseldiğini nazara verir. Bitkiyi, ya da hayvanı, insanın yemesiyle de, o elementlerin insan mertebesine çıktığını belirtir. Bu her mertebeye geçişi de bir ölüm olarak kabul eder ve her ölümden sonra yeniden daha mükemmel bir varlık olarak dirilmeye işaret eder.

Aslında Mevlânâ, günümüzde bilinen fizik ve kimya kanunlarına göre, atom ve moleküllerin, canlı varlıkların bünyesinde nasıl yer aldığını ifade

¹⁰⁵ İhvân us-Safâ. Resâ'il. Kahire, 1928, cilt IV, s. 180, III. Cilt, s.142-150. Aktaran M. Bayraktar. A.g.e s. 84-85.

etmektedir. O, bunu şöyle bir şiirle nazara verir:

*Mineral öldüm ve bir bitki oldum,
Bitki öldüm ve hayvan doğdum,
Hayvan öldüm ve insan oldum.
Korku niye?
Ne zaman daha az ölümsüzüm?
Tekrar bir daha insan olarak öleceğim,
Kutlu meleklerle beraber uçmak için,
Hatta meleklikten daha öte geçeceğim¹⁰⁶.*

Mevlânâ, varlıklardaki bu değişimi, bir ahırdan bir başka ahıra geçme şeklinde de ifade etmektedir:

Varlık ahırından cemadat (cansızlık) ahırına ve cemadat ahırından bitkiliğe, bitkilikten hayvanlığa, hayvanlıktan insanlığa, insanlıktan melekliğe ve daha böylece sonu gelmeyen ahırlara Allah iletir. O, sana bunları, O'nun birbirinden üstün olan bu türlü ahırlardan daha birçok ahır bulunduğunu kabul ve itiraf etmen için göstermiştir¹⁰⁷.

İbrahim Hakki, ilk insanın yaratılışıyla ilgili olarak, bir hadise istinaden şu ifadeyi kullanır:

Cinlerin yaratılışından 20 bin yıl sonra Cenab-ı Hak, Hz. Âdem'i (a.s.) yaratmak isteyince, Azrail'i (a.s.) yeryüzüne gönderip ona, yedi iklimden toprak aldırması ve sonra Cebrail'i (a.s.) gönderip o kuru toprağı yoğurtup hamur hâline getirmiş ve 40 gün o şekilde bekletmiştir. Sonra Cenab-ı Hak bu hamura, Numan Vadisi'nde, en güzel şekilde suret vermiş ve kendi ruhundan başına üfürerek diriltmiş ve melekleri ona secde ettirip yeryüzünde evlatlarına peygamber yapmıştır¹⁰⁸.

İbrahim Hakki her canlının, kendine has özellikleriyle yaratıldığını belirtir:

Cenab-ı Hak her şeyi münasip, yerli yerinde ve güzel bir ortamda

¹⁰⁶ Nicholson. Translation of Eastern Poetry and Prose. Cambridge, 1922, s. 155. Aktaran: M. Bayraktar. A.g.e s. 90-91.

¹⁰⁷ Mevlânâ. Fihî Mâfih. Türkçe tercüme M.Ü. Tarikâhya. 2. baskı, İstanbul, 1958, s. 26.

¹⁰⁸ Hakki, İ. Ma'rifetname. Ahmet Kamil Matbaası. İstanbul. 1297, s. 18.

yaratmıştır. Her canlıya yaraşan, yarayan ve her organın durumuna uygun olan mizacı, tabii bir yapıyı ona vermiştir. Ve bütün âlemde olan mizaçların en uygununu ve en mükemmelini insana ihsan etmiştir. Her organa en uygun ve yararlı mizacı, tabiatı, yapıyı vermiştir¹⁰⁹.

Asrımızdaki İslâm âlimlerinin konuyu değerlendirişi daha ziyade Kur'an ve Hadis ışığındadır. A. Hamdi Akseki meseleye şöyle yaklaşır:

Ahadis (hadisler) ve âsar (selef âlimlerinin sözleri) ile ayat-ı kerime-nin heyet-i umumiyesinden bilistidlal Hz. Âdem'in ilk insan ve ilk peygamber olduğuna ve topraktan yaratıldığına itikat ediyoruz. Cumhuriyet müsliminin ve ehl-i Sünnet'in mezhebi budur¹¹⁰.

Hamdi Yazır da yaratılışın mahiyetini gayet açık bir şekilde dile getirir:

Bütün hayvan vücutları mükemmel bir tasnifle tertip edildiği zaman görünüyor ki, aralarında noksanlıktan kemale doğru, yani basitten mürekkebe giden bir derecelenme vardır. Bununla beraber 'her bir cinsin diğer cinsten hâsıl olduğu'na dair bir tecrübeye, bir şahide de rastlamıyoruz. İnsan insandan doğuyor; aslan aslandan, at attan, maymun maymundan, köpek köpekten vs. Böyle olmakla beraber, bu tecrübeye rağmen, aynı menşeden, yani topraktan gelmeye dayanılarak burada da bir mantık yapılıyor. Hayvan cinslerinin birbirine benzemesini, istihale veya 'tekâmülle basitten yüksek yapılına hâsıl olduğuna bağlıyorlar. Bu suretle bir gün gelmiş ki, hayvanın biri ve meselâ bir takdire göre maymunun biri veya birkaçı, insan doğuruvermiş ve insanlar bunlardan türemiş. Biz daima göğsümüzü gere gere ve ilmî yoldan hiç ayrılmayarak deriz ki, aynı menşeden gelme davası doğrudur. Evvela bütün hayvanat için bu menşein aslı, maddedir, basit unsurlar ve elementlerdir. Bir başka ifadeyle, topraktır. Bu maddeden hayvanatın meydana gelebilmesi ise, ilim, irade, kuvvet, kudret sahibi haricî bir sebebe bağlıdır ki, o basit şeyden canlı hâsıl olabilsin. Çünkü noksandan, kendi kendine bir kâmil hâsıl olamaz. Meselâ bir okkalık sıklet (ağırlık), iki okkalık sıkleti sürükleyemez. Çıktığı, sürüklediği farz edilirse, bir şeyin yok iken sebepsiz, illetsiz hâsıl olduğunu kabul etmek lazım gelir. O zaman akıl, ilim ve fen yoktur.

¹⁰⁹ Hakkı, İ. a.g.e. s.164.

¹¹⁰ Akseki, A. H. İslâm-Türk Ansiklopedisi Mecmuası. 1947, no.87, s.2.

Aralarında merteye yakınlığı bulunan hayvan cinslerini, tecrübenin aksine olarak, birbirinden istihale ettirmek veya doğurtmak ne tabiidir, ne de zaruridir. Kurbağalar balıktan doğmuş, demek için, görülmüş bir misale ihtiyaç vardır. Gözlenmiş bir numune olmadığı ve mantkı bir zaruret de bulunmadığı hâlde böyle bir hüküm, elbette fennî ve felsefi bir hüküm değildir.

Bunun hangisinin hangisinden doğduğunu mantık bildiremez. Bunu ya müşahede (gözlem) ya tecrübe veya vahiy bildirir. Hâlbuki şimdiye kadar balıktan kurbağa, maymundan insan doğduğu asla görülmemiştir... Vahiy ise bize, siz insansınız, insan olunuz, kardeş olunuz, hepiniz bir babanın evladısınız, diyor. Bütün bunlardan yakini olarak bildiğimiz bir şey varsa, o da ilk insanın arzın sinesinde doğmuş olmasıdır¹¹¹.

İslâm âlimlerinden bazısı esir gibi, günümüzde varlık ve mahiyeti tartışmalı konulara da yer vermiş, bütün uzayın esir maddesiyle dolu olduğuna dikkati çekmiştir:

Küre-i arzdan bin defa büyük milyonlar küreler, yıldızlar direksiz olarak havadan daha latif olan madde-i esiriye (esir maddesi) içinde kısmen durdurulmuş, kısmen vazife için seyahat ettiriliyor.

Madde-i esiriye mevcudata nazaran akıcı bir su gibi mevcudatın aralarına nüfuz etmiş bir maddedir. Madde-i esiriyenin, yine esir olarak kalmak şartıyla, sair maddeler gibi muhtelif teşekkülatı ve ayrı ayrı nevileri vardır. Buhar ile su ve buzun teşekkülatları gibi¹¹².

Canlıların silsile hâlinde birbirinden hâsıl olamayacağını, her birisinin müstakilen yaratılmış olduğunu belirten bir değerlendirme de şöyledir:

Cenab-ı Hak, hususi eserlerine menşe ve kendisine layık kemalatına mehzaz olmak üzere her ferde ve her neve has ve müstakil bir vücut vermiştir. Ezel cihetine sonsuz olarak uzanıp giden hiçbir nevi yoktur. Ve 'bazı nevilerin başka nevilere husule gelmeleri' tevehhümü de batıldır. Çünkü iki neviden doğan nev, alelekser ya akimdir veya nesli inkıtaya uğrar; tenasülle bir silsilenin başı olamaz.

¹¹¹ Yazır, H. Hak Dini- Kur'an Dili. 1971, C.1, s.329-331.

¹¹² Nursi, B.S. Lem'alar. 1958, s.323-332.

Hülasa beşeriyet ve sair hayvanatın teşkil ettikleri silsilelerin mebde-i (başlangıcı) en başta bir babada kesildiği gibi, en nihayeti de son bir oğulda kesilip bitmektedir¹¹³.

Sonuç

Batı'da felsefî akımların ve ilim sahasındaki gelişmelerin, Doğu ülkelerine tesiri büyüktür. Geçmişte birçok Müslümanın temel bilim felsefesinde ve kozmolojik düşüncesinde hareket noktası ya Aristo, ya Eflatun veya Yeni Eflatunculuk görüşü olmuştur. Yaratılışla ilgili bazı meselelerin açıklamasında ve yorumunda Ehl-i Sünnet itikadına aykırı görüşler ileri sürülmüştür. Bu mektebin önde gelen düşünürleri; El-Kindi, Ahmet El Serahsi, Farabi, İbn-i Miskeveyh, İbn-i Sina, İbn-i Bacce, İbn-i Rüşd ve Nasireddin Tusi'dir.

Sudur Teorisi'nin sahibi olan Farabi, Allah'ın sadece kendisini bildiğini, kendisinden zorunlu olarak sudur eden evren hakkında bilgi sahibi olmadığını ileri sürmektedir. Farabi ayrıca, ahiret hayatının, sadece ruhi olduğuna inanıyordu. Farabi, Sudur Teorisi ile, Allah'a özgür irade tanımamış ve bu şekliyle determinist bir yaklaşım sergilemiştir. Böyle bir düşünce elbette İslâmî bir görüş olarak kabul edilemez. Farabi ile benzer görüşü paylaşan felsefecilerden birisi de El-Kindi'dir.

On ikinci asırda yetişmiş en büyük İslâm filozoflarından birisi olan İbn-i Rüşd'ün görüşü Museviler ve Hristiyanlar arasında şöhret bulmuştu. İbn-i Rüşd'e göre ise Allah, âleme ilk hareketi vermiş ve ondan sonraki gelişmeleri Allah'ın karışmadığı tabiat kanunlarına bağlamıştır. Cenab-ı Hakk'ın her an kâinatta tasarrufunda bulundurduğunu kabul eden İslâm düşüncesi ile bu görüşü bağdaştırmak nasıl mümkün olacaktır?

Materyalizmi ve zamanın mutlak gerçeklik olduğunu savunan ve her şeyin zamana bağlı bulunduğunu ve zaman tarafından idare edildiğini ileri süren, zaman ve mekânın sonsuzluğunu esas alan Dehriyye felsefesiyle paralel görüşlere sahip Dokuzuncu asırda İslâm âlemindeki felsefecilerden Ebu Bekir Zekeriya Razi ve İbn el Ravendi'nin görüşleri İslâm'ın görüşü ola-

¹¹³ Nursi, B.S. İşarat'ül-İcaz. 1958, s.98-99.

rak kabul edilebilir mi?

Değişimci hayat görüşünü dillendiren ve insanla maymun arasında yakın biyolojik ilişkiden bahsedenlerden birisi de İbn-i Miskeveyh'dir. O, zencileri ve benzerlerini, maymuna en yakın varlık olarak ele alır.

İbn-i Miskeveyh'le benzer düşüncede olanlardan birisi de Kınalızâde Ali Efendi'dir. O da varlıkların merteye merteye yaratıldıklarına işaret eder. Uzak Doğu'da ve Güney kutup bölgesinde maymun benzeri insanların varlığından bahseder.

Allah Kur'an'da insanı ruh ve beden kabiliyetleri bakımından canlıların en mükemmeli şeklinde yarattığını beyan etmektedir. Durum böyle iken, onun geçmişini maymun benzeri canlıların evrimine bağlayan felsefî görüşlerin, İslâm adına takdimi yanlıştır.

İnsanın maymunlara benzerliği hususunda Miskeveyh'in düşüncelerinden etkilenmiş olan ilim adamlarından birisi de İbn-i Haldun'dur. On dördüncü yüz yılda yaşamıştır, sosyoloji ve tarih felsefesinin kurucusu sayılır. O, bitki ve hayvanların tabaka tabaka yaratıldığına işaret eder. Varlıkları birbirlerine benzeme derecelerine göre sınıflama ve sıralamaya tâbi tutar.

Sistematiik sınıflandırma, bir evrim gruplandırması şeklinde algılanmamalıdır

İslâm âlemindeki ilim adamlarının büyük bir kısmı; maden, bitki, hayvan ve insanlar arasında ara türlerden söz ederler. Madenler âlemiyle bitkiler âlemi arasında ara tür olarak mercanlar, bitkilerle hayvanlar arasında hurma ağacı, hayvanlarla insanlar arasında Maymun, at ve papağan gösterilmektedir. Bu ara türlerden kastedilen, günümüzdeki evrimcilerin kabul ettiği, bir canlı türden diğerine geçişte yer alan ara formları değildir. Bunların nazara verdiği, sistematiik yakınlık ve şekil benzerliğidir.

Ünlü bir bilim adamı ve filozof olan Birûnî'ye göre, kâinatta uygun şartlar teşekkül ettiği zaman, Allah'ın ezeli plânı doğrultusunda madenler ve canlı türleri birbirlerinden bağımsız olarak ortaya çıkmışlardır.

Biruni, Mevlânâ, İbrahim Hakkı, A. Hamdi Akseki, Hamdi Yazır ve Said Nursi'nin yaratılış hakkındaki görüş ve değerlendirmeleri ise, Kur'a'nın bu noktadaki ifadelerine paralellik arzeder. Bunların görüşleri şöyle özetlenebilir:

Kâinat Allah'ın eseridir ve O'nun çizdiği şekil ve plân, yani Adetullah veya Sünnetullah çerçevesinde belirli sebepler tahtında ve belirli sürelerde bu yapı ortaya çıkmıştır. Bu Müslüman düşünürler yaratılışı, kendi kendine ortaya çıkmış bir olay değil, her an Allah'ın tasarrufunda olan bir iş olarak görürler. Onlara göre varoluş, mutlak mânâda yaratılış olarak başlamış, daha sonra bu yaratılış değişme hadisesi içinde tedrici tekâmül kanununa tâbi olarak devam ede gelmiştir. İlk insanın özel bir yaratılış pozisyonu vardır. O, doğrudan topraktan yaratılmıştır.

İslâm âlemindeki bir diğer yanlışlık da, Batı âlemindeki felsefecilerin yaratılış ve insanın geçmiş hakkındaki felsefî görüş ve metafiziğe dayanan düşünceleri, bilimsel veriler ve mutlak doğrular olarak kabul edilmiş olmasıdır. Dolayısıyla, yaratılışla ilgili bazı ayet ve hadislerin yorumu, tevili ve açıklaması da buna göre yapılmıştır.

Bütün bunlardan sonra şu söylenebilir: İslâm âlemindeki her bilim adamının görüşü İslâm'a uygun olmayabilir. Bir görüşün İslâm'a uygun olmasının ölçüsü, ayet ve hadislerle örtüşmesidir.

Yedinci Yüzyıldan itibaren İslâm âleminde en dikkate değer husus, varoluşla ilgili olarak her türlü felsefî düşünce ve kanaatin serbestçe yazılıp tartışılmış olmasıdır. Bugün evrim tabusunun haricinde bir görüşü dillendirmenin mümkün olmadığını görenler, İslâm'ın bu fikir serbestliğinde ne kadar hoşgörü sahibi olduğunu takdir edeceklerdir.

Soru 24- Nuh isminde birinin 950 yıl yaşaması fizyolojik olarak mümkün müdür? Bilim insanları inançlı olabilir ama, inançlarını tezlerinde kullanamazlar. Çünkü hiçbir inanç, bilimsel gerçeklerle paralel sonuç vermez.

Cevap: Burada bir metot hatası vardır. İnanca dayalı konular hakkında bilgi alışverişinde bulunulur. Tartışılmaz. Burada tartışılan konu, İslâm di-

ninin bildirdiği değer hükümleriyle ilgilidir. Siz Nuh Aleyhisselamın 950 yıl yaşadığını ispat etseniz, bu kimse inanç ve kanaatini değiştirecek değildir. Çünkü işin esası Kur'an'a dayalıdır. Hz. Nuh peygamberle ilgili bilgi Kur'an-ı Kerim'dedir. Bunun Allah kelamı olduğunu kabul etmeyen birisiyle, bunun içindeki bilgiler tartışılmaz. Birisini ispat etseniz, değerini gündeme getirecektir. İman sadece bilgiye değil, Allah'ın lütuf ve ihsanına bağlıdır. Nitekim Hz. Peygamber'in mucizesini görenlerden imandan nasibi olmayanlar, bunu sihire vermiş, yine inanmamıştır.

Bir dine inanmada, her şeyi ispat ettikten sonra ona inanma arzusu ve beklentisi, dine değil, bilime inanma olur. Her şeyi ilmen ispat ettikten sonra, ortada inanacak bir şey kalmıyor ki. O zaman bilimin ortaya koyduğu şeyi ret ve inkâr ise, cehaletin eseridir.

İslâmiyet teslim demektir. Onun bildirdiği değer hükümleri akla uygundur. Bir kısmını ilmî olarak ispat edebiliriz. Bir kısmının açıklığa kavuşması için zamana ve ilmî gelişmeye ihtiyaç olabilir. Bilimin o konuda ulaştığı nokta, istenen konuyu açıklamakta yeterli olmayabilir.

Burada dikkat edilmesi gereken önemli bir konu var. İslâmiyet'in akıl dini olduğu, her şeyin akıl ve mantık çerçevesi içinde açıklanabileceği nazara verilir. Ancak, o aklin İslâmiyet'in değer ölçüleriyle nurlanması gerekir. Yoksa pozitivist felsefenin telkiniyle şekillenmiş ve bütün gayenin ve hayatın sadece dünya hayatından ibaret olduğunu kabul eden bir akıl, İslâmiyet'in hangi rûknünü hakıyla tartıp değerlendirecektir?

İslâmiyet, dünya hayatını, geçici ve ahret hayatına hazırlık yeri olarak görür ve her şeyi bu çerçevede değerlendirir. Hâlbuki pozitivist felsefeye inanan birisinin bütün hayatı ve ömrü, yaşantısı ve beklentisi dünya hayatından ibarettir. Hedefi ve gayesi sadece budur. Siz bu anlayışta birisiyle, esas hayatı ebedi hayatı olarak ele alan, dünya hayatını bir anlık gölgelik gibi kabul eden İslâmiyet hakkında neyi konuşup değerlendireceksiniz? Hz. Nuh Aleyhisselamın 950 sene yaşayıp yaşamadığına gelince. Bir Müslüman olarak bunu hiç tartışmasız ve tereddütsüz kabul ediyoruz. Aklen mantıken

bir insanın uzun ömürlü olması mümkündür. Bir kimsenin ömrü on yıl olabildiği gibi, bazılarının ömrü de bunun on katı, yani yüz sene olabiliyor. Dolayısıyla bir başkasının da ömrü, yüz sene olanın on katı kadar olabilir. Buna mani nedir? Yani, yüz sene yaşayanın daha uzun da yaşaması mümkündür.

Bütün Semavî dinler Hz. Nuh'un hayatından ve kavminden bahseder. Hz. İsa'dan günümüzden yaklaşık iki bin yıllık İncil'i ve takriben Milat'tan 1000 sene önce Hz. Musa'nın Tevrat'ı dikkate alındığında, Hz. Nuh'un hayatı üzerindeki bilgilerin en az üç bin yıllık bir geçmişi vardır. Bu kadar süre içerisinde Hz. Nuh'la ilgili bilgilere ciddi bir itiraz gelmemiş, aksine onun gemisinin nereye oturduğu konusu hep gündemde olmuştur.

Bir konuda, söylenenin doğruluğu hususunda, sözüne güvenilen iki şahidin ifadesi yeterlidir. Dolayısıyla Kur'an'ın bildirdiği konularla ilgili, 124 bin peygamber ve sözlerine güvenilen 120 milyon evliya tasdik ediyor. Aksini iddia edenler, iddialarını ispat etmekle mükelleftirler. Onlar, Hz. Nuh'un bin sene yaşamadığını iddia ediyorlarsa, o iddialarını ispat edeceklerdir. Bunun yolu da; Hz. Nuh'un cesedi bulunur. Onun cesedi üzerinde güvenilir metotlarla yaş tayini yapılır. Beklenen değer çıkmazsa o zaman 950 sene yaşamadığı ileri sürebilir. Böyle bir deneye dayanmayan söz ve değerlendirmelerin ilmi bir yönü yoktur.

Biyolojik olarak, geçmişte insanın uzun yaşamasına hiçbir engel bulunmamaktadır.

İlmî çalışmalarla İslâm dini ters düşmez. Çünkü ilmî çalışmaların konusu kâinattır. Bu kâinat Allah'ın eseridir. Kur'an'da Allah'ın kelimidir. Dolayısıyla hem kâinat ve hem de Kur'an Allah'ın eseri olduğuna göre, bu ikisinin birbirine ters düşmesi söz konusu olamaz.

Özellikle varlıkların yaratılışı ve geçmişi hakkında, ilmî çalışma olarak ileriye sürülenler genelde hipotez ve teorilerdir. Dolayısıyla İslâm dininin bildirdikleriyle ters düşenler ilmî sonuçlardan ziyade, bilim adına ileri sürülen teori, faraziye ve hipotezlerdir. Yaratılışla ilgili hipotez ve teoriler

de, genelde ateist felsefeye dayanmaktadır. Yani, daha işin başında bir yaratıcı devreden çıkarılmakta, her şey tabiat ve tesadüfe verilmektedir. Bunun adına da ilmî çalışma denmektedir.

İşte terslik ve çatışma buradadır. Yoksa İslâm dini ile bilimin çatışması hiçbir zaman olmamıştır ve olamaz. Aksini iddia edenler, ya İslâm dinini bilmiyordur, ya da ilmî çalışma olarak kabul ettiği değerlerde bir yanlışlık ve terslik vardır.

Soru 25- Hz. Nuh’un gemisine mikroorganizmalar nasıl alınmış ve yerleştirilmiştir? Hz. Nuh, *Seismosaurus* ve *T-Rex* gibi devasa dinazorları gemisine nasıl sığdırdı? ¹¹⁴

Cevap: Hz. Nuh ve kavmi, Milattan takriben 3-4 bin sene önce Mezopotamya ve yakın havalisinde yaşamıştır. Çünkü Hz. Âdem ile Mekke’de başlayan insanlık, Hz. Nuh zamanında Arabistan ve Mezopotamya arasına ancak yayılabiliştir.

Bilindiği gibi, Allah Hz. Nuh’a gemi yapmasını, kendisi tarafından emir gelince, kendisinin peygamberliğine inanan ve Allah’ın birliğini kabul eden insanlar ile hayvanlardan birer çiftin bu gemiye almasını emrediyor.

Cenab-ı Hak, Hz. Nuh’a, Tennur’dan su fışkırmaya başladığı zaman gemiye binmelerini istiyor. Tennur, dilimize tandır, yani fırın manasında geçmiştir. Anlaşılan odur ki, gemiye ne zaman binileceği belli değildir. Fırından su fışkırdığı zaman gemiye binilmesi istenmektedir. Bu geminin de buharlı gemi olduğu tahmin edilmektedir.

Semadan bardaktan boşanırcasına yere su inmeye ve yerden de yukarıya fışkırmaya başlayınca Hz. Nuh’a sinyal gelmiştir.

Böyle hareketli ve telaşlı bir ortamda herkes başının derdine düşmüştür. Hz. Nuh inanları- ki bunlar bir rivayette 8, bir rivayette de 80 kişidir- he-

¹¹⁴ Bu konuda daha geniş bilgi için; Maurice Bucaille’nin “**Müşbet İlim Yönünden-Tevrat, İnciller ve Kur’an**”. Terc. Doç.Dr. Mehmet Ali Sönmez. Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 7 baskı. Ankara, 2001.

men gemiye davet etmiş, kendilerinden faydalanabilecekleri evcil hayvanlardan da birer çift olmak kaydıyla gemiye almıştır. Günlerce ve haftalarca devam eden yağış sebebiyle zemin tamamen sularla kaplanmış, Allah'ı inkâr edenlerin hepsi bu suda boğulmuş, Hz. Nuh ve arkadaşlarının bulunduğu gemi de Cudi dağına oturmuştur. Bu inanan topluluk gemiden karaya inerek kendilerine tekrar yeni bir hayat düzeni kurmuşlardır.

Nuh Tufanı, bütün Semavî kitaplarda yer almaktadır. Nuh Tufanı, Hz. Nuh'un kavminden inkâr edenleri cezalandırmak için Allah tarafından hâsil edilmiş bir musibettir. Nitekim bu kavim çoğalmış, içinden tekrar inkârcılar türemiş, Allah onlardan Ad, Semut ve Lût kavimlerine de semadan ve yerden musibetler göndermiş ve onları da helak etmiştir.

Ad, Semut ve Lût kavmi gibi topluluklardan inkâr edenleri Allah değişik musibetlerle cezalandırmıştır. Ancak musibetler sadece o topluluğun fertlerine gelmiş, başka yerleri istila etmemiştir. Çünkü musibetin hedefi o inkârcılardır.

Demek ki, kavimlere gelen musibetler sadece o kavme has kalmış, semavî veya arzî musibetler o beldelerin haricinde görülmemiştir.

Aynı şey Nuh kavmi için de geçerlidir. Burada da musibetten maksat, inkârcıların helak edilmesidir. Hedef ve gaye böyle olunca, o zaman Nuh Tufanı'nın sadece bu Nuh kavminin bulunduğu mekân olan Mezopotamya havalisi, Mekke ve Medine dolaylarıyla sınırlı olması hikmete ve akla daha uygundur.

Nuh kavminin maruz kaldığı musibetin bütün dünyanın her tarafında meydana gelmesini gerektirecek aklen bir sebep yoktur. Allah'ın emirlerine karşı gelen Nuh kavmidir. Musibetin de sadece onlara gelmiş olması normaldir.

İnsanın bulunmadığı, dünyanın diğer yerlerinde böyle bir tufanın olması hikmete uygun değildir. O bakımdan Hz. Nuh'un başka mekânlardaki hayvanlarla uğraşması zaten mümkün de değildir. Çünkü çok kısa bir zaman içerisinde ölüm-kalım mücadelesinin verildiği bir anda, Hz. Nuh, her halde toprak içindeki solucanı, dağın başındaki kurdu, suyun içindeki

balığı nasıl gemiye alacağını düşünecek değildir. Böyle bir anda yabancı hayvanların tutulması ve muhafazası da zaten mümkün olmaz.

O zaman öyle bir an ki, herkes kaçacak yer arıyor. Gökten su iniyor, yerden sular fışkırıyor. Evler caddeler bir anda su altında kalıyor. İnsanlar kaçacak yer arıyor. Kur'an-ı Kerim, Hz. Nuh'un oğlunun gemiye binmediğini, Nuh'un (a.s.) oğlunun gemiye binmesi için gayret sarf ettiğini bildiriyor. Yani, insanın yakınlarının ve sevdiklerinin gemiye binip binmemesi kargaşası içinde iken Afrika ormanlarında bulunan papağan ve maymunu veya bizon öküzünü düşünme zamanı değildir. Buna gerek de yoktur. Onlar sadece, ellerinin altında bulunan ve gidecekleri yerde faydalı olacak evcil hayvanlardan birer çift almışlardır. Yabancı hayvanların alınması, olayın meydana gelişi, zaman ve mekân bakımından uygun olmadığı gibi, hikmet bakımından da uygun değildir.

Soru 26- Protein benzerliği, canlıların ortak atadan geldiğine delil olamaz mı? Solunum için gerekli proteinlerden biri olan sitokrom-c'nin yapısı, aynı sınıflandırmada yer alan canlılarda farklıymış.

Cevap: Köpeklerin birçok molekülünün üzerinde yapılan araştırmalar da; kertenkelelere, tavuklardan daha yakın oldukları tespit edilmiştir¹¹⁵.

Bir araştırmada, ele alınan bazı protein moleküllerinde, tavuğun ve timsahın sahip olduğu bu proteinlerin insaninkine çok benzer olduğu gösterilmiştir. Eğer evrimci görüşe göre; *benzerlik oranından akrabalık derecesine* yükseleceksek; o zaman, bu moleküller, tavuk ve timsahın insanın yakın akrabası olduğunu gösterir. Diğer yandan kemikli balıkların proteinlerinin memelilerden fark derecesi ile lamprey'den (yılan balığına benzer su canlısı) fark derecesi aynıdır. Hâlbuki evrimcilere göre kemikli balıklar ile memeliler arasında çok uzak akrabalık ilişkisi olduğundan, bunlar arasındaki moleküler farklılığın lamprey'den çok daha büyük olması gerekirdi.

¹¹⁵ Mike Benton, Is a Dog More Like Lizard or Chicken, 'New Scientist', 1984.

Bakterinin Sitokrom-c proteinini, mayadan yüzde 69, buğdaydan yüzde 66, ipek böceğinden ve ton balığından yüzde 65, güvercinden ve attan ise yüzde 64 oranında farklıdır. Hiçbir eukaryotik sitokromun (en önemlisi Sitokrom-c olduğu proteinler) bakteri sitokromunun ara formu olarak gösterilemeyeceği anlaşılmaktadır.

Mesela buğday yüzde 20, ipek böceği yüzde 30, at yüzde 50 oranında bakteri sitokrom-c'sinden farklı olsaydı, bu evrimci öngörülere daha uygun olurdu. Bu da eukaryotik hücrelere (çekirdeği olan hücreler) sahip canlıların, bakterilerden (prokaryotik -çekirdeksiz hücreli- canlılardan) tamamen ayrı, izole bir sınıf teşkil ettiklerini gösterir¹¹⁶.

Darwin'in beklentisinin tam tersine tabiatta atlamalar -hatta büyük sıçramalar- vardır. Moleküler olarak, hiçbir canlının proteininin, diğerlerinden daha ilkel veya daha gelişmiş olduğu söylenemez. Moleküler seviyedeki incelemeler, Darwin gibi canlıları birbirinin ardınca dizemeyeceğimizi gösterir. Canlıların moleküler seviyedeki benzerlikleri, proteinlerin karşılaştırılmasıyla incelendiği gibi, kimi zaman bu proteinlerin kodunu teşkil eden DNA veya bu koda uygun proteinlerin sentezinde görev alan RNA'ların kodlarının incelenmesiyle de ele alınır.

Soru 27- Psödogenlerin evrimin delili olduğunu söylüyorlar. Bu iddiaya nasıl cevap vermek gerekir? İnkârcıları inandırmak için ne yapmalıyım?

Cevap: Sizin konunuzu ve ihtisas sahanızı bilmiyorum. Bu tip bir soruya cevap verebilmek için, en azından canlıların genetik yapısı üzerinde ihtisas sahibi olmanız gerekir. Şayet böyle bir ihtisasınız yoksa, ona cevap verme görevini niçin kendinizde hissediyorsunuz? Sahanız olamayan bir konuya girdiğiniz zaman onun içinden çıkamazsınız. Mesela hiç tıp tahsili yapmamışsınız. Mide üzerinde ihtisas yapan birisine cevap vermeye çalışmanız ne kadar abes ve manasız olur. Ya da, elektronik sahasında ihtisas yapmış birisinin, elektronik konusundaki sorularını ne dereceye kadar isabetli cevaplayabilirsiniz. Bunun da onlardan farkı yoktur. Siz şayet insanın yaratılışını ve dünyaya

¹¹⁶ Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, s. 274-306.

geliş gayesini öğrenmek istiyorsanız, evrimcilerin değil, yaratılışçıların eserlerini okuyunuz. Başkasının dalaleti, sizin hidayetinize zarar vermez.

İnanan birisinin, inkârcı birisini, imana getirmek gibi bir görevi yoktur. İnsanlara hidayet verip doğru yola getirmek Allah'ın (Celle celâlehu)) vazifesidir. İnsanın vazifesi, sadece duyurmak ve anlatmaktır. Bu da bildiği konulardadır. Evrimciler, bu konularda yeterli bilgisi olmayanları kendi sahalarına çekerek, onları dinsiz yapmak istiyorlar. Siz onları değil, Kur'an'ı ve Kur'an yolunda olanları dinleyiniz.

Psödogenin kelime manası, yalancı gen demektir. Bir canlıdaki mevcut genlerin, bir takım sapmalar göstererek başka canlılar verdiği iddia edilmektedir. Böyle bir iddianın gerçekleşmesi mümkün değildir. Evrimciler, hakikatte bulunmayan bir takım genlerin varlığını hayal etmektedirler. Hiçbir zaman olmamış ve olmayacak olan bu hayali genlere psödogen adını veriyorlar. Görülüyor ki, psödogen meselesi, ateistlerin iddia ettikleri evrim meselesinin olmadığına en büyük bir delildir.

Sonuç olarak, evrimcilerin ileri sürdüğü manada bir evrim yok ki, delili olsun. Onların ileri sürdüğü konuların çoğu bir safsatadan ibarettir, tamamen hayale ve tahmine dayalı yorumlardır, ilmî hiçbir kıymeti yoktur.

Soru 28- Pythagoras güneşin evrenin merkezi olduğunu söylediği halde, nasıl olmuştur da Copernicus'a kadar yerkürenin evrenin merkezi olduğu görüşü kabul edilmiştir?

Cevap: Pythagoras Milattan Önce 570-495 yılları arasında yaşamıştır. Kâinatın merkezinin yerküre değil, güneş olduğunu, yerküre ve diğer gezegenlerin onun etrafında döndüğünü ileri sürmüştür. Bu düşünce o zaman kabul görmemiş, yerkürenin sabit, güneşin dünya etrafında döndüğü görüşü, Copernicus'a kadar devam etmiştir. Copernicus, 1500'lü yılların başında, dünyanın ve diğer gezegenlerin güneş etrafında döndüğünü, kâinatın merkezinin yerküre değil, güneş olduğunu ileri sürmüş ve bu görüşü kabul görmüştür. Yani, Pythagoras'un benzer düşüncesinden iki bin yıl sonra bu hakikat kabul edilmiştir.

Yerkürenin, kâinatın merkezi olduğu yanlış görüşünde niçin iki bin yıl ısrar edildiği soruluyor. Bilim böyledir. Doğruların bulunması için bazen böyle iki bin yıl yanlışta ısrar edilebilir. Tıpkı şimdi, canlıların tesadüfen ve kendiliğinden, ya da tabiatın eseri olarak birbirinden teşekkül ettiği batıl evrim görüşü gibi. Ümit ediyoruz ki, bu evrim felsefi düşüncesindeki yanlışta iki bin sene ısrar edilmez.

Soru 29- Sicim kuramı evrime delil olabilir mi?

Cevap: Süper Sicim Teorisi, evrime değil, yaratılışa en büyük delildir¹¹⁷. Süpersicim Teorisi'ne göre bütün parçacıklar ve kuvvet taşıyıcıları (elektronlar, kuarklar, fotonlar, gravitonlar vs.) Planck uzunluğu 10-33 (on üzeri eksi otuz üç) cm mertebesinde boyutlara sahip sicimlerden meydana gelmektedir. Uçları açık veya kapalı (halka şeklinde) olabilen bu sicimler, titreşim şekilleri farklı olan parçacıklara tekabül etmektedir. Bu teorinin en cazip yönü, hem “dört temel kuvveti” ve hem de onlarca temel parçacığı basit bir sicimin titreşimleri ve hareketleri cinsinden ifade edebilme kolaylığıdır.

On boyutlu âlem

Süpersicim Teorisi'nin en sıra dışı özelliği, sicimlerin titreşim ve salınımlarını ifade edebilmek için tam on boyuta ihtiyaç duyulmasıdır. Biri “zaman” ve dokuz uzay boyutunda hareket eden sicimler, dört boyutlu uzay zamanımızda noktasal parçacıklar ve bu parçacıklar arasındaki etkileşimleri teşkil etmektedir. Gözlenen dört boyutun dışında kalan boyutların, kendi üzerine kıvrıldığı ve çok ufak kaldıkları için fark edilmedikleri düşünülür.

Genel İzafiyet Teorisine göre, çekim alanları, uzay zamanının temelidir. Hâlbuki çekim de dâhil olmak üzere bütün kuvvet alanlarını içine alan sicimler, aynı zamanda “uzay zaman”ı da teşkil eder. Sicimlerin gerçek teorisi bulunabilirse, hem uzay zamanın ne olduğu ve nasıl ortaya çıktığı anlaşılacak, hem de dolayısıyla uzayın dokusu, esirin yapı ve mahiyeti hakkında da daha doyurucu ve sağlam bilgilere ulaşabilecektir.

¹¹⁷ Daha geniş bilgi için: Adem Tatlı. *Bilimlerin Işığında Yaratılış* kitabında, Osman Çakmak'ın Sicim Teorisi.

Esir maddesi anlayışına gelince, o varlığın sınırını, maddenin nihai küçük noktasını teşkil eder. Varlığın en küçük birimidir ve her şey –boşluk bile- esirden yapılmıştır. Sicim Teorisi aynı şeyleri söylemektedir. Sadece maddi küçük taneciklerin değil, ışık ve enerjinin elektrik ve kuvvetleri de sicimlerden yapılmıştır. Hatta yıldızlar arasındaki “boşluk” da dâhil, her şey onlardan meydana geliyor. Onlardan daha küçük bir cisim yok. “Onlar olmasaydı hiçbir şey olamazdı. Ne zaman, ne uzay, ne de madde olurdu. Yıldızlar ve gezegenler de olmazdı. Evren diye bir şey olmazdı.” diyor konu uzmanlarından olan Brian Gren¹¹⁸.

Âlemin sırlarına Kur'an'ın bakış açısı ve ışığı altında açıklamalarda bulunan Bediüzzaman, esirin anlam ve fonksiyonlarını anlatır ve “esir maddesine” mevcut sicim anlayışına paralel, hatta çok daha ötesinde ve ilerisinde anlam ve vazife yükler. “Esir” maddesinin sadece varlığın beliriş ortamı ve faaliyet alanı ile sınırlı kalmadığını, onun «nakillik ve infial hassasıyla ve vazifesiyle techiz» edildiğini, ilâhî arşlardan biri olduğunu söyler. “Arş” ile “alan” ya da “ortam”, vazife ve fonksiyon itibarıyla benzerliğe dikkat edelim. Su ve toprak da birer arş olarak yaratılmışlardır. Onun ifadesi ile esir maddesi, Cenab-ı Hakk'ın en nazenin bir hulle-i icraatıdır. Bu yüzden, tartıya ve ölçüye girmeyenlerin, ruhanî ve manevî varlıkların yaşama ortamı ve faaliyet alanıdır.

Bediüzzaman, esiri; “Ecrâm-ı ulviyenin câzibe ve dâfia gibi kanunlarının râbitası ve ziya ve hararet ve elektrik gibi maddelerdeki kuvvetlerin naşiri ve nâkili, o fezaı dolduran bir madde” olarak ifade eder; “en ziyade mekâna dağılmış hadsiz kesretli bir maddî madde” şeklinde değerlendirir. O, bu ifadeleri ile esir maddesinin vazifesini ve görevini fizik ötesi kanunların yürürlükte olduğu “gaybî âlemlerle ilişkilendirmektedir. Ona göre, evren katlarının (semavat) her birinin kendine has kanunları vardır ve o kanunlar sayesinde yedi farklı uzay-mekânın birbirinden farklı işleyiş mekanizmaları yürürlükte- dir. Bu evren katlarının hepsinin de ortamı ve aslı yapısı “esir maddesi”dir. O, varlığın şahadet âlemi denilen fizik dünyaya inhisar etmediğini, farklı uzay- zamanların bulunduğunu şöyle anlatır:

¹¹⁸ MB Green and D. Gross, eds., *Unified String Theories*, World Scientific, Singapore, 1986. J. Scherk and JH Schwarz, *Nucl. Phys. B*81, 1 18.

Mâdem âlem-i ulvîde muhtelif teşkilât var, muhtelif vaziyetlerde muhtelif ahkâmlar görünüyor; öyle ise, o ahkâmların menşe'leri olan semâvât muhtelifdir. İnsanda, cisimden başka nasıl akıl, kalb, ruh, hayal, hâfıza gibi mânevî vücudlar da var; elbette, insan-ı ekber olan âlemde ve şu insan meyvesinin şeceresi olan kâinata, âlem-i cismâniyetten başka âlemler var. Hem âlem-i arzdan, tâ Cennet âlemine kadar herbir âlemin, birer semâsı vardır.

Yedi tabaka, her bir tabaka âlem-i Arzdan, tâ âlem-i Berzaha, âlem-i misâle; tâ âlem-i âhirete kadar birer âlemin damı hükmünde birer semanın bulunması, hikmeten, aklen iktiza eder¹¹⁹.

Bilimin nazarı henüz daha fizik dünyadan (şehadet âlemi) iken, “sicim”lerin öteki âlemleri de içine alan görev ve vazifelerinden söz etmesini bekleyemeyiz. Öyle anlaşıyor ki, bilimin esir maddesinin (ya da esir maddesi olarak düşündüğümüz sicimleri) keşfi şimdye kadar yapılan en büyük bir buluş olacak ve bilimde ve teknolojiye büyük değişim yaşanacaktır. Gerçek anlamda uzay-zamanda teknolojik olarak seyahatin anahtarlarının ancak o zaman ele geçirileceğini söyleyebiliriz.

Uzay boşluğu esirle mi doludur?

Uzay boşluğu “boş” olmayıp, esir maddesi ile dolu ise, o zaman tüm ışın ve elektromanyetik dalgalar gibi gök cisimleri de bu “esir denizinde” yol almaktadır. Sicim teorisine göre uzay, sicim denen özelliği sayesinde sayısız kuanttan oluşmuş ve “yaylanabilen, esnek” bir örümcek ağı biçiminde “yüzey” teşkil etmektedir.

Karadelikler, sonsuz ağırlıkları ile “ağ” şeklindeki uzayın “delinmesi”ne yol açmakta; “uzay denizinde” bir girdap teşkil etmektedir. Elbetteki “boş” olan bir uzayın “bükülmesi” ve “delinmesi” söz konusu olmayacağına göre, uzayı dolduran bir “dolgu malzemesi” bulunmalıdır.

Çevir de gözünü semaya bak, bir çatlak, kusur görecek misin?¹²⁰

¹¹⁹ Nursi, B. S. Lem'alar. Envar Neşriyyet

¹²⁰ Mülk Suresi, 3. ayet.

âyetine göre uzay-zaman ağıнын son derece sağlam örüldüğü, çatlaksız olduğunu anlamak mümkün. Ağ, üzerine konan ağır cisimlerce eğilip bükülüyorsa, adına sema dediğimiz esir, ya da sicim ilmikleri ile örülü uzay-zaman ağı da üzerine “oturmuş” büyük kütleli gök cisimlerince öylesine eğilip bükülmektedir. Karadelik sonsuz bir ağırlık anlamına geldiğinden, o bölgede uzay-zaman ağı “eğilip bükülmekle” kalmaz, adeta yırtılıp çatlamakta, daha uygun bir tabirle “delinmektedir”.

Delinmenin anlamını nasıl değerlendirmeliyiz? Elbetteki orada fizik kanunlarının geçerliliğinin kaybedilmesi ve o yörede fizik ötesi âleme kapı açılması şeklinde.

Çekim gücü ile uzayın asıl dolgu nesnesi bir alaka içinde bulunuyorsa, bu alanın şekli ve mahiyetinin açıklığa kavuşturulması, uzayın dolgu maddesinin (esir ya da sicim) keşfedilmesi ve tâbi olduğu kanunların keşfine bağlı görünmektedir. Herkesin merakla beklediği “uzay ağı” içinde açılacak, “tüneller” vasıtası ile uzay-zamanda yolculuk ne zaman mümkün olabilir? Bu soruya olumlu cevap verebilmek, her şeyden önce, uzayın dolgu maddesinin keşfine ve ona hükmeden kanunların keşfine bağlı görünüyor.

Bütün bunların, her şeyi maddeye indirgeyen ve tek boyutlu düşüncenin dışına çıkamayan materyalist inanç ve pozitivist felsefeyle anlaşılması ve çözülmesi mümkün değildir.

Soru 30- Tek kapakçıklı kalbi olan deniz üzümüne hızlandırılmış evrim uygulayarak çift kapaklı yapmışlar. Bu evrime delil değil midir?

Cevap: Evrimin çok geniş manası vardır. Her türlü değişim ve başkalaşım yerine evrim kullanıldığı gibi, bir türden bir başkasının tesadüfen meydana gelmesi manasında da kullanılıyor. İtiraz edilen, buradaki ikinci şıktır. Yani, canlıların silsile halinde birbirinden tesadüfen meydana gelmiş olması mümkün değildir.

Bir iş ve fiil varsa, mutlaka bir fail ve yaparı vardır. Yukarıda sözü edilen kalp kapakçığını planlayıp tek kapaktan iki kapağa çıkmasını sağlayan biri-

sinin olduğu gibi, her bir hücreyi ve hatta atomu yaratıp idare eden sonsuz güç, kudret ve ilim sahibi bir yaratıcı vardır. Burada hücre kapağını tekten ikiye çıkaran yine Allah'tır. Hücrelere hayat veren, hücreleri yerli yerine gönderen hep O'dur. Araştırmacının burada yaptığı, tek kapağı verecek yapıyı bir şekilde engelleyip, iki kapağı verecek yapının önünü açmaktır.

Bu ve benzeri çalışmalara, ne ad altında olursa olsun, karşı çıkmanın hiçbir mantıklı izahı yoktur. Allah insana akıl vermiş. Kâinatı da önüne açmış. Çalışması için de teşvik etmiştir.

Onun peygamberi de; iki günü birbirine eşit olan aldanmıştır demiş. Âlimin mürekkebinin şehidin kanından üstün olduğunu belirtmiştir.

Allah'ın beğenmediği ve razı olmadığı husus, kendine şirk koşulmasıdır. Yani, O'ndan başka ilahın ve ilahların varlığını kabulü reddeder. Atomdan galaksilere kadar her şey O'nun emir ve izni ile ve bilgisi dâhilde hareket eder.

İslâm dininde, kâinatın sahibi olarak Allah'ı bildikten sonra her türlü ilmî çalışma ibadet telakki, edilmektedir.

Soru 31- Bencil Gen teorisi doğru mu? Evrimciler hayvanlardaki fedakârlığı açıklayamadıkları için ortaya attıkları bencil gen teorisini nasıl çürütebiliriz?

Cevap: Bu teorinin sağlam tarafı yok ki, neyini çürüteceksiniz. Her tarafı zaten çürük. Bu çuklluğu biz değil, onları kendileri ifade ediyorlar. Bu teori 1976 yılında ortaya atıldı. Yani bugünün görüşü değil. Tam kırk yıl önce dinsiz bir biyolog olan Dawkins tarafından ileriye sürülmüştür.

Şimdi bak bir yaratıcıyı kabul etmeyen evrimciler bencil gen teorisini şöyle tarif ediyorlar:

“Bu teori, evrimin temel biriminin, Darwin teorisinde olduğu gibi tür değil, gen olduğunu öne sürer. Bu teoriye göre insanlar da dâhil bütün canlılar, genler tarafından üretilip kopyalanan robotlardır. “

İşte onlar bencil gen teorilerini böyle tarif ediyorlar. Dikkat edilirse, 150 yıldır savundukları tür merkezli Darwin teorisinin geçersizliğini anladılar ki, bu bencil gen teorisini ileri sürüyorlar. Bu Darwin teorisinin geçersizliğinin kendi ağızlarından itirafıdır.

Onların ileriye sürdüğü bu teoriye göre bütün canlılar genler tarafından kontrol edilen robotlardır. Tâbi buna insan da dâhildir.

-Peki, bu genlerin aslı nedir? Genlerin temeli, karbon, hidrojen, oksijen ve azot atomları teşkil eder.

-Peki, bu atomların;

Şuuru var mı?

-Yok.

-Aklı var mı?

-Yok.

-İlmi var mı?

-yok.

-Hayatı var mı?

-Yok.

-Düşüncesi, muhakemesi var mı?

-Yok. Hâlbuki yapılan bütün işler, ilim, irade ve kudretin eseridir.

Yazıyı yazan eli görmeyen, yazıyı kalem yazdı sanırmış. İnsanı görmeyen kalem el tuttu sanırmış. Bunlar Allah'ın kudret elini göremedikleri için, meydana gelen biyolojik olayları O kudret eline değil, kalem gibi sebeplere veriyorlar.

Bu teori ortaya atıldığı andan itibaren taraftar bulmamış ve tozlu raflardaki yerini almıştır. Niçin taraftar bulmamıştır? Çünkü Darwinci

evrimciler, canlıların zamanla genetik yapısının değişerek daha başka canlıları hâsıl ettiğini ileri sürüyorlardı. Hâlbuki bu teori, genlerin bencil olduğunu, asla değişmediğini ve kendi yapısını sıkı sıkıya koruduğunu söylüyor. O bakımdan evrimciler arasında rağbet bulmamıştı.

Fakat şimdi güya yeni bir şeymiş gibi yeniden bir takım safsatalar da ilave ederek bilim diye ileriye sürüyorlar. Bunların bir hakikati olduğu için değil, gençleri bir yaratıcı düşüncesinden uzaklaştırmak ve imansız yapmak için bunu yapıyorlar.

**Soru 32- Mikro evrim 22 yıl süren uzun çalışmalar sonucu ispatlanmış-
tır. Ya makro evrim de uzun bir süre sonra ispatlanırsa? Eğer makro evrim
ispatlanırsa İslam'ın doğru olmadığını kabul etmek zorunda mı kalacağız?**

Cevap: Dinsizliğe dayalı bir düşüncenin kabulü için yalan ve aldatma başta olmak üzere her yola müracaat ediliyor. Yukarıdaki ifade tümüyle yalan ve aldatmaca. 22 yıl değil, 150 yıldan fazla evrimi ispat için çalışıyorlar. Şimdiye kadar tek fosil delili bulamadıkları halde, güya mikro evrimin ispatlandığı yalanını yayıyorlar.

Canlılarda görülen farklılaşma ve değişikliğe evrim diyorlar. Tekâmül, yani kemale erme manasındaki bu değişiklik her an zaten devam ediyor. Her hangi bir canlı, ister bitki, ister hayvan, isterse insan olsun, bir hücre olarak bu âleme gönderiliyor. Daha sonra iki, dört, sekiz şeklin- de bölünerek hücreler hem çoğalıyor ve hem de aralarında iş bölümü meydana getiriliyor. Bir kısmı kalbi verirken, diğer bir kısmı ciğerleri, böbrekleri, sinirleri, kemiği ve kanı vermek üzere farklılaştırılıyor. Böyle bir değişiklik teori değil kanundur.

Hem bu şekilde farklılaşma sadece canlı âlemde değil, cansız âlemde de meydana geliyor. Yerküre ve yıldızlar bu şeklini birden bire almamış. Belirli devrelerden geçmiş, yerküre güneşten ayrılarak buraya yerleştirilmiş, kabuk bağlayarak canlıların yaşayabileceği şekle dönüştürülmüştür. Gerek canlı âlemde ve gerekse cansız âlemde her an bu şekilde tedrici tekâmül

kanunu cereyan etmektedir. Şimdi bu değişikliklere evrim diyorlar.

Diğer taraftan, bir canlıdan bir başka canlının meydana gelmesine de evrim diyerek, doğrunun yanında yanlış da kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Varlıkların ilk yaratılışıyla ilgili bu tartışmalar kıyamete kadar devam edecektir. Çünkü ilk yaratılışı kimsenin tekrarlaması mümkün değildir. Ama şu andaki yaratılış da ilk yaratılıştan daha geri ve basit değildir. Şu anda Cenab-ı Hak nasıl atomdan galaksilere kadar her bir varlığı yaratıp idare ediyorsa, ilk varlıkları da öyle ilim, irade ve kudretiyle yaratmıştır.

Burada anlaşılmayan nokta, bu evrim meselesinin İslâmiyet’le niçin irtibatlandırıldığıdır. Evrim ister olsun ister olmasın, ister makro olsun isterse mikro, her şey Cenab-ı Hakk’ın emri, iradesi, ilmi ve kudretiyle meydana gelmektedir. Mikro veya makro evrim konusunda islamiyetin bildirdiği açık hükme ters bir durum varsa, bu durumda ayet veya hadiste konu teşbihle, yani benzetme ile açıklanmamış, doğrudan manası nazara verilmişse, mesela insanın topraktan yaratıldığının açık ve kesin ifadesi gibi, o zaman bilimin ileriye sürdüğü hususun doğru olmadığına hükmedilir.

Böyle hatalar maalesef geçmişte yapılmıştır. Özellikle ilk insanın yaratılış konusunda felsefecilerin ve ateistlerin düşünce ve görüşleri birer hakikat ve ispatlanmış kanun gibi takdim edilmiştir. Arkasından da bu konudaki ayet ve hadisler o batıl felsefelere göre yorumlanmaya çalışılmıştır. İlk yaratılış konusunda şimdiye kadar fen ve felsefeciler tarafından ileriye sürülen felsefi görüş ve düşüncelerin hiç birisinin hakikati ifade etmediği anlaşılmıştır.

Soru 33-Evrimi ispatlayan dünya üzerine yüzlerce fosil kalıntısı bulundu ve hala evrim reddedilmekte. Fakat dinler de somut delil bulunmadan bizden inanmamızı istiyor. Bunu nasıl açıklarsınız?

Cevap: Din senden Allah’a ve O’nun bildirdiklerine inanmanı istiyor. Somut delili ister bul ister bulma. Zaten dinin bildirdiğine böyle inanılır. Aksi halde şöyle bir durum ortaya çıkar. (Hâşâ) Allah’ın bildirdikleri belki doğru değildir. Bakalım ilim buna ne diyor?

Böyle bir beklenti içerisine giren bir kimse, Allah'ın sözüne değil, bir iki felsefecinin veya ateistin sözüne inanacak. Onların doğru kabul ettiğini doğru olarak alacak. Peki, sen ondan sonra neye inanacaksın? Ortaya inanılacak bir şey kalmıyor ki. İnanma konusunda sadece kendini aldatmış olursun hepsi o kadar. Böyle bir dînî inanç sana mübarek olsun.

İslamiyet'in doğruluğu veya yanlışlığı, bir iki ateistin varlıkların yaratılışıyla ilgili ileriye sürdüğü felsefî görüş ve düşüncesine göre şekillenecekse ve sen ona göre inanacaksan, sen işi daha baştan kaybetmişsin demektir. Böyle bir iman düşünülebilir mi? Böyle düşünen birisi zaten İslâmiyet'in içinde değil, kenarında geziyor demektir.

Bazı kimseler, İslâm dininin bildirdiği her şeyin doğruluğunu ilmen test etme, ilmen de doğruluğu ispatlanırsa ona inanma gibi bir beklenti içerisine giriyor. İslamiyet'in terim manası teslim olan demektir. Yani, Allah ve peygamber ne demiş ve bildirmişse doğru ve gerçek olduğunu kabul etmektir. Bunlar ispatlansa da ispatlanmasa da doğruluğuna inanmak, iman gereğidir. İslamiyet'in bildirdiği bir konu ilmen de ispatlanırsa kalbiniz de tatmin olur. Yoksa, ilmen ispatlandıktan sonra inanacağını ileri sürmek İslamiyet'e uygun değildir. Öyle bir inanma, dine değil ilime inanmadır. Böyle bir kimse inanma konusunda sadece kendisini aldatmış olur.

BÖLÜM IV

DNA, ADAPTASYON VE MUTASYON

Soru 1- Bilim adamlarının insanların ve hayvanların genlerini değiştirdiği, yapay DNA ürettikleri ileri sürülüyor. Bu da yaratılış açısından çelişki değil mi?

Cevap: Canlıların genlerinin değiştirilmeye çalışılması ve yapay DNA üretimi, yaratılış açısından bir çelişki değildir. Allah, kâinattaki varlıkların meydana gelişini ve onların hayatlarının devamını bir takım kanunlara bağlamıştır. O mevcut kanun ve prensipler, ilmî çalışmalarla ortaya çıkarılır. O kanunları arama çalışmaları, bir bakıma bizim sorduğumuz sorudur. Elde ettiğimiz sonuç da o sorunun cevabıdır. Mesela, *Kabak bitkisi üzerinde karpuz olur mu?* sorusunu soruyoruz. Alacağımız cevap, ya olumlu veya olumsuz olacaktır. Olumlu cevap almadıkça, sorunun sorulma şekli önemlidir. İşte bu tip bir çalışmada ne gibi soru ve sorular sorulacağı bilime uygun metotlarla tespit edilip yerine getirilir. Usulüne uygun olarak yapılacak bir çalışmada, kabak bitkisi üzerinde kavun, karpuz ve salatalığın yetiştigi görülmüştür.

Şimdi burada yaratılış düşüncesiyle çatışan nedir? Hiçbir şey. Siz kabak fidesi üzerine karpuz fidesini aşılar, gelişmesi için beklersiniz. Bu bir bakıma Allah'a sorduğumuz sorudur. Yani, Ya Rabbi, ben kabak üzerine karpuz aşılasam sen O'na nasıl bir şekil verirsin? Sorusudur. O da olumlu veya olumsuz cevabını verecektir.

O hücrelerin rızkını veren ve büyüten, onları şekillendiren, hayatlarını devam ettiren Allah'tır. Bu tip çalışmalara İslâm dinine ters değildir. Aksine, İslâmiyet, çalışmamızı, Allah'ın kâinata koyduğu kanunları ortaya çıkarıp onlardan faydalanmamızı emretmektedir.

Soru 2- Bir ağacın kanun ve programı olan İmam-ı Mübin çekirdekte DNA dizilişi şeklinde yazılabilir. Fakat ağacın geometrik şeklini belirleyen kitab-ı mübin çekirdekte nasıl bulunur?

Cevap: Yukarıdaki soruda, İmam-ı Mübin ile Kitab-ı Mübin birbirine karıştırılmış. İmam-ı Mübin'e Kader Defteri, Kitab-ı Mübin'e de, Kudret defteri denilebilir. Ağacın bütün şekil ve programı çekirdeğinde kayıtlıdır. Bu İmam-ı Mübin, ya da Kader Defteri olarak ifade edilebilir. Kitab-ı Mübin ise, o ağacın elementlerle vücut bulması, ağaç olarak yaratılmış olması halidir.

Bir başka misal; siz dokuyacağınız bir halının programını bilgisayara yüklersiniz. Bu halının İmam-ı Mübin'idir. Halıyı bu programa göre dokursunuz. Dokunmuş halı da Kitab-ı Mübin'e, yani Kudret Defteri'ne örnektir. Aynı şekilde bilgisayara yüklenmiş bir kitap İmam-ı Mübin'e, kitabın çıktısının alınması da Kitab-ı Mübin'e misaldir. Bir binanın planı onun İmam-ı Mübin'i, binanın inşaat malzemeleriyle yapılmış hali ise Kitab-ı Mübin'idir.

Biz bir asır önce bu şahadet âleminde yoktuk. Allah'ın (celle celâlehu) ilminde ve aynı zamanda İmam-ı Mübin'de, yani kader Defteri'nde kayıtlı idik. Bu asırda elementlerle bu şahadet âleminde yaratıldık. Kitab-ı Mübin'de, yani Kudret Defteri'nde yer aldık. Ama aynı zamanda İmam-ı Mübin'deki kaydımız da devam ediyor. Ölümle şahadet âleminde, yani Kitab-ı Mübin'den, yani Kudret Defteri'nden silineceğiz. Bu âlemdeki bütün işlerimiz ve davranışlarımız levhi mahfuzda kayıt ediliyor. Haşirde elbette bu defterler açılacak ve herkesin amelleri ortaya çıkacaktır.

Soru 3- Bütün insanların DNA'ları birbirinden farklı olduğundan bütün insanların simaları ve parmak izleri hepsinde değişik oluyor. Bu kadar fazla çeşitlilik nasıl sağlanıyor?

Cevap: İnsanların simalarında ve ellerindeki farklılık protein yapılarıyla ilgilidir. Yani, proteinlerdeki çeşitlilik bu farklılıkları ortaya çıkarır. Proteinleri RNA'lar, RNA'lar da DNA'lar tarafından meydana getirilir. Proteinler, yan yana dizilmiş yüzlerce amino asit moleküllerinden hasıl olur. En küçük protein en az 300 amino asitten teşekkül etmiştir. Amino asiti meydana getiren azot, hidrojen ve oksijen moleküllerinden bir tanesinin bile bağlantı yerinin değişmesi, ya da amino asitlerden birisinin sırasının değişmesi, yeni bir proteini verir.

Yapısında 288 amino asit bulunan ve 12 farklı amino asitten meydana gelen bir protein molekülünün 10^{300} izomeri vardır. Yani 12 amino asitten meydana gelebilecek 288 moleküllü protein sayısı, 10 rakamının önüne 300 tane sıfır konmakla ortaya çıkacak sayı kadardır. İşin daha önemli olan yönü ise, **bu kadar sayıda meydana gelebilecek proteinden sadece bir tanesi, o canlı için faydalıdır, diğerleri genelde zararlıdır.** Bu proteinden, o canlı için binlerce adet yapılacaktır. Her seferinde istenen proteinin meydana gelme ihtimali 10-300 de bir ihtimaldir. Böyle bir şey tesadüfen olabilir mi? Ya da DNA veya RNA moleküllerine verilebilir mi?

İşte bütün bunlar Allah'ın sonsuz engin ve zengin kudret, ilim ve iradesinin eseridir. Allah'ı kabul etmek istemeyenler, ilim, irade ve kudret eseri olan bu yapıları atomlara verip, onları; ilim, irade ve şuur sahibi yapıyorlar. Onlar bir olan Allah'ı kabul etmeyip, her bir atoma bir ilah kadar güç, kuvvet ve ilim vererek, atomlar sayısında ilahları kabule mecbur oluyorlar.

Böyle insanların basireti, yani kalp gözü kapanmış olduğu için hakikati görememektedirler. *Tuh onların akıllarına* demek gerekir.

İşte DNA'ları meydana getiren amino asitlerin dizilişlerinde bir atomun farklı yere bağlanması, yeni bir şifre demektir. Hatta

atomların komşuluk ilişkilerinin değişmesi, yani bir sonrakinin bir öne geçmesi, yeni bir şifre ve mana demektir. Böylece çok sayıda karakteri şifreleyebilecek genetik yapı meydana gelir.

Soru 4- Canlılardaki adaptasyon zamanında DNA'ya yeni bilgiler ekleniyor mu? Adaptasyonla DNA'ya yeni bilgi eklenmesi mikroskopta görülemez mi? Neden araştırmacılar farklı yorum yapıyor?

Cevap: Adaptasyon, çevreye uyum demektir. Bir canlının yaşadığı ortamdaki her çevre faktörüne karşı gösterdiği maksimum, minimum ve optimum (En uygun) olmak üzere üç değer vardır. Sıcaklık, ısı ve ışık gibi faktörler en başta gelen çevre faktörleridir. Mesela portakal ağacını ele alalım. Bunun sıcaklık bakımından en iyi geliştiği ve fazla meyve verdiği değer 25 derece, dayanabildiği en düşük sıcaklık eksi 20 derece, en yüksek sıcaklık da 70 derece olsun. Bu ağaç için optimum, yani en uygun değer 25, minimum değer eksi 25, maksimum değer de 70 derecedir.

Canlılar minimum ve maksimum değerleri barındıran çevre faktörlerinde yetiştirilecek olurlarsa, optimum değerde yetişenlere göre bir takım yapı farklılıkları kazanırlar. Portakal ağacını maksimum değere yakın yerde, yani 70 dereceye yakın bir çevrede yetiştirdiğimiz zaman, fazla sığağa dayanmak için yapraklar küçülecek ve tüylenecektir. Tâbi bu tüylenme ve yaprak küçüklüğü genetik yapısında varsa olacaktır. O zaman, sıcaklık bakımından optimum şartlarda yetişen portakal ağacı ile maksimum çevre şartlarında yetişen portakalın yapraklarında büyüklük ve tüylenme bakımından farklılık olacaktır. İşte kazanılan bu farklılıklar adaptasyondur.

Bu maksimum çevre şartlarındaki portakal yeni bir tür müdür? Siz, yaprak küçüklüğünü ve tüylülüğünü tür karakteri olarak alırsanız, buna yeni bir tür diyebilirsiniz. Ama bu bitki temel tip olarak yine portakaldır. Yani, adaptasyonla bir portakaldan mesela armut, ya da şeftali ağacı meydana gelmez. Çünkü genetik yapı buna müsaade etmez.

İnsanın bütün özelliklerini ihtiva eden genetik yapı, temelde nesiller

boyu aynı kalmakla birlikte, çevrenin fert üzerinde en az hayat boyu bazı kalıcı etkiler sağladığı da görülmektedir. Metil veya etil gruplarının değişimini sağlayan her etkinin, doğrudan veya dolaylı olarak ferdin hayatına tesir ettiği anlaşılmaktadır. Bunlar göz önüne alındığında, yenen gıdaların cinsi ve şekli kadar, haram ve helal olması da, insanın bünyesinde epigenetik yapıya tesir eden değişiklikleri sağlayabileceği anlaşıyor.

Epigenetik yapının önemi ve sonuçları

Epigenetik, bir organizmanın DNA baz sırasında herhangi bir değişim olmaksızın genlerinin ifadesinde ve dolayısıyla bu organizmanın veya hücrelerinin fenotipinde meydana gelen kalıtıma ait değişimleri ifade etmektedir. Epigenetik olaylarda organizmanın DNA'sının baz diziliminde herhangi bir değişim söz konusu değildir. Bunun yerine genetik olmayan bazı faktörler organizmanın genlerinin kendilerini farklı şekilde ifade etmelerini ve davranmalarını sağlarlar. Bunun sonucu olarak da organizmanın veya hücrenin fenotipinde (Dış görünüşünde) farklılıklar görülür.

Epigenetik değişimlerin temel iki kaynağı vardır. Bunlar:

1-DNA metilasyonları.

2-Histon modifikasyonları.

Her iki olay da DNA ve histonlardan meydana gelen kromatin ipliğinin yapısının teşekkülünde ve yeniden şekillenmesinde etkilidir. Dolayısıyla gen ifadesinin kontrolü bu iki temel olay aracılığı ile gerçekleştirilir.

DNA metilasyonu kromatin yapısının meydana gelmesinde ve yeniden şekillenmesinde histonların modifikasyonları ile birlikte temel bir faktördür. Histon modifikasyonları sonucu kromatin yapısındaki değişimler ise, hücrenin çok hücreli organizmanın hayatında gerekli olacak çok sayıda özelliği kazanmasını sağlar. DNA metilasyonu, gen transkripsiyonunun düzenlenmesinde önemli bir faktördür. Genlerin kendi yapılarını ifade edilemez duruma gelmelerine *Gen sessizleşmesi* adı verilmektedir.

Anormal DNA metilasyonlarının genlerin istenmedik şekilde sessizleşmesini sağladığını gösteren çok sayıda araştırma yapılmıştır. Promoter bölgelerinde yüksek seviyelerde 5-metilsitozin bulunduran, yani sitozinleri metillendirilmiş olan genler transkripsiyonal olarak sessizleşmiş genlerdir ve ifade edilemez durumdadırlar.

Bir organizmanın gelişimi süresince “morfojenler” olarak bilinen özel bir grup molekül epigenetik olarak kalıcı şekilde sessiz bir geni aktive edebilir veya aktif bir geni sessizleştirebilirler. Böylece hücreye bir hafıza kazandırırılar. Hücre hafızasının teşekkülünde çeşitli epigenetik yapı sistemleri rol oynamaktadır.

Çok hücreli organizmalarda epigenetik olaylar, farklılaşmanın bir sebebi olarak görölse de, bu organizmalar ürediklerinde epigenetik değişimler yeniden eski halini alır ve yavrulara aktarılmaz. Ancak epigenetik değişikliklerin nesiller boyu devam ettiğini gösteren bazı gözlem de vardır. Mesela mısırlarda görülen paramutasyon böyle irsi bir epigenetik değişimdir. Bu tip epigenetik değişimlerin bir kısmı nesiller boyu aktarılırken, bazıları bir süre sonra kaybolma eğilimi göstermektedir. Epigenetik değişimlerin, çevre etkilerine cevap olarak teşekkül ettiği söylenebilir.

Prokaryotlarda, bitki ve hayvanlarda bazı epigenetik değişim ve kalıtımın nesillere taşındığı bilinmektedir. Ancak, bu değişikliklerin tekrar eski haline dönmesi de mümkündür.

İnsanlarda görülen bazı anormallikler genomik imprinting sonucudur. Genomik imprinting memelilerde görülen ve anne ve babanın eşey hücrelerindeki özel gen bölgelerindeki genlerin farklı epigenetik özellikler taşımasından kaynaklanan bir durumdur. Genomik imprinting kaynaklı insan anormalliklerine en güzel örnek Angelman sendromu ve Prader-Willi sendromudur. Bu anormallikler, insanda genetik yapının iyileşmesine değil, bozulmasına doğru bir süreçtir.

Adaptasyonla DNA'ya yeni bilgi eklenmesi mikroskopta görülemez mi? Neden araştırmacılar farklı yorum yapıyor?

Konunun dışında olanlar, DNA'nın yapısında araştırma yapmayı, her halde elma bahçesinden elma toplamaya benzetiyorlar. Bir su damlasının binde biri büyüklüğünde bir sıvı düşünün. İşte bunun içinde araştırma yapma, DNA yapısında araştırma yapmaktan daha kolaydır. DNA şekli olarak gösterilen yapılar, tasavvur edilen DNA modelleridir. Yoksa DNA'nın yapısı, binlerce defa büyütmeyle görülebilen çok küçük bir materyalden ibarettir. DNA yapısındaki değişiklikler ve bir takım fonksiyonlar, deneme yanılma yoluyla ortaya konmaya çalışılır.

Alınan besinlerin, insanların davranışında etkili olduğu bilinmektedir

Özellikle kişinin haram yiyeceklerden kaçınmasına hem hadislerde ve hem de ayetlerde işaret edilmiştir. Kur'an'da temiz ve helal şeylerden yenmesine sıkça yer verilir.

...O peygamber onlara ma'rufu emreder, münkerden nehyeder, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılar...¹²¹.

Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helal şeylerden yiyin!...¹²².

Bir hadiste de; *Kişi ağzına haram bir lokma götürse, kırk gün duası kabul olunmaz* buyrulur¹²³.

Hadislerde yiyeceklerin anne karnındaki bebeklere tesir ettiğine dikkat çekilir¹²⁴.

Anne adaylarına armut yedirin ki; evladın güzel ahlaklı olmasını sağlasın. Armut yemek, kalbi kuvvetlendirir, mideyi temizler, kalbe sefa verir ve çocuğun cesur ve güzel olmasını sağlar¹²⁵.

¹²¹ A'raf Suresi, 157. ayet.

¹²² Bakara Suresi, 168. ayet.

¹²³ Sahih-i Buhari: 6/357.

¹²⁴ Velayet.com.31.10.2011.

¹²⁵ Kâfi 6.cilt S.357 sefer celi.

Bir başka hadiste de şöyle buyrulur: *Hamile kadınlara kondur yedirin zira kondur çocuğun anne karnındaki yemeği olacaktır ve sağlam yürekli ve çok sabırlı olmasını sağlar*¹²⁶.

Haram gıda ile beslenen vücudun ibadet etmeye istekli olmadığı, haram lokmanın 40 gün tesirini icra ettiği gibi hususlar, bu epigenetik değişikliklere birer işaret olarak algılanabilir.

Nitekim yenen besinlerin insanın davranışları üzerindeki etkili olduğu günümüzde doktorlar ve biyologlar tarafından da ileri sürülmektedir. Doktorlar anne adaylarına, bebeğin anne karnında sağlıklı gelişmesi ve o bebeğin dünya hayatında davranışlarına menfi yönde etki edecek beslenme ve hayat tarzlarından kaçınmalarını öğütlemektedirler. Mesela, annenin hamile iken çok kırmızı et yemesinin, bebek erkek ise, onun gelecekte sperm sayısını olumsuz yönde etkileyebileceği ifade edilmektedir¹²⁷.

Adaptasyon, canlının DNA yapısında değişiklik olmadan, genetik etki mekanizmalarının iç ve dış çevrenin tesiriyle istenen ve beklenen etkiyi gösterememeleri sonucu hâsıl olur. Bunlar bazen yavrulara da geçmektedir. Kanser gibi teşekküller de, hücre fonksiyonlarının genetik yapıya göre yönlendirilmesi sırasında, bir takım sebeplerden dolayı, farklı şifrelenmeden kaynaklanan bir adaptasyon şeklidir.

Tamamen ihtisas ehlini ilgilendiren konular

Aslında bu konular tamamen ihtisas ehlini alakadar eden çok hususi meselelerdir. Bu işin dışında olan kimselerin bu konuya ilgi duymaları, pozitivist ve materyalist düşünürlerin, insanın geçmişini bu tip değişikliklerle izah etmelerinden kaynaklanmaktadır. Ayrıca, nefis de, çevre şartlarının değişmesiyle insanın tesadüfen ve gelişigüzel diğer canlıların farklılaşmasıyla ortaya çıktığını gösteren bir yol bulmaya çalışıyor. Ta ki, Allah'ı (Celle celâlehu) devreden çıkarıp, O'nun emir ve yasaklarını tanımasın. Hâlbuki bir atomun hareketi dahi Allah'ın (Celle

¹²⁶ Hilyetü'l mutta kin.145.

¹²⁷ <http://www.pressturk.com>. 31.10.2011.

celâlehu) ilim, irade ve kudretinin haricinde değildir. Hiç mümkün müdür ki, mahlûkatın en şerefli olan insanın ortaya çıkışı, O'nun bilgisi haricinde olsun.

Allah'ı inkâr, ahrete gitmeye değil, Cennete girmeye manidir

Allah'ı (Celle celâlehu) yok saymakla O devreden çıkmaz. Bu güneşin varlığını inkâra benzer. Güneşin varlığını kabul etmeyip gözünü kapayan sadece kendisine gece yapar. Allah'ın (Celle celâlehu) varlığını ve ahreti kabul etmemek, ahrete gitmeye mani değildir. Sadece Cennete girmeye engeldir.

Soru 5- Craig Venter Enstitüsü'nden bilim adamlarının laboratuvar ortamında ürettikleri ilk yapay bakteri DNA'sı ve bunun mycoplasma türünden bir bakteri hücrelerine naklinin yoktan var etmeyle bir alakası var mı? Bunun İslam'da yeri nedir?

Cevap: Craig Venter, insandaki genetik dizilimi ortaya koyan ekibin başkanıdır. O, dizilimini değiştirdiği bir DNA'yı bir bakteriye enjekte etmiş, bakteride de bu dizilim hücre şeklinde sentezlenmiştir.

Aslında bu teknik yeni değildir. Serbest tabiatı, çok küçük yapıya sahip olan virüslerden bazıları asalaktır ve bakteri hücreleri içinde yaşayabilirler. Bakterilerde yaşayan virüslere faj adı verilir. Bir bakteri hücrelerine tutunan fajın, genetik yapısını teşkil eden tek dizimli DNA'sı bakteri hücrelerine geçer. Faj DNA'larının bakterinin içine girmesinden sonra bakteri biyosentez mekanizması, fajın çoğalmasının hizmetine girer ve bakterinin kendi kromozomu ve dolayısıyla DNA'sı imha edilir. Enfekte olan bakteri tarafından önce belli faj enzimleri üretilir, arkasından da faj DNA'ları ve fajların dolgu proteinleri sentez edilir. Genetik yapısı tamamlanan fajların etrafında faj örtüsü teşekkül eder. Böylece bakteri hücresi içerisinde çok sayıda faj, yani virüs teşekkül eder. Daha sonra bakteri çeperi yumuşatılarak bakteri patlatılır ve olgun fajlar serbest hale geçerler.

Serbest tabiatla cereyan eden bu olaydan, laboratuarda da faydalanılmakta, insülün gibi bazı maddelerin genetik yapıları bakteriye enjekte edilerek bu ürünün sentezi sağlanmakta idi. Anlaşılan o ki, bu gelinen noktada, mevcut virüsün DNA'sı yerine, DNA'nın bazı bölgelerindeki dizilimler değiştirilerek yeni dizilimli bir DNA elde ediliyor. Bu bir bakteriye enjekte edilince, bakterinin genetik yapısı imha edilerek bu yeni DNA sentezleniyor. Hâsıl olan bu DNA'lar etrafında faj örtüsü teşekkül edince bakteri hücresi parçalanarak içerisinden fajlar, yani virüsler ortaya çıkıyor. Böylece yeni genetik dizilimli virüsler elde edilmiş oluyor.

Bu yeni bir canlı yaratma değil, yeni bir canlıyı kopyalamadır. Craig Venter'in yaptığı bu çalışma, koyun kopyalama hadisesinin değişik bir şeklidir. Bunun bir değişik tarzı, kabak fidesi üzerine karpuz aşılayıp, tabanı kabak olan bitkiden karpuz elde etmedir. Kâinatta her şey Allah'ın ilim ve iradesi altındadır. Biz ilmî çalışmalarla O'nun kâinata koyduğu kanun ve prensiplerini açıklamaya ve anlamaya gayret ediyoruz.

Bu konunun bilim ve din açısından nasıl değerlendirebileceği soruluyor. Bu tip meselelerde bilimle İslâm dininin yaklaşımı farklı değildir. Bir başka ifade ile, İslâmiyet'le bilimin çatışması söz konusu değildir. Çünkü İslâm dini, kâinatın tamamını âdeti bir kitap gibi kabul eder. Yani, 114 elementten yazılmış kâinat kitabı. Her bahar sanki bu kitabın bir sayfası, asırlar o kitabın formları hükmündedir. İnsan da bu kitapta bir kelimedir. Bütün ilimlerin konusu, bu kâinat kitabıdır. Yani, taşıyla, toprağıyla, havasıyla ve suyuyla, bitkiler, hayvanlar ve insanlarıyla âlemi dolduran canlı ve cansız umum varlıkların yapısını, bağlı olduğu kanunları ortaya koyma görevi ilimlerindir.

İlimler bir bakıma bu kâinat kitabını tefsir etmekte, yani açıklamaktadır. Atomdan galaksilere kadar her bir cismin yapısında ve tâbi olduğu kanunlarda; yüksek ve derin bir ilmin, geniş bir kavrayışın, engin ve sonsuz bir düşüncenin, son derece hassas bir ölçü ve plânlamanın, gayet merhametli ve sanatlı yapılışın varlığı görülmektedir. İşte, Allah'ın eseri ve sanatı olan bu kâinat kitabı, O'nu tanıttırmaktadır.

Tarlaya buğdayı atan, onu sulayıp gübreleyen çiftçi; *O buğdayı ben bitiriyorum, ona hayatı ben veriyorum, hücrelerini geliştirip olgunlaştırıyorum* diyebilir mi? Dese ne kadar ahmakça davrandığı anlaşılır. O buğday tanesine hayatı veren, hücrelerin her türlü ihtiyacını gören Allah'tır.

İşte sun'î DNA'yı kopyalayan Craig Venter ekibinin da yaptığı, Prensip olarak, çiftçinin tarlaya buğday atarak, sulayıp, gübrelemesi gibidir. Canlının hayatını veren, hücrelerini yapan ve yaratan Allah'tır. Ne var ki, bunlarıki daha teknik ve daha hassas çalışmayı gerektiriyor.

İslâm dini çalışmayı, araştırmayı teşvik eder. İslâm kaynaklarında, bilimde ne kadar çok terakki edilse, yani varlıklar hakkında ne kadar geniş bilgi sahibi olursa, O'nun kâinattaki tasarrufunun, hikmet ve hâkimiyetinin bilinmesini sağlayacağı ve dolayısıyla Allah'ın o kadar daha iyi tanınmış olacağı vurgulanır.

İslâm dininin kabul etmediği ve şiddetle reddettiği, varlıkların teşekkülünün sebeplere ve tabiata veya şahıslara verilmesi, yani Allah'ın devreden çıkarılmasıdır.

Dünya imtihan dünyası olduğu için, her şey bir sebeple meydana gelmektedir. Bazıları bu kâinatta sebepler altında her şeyin Allah'ın ilim, irade ve kudretiyle olduğunu görür, bazıları da bir yaratıcıyı devreden çıkarıp, sebepleri gerçek fiil sahibi kabul eder, olayları tesadüfe ve tabiata verir.

Soru 6- DNA'ların her hücre bölünmesinde en az üç bölünme hatası yaptığı doğru mu?

Cevap: Bazılarının, DNA enzimlerinin her kopyada 3 hata yaptığını iddia etmesi, hücre fonksiyonunu ve DNA yapısını bilmediğini gösterir.

İnsanda ortalama yüz trilyon hücre vardır. Her bir hücrede bir saniye içerisinde üç bin değişik reaksiyon olmaktadır. Yani bir insanın vücudunda bir saniye içerisinde: $3000 \times \text{yüz trilyon} = 300 \text{ katrilyon}$ kadar hadise meydana gelmektedir.

İnsanda her hücrede 46 kromozom vardır. Bir kromozom iki kromatitiden, yani iki DNA'dan meydana gelmektedir. Dolayısıyla bir hücrede 92 adet DNA bulunmaktadır. Bir DNA'da üç hata olursa, 92 DNA'da: $92 \times 3 = 276$ hata olur. İnsanda ortalama yüz trilyon hücre olduğuna göre, bir insanda DNA'larda kopyalama hatası: $100 \text{ trilyon} \times 276 = 2.76 \text{ katrilyon}$ hata olur.

O cahilin iddia ettiği gibi, bir enzim üç hata yapıyor olsa idi, böyle soru soracak ne ağzı, ne de kafası bulunurdu. Belki de gözleri sırtında, ayakları karnında ve dişleri kolunda bir ucube olurdu.

İnsan yatıp-kalkıp, kendisine ikram edilen sağlıklı bu beden nimetine ve DNA enzimlerinde hiç hata yapmayan Yaratıcına şükretmeli, nankörlük etmemelidir. Haddini bilmeyip küfran ve alay edip, bu nimetleri hafife almaktan korkmalıdır. O enzimlerin evladı veya torunlarında gerçekten dediği gibi olup da, geri zekalı veya noksan azalı evlat veya torunu olmayacağından çok mu emindir?

İnsanın her an binlerce hücresi değişiyor ve yenileniyor. İnsan bu değişimlerin farkında bile değil.

Her şey, bizi çok seven ve her an bizim bütün ihtiyacımızı gören ve bizi bizden daha fazla düşünen sonsuz bir ilim, irade ve kudret sahibi tarafından en ince ayrıntılarına kadar hesaplanıyor ve zerre kadar hata ve yanlışlık yapılmıyor.

Akıllı insan, Allah'ın âlemdaki icraat ve tasarruflarını görmeye, anlamaya ve O'na şükreden bir muhatap olmaya çalışan insandır.

Soru 7- Fosil kemiğinin mitokondrial DNA'sı ile bulunan insana, maymuna, insan maymun arası canlı türüne ait olmasını yüzde yüz tespit etmek neden mümkün değildir? Neden aynı fosil kemiği ile bağlı iki farklı bilim adamı başka yorumlar yapmaktadır?

Cevap: Bu sorunun cevabını anlamak için isterseniz önce şöyle bir senaryo düşünelim: Mezarda bir çocuk var. Bunun kime ait olduğunu anla-

mak istiyoruz. Çocuğun DNA'sını tespit ettik. Fakat çocuğun, annesini, babasını, büyükanne ve büyük babasını bilmiyoruz. Kabul edin ki çocuğun cesedi, Antalya'da, annesinin mezarı Almanya'da, babasının mezarı Afrika'da, büyük annesinin mezarı Japonya'da, büyük babasının mezarı da Çin'de. Bu durumda çocuğun kime ait olduğunu tespit mümkün değildir.

İşte geçmişteki varlıklara ait dokümanlar, yani zaman zaman bulunan fosillerin akıbeti de böyledir. Elde edilen materyalin gerçekte kime ve kimlere ait olduğuna ait bir takım, farklı yorum ve değerlendirmeler olması normaldir. Hatta aynı şahıs, zamanla edindiği bilgiler ışığında, önceki yaptığı yorumun aksine değerlendirmeler de yapabilir. Bu ve benzeri çalışmalar, her an farklı kişiler tarafından farklı şekilde yorumlanacaktır. Bunlara fazla takılmamak gerekir. Çünkü insanlık her an çevresinde olup bitenleri ve geçmişte meydana gelmiş hadiseleri anlamak ve bilmek için kıyamete kadar farklı değerlendirmelerde bulunacaktır.

Soru 8- İnsan genomik DNA'sının %40'ının ters transkripsiyonla, yani retroviruslerde olduğu gibi, meydana geldiği belirtiliyor. Bu ne anlama geliyor?

Cevap: AIDS hastalığına sebep olan HIV virüsü gibi bazı virüslerde, revers transkriptaz enzimi ile RNA'dan DNA sentezlenmektedir. Normalde RNA'lar, DNA'dan sentezlendiği halde, burada DNA'dan RNA'ya genetik bilgi aktarımı tersine yapılmaktadır. Onun için bunlar retro olarak adlandırılırlar.

Böyle bir virüs bir hücreye yapışır ve genetik yapısını o hücreye aktarır. Hücre, virüsün kontrolüne girer ve kendi genetik yapısını değil, o virüsün genetik yapısını sentezler. Meydana gelen virüs DNA'ları etrafında kılıflar teşekkül ederek birden fazla virüs hücre içerisinde hasıl olur. Bu virüsler bir süre sonra hücre zarını yırtarak serbest kalırlar. Böylece bir virüsten birden fazla fert meydana gelmiş olur.

İnsan DNA'sının %40'nın retro virüslerde olduğu gibi, RNA'lardan meydana geldiğini iddia etmenin, ilimle bir ilgisi yoktur.

DNA çift sarmallı (zincirli), son derece hassas ve mükemmel bir genetik yapı olup, hangi canlıya ait ise, onunla ilgili genetik bilgiler bu DNA'da şifrelenmiştir. RNA ise, bu zincirlerden sadece birisini ihtiva etmektedir. Onlara göre çift zincirli genetik yapıya göre, tek zincirli genetik yapı daha basit olacağı için, önce tesadüfen onun meydana gelmiş olduğunu zannediyorlar ve ona göre yorum yapıyorlar. Kendilerine göre, güya ilim kisvesine büründürmek için %40 gibi bir rakamı teleffuz etmeyi de ihmal etmiyorlar.

Halbuki, her canlı grubunda olduğu gibi, insan da da genetik yapı, en mükemmel ve hassas şekliyle bir hücredeki genomlarda, sonsuz ilim, irade ve kuvvet sahibi tarafından toplanmıştır. İnsanın temelini teşkil eden bu tek hücre zigot olarak adlandırılır. Bu zigot bölünerek çoğalır. Her bölünmede, genetik yapı da aynen yeni hücrelere aktarılır. Yetişkin bir insanda ortalama yüz trilyon hücre vardır. Her hücredeki genetik yapı, sperm ve yumurta hücreleri hariç, birbirinin aynıdır ve 46 kromozomdan meydana gelmiştir. Bazı virüslerde bulunan bir enzime dayanarak, insandaki genetik yapıyı virüslerle eşleştirmek, bir yaratıcıyı inkar ideolojisinin ürünüdür. Bu en hafif tâbiriyle, inkar ideolojisine bilimsel bir kılıf giydirilmiş bir yalandır.

Soru 9-Kopyalamada ruh yok mudur? Bazıları, ilk kopyalanan koyun Dolly'nin DNA'sı ile annesinin DNA'sının aynı olduğunu, ikisinin de benzer hareketler yaptığını, dolayısıyla ikisinin tek ruhunun olduğunu ileri sürüyorlar. Bunda doğruluk payı nedir?

Cevap: Her canlının ruhu ayrıdır ve kendine hastır. Tek yumurta ikizlerinin bazı konularda zaman zaman benzer davranış gösterdikleri olur. Ama her birisinin ruhu ayrıdır. Koyundan meydana gelen kuzunun, koyunla aynı ruhu taşıdığını söylemek, cahilliğin ifadesidir.

Normal kuzu ile, kopyalama kuzu arasında biyolojik bakımdan sadece babadan gelen kromozomlar yerine, anne hücresindeki daha önce babadan gelen kromozomlar vardır. Kaldı ki, iki canlı arasında bütün

genetik yapı tıpa tıp aynı aynı olsa bile, ruhları ayrıdır. İki canlının ruhu kesinlikle aynı olamaz. İki farklı canlının ruhlarını bir kabul etmek saçmalaktır. Bunun bilimle ve mantıklı düşünce ile bir ilgisi olamaz.

Soru 10- Mitokondriyal DNA sadece anneden geçer. İlk kadın Hz. Havva olsaydı, tüm insanlarda bu genetik yapı aynı olmalıydı. Ama öyle değil. Değişti ise, o zaman bu mutasyon, yani evrim değil midir?

Cevap: Canlılarda genetik yapı, sadece birkaç kelimeden ibaret bir yazılım değildir. Bilindiği gibi, her bir gen binlerce baz ve enzimden meydana gelmektedir. Bu enzimlerin de temeli proteinlerdir. En basit, yani uzunluğu en kısa olan protein en az 300 aminoasit molekülünden meydana gelmektedir. Bir amino asit molekülü de, 4-5 hidrojen, iki karbon, bir azot ve bir oksijen atomundan hasil olur. Bu atomların birleşmeleri enerji bağlarıyla olmaktadır. İşte bir proteini meydan getiren yüzlerce amino asitin her birisindeki atom bağlarının bir tanesinin yerinin değişmesi veya amino asitin sıradaki yerinin değişmesi, yeni bir yazılım, yani farklı bir karakter demektir.

Siz her bir amino asit molekülünde en az on atomun kombinasyonunu düşünün. Buna bir de en az 300 amino asit molekülündeki atomların yerlerini ve amino asitlerin sıralanma ihtimallerini ilave edin. Karşınıza, rakamlarla ifade edemeyeceğiniz kadar muhtelif varyasyon ve ihtimal çıkacaktır.

Konunun bir diğer yönü ise, gerek Hz. Âdem babamızda ve gerekse Hz. Havva validemizdeki kromozomlar, kıyamete kadar gelecek insanların renk ve ırk karakterlerini ihtiva ediyordu. Genetik açılımla zaman içerisinde genetik yapıdaki resessif karakterler ortaya çıkmakta, yeni kombinasyonlarla farklı karakterler hâsıl olabilmektedir. Mesela sizin gözünüzün genetik yapısı, Hz. Âdem ve Hz. Havva'dan bu güne kadar gelen akrabalarınızın genetik yapısına sahiptir. Sizin göz karakteriniz, sizden önceki akrabalarınızın birisinin göz karakteri şeklinde olabileceği gibi, onlardan pek çoğunun göz karakterlerinin bir karışımına da sahip olabilir.

Burada gözden kaçırılmaması gereken husus, kombinasyonun ne olduğu ve mahiyetidir. Kombinasyon, muhtelif ihtimallerden birisinin veya bir kaçının seçilmesidir. Bunu varyasyon, yani değişiklik olarak da ifade etmek mümkündür. Kombinasyon veya varyasyonun mutasyonla karıştırılmaması gerekir. Mesela sizin anne ve babanızda, atalarından gelen ve her birisinde 20 göz karakteri var. Sizin göz karakteriniz, $20 \times 20 =$ ihtimalden birisi olacaktır. İşte bu seçim kombinasyon veya varyasyon olarak ifade edilebilir. Bu seçilimi yapan Allah'ın küllü iradesidir. Şayet sizin göz karakteriniz, anne ve babanızda mevcut karakterlerden birisinin kimyevi veya benzer bir sebeple değişimiyle ortaya çıkmışsa ve beklenen ihtimallerin dışında bir karakterse, o zaman o değişiklik mutasyon olarak adlandırılır.

Şimdi buradan hareketle Hz. Havva validemizdeki mitekondriyal DNA'nın yapısına bakalım. Onun kendisinin bizzat sahip olduğu, fenotipte kendisini gösteren bir göz karakteri vardır. Ama mitekondriyal DNA'da sadece bu göz karakteri yok. Kıyamete kadar gelecek bütün insanların göz karakterleri burada şifrelenmiş durumdadır. İşte onun evlatlarında, buradaki kombinasyonlar sonucunda pek çok farklı göz karakterleri Allah'ın iradesi ve ilmi ile ortaya çıkacaktır.

Canlılardaki genetik yapının temelini teşkil eden DNA moleküllerindeki bilgiler aklın kavrayamayacağı kadar geniştir. Bu konu ile uğraşan genetikçiler, buradaki bilginin zenginliği için şöyle bir benzetme yaparlar:

İnsanın DNA'sındaki bilgilerin tamamını tespit mümkün olsa ve bu bilgileri bir ansiklopedide toplamak istesiniz, bu ansiklopedilerin miktarının, buradan aya kadar 100 metre karelik bir alanı dolduracağını ifade etmektedirler.

Şimdi her bir canlıda bu engin ve zengin bir bilgiyi, mikroskopla binlerce defa büyütmeyle zor gördüğümüz bir alana, gayet ölçülü ve birbiriyle karıştırmayarak yerleştiren ve onu idare eden sonsuz ilim, kudret ve kuvvet sahibi bir yaratıcıyı görmezden gelip, işi tesadüfe, tabiata ve evrime havale etmek, bilimsel bir davranış değil, ateist ve ideolojik bir davranış ve düşünce tarzıdır.

Soru 11- Hafıza molekülleri olarak adlandırılan RNA ve DNA’da hayattaki bütün bilgi ve algıların moleküler düzeyde depo edildiği söyleniyor. Bu bilgi evrimin doğruluğunu göstermez mi? Canlılardaki içgüdü’nün, özellikle örümcek ve arı gibi canlıların muhteşem sanatlarını bu düşünce ışığında nasıl açıklarsınız?

Cevap: Canlıları yaratan Allah, her bir canlının genetik yapısını, genellikle, onun hücre çekirdeğindeki kromozomlarda yer alan genlerin de şifrelemiş ve depo etmiştir. İnsanda yaklaşık 100 trilyon hücre vardır. Her bir hücrede bu genetik yapı mevcuttur. Kromozomlardaki bu genlerin yapısı, baş harfleri alınarak isimlendirilen Dezoksi Ribo Nükleik Asitlerden (DNA moleküllerinden) meydana gelmiştir. Bunlar büyük moleküllerdir. Bunların yapılarını da; C, H, O ve N atomları teşkil eder. Canlıların bütün özellikleri burada kaydedilmiştir. Bunların açılımını bitkilerde, hayvanlarda ve insanlarda görüyoruz. Bir incir ağacının bütün programı işte bu genetik yapıda ve dolayısıyla çekirdeğinde kayıtlıdır. Onun açılımıyla incir ağacının bütün özellikleri ortaya çıkar.

DNA’lardaki bu bilgi kaydı, tıpkı bizim CD veya VDV gibi ortamlara bilgi kaydetmemize benzemektedir. Çok küçük bir alana binlerce sayfalık bilgi kaydedilebilir.

Her bir canlıda ve hatta her canlının her bir hücresinde bütün genetik özelliklerinin, C, H, O ve N gibi elementlerin üzerine kaydedilmiş olması, bize Allah’ın her şeye gücünün yettiğini, ilminin ve iradesinin her şeyi kuşattığını göstermesi bakımından önemlidir. Yeryüzündeki bütün bitkilerde, hayvanlarda ve insanlarda aynı kanunun geçerli olması, hepsinin yaratıcısının bir olduğuna ve hükmünün bütün kâinata geçtiğine en büyük bir delildir.

Bütün canlıların, bir yaratıcı olmadan, tesadüfen ve silsile halinde birbirinden meydana geldiğini ileri süren ve tamamen ateizme dayanan bilimsel bilgiyle hiçbir alakası olmayan evrim düşüncesiyle böyle genetik bilgilerin nasıl irtibatlandırıldığını anlamak mümkün değildir.

Daha kısa ve öz olarak şöyle söyleyeyim: Sizin elindeki bir CD veya VDV'lere kaydedilmiş bilgilerin, ilim, irade ve kudret sahibi bir ustası, yapanı ve kaydedeni yoksa, bu bilgi ve görüntülerin tesadüfen ve kendi kendine olduğunu kabul ediyorsanız, o zaman DNA'lardaki bilgilerin de bir ustasının olmadığını iddia edebilirsiniz. Böyle bir iddaya da inansa-nız inansanız sadece siz kendiniz inanabilirsiniz. Bir ilköğretim öğrenci-sine bile böyle bir saçmalığa inandırmanız mümkün değildir. Böyle bir safsatanın da bilimsel bilgiyle uzaktan yakından hiçbir alakası yoktur.

Arının sanatına ve yaptığı bala gelince, Allah o bilgileri arının dimağına programladığını "Arı Suresi"nde beyan ediyor. Tıpkı bizim, bir halının prog-ramını bilgisayara yükleyip, bir emir düğmesiyle binlerce hatta milyarlarca atomu bu işte kullanarak halıyı dokuduğumuz gibi, arı da kendisine bildirilen programa göre vazifesini yapıyor. Daha doğrusu, arı o işte çalıştırılıyor. Buna siz iç güdü ya da sevk-i ilahi diyebilirsiniz. Bilimsel bilgi de arının bu balı nasıl ve nereden yaptığını araştırır. Niçin ve bunu ona kimin yaptırdığının cevabını bilimsel bilgi veremez. Bunun cevabını, arıyı yapan ve yaratan verir.

Allah da Kur'an-ı Kerim'de bununla ilgili olarak şöyle buyuruyor:

Rabbin bal arısına: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çar-daklardan kendine evler (kovanlar) edin. Sonra meyvelerin her birinden ye ve Rabbinin sana kolaylaştırdığı yaylın yollarına gir, diye ilham etti. Onla-rın karınlarından renkleri çeşitli bir şerbet (bal) çıkar ki, onda insanlar için şifa vardır. Elbette bunda düşünen bir kavim için büyük bir ibretvardır¹²⁸.

Soru 12- Sıcak bölgelerdeki insanların erken ergenliğe ulaşması, ik-limin ve coğrafyanın DNA'ya etkisinden mi kaynaklanıyor?

Cevap: DNA'lar, canlının anne ve babasından aldığı genetik yapıların şifrelendiği moleküllerdir. Bunların yapısı öyle kolay kolay değişmez. Dolayısıyla ergenlik çağı, hormon salgılarıyla doğrudan ilgilidir.

¹²⁸ Nahl Suresi, 68-69. ayetler.

Belli bir fiziki olgunluğa erişen fertlerde, salgılanan cinsiyet hormonlarının yoğunluğuna bağlı olarak, erkek ve kadında davranış ve duygu farklılıkları gelişir. Bunların erken veya geç gelişmesi, çevrenin ısı değeri ile de ilgilidir. Her hangi bir ısıya bağlı olarak salınan enzimlerin, DNA'nın kontrolünde olup olmadığı tam olarak ortaya konmuş değildir. Isı değişimine bağlı olarak salınacak bir takım kimyevî maddelerin DNA'nın kontrolünde olsa da, bu genlerin plastide, yani belli aralıklarda salınım gösterme özelliğinden kaynaklanmış olabilir. Ancak, bu değişiklik türün kendi gen havuzu içinde kalır, türün sınırını aşmaz.

Bir kiraz ağacının düşünün. Havaaların soğuk gittiği yerde bu ağacın çiçek açma zamanı gecikir. Sıcak bölgede daha önce çiçeklenir. Hatta aynı yerdeki ağacın çiçeklenme zamanı, her sene havaaların sıcaklık durumuna göre ileriye veya geriye kayma gösterir.

İnsan da böyledir. Kuzey bölgelerden güneye göç eden bir ailenin fertlerinin ergenliğe ulaşması, gittiği bölgenin sıcaklığına bağlı olarak değişir.

Sonuç olarak, sıcaklık, bazı enzimlerin erken faaliyete geçmesine sebep olur. Enzim faaliyetleri de biyolojik olayların şekline ve süresine tesir eder. Ergenliğe ulaşma da böyle enzimlerin kontrolü altındadır. Onlar da sıcaklık değerleriyle ilgili olarak faaliyetlerini hızlandırırlar.

Soru 13- Göz rengindeki değişikliklerin tek nükleotid polimorfizminden (SNP) meydana geldiği ve bunların da evrime delil olduğu ileri sürülmektedir. Bu doğru mudur?

Cevap: Göz rengini hangi genlerin kontrol ettiği, deneme-yanılma yoluyla bulunmaya çalışılır. Bu genlerin son şeklini alıncaya kadar, geçmişten günümüze bir değişiklik geçirip geçirmediği, geçirdi ise, hangi basamakları aştığı konusunda görüş ileriye sürmek, bununla ilgili ilmî çalışma yapanların görevidir. Bu konunun dışında olanların, böyle bir çalışma hakkında fikir ileri sürmesi kadar abes bir şey olamaz. Her hangi bir konu üzerinde, gerek ilmî çalışmaların ve gerekse felsefî görüşlerin farklılık göstermesi, her zaman mümkündür.

Bizi ilgilendiren, sebebi ve kaynağı ne olursa olsun, görme ve göz rengi gibi hususların kendiliğinden olamayacağıdır. Ortada bir eser varsa, mutlaka bunun bir ustası olacaktır. Ortada bilimi, kudret ve iradeyi gerektiren bir şey varsa, mutlaka bir ilim, kudret ve irade sahibi olmalıdır. Böyle bir ilim sahibi de ancak Allah'tır.

Böyle bir yapının evrime delil olup olamayacağı soruluyor. Evrimden siz değişikliği anlıyorsanız, kâinattaki canlılar her an değişiyor. Baharda ağaçların çiçeklenmesi, çiçeğin yavaş yavaş meyveye dönüşmesi, kuzunun büyümesi, civcivin gelişmesi, çocuğun büyümesi gözümüz önündeki değişikliklerdir. Esas olan bu değişiklikleri Allah'ın yaptığını göz ardı etmemektir.

Şayet evrimden, bir canlıdan bir başkasının tesadüfen ve bir yaratıcı olmadan meydana geldiği iddia ediliyorsa, değil böyle bir canlı, bir atom dahi yeryüzünde yoktur. Bilim de böyle bir iddiayı doğrulayamaz. Ama bu felsefi bir düşünce tarzı olarak ileri sürebilir. Felsefede bir fikrin doğruluğu veya yanlışlığı iddia edilemez. Çünkü size göre doğru olan, bir başkasına göre yanlış olabilir. Onun için felsefede fikir önemlidir. Felsefi düşünce, bilimsel bilgiye, yani laboratuarda denenilen bilgiye değil, metafiziğe dayanır.

Soru 14- Canlıların gelişmişlik düzeyi ile kromozom sayıları arasında bir ilgi var mıdır? Şimdi her kromozomda karakterler olduğuna göre, kromozom sayısı ne kadar çok olursa, canlının o kadar gelişmiş olması gerekiyor mu?

Cevap: Canlıların genetik özelliklerinin hemen tamamına yakını kromozomlarda toplanmıştır. Kromozomlar DNA'lardan meydana gelir. Bu DNA'ların üzerinde de "gen" adı verilen belirli bölgelerde genetik yapı şifrelenmiştir. Kromozom sayıları $2n$ ile gösterilir. Bu, canlıdaki mevcut kromozomun yarısının anneden ve yarısının da babadan geldiğini ifade etmektedir

Canlıların gelişmişlik düzeyi ile kromozom sayıları arasında doğru bir ilgi yoktur. Çok ilkel kabul edilen bir canlıdaki kromozom sayısı bazen yüzün üzerinde olabildiği halde, yine aşağı yapıları bir canlının kro-

mozom sayısı 5-10 arasında bulunabiliyor. Kromozom sayıları ile canlılar arasında akrabalık bağlarını kurmak, ilmî yaklaşım değildir.

Evrinciler özellikle maymun-insan arasındaki kromozom sayısının birbirine yakınlığına dikkati çekerler. Bilindiği gibi insanın kromozom sayısı 46, maymununki ise 48'dir. Hâlbuki Kurtbağrı bitkisinin de kromozom sayısı da insandaki kadardır. Aynı şekilde Moli balığının da kromozom sayısı 46'dır. Diğer taraftan patatesin ve eriğin kromozom sayısı 48'dir. Patates ve erik, kromozom sayısı bakımından maymunla aynıdır.

Sonuç olarak, canlılar arasında kromozom sayılarına dayanarak akrabalık bağı kurmak mümkün değildir. Dolayısıyla varlıkların kromozom sayısı benzerliğini evrime delil göstermek bilimsel bilgiye değil, felsefî düşünce ve kanaate dayanmaktadır.

Bazı canlıların kromozom sayıları aşağıda gösterilmiştir.

Cins	Kromozom sayısı (2n)	Cins	Krom. sayısı (2n)	Cins	Kromozom sayısı (2n)
Solucan	2	Ayçiçeği	34	Keçi	60
Sinek	12	Kedi	38	İnek	60
Sirke sineği	8	Maymun	48	At	64
Pirinç	12	Buğday	42	Köpek	78
Çekirge	14	İnsan	46	Deniz Yıldızı	94
Soğan	16	Kurt Bağrı	46	At Kuyruğu	216
Güvercin	16	Molina Balığı	46	Eğrelti Otu	500
Mısır	20	Erik	48		
Domates	24	Patates	48		

Bazı cinslerin kromozom sayılarını gösteren tablo.

Soru 15- Adaptasyon nedir?

Cevap: Adaptasyon, canlının çevreye uyumudur. Canlı çevreye nasıl uyacaktır? Elbette bu uyum, kendisine verilmiş olan organ ve duygularla sınırlıdır. Mesela, bir canlı bataklıkta yaşıyor olsun. Onun genetik potansiyeli bu bataklığa göre planlanmıştır. Burada bulunmanın getireceği bir takım maksimum ve minimum şartlar olacaktır. O değişim şartlarının sınırlarında hayatta kalıp kalmamayı, bu canlının genetik potansiyeli-

li tayin edecektir. Değişen çevre şartlarına göre, bu canlının yapısında, o çevreye uyum bakımından meydana gelebilecek bütün değişiklikler adaptasyon olarak nitelendirilmektedir.

İşte bu değişikliklerin sınırı, o canlının yaratılışında Allah (Celle celâlehu) tarafından ona verilmiş olan yapılardır. Biz her bir canlının genetik potansiyel sınırının ne olduğunu fenotipiyle, yani onun dış görünüşüyle bilemeyiz. Bunu tayin için o canlıyı suni olarak o çevrenin maksimum ve minimum şartlarına tâbi tutarak hayat sınırlarını anlamaya çalışırız.

Mesela, balığın belli bir radyasyona tutulunca hangi değişikliklerin olabileceği, ezbere söylenemez. Daha doğrusu, öyle bir yaklaşım ilmi olmaz. Balığı alırsın ve istediğin dozda radyasyona tutarsın. Ondan sonra da sonucu yazarsın.

Son 50 yıldır sirke sineği üzerinde uzayda çokça radyasyon deneyleri yapıldı. Çünkü bu hayvan 21 gün gibi kısa sürede yumurtadan çıkıyor ve yaklaşık 20 günde yumurtlayacak hale geliyor. Dolayısıyla, tabii çevre şartlarında milyonlarca senede meydana gelebilecek değişiklikler, burada çok kısa sürede elde edilebilmektedir. Kromozomları da büyük olduğu için kromozom üzerindeki genetik değişiklikleri takip kolaydı.

Bu sirke sinekleri üzerinde yapılan radyasyon deneyleri sonucu yapısı bozulmuş, yani kanatları körelmiş, vücudu tüylenmiş fertler elde edildi. Ama bunlar yine sirke sineği idi. Hâlbuki başlangıçta, yeni canlıların meydana geleceği düşünülüyordu. Diğer taraftan, bu anormal yapıdaki sirke sinekleri normal üreme şartlarına bırakılınca, bunlardan yine normal fertler meydana geldi. Öyle düşünüldüğü gibi, genetik yapı değişerek başka canlıları vermemiştir.

Görünen o ki, Allah (Celle celâlehu) her bir türü, yaşayabileceği çevre şartlarına göre belli bir genetik potansiyelde yaratıyor. Ona tanıdığı değişim sınırları içinde o varlık bir takım şekil değişiklikleri gösterebiliyor. Bütün bunlar her an Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudretiyle oluyor ve şekilleniyor.

Bilimin görevi, bir yaratıcıyı inkâr değil, mevcut canlıların yapılarını en ince ayrıntılarına kadar tetkik etmek olmalıdır. Yoksa bir takım ideolojik ve felsefî düşünce ve hayal mahsulü şeyleri ilim adı altında takdim ederek, insanları gereksiz ve lüzumsuz şeylerle meşgul etmek, en azından bilim ahlakına yakışmaz.

Soru 16- Dr. Richard Lenski'nin bakterilerle yürüttüğü deneyde bakterilerin mutasyona uğrayıp glikoz yerine sitrat yemeye başlamalarından dolayı evrim geçirdikleri söylenebilir mi?

Cevap: Bakterilerin bazı genlerinin değişerek, farklı biyokimyevî ürünlere yol açması mutasyondur. Ama bu tip tek bir gene veya az sayıda gen gruplarına dayanan mutasyonlar evrime delil olamaz. Çünkü bütün yapının mahiyetini değiştirecek tarzda bir değişiklik yoktur. Bakteri yine bakteri olarak kalmaktadır. Bilindiği gibi, bir mutasyonun normal şartlarda meydana gelme ihtimali milyonda birdir. Bunlar genelde öldürücüdür. Bazen de geriye dönebilir.

Yüksek organizasyonlu canlılarda bu tip mutasyonlar hayatı tehdit etmeyecek kadar küçük olduğu takdirde (mesela birkaç parmağın bitişik olması gibi) önemsizdir, fakat bazen, orak hücreli anemi ve mongolizm gibi tek bir genin mutasyonu bile hayatî tehdit edici bozukluk ortaya çıkarabilir.

Sonuç itibariyle mutasyonların hiçbirisi evrim adına daha gelişmiş veya faydalı bir organ ortaya çıkarıcı önemde değildir.

Soru 17- Evrimciler 15'e yakın evrimi tetikleyen mekanizmadan bahsediyor ve mutasyonun evrim mekanizmaları arasında yüzdesi az olduğunu söylüyorlar. Neden diğer mekanizmalardan bahsetmiyor-sunuz da sırf mutasyon ve doğal seleksiyondan bahis ediyorsunuz?

Cevap: Evrimi savunanlar şimdiye kadar, evrimin esas tetikleyicisi delili olarak mutasyonları gösteriyorlardı. Onun için mutasyonlardan çok söz edilmiştir. Şimdi kararları değişti ise, o başka.

Aslında evrimi tetikleyen hadise, sizin bahsettiğiniz gibi 15 değil, belki yüzlerce. Ama bizim üzerinde durduğumuz bu tetikleyiciler değildir. İlmî çalışmalarla bu tetikleyicilerin sayısı her geçen gün artar. Çünkü bir ilmî problemi çözdünüz mü, altından çözülmesi gereken en az on-on beş mesele çıkıyor. Yani kâinattaki varlıklar tek düze yaratılmış değiller. Adeta üç boyutlu cisim gibi. Bir başka ifade ile, ilmî bir problemi çözdüğünüz zaman altından yüz metrelik ayrı bir derinlik çıkıyor. İğne ile kuyu kazar gibi, o yüz metrelik kuyu içinde nelerin nasıl şekillendiğini anlamaya çalışıyorsunuz. Her çözdüğünüz problem, altından başka meseleleri gündeme getiriyor. Bunun içindir ki, akademik çalışmalar genellikle yüzeysel değil derinliğinedir.

Mesela insanın dişini ele alalım. Dış görünüş itibarıyla küçük bir kemik parçasıdır. Ama o kemik parçası yüzlerce insanı profesör etmiştir. Kıyamete kadar daha yüzlerce, binlerce kişiyi bilim adamı yapacaktır. İnsanın derisi de öyledir. Hatta vücudundaki tüyler binlerce insanı profesör ettiği gibi, daha kıyamete kadar kimbilir kaç kişiyi daha âlim yapacaktır.

İşte bizim işaret etmek istediğimiz ve ısrarla üzerinde durduğumuz husus, evrimcilerle ters düştüğümüz nokta budur. Yani, baştan sona her bir canlının, hatta her bir varlığın mahiyetinde bulunan bu ilmin bir âlimi olmalıdır. Dış madem yüzlerce ve hatta binlerce insanı âlim etmektedir. Dışın gerek yapısı ve gerekse görevi ilimle tayin ve tespit edilmiştir. Bu yapıyı anlamak ve çözmek insanları âlim yapıyor. O halde bu ilmin bir yapıcısı, yani âlimi olmalıdır. O âlim, sonsuz ilim, kudret ve irade sahibi Allah'tır. Evrimciler ise, Allah'ı devreden çıkarıp her şeyi tesadüf ve tabiata veriyorlar.

Her olayın bir değil, pek çok tetikleyicisi vardır. Esas olan o tetiği kimin çektiğidir. Sözelimi elma ağacının meyve verebilmesi için pek çok tetikleyiciye ihtiyaç vardır. Her şeyden önce baharın gelmesi gerekir. Baharı kim getirecek? Belli oranda ısı, ışık ve besinlerin olmasına, onların hücreler taşınmasına, yaprak hücrelerinde fotosentez olayının cereyan etmesine ihtiyaç vardır. Tabii bunun için de; güneşin,

havanın ve suyun olması gerekir. İşte bütün bunlar ve daha sayamadıklarımız elmanın tetikleyicileridir. Bütün bu sebepleri bilim kendi metotları içerisinde inceler ortaya koyar. Bunun üzerindeki çalışmalar bitecek değildir. Bu araştırmalar kıyamete kadar devam edecektir. Burada bizi alakadar eden husus, bu tetikleyicinin kim olduğudur.

Bizim akciğerimiz, atmosferdeki havaya göre tanzim edilmiş. Güneşi semaya asan kim ise, gözümüzü de başımıza yerleştiren O'dur. Çünkü gözümüz güneşten faydalanacak şekilde programlanmıştır. Ağaçta meyveyi veren, bize mideyi yerleştirmiştir. Buradan anlıyoruz ki, bütün kâinatın tetikleyicisi, yaratıcısı, bakıcısı, idarecisi sonsuz rahmet, inayet ve merhamet sahibi, nihayetsiz ilim, kudret ve irade sahibi Allah'tır. Allah'ı kabul ettikten sonra kâinattaki bütün evrimler, devrimler ve değişikliklerin O'nun eseri olduğu görülecektir. O zaman her bir varlığın görevi, yapısı, en ince ayrıntılarına kadar bilim adamları tarafından araştırılıp ortaya konacaktır.

Şimdiki çatışma, bir yaratıcının kabulü veya reddi üzerinde döndüğü için bu kısır ve gereksiz tartışma, evrim mekanizmaları, ya da tetikleyicileri gibi, ehli ihtisasın dışındakileri hiç mi ama hiç ilgilendirmeyen bir sahada cereyan ediyor. Yoksa her biri çok derin ihtisası gerektiren bu konuların sıradan bir kimseyi ilgilendirmesinin sizce başka bir açıklaması var mıdır?

Bütün mesele, Allah'ı nazarlardan gizlemektir. Bir başka deyişle, dinsizliği kendine ideoloji edinmiş kimseler, bu batıl felsefelerini bilimsel bilgi adı altında gençliğe takdim ediyorlar. *Bunları bilim söylüyor. Bunlar bilimsel gerçeklerdir* diyorlar. Hâlbuki bilimin böyle bir şey söylediği falan yok. Onlar bilimi ideolojilerine alet ediyorlar. İşin mahiyetini tam kavrayamamış olanlar da, burada bir hakikat var zannıyla onların peşinden gidiyorlar.

Nasıl ki, pazardan herkes kendi beğendiği şeyleri ihtiyacı kadar alır. Bu da ilim pazarıdır. Buradan herkes kendi ihtiyacı olan şeyleri akıl dağarcı-

ğına alır ve onunla amel eder. Pazarda herkesin mandalin satmasını isteyemeyeceğimiz gibi, bilim pazarında da herkesin evrimciler gibi ateizm pazarlamasını beklememeliyiz. Onlar ateizmi pazarlarken bir kısmı da Allah'ı nazarlara vermektedir. Herkes istediğini alıp almamakta serbesttir.

Soru 18- Faydalı mutasyon var mıdır?

Cevap: Burada bir hususun hatırlanmasında fayda vardır. Canlıların eşeyli üremelerinde sperm ve yumurta hücresi rol oynar. Bu iki hücre birleşerek tek hücreli zigotu hâsıl eder. O da gelişerek çok hücreli canlıyı verir. Sperm ve yumurta hücreleri birleşmeden önce kromozom sayıları yarıya iner. Böylece kromozom sayısı yarıya inmiş iki hücre birleşince, o canlıya ait olan kromozom sayısı değişmemiş, sabit kalmış olur. Döllenmeden önce erkek ve dişi hücrelerde kromozom sayısının yarıya inmesi bir kanun şeklinde bitkilerde, hayvanlarda ve insanlarda aynı şekilde cereyan eder.

Mutasyon, canlının genetik yapısında meydana gelen değişikliklerdir. Bu değişiklik kromozomlarda olabilir, ya da genlerde olabilir. Kromozomlarda olan değişiklik de, ya kromozomun sayısında olur, ya da yapısında. Her canlının kromozom sayısı sabittir. Kromozom sayısının değişmesi, artma veya eksilme şeklinde olabilir. Sözgelimi, 40 kromozomu olan bir bitkide, üreme esnasında kromozomların uygun bölünmemesi veya uygun yere taşınamaması sebebiyle, bazı fertlerde bu sayı değişebilir. Mesela 41 veya 42, ya da 30 veya 38 olabilir. Böyle sayı değişikliğine sahip olan fertler sıhhatli bir hayata sahip olamazlar. Çoğu zaman bunların nesilleri devam etmez ve genelde bu tip değişiklikler canlıların anormalliğine ve ölümüne sebep olur.

Bir başka değişiklik de, kromozom sayısının tam katları veya yarı katları kadar artması şeklinde olabilir. 40 kromozomlu bir bitkinin üremesi esnasında çiçek tozu ve yumurta hücrelerinin teşkili esnasında kromozom sayısının yarıya inmesi gerekir. Çünkü erkek ferdi temsil eden polen ile yumurta hücresi birleşince kromozom sayısı 40 olarak sabit kalacaktır. Hücredeki kromozomların yarıya inmesi esnasında müdaha-

le edilerek bu yarıya inmeye mani olunabilir. Bu yarıya inme, yumurta hücresinde yapılabileceği gibi, sperm hücresinde de veya her ikisinde de yapılabilir. Bu durumda kromozom sayısı 40 yerine, 60 veya 80 olan fertler meydana gelir. Bu şekildeki kromozom artışı fertleri öldürmez. Bunların nesilleri de devam eder. İşte bu tip kromozom değişikliğine faydalı mutasyon adı verilir. Özellikle bitki ve hayvan ıslahında bu metottan faydalanılmaktadır. Mesela, kromozom sayısı iki katına veya dört katına çıkmış mısırlar, normal fertlere göre daha büyük koçanlı ve daha iri daneli olmaktadır. Aynı şekilde süt ve et verimini arttırmak için hayvanlar âleminde de benzer uygulamalar vardır.

Bunun haricindeki mutasyonlar, ister genlerde olsun, isterse kromozom yapısında veya sayısında olsun zararlı ve genelde öldürücüdürler.

Sonuç olarak, mutasyonların faydalı olanları, kromozom sayısının katları şeklinde artış gösterenlerdir. Bitki ve hayvan ıslahında iri yapılı meylerin elde edilmesinde, et ve süt veriminin artırılmasında bu metot kullanılmaktadır. Ancak, bunlardan yeni ve farklı bir canlı meydana gelmesi mümkün değildir. Mısırın kromozom sayısını iki kat arttırınca iri daneli ve büyük koçanlı mısır elde edilmekte, mısır yine mısır olarak kalmakta, iddia edildiği gibi, mısırdan fasulye meydana gelmemektedir.

Soru 19-Hangi amino asiti hangi bazın veya nükleotitin şifreleyeceğini belirleyen şey nedir?

Cevap: Hangi amino asiti hangi bazın veya nükleotitin şifreleyeceğini belirleyen ilahi iradedir. Kâinattaki bütün atomlar, o külli ve sonsuz ilim ve kudretin kanunlarına tâbidirler. Bütün varlıkların teşkili ve meydana gelmesi, atomların hareketi ve belirli bir yerde görev alması, o sonsuz kudretin ve sınırsız ilmin tayin ve tespit ettiği plan ve programlar çerçevesinde cereyan eder. Mesela, incir ağacının bütün plan ve programı, incir çekirdeğinin içine şifrelenmiştir. Aynı şekilde bütün bitkilerin programları çekirdek ve meyvelerinde, bütün hayvanların plan ve programları yumurtalarında ve spermelerinde programlanmıştır.

Genel manasıyla bu yapılar kromozomlarda ve dolayısıyla kromozomları teşkil eden DNA'larda şifrelenmiştir. Bir yaratıcıyı kabul etmeyenler, bu programı DNA'lara vermekte ve onları **Akıllı Moleküller** olarak adlandırmaktadırlar. Moleküller atomlardan meydana geliyor. Karbon, oksijen, hidrojen, azot ve fosfor gibi atomlarda hayat, akıl ve ilim yoktur. Bu cansız ve akılsız atomların bir araya gelerek molekül teşekkül ettikleri zaman akıllı ve ilim sahibi olmaları mümkün mü? Böyle bir safsata kabul edilebilir mi?

Bu konunun daha iyi anlaşılması için makinada dokuduğumuz halıyı misal alabiliriz. Üzeri muhtelif desenli 100 metre kare halıyı dokumak için önce onun plan ve programını hazırlayıp bilgisayara yüklüyoruz. Bu bir bakıma dokunacak halının kader defteridir. Yani halı, bizim hazırladığımız bu programa göre şekillenecek ve dokunacaktır. 100 metre kare halıyı dokumak için bilgisayarın düğmesine bir defa basmak, yani "Ol" demek kâfidir.

Halı ipliklerden, iplikler moleküllerden ve moleküller de atomlardan meydana gelmektedir. Halıdaki şekillerin yapısı, sayısı ve hangi büyüklükte dokunacağı, tamamen bizim programımız doğrultusunda olacaktır. Halı saatte bir metre kare dokunuyorsa, 100 metre kare halı yüz saatte dokunacaktır. Biz bir "Ol" komutuyla, o programda görev alacak milyarlarca atoma, hem de saatlerce sonra görev alacaklar da dâhil, hepsine emir verebiliyoruz.

İşte bunun gibi, sonsuz ilim, kudret ve irade sahibi Cenab-ı Hak da, her mevsimde olduğu gibi, bahar mevsiminde de yeryüzü halısını teşkil eden bütün varlıkları, atomlara verdiği emirle belirli programlar çerçevesinde dokutmaktadır.

Görüldüğü gibi, hangi amino asitin hangi bazı şifreleyeceği ve hangi şekilleri dokuyacağı, ilahi iradenin çizdiği plan ve programa göre olmaktadır. Kâinatta tek atom dahi, bu plan ve program haricinde hareket edemez.

Bilgisayardaki bir dosyaya, dışarıdan gelecek bir veya bir kaç karakter yüklüğündeki program harici bir virüs, o dosyayı çalışmaz hale getirebilir. İşte, kâinattaki her bir varlık da böyle bir dosya gibidir. Şayet bir atom dahi

kâinata başı boş olsa, her şey altüst olur, kâinat fabrikası çalışmaz hale gelir.

Soru 20- Koyu renkli ayların soğuk yere gitmesiyle renginin açık olduğu söyleniyor. Soğuk yerde rengi açık olan ayların yavruları da açık renkte doğuyorlarmış. Doğal seleksiyon altında canlılar değişiyor mu?

Cevap: Her bir türün kendi yaşama ortamı içinde çevre şartlarına uyumu söz konusudur. Her türün kendi içinde belirli bir “değişebilirlik katsayısı” vardır. Bu değişebilirlik katsayısının en yüksek değerini 1 olarak kabul edersek, bazı türlerde 0,01 gibi en düşük düzeyde olabileceği gibi, bazı türlerde de 0,9 gibi yüksek bir değerde olabilir.

İşte hiçbir tür bu değişebilirlik sınırını aşacak bir değişim ve varyasyon göstermemektedir. Çünkü her canlı hemen her gün çevrenin farklı uyaranlarıyla karşılaşmakta ve gelişmişlik derecesine göre bu uyaranlara bir cevap vermekte ve uyum göstermektedir. Ama buradaki “değişebilir ve esnek donanım” dediğimiz şey, sonsuz bir değişebilirlik özelliğine sahip olmadığı gibi, sadece o tür için geçerlidir. Yukarıda da ifade edildiği gibi, türlerin esneklik ve değişebilirlik özelliği birbirinin aynı değildir.

Kuzey kutupta yetişen ayları ekvatora getirildiği zaman, onların genetik yapılarında şayet varsa, yeni şartlara uyum sağlayacak genler faaliyete geçer. Bunun sonucunda vücut yapılarında ekvator şartlarına göre bir takım değişiklikler görülür. Ama, o değişiklikler sınırlı seviyededir. Bu canlıyı ayılıktan çıkararak aslan yapmaz.

Soru 21- Orak hücreli kansızlık (anemi) hastalığının sıtmaya dirençli olduğu belirtiliyor. Evrimciler bunu yararlı mutasyon olarak ileri sürüyorlar. Bu doğru mudur?

Cevap: Kansızlık veya anemi, bir kan hastalığıdır. Bu hastalığın sebebi, normal bir hemoglobin molekülündeki 574 amino asitten bir tanesinin yerini başka bir amino asitin almasıdır. Bu hastalıkta alyuvarlar görevini yapamamaktadır. Bu hastalık, alyuvarların fazla miktarda olan tahribi ve erimesi ile karakterizedir.

Bugün bilinen 25 kadar farklı **amino asit** vardır. Her bir proteinde belli sayıda amino asit bulunmaktadır. İnsan kanındaki alyuvarlar hücrelerinde **hemoglobin**, oksijen taşımakla vazifeli bir proteindir. Hemoglobinin beta zincirinde 574 adet amino asit bulunmaktadır. Bu sayının kesinlikle 574 olması icap eder. Şayet bu molekülde bir eksik veya bir fazla amino asit bulunsa, yani 573 veya 575 adet amino asit olsa, o proteinden istenilen vazife sağlanamaz.

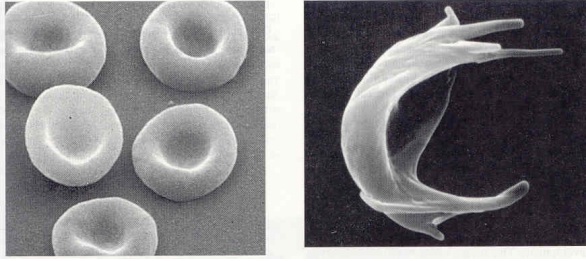
Ayrıca, 574 adet amino asitin her biri belli bir sırada bulunması lazımdır. Yani her bir amino asitin yeri bellidir. Mesela, hemoglobinin beta zincirinin altıncı sırasında **glutamat** diye adlandırılan amino asit bulunur. Glutamat yerine, bir diğer amino asit olan **valin** geçecek olsa, her şey alt üst olur.

İşte anemi hastalığında 574 amino asitin sadece bir tanesinin yerine başka bir amino asit geçmiş, neticede **orak hücreli kansızlık (anemi)** hastalığı ortaya çıkmıştır. Bu hastalık, kanla alakalı birçok problemleri de peşinden getirir.

Böyle kan hastalığına sebep olan bir mutasyonun faydalı addedilmesini anlamak mümkün değildir. Şayet bu hastalığın sıtmaya direnç sağladığı doğru ise, yine bu mutasyon faydalı kabul edilemez. Çünkü, anemiyi tedavi mümkün değildir. Ama sıtmadan, bilinen mücadele metodlarıyla korunmak mümkündür.

Evrimcilerin, böyle hastalığa sebep olan bir mutasyona yapışmaları ve ondan evrim için medet ummaları, onların evrim için ileriye sürdükleri tesadüf ve tabiat delillerinin artık işe yaramadığını ve onların bu noktada tükendiklerini ve bittiklerini göstermektedir.

Anemi hastalığı, evrimcilerin iddialarının aksine, yaratılıştaki inceliği, hassasiyeti, kâinatta hiçbir şeyin tesadüf ve gelişigüzel olmadığını, her şeyin son derece planlı ve programlı bir şekilde yürütüldüğünü göstermektedir.

İnsanda, kanda yer alan ana hücrelerden en önemlisi olan **alyuvarların** elektron mikroskobu altında çekilmiş resmi. Yuvarlak olanlar normal alyuvarlardır. Sağda yer alan hücre ise, **orak hücreli anemi (kansızlık)** hastalığında alyuvarın hilal şeklini alan durumudur.

Soru 22- Önceleri aşı yoktu. Peki, o zamanki insanlar hastalıklardan nasıl korunuyordu?

Cevap: Allah, vücudumuza, savunma mekanizmaları koymuştur. Vücuda giren bir yabancı cisim hemen “T” hücreleri adı verilen ve her an bütün bedeni gezip rastladığı yabancı cisimleri haber veren bir sistem vardır. Yabancı cismin varlığından haber alınınca hemen akyuvar hücreleri oraya sevk edilir. Mevcut akyuvar hücreleri yeterli gelmezse yenileri üretilir. Tabii, yenilerinin üretilmesi için belirli bir zamana ihtiyaç vardır. O süre içerisinde yabancı cisim de vücut içinde çoğalacağı için mücadele zorlaşır. Aşı ile yapılan, vücuda ölmüş yabancı cisim vermektir. Vücut, bu ölü cisme uygun savunma mekanizmalarını geliştirir. İleride o yabancı cismin canlıları vücuda girince, zaten yeterince o cismin yapısını yok edecek tarzda hazır olan akyuvarlar hemen onu imha eder.

Geçmişte insanlar tabiatla iç içe oldukları için, zaten her an vücutlarına yabancı madde az da olsa giriyordu. Vücut da ona uygun savunma mekanizmalarını geliştiriyordu. Yeterince savunma sistemi gelişmemiş olanlarda hayat sahnesinden çekiliyordu. Eskiden bir salgın hastalık geldi mi, bazen bir mahalleyi, hatta bir şehrin insanlarını alıp görüyordu. Şimdi öyle eskisi gibi seri ölümlere pek rastlanmamasında, bu tip alınan tedbirlerin de rolü vardır.

Soru 23-Tüp bebekle koyunu kopyalama arasındaki fark nedir?

Cevap: Normal şartlarda bir bebeğin teşekkülü için, anne rahminde annenin yumurta hücresi ile babanın sperminin birleşerek zigotu hâsıl etmesi gerekir. Annenin tüplerinde yumurta ile sperm birleşerek zigotu hâsıl eder. Tüpte döllemiş yumurta, yeni şekliyle zigot on gün süren bir yolculuktan sonra gelip rahime yerleşir, gelişerek Allah'ın (Celle celâlehu) izni ile bebeği verir.

Şayet normal şartlarda yumurta ile sperm birleşerek zigot hâsıl edemiyorsa, o zaman tüp bebek olayına müracaat edilir. Bunun için, anne rahminden alınan yumurta, babadan alınan sperm ile, anne rahminin sıcaklık ve besin şartlarını ihtiva eden bir tüpte bir araya getirilir. Böyle bir tüpteki sperm ile yumurta hücresi birleşerek tek hücreli zigotu hâsıl eder. Kısa bir süre sonra bu zigot, yumurtanın alındığı anne rahmine yerleştirilir ve bu zigotun normal gelişmesiyle yaklaşık 9 ay sonra bebek teşekkül eder.

Demek ki, tüp bebek olayı, normal şartlarda birleşemeyen sperm ve yumurta hücrelerinin anne rahmi dışında bir araya getirilerek zigot teşekkülünün sağlanması ve bu zigotun tekrar anne rahmine konulmasıyla normal zigot gelişiminin sağlanması olayıdır.

Burada insanın rolü, sadece olumsuz şartları ortadan kaldırarak, spermle yumurtayı bir araya getirmek ve sonra tekrar anne rahmine yerleştirmektir. Sperm ve yumurta hücrelerinin yaratılması ve zigotun teşekkülü, gelişip farklılaşması, organ ve dokuların teşekkülü, ruhun bedene gelmesi tamamen insanın irade ve kontrolünün haricinde olup, Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudretinin eseridir.

Kopyalama hadisesi, tüp bebek olayından az farklıdır. Bu ilk defa bir koyunda denenmiştir. Bilindiği gibi, canlılarda, yani hem bitkilerde, hem hayvanlarda ve hem de insanlarda, sperm ve yumurta hücrelerinin kromozom sayısı belli bir devrede yarıya iner. Böylece yumurta ile sperm birleşince ikisinin toplam kromozomu, normal hücrenin kromozomu kadar olur. Kromozomlar, genetik yapının esas olan DNA'ları, yani genleri ihtiva ederler.

Koyunun normal hücrelerinde kromozom sayısı 54, sperm ve yumurta hücrelerinde 27'dir. Kopyalamada, koyunun rahmindeki 27 kromozomlu yumurta hücresi dışarıya çıkarılır. Bu yumurta hücresinin 27 kromozomlu çekirdeği alınır. Bunun yerine, koyunun 54 kromozomlu normal hücresinin çekirdeği yerleştirilir. Artık bu yumurta hücresi, spermle birleşmeden kromozom sayısı 54 olmuştur. Bu 54 kromozomlu ve zigot adını alan hücre tekrar koyunun rahmine yerleştirilir ve normal gelişmeye bırakılır. Yumurta hücresi bölünme yeteneğinde olduğu için, spermle döllenmiş gibi gelişip farklılaşarak normal sürede kuzu verir.

Burada araştırmacının rolü, sadece yumurtanın çekirdeğini çıkarıp, onun yerine normal vücut hücresinin çekirdeğini koyarak bu hücreyi tekrar koyunun rahmine yerleştirmek olmuştur. Yumurta hücresinin ve normal hücrelerin yaratılması ve zigotun gelişip farklılaşması, organ ve dokuların teşekkülü, ruhun kuzunun bedenine gelmesi tamamen insanın irade ve kontrolünün haricinde olup, Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudretinin eseridir.

Soru 24- Zararlı mutasyonlar, maddenin İmam-ı Mümin ve Kitab-ı Mübin'den gelen nizamı ve şekli kabul etmemesinden mi kaynaklanıyor?

Cevap: Kâinatta hiçbir şey, bu İmam-ı Mübin'in haricinde değildir. Mutasyonun zararlısı da, zararsız da hepsi bu programa göre cereyan eder. Allah, bizim irademize bağlı olan her şeyi bir sebebe bağlamıştır. Mesela, Allah (Celle celâlehu) bize diyor ki;

Ey kullarım! Anne ve baba içkili veya uyuşturucu kullanmış halde bir araya gelirse, onlardan teşekkül edecek çocuğu engelli yaratırım.

Biz bu ikazı dikkate almayarak o fiili işler isek, Allah bizim ne yapacağımızı önceden bildiği için, İmam'ı Mübin'de bizim için *engelli* bir çocuğu kaydediyor. Zamanı gelince, İmam-ı Mübin'in düsturları ile elementlerden o *engelli* çocuk yaratılıyor. Böyle bir yaratılışa da, ya kromozom noksanlığı veya fazlalığı, ya da kromozom yapısı değişikliği gibi bir mutasyon sebep oluyor. Biz de bu *engelliliğin* teşekkülüne mutasyonları sebep gösteriyoruz.

Demek ki, her olay, meydana gelmeden önce, zamanı, şekli ve yapısıyla, kısacası bütün yönleriyle, İmam-ı Mübin'de kayıt edilmiştir. Âlemi şahadet dediğimiz bu görünen âlemde o varlıklar, İmam-ı Mübin'in düsturlarına göre yine Allah (Celle celâlehu) tarafından şekillendirilmektedirler.

İşte varlıkların bu görünen âlemde, elementlerle şekillenmiş haline de kitab-ı Mümin deniyor. İmam-ı Mübin Kader Defteri, Kitab-ı Mümin de Kudret Defteri olarak adlandırılır. Kitab-ı Mübin'i teşkil eden elementler, Kader Defteri'nin düsturlarına göre hareket etmektedirler.

Soru 25: Evrimciler faydalı mutasyonlara şu misalleri veriyorlar:

- 1) HIV virüsünün değişerek üremesi,
- 2)CCR5 genindeki mutasyon,
- 3) Klamidyalara büyük çoğunluğunun karanlıkta gayet iyi büyüyebilir hale gelmesi,
- 4) Domuz gribi virüsü H1N1'in geçirdiği mutasyon,
- 5) *Klebsiella aerogenes* bakterisinin mutasyonu,
- 6) *Lucilia cuprina* türü sineklerin zehire karşı dirençleri.

Evrincilerin iddia ettikleri yukarıdaki faydalı mutasyonlar ne kadar doğrudur?

Cevap: Mutasyon, canlıların genetik yapısında ani olarak meydana gelen ve kalıtımla yavrularına geçen değişikliklerdir. Mutasyon ya genlerde olur, ya kromozomlarda. Her canlının kromozom sayısı sabittir.

Yukarıdaki sorularda, canlıların genlerinde veya genler üzerine etkili olan enzimlerde görülen veya müdahale ile hâsıl olan değişikliklerdir. Bakteri ve virüs tarzındaki böyle tek hücreli organizmalara yapılacak müdahalelerle, onların yapısı, şekli, görevi ve hâsıl ettiği ürün çeşidi değiştirilebilir. Her bir canlıda bu değişimin sınırının ne olduğunu ilmî çalışmalar ortaya koyar.

Birinci soruda söz konusu edilen HIV virüsü, AIDS hastalığına sebep olan bir virüstdür. 1970'li yıllarda gündeme gelmiştir. Bu virüs, insandaki savunma sistemini tesirsiz hale getirerek devre dışı bırakmaktadır. HIV virüsüne maruz kalan bir vücut, bütün hastalıklara karşı savunmasız bir hale gelmektedir. Bilinen bir çaresi de yoktur.

İkinci soru da yine HIV virüsü ile ilgilidir. Bu virüs, insanda mikroplara ve yabancı cisimlere karşı savunmayı yapan akyuvarlar, yani beyaz kan hücreleri üzerinde bulunan CCR5 proteini, CCR5-Delta32 şeklinde değişikliğe uğradığı zaman o hücrede genellikle hastalık yapamamaktadır.

Üçüncü soruda yer alan Klamidya (*Chlamydia*) ise, cinsel yolla bulaşan, hem kadın hem de erkeklerde genital enfeksiyonlara sebep olan mikroorganizmalardır. Bunların normalde ışıklı ortamda gelişirken karanlık ortamda da gelişebildiği belirtilmektedir. Diğer sorularda da durum aynıdır. Hepsinde de mikroorganizmaların, bilinen yapı ve görevlerinde bazı değişiklikler gözlenmektedir. Bu değişikliklerin faydalı olduğu dile getirilmektedir.

Yaklaşık 30-35 yıldır bütün dünyada HIV virüsünün yapısını ve görevini anlamak ve onu tesirsiz hale getirmek için binlerce kişi laboratuvarlarda çalışmaktadır. Birinci soruda, bu virüsün karşılaştığı her ortamda muvaffak olduğu, her yeni şart ve duruma göre hareket ettiği, dolayısıyla bu farklı ortamlara ancak mutasyonla uyum sağlayabileceği iddia edilmektedir.

HIV virüsünün önüne hangi kimyevî barajı koysanız onu atlayıp geçiyor. O halda gerek bu HIV virüsünün ve gerekse benzer diğer virüs ve bakterilerin genetik yazılımı iyi okunarak, onların zararlı etkilerini durdurabilecek kimyevî barajların neler olabileceği ortaya konmalıdır. Yoksa burada tespit edilebilen bazı davranış ve görev değişikliklerini evrimin temeli almak, işin kolayı ve evrim ideolojisine sığınmak olur.

İsterseniz konuyu daha iyi ortaya koyabilmek için uzaya gönderilen araçları misal alabiliriz. Yapısını teşkil ettiğiniz uzay aracına bir ve bazan birden çok görev yüklüyorsunuz. Sözelimi, fotoğraf çekme, saatteki

hızı ayarlama, bir istasyona uğrama, bozulan ve arızalanan aletleri tamir etme, gerekirse onların yerine yenilerini devreye koyma gibi bir yazılım programıyla donatıyorsunuz. Mesela güneşten enerji alacak şekilde dizayn ettiğiniz bu sisteme, bu yapının arızalanması halinde akü sisteminin devreye girmesini öngörüyor ve programınızı ona göre yapıyorsunuz.

Bir takım arıza veya engeller sebebiyle güneş enerjisinin kullanımı devreden çıkacak olursa, akülü enerjide devreye girecektir. Gayet tabiidir ki, akülü çalışma sırasında bir takım farklı alet ve sistemler bu işte görev alacaktır. Sisteme atom enerjisi ile çalışmayı da programlamışsanız, akülü sistem devreden çıktığı zaman o yapı görevi üstlenecektir. Böylece en olumsuz şartlarda dahi sizin uzay aracınız görevini yapıp dönecektir. Şayet siz bu aracı sadece akülü sisteme göre dizayn etmişseniz, aküsü bitince görevi de bitecektir.

İşte Cenab-ı Hak her bir varlığı belirli bir gen potansiyelinde ve kapasitesinde yaratmıştır. Bu potansiyelin ne olduğu, sınırlarının nerede başlayıp nerede bittiği laboratuvar çalışmalarıyla ortaya konur. Mesela bu canlıların bir kısmı, uzay aracında olduğu gibi, sadece akü ile çalışacak şekilde programlanmışsa, yani, bir takım olumsuz şartlar karşısında hemen devreden çıkacak şekilde yaratılmışsa, o canlı basit bir kaç müdahale ile hayat sahnesinden çekilecektir.

Şayet o canlı, hayatını tehlikeye sokacak olumsuz şartlarla karşılaştığında, farklı sistem ve yapılar devreye girecek şekilde genetik yapıya kodlanmışsa, siz hangi engeli koysanız, hangi ilacı uygulasanız, bir müddet sonra o ortamda da, bir takım yeni yapı, şekil ve davranışlarıyla varlığını sürüdürecektir. Ta ki, genetik yapısında kendisine Allah tarafından verilen imkânların son sınırına varıncaya kadar.

İşte genetik yapısı farklı ortamlara göre dizayn edilmiş canlılar, öldürücü ilaç gibi olumsuz çevre şartlarında belirli ilaç dozlarına kadar dayanabilmekte, her doz artışında, yeni yapılar devreye girmekte, o canlı; tüylenme, kanatların ve ayakların küçülmesi, ya da kanat gibi bazı

yeni yapıların ortaya çıkması veya bazı ilaçlara karşı direncin artması gibi yapılar kazanabilmektedir.

Siz bunun adına ister faydalı mutasyon deyin, isterseniz değişme veya başkalaşma deyin. Şu bir hakikat ki, bu işler Cenab-ı Hakk'ın sonsuz ilim, irade ve kudretiyle, koyduğu ve çizdiği sınırlar dairesinde cereyan etmektedir.

Canlılara uygulanan ve onların farklı yapı ve davranış kazanmasına sebep olan olumsuz çevre şartları, o canlının dayanma sınırını aşacak tarzda olursa, o canlı hayat sahnesinden çekilmektedir. Canlılarda görülen böyle değişiklikler, iddia edildiği gibi, yeni ve farklı bir canlının başlangıcı ve temeli şimdiye kadar olmamıştır, bundan sonra da olması, bu genetik yapılar çerçevesinde düşünüldüğünde mümkün değildir.

Soru 26- “*Escherischia coli* deneyi evrime delildir” diyenlere nasıl cevap vermeliyiz?

Cevap: *Escherischia coli* tek hücreli bir canlıdır. 1960 yıllarda uzay araçları ile uzaya götürülüp atmosfer dışında uzun süre radyoasyon ışınlarına tâbi tutuldu. Deney öncesinde bunların atmosfer dışı şartlarda kısa süre değişeceği ve bunlardan yeni ve farklı canlıların teşekkül edeceği ileri sürülüyordu. Fakat öyle olmadı. O tek hücreli canlıda dikkate değer bir farklılaşma gözlenmedi.

Şimdi aynı şekilde 1988 yılında Richard Lenski tarafından başlatılan bir çalışma ile bu tek hücreli canlıda meydana gelebilecek değişiklikler laboratuvar şartlarında denemeye tâbi tutulmuştur.

E. coli bakterisi besinine bağlı olarak her 20 dakikada 1 nesil vermektedir. Deneyde bu bakterinin ortalama her 150 günde 1.000 nesil verdiği ifade edilmektedir. Nisan 2014'te ise 60.000'inci nesli verdiği belirtilmektedir.

İnsan neslinin 40-50 yılda bir değiştiği dikkate alınırsa, bu aslında çok hızlı ve büyük bir yenilenmedir.

Geçen bu 28 senelik süre içerisinde bu bakterilerin sitrat molekülünü kullanabilme yeteneği kazandıkları ileri sürülmektedir. Yani öncele-ri sitrat molekülünü besin olarak alamayan bu bakteriler, 60 bin nesil sonra beslenmelerinde böyle bir değişiklik söz konusu olmuştur.

Burada işin en ilgi çekici yönü, bu deneyi anlatan yazıda şöyle bir ifade dikkat çekmektedir:

“Aslında bazı diğer araştırmalarda, oksijenli ortamda sitratı sindire-bilen bazı E. coli bakteri soyları raporlanmıştır”¹²⁹.

Yani, Richard Lenski böyle bir çalışmaya başlamadan önce, bazı araş-tırcıların, *E. coli* bakterisinin sitrat molekülünü besin olarak kullandığını rapor ettikleri ifade ediliyor.

Böyle bir rapor olmasa bile, herhangi bir canlı çeşidinin, temel ge-netik yapısı değişmeden, farklı çevrelere uyum sağlayabilecek şekilde genetik potansiyele sahip olabileceği beklenen bir hadisedir. Mesela, portakalın genetik yapısında sınırlı bir iklim çevresinde yetiştirme yete-neği varken, elmaya daha geniş bir iklim sahasında yetiştirme kabiliyeti yaratılışından genetik yapısına potansiyel olarak konmuştur. Dolayısıyla sahilde yetişen elma ağacı ile 1800 metrede yetişen elma ağacı arasın-da, çevre şartlarına bağlı olarak, yaprak ve gövde yapısında bir takım farklılıkların olması beklenir. O farklılıklar bu ağacın çevreden kazandı-ğı yeni karakterler değildir. Ancak, sahile göre çevre farklılığı gösteren 1800 metrede, o elmna ağacına yaratılışından verilmiş olan ve o çevre şartlarına maruz kalınca ortaya çıkan karakterlerdir.

Portakal ağacı niçin 1800 metrede, o çevreye uygun karakter ka-zanarak yetiştiriyor da sadece sahil şartlarında yetiştiriyor? Çünkü Allah onun genetik yapısına o kabiliyeti koymamıştır.

Bu ağaç misallerinde olduğu gibi, Cenab-ı Hak her bir varlığın genetik yapısına hangi özellikleri koymuş ise, o canlı bulunduğu çevreye göre o

¹²⁹ <http://www.evrimagaci.org/makale/214>.

özelliklerini fenotip dediğimiz dış görünüşünde gösterir. Dolayısıyla, *E. coli* bakterisinde, ya da başka bakteri veya çok hücreli canlılarda zaman içerisinde bulunduğu çevre şartlarına bağlı olarak, genetik yapısının farklı özellikler göstereceği bilinen bir gerçektir. Bir canlının gen potansiyelindeki bir takım özellikleri zamanla fenotipinde gözlenince, bu varyasyon, ya değişiklikleri bütün canlıların birbirinden meydana geldiği şeklindeki batıl bir felsefi görüşe destek olarak ileri sürmek, ilmi değil, ideolojik bir davranıştır.

Mutasyonlar, canlılarda görülen anormalliklerdir

Canlılar eşeyli veya eşeysiz çoğalırken üreme hücreleri bölünür. Bu bölünmede genetik yapıyı teşkil eden kromozomlar da bölünür. Bu esnada çevre şartlarının olumsuz tesirleri ile bazen kromozomlarda kopmalar, parçalanmalar veya eşit olmayan ayrılmalar meydana gelir. Bu istenmeyen kopmalar veya bozulmalar genler de meydana gelebilir. Bu tip anormallikler meydana gelecek canlıda kalıcı olan bir takım organ noksanlıkları veya şekil bozuklukları hâsıl eder. Bu tip bozulmalar mutasyon olarak adlandırılır.

Şimdi bu *Escherischia coli* bakterisinin sitrat'ı besin olarak önce kullanmadığı halde sonradan kullanıyor olması bu tip bir mutasyona bağlanıyor. Mutasyonlar genelde mevcut sistemi bozucu bir takım anormalliklere sebep olurlar. Hâlbuki burada bir moleküllü besin olarak kullanma gibi bir düzenlilik söz konusudur.

Normal çalışan bir otomobilde, çevre etkilerinden dolayı arabanın sisteminde bir takım arızaların görülmesi, o arabaya yeni ve faydalı bir işleyiş kazandırmayacağı gibi, mutasyonlar da bir canlıda, o canlının lehine olan bir sistemi ona kazandıramaz.

Nitekim bu deneyle ilgili bir eleştiride bulunan ünlü Akıllı Tasarımcı Michael Behe de bu duruma işaret ediyor. Behe 2010 yılında yayınladığı makalesinde, yeni bir özellik evrimsel süreçte yaratılıyorsa bile, bu-

nun fonksiyon kaybettirici bir mutasyonun ürünü olması gerektiği dile getirilmektedir. Dolayısıyla evrimin aslında “yeni ve faal” bir malzeme meydana getirmedigine işaret edilmektedir.

Behe’nin, bu ve benzeri deneyleriyle, “Adaptif Evrimin Birinci Kuralı” adını verdiği ve her evrimsel gelişimin fonksiyon yitirici özellikte olması gerektiğini ileri sürdüğü bir kural geliştirdiği belirtilmektedir¹³⁰.

İnternette *E. coli* bakterisi ile ilgili bu yazıyı kaleme alanlar, bu felsefi görüşlerine itirazı bilim düşmanlığı olarak ifade ediyor ve şöyle diyorlar:

“Bazı bilim düşmanları, bu deneyin o kadar da önemli olmadığını, sonuçta bakterilerin kanatlanıp uçmaya başlamadığını, dolayısıyla evrimi değil sadece “adaptasyonu” gösterdiğini ileri sürmektedirler”¹³¹.

Herşeyden önce bir insan niye bilim düşmanı olsun? Mesela, hidrojen ve oksijen belirli şartlarda birleşince su meydana gelir. Karbon oksijenle birleşince karbon monoksit veya karbon dioksit teşekkül eder. Bunlar laboratuvarda gözlenmektedir. Yani, bunlar ilmî sonuçlardır. Bir kimse bu sonuçlara düşman olabilir mi? Karşı olunan ilmî sonuçlar değildir. Karşı olunan ateizme, yani dinsizliğe dayanan felsefi bir düşüncüenin, laboratuvarda ispatlanmış bilimsel bir bilgi gibi takdim edilmesinedir. Evrimi savunanlar, pozitivist felsefenin öngördüğü dinsizliğe bağlı düşüncelerini bilimsel bilgi kabul ediyorlar. Bu düşüncelerine itirazları, bilime itiraz şeklinde niteliyorlar. Aslında yukarıdaki itirazı yapanlar bilim taraftandır ve söyledikleri yüzde yüz ilmîdir ve doğrudur. Meydana gelen hadise sadece bir adaptasyondur. Bu adaptasyon da o canlının genetik yapısında potansiyel olarak mevcut olan bir özelliğin fenotipte kendisini göstermesidir. Şayet *E. coli* bakterisinin genetik potansiyelinde, farklı çevrelere uyum için bir takım farklılıklar var ise, onların da zamanla görüleceği beklenebilir. Yani, *E. coli* bakterisinde daha farklı ve başka değişiklikler de olabilir. O değişiklikler *E. coli* bakterisinden başka canlının meydana geleceğine delil olamaz. Çünkü her canlı grubunun genetik yapısı kendine hastır.

¹³⁰ <http://www.evrimagaci.org/makale/214>.

¹³¹ <http://www.evrimagaci.org/makale/214>.

Aslında kendilerini evrimci olarak ileri süren bu ateistler kendileri bilim düşmanıdır. Çünkü bilim bunların dinsizliğe dayalı felsefî görüşlerini desteklemediği için, bilimsel bilginin dışına çıkıyor ve ilmi düşüncüyü tenkit ediyorlar.

Tek hücreli bir canlıda 60 bin nesilde bir genin bile değişikliğe uğramamış olması, canlıların genetik yapısının kendine has olduğunu, kolay kolay değişikliğe uğramadığını göstermektedir.

Aslında *E. coli* bakterisi ile yapılan bu deney, öyle ileri sürüldüğü gibi, bir hücreli canlının değişerek iki hücreliyi, o da değişerek daha yüksek yapıyı, onlar da değişerek evrim soy ağacını meydana getiren bütün canlıları teşkil ettiği şeklindeki evrimci iddianın ilmî olmadığını ortaya koymuştur.

Tek hücrede bile binlerce nesilde herhangi bir değişiklik gözlenmezken, trilyonlarca hücreden meydana gelen bir canlının bütün o hücrelerindeki genetik yapının değişerek farklı bir canlıyı vermesi nasıl mümkün olacaktır?

Bu ve benzeri çalışmalardan ortaya çıkan şudur ki, her bir canlı çeşidi kendi genetik yapısına has olarak yaratılmıştır. Nesiller boyu o canlının temel genetik yapısı muhafaza edilmektedir.

Evrim görüşü yaratılışın karşısı değildir

Evrim kelimesi her türlü değişme, başkalaşma ve farklılaşma manalarında kullanıldığı gibi, bir canlıdan farklı ve tamamen değişik özellikte başka bir canlının meydana gelmesi manasında da kullanılmaktadır. İster bitki olsun, ister hayvan ve isterse insan olsun bütün canlıların yapıları her an değişmekte, farklılaşmakta ve başkalaşmaktadır. Kışın odun şeklinde görünüşe sahip elma ağacının, baharda yaprak ve çiçekleriyle değişmesi, son baharda da sararan yaprakları ve olgunlaşan meyveyle farklılaşması teori değil kanundur. Böyle değişme ve farklılaşma bütün canlılar âleminde her an meydana gelmektedir.

Genelde şöyle bir düşünce nazara verilmeye çalışılmaktadır: Bir şeyde evrim varsa o tesadüf ve tabiatın eseridir. Evrim yoksa o zaman yaratılışın eseridir. Hâlbuki evrim görüşü yaratılışın karşıtı veya alternatifidir. Varlıklar ister değişikliğe uğrasın, isterse uğramasın, yani ister evrim geçirsın, isterse evrim geçirmesin, onlarda meydana gelebilecek her değişme veya da değişmeme Allah'ın emri, iradesi ve kudretiyle olmaktadır. Atomdan galaksilere kadar her varlığın sahibi ve ustası, yaratıcısı Allah'tır.

Sonuç olarak, *Esheria coli* bakterisinin binlerce nesil sonra farklı besin yeme alışkanlığına sahip olması, evrimcilerin iddia ettiği gibi, bir canlı grubundan bir başka canlı grubunun meydana gelmesine delil olamaz. Böyle değişiklikler ve farklılaşmalar, canlıların genetik potansiyelinde olması beklenen ve bulunduğu çevreden farklı bir ortama maruz kalınca fenotipte kendisini belli eden adaptasyon olarak ifade edilen karakterlerdir. *Esheria coli* bakterisinde böyle bu sitratla beslenme gibi tek karakter değil, onlarca yeni karakterin meydana gelmesi, bu işin içinde olan bilim adamlarını şaşırtmaması gerekir. Çünkü belirli bir gen havuzu içerisinde bu tip genetik dalgalanmaların olması normaldir.

Bu tip değişiklikleri, sanki büyük ve yeni bir şey meydana geliyor-muş gibi takdim etme bilim ahlakına da uygun değildir. Çünkü böyle değişikliklerin her canlı grubunda az veya çok bulunabileceği ve zamanla fenotipte kendisini göstereceği beklenir.

BÖLÜM V

KENDİ KENDİNE OLMA VEYA TESADÜFEN, YA DA TABİAT ESERİ OLARAK MAYDANA GELME

Soru 1- Akıllı tasarım mı, evrimsel tasarım mı? İnternette; bu kâinatın akılsız bir tasarımın ürünü olduğu, insanın da eşref-i mahlûkat, yani en şerefli mahlûk değil, sefil mahlûk şeklinde ortaya çıktığı iddia ediliyor. Ne dersiniz?

Cevap: İnsanı bu şekilde değerlendirme, kâinata bakış açısından kaynaklanmaktadır.

Materyalist felsefe gözlüğü ile âleme bakış

İnkâr-ı Ulûhiyeti kendisine prensip edinmiş felsefe gözlüğü ile kâinata bakan kimse, her şeyi karmakarışık ve her tarafı karanlıklar içinde görür. Hiçbir şeyin hakikatine nüfuz edemez. Bu gözlükle dünyayı, buradan yeterince faydalanamadan gidenlerin çılgınlıkları, geride kalanların feryatlarıyla umumi bir matem yeri şeklinde görür. Ne geçmişe nüfuz edebilir ve ne de geleceği yorumlayabilir. Geçmişte gelecekte ona göre yok hükmündedir. Çünkü kendisinden önce ölenler yok olmuş çürüyüp gitmişlerdir. Kendisinin ve kendisinden sonra geleceklerin de istikbalde çürüyüp yok olacağını zanneder. Böylece bu iki kabir arasına sıkışmış, dünyanın en bedbaht ve en kederli mahlûku olarak dünyadan göçüp gider.

İman gözlüğü ile âleme bakış

İman gözlüğü ile kâinata bakan kimse, her tarafta hikmetli, gayeli ve planlı yaratılışların olduğunu görür. Yaratıcısının insanı çok sevdiği için, kâinatı kendi emrine verdiğini, kısa süreli dünya hayatında ebedî âlemi kazanma ve kaybetme gibi bir imtihana tâbi tutulduğunu bilir. Geçmiş ve gelecek onun için birer mezaristan değildir. Ufku her iki âleme uzanmıştır. Geçmişte Hz. Âdem babasını, gelecekte de Cennet bahçelerini seyreder.

Allah'ın emirlerini yapmak kaydıyla, dünyevî işlerinin de nafile ibadet olduğunu bildiğinden, hem dünyasını ve hem de ahretini ihya eder, güzelleştirir ve dünyanın en mutlu ve bahtiyar insanı olarak ebedî âleme göç eder.

İnsan eşref-i mahlûktur

Materyalist evrimci felsefeciler, insanın şerefli değil, sefil bir varlık olarak yaratıldığını iddia etmektedirler. Her konuda ihtisas önemlidir. Bir meseleyi en iyi, o işin uzmanı ve yapanı bilir. **Yapan bilir, bilen konuşur** Umumi bir düsturdur. Bilgisayar hakkında söz sahibi, onu yapan ve programlayandır.

Bir bina hakkında da bin doktorun görüşü değil, ehli ihtisas iki mühendisin raporu geçerlidir. Bir hasta hakkında ise, bin mühendisin teşhisi değil, iki doktorun raporu dikkate alınır. Niye? Çünkü onlar mesleklerinde ihtisas sahibidirler. İnsanın yaratılış gayesi, maksadı ve hedefleri ile ahiret hayatı hakkında söz sahibi ateist felsefeciler ve materyalist ve ateist biyologlar olamaz. İnsanın yaratılışı, mahiyeti ve geleceği hakkında da söz sahibi ancak ve ancak onu yaratan Allah'ın ve O'ndan bu konuda ders alan peygamberinin ve o peygamberin yolundan gidenlerindir. Çünkü onlar bu konuda ihtisas sahibidirler.

İnsan maddî ve manevî en güzel şekilde yaratılmıştır

Cenab-ı Hak bir ayette şöyle buyuruyor:

İncire, zeytine, Sina dağına ve şu emin beldeye yemin ederim ki, biz

*insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısına indirdik. Ancak iman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar için tükenmesi mümkün olmayan ecir vardır*¹³².

Allah'ı Teâlâ insanı ruh ve beden kabiliyetleri bakımından canlıların en mükemmeli kılmıştır. İnsan, kendi iradesi ile kaabiliyet ve istidatlarını ya doğru yolda, yani Allah'ın istediği şekilde kullanarak en yüksek manevî makama çıkacak, ya da aksi yönü tutarak manen canlıların en aşağı mertebesine inecektir.

Allah'ı unutmuş, hakikatin yolunu şaşırmış olanlar, insanı; *En sefil mahlûk* olarak ifade ederken, belki de ayette işaret edildiği şekilde, es-feli safilin tarafına giden insanı tarif etmektedirler.

Bilgisayarın değeri, insana muhatap olmasından ve insanın sorularına cevap vermesinden kaynaklanır. Yoksa bilgisayarı sadece maddî olarak değerlendirmek ve birkaç kg demir ve bakalit olarak görmek, bilgisayarı anlamamak demektir.

İşte insan da böyledir. Onu, ateist ve pozitivist düşünürlerin yaptığı gibi, sadece maddî olarak değerlendirmek; et, kemik, kan ve dokulardan meydana gelmiş bir varlık olarak ele almak, onun hakiki vazifesini ve değerini takdir edememektir.

İnsan, şu dünyaya bir memur ve misafir olarak gönderilmiştir. Çok ehemmiyetli istidat ona verilmiştir. Kaabiliyetine göre ona ehemmiyetli vazifeler yüklenmiştir.

İnsana verilen bütün acip cihazlar, bu dünya hayatı için değil, pek ehemmiyetli bir ebedî hayat için verilmiştir. Çünkü insan hayvana kıyas edildiği zaman görülüyor ki, insan, duygu ve cihaz yönünden hayvandan yüz derece fazladır. Ama dünya hayatından lezzet alma yönünden yüz derece aşağıya düşmektedir. Çünkü gördüğü her lezzetinde binler elem izi vardır. Geçmiş zamanın elemeleri ve gelecek zamanın korkuları onun

¹³² Tin Suresi, 1-8 ayetler.

zevklerini bozmakta ve her lezzetinde bir elem iz bırakmaktadır. Fakat hayvan öyle değildir, elemsiz bir lezzet alır, kedsiz bir zevk eder. Ne geçmiş zamanın elemi onu incitir, ne gelecek zamanın korkuları onu ürkütür. Rahatla yaşar, yatar, Hâlıkına şükreder¹³³.

İnsanın kıymet değeri, kendisine verilmiş olan; akıl, fikir ve hayal gibi manevî cihazlar ile Allah'ı tanınması ve O'nun bütün isimlerinin tecellilerine ayna olması ve bunların manalarını anlaması nispetindedir. İnsan, Allah'ın (Celle celâluhu) kendisine, başta iman olmak üzere verdiği bütün nimetlerle beraber, sevdiği ve muhabbet ettiği varlıklara da maddî ve manevî ikramlarını, inayetlerini ve ihsanlarını görüp takdir ve ibadetle mukabele ederek Allah'a (Celle celâluhu) muhatap ve O'nunla dost olur ve böylece manen insaniyetin en yüksek mertebesine çıkar.

Kusur insanın yaratılışında değil, ateistlerin düşüncelerindedir

Materyalist biyologlar ve pozitivist felsefeciler, insanın gelişigüzel tabiat olayları sonunda tesadüfen ortaya çıktığını ileri sürmekteler. Onlara göre insan mükemmel bir varlık değildir. Aşağı yapıllı canlılardan kalan bir takım işe yaramayan organları olan kusurlu bir varlıktır. Akıllarınca, insan şayet bir yaratıcının eseri olsa idi, böyle kusurlu değil, mükemmel olması gerekirdi.

Materyalist biyologlar, yaklaşık yüz yıl önce, insanda işe yaramayan ve dolayısıyla onun önceki atalarından kendisine miras kalan 150'e yakın organ sayıyorlardı. Kör barsak, epifiz, hipofiz bezleri ve kuyruk sokumu gibi yapılar, bu lüzumsuz organların başında geliyordu. Neyse ki, yapılan çalışmalarla bunların öyle lüzumsuz organlar olmadığı, bilakis insanın sıhhati için çok önemli görevlerinin bulunduğunu anlaşıldı da lüzumsuz organ listesinden çıkarıldılar¹³⁴.

Ancak, ateist düşünceyi kendilerine meslek edinmiş bazı materyalist

¹³³ Nursi, B.S. Sözler. Envar Neşriyat, İstanbul, 1996, s.323-329.

¹³⁴ Richard, M. Shattering the Myths of Darwinism. Terc. İ. Kapaklıkaya. Son Tartışmalar Işığında Darwinizm'in Mitleri. Gelenek Yayıncılık, İstanbul, 2003.

biyologlar, insanın var oluşunu, ateizme dayalı pozitivist felsefeyle açıklamayı sürdürüyorlar. İnsanda vazifesi tam bilinemeyen bazı yapıları lüzumsuz addediyorlar. İnsanda görülen bazı hastalıkları da kendi akıllarına sığdıramadıklarından, bunları, bir yaratıcının olmadığına ve insanın gelişigüzel ve daha aşağı yapılı varlıklardan ortaya çıktığına delil göstermeye çalışıyorlar. Bununla ilgili, internette yer alan iddialarından bazıları şöyle;

1-Çocukların, doğumdan itibaren ilk birkaç ay içinde gaz çıkaramaması,

2-Çocukların iç kulak ile ağız arasındaki östaki borusunun kısa oluşunun orta kulak rahatsızlığına sebep olması,

3-Çocuklarda, idrar kesesinin dışarıya bağlayan kanalın erişkinlere göre kısa olması sebebiyle idrar yolları hastalıklarının görülmesi,

4-Penisteki sünnet derisinin varlığı,

5-Anne sütünde D vitamininin olmaması,

6-İnsandaki diş çürüklüğü ve 20 yaş dişlerinin varlığı,

7-Kemik erimesi (Osteoporaz),

8-Yaşlılarda görülen prostat rahatsızlığı,

9-Kadınlarda görülen rahim ve meme kanserleri,

10-Omurga rahatsızlığı,

11-Bazı insanlarda kasık fıtığının görülmesi,

12-Yaratıcının, yaklaşık 400.000 bitki olmasına rağmen niye daha çok çeşitli meyve ve sebze sunmadığı ve domatesi, şeftaliyi, elmayı, portakalı niye yabani tarzda verdiği gibi ardı arkası kesilmeyen sorular.

Bu soruların özeti; insan başta olmak üzere, bütün varlıkların yaratılış hikmeti ve gayesinin ne olduğu ve niçin yaratıldığıdır.

Bu soruların cevabını bilimsel bilgi veremez. Yani, insanın niçin yaratıldığını, hastalıkların yaratılmasındaki hikmetlerin neler olduğu gibi soruların cevabını bilimsel bilgi, yani laboratuvar değil, semavî kaynaklar verir.

Ateist düşünürler, bu ve benzeri sorulara felsefî bir takım yorumlar getirip, cerbeze ile bunu da bilimsel bir bilgi gibi takdim ediyorlar. Onların yaptığı, fizik ötesine ait, kendi anlayış ve inanışlarına dayalı bir takım faraziye ve yorumlardır. Bilimsel bilgi değildir.

Burada kusur, insanın yaratılışında değil, Allah'ı (Celle celâluhu) bilmeyen, Peygamberleri tanımayan ve Allah'a dost olamayan ateist ve materyalist felsefeci ve evrimcilerin düşüncelerindedir.

Materyalist evrimciler başta insan, bütün varlıkların yaratılış itibarıyla kusurlu oluşunu, bunların planlı tasarımın eseri olmadığına delil gösteriyorlar.

Her bir canlı, programlanmış bir dosya gibidir

Bilgisayarda kayıtlı, sözelimi on bin sayfalık bir dosyanın karakteri milyonlara ulaşır. Program dışında bu dosyaya girecek herhangi bir karakter, yani virüs bazen bütün bir dosyanın çalışmasını bozabilir.

İşte kâinattaki her bir canlı varlık da adeta bir bilgisayar dosyası gibidir. Her bir canlıyı meydana getiren elementler o dosyanın karakterlerini andırır ve belirli bir plân ve programa göre çalışırlar. Her bir element Allah'ın (Celle celâluhu) ilim, irade ve kudreti dâhilinde hareket eder. Hiçbir element program dışı olamaz. Her hangi bir elementin program dışı bir hareketi bütün kâinatın dengesinin bozacaktır.

Bir element bile başıboş ve gayesiz olmazken, varlıkların en şerefli olan insanın ve insandaki organların lüzumsuz ve gayesiz olması düşünülebilir mi? Onun her bir organın bir ve belki pek çok gayesi ve hikmeti vardır. Bilim adamının görevi, ateist biyologlar gibi, görevi ve yapısı tam bilinmeyen bazı organların gereksiz ve gayesiz olduğuyla milleti lüzumsuz meşgul etmek

değil, bu organların yapı ve fonksiyonlarını tespit olmalıdır.

Ateist düşünürler, dünyanın tanzimine kendilerini memur görüyorlar

Ateist bilim adamlarına göre, bir yaratıcı varsa, bu ve benzer hastalık ve noksanlıklar olmamalıdır. *Kâinattaki eksiklik* görüşü olarak ileri sürülen bu düşünce yeni değildir. Bunun uzun bir geçmişi vardır. Bu görüşe göre, eğer yeryüzündeki varlıkları plânlayan bir tasarımcı varsa, o zaman her şeyi eksiksizce var etmesi gerekirdi. Hâlbuki bazı şeyler bu evrimcilerin düşündüğü gibi olmamaktadır. Bazı ateist düşünürler ile pozitivist felsefeciler tarafından savunulan bu konu zaman zaman gündeme getirilmekte ve inkârı ulûhiyet fikrine bilimsel bir kılıf uydurulmaya çalışılmaktadır¹³⁵.

Ateist düşünürler, kendilerini adeta dünyanın yapısı ve şeklini tanzime memur edilmiş birer mühendis gibi görmekte, kendi akıl ve mantıklarına uygun gelmeyen nizam ve düzenlemeyi gereksiz ve lüzumsuz addetmekteler. Bunlardan birisi çıkıyor;

-Dört yüz bin çeşit bitki olduğu halde, niçin dört yüz bin çeşit meyve yok? Diyor. Onun istediği kadar meyve olsa, bu defa dönüp; “Niçin dört yüz bin çeşit meyve var?” diye soracaktır. Nitekim o ateist düşünür bir başka sorusunu ileriye sürüyor ve diyor:

-Yaratıcı varsa, niçin meyveleri yabani olarak veriyor, ıslah edilmiş olarak yapmıyor? Meyveler istediği gibi olsa, sanki bir yaratıcıyı kabul edecek. O ilim adamına sormak lazım ki;

-Sen onları ıslah ederek “Bilim adamı” unvanını alıyorsun ya. Yaratıcı meyveleri ıslah edilmiş olarak verse, sen ne iş yapacaksın? Sen en küçük bahçende yaptığın bir düzenleme ve değişikliği kimseye sormadığın halde, Allah (Celle celâluhu) kâinatta neyi nasıl yapacağını sana mı soracak?

¹³⁵ Miller, K. R. Life’s Grand Design. Technology Review, Şubat/Mart, 1994, s.29-30.

Kâinat Allah'ın mülküdür. O mülkünde istediği gibi tasarruf eder. *Alah dilediğini yapar*¹³⁶.

Yukarıdaki soruların temelinde yatan, insan başta olmak üzere, kâinatın mükemmel değil, gelişigüzel ve kusurlu yapılmış olduğu iddiasıdır.

Burada önemli soru şudur:

—Kusursuzluğun ölçüsü nedir?

Bir varlığın veya âletin mükemmelliği, ya da noksanlığı, ne gaye için yapıldığına bağlıdır. Söz gelimi, buzdolabının yapılış gayesi bellidir. Buzdolabını yapan usta, onun ne için yapıldığını, hangi gayeye göre plânlandığını bilir ve bildirir. Siz şayet buzdolabının yapılış gayesini, çamaşır yıkamak olarak alır, ona göre bakarsanız buzdolabında pek çok yapılış hatası bulursunuz.

Ateist evrimcilere göre, ölünce çürüyerek yok olup gidecek ve bir daha dirilmeyecek olan insanın bütün arzu ve istekleri bu dünyada gerçekleşmelidir. Onlara göre insan hiç hasta olmamalı, hiçbir şeyi noksan bulunmamalıdır.

Hâlbuki bir öğrencinin ders çalışmada, imtihana girmede, yeme ve barınmada çektiği sıkıntı ve meşakkatleri dikkate alarak, eğitim hayatının onun için faydalı mı, yoksa faydasız mı olduğu değerlendirmesi, öğrencilik safhasında yapılamaz. Çünkü henüz hedefe ulaşamamış, çalışmanın meyvesini alma zamanı gelmemiştir. Eğitim hayatında çekilen bütün sıkıntılar, o meyve, yani diploma ve dolayısıyla o diplomanın sağladığı faydalardır.

Yaratıcı da, insanın bütün arzu ve isteklerini ahiret hayatına göre planladığını, insanın arzu ve isteklerini bu dünya hayatının tatmin edemeyeceğini bildirmektedir. Dolayısıyla bu dünyadaki yaşayışa göre insanın durumunu değerlendirmek yanlış olacaktır.

Çünkü ondaki istidat ve kaabiliyetler inkişaf edecek ve bunların sonuçları ahirette alınacaktır. Bu dünyada çekilen bir takım meşakkat, hastalık ve sıkıntılar belki o insanın ebedî hayatını kurtaracaktır.

¹³⁶ İbrahim Suresi, 27. ayet.

Bu bakımdan bir takım istidatların inkişafı ve gelişmesi, hastalık, açlık, zenginlik, fakirlik ve sabır gibi imtihanları gerekli kılmaktadır. Bütün bu imtihanların sonucu ahiret hayatında görülecektir.

Allah (Celle celâluhu), bir ayette dünya hayatının bir oyun ve eğlence yeri olduğunu hatırlatıyor:

*Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Muttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır*¹³⁷.

Yine bir başka ayette de dünya hayatının aldatıcı olduğu beyan edilir:

*Dünya hayatı, aldatıcı menfaatten başka bir şey değildir*¹³⁸.

*Artık her kim azgınlık etmiş ve dünya hayatını (ahirete) tercih etmiş ise, şüphesiz (o kimse için) varılacak olan yer ancak Cehennemdir*¹³⁹.

Demek ki, Allah'ın (Celle celâluhu) yanında, esas hayat ahiret hayatıdır. İnsandaki bütün duygular ahiret hayatını kazanmak için verilmiş ve ona göre programlanmıştır. Buranın imtihan yeri olduğu, imtihanın gereği olarak da burada hastalık ve musibetlerin bulunacağı belirtilmektedir.

*Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan sebebidir*¹⁴⁰.

*Her nefis ölümü tadacaktır. Hayır ve şerle deneyerek sizi imtihan edeceğiz*¹⁴¹.

*O ki, hanginizin ameli daha güzeldir diye sizi imtihan etmek için ölmü ve hayatı yarattı*¹⁴².

*And olsun ki, senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik. Arından boyun eğsinler diye onları darlık ve hastalıklara uğrattık*¹⁴³.

¹³⁷ En'âm Suresi, 32. ayet.

¹³⁸ Âl-i İmrân Suresi, 185. ayet.

¹³⁹ Nâziât Suresi, 37-39. ayetler.

¹⁴⁰ Enfâl Suresi, 28. ayet.

¹⁴¹ Enbiya Suresi, 35. ayet.

¹⁴² Mülk Suresi, 2. ayet.

¹⁴³ En'âm Suresi, 42. ayet.

Hem hastalandığım zaman da bana O şifâ verir¹⁴⁴.

Bir hadiste Peygamberimiz, en ziyade musibete ve meşakkate giriftar olanlar, insanların en iyisi ve en kâmilleri olduğunu beyan eder. Başta Hazreti Eyüp Aleyhisselâm, Enbiyalar, sonra evliyalar ve sonra muttaki müminler çektikleri hastalıklara halis birer ibadet ve Allah'ın (Celle celâluhu) bir hediyesi olarak bakmışlar, sabır içinde şükretmişler¹⁴⁵.

İnsandaki dış çürüklüğü ve prostat rahatsızlığı gibi hastalıklardan yakınanlar, şayet Allah'ı (Celle celâluhu) tanımıyor ve emirlerini yapmıyor ve peygamberi bilmiyorlarsa, onlarda öyle manevi bir hastalık var ki, onun dehşetinden yer ve gök titrer. O manevî hastalıkların yanında bu prostat ve bel ağrıları gibi maddî hastalıkların, sinek ısırığı kadar da acısı hissedilmez.

Akıllı insana düşen, Allah'ı ve ahireti unutmakla gelen o manevî hastalıktan endişe etmek ve ondan feryat etmek, sıhhat bulmanın yollarını aramaktır.

Soru 2- Aristo'nun; “Deniz salyongozları, midyelerin parçalanmasıyla kendiliğinden meydana gelmektedir.” Düşüncesi doğru mudur?

Cevap: Aristo, Milattan Önce 384-322 yıllarında yaşamıştır. Yani günümüzden 2300 yıl öncesi. O devirdeki bilim adamlarının biyoloji ve yaratılış hakkındaki görüşlerinin sadece tarihi bir değeri olabilir. Yoksa o bilgileri esas almak yanlış olur.

Kendiliğinden oluş fikri sadece Aristo zamanında kabul görmüş bir düşünce değildir. Günümüzde de bu düşünceyi savunanlar vardır. Kendiliğinden çorba bile olmuyor. Bir canlının kendiliğinden, yani kendi kendine teşekkülü nasıl mümkün olacaktır? Mevcut olmayan bir canlı yok iken, kendisini nasıl yapacaktır? Varlıklar içerisinde en akıllı, en şuurlu, irade ve güç sahibi insandır. İnsan kendi kendini yapabiliyor mu? Yani, siz anne karnında, yokluk âleminden varlık âlemine kendi gücünüz, ihtiyar ve iradenizle mi çıktınız?

¹⁴⁴ Şuarâ Suresi, 80. ayet.

¹⁴⁵ Nursi, B.S. Lem'alar. Sözler Yayınevi, İstanbul, 1976, s. 201.

Siz anne karnında iken, annenizin göğsünde sütü siz mi hazır ettiniz? Anne karnındaki bütün ihtiyaçlarınızı kendiniz mi temin ettiniz? Havayı, besinleri, kalbinizin çalışmasını, kanın deveranını kim ayarladı ve yaptı?

Bunları halen siz mi yapıyorsunuz, yoksa bunlar sizin irade ve ihtiyarınız haricinde mi oluyor? Bunları siz dünyada mevcut olduğunuz halde, akıl, irade ve şuurunuzla yapamazken, dünyada olamayan salyangozlar, yokluk âleminden varlık âlemine kendileri nasıl gelecek? Bunların kendiliğinden geldiğini kabul etmek, akıl ve mantıkla bağdaşır mı?

Bütün bunlara rağmen, akıl ve mantık harici bu kendiliğinden yaratılışı kabul etmenin tek mantıklı açıklaması olabilir. O da, bir yaratıcıyı kabul etmek istemeyenler, bu mantık harici düşüncüyü kabul ediyorlar. Bu kadar mantığı zorlayıp, mantık harici bir şeyi kabul edenlerle bir meseleyi mantık çerçevesi içerisinde konuşmak mümkün olur mu? Böylelerini bırakınız kendi âlemlerine. Siz, sizi yokluk âleminden varlık âlemine çıkaran, her an her ihtiyacınızı gören, hayatınız süresinde her türlü ihtiyacınızı en iyi şekilde yerine getiren Allah'a hamd ve şükrediniz. Siz de Allah'ı inkâr edenler safında olabilirsiniz. Bunun için de ne kadar Allah'a şükredilse azdır.

Soru 3- 'Atmaca' yırtıcı olarak 'avcılıkta' mükemmel bir kuştur, 'serçe' de yaradılış itibariyle 'uçuş' konusunda mükemmel bir kuştur. Ancak Mükemmel atmaca, mükemmel serçeyi avlayabilmektedir. Mükemmellik bunun neresindedir?

Cevap: Her varlık, kendisine biçilen rolde, verilen görevde, yaratılış bakımından en mükemmel ve güzel şekildedir. Her bir canlının ruh ve hissiyatı, bedeniyle tam bir uygunluk içerisinde. Farenin ruh ve hissiyatını uygun bir beden verildiği gibi, tavuğun ruh, his ve duyguları da bedenine tam bir uygunluk arz etmektedir. Bu mükemmelliği anlamak için, tersini düşünelim. Yani, tavuğun bedenini fareye ve farenin bedenine de tavuğa giydirelim. Kedi gelince farenin deliğe kaçması gerekir. Kendisindeki o tavuk bedeniyle bunu nasıl yapacak? Tavuğun ruh ve hissiyatı, gübrelikte eşinerek buğday tanesi bulup yemektir. Tavuk kendisindeki fare ağız ve bedeniyle

bunu yapabilir mi? Demek ki, tavuğun bedenine uygun bir ruh verilirken, farenin bedenine de tam uygun ruh ve hissiyat verilmiştir.

Aynı şekilde, tek hücreli bir organizma, o tek hücreli yapıya uygun en ince hassas duygu, his ve yapıyla, o tek hücrelilik içerisinde en mükemmel bir yapıya sahiptir.

Demek ki, her varlığın, bu dünya hayatından en iyi şekilde faydalanması için, bedenine uygun his ve duygularla en mükemmel şekilde donatıldığı görülmektedir. Bu mükemmellik kelebek için kelebeklikte, karasinek için de karasineliktedir. Kelebeğe tavuğun midesi takılsa, o mide kelebeğin kendisinden daha büyük ve hem de bak ne kadar acayip olur! İşte o zaman bu kelebeğin bedeninde mükemmellik değil, hikmetsizlik, gayesizlik, ölçsüzlük, intizamsızlık ve haksızlık vardır. Canlılar âleminde böyle bir hikmetsizliği gösterebilir misiniz? İşte hikmetli ve mükemmel yaratılış budur.

Nasıl ki, buzdolabı ile çamaşır makinesinin hangisinin mükemmel olduğu kıyas edilemezse, atmaca ile serçenin, hangisinin daha mükemmel olduğu kıyas edilemez. Her birisinin yaratılış gayesi ile donanımı ve his dünyası farklıdır. Her birisi kendi âleminde en mükemmel yapıya sahiptir.

Soru 4- Bir ateistle girdiğim diyalogda, gözdeki kör noktanın, yaratıcının tasarımının bir eksikliği olduğunu söyledi. İkna edemedim. İkna edici mantıklı bir sonuca ulaştırırsanız sevinirim.

Cevap: Her şeyden önce, yaratılışa inanan birisinin, Allah'ı inkâr edenini ikna gibi bir görevi yoktur. İnsan kendi nefsinin ikna etse yeter. Yaratılış konusunu kabul, bir iman meselesidir. İman da, ferдин cüz'i ihtiyarını sarf ettikten sonra Allah'ın ikram ettiği bir nurdur. Bu nurdan mahrum olan kimsenin gözüne mutlaka birçok kör nokta takılacak ve Allah'ı görmesine mani olacaktır.

Kur'an'da böyle kimseler için;

Onların gözleri vardır görmez, kulakları vardır işitmez, akli vardır anlamaz buyrulmaktadır. Dünya bir imtihan yeridir. Burada akla kapı açılır, ih-

tiyar elden alınmaz. Şahıs, Allah'ı kabul edip etmemekte serbest olmalıdır.

Allah ne yaratmışsa mutlaka o organın veya organizmanın bulunabileceği en güzel şekilde yaratmıştır. İnsanın bilgisi sınırlı olduğu için, organların yapısını her yönüyle ortaya koyamıyor. Önce lüzumsuz olarak nitelenen organların bir takım araştırmalardan sonra pek çok görevlerinin olduğu ortaya konuyor. Böyle onlarca misal vardır.

Gözdeki kör noktaya takılana sen sor ki, o anne karnında tek hücre halinde iken, ona işleyen bir kalp, çalışan bir akciğer, iştahlı bir mide, düşünen bir kafa ve gören gözü acaba laleler, ya da nergisler mi verdi? Yoksa bataklıkta kurbakalar mı taktı? Ya da annesi mi?

Kendi yaratılışına bakarak Allah'ı bulamayan ve inkâr eden bir kimse, gözdeki kör noktanın görevleri ortaya konsa Allah'ı tanıyacak ve bilecek mi? Hiç zannetmem. Kâinattaki bütün varlıklar Allah'ı gösterirken, o kendi zannınca Allah'ın bulunmadığına deliller aramaktadır.

Kâinatın tamamı hassas büyük bir makine, ya da bir bilgisayar gibidir. Bilgisayardaki dosyanız ne kadar büyük olursa olsun, programınız dışındaki küçük bir virüs, sizin o dosyanızı işlemez hale getirebilir. Yani, çalıştığınız dosyanın her noktası ve harfi kontrolünüz altında olmalıdır. İşte kâinatın tamamı da böyle Allah'ın bir dosyası gibidir. Bir karakter, yani bir harf veya atom dahi bu âlemde başıboş olamaz. Olsa, bütün varlıklar karma kırıksık hale gelir ve o kâinat dosyası çalışmaz.

İşte sen o kör noktaya bu açıdan bakabilirsin. O kör noktanın görevi olsun veya olmasın, o kör noktayı oraya yerleştiren, gözü yapan ve göze görme görevini veren Allah'tır. Onun ne gibi görevleri olduğunu ortaya koyma vazifesi de bilime aittir.

Soru 5- Bir hücre kendi kendine meydana gelebilir mi? Canlıların atası olarak kabul edilen Sitramatolit organizmalar kendi kendine meydana gelemez mi? Deniz suyunda hücrenin doğuşu ve ölümü nasıldır?

Cevap: Dünyada kendi kendine meydana gelmiş bir tek olay var mıdır? Böyle bir şey gösterilebilir mi? Yani, bir yaparı, bir ustası olmadan, kendi kendine bir şey hâsıl olabilir mi? İnsanlık tarihi şimdiye kadar böyle bir şeye şahit olmadı. Bir eser, bir madde varsa, mutlaka onun bir yaparı ve ustası vardır. Hal böyle iken, niçin bir hücrenin kendi kendine meydana geldiği iddia ediliyor? Bunun en basit ve kısa yoldan cevabı; canlıların temeli hücredir. Hücrenin kendiliğinden meydana geldiğini iddia ile, bütün canlıların bir yaratıcı olmadan kendi kendine teşekkül ettiği fikrini empoze etmek, böylece insanları bir Yaratıcının varlığı düşüncesinden uzaklaştırmaktır.

Peki, bunda başarılı olundu mu? Evet. Bu aslında bir yaratıcıyı yok sayan, O'nu inkâr eden felsefenin görüşüdür. Bu felsefe tarafından yaklaşık iki yüz yıldır varlıkların kendiliğinden, ya da tabiatın eseri olarak meydana geldiği iddia ediliyor. Ama bu inkârcı felsefe adına değil, bilim adına yapılıyor. Bilimin, varlıkların kendiliğinden meydana geldiğini ispat ettiği ileri sürülüyor. Halbûki bilim böyle bir şey ortaya koymuyor. Çünkü, iddia edilen meselenin akılla, mantıkla bir ilgisi yoktur. Bu felsefe tarafından hücre basit bir yapı olarak gösterilmektedir. Amaç, işin içinde olamayanların zihninde, basit şeylerin kendi kendine olabileceği düşüncesini meydana getirmektir. Basit de olsa hiçbir varlık, kendiliğinden teşekkül etmez. Kaldı ki hücre hem canlıdır ve hem de basit yapılı değildir.

Kısacası, bir organizmanın basit yapıda olması, onun kendi kendine meydana geldiğini göstermez. Böyle bir iddianın bilimsel hiçbir delili yoktur. Sadece pozitivist felsefeye dayalı bir düşüncedir.

Bir varlığın kendini oluşturabilmesi için, önce kendisi var olacak ki, kendisini yapabilsin. Olmayan bir varlık kendisini nasıl yapacak? Hem her bir varlık, ister basit yapı, isterse yüksek yapı olsun, teşekkül edebilmesi için; ilim, irade ve kudret sahibi birisine ihtiyaç vardır.

Bir Yaratıcı önce o varlığı yapmayı veya yaratmayı irade edecek, buna gücü ve ilmi yeterli olacak, ondan sonra onu yapabilir. Mesela, siz “Hücre” kelimesinin kendi kendine yazıldığını iddia edebilir misiniz? Ya da böyle bir görüş ileriye sürülse, onu kabul edebilir misiniz?

Böyle bir fikri, yani “Hücre” kelimesinin deftere kendi kendine yazıldığını, ilkokul birinci sınıfa giden bir çocuğa bile kabul ettiremezsiniz. Siz de vicdanen biliyorsunuz ki, bir harf bile kendi kendine deftere yazılmaz. Hal böyle iken, bir hücrenin kendi kendine meydana geldiğine nefsinizi nasıl ikna ediyorsunuz?

Sizin ayağınızda çorap var. Bu çorabın kendi kendine imal edildiğini kabul eder misiniz? Yani, bu çorap bir ustası ve yapanı olmadan kendiliğinden meydana gelebilir mi? Bırakın çorabın kendiliğinden meydana gelmesini, bu çorap sizin ayağınıza kendi kendine mi girip çıkıyor?

Böyle bir hurafeyi kabul etmenin ilimle, fenle, akıl ve mantıkla bir ilişkisi olabilir mi? Ve bu fikri kabul eden kimsenin akıllı ve sağlıklı düşündüğü iddia edilebilir mi?

Hem hücre öyle basit bir madde de değildir. İçerisinde adeta onlarca fabrika var gibidir. Enerji üreten elektrik santrelleri hükmünde mitokondriler, besinlerin teşekkülünde rol oynayan ribozomlar ve RNA’lar, genetik yapının aktarılmasında ve kontrolünde çok önemli roller yüklenmiş olan DNA’lar ve onlardan hasil olan kromozomlar, besin üretiminde güneş enerjisini kimyevi enerjiye çevirerek bir fabrika gibi iş gören kloroplastlar, besinlerin depo ve nakledildiği endoplazmik retikulumlar gibi onlarca organelin her birisi; sonsuz, ilim, irade ve kudret sahibi Allah’ın eseridir. Bunların her birisi kendi içerisinde ayrı bir âlemdir. Hücrenin yapısını ve içerisinde meydana gelen olayları inceleyerek profesör olmuş binlerce insan vardır. Bu inceleme kıyamete kadar da bitmeyecektir.

Demek ki hücrenin içerisinde bilimle iş yapılmış olması, bu işi yapan

bir âlimin varlığını gösterir. Bilimin sonsuz oluşu, âlimin ilminin de sonsuz olduğuna işaret etmektedir. Hücre içerisinde her şeyin son derece planlı ve programlı, düzgün ve ölçülü yapılmış olması, aynı zamanda o ilim sahibinin iradesinin ve kudretinin de sonsuz olduğuna delildir.

Şayet iddia edildiği gibi, bir hücre kendi kendine meydana geliyorsa, o zaman hücreyi araştırma ve incelemek için dev araştırma laboratuvarlarına ve orada çalışan binlerce bilim adamına gerek yok. En azından kendiliğinden meydana gelen hadiselerde, mantıklı ve ölçülü yapı ve fonksiyonlar beklenmez. Her şey bir kaos ve keşmekeş içerisinde olur. Halbûki hücre içerisindeki organeller, on bin, bazen yüz bin defa büyütülerek, oradaki planlı ve ölçülü hadiseler ve mantıklı ve işe yarar tarzdaki reaksiyonlar inceleniyor. Sonuçta her şeyin en mükemmel tarzda planlanıp yapıldığı ve idare edildiği görülüyor.

Bütün bunlar ortada iken, hücrenin kendi kendine olduğunu ileriye sürmek, en hafif tâbiri ile deli saçmasıdır ve bilimle, akılla ve mantıklı düşünce ile hiçbir ilgisi yoktur.

Deniz suyunda hücrenin doğumu ve ölümü diye bir şey yoktur. Sadece, 1900'lü yılların başında Rus bilim adamı Operin, hücrenin teşekkülünde bir yaratıcıyı devreden çıkarmak için, bazı tezler ileriye sürdü. Bunlardan birisi de, ilk hücrenin muhtemelen kendiliğinden denizde meydana gelmiş olması görüşüdür. Gerek şimdiki şartlarda, gerekse ilk atmosfer şartlarında olsun, deniz suyundan kendi kendine bir hücrenin meydana geldiğini göstermek şimdiye kadar mümkün olmamıştır. Bundan sonra da mümkün değildir. Çünkü, hiçbir şey kendiliğinden olmaz.

Bir yaratıcıyı kabul etmeyenler, yaratılışı Allah'a vermemek için, varlıkların kendi kendine meydana geldiği safsatasına ve batıl fikirlerine bilim kılıfı giydirip öyle takdim ediyorlar.

Allah isterse, deniza suyundan, isterse topraktan, isterse havadan tek hücre de yaratır, çok hücreli canlı varlık da yaratır.

Soru 6- Bir hücreli canlılar veya vücudumuzdaki hücreler lezzet alır mı?

Cevap: Canlılarda her an hareket ve faaliyet içindedirler. Besinlerin alınması, onların sindirilmesi ve nihayet dışarıya atılması, mutlaka bir hareketi ve faaliyeti gerektirir. Ayrıca, yeni hücrelerin ilavesiyle mevcut yapının büyüyüp gelişmesi de bir takım hareketlerin sonucudur.

Hareket ve faaliyetten lezzet alma duygusunu organ ve dokularda hissetmemiz mümkündür. Açlıktan dolayı midede meydana gelen sıkıntı ve ızdırabın yemekle giderilmesi, lezzet verir. Bu aynı zamanda hücrelerin ihtiyacının giderilmesinden gelen bir lezzettir. Çünkü açlık hissi bir bakıma hücrelerin ihtiyacından kaynaklanmaktadır.

Allah, başta insan olmak üzere, bütün canlıların yapılarını, çalışma ve hareket kanunlarına göre planlamıştır. Dolayısıyla bir varlığın veya organın hareket etmemesi veya çalışmaması, onun için en büyük sızıntıdır. Mesela, elin veya kolun kullanılmaması sıkıntı, kullanılması ise, sürur ve sevinç verir. Göz çalıştığı ve gördüğü zaman sevinç, görmediği ve çalışmadığı zaman da sıkıntılıdır. Kulak da, el de, dil de böyledir.

Boş ve tembel tembel oturan bir kimsenin sıkıntılı, çalışanın ise, hareketinden ve çalışmasından dolayı sürurlu olduğu gibi, organlar ve hücreler de çalıştığı zaman lezzet, çalışmadığı ve görev yapmadığı zaman da sıkıntı verir ve bir takım hastalıkların teşkiline sebep olurlar.

Soru 7- Biyolojik yapıların ve kâinatın tasarlanmış olduğunun ispatlanması, bunların Allah tarafından yaratıldığını gösterir mi?

Cevap: Bir eser varsa mutlaka bir ustası olacaktır. Hele bu eser planlı ve programlı, ölçülü ve intizamlı ise, ustasının gayet mahir ve her şeyi bilen ve planlayan birisi olduğunu gösterir. Mesela, sizin üzerinizdeki elbise, sizin vücudunuza göre, ölçülüp biçilmiş ve gayet intizamlı bir şekilde dikilmiş. Şimdi siz, üzerinizdeki bu elbisenin bir ustasının olmadığına, tesadüfen veya tabiatın eseri olarak ortaya çıktığına, bir ilkokul çocuğunu ikna edebilir misiniz?

Aklı başında olan herkes, böyle bir düşüncenin son derece saçma olduğunu söyleyecek ve bu teklife gülüp geçecektir. Üzerinizdeki elbisenin bir ustası olacak, fakat bedeninizin bir ustası olmayacak! Gözlüğünüzün bir yapanı mutlaka olacak. Fakat gözünüzün ustası olmayacak. Saatinizin ve telefonunuzun muhakkak bir yapanı olacak, ama kolunuzu ve kulağınızı yapan bulunmayacak! Onlar tesadüfen ve tabiatın eseri olarak, ya da kendiliğinden meydana gelecek, öyle mi?

Böyle bir düşünce size mantıklı ve akıllı bir davranış olarak geliyorsa, bu fikri kabul edebilirsiniz. Fakat vicdanının sesini dinleyen herkes, böyle bir fikrin bilimsel bir düşünce olmadığını, tamamen saçma ve hurafe olduğunu tasdik edecektir.

Bütün bu kâinattaki teşekkülleri Allah'a vermezseniz, kime vereceksiniz? Elmayı, armudu, koyunu, keçiyi, seni ve beni, sivrisinek veya kaplumbağa mı yaptı? Ya da güneş mi bizi akıllı ve şuurlu kıldı? Bütün varlıkları ya sonsuz ilim, irade kudret sahibi Allah'a vereceksiniz. Ya da, her bir atomu, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir ilah olarak alacaksınız. O zaman, bir ilâh'ı kabul etmeyip, atomlar sayısınca ilâhları kabul etmiş olacaksınız.

Bu iki şıktan birisini seçmekte serbestsiniz. İstedığınızı seçebilirsiniz.

Soru 8- Doğa dedikleri şey nedir?

Cevap: Nedir bu doğa veya tabiat? Aklı, ilmi, şuuru var mı? Görür ve işitir mi? Kudret ve iradesi var mı? Doğada icraat yapabilecek olanların bu sayılan sıfatlara sahip olması gerekir. Hem de her bir sıfat kendisinde sonsuz olarak bulunmalıdır. Çünkü yapılan iş ve icraatlar; sonsuz bir kudreti, sonsuz bir ilmi, sonsuz bir iradeyi ve sonsuz bir hayatı gerektirmektedir. Şayet sayılan bu hususlar doğada mevcut değilse, bu âlemde nasıl tasarruf ve icraat yapacaktır?

İnsanın şekli ve yapısı, her organın yerli yerine yerleştirilmesi ve çalıştırılması son derece hassas bir dikkat ve sonsuz bir ilim ve

kudreti gerektiriyor. Böyle bir ilim ve kudret olmasa, kemiğe gidecek elementler, göze, ya da beyne gidebilirdi. Anne karnında iken ağız ku- lağın yerinde, kulak burnun ucunda, göz avucun içinde, dişler ayağın altında yer alabilirdi.

Elma ağacında armut, ya da kiraz yaprağı bulunmadığı gibi, ceviz ağacında da şeftali yaprağı yer almaz. Bütün ağaç ve meyveleri, inek ve sinekleri kendi genetik özellikleri ile yaratıp idare eden sonsuz bir ilme, nihaysiz bir kudrete ve külli bir iradeye ihtiyaç vardır.

Biyoloji sahasında tabiat şöyle tarif edilir: Canlı ve cansız varlıkların tamamına tabiat veya doğa denir. Hava, su, güneş ve toprak gibi cansız- larda; ilim, irade ve kudret gibi sıfatlar bulunmadığına göre, bunu canlı- larda aramamız gerekir. Canlıları da; bitkiler, hayvanlar ve insanlar olarak üçe ayırıyoruz. Bunların içerisinde ilim ve kudret sahibi ancak insandır. Bu âlemde icraat yapsa yapsa insanın yapması gerekir. Hâlbuki insan da soruyor ki, bu evrendeki fiilleri kim yapıyor? Sözelimi, bu koyunu, keçiyi, ineği, sineği, bağları, bahçeleri, dağları kim yaratıyor? İnsanı bu şekilde yaratıp hayatını devam ettiren kimdir? Mevhum bir doğa tabirinin arka- sına sığınarak bu kâinatın yapısını açıklamak mümkün değildir.

Bu âlemde atomdan galaksilere, bakteriden insana kadar bütün varlıklarda tasarruf sahibi olan, yani onları yaratıp varlıklarını devam ettiren, sonsuz ilim, irade, kudret ve hayat sahibi olan Allah'tır. Her şey O'nun emir ve iradesi altında hareket eder, hayat bulur.

Evrendeki varlıklar on bin sayfalık bir bilgisayar dosyası gibi düşü- nülebilir. Bunun her satırı, her harfi ve hatta her noktası ayrı bir mana ifade eder. Siz bu on bin sayfalık dosyanızdan bir karakter, yani bir harf silseniz veya ekleseniz, kayıt edilip edilmeyeceği mutlaka size program tarafından sorulacaktır. Yani siz o programa, değişiklik yapmadan, yani programdan veya program yapıcısından habersiz her hangi bir karakteri gelişigüzel ekleyip çıkaramazsınız.

İşte evren de tıpkı böyle bir dosya gibidir. Atomdan galaksilere kadar her şey ilmi ilâhî'nin programında kayıtlıdır. Bir atom dahi O'nun bilgisi dışında hareket edemez. Bu dosyaya kader defteri de diyebilirsiniz.

Bilgisayar dosyanıza her saniye birkaç harf ekleyip, her seferinde farklı kaydetmeniz, elinizde temelde aynı ama küçük farklılıkları olan binlerce dosya meydana gelir. Bu dosyaların arka arkaya çıktılarını almanız, birbirinden bazı farklılıkları olan yüzlerce sayfa ortaya çıkacaktır.

İşte bütün canlılar her an kader defterindeki düsturlara göre hayat sayfasında, bu âlemde mevcut elementlerle, bu dosya sayfaları gibi, arka arkaya yazılıyor. İnsan da böyle. O da yaklaşık yüz trilyon hücreden ve her hücre de takriben yüz trilyon atomdan meydana geliyor. Aldığımız besinler ve teneffüs ettiğimiz hava ile ve bir hücrede bir saniyede meydana gelen üç bin değişik reaksiyonla biz her an hayat sayfasında yeniden yazıyoruz. Bu değişiklikleri geniş zaman aralıklarında kolayca fark edebiliriz. Her sene bir resim çektirsek, 25-30 sene sonra nasıl değişmiş olduğumuzu göreceğiz. İlk resimlerin bize ait olduğunda biz bile tereddüt ederiz.

İnsan kâinata birde şöyle baksa; Allah bu evreni bir ev şeklinde yarattı. Güneşi lamba, ayı gece lambası yaptı. Bu evin tavanının yıldızlarla süsledi. Zeminini bağ ve bahçelerle, çeşme ve pınarlarla donattı. Semadan su indirdi, yeryüzünü halı şeklinde çiçek ve böceklerle bezetti. Koyun, keçi ve ineklerle şenlendirdi. Bütün bu varlıkları kumandan, kendisine muhatap ve yeryüzünün en şerefli mahlûku insanı yarattı.

O zaman yeryüzündeki varlıkların incelenmesi ve araştırılması daha manalı ve manidar olur. Bu âlemdeki her bir varlığın, her bir noktanın lüzumsuz ve başıboş olamayacağı ve mutlaka bir gaye ve maksada göre Allah tarafından yaratılmış olduğu düşünülür. Böyle bir düşünce, araştırma ve incelemeye şevk ve gayret verir.

Bir atomun dahi başıboş olmadığı bu âlemde, bütün varlıkların en şerefli ve kumandanı hükmünde olan insan hiç başıboş olur mu? Allah

insana akıl ve muhakeme vererek kendisine muhatap yapmış, elçileri ve kitaplarıyla kendisini insana tanıttırmıştır. İnsanın yapısını, mahiyetini, nereden gelip nereye gitmek istediğini öğrenmek isteyenler, evrimcileri ve ateist felsefecileri dinlediklerinin yarısı kadar, Allah'ın ve O'nun peygamberinin bu konuda bildirdiklerine de kulak vermesi gerekmez mi?

Şayet insan, Allah'ın insanı ve kâinatı yaratmadaki arzusunun ne olduğunu, niçin yaratıldığını, bundan sonra nasıl bir âleme gideceğini Allah ve O'nun peygamberinden sorsa, doğru ve kendisini tam tatmin edecek cevabı alacaktır. *Yapan bilir, bilen konuşur* bir kuraldır. Çamaşır makinesinin ne işe yarayacağını, niçin yapıldığını ve nasıl çalışacağını, her halde en iyi onu yapan ustası bilir. İşte insanı da en iyi bilecek olan, onu yaratan Allah'tır.

Soru 9- Eşeyli üremede çevre şartlarına daha dirençli fertlerin meydana geldiği doğru mudur?

Cevap: Bilindiği gibi canlılar âleminde iki tip üreme söz konusudur. Birisi eşeyli, diğeri eşeysiz üremedir. Eşeysiz üremede bir fert, bir şekilde bölünür veya çoğalır, iki fert olur. Patatesin çoğalması böyledir. Bunlarda değişik kombinasyonlar, yani birbirinin alternatifi farklı karakterler görülmez. Dolayısıyla çeşitlenme olmaz.

Hâlbuki eşeyli üreme böyle değildir. Orada hem anneden gelen karakterler ve hem de baba soyundan gelen karakterlerin kombinasyonu söz konusudur. Mesela, anneden gelen boy uzunluğunda çok değişik karakterler vardır. Yani, dişinin annesi ve babasından aldığı, onun da anne ve babasından gelen çok değişik boy karakterleri söz konusudur. Aynı özellikler erkek tarafından da gelmektedir. Dolayısıyla eşeyli üremede her karakter için çok farklı kombinasyonlar mümkündür. Böyle çok alternatifli yapılar, elbette bulunan çevreye en uygun olanlarını da ortaya çıkaracaktır.

Bunun evrimle değil, canlının yaratılışı ile ilgisi vardır. Allah, her bir varlığa çok farklı istidat ve kabiliyetler ve farklı çevre şartlarına uyum göstererek hayatını devam ettirecek özellikleri vermiştir. Canlıların ço-

ğalmasında eşeyli üreme kanununu koyarak, her karakter bakımından çok çeşitli ve farklı kombinasyonlara imkân tanımıştır.

Soru 10- Elimizdeki amino asitlerde pek çok hata var. Balık yumurtası veya sperm milyonlardır, ama bunlardan bir tanesi hayatta kalıyor. Gezegen yörüngeleri sabit değil. Bütün bunlar kâinata her şeyin tesadüf, karışıklık ve keşmekeşin eseri olduğunu göstermez mi?

Cevap: Bu iddiaları ileriye sürenler, kâinata ve varlıklara dürbünün tersinden bakmakta ve her şeyi ters görmektedirler. Kâinata hiçbir şey, onların iddia ettiği gibi, kaotik ve gelişigüzel değildir. Her şey yerli yerinde ve tam olması gerektiği şekildedir.

Kâinata gerek canlı ve gerekse cansız her bir varlık, belirli gayeye ve maksada göre ve kendi içerisinde en mükemmel şekilde yaratılmıştır. Kâinat adeta varlıklarla, yani ilimle doludur. İşte insanın da görevi, bütün bu varlıkların tek tek, her birisini en ince ayrıntılarına kadar inceleyip varlık sebeplerini ve yaratılış şekil ve görevlerini ortaya koymaktır. Fakat işin ideolojisinde olan ve laf kalabalığı yapan, özellikle bir yaratıcıyı inkâr edenler, güya bu batıl fikirlerini yaymak ve kabul ettirmek için, henüz araştırılmamış, yapısı ve yaratılış incelikleri ortaya konamamış bir takım varlıkları nazara verip, onların vazifesiz ve lüzumsuz olduğunu iddia etmektedirler. Onların yaptığı şarlatanlık ve laf kalabalığıdır. Hiçbir ilmi tutarlılığı ve değeri yoktur.

Sen kendi aza ve duygularına bak. Hangisi gelişigüzelliğin eseridir? Burnunuz mu yerinde değildir? Gözleriniz mi, ölçülü büyüklükte ve olması gerektiği yerde değildir? Gözlerinizin birisinin tepenizde, birisini sırtınızda olmasına mani ne idi? Hangi tesadüf o gözleri, yüze, tam konması gereken yere koydu? Gözlerinizin şekli mi uygun değil? Gözlerinizin birini öküz gözü, birini sinek gözü gibi olmasını tesadüf mü engelledi? Ağzınızı sırtınızda meydana getirmeyen hangi tesadüf? Ya dişleriniz? Onlar niçin avucunuzun içinde değil de, ağzınızın içinde? Onları ağzınıza bataklıktaki kurbağa mı koydu? Yoksa, her şeyin kaotik ve gelişigüzel olduğunu iddia

edenler mi getirip taktı? O diliniz nedir öyle? Hem konuşmayı sağlıyor, hem bin bir çeşit besinin lezzetini alıyor ve hem de lokmayı çeviriyor. Onun sığirdili gibi olmasına, ya da hiç olmamasına gökteki güneş, ya da yerdeki karınca mı mani oldu? Sana hayatı ve ruhu ve onlara bağlı akıl, his, hayal, hafıza, merak, endişe, korku ve muhabbet gibi, elementlerde olmayan duyguları ve hususiyetleri, havadaki bulut, ya da sudaki balık mı verdi? Yoksa yuvadaki kuş yavrusu mu ikram etti? Belki de şiddetli esen tesadüf rüzgârları vermiştir, ne dersiniz?!

Hem bu yapılar sadece sende ve olması gerektiği yerde ve şekilde değildir. Etrafına şöyle bir baksana! Göreceksin ki, bütün insanlar aynı azalar, aynı yapılar ve aynı duygularla bezetilmişlerdir. Dahası var. İşte hayvanlar âlemi. Bak bakalım; bütün koyunların gözü, ağzı ve kulağı seninki gibi yerli yerinde değil mi? İnekler, sinekler, tavşanlar, ayılar ve kuşların da bütün aza ve organlarını hep olması gereken yerde yaratıp, hepsini en güzel şekilde kim bezetti ve güzelleştirdi?

Bütün bu ölçülü, nizamlı ve intizamlı yapılar şimdi sence tesadüfün eseri midir? Hem sadece insanlar ve hayvanlar böyle değildir. Yetmediyse, kiraz ağaçlarına bak. Başında ceviz, elma ve nar yaprağı şeklinde bir karışıklık bulabilecek misin? Şimdi nazarını bütün yeryüzündeki insanlara, hayvanlar ve bitkilere gezdir. Hangisinde, tesadüfün, karışıklığın ve kaosun izlerini bulacaksın. Ama, dürbüne tersinden bakarsan, o zaman her şeyin karmakarışık ve bir kaos içerisinde olduğunu görürsün.

Bu hakikatleri, son derece nizamlı, maksatlı ve gayeli yaratılışları, bir yaratıcıyı inkâr ve kâinatı başıboş ve tesadüfün eseri olarak göstermek isteyenlerin gözlerine soksanız, yine onlar bildiklerinden dönmezler. Çünkü onlar kâinata inkâr gözlüğüyle, yani dürbünün tersiyle bakıyorlar. Dolayısıyla onların doğruları görmeleri ve kabul etmeleri mümkün değildir. Siz onları muhatap alıp dinlemeyiniz. Siz balık yumurtalarının çok olmasının hikmet ve gayelerini sayıp izah etseniz, onların hikmeti ve vazifesi bilinmeyen bir başka şeyi ileri süreceklerdir. Çünkü onların

gayesi ifsattır, hakikati öğrenmek değil, insanları şaşırtmaktır. Bütün dünyada ilim olarak bilinen şeyler o kadar azdır ki, belki bilinmesi gerekenin yüzde onu bile değildir.

Şimdi bakın onların iddialarına. Diyorlar ki, *Amino asitlerde pek çok hata var.* Bunu iddia edenler, pozitivist felsefe taraftarı, az sayıda bazı ateistlerdir. Cümlelerinin devamında da bunların uzun zaman içinde tesadüfen olduğunu iddia ediyorlar. Zaten o ikinci cümleyi söyleyebilmek için birinci cümleyi ileri sürüyorlar.

Tesadüfen çorba bile olmuyor. Siz mutfağa, çorbanın bütün malzemelerini hazırlayıp koyun ve ondan sonra zamanla bunun tesadüfen pişeceğini iddia ederek bekleyin. Tabii beklemeye ömrünüz yeterse. En azından onun tesadüfen olmayacağını, rahatlıkla söyleyebilirsiniz. Peki, bu amino asitler nasıl tesadüfen olacak? Bunun mantıklı hiçbir yönü var mı ki, ciddiye alınsın? Bütün ilim camiası, DNA'ların temeli olan amino asitlerin görevlerini ve hikmetli yapılarını saymakla bitiremiyorlar.

Bir balık bir milyon yumurta yapmasa, ne sen balık yiyebilirsin. Ne de denizde balık yumurtası ve yavrularıyla beslenen diğer varlıklar hayat bulabilirler. Böyle bir iddiayı ileriye sürenler, ilimlerini değil, cahilliklerini ortaya koymaktadırlar.

Gezegen yörüngelerinin sabit olmayışı, daha fazla hayreti arttırması gerekirken, tenkit edilip tesadüfe veriliyor. Bir milyar arabanın trafiğe çıkmayıp park halinde durması mı, yoksa hepsi trafiğe çıktığı halde hiçbir kaza olmaması mı idare edenin maharetini gösterir? Her halde ikincisi, idarecinin ilim ve kudretini gösterecektir. Kâinata bir milyar galaksinin ve her galaksi de de yaklaşık üç milyar gezegen ve yıldızın olduğu ifade ediliyor. Bu galaksiler uzayda ışık hızına yakın bir hızla hareket ediyor. Her birisinin hem sürati ve hem de hareketi farklı olduğu halde, hiç biri diğerine çarpıyor. Bütün galaksiler son derece nizam ve intizam içerisinde hareket ediyor. İşte bir tanesinin üstünde biz varız. Yer küre güneşin etrafında saatte 108 bin km hızla gidiyor ve 24 saat-

te bir defa da kendi etrafında dönüyor. Bu dönüş ve hıza rağmen, biz onun gittiğinin farkında bile değiliz. Bu harikalığı dahi görmeyen veya görmek istemeyen birisine siz daha neyi anlatacaksınız?

Soru 11- Evrim Teorisinde ihtimal mi, yoksa tesadüf mü var? Eğer imtimal ise, ne kadar düşük olursa olsun, gerçekleşmesi imkân dâhilinde değil midir? Ayrıca Zorundalık ile Tesadüf arasında bir bağ yok mudur?

Cevap: Burada kullanılan bir-iki terimin iyi anlaşılması gerekir. Bunlardan birisi ihtimal veya olasılıktır. İhtimal; muhtemel ve mümkün kelimelerinin yerine kullanılmaktadır. Bunun zıddı, imkânsızdır. Yani, hiçbir şekilde meydana gelmesi mümkün değildir. Bir şeyin Allah'ın imil, irade ve kudreti olmadan kendi kendine veya tabiatın eseri olarak meydana gelmesi imkânsızdır.

Tesadüf kelimesi ise, rast gelme, bir şeyin kendiliğinden olma manasında kullanılır. Bunun için bir ölçü ve oran tayin edilemez. Neyin, nasıl olacağı tamamen gelişigüze verilir.

Zorundalık, uydurukça bir kelimedir. Türk Dil Kurumu'nun eserlerinde böyle bir kelime yoktur. Güya bunu, zorunluluk yerine kullanıyorlar.

Zorunluluk ise; başka türlü olamayan, o şekilde meydana gelmesi mecburi olandır. Bir şeyin bulunduğundan başka türlü olamayacak olmasını dile getirir.

Bir felsefe ekolü geçmişte, kâinatın meydana gelişinin, mutlaka bu şekilde olması mecburiyetinde olduğunu, bunun zorunlu olduğunu iddia etmekteydi. Buradan hareketle, Allah'a mucib-i bizzat diyorlardı. Yani Allah'ın kâinatı, ister istemez böyle yapmaya mecbur olduğunu iddia ediyorlardı.

Hâlbuki Allah istediğini, istediği şekilde yapar. Sebepleri de, o sebeplerin verdiği neticeleri de meydana getiren O'dur. Evladın meydana gelmesine anne ve baba sebeptir. Amma, o çocuğun meydana gelmesine sebep olan anne ve baba da yaratılmıştır.

Allah neye karşı ve kime karşı sorumlu ve mecbur olacak? Böyle bir ilah anlayışı, İslâmî değildir, yanlış bir itikadın neticesidir

İki tip varlıktan söz edilir. Birisi, vacib-ül vücuttur. Yani, varlığı kendindendir. Ezeli ve ebedîdir. Yaratılmamıştır. Her şeyi O yaratmıştır. İlim, irade ve kudret gibi bütün sıfatları sonsuzdur. Doğurmamış ve doğrulmamıştır. İşte bütün bu sıfatları taşıyan varlığa Allah diyoruz.

Diğer varlık çeşidi ise, mümkün varlıklardır. Allah'ın dışındaki bütün varlıklar bu gruptandır. Yani onların varlıklarıyla yoklukları eşittir. Bu tip varlıklar sonradan meydana getirilmiştir. Onları yokluk âleminde varlık âlemine çıkaran bir tercih edicinin olması zaruridir. O yaratıcı da Allah'tır. Mesela, biz bir asır önce yoktuk. Allah bizi yaratmayabilirdi. O2nun, bizim yaratılmamızdan veya yaratılmamış olmamızdan dolayı da kimseye karşı sorumluluğu yoktur.

Madem biz yaratıldık. Yokluk âleminde varlık âlemine çıkarıldık. İşte bizi, yokluk âleminde varlık âlemine çıkaracak bir tercih edici ve yaratıcının olması zaruridir, zorunludur. Ama, bizim yaratılmamız zaruri değildir. Yani Allah bizi yaratmaya mecbur değildir. Biz yaratılmamış olsaydık, Allah için bir noksanlık olmayacaktı. Yaratılmış olmamızla da O'na bir yük ve sorumluluk getirmiş değiliz.

Allah'ın varlıkları yaratmasında az-çok, büyük-küçük farkı yoktur. Mesela, nasıl ki bizim bir sayfalık bir metin ile bin sayfalık bir metni yazdırmamız arasında bir fark yoktur. Programı ayarlayıp çıktı için bilgisayarın tuşuna bir defa basmamız yeterlidir. Aynı şekilde, Allah'ın bir atomu meydana getirmesiyle, bütün kâinatı meydana getirmesi arasında fark yoktur. Dolayısıyla kâinatı yaratmış olması Allah'a bir meşguliyet getirmedigi gibi, hiçbir varlığı yaratmasaydı, yine O'nun için durum aynı olacaktı.

Soru 12- Hidrokarbonların kimyasal reaksiyonları kendiliğinden mi oluşuyor?

Cevap: Her hadisede olduğu gibi, kimyasal reaksiyonlar da, sebep-sonuç ilişkisi içinde meydana gelir. Allah (Celle celâlehu), her olayı bir takım prensip ve kanunlara bağlamıştır. Bazı reaksiyonların başlaması için eşik değerler koymuştur. Bu değerlere erişilince reaksiyon başlar. Ancak, yukarıda da ifade edildiği gibi, iş yapan prensip ve kanunlar, ya da sebepler değildir. O sebeplerin arkasında bizzat Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudreti tecelli etmektedir. Bir atom dahi, kendiliğinden ve başıboş hareket edemez.

Siz mutfakta mercimek çorbası yapmak istiyorsunuz. Bunun her hangi bir maddesinin kendiliğinden gelip çorbayı teşkil edeceğini düşünebilir misiniz? Mesela, ocağın yandığını kabul edelim. Tencere, kaşık, su, tuz ve mercimekten hangisi kendiliğinden gelip yerini alabilir? Bu en basit hadisler kendiliğinden olmazken, kimyasal reaksiyonlar nasıl kendiliğinden olacaktır? Bu kendiliğinden oluş veya tesadüfen meydana geliş düşüncesi yeni değildir. Milattan önce 400'lü yıllara kadar uzanır. Ateistlerin felsefesidir. Onlar bir yaratıcıyı kasten kabul etmedikleri için, her şeyi kanun, sebep ve prensiplerle, ya da tesadüf ve tabiatla açıklamaktadırlar.

Soru 13- Moleküllerin bir araya gelmesi ile veya etkileşmesi ile bir canlılık teşekkül eder mi? Bir proteinin kendi kendine meydana gelmesi bir Selimiye Camisinin bir Ayasofya'nın bütün ihtişamıyla teşekkülünden daha mı imkânsızdır?

Cevap: Bir eser varsa, mutlaka onun bir ustası olacaktır. Ustasız bir eser mümkün değildir.

İşte burada sizin sorularınızın hepsi güzel de bunların faili nerede? Yani işi yapan Allah bu işin neresinde yer alıyor? Allah'ı düşünmeden ve O'nu yok sayarak hiçbir meseleyi çözemezsiniz. Bir atomun yaratılması için sonsuz güç, ilim ve irade sahibi bir yaratıcıya ihtiyaç olduğu gibi, atomlardan meydana gelen moleküllerin teşekkülü ve daha büyük

organizasyonların meydana gelmesi için yine ilim, irade ve kudreti sonsuz bir yaratıcıya ihtiyaç vardır.

İşte sizin bütün sorularınızın temelinde yatan da budur. Yani, bir yaratıcının varlığını kabul. Peki, sizin âleminizdeki o Allah, hücreyi, atomları idare etmiyor mu?

İsterseniz sizinle menemen yemeğinin nasıl yapıldığına bakalım. Biliyorsunuz bu yemek içerisinde; yumurta, domates, biber, yağ, soğan ve tuz bulunuyor. Tabii bir de bunları pişirecek ocak lazım. Şimdi bu yemeği teşkil eden malzemelerin oranı ne olacak? Mesela üç yumurta, dört domates, bir kaşık yağ konan yemeğe yarım kile tuz atılabilir mi? Bu malzemelerden ne kadar alınacağı önemli olduğu gibi, ateşte ne kadar kalacağı da önemlidir. Mesela, bu yemek yüksek hararetle ateşte on beş dakika yerine on beş saat ateşte kalsa ne olur?

Şimdi gel seninle bu yemeğin bir ustası olmadan nasıl pişirilebileceğini araştıralım. Yukarıda saydığımız malzemeler nasıl bir araya gelecek? Tencere mi bunları toplayacak? Hâlbuki onun hayatı ve aklı yoktur? Elbetteki o tencere bu işi yapamaz. Peki, domateslerde ve yumurtalarda hayat vardır. Onlardan birisi veya hepsi bir araya gelerek bu yemeğin malzemelerini toplayıp pişirebilir mi? Ya da bu yemek kendi kendine olamaz mı?

Kendisi olmayan bir şey, kendisi yok iken kendisini nasıl yapacak? Mesele sen hem akıllı, hem şuurlu ve hem de hayat sahibisin. Sen dünyaya kendi kendine mi geldin? Yani, kendini yokluk âleminde alıp bu dünyaya sen kendin mi getirdin? Sen de biliyorsun ki, iki yaşına kadar zor ayağa kalktın. Yemeni, içmeni ve altının temizliğini belli yaşa kadar başkaları yaptı.

Yetişkin bir insanın dahi kendi kudretinde olan yeme ve içmedeki iradesi sadece ağızdan yutuncaya kadardır. Yuttuktan sonra elementlerin nasıl ayrılacağı, hangilerinin başa, hangilerinin dişe, hangilerinin göze, hangilerinin kemiğe gideceği tamamen insanın iradesi dışında cereyan etmektedir.

Yeryüzünde varlıklar içerisinde en akıllı ve şuurlu olan insanın kendi vücudunda meydana gelen hadiselerle sözü- geçmezse, diğer varlıkların kendi ihtiyaçlarını kendilerinin karşılaması nasıl mümkün olacaktır?

Sen bu kadar soru sordun. Müsaade et de bir soru da ben sana sorayım. Yalnız lütfen samimi olarak ve vicdanının sesini dinleyerek soruma cevap ver.

Bu yumurtalı yemek, yani menemen, milyonda bir ihtimal de olsa bir ustası olmadan kendi kendine yapılabilir mi? Ya da senin verdiği misali sana hatırlatayım. Milyonda bir de olsa Mimar Sinan olmadan, yani bir ustası bulunmadan Selimiye camii kendi kendine olabilir mi? Görüyorsun ki, *“Evet, kendi kendine meydana gelebilir”* diyemiyorsun.

İşte kâinatta atomdan galaksilere kadar her şey Allah'ın sonsuz emri, iradesi ve ilmi ile meydana gelmektedir. Kendi kendine olması imkânsızdır.

Değil bir protein, bir atom dahi bir ustası olmadan meydana gelmez. Nasıl bir resmin mutlaka bir yapanı, yani ressamı varsa, bahar manzarasının da, gülün ve bülbülün de, dağların ve bağların da mutlaka bir ustası, yaratıcısı vardır ve O da Allah'tır.

Soru 14- İlk canlı uzaydan tesadüfen bir meteor veya başka bir yolla dünyaya gelmiş olabilir mi?

Cevap: Evrimcilerin cevaplandıramadığı soru, ilk hayatın nasıl ortaya çıktığıdır. İlk hayatın nerede çıktığı çok önemli değildir. Uzayda hayatın ortaya çıkıp dünyaya geldiğini ispat, hayatın dünyada ortaya çıktığını izahı çok daha zordur.

Uzayda hayatın başlayıp yeryüzüne geldiğini şimdiye kadar ciddi olarak hiçbir evrimci savunamamıştır. Çünkü uzayın şartları canlılık için hiç de elverişli değildir. Her şeyden önce canlılık için mutlaka gerekli olan; su, hava ve atmosfer şartları uzayda, bilinebildiği kadarıyla, yoktur. Özellikle uzay boşluğundaki radyasyon ve diğer zararlı ışınları filtre

edip süzecek ve canlıların bunlardan korunmasını sağlayacak bir ortam gereklidir. Asıl önemli husus, yerküredeki sürtünme şartlarıdır. Bilindiği gibi, yerkürenin saatteki hızı yaklaşık 108 bin km'dir. Bu süratte hareket eden yer kürenin içine girmek için uzay boşluğundan gelen her cisim sürtünmeden dolayı derhal yanacaktır. Hele bir canlının bu sürtünme duvarını aşip dünyaya sağ salim girmesi hiç mümkün değildir.

Evrincilerin ilk canlının uzaydan geldiğini iddia etmesi, onların bu konudaki acizliklerini göstermektedir. İlk canlı nerede ortaya çıkmış olursa olsun, mutlaka onu bir yaratan olacaktır. Evrincilerin kabul etmeyip kaçtıkları bu husustur. Onlar fikren uzaya da gitseler, yerin altına da girseler, hatta galaksinin dışına da çıksalar, mutlaka ilk canlıyı yaratan birisini kabule mecbur olacaklardır.

Soru 15-İnsanda milyonlarca spermden sadece bir tanesi bizi meydana getirecek. Bu spermin hangisinin olacağı şans mı, değil mi? Diğerleri ölüp gidiyor. Peki, bu acımasız tabiat kanununun göstergesi değil midir?

Cevap: Kâinatta hiçbir şey abes ve başıboş yaratılmamıştır. Her bir mahlûkun yaratılışında bir değil, belki binlerce hikmet ve gaye vardır. İnsan yaratılıştaki bu hikmet ve gayeleri dikkate almazsa, buradaki inceliği kavrayamaz.

Bir canlı yaratılmış olmakla, yokluk âleminde varlık âlemine çıkmış oluyor. Bu onun için büyük bir nimet ve saadettir. Kendisine hayat bahşedilmiştir. Bu varlık, Cenab-ı Hakk'ın Hay ismi başta olmak üzere, yaratılıştan Sanii ve Halık, belirli bir şekil verilmesinden Musavvir, rızıklanmasından Rezzak ve Rahman, bir hikmet ve gayeye göre yaratılmış olmasından Hakim, Kerim ve Müdebbir gibi pek çok isimlerine ayna olmuştur. Böyle bir aynalık için kısa bir an yaşamak kâfidir. Çünkü Allah'ın isimlerine ayna olmak ve Allah'ın mahlûku olmak çok büyük bir şereftir ve bilip idrak edenler için tarifi imkânsız bir saadet ve zenginliktir. Dolaşısıyla, bazı inkarcılar hariç, cansızlar da dâhil, bütün mahlûkat yokluk âleminde varlık âlemine gelmiş olmanın verdiği; zevk ve hazzı yaşa-

makta ve kendi lisaniyla Allah'a karşı memnuniyetini dile getirmektedir.

Mahlûkatın yaratılışının hikmetlerinden birisi de, insan başta olmak üzere, melekler ve diğer şuur sahiplerinin mütalaa ve ibret nazarıyla seyretmesidir. Mesela, yenen besinlerden bir anda, hayat sahibi bir değil, milyonlarca spermin yaratılmış olması, O'nun azamet ve kudretini düşünenlere güzel bir ibret olarak sunulmaktadır. Diğer taraftan, insanın benlik ve gurura kapılmaması için ayet, sperm gibi değersiz atılan bir şeyden insanın çekilip çıkarılışını nazara vermektedir. Böylece insanın, ilk haliyle son halini karşılaştırma imkânı bulması ve kendisini o sperm halinden bu şekilde getirene karşı teşekkür ve kulluk vazifesini yapmasının gereği hatırlatılmaktadır.

Milyonlarca spermin beslenmesi, gayreti, hareketi ve direnci birbirinden farklıdır. Bu farklılıklar onların bulunduğu ortamdan ve yaratılışlarından kaynaklanmaktadır. İçlerinden, hastalıklı ve yeterince beslenmemiş olanların değil de, kabiliyet ve direnci fazla olanın yumurta hücreğine ulaşması, beklenen ve istenen bir durumdur. Böylece daha sağlıklı ve dirençli fertlerin yetişmesi sağlanmış olmaktadır.

Diğerlerinin ölmesi adaletsizlik değildir. Zaten yumurtayı dölleyenin de hayatı sperm olarak orada bitmektedir. Ondan sonraki hayat sperm olarak devam etmez. Bu spermilerin hayatı aslında kısa da sayılmaz. Zira bunlar sperm keselerinde uzun bir süre zaten beklemişlerdir. Kendilerine biçilen görevi yerine getirmek için eğitim ve talime ihtiyaçları yoktur. Dolayısıyla, vazifeleri bitince ömürleri de sona ermektedir.

İnsana verilen aza ve duygular ile yüklenen görev ve sorumlulukları yerine getirmek için edinmesi gerekli bilgilerin süresini de dikkate aldığımızda, bu spermilerin insandan, bir bakıma daha uzun yaşadığı görülür.

Vazifesini yapan spermilerin ölmemesi, hem insan için ve hem de o spermiler için çok büyük bir acımasızlık ve ızdırıp olurdu. Ayrıca, yeni gelecek spermilere de yer açılmamış olacağı için, hayat herkes için cehen-

nem azabına dönerdi. Her seferinde meydana gelmiş olan spermlerin ölmediğini düşünmek bile, insanın hayatını cehenneme çevirmeye yeter.

Milyonlarca spermin içerisinde bizi meydana getirecek spermin seçilmesi şans değil, sonsuz ilimin, irade ve bir kudretin eseridir. Yapı, şekil ve fonksiyon itibarıyla en güçlü ve kuvvetli ve en sağlıklı olan spermlerden birisi yumurta hücresine ulaşarak onu döller. Sayı itibarıyla milyonları bulan spermin her birisinin kendine has hususiyetleri ve özellikleri vardır. Mesela göz rengi ve karakteri bakımından her bir sperm, o insanın Hz. Âdem'den beri gelen bütün neslinin göz karakterlerine sahiptir. İşte her bir spermdaki göz karakteri, birbirinden ayrı bir takım varyasyonlara, yani küçük farklılıklara sahiptir. Bu işte hangi spermin görev alacağı Allah'ın ilminde bellidir ve ona göre kader defterinde kaydedilmiştir. Hiç bir şey, gelişigüzelliğin ve tesadüfün eseri değildir.

Nasıl ki, sizin e-mail adresiniz bir şifredir. Aynı şekilde her bir sperm ayrı bir şifreye sahiptir. O şifre birleşeceği yumurtaya göre programlanmıştır. Dolayısıyla her bir insan özel bir yaratılışa ve kendine has karakterlere sahiptir. Tabiatın ve tesadüfün değil, Allah'ın yarattığı ve kendisine muhatap kabul ettiği, mahlûkatın en şerefli en sevimlisi ve en nazlısı ve yeryüzünün halifesidir.

Mahlûkatın yaratılmasında insana bakan yönü bir ise, Allah'a bakan yaratılış hikmetleri ve gayeleri doksan dokuzdur. Burada da, spermlerin yaratılışında bize bakan yönü, sadece neslimizin devamı ve yeni bir canlının yaratılması bakımındandır. Allah'a bakan pek çok hikmetlerinden biri, bir damla sudan, pek çok karaktere ve özelliğe sahip milyonlarca canlının yaratılmasıyla, başta hayat verici Hay ve Muhyi isimlerinin yanında, Halık, Rahman, Rezzak, Musavvir, Müzeyyin, Hafız gibi pek çok ismin milyonlarca tecellisine ayna olmalarıdır.

İşte kâinat kitabını bu manada okuyabilen, âlemde hiçbir şeyin lüzumsuz ve gereksiz olmadığını görecektir ve varlıkları bu tefekkür ışığında inceleyecek, düşünce ufku ve anlayışı da o nispette terakki edecektir. Zaten insanın dünyaya gönderiliş gayesi de, bu âlemdeki varlıkların yaratılış gaye ve hikmetlerini inceleyip araştırmak ve böyle-

ce kendi kabiliyet ve istidatlarını nemalandırarak manen terakki edip, Cennete layık hale gelmek değil midir?

Bir afyon bitkisi kapsülünde meydana gelen binlerce tohuma, bir karpuz veya kavunda teşekkül eden onlarca çekirdeğe, bir balıktan meydana gelen milyonlarca yumurtaya ve onlardan teşekkül eden yavrulara bu açıdan bakılabilir.

Dolayısıyla ne milyonlarca spermin yaratılışında, ne yüzlerce tohumun teşekkülünde ve ne de milyonlarca balık yumurtasının meydana gelmesinde israf söz konusu değildir. Her şey, tam yerli yerinde ve olması gerektiği kadardır.

Soru 16- Madem her şeyi Allah yarattı, Peki ama vücuttaki bir protein sentezi için neden 24 milyon kere deneme yapılıyor? Eğer Allah olsaydı, bu işlem tek seferde olmaz mıydı?

Cevap: Her şeyi Allah yaratmaktadır. Bir atom dahi O'nun ilmi, iradesi ve kudreti haricinde hareket edemez. Ancak, dünya imtihan yeri olduğu için Allah her olayı bir takım sebeplere bağlamıştır. Elma ağacını, havayı, toprağı, ısıyı ve suyu elmaya sebep yapmıştır. Ama o sebeplerin arkasında iş yapan bizzat Allah'ın kendisidir. Aynı şekilde, çocuğun meydana gelmesi ne anne ve babayı sebep yapmıştır. Zaten görüyoruz ki, çocuğun meydana gelmesinde ne babanın ve ne de annenin doğrudan bir rolü yoktur. Yani anne, karnındaki o çocuğun hücreleri ve organlarının yapılışında söz sahibi değildir. Ne gözün yapılışında, ne böbreklerinin takılışında ve ne de kalbin programlanıp çalıştırılmasında annenin bir müdahalesi olmuyor. O da sadece bekliyor ve seyrediyor. Karnındaki bebeğin organ ve azalarının noksan olmaması, akli melekelerinin yerinde bulunması için Allah'a dua ediyor.

Bilindiği gibi, Allah'ın bin bir ismi vardır ve her ismin tecellisi ayrıdır. Açıkığımız zaman Rezzak isminin, hastalandığımız zaman Şafi isminin tecellisini görürüz. Kadir isminin, yani sonsuz kudretinin tecellisi ise, her şeyi bir anda yaratmasıyla anlaşılır. Biz tabiattaki olayların meydana gelişine baktığımız zaman, genelde bu Kadir isminin tecelli etmesini

bekliyoruz. Yani, bir anda her şeyin meydana getirildiğini görmek istiyoruz. Ya da, böyle bir beklenti içerisinde oluyoruz.

Dünya imtihan yeri olduğu için, dünyada Hakîm ismi, Kadir ismine hâkimdir. Yani, onun gölgesindedir. Hakîm ismi her şeyin belli bir tertip ve nizam içerisinde ve kademe kademe meydana gelmesini, sebeplerin Allah'ın kudretine perde olmasını ister. Bunun için buğday tanesi toprağa atıldığı andan itibaren on ay sonra buğday haline gelmekte, bir bebek anne karnında dokuz ayda olgunluğa ulaşmaktadır. Çünkü, Hakîm ismi, Kadir isminin tecellisine müsaade etmediğinden, varlıklar bir anda meydana gelmemekte, zamanla teşekkül etmektedir.

Ahirette imtihan ortada kalktığı için, orada Kadir ismi hâkim olacak, Hakîm ismi onun gölgesinde kalacak, bir şeyin meydana gelmesi için zamana ve beklemeye gerek olmayacak ve her şey bir anda meydana gelecektir. Koparılan bir meyvenin yerine hemen yenisi bir anda yaratılacaktır.

İşte Allah'ın isimlerinin tecellileri dikkate alınmadığı zaman, dünyada böyle tedricen ve bir takım sebeplerle ortaya çıkan olayları açıklamakta yanlışlık yapılıyor. Allah'a inanmayanlar, ateist ideolojilerini bilim kisvesi altında takdim ederek Allah'ı devreden çıkarıp, bunları tabiata ve sebeplere veriyorlar.

Bir kısmı sebepler perdesi arkasında Allah'ın kudret, irade ve ilmini görürken, bir kısmı da o sebeplerde boğulup Allah'ı bulamıyor. Demek ki, bu imtihanın bir gereğidir.

Soru 17- Tohumun çimlenmesi, içinde bulunan enzimlerin uygun şartlar sağlanıp aktifleşmesiyle oluyor. Bu tabiatın eseri değil mi? Su damlaları küreselleşme eğilimi göstererek en az enerjili halde bulunmak istiyor. Bu örnekle, maddeler kendileri için en iyi hale gelme eğiliminde olduğunu göstermiyor mu? Ve canlıların bu en iyi şekildeki yapısını bu şekilde açıklayamaz mıyız? Yağmur yağması, buharlaşan suların havayı nem doygunluğuna ulaştırmasıyla oluyor. Bu örnekler çoğaldıkça çoğalıyor. Ben bunların içerisinde boğuluyorum. Lütfen kurtarın.

Cevap: Sağlam ve tahkiki bir imana sahip olmadan, bu felsefe sahasında senin ne işin var? Allah'ı inkâr ederek kâinatı sebeplerle açıklamaya çalışan felsefecilerin büyük bir kısmı ya intihar etmiş, ya da akıl hastanelerine düşmüşlerdir. Onların boğulduğu yerde sen sağ salım sahile çıkacağını mı zannediyorsun. Sen de boğulursun. Hem de bir avuç suda.

Allah her şeyi bir sebebe bağlamış ve kudretine sebepleri perde etmiştir. Çocuğun meydana gelmesine anne ve baba sebeptir. Çocuğun hiçbir organı annenin eseri olmadığı gibi, babası da yapmamıştır. Demek ki, çocuğu yapan anne ve baba değildir. Hâlbuki yeryüzünde en akıllı ve şuurlu olan insandır. İnsan kendi karnındaki yavruyu yapamazsa, koyun, keçi kendi karnındaki yavruyu nasıl yapsın?

Ağacın başındaki elmayı yapsak yapsak, biz yapacağız. Çünkü akıl ve kudret sahibiyiz. Bizim yapmadığımız ortada. Elmayı biz yapmadığımıza göre, akli ve şuuru olmayan elma ağacının elmayı yapıp başına asması mümkün değildir. Hâlbuki yapılan iş, ilim irade ve kudreti gerektiriyor. Demek ki, bütün bunları yapan, sonsuz ilim, irade ve kudret sahi olan Allah'tır.

Kâinata yapılan bütün işleri, Allah'ı devreden çıkararak, ateist evrimcilerin yaptığı gibi, sebeplerle açıklamaya çalışırsan bir avuç suda boğulursun.

Yağmuru yağdıran da, tohumdaki enzimleri çalıştıran da, canlıları halden hale koyan da Allah'tır. Ama bütün bunları belirli sebeplere ve kanunlara bağlamıştır. O sebep ve kanunlar çerçevesinde her şeyi biz-

zat idare eden O'dur. Sebepler O'nun kudretine birer perde olmuştur.

İstersen sana daha basitini söyleyeyim. Evin içinde bulunduğun odadaki eşyalara bir göz gezdir. Bir ustası olmadığını farz ederek, yani bunların yapılışında insanı devreden çıkararak, bu halıların, koltukların, sehpa­ların, ampullerin, perdelerin nasıl ve nerede yapıldığını ve bu odaya nasıl geldiğini sebeplerle veya tabiatla açıklamaya çalış. Sebeplerle açıklamak elbette mümkün değildir.

İşte kâinatta bir oda gibidir. Onun içindeki varlıkları, Allah'ı yok sayarak, sebeplerle ve tesadüfle açıklamak mümkün değildir. Çünkü bir eser varsa mutlaka bir ustası olacaktır. Hem kâinatta yapılan her iş son derece planlı, programlı, sonsuz ilimi, iradeyi ve kudreti gerektiriyor. Bütün bunlara gözünü kaparsan, kafanı büyük bir duvara vurursun. Duvara bir şey olmaz. Ama senin kafan kırılır. Aklın ve duyguların feryat eder. Ruhun sıkılır. Koca âlem sana dar gelir. Sonra ya intihar edersin, ya da akıldan istifa edersin. Bu yoldan gidenlerin şimdiye kadar hiç birisinin sahile çıktığı görülmedi. İsteyen deneyebilir.

Bu konuda size tavsiyem; hem aklınızı, hem ruhunuzu ve hem de kalbinizi tatmin edecek Kur'an-ı Kerim'in bu asır insanın anlayışına uygun tefsirleri olan Risale-i Nurları okumanızdır. Onlardan faydalanabilirsiniz. Birileriyle oturup bu konuları, o eserlerin ışığında değerlendirebilirsiniz. Özellikle Allah'ın varlığını ve O'nun kâinattaki tasarrufunu, öldükten sonra yeniden diriltirme konularını inceleyebilirsiniz.

Soru 18- Evrim teorisine göre, tesadüfî mutasyonlardan faydalı olanlar kuşaktan kuşağa aktarılarak günümüzdeki canlılar hâsıl olmuştur. Evrim teorisinin asıl temelini teşkil eden eleme mekanizması olan tabii seleksiyon veya seçim, kör ve amaçsız tesadüfî bir süreçtir. Bu süreçte merhamet yoktur. Böyle bir dünyayı bir yaratıcının yarattığını, tasarladığını söylemek ise, o yaratıcının aynı zamanda acımasız olduğunu kabul etmektir. Öyle değil mi?

Cevap: Kâinatta hiç bir şey tesadüfî ve gelişigüzel değildir. Çünkü bütün varlıklar son derece mükemmel planlanmış, programlanmış, canlıların her birisinin yaşaması için hangi şartlar gerekli ise onlar hazırlanmış ve o canlılar ondan sonra yeryüzüne gönderilmiştir. Öyle bir yaratıcıyı inkâr edenlerin ileri sürdükleri gibi kâinat başıboş ve tesadüflerin eseri değildir. Hele kör ve şuursuz olan tabiatın işi hiç değildir. Sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah'ın eseridir.

“Tesadüfî mutasyonlardan faydalı olanlar kuşaktan kuşağa aktararak günümüzdeki canlılar hâsıl olmuştur.” diyorsun. Bununla ilgi tek örneğin var mı? Nerede, ne zaman, hangi canlıdan tesadüfî mutasyonlarla bir canlı meydana gelmiştir? Bahananen hazır. *“Çok uzun zamanda olmuştur”* deyip işin içinden çıkacaksın. Sen nereden biliyorsun, çok uzun zaman içinde böyle olduğunu?

Böyle, ilmen ispatı mümkün olmayan, tamamen hayali olan bir şeyi nasıl bilimsel bilgi olarak takdim ediyorsun? Sen de biliyorsun ki, mutasyon milyonda bir ortaya çıkar. O da canlıdaki küçük değişiklikler şeklinde görülür. Mesela, normal koyundan kısa ayaklı koyunun meydana gelmesi gibi. Yani mutasyonla koyundan başka varlık meydana gelmiyor, yine koyun hâsıl oluyor. Zaten o değişiklik canlıyı değiştirecek şekilde olsa, o canlının yaşaması mümkün değildir. Daha embriyo safhasında iken ölür.

Tek hücreli koli bakterisini ve çok hücreli sirke sineğini 1960'lı yıllardan beri uzayda radyasyon ışınlarına maruz bıraktılar. 50 yılda, normal şartlarda milyonlarca yılda meydana gelebilecek mutasyona tabi tut-

tukları halde o canlılarda hiçbir değişiklik olmadı. Bu senin savunduğun, taa Milattan önce 400-500 yılların düşüncesi olan, tesadüfen canlıların birbirinden meydana geldiği düşüncesi çoktan miadını doldurup çöpe atıldı. Anlaşılan senin bundan hiç haberin yok.

Varlıkların yaratılışlarını anlamak için taa varlıkların ilk yaratılışına gitmeye gerek yoktur. Aynı varlıklar şimdi de bütün çeşit ve farklılıklarıyla ve en mükemmel şekilde yeniden ve hiçten yaratılmaktadırlar. Bugün senin hücreni anne karnında yaratan ve o hücreden gözler, kulaklar, eller, ayaklar, ciğerler ve böbrekler hâsıl eden ve onları yerli yerine takan, akıl, hayal, hafıza, merak ve endişe gibi duygularla bezeten kim ise, senin babanı da anneni de, onların babaları ve annelerini de, ilk insan Hz. Âdem ve Hz. Havva'yı da yoktan yaratan sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi olan Allah'tır.

Bak hem sen dünyaya geldiğin gibi kalmadın. Büyüdün ve geliştin. Bütün iç ve dış organların da aynı oranda ve simetrik olarak büyütüldü. Bütün bunları kim yaptı zannediyorsun? Bunların tesadüfen olması mümkün mü? Tesadüfen çorba bile olmuyor. Bir hücre içerisinde bir saniyede üç bin değişik hadisenin meydana geldiği ve ortalama yüz trilyon hücreden yaratılmış ve yapılmış olan insanın vücudunda tasarruf eden, gerekli fiilleri yapan, her türlü mekanizmayı en uygun şekilde çalıştıran kimdir? Biz kendi vücudumuzda bu işleri yapamadığımıza göre, bizim bedenimizdeki en ince ayrıntılara kadar bütün fiilleri yapan her halde bataklıktaki kurbağa ya da havada uçan serçe veya ahırdaki at değildir.

Hem bak, yavrular daha dünyaya gelmeden annenin memesinde onların rızıkları hazırlanıyor. Bu bizim için de böyle koyun için de böyle. **Şayet inkârcı biyologların yaptığı gibi, Allah'ı devreden çıkararak her şeyi kör ve sağır tabiata, gelişigüzel hareketin bir ifadesi olan tesadüfe verecek olsan o zaman senin kulakların yeri ve şekli, ağzın ve burnun yapısı, ellerin tanzimi ve uzunluğu, ayakların ve kafanın şekli nasıl olacaktı? Böyle ne olduğu belli olmayan bir hilkat garibesinden olmaktan seni çekip alan birisi yok mu?**

Şimdiki gibi her aza ve organın yerli yerinde ve istenen şekilde ve yapıda olmasını tesadüfle ya da rastlantı ile açıklamak mümkün mü? İki basamaklı bir merdiven yapacak olsan önce kalıbını hazırlıyorsun. Peki, bu organ ve azaların, ayak ve ellerin böbrek ve ciğerlerin kalıbı nerededir ve bunları kim hazırlıyor? Hiç düşünmüyor musun?

Elementlerde bulunmayan duygu ve düşüncenin, hayal ve hafızanın, merak ve endişenin kaynağı nedir? Kim bunları sana verdi?

“Tabiat varlıkları seçiyor veya eliyor” diyorsun. Tabiat dediğin; hava, su, toprak, güneş, deniz, bitki, hayvan ve insanlardan meydana gelen varlıklar değil mi? Görüyorsun ki onlar da yaratılmışlar. O tabiatın içinde en akıllı ve şuurlu sensin. Sen kendini bırak yoktan meydana getirmeyi, idare etmekten acizsin. Lokmayı ağzına götürünceye kadar senin iktidarındadır. O lokmayı yuttuktan sonrasına sözün geçiyor mu? O lokmadaki elementlerden her birisi vücudun muhtelif yerlerine dağıtılıyor. Sen akıllı, şuurlu ve iradeli olduğun halde kendi vücuduna sözünü geçiremezsen, koyun mu kendi bedenine sahip olacak? Yoksa güneş mi bütün bu canlıları yapıp idare edecek? Ya da denizlerdeki su veya karalardaki patlıcanlar mıdır bütün bu canlı âlemde tasarruf eden ve icraat yapan?

Tabiat dediğin işte bunlar ve bunların tâbi olduğu, büyüme, gelişme, farklılaşma gibi bir takım kanunlar değil midir? Kanun iş yapmaz. Sonsuz, ilim, irade ve nihaysiz güç sahibi o kanunlarla gerekli icraatını yapar. Allah sana ve senin gibi düşünen tabiatperestlere insafla beraber, mantıklı ve muhakemeli düşünme nasip etsin.

Senin âlemde gördüğün ve güya kuvvetli oldukları için hayatta kaldıklarını zannettiğin canlılar sonsuz bir hayat sahibi midir? Böyle kuvvetli olup ebedî yaşayan bir varlık hiç gördün mü sen? Senin de bildiğin gibi, her canlı eninde sonunda bu hayat sahnesinden alınmaktadır. Onların hayatını sen vermediğine göre, onların ne kadar yaşayacaklarına da sen karar verecek değilsin. Senin acımasız mücadele olarak gördüğün bu hayat sahnesi, kâinatın düzeni için kurulmuş mükemmel işleyen

bir fabrika gibidir. Şayet gelenler ölümle gitmeyecek olsalardı, senin de bu hayat sahnesinde yerin açılmaz ve sen bu dünyada yer bulamazdın. Aklın almadığı bu hadiseler karşısında İbrahim Hakkı gibi;

“Mevla görelim neyler,

Neylerse güzel eyler” de.

Mevla’nın işlerine karışma ve karıştırma. O yük ağırdır, altından kal-kamaz, ezilirsin.

“*Tabiatta amansız bir mücadele var*” diyorsun. Sen bu insanlık makamı-na hangi mücadeleyi ve kimle yaparak oturdun? Öküzle, inekle, atla, ko-yunla, tavukla ve balıkla mücadeleden sonra mı onları kendine hizmetkâr ettin? Bulutu, güneşi, yağmuru, arpayı, buğdayı, fasulyeyi, domatesi, kavu-nu, karpuzu, üzümü, elmayı, kirazı, havayı ve suyu hangi meydan savaşıyla emrine aldın, söyler misin? Sen ki dünyaya geldikten sonra yerinden bir se-nede zor ayağa kalktın. On beş senede zararı ve menfaati ancak öğrendin. Yeryüzünün en akıllı, şuurlu ve iradeli olan mahlûku sen kâinatla bir mey-dan savaşı yapmadığına göre, bu büyük savaşı kim yaptı söyle bakalım?

Kâinatta mücadele değil, aksine son derece güzel işleyen karşılıklı bir yardımlaşma sistemi vardır. Canlı ve cansızlar birbirlerinin yardımına ve imdadına koşturulmaktadır. Yağmur gökten, bitkilerin ve hayvanların im-dadına gönderilmekte, güneş semadan toprağı, bitkileri ve hayvanları hem ısıtmakta ve hem de besinlerin yapılmasında, olgunlaştırılmasın-da ve pişirilmesinde görev almakta, hava teneffüsle hem bitkilere, hem hayvanlara ve hem de insanlara hayat kaynağı olarak ikram edilmektedir. Bitkiler hayvanların, hayvanlar ve bitkiler insanların imdadına rızık olarak gönderilmektedir. İnsanda yaklaşık yüz trilyon hücre birbiriyle devamlı irtibatla ve birbirinin yardımına ve imdadına koşturulmaktadır. Sen dür-büne tersinden mi bakıyorsun ki, bütün bu yardımlaşmaları, amansız bir mücadele olarak algılıyorsun? Ya da senin ruh âlemin öyle kararmış ki, gündüzü gece olarak görüyorsun, Allah insaf versin.

“Bu süreçte merhamet yoktur, bir yaratıcı olsa merhamet olurdu” diyorsun. Seni ve senin bütün tanıdıklarını ve tanımadıklarını, anne karnından itibaren gıdalarla besleyen kimdir? Yeryüzündeki tavuktan koyuna, balıktan arıya, el-madan cevize ve nara varıncaya kadar sana rızık yapan, o rızka uygun mide ve güzel bir iştah veren Merhamet sahibi kimdir? Seni çok seven ve hiç incinmene razı olmayan, sevgi ve şefkatinden dolayı, uyurken dahi rahatsız olmaman için uzayda saatte 108 bin kilometre süratle giden yerkürenin sarsıntısını dahi hissettirmeyen, sesini duyurmayan, teneffüs ettiğin havayı senin emrine veren ve karışımını devamlı belli oranda tutan, gece ve gündüzü devamlı senin etrafında gezdiren kimdir? Senin sıkıntı çekmene razı olmadığı için, bütün yiyeceklerini pişiren ve seni ısıtan güneşi yaratıp sana hizmetkâr eden kimdir? Bütün bunlar ve bunlar gibi daha sayamadığımız binlerce nimetin ve güzelliğin sana verilmiş olması, Allah’ın sana olan merhametini, muhabbetini, sevgisini, şefkatini, inayetini, rahmetini göstermiyor mu? Bütün bu nimetlerin sana verilmiş olması, O’nun sana düşmanlığını ve merhametsizliğini mi gösteriyor? Bu kadar nankörlük olur mu? Bir çay ikram edene teşekkür ediyorsun da, bütün bu nimetlerin senin yanında bir çay kadar da mı kıymeti yok ki, O’na teşekkür etmiyor ve merhametsizlikle itham ediyorsun?

Daha saymaya devam edeyim mi? Bak seni yoktan yaratmış, ağaç, taş yapmayıp insan olarak yaratmış. Her türlü aza ve duygularını, akıl ve hayalini noksansız olarak vermiş. Daha ne istiyorsun? Hem sadece seni değil, kâinattaki bütün varlıkları böyle merhamet, rahmet, inayet, sevgi ve şefkatiyle besliyor, yaşatıyor, günü gelince ebedî âlemde tekrar yaratmak üzere bu dünyadan yerini değiştiriyor.

Hem bak sana daha fazlasını vermek istiyor. Ebedî bir âlemi, ahireti vaat ediyor. Cenneti müjde veriyor. Ancak oraya layık hale gelmek için seni imtihana tâbi tutacağını, bir takım sıkıntı, hastalık, zenginlik ve fakirlik gibi hadiselerle imtihan edeceğini bildiriyor ve emirlerinin yerine getirilmesiyle ebedî bir cennetin verileceğini müjde veriyor. Bu dünyanın geçici olduğunu, her varlığın belli bir süre burada kalıp, bir takım sebeplerle bu dünyadan alınacağını beyan ediyor.

Bütün canlıları yaratan ve onlara hayat veren O olduğu gibi, bu hayattan alan da yine O'dur. Mülk O'nundur. O mülkünde istediği gibi tasarruf eder. O'nun deniz gibi olan ilminin yanında bir damla kadar dahi olmayan ilminle O'nun kâinattaki icraat ve tasarrufuna niye burnunu sokuyorsun? Senin aklın kâinata mühendis mi tayin edildi ki, her şey senin o kısa aklına ve fikrine göre tanzim edilecek? Sen kâinatta kendini ne zannediyorsun? Sen yaratılmamış olsaydın güneş doğmayacak mıydı? Rüzgâr esmeyecek miydi? Bahar gelemeyecek miydi? Sen yaratılmamış olsaydın, sadece sen bu dünya bulunmamış olacaktın. Hepsi o kadar. Herkes haddini bilmeli, aklının yetişmediği, fikrinin ermediği kâinat hadiselerine itiraz etmemeli, güya ilim yapıyorum diye gezeleliğe kalkışmamalıdır. Yoksa böyle şarlatanlıklarla ve haddini bilmemekle, O'nun varlığına, icraatına ve ulûhiyetine ilişecek ağır sözlerle O'nun nefreti ve gadabı celbedilirse, o zaman ebedî bir cennet hayatı kaybedilip, ebedî bir cehennem hayatına düşülebilir. Akıl sahibi herkes böyle bir sonuca düşmekten titremelidir.

Soru 19- Bazı bilim adamları kâinatın mükemmel olmadığını ve bir düzenin bulunmadığını iddia ediyor. Mesela; “Hayvanların birbirini vahşice yemesi mükemmellik değil” diyor. “DNA’nın dizilişi mükemmel değil” diyor. Acaba gerçekten öyle mi? Neden bir prof. bilim adamı gezegenlerin düzenli hareket etmediğini söylüyor?

Cevap: Pek çok bilim adamı da, kâinatta son derece mükemmel bir nizam ve düzenin olduğundan bahsediyor. Hangisinin sözüne inanacağız? İsterseniz biz o bilim adamlarını hiç dikkate almadan gezegenlerin düzenli hareket edip etmediğini, o gezegenlerin kendi dillerinden anlamaya çalışalım. Yani, onların vazifelerine ve hareket tarzlarına dikkat edelim. Mesela yerküre bu gezegenlerden birisidir. Bunun güneş etrafındaki saatteki hızı 108 bin kilometredir. Bilindiği gibi yerküre 24 saatte de kendi etrafında bir devir yapar. Böyle hem kendi etrafında dönerken hem de güneşin etrafında saatte yüz sekiz bin kilometre hız, çok büyük bir değerdir. Yerküre bir sene, yaklaşık 365 gün aynı hızla gidiyor ve

güneş etrafında bir devir yapmış oluyor. Yılın her hangi bir gününde ve her hangi bir yerde, güneşin ne zaman doğacağını takvimden öğreniyoruz. Mesela Antalya’da 2 Eylül 2015 tarihinde güneşin 06:²² doğacağını yazıyor. Hakikaten güneş bu ilde takvimde gösterildiği saat ve dakikada doğuyor. Peki, biz bunu önceden nasıl bilip takvime yazıyoruz? Çünkü, yerküre bir sene önce geçtiği yerden aynı saatte ve aynı dakikada, ya da birkaç dakika farkla geçiyor.

Şimdi düşünebiliyor musunuz, yerküre kendi etrafında süratle dönerken güneşin etrafında saatte yüz sekiz bin kilometre hızla, uzayda aynı yerden aynı saat ve dakikada geçiyor. Yerkürenin hızında değişme olmadığı gibi, güneşe uzaklığı da aynı kalıyor. Ne yaklaşıyor ve ne de güneşten uzaklaşıyor. Güneşe yaklaşırsa, bütün canlılar yanacak. Uzaklaşırsa da canlıların hepsi donacak.

Ay da öyle. Hem kendi etrafında, hem yerkürenin etrafında ve hem de güneşin etrafında belirli bir hızla dönüyor. Yerküreye yaklaşırsa, kıyame-ti koparacak. **Şimdi uzayda bundan daha büyük bir nizam ve intizam olabilir mi? Siz kâinattaki o büyük nizam ve intizamı göremeyen bilim adamlarının sözlerine değil, gezegenlerin hareketine bakınız.**

Gelin şimdi sizinle biraz daha ileri gidip, yıldızlar ve gezegenler topluluğunun içerisine, yani bir galaksiye fikren girelim. Bizim içerisinde bulunduğumuz galaksi, Samanyolu galaksisi veya Kehkeşan olarak adlandırılır. Bunun şekli ekmek somunu tarzındadır. Bu galaksinin uzun eksenı yüz bin ışık yılı, kısa eksenı de 30 bin ışık yılı uzunluğundadır. Bilindiği gibi, ışığın saniyedeki hızı üç yüz bin kilometredir. Yani ışık bu hızıyla Samanyolu galaksisinin uzun eksenine yüz bin, kısa eksenine 30 bin yılda ulaşıyor. Bu büyüklüğü hayal etmek bile zor. Bu galaksinin içerisinde milyarlarca yıldız ve gezegen var. İşte yerküre, güneş ve ay bunlardan birkaçı. Bu yıldız ve gezegenler hem kendi etraflarında ve hem de diğer birçok yıldız ve gezegenin etrafında belirli bir hızla hareket ediyor. Bu yıldızlar arasında ne bir çarpışma ve ne de bir yolunu şaşırma olmuyor. Bu bizim Samanyolu galaksisi gibi uzayda yaklaşık bir milyar galaksinin varlığı tahmin ediliyor.

Bu galaksilerden bazılarının uzaydaki hızı ışık hızına yakın. Bize en yakın galaksi ise Andromeda galaksisi. Onun bize uzaklığı, 15 milyon ışık yılı. Siz artık uzayın büyüklüğünü ve genişliğini tahmin edin.

İşte böyle bir uzayda, milyarlarca yıldız ve gezegeni ile ışık hızına yakın bir süratle hareket eden galaksilerin kendi içerisinde de farklı yörüngelerde ve çok değişik hızlarda yıldız ve gezegenler ne birbiriyle çarpışıyor ve ne de yolunu şaşıyor.

Kendi aklınca bir yaratıcıyı nazarlardan gizlemek ve her şeyin geliş-güzel teşekkül ettiğine bazılarını inandırmak için yıldız ve gezegenlerin düzensiz hareket ettiğini iddia edenler sadece kendilerini kandırır. Bütün galaksiler ve içerisinde barındırdıkları gezegen ve yıldızlar o tip bilim adamlarını yalanlamaktadır. Siz bu tip bilim adamlarını değil, galaksileri ve onların içerisinde barındırdıkları yıldız ve gezegenleri dinleyiniz.

Hayvanların birbirine yemesini düzensizlik olarak adlandıranlar, kendileri; balığı, tavuğu, koyunu, keçi ve sığırı niçin yiyorlar? Onlara bu hayvanları yemeyi helal kılan Allah, küçük balığı da büyük balığa rızık yapmıştır. Böylece hem kâinattaki düzen ve güzellik sağlanmış ve hem de canlıların yaşaması için rızıkları temin edilmiştir.

Bir balık bir milyon yumurta bırakıyor. Bunun hepsi balık olsa, o zaman birkaç sene içerisinde denizler balıkla dolar, balık kokusundan dolayı hayat bütün canlılara zindan olurdu. Kuşlar çekirgeleri, bazı hayvanlar karıncaları ve kurbağaları, kediler ve yılanlar fareleri, kartallar yılanları yemeseydi, çekirgeler yeryüzünde hiç yeşil yaprak bırakmazdı. Karıncalar ve kurbağalar yeryüzünü kaplardı. Fareler ve yılanlar evlerin içerisine dolardı. Kâinattaki şimdiki besin düzenini tenkit edenler o zaman kaçacak yer arardı.

DNA'nın dizilişindeki mükemmelliği görmek isteyenlerin kendi vücutlarına bakması yeterlidir. İnsanın her bir azasının yeri, büyüklüğü ve şeklinin mevcut tarzda olması, sonsuz ihtimalde bir ihtimaldir. Yani gözün büyüklüğü ve şekli, vücuttaki yeri hep DNA'da şifrelenmiştir.

DNA'nın düzensizliği demek, bütün azaların, şimdi bulunduğu yerden farklı yerlerde ve şekillerde olmasına, bazı organların ise hiç meydana gelmemesine sebep olacaktı.

1960-1970 yıllarda ateistlerin bir grubu vardı. Onlar; “*gözümün görmediğine inanmam*” derdi. 1970’li yıllardan sonra televizyon ve radyo dalgalarının varlığı ve o dalgalara yüklenen bilgi ve görüntülerin çıplak gözle görülmediği halde televizyon ekranlarında görülmesinden sonra o tip cahilliklerin kalmadığını zannediyorduk. Demek ki, halen o tip, kendini bilmiş kabul eden cahiller piyasada varmış.

DNA hakkında geçmişe göre biraz bilgimiz var. Ama o da çok az. O DNA yapısında keşfedilmeyi bekleyen pek çok yapı, düzen ve sır var. Yakın gelecekte bu bilgilerin pek çoğu anlaşılacak ve insana yeni ufuklar açacaktır.

Siz bakmayın şimdi bu şekilde ortalıkta gezip de DNA’daki bilgileri lüzumsuz görenlere. Asıl onlar kendileri bu âlemde lüzumsuz ve gereksizdirler. Yirmi sene öncesi bu zihniyetteki insanlara DNA’nın görevini sorsaydınız yine aynı cevabı alırdınız. Yani, pek çok alanı boş ve gereksiz göreceklerdi. Hâlbuki son 20 sene içerisinde DNA hakkında öyle bilgiler elde dildi ki, suçluların tayini, çocuğun anne ve babasının teşhisi, bir takım genetik hastalıkların tayin ve tesbiti, tüp bebek ve kopyalama hadiseleri, doku ve organ nakillerindeki uyumsuzlukların giderilmesi, bitki ve hayvanlar âleminde bir takım genetik ve ıslah çalışmaları hep bu DNA yapısının biraz daha iyi anlaşılmasıyla mümkün olmuştur.

Bütün ileri dünya ülkeleri aya, venüse, diğer gezegen ve yıldızlara gitmek için akıl almaz paralar sarf ediyorlar. Hele DNA’nın yapısını anlamak için dünyada binlerce proje yürütülüyor, hesapsız paralar harcanıyor.

Bu ahmaklar; “*Uzayda bir şey yok, DNA boş ve gereksiz yapıda araştırmaya değmez*” diyorlar. Güya bu iddia ile Allah’ın bulunmadığını ileri sürüyorlar. Onlar bu dinsiz iddialarında da samimi değillerdir. Çünkü dinsiz bir kimse bu kadar saçma sapan şeylere nazara vererek maskara

olmak istemez. Onların gayesi ve maksadı, Allah'ın varlığını ispatlayan delillere ulaşarak Allah'a inanma gibi masum bir niyet asla değildir.

Bunlar sadece dinsiz cahiller değil, aynı zamanda vatan hainidirler. Bir kimse, Allah'ı inkâr etmek adına bu kadar bilime, tekniğe ve fenne düşman olamaz. Öyle anlaşıyor ki bunların gayeleri gençlerin zihnini bulandırmak, onların çalışmalarına ve araştırma yaparak yeni buluşlara imza atmalarına mani olmaktır. Bunlara beşinci kol kuvvet deniyor. Onların görevi, güya bilim adı altında, bir milletin gençliğini safahata, eğlenceye yöneltmek, gelecek ve ahiretin varlığı hakkında onları şüpheyne düşürüp ümitsizlendirmek ve dinsiz yaparak, Afrika ülkeleri gibi sömürmektir.

Her şeyin amaçsız ve lüzumsuz olduğunu iddia eden o kimselere siz de şu soruları sorun:

Onun kalbi mi, yoksa o kalbin her an çalışması mı lüzumsuzdur? Kan damarları mı gereksiz yapılmıştır? Akciğerlere ihtiyacı yok mudur? Böbrekleri mi gereksizdir. Dili mi fazladan yaratılmıştır? 300 den fazla görevinin olduğu bilinen karaciğer mi faydasız ve gereksizdir? Ellerinin ve ayaklarının görevi yok mudur? Gözleri mi lüzumsuzdur? Bu organlara ihtiyacı olan o kadar çok insan var ki, lüzumsuz ve faydasız gördüğü bu organları niye başkalarına vermiyor?

Bir insan bu kadar cahil olamaz. Bu olsa olsa beşinci kuvvet adına bir saçmalama ve hezeyandır.

İşte kâinatta atomdan galaksilere kadar her şey son derece hassas nizam, ölçü ve düzen içerisindedir. Siz bunun aksini iddia edenlere değil, kâinattaki varlıklara bakınız. Onlar size, nizam, intizam ve belirli ölçü içerisindeki yapılarıyla, onları bu şekilde yaratan sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah'ı göstereceklerdir.

BÖLÜM VI

FOSİLLER VE ARA FORMLAR

Soru 1- Amerikan bilim dergisi çok sayıda ara geçiş form olduğunu söylüyor. *Tiktaalik roseae* sadece bunlardan birisi imiş. Bu doğru mudur?

Cevap: Doğru değildir. *Tiktaalik roseae* bir ara form değildir. Bunun hakikatla ve bilimle hiçbir alakası ve ilgisi yoktur. *Tiktaalik roseae*, Devoniyen döneminde, yani günümüzden takriben 330 milyon yıl önce yaşamış ve nesli tükenmiş tetrapodlara (Dört ayaklılara) ait bir türdür.

Evrimci bilim adamları bunun balıklarla sürüngenler arasında bir geçiş formu olduğunu ileri sürmektedirler.

Tiktaalik'in elde fosil olarak sadece kafatası vardır. Gözler kafatasının üstündedir. Tıpkı timsahlarda olduğu gibi. Bilim adamlarının ekseriyeti, bunun timsahlarla aynı yapıda bulunduğu ve dolayısıyla bu fosilin bir timsaha ait olduğunda hemfikirdirler.

Evrimci jeoloğ ve ressamlar, *Tiktaalik*'in kafatasına, onunla aynı tabakalarda bulunmuş olan balık ve sürüngen fosillerinin parçalarını ekleyerek, noksan kalan yerleri de alçı ile doldurarak, yarı balık ve yarı sürüngen görünümünü andıran bir şekil vermişlerdir. Yaptıkları bu bilim sahtekârlığını, ara form olarak ileriye sürmektedirler.

Konunun içerisinde olmayanlara bu hakikatmış gibi takdim edilmekte, bununla da kalınmayıp, güya bu tip ara formun çok olduğu propaganda yapılmaktadır. Bunların yaptıkları bilim değil, ideolojik bir çalışmadır. Bütün gayeleri ve gayretleri, bir yaratıcıyı ve yaratılışı devreden çıkarıp, her şeyi tesadüf ve tabiatın eline vermektir.

Evrunciler tarafından dünyada evrimin lehinde ve yaratılışın aleyhinde büyük bir propaganda ve kampanya yürütölmektedir. Maalesef bilim de buna büyük oranda alet edilmektedir. Amerika'da tarafsız bilim adamları, sadece bilim dergilerinin değil, dini dergilerin de evrimci düşünce taraftarlarının elinde bulunmasından ve hakikatların ters yüz edilmesinden dert yanmaktadırlar.

Soru 2- Anne karnında gelişimini tamamlayan bir bebekte solungaç yarıkları gözleniyor. Bu nasıl oluyor? Denizden karaya bir geçiş midir?

Cevap: Embriyonun gelişimi sırasında bütün omurgalı embriyolarının boyun ve yutak bölgesinde bir dizi kıvrım görülür. Kıvrımların dışbükey olanları “yutak kavisleri veya sırtları” olarak adlandırılırlar. İçbükey kısımları da “yutak yarıkları veya torbaları” olarak isimlendirilirler. Balıkta yutak kıvrımları sonradan solungaçlara dönüşür. Hâlbuki sürüngenler, memeliler ve kuşlarda bu yutak kıvrımları, içkulak veya paratroid bezini hâsil ederler.

Britanyalı embriyolog Lewis Wolpert, solungaç yarıklarıyla ilgili olarak şunu ifade eder:

Omurgalı embriyolarındaki yutak torbalarını ‘solungaç benzeri’ diye adlandırmak için embriyolojik bir sebep yoktur. Bunun tek sebebi; ‘memelilerin balık benzeri atalardan geldikleri’ şeklindeki iddiaları ispatlamak içindir¹⁴⁶.

İsveçli embriyolog Günter Rager da, insanda solungaç yarıklarının olmadığını dile getirir ve şöyle der:

¹⁴⁶ Wolpert, L. The Triumph of The Embryo. Oxford: Oxford University Press, s. 185, 1991.

İnsan embriyolarında solungaç benzeri yapılar yoktur. Bazı kıvrımları solungaç yarığı olarak görmenin tek sebebi, evrimi ispat içindir. Açıkçası, insan embriyosunda evrim için mantıki olarak delil teşkil edecek solungaç yarıkları yoktur¹⁴⁷.

Sonuç olarak; anne karnındaki bebeği bazı canlılara benzetme ve oradan hareketle insanı daha aşağı yapılı varlıklara bağlama düşüncesi, ateizmi savunan pozitivist felsefecilerin gayretidir. Ciddiye almaya değmez. İlmî hiçbir değeri ve kıymeti yoktur.

Soru 3- *Archaepteryx* sürüngenlerle kuşlar arasında ara form mudur?

Cevap: 1861 yılında müze müdürü Widword tarafından bulunan bir fosil, *Archeopteryx* olarak adlandırılmış ve sürüngenlerle kuşlar arasında ara form olarak ileri sürülmüştür. Daha sonra detaylı yapılan çalışmalarda bu fosilin taş üzerindeki tüy izlerinin elle yapıldığı, yani sahte olduğu, fosilin kendisinin bir kertenkeleye ait olduğu iddia edilmiştir.

Bu *Archeopteryx* fosilinin günümüzden yaklaşık 140 milyon yıl önce yaşadığı belirtilmektedir. Ancak, Sankar Chatterje tarafından Batı Teksas çölünde protoavis (ilk kuş) olarak adlandırılan ve günümüzden 225 milyon yıl önce yaşamış olan bir fosil bulunmuştur¹⁴⁸.

Archeopteryx fosilinden 85 milyon yıl önce yeryüzünde yaşadığı anlaşılan bu fosil, kuş yapısındadır ve kuşların atası olarak kabul edilmektedir. Bu durumda *Archaepteryx*'in ara form olma özelliği de ortadan kalkmaktadır. Kuşlar üzerinde ihtisas sahibi olan Alan Fudiccia bu konuda şöyle diyor:

Yirmi beş sene boyunca kuşların kafataslarını inceledim. Dinozorlarla aralarında hiçbir benzerlik görmüyorum. Kuşların dört ayaklılardan evrimleştiği görüşü, paleontoloji alanında yirminci yüz yılın en büyük utancı olacaktır¹⁴⁹.

¹⁴⁷ Rager, G. Human Embryology and The Law of Biogenesis. Rivista di Biologia 79, s. 449-465, 1986.

¹⁴⁸ Time, 25 Ağustos, 1986, s.36.

¹⁴⁹ Shipman,P. Birds do it. İt Did Dinosaurs? New Scientist, 1 Şubat, 1997, s.28.

Bir konu hakkında ehli ihtisas konuşunca, diğerlerine susmak düşer. Benim merak ettiğim bir konu var. Bu sorulara muhatap olan ve bunları dile getirip bu tip meselelerle uğraşan arkadaşlar, kuşlar üzerinde çalışan ihtisas sahibi kimseler midir, yoksa merakını gidermek ve bu konudaki evrim çalışmalarından bilgi ve feyiz almak isteyenler midir? Birinci grupta olanlara bir sözüm yoktur. Onlar mesleklerinin gereği olarak ileri sürülen delilleri inceler, değerlendirir ve görüş beyan ederler.

Bunlar şayet ikinci gruptan kimseler ise, onlar tavsiyem şu olacaktır. Buradan sizi aydınlatacak ve sahili selamete çıkaracak ve size engin ve zengin bir bilgi ve feyiz sunacak bilgi ve bulgular beklentisi içerisinde iseniz, büyük bir şekilde yanıldığınızı kesinlikle söyleyebilirim. Bu evrim felsefesi sahası sizi taştan taşa vurur. Sizde ne göz, ne akıl ve ne de sağlam fikir bırakır. Çünkü, bu konularda yeterli ihtisası ve tahkiki imanı olmayan insanlar hep manen ve aklen perişan ve divane olmuşlardır. Sizi de böyle bir sonucun beklediğinden hiç şüphe etmeyin.

Burada ne demek istediğimi şöyle bir misalle belki daha iyi ortaya koyabileceğim. Kabul edin ki, bir araştırmacı yarısı kuş ve yarısı da sürüngen özelliğinde bir fosil bulduğunu belirtti. Ateizmi savunan evrimciler kuşların tesadüfen sürüngenlerden evrimleştiği iddialarına bu fosili delil olarak ileriye süreceklerdir. O zaman ne yapacaksınız? Evrimcilerin iddia ettiği, şekilde canlıların tesadüfen birbirinden meydana geldiğini kabul edip, bir yaratıcıyı devreden çıkaracak mısınız? Öyle yaptığınız takdirde bu vadide divane olmanız kaçınılmazdır.

Şayet Allah; “şimdi her bir canlıyı nasıl tek hücreden yaratıyorsa, geçmişte de öyle bir canlı yaratmıştır. Böyle anormal yapılar, sistemli bir silsilenin ucu ve başlangıcı olamaz” diyebilecekseniz mesele yok. O zaman paçayı kurtarırsınız.

Bu konuda tereddütlerinizi ve beklentilerinizi ortadan kaldırmak için, şimdi aynı şeyi söyleyin ve deyin ki, *Her şeyin dizgini Allah'ın elindedir. Bir atom dahi O'nun ilim, irade ve kudretinin haricinde değildir. Bu gün-*

kü canlıları ve cansızları yarattığı gibi, geçmiştekileri de O yaratmıştır, gelecekteki varlıkları da yine O yaratacaktır. Bize düşen O'nun bu sanat eserlerini incelemek, bize ihsan ettiği bütün bu kâinattaki varlıklar için O'na hamd ve şükretmektir.

Eğer, Allah var mıdır, yok mudur? Bu konudaki delili, geçmişteki bir takım fosillerin varlığı veya yokluğuyla test etmeye çalışırsanız, işi daha başında kaybettiniz demektir. Çünkü bu sahaya böyle bir beklentiyle girenlerin hiç biri sağlam çıkamamışlardır. Sizler istisna olamazsınız. O bakımdan, derinliğinden emin olmadığınız bataklığın içerisine gözü kapalı dalmayın. Sonra pişman olmak fayda vermez.

Soru 4- At ve eşekten meydana gelen katır evrim için bir delil olamaz mı?

Cevap: Olamaz. Bilim, at ile eşeğin hangi genetik yapıya sahip olduğunu, bu genetik yapıların nasıl birleştiğini inceler, niçin verimli döller meydana getirmediğini açıklamaya çalışır.

Bilimsel bilgi, “Niçin?” ve “Kim yarattı?” sorularına cevap veremez. Bu sorulara cevap verme hakkı, semavî dinlerin veya felsefenindir.

At ile eşeğin birleşmesinden meydana gelen katır, farklı cinsler birleşse bile verimli döller meydana getiremeyeceğini, dolayısıyla canlıların silsile halinde birbirlerinden meydana gelmediğini göstermektedir. Böyle bir hadise, evrimcilerin iddia ettiği evrimin olduğunun değil, olmadığının delilidir.

Soru 5- Avrupa'dan Amerika'ya 20. yüzyılın başlarında getirilen “goatsbeards” (Keçisakalı) adı verilen üç çeşit yabancı çiçeğin 20-30 yıl gibi bir süre içinde, Amerika kıtasına yayılması ve 1940'lı yıllardan sonra iki farklı türünün ortaya çıkışı gözlenmiştir. Bu ve benzeri türleşmelerin aslı var mıdır? Eğer varsa, o zaman bunlar evrime delil teşkil etmez mi?

Cevap: Araştırmacının görevi, kâinat kitabı dediğimiz şu âlemdeki varlıkların yapılarını, şekillerini, nasıl ve niçin ortaya çıktıklarını, canlıların birbirleriyle olan ilişkilerini ortaya koymaktır. Bunu yaparken sahip olduğu kültür

değerleri ve inancı, ya da bir yaratıcıyı inkârı devreye girmektedir. Özellikle bir yaratıcıyı devreden çıkaranlar, önlerine gelen her veriyi, canlıların tesadüfen birbirinden meydana geldiği şeklinde yorumlamaktadırlar.

Yukarıdaki örneğe gelince, evrim kelimesi, bir yaratıcının kontrolünde değişiklik manasında kabul ediliyorsa, kâinattaki canlılar her an değişmektedir. İnsanda yaklaşık yüz trilyon hücre vardır. Bir hücrede her saniye üç bin değişik olay cereyan etmektedir. Bu elbette büyük bir değişikliktir. Esas olan bu değişikliği kimin yaptığıdır.

Allah (Celle celâlehu), bütün bitki ve hayvanları birbirinden meydana getirebilir. Bunu yapmış olması O'na bir noksanlık getirmez. Ancak, Allah'ın koyduğu üreme kanunlarına göre, bütün bitki ve hayvanların birbirinden meydana gelmesine genetik yapıları izin vermemektedir. Böyle bir zorlamaya gerek de yoktur. Çünkü bütün bitki ve hayvanlar, insanlar da dâhil, her an her birisi tek hücreden yaratılmaktadır. Tek hücreden bizi yaratan, bundan göz, kalp, karaciğer, akciğer, böbrek ve beyin gibi organları yapıp organize eden ve her an onların hücrelerini yenileyen bir kuvvet ve kudrete bakılmalıdır. Böyle bir kudret ve ilim sahibi, geçmişte de canlıları farklı karakterde yaratmış olmalıdır.

Bir tür, tek bir fert değildir. Bir topluluktur. Dolayısıyla türün fertleri arasında eşeyli üremede pek çok farklı gen birleşmeleri meydana gelmekte ve bunun sonucunda gen havuzunda bir takım değişme ve kaymalar her an mümkün olabilmektedir. Sizin koyduğunuz ve koyacağınız bazı tür ölçü birimleriyle de o gen havuzundan yakın türleşmeler ve yeni tür birimleri tanımlanabilmektedir. Bu varyasyonlar, bir genelleme ile zaman içinde temel canlı gruplarının ortaya çıkmasında bir ölçü olamaz.

Soruda örneği verilen Amerika'daki **keçisakalı türünün yeni bir varyasyonu ortaya çıkmıştır. Bu tip farklılaşmalar her an mümkündür. Ama bu keçisakalı** temel tipi içindeki değişiklikten genelleme yaparak, sözelimi bir kavun veya patates temel tipinin ortaya çıktığını ileri sürmek, bilimsel değil, felsefî bir yaklaşım tarzıdır.

İsterseniz soruyu şöyle soralım:

Niçin bütün canlıların temelini tek hücreye indirgeyip, onun farklılaşmasıyla silsile halinde bütün bitki ve hayvanların birbirinden meydana geldiği ileri sürülmektedir?

Bunun cevabı, insanı çok uzak geçmişlerle uğraştırıp, bir yaratıcıyı ve O yaratıcının canlılar âlemindeki tasarrufunu gözlerden gizlemektir. Hâlbuki O yaratıcının canlılar âleminde her an yaptığı icraat, geçmişte yaptıklarından daha basit ve az değildir. Bugünü yapan ve yaratan dünü de bütün şaşa ve debdebesiyle yapmış ve yaratmıştır. Vesveseye ve tereddüde gerek yoktur. Madem Allah (Celle celâlehu) var, her şey vardır. Bütün eşyanın dizgini O'nun elinde, bütün varlıkların ve âlemlerin anahtarı O'nun yanındadır. O'nu buldun mu, bütün evham ve korkulardan kurtulursun.

Soru 6- Farklı cinsteki hayvan ve bitkiler, ilk yaratıldıkları andan beri hep farklı mıydılar?

Cevap: Yaratılışı savunanlar, canlı gruplarının temel tiplerini esas almakta, bu temel tiplerin içerisinde varyasyonun olduğunu, ama temel tipler arasında geçişin olmadığını kabul etmektedirler.

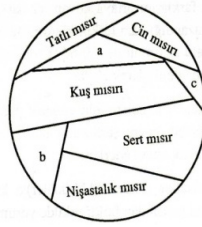
Temel Tip'le, tek kaynaktan çıkan hayvan veya bitki grupları kastedilir. Yani aynı gen havuzunu paylaşan bitki ve hayvanlar temel tip olarak alınırlar. Meselâ bütün insanlar tek bir *Homo sapiens* temel tipi içinde mütalaa edilirler. Bu durumda Temel Tip, tür seviyesindedir. Dolayısıyla bu temel tipin içinde ırk veya varyete bazında değişikliklerin olabileceği beklenir.

Bazı hâllerde temel tip, cins seviyesinde olabilir. Meselâ Oklahoma çakalı (*Canis frustor*), dağ çakalı (*Canis lestes*) ve çöl çakalı (*Canis ester*), çakalların çeşitli türleri olup aynı temel tipe dâhildirler.

Galapagos Adası ispinozları, muhtemelen tek bir temel tipe dâhil olan türlerin bulunduğu cinse misal teşkil ederler.

Bir başka misal, mısırın muhtelif varyeteleridir. Bunlar tatlı mısır, cin

mısırlı, nişastalık mısır, kuş mısırlı ve sert mısırdır. Bunlar temel mısır tipinin varyeteleridir. Yaratılışçılara göre temel tipler birbirlerinden bağımsız olarak meydana gelirler. Her tipin yeterli genetik potansiyelle veya gen rezerviyle yaratıldığı kabul edilir.

Mısır temel tipi.

Yukarıdaki şekilde mısır temel tipinde yer alan muhtelif varyetelerin kendi aralarında gen akışı ile söz gelimi a, b ve c vs. gibi farklı karakterlerden yeni varyetelerin ortaya çıkması ihtimal dâhilindedir. Ancak bütün bu değişiklikler, mısır temel tipini aşarak başka bir temel tipi hâsıl edemez.

Hangi canlının hangi gruptan geldiğini ilmî çalışmalar ortaya koyacaktır. Allah'ın kudreti, ilmi ve iradesi noktasından bakıldığı zaman, Cenab-ı Hak, istediğini istediği tarzda ve istediği şekilde yaratmaktadır.

Soru 7- Bazen kişiler 2 cinsiyetle yaratılıyor. Hem erkek ve hem de kadın olarak. Bunun sebebi ne olabilir?

Cevap: Canlılar cinsiyet bakımından farklı şekillerde yaratılmışlardır. Bir kısmı erkek, bir kısmı dişi, bir kısmı da hem dişi ve hem de erkek karakterine sahiptir. Bu iki karakterli olanlara hermafrodit denir. Bunların örnekleri hem bitkiler âleminde, hem hayvanlar âleminde ve hem de insanlarda vardır.

Mesela, armut, şeftali kiraz gibi ağaçların çiçeklerinde hem erkek ve hem de dişi organ bir aradadır. Bunlara hermafrodit denir.

İnsanlardan da cinsiyet değiştirenlere zaman zaman şahit oluyoruz. Bu tip kimselerde hem erkek ve hem de dişi organ bulunuyor. Ancak, salgılanan hormona göre o şahsın cinsiyeti geliyor. Vücutta erkeklik hormonu hâkim ise, o şahısta erkeklik duyguları, dişilik hormonu hâkim ise, kadınlık hisleri öne geçiyor.

Her bir canlının yaratılışında, şekil ve yapısında, bitkilere, hayvanlara ve insanlara bakan faydaları olduğu gibi, doğrudan yaratıcısına bakan binlerce hikmeti bulunabilmektedir.

Canlılar âleminde böyle çifte cinsiyette yaratılışın da elbette pek çok hikmet ve ibretli tarafları olacaktır. Bunun birkaç özelliği sayılarak hikmetlerini sınırlama yerine, herkesin kendine göre bir takım yaratılış gayelerini ve hikmetlerini görmesi ve kendisine buradan dersler çıkarması daha isabetlidir.

Dünya imtihan dünyasıdır. Dolayısıyla her varlık ve yaratılış, bir ve belki birçok soruyu temsil etmektedir. Herkes bu sorulara verdiği cevapla kendi makamını tayin edecektir.

Soru 8- Michel Behe gibi birçok ünlü biyolog fosil kemiklerinin artık bilimsel bir değeri kalmadığını söylüyor. Bunun anlamı nedir? Yani biyolojide ne tür gelişme oldu da biyologlar böyle düşünüyor?

Cevap: Bir canlı türünün bir başkasından evrim yoluyla teşekkül ettiğini iddia edenler, buna delil olarak, bir takım fosilleri ileri sürüyorlardı. Bu fosillerin bazı özellikleri bakımından kendisinden önceki canlılara benzediği dile getiriliyordu. Bunlara ara form deniyordu. Mesela, bir fosilin hem maymuna ve hem de bazı özellikleri bakımından insana benzediği söyleniyordu. Bu fosiller üzerinde yapılan detaylı çalışmalar, bunların iddia edildiği gibi ara form olmadığını, ayrı bir canlı grubu olduğu gösterdi. Onun için fosillerin bilimsel bir değerinin kalmadığı dile getirilmektedir.

Soru 9- Bütün hayvanların bir arada yaşaması imkânsız değil miydi? Mesela dinozorların olduğu bir yerde, hiç koyun gibi canlılar yaşayabilir miydi? Yani bütün canlılar bir arada yaşayamazsa, eski canlıların sonradan evrimleşmediğini nasıl açıklayabiliriz?

Cevap: Her canlının yaşayabileceği şartlar, Allah tarafından genetik yapısında tayin edilmiştir. Her hangi bir canlının yeryüzünde yaşayabileceği şartlar mevcut olunca yaratılmıştır. Benzer çevre şartlarında elbette birden fazla canlı yaşayabilir. Mevcut çevre şartlarının zamanla değişmesi, o ortamda bulunan bazı canlıların genetik yapının tayin ettiği sınırları aşmışsa, o sınırı aşılan canlılar ortamdan kalkacaklardır.

Şimdi milyonlarca farklı hayvan türü yaşıyor. Hepsine yetecek kadar, güneş ve hava var. Nitekim geçmişteki hayvanlardan pek çoğu günümüzde yaşıyor. Bunların aynı devirde yaşıyor olmaları evrime nasıl bir delil teşkil edecektir? Tam tersine. Farklı karakterdeki canlıların bir arada yaşaması, evrimcilerin ileri sürdüğü, canlıların basitten yüksek yapılara doğru kademe kademe geliştiği tezini çürütmektedir. Çünkü hem ilkel karakterli canlıların ve hem ileri yapıların bir anda yaşıyor olmaları, her bir canlı grubunun birbirinden bağımsız yaratılmış olduğunun delilidir.

Onlar, balıktan kurbağanın meydana geldiğini iddia ediyorlar. Onlara göre, çevre şartları değişmiş ve bu değişen çevre şartları balıktan kurbağaları hâsil etmiştir. Hâlbuki şimdi kurbağa ile balığın bir arada yaşıyor olması, onların bu iddiasını geçersiz kılmaktadır. Şartlar değişerek yeni şartlara uygun kurbağayı meydana getirdi ise, şu anda balığın varlığını nasıl açıklayacaklardır?

Soru 10- Çamur zıpzıbu evrimcilerin sıklıkla müracaat ettiği bir delil hâline geldi. Kendilerince; *Yaratılışçıların korkulu rüyası* gibi komik ifadelerde bulunuyorlar. Bu canlının bu şekilde yaratılmasının hikmeti nedir?

Cevap: Çamur Zıpzıbu (*Periophthalmus argentilineatus*) çamurlu bataklıklarda yaşayan 10-15 cm boyunda bir canlıdır. Hem karada ve hem de sulu ortamda yaşayabilir. Akvaryumlarda beslenmektedir. Bunların

çok dikkat çeken ve ibret alınacak yaşayış tarzları vardır. Meselâ, yumurtalarını su içinde bir kovuğa bırakırlar. Su yüzüne çıkıp hava kabarcıklarını alıp oyuğa yumurtaların yanına bırakarak onların havalanmasını sağlarlar. Yavrular yumurtadan 5 gün içinde çıkar. Yaklaşık 50 gün sonra hem karada ve hem de suda yaşayacak hale gelirler.

İster Çamur Zıpzıbı, ister Su zıpzıbı ve isterse Kaya zıpzıbı olsun, hiçbir canlı yaratılışçının korkulu rüyası olmaz. Olsa olsa, Allah'ı inkâr eden ateistlerin korkulu rüyası olur. Allah'a göre bir atomu yaratmakla, bütün kâinatı yaratmak arasında fark yoktur. Her şeyin dizgini O'nun elindedir. İnsanda yüz trilyon hücrenin her birisinde saniyede üç bin değişik reaksiyon olmaktadır. Allah bir saniye insanı kendi haline bıraksa hayatı alt üst olur. Allah insanı her an besinlerle vücuduna giren elementlerle yeniden yaratmaktadır. Sadece insanı mı? Hayır. Bütün canlılardaki her an devam eden faaliyet ve hücre değişiklikleriyle her bir canlı her an yeniden yaratılmaktadır. Kâinata bitkiler âleminde, hayvanlar âleminde ve insanda görülen bu kadar rahimane, hakimane tasarrufu göremeyenler, elbette bir çamur böceğindeki ince hikmetleri madde gözüyle görüp anlayamazlar. Ateistlerin gözleri maddede boğulduğu için Allah'ın bu tasarrufunu görmeleri mümkün değildir.

Bütün canlıların elbette birbirine benzer ve farklı tarafları olacaktır. Farklılık olmasaydı, o zaman yeryüzünde tek tip canlı olurdu. Bu farklılık ve benzerliklere göre bir sıralama yaptığınız zaman, bir takım organ ve dokular bakımından bazıları daha mükemmel, bazıları daha aşağı seviyede olacaktır.

Bu canlı silsilesinin birbirinden tesadüfen meydana geldiğini iddia eden evrim görüşünün bilimsel bir dayanağı yoktur. Tam tersine, her canlının genetik yapısı, nesiller boyu değişmeden sabit kalmakta, her canlı grubunun ayrı yaratıldığı tezini kuvvetlendirmektedir.

Çamur Zıpzıbı evrime değil, yaratılışa en büyük bir delildir. Çünkü onlar, su hayatından kara hayatına geçişte ortam şartlarının değiştiğini, ortamdaki suların çekilmesiyle balıkların kendilerinin yavaş yavaş kara

hayatına uydurduğunu ve suda yaşayanların ortadan çekilmesiyle kara hayatına adapte olmuş kurbağaların teşekkül ettiğini ileri sürüyorlar.

Hâlbuki bu canlı evrimi değil, yaratılışı desteklemekte, Allah'ın hem kara- da ve hem de suda yaşayabilecek canlıları yarattığını göstermektedir.

Allah'ın böyle bir canlıyı yaratmadaki hikmeti soruluyor. Her canlının yaratılışında, Allah'a bakan yönüyle bir değil, belki binlerce hikmeti vardır. Bize bakan ve bilebildiğimiz, ya da sayabildiğimiz bunlardan ancak birkaç tanesidir. Meselâ bir tane hikmeti şu olabilir: Nasıl ki, çoktan seçmeli bir imtihan- da, bilenin bilgisinin sıhhat ve doğruluk derecesini ölçmek için, doğruya çok yakın sorular da sorulur. Burada da, kimin sebeplere bağlanarak Allah'ı dev- reden çıkarıp yaratılışı evrime ve sebeplere vereceği ve kimin de sebeplerin arkasında Allah'ın kudret elini göreceği test edilmek istenmiş olabilir.

Aslında sebepleri de, o sebeplerin sonucunu da yaratan Allah'tır. Elma meyvesine elma ağacı sebeptir. Ağacın meydana gelmesine de çekirdek sebeptir. Aslında elmayı da, ağacı da çekirdeği de yaratan Allah'tır.

Allah'ın eseri olan bütün bu kâinat, evrim perde edilerek sebeplere ve te- sadüfe verilip ve Allah devreden çıkarılmak isteniyor. Onun için, hikmetini bilemedikleri bazı sebeplere dört elle yapışarak evrime delil gösterilmeye çalışılıyor. Hâlbuki değil bir canlı, tek bir atom dahi başboş hareket edemez. Her şey Allah'ın ilim, irade ve kudretinin eseridir ve O'nun kontrolündedir.

Soru 11- Darwin'in teorisinin temeli olan ve hemen her evrimci ki- tapta yer alan ispinoz kuşlarının gaga yapıları için evrimcilere nasıl bir cevap vermeliyim?

Cevap: Darwin'den beri evrimciler, günümüzdeki Galapagos ispinoz- larının geçmişte Güney Amerika'dan gelen bir türden evrimleştiğini ile- ri sürerler. Bu kuşlar, tabii seleksiyon yoluyla evrimleşmenin bir örneği ve biyolojik çeşitliliğin de delili olarak takdim edilir¹⁵⁰.

¹⁵⁰ Timothy A. Mousseau, Alexander E. Olvido, Geographical Variation, Encyclope- dia of Life Sciences, 2000, gels.net.

Aslında Darwin, “Türlerin Kökeni” kitabında ispinozlara fazla yer ayırmamıştır. İspinozları meşhur eden, 20. yüz yıl evrimcileridir.

Galapagos adalarındaki ispinozlar 14 tür altında toplanmıştır. Bunların altısı yerdeki ot tohumlarıyla beslendikleri için “Yer ispinozları”, altısı da “ağaç ispinozları” olarak adlandırılır. Ağaç ispinozlarının birisi hariç, diğerleri böceklerle beslenir. Burada dikkati çeken husus, her bir ispinoz türünün beslenme ihtiyacını tam olarak karşılayacak gaga yapısına sahip olarak yaratılmış olmasıdır.

Grant ve arkadaşları, 1970-1980 yılları arasında Galapagos adalarındaki ispinozlar üzerinde araştırma yaptılar. Ağlarla yakaladıkları kuşların gaga, kanat ve vücut ölçülerini tespit ettiler. Bu kuşları özel bantlarla işaretledikten sonra serbest bıraktılar.

Galapagos adaları belirli devrelerde fazla yağış almakta, bunun arkasından bir kurak devre hâkim olmaktadır. Ot tohumlarıyla beslenen türlerde yağışa ve dolayısıyla ot tohumu fazlalığına bağlı olarak, kısa gagalı fertler artmakta, kurak devrede ise, ot tohumuyla beslenenlerin ölmesiyle kısa gagalı fertler azalmakta, başka besinlerle beslenen uzun gagalı fert popülasyonu sayısı artmaktadır.

Grant ve ekibi kuraklığın ardından hayatta kalan ispinozların normalden biraz daha büyük vücutlara ve biraz daha geniş gagalara sahip olduklarını tespit ettiler. Onlar, tabii seleksiyonun yalnızca küçük tohumlarla beslenen ispinozları ayıkladığını; büyük ve sert tohumların kabuklarını kırarak açabilen büyük gagalı ispinozların ise hayatta kaldığını öne sürdüler.

Onlar, orta yer ispinozunun büyük yer ispinozuna dönüşmesi için 20 seleksiyonu yeterli görüyordu. Kuraklığın on yılda bir gerçekleştiği tahmin edilirse, bu dönüşümün 200 yılda meydana gelmesi muhtemeldi.

En kötü ihtimalle bu değişim 2000 yılda olabilirdi^{151,152}.

Grant ve arkadaşları 1982-1983'te yağışlarla birlikte tohumların bollastığını ve buna bağlı olarak yer ispinozlarının gaga büyüklüğü ortalamasının 1977 kuraklığı öncesindeki değere geri döndüğünü tespit etmişlerdir. Bu durum, gaga büyüklüğünün düzenli bir artış göstereceği beklentisi içinde olan evrimci araştırmacıları şaşırtmıştır¹⁵³.

İspinoz gagalarının değişimi ile ilgili olarak elde edilen veriler evrime dayalı bir değişimin olmadığını göstermektedir. Gaga büyüklüğü ortalaması yağışlı mevsimlere göre sabit bir değerin etrafında bazen biraz artmakta, kurak mevsimlerde de biraz azalmakta, yani gaga büyüklüğü, yağışa bağlı olarak bir dalgalanma göstermektedir. Dolayısıyla net bir değişim söz konusu değildir.

Nitekim Peter Grant kendisi de bu durumu bir duvar saatinin sarkacına benzetir ve şöyle der;

*Tabii seleksiyona maruz kalan ispinoz popülasyonu, duvar saati sarkacı gibi, ileri ve geri salınım yapmaktadır*¹⁵⁴.

South Carolina Üniversitesi'nden Astronomi ve Fizik Profesörü Danny Faulkner, ispinoz gagalarındaki dalgalanmanın evrimin bir delili olamayacağını belirtir ve şöyle der:

¹⁵¹ Peter R. Grant, "Natural Selection and Darwin's Finches", *Scientific American*, Ekim 1991, s. 82-87.

¹⁵² Peter R. Grant, B. Rosemary Grant, "Speciation and Hybridization in Island Birds", *Philosophical Transactions of the Royal Society of London B* 351, 1996, s. 765-772; Peter R. Grant, B. Rosemary Grant, "Speciation and Hybridization of Birds on Islands", s. 142-162 in Peter R. Grant (editor), *Evolution on Islands*, Oxford University Press, Oxford, 1998.

¹⁵³ Peter R. Grant, B. Rosemary Grant, "Speciation and Hybridization in Island Birds", *Philosophical Transactions of the Royal Society of London B* 351, 1996, s. 765-772; Peter R. Grant, B. Rosemary Grant, "Speciation and Hybridization of Birds on Islands", s. 142-162 in Peter R. Grant (editor), *Evolution on Islands*, Oxford University Press, Oxford, 1998.

¹⁵⁴ Peter R. Grant, "Natural Selection and Darwin's Finches", *Scientific American*, Ekim 1991, s. 82-87.

Eğer bir yönde mikro evrimi var kabul etmişseniz, daha sonra durum tam tamına başladığı eski haline geri dönüyorsa, bu evrim değildir, olamaz¹⁵⁵.

California Üniversitesi'nden biyolog Dr. Jonathan Wells, Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi'nin yayımladığı bir kitaptaki ifadeleriyle halkı aldatığına işaret eder ve şöyle der:

Ulusal Akademi tarafından yayımlanan 1999 kitapçığı, Darwin ispinozlarını, türlerin kökeninin “özellikle ikna edici bir örneği” olarak tanımlar. Kitapçık Grant'ler ve çalışma arkadaşlarının şunu gösterdiğini açıklayarak devam eder: “Adalardaki tek bir yıl kuraklık ispinozlarda evrimsel değişimleri harekete geçirebilir. Eğer kuraklıklar adalarda her on yılda bir meydana gelirse, yeni bir ispinoz türü yaklaşık 200 yılda ortaya çıkabilir.” İşte bu kadar. Kuraklıktan sonra seleksiyonun tersine döndüğünden, uzun dönemde evrime dayalı hiç bir değişimin olmadığından bahsetmiyor. Bu haliyle kitapçık delilin çok önemli bir bölümünü gizleyerek halkı aldatarak bilimsel değil, ideolojik bir davranış sergilemektedir¹⁵⁶.

Evrimci araştırmacıların ispinoz gagalarındaki dalgalanmayı evrime bağlamaları, bilimsel değil tamamen ideolojik bir çabadır.

Bazı araştırmacılar, ispinoz tür çeşitliliğinin ileri sürüldüğü gibi olmadığını belirtirler. İspinozlar üzerinde yapılan çeşitli genetik araştırmalar, bu kuşların arasında genetik farklılığın olmadığını ortaya koymuştur¹⁵⁷.

Aynı şekilde, 1999 yılında, Max Planck Enstitüsü ve Princeton Üniversitesi araştırmacıları, Galapagos ispinozlarının moleküler seviyede sınıflandırmasının yapılamayacağını, hepsinin benzer moleküler yapıya

¹⁵⁵ Gailon Totheroh, “Evolution Outdated”, 2001, <http://g.discovery.org/viewDB/index.php3?program=CRSCstories&command=view&id=596>.

¹⁵⁶ Gailon Totheroh, “Evolution Outdated”, 2001, <http://g.discovery.org/viewDB/index.php3?program=CRSCstories&command=view&id=596>.

¹⁵⁷ James L. Patton, “Genetical processes in the Galapagos”, *Biological Journal of the Linnean Society*, vol. 21, 1984, s. 91-111; Nancy Jo, “Karyotypic Analysis of Darwin's Finches”, s. 201-217; R.I Bowman, M. Berson, A.E. Leviton (editors), *Patterns of Evolution in Galapagos Organisms*, CA: Pacific Division, AAAS, San Francisco, 1983.

sahip olduğunu belirtmişlerdir¹⁵⁸.

Life Sciences Ansiklopedisi de aynı konuyu şöyle dile getirir:

*Darwin ispinoz türleri arasında kesin bir genetik engel olduğuna dair hiçbir delil yoktur*¹⁵⁹.

Sonuç olarak, Galapagos ispinozları gerçekte tek bir türün alt türleridir. Darwin'in ve taraftarlarının Galapagos Adaları'nda gördüğü ve "evrim" olarak ileriye sürdükleri konu, gerçekte varyasyon, ya da kombinasyon sonucu teşekkül etmiş yapılardır. Böyle varyasyonlarla yeni bir türün ortaya çıkması söz konusu değildir.

Bir türe ait varyasyonların tabii seleksiyonla seçilmesine evrimci biyologlar "mikro evrim" adını verirler. Varyasyonlar evrime delil teşkil etmez. Çünkü varyasyon, var olan genetik bilginin farklı eşleşmelerle ortaya çıkmasıdır. Varyasyon genetik bilgiye yeni bir özellik kazandırmaz.

Galapagos ispinozları binlerce sene farklı eşleşmeler ile çiftleşseler veya değişik iklim ortamlarına maruz kalsalar, sadece ortaya yeni varyasyonlar çıkacak, fakat bunlar yine ispinoz olarak kalacaklardır.

Kısaca söylemek gerekirse, Galapagos ispinozları hikâyesi, bilimsel bir sonuç değil, bilim kisvesi altında sunulmuş, ateizme dayalı ideolojik bir düşünce tarzıdır.

Soru 12- Darwinistler kromozomda sadece bir tane sentromer olması gerektiğini savunuyorlar. İnsanın 2. kromozomunda ise, iki tane sentromerin olduğunu söylüyorlar. Bir kromozomda iki sentromer olur mu?

Cevap: Sorunuzun içerisinde zaten onun cevabı var. Her kromozomda tek sentromer olduğunu evrimcilerin söylediğini belirtiyorsunuz. Arkasından, in-

¹⁵⁸ A. Sato, C. O'hUigin, F. Figueroa, P.R. Grant, B.R. Grant, H. Tichy, J. Klein, "Phylogeny of Darwin's finches as revealed by mtDNA sequences", *Proceedings of the National Academy of Sciences*, vol. 96, Issue 9, 27 Nisan 1999, s. 5101-5106.

¹⁵⁹ Michaela Hau, Martin Wikelski, "Darwin's Finches", *Encyclopedia of Life Sciences*, 2000, g.els.net.

sanın ikinci kromozomunda ise iki sentromerin bulunduğunu ileri sürdüklerini nazara veriyorsunuz. Demek ki, onların başta söyledikleri, yani her kromozomda tek sentromerin varlığı görüşü gerçeği yansıtmıyor. En azından bazı kromozomlarda iki sentromerin varlığını kabul etmek gerekiyor. Allah hiçbir şeyi maksatsız ve gayesiz yaratmadığına göre, demek ki, ikinci sentromerin de önemli bir vazifesi olmalıdır. İşte bunu araştırıp ortaya koyacak olan da ilmî çalışmalardır. Bunları gereksiz organ olarak görüp evrime bağlamak, kolaylık olur ve böyle bir davranışın ilmî bir değeri yoktur.

Görevi bilinmeyen bazı organları evrime delil olarak ileri sürenlerin saçmalıklarına takılmayın. Yapabiliyorsanız o organların vazifelerini ve yaratılış gayelerini ortaya koymaya çalışın. Ama bir takım hokkabazlıklar ileri sürmek ve dedi-kodu yapmak istiyorsanız, o da sizin bileceğiniz bir şey.

Soru 13- Denizin karanlık yerlerinde gözlere ihtiyacı olmayan ve o işlemi radarlarıyla yapan balıkların gözlerine görmesi için işlem yapıldığında balıklar görmeye başlamış. Bu nasıl mümkün olabilir?

Cevap: Bir şeyin mümkün olup olmadığını, deneme yanılma yoluyla anlamaya çalışırız. Görmeyen, ya da görmesini bir şekilde kaybetmiş bir insanın, ameliyatla iyileşmesi mümkün olabildiği gibi, mümkün de olmayabilir. Bunun olabilirliliği, görmeye mani olan engelin varlığına göre değişir. Şayet, bir operasyonla görmeye mani olan şeyi giderebilerseniz, görme fonksiyonu tam işliyorsa, görme hadisesi cereyan eder. Deniz dibindeki balıkların durumuna da bu açıdan bakılabilir.

Allah istediğini istediği şekilde yaratır. Bir canlının bazı organlarının ele alınıp, bunların başka canlıların meydana gelişine delil olarak ileri sürülmesinin, ilmî bir değeri yoktur. Sadece pozitivist felsefi bir düşünce tarzı olup, konuya ateist bir yaklaşımdır.

Soru 14- Dinozor denen bu tasvirlerin evrimi desteklemesi, ateist bir takım bilim heyetinin hayal ürünü müdür?

Cevap: İsmi ister dinozor olsun, ister bir başka şey. Geçmişte yeryüzünde, o günün şartlarına uygun canlıların bir kısmı belirli bir devre yaşayıp ortadan kalmış, bir kısmı günümüze kadar gelmiş, bazı canlılar da şartların iyileşmesine bağlı olarak zamanla yeryüzüne gönderilmiştir. Bunlardan hangisinin hangi devirde yaşadığı, şayet varsa, ne gibi değişikliklere uğradığını araştırmak bilimin konusudur.

Ateist evrimcilerin yaptığı, dünyanın tarihi seyri içerisinde yaratılan canlıların, birbirinden ve tesadüfen meydana geldiğine inandırmak için, bir takım ilmî hakikatleri çarpıtarak, ideolojik düşünceleri doğrultusunda vermeleridir. Bu hem tarafsız bilim adamlarını ve hem de bir yaratıcıya inanları rahatsız etmektedir. Bunların yaptığına bilimsel bilgi ile hiç bir ilgisi yoktur. Tamamen hayal ürünüdür ve ideolojiktir.

Soru 15- Dinozorlar neden yok oldu? Kur'an dinazorlardan niçin bahsetmiyor?

Cevap: Bu konuda değişik görüş ve yorumlar vardır. Bir canlı grubunun veya ferdin ortadan kalkması için bir takım sebepler vardır. Bunların başında gelen, o canlı grubunun yaşadığı ortam ve çevrenin olumsuz yönde değişmesidir. Bu değişiklik genelde iklim ve besin yönünden olur. O canlı grubunun genetik potansiyelindeki karakterler, değişen olumsuz çevre şartlarına uyamazsa o canlılar hayat sahnesinden çekilirler.

Kabul ediniz ki, hamam böceklerinin a ilacına karşı bir hassasiyeti var. Bu ilacın 10 birim dozuna aniden maruz kalan böceklerin yüzde yetmişi ölüyor. Diğerleri daha az doza maruz kaldıkları için hayatlarını devam ettiriyorlar. Bir taraftan da bu ilaca karşı dayanıklılığı sağlayan, o canlının vücudundaki genler faaliyete geçiyor. Bunun sonucunda canlı vücudunda mesela yeni anten ve tüyler çıkıyor. Böylece a ilacına karşı zaman içerisinde dayanıklılığı artıyor. Önceleri 10 dozluk bir ilaç bunları

öldürürken, yeni şartlara göre gelişen dayanıklılık mekanizması ile 20 doz dahi bunları öldürmüyor olabilir. Ama bunun da bir sınırı vardır. Söz gelimi bu son sınır 30 doz ise, siz 40 doz uyguladığınız zaman bu canlı grubu o çevreden silinecektir.

Burada dikkat edilmesi gereken bir konu var. O da, her hangi bir canlı grubunun değişen çevre şartlarına karşı bünyesinde meydana gelebilecek değişiklik, çevreden kazanılmaz. O canlının genetik yapısında potansiyel olarak bir takım genetik materyal varsa, değişen çevre şartlarında o yapı faaliyete geçer. Genetik yapısında potansiyel olarak mevcut değilse, en küçük bir değişiklik o canlı grubunu hayat sahnesinden silebilir.

Kur'an dinozorlardan niçin bahsetmiyor?

Kur'an-ı Kerim'de; *Yaş ve kuru ne varsa hepsi Kur'an'da vardır* buyrulmaktadır. Dolayısıyla dinozorlar hakkında Kur'an'da bilgi mevcuttur. Bu bilgi çok açık şekilde değil, küçük bir îmâ veya işaret tarzında olabilir.

Peki, Kur'an-ı Kerim'de niçin çok açık şekilde dinozorlara yer verilmemektedir?

Bu sorunun cevabı, Kur'an'ın asıl maksadının ve gayesinin ne olduğunda saklıdır. Her şeyden evvel Kur'an, Allah'ı ve kâinatı tanıtan, insanın dünyaya geliş gayesini ve Allah'a karşı vazifelerini bildiren, ebedî hayat olan ahret hayatı hakkında insanları aydınlatan bir din kitabıdır, fen kitabı değildir. Hayvanat bahçesi kitabı hiç değildir. Bu Kitap, her şeye büyüklüğü ve önemi nispetinde sayfalarında yer vermiştir. Dinozorların yeri de burada, yer yüzündeki milyonlarca canlı içinde ancak küçük bir işaret şeklinde olabilir.

Madem dinozorlara Kur'an'da yer veriliyor, biz niçin göremiyoruz? O konuda ihtisas sahibi olmadığımız için. Bitkiler ve hayvanlar âleminde, çok dar bir alana küçük bir îmâ veya işaretle ciltlerce kitaba sığmayacak kadar bilgi depo edilmiş ve yerleştirilmiştir. Meselâ, bir elma çekirdeğinin kromozomlarında, elma ağacının dalından çiçeğine, meyvenin şeklinden tadına varıncaya kadar ciltlerce bilgi yerleştirilmiştir. Bu ilmin dışında

olan birisine siz o çekirdeğin içinde, elma ağacına ait her türlü bilginin yerleştirilmiş olduğunu söyleseniz, o size; *Hani çiçek bu çekirdeğin içinde görünmüyor, yaprağın şekli nerede?* Diye soracaktır. Genetiği ve kromozomu bilmeyen kimseye her halde bu konuda fazla bir şey anlatmanız mümkün olmayacaktır. Buradaki bilgi, akıl gözüyle görülmektedir.

Aynı şekilde insan tek hücreli zigot halinde iken, o hücredeki kromozomlarda akciğerden karaciğere, gözden tırnağa kadar her türlü özellik kayıtlı iken, onun varlığı ancak ilim gözüyle görülebilir. Yani, ilimle varlığı anlaşılır. Günümüzde flaş disklerle, CDV'lere yüzlerce cilt kitap bilgisi ve cisimlerin şeklini kaydetmek mümkündür. Çıplak gözle siz o şekilleri görmediğiniz gibi, bilgileri de doğrudan disk üstünde okuyamazsınız. Siz görmediğiniz diye flaş disk üstündeki o bilgilerin varlığı inkâr mı edilecek?

İşte kâinat kitabı olan şu âlemde Allah, kudret ve ilmiyle işaretler suretinde koyduğu bilgileri, kelâm sıfatının tecellisi olan Kur'an'da da varlıklara ait bütün bilgilere remiz ve işaretler suretinde yer vermiştir.

Demek ki Kur'an'da, en azından işaret ve îmâ tarzında yaş kuru her şeye yer verilmiştir. Kur'an'daki bu bilgileri okuyamayanlar hadlerini bilmeli, en azından bilmediğini bilerek haddini aşmamalıdır. Her şeyin insanın bilgi ve malumatına tâbi olmadığı gözden uzak tutulmamalıdır.

Soru 16- Bir hadiste şöyle buyruluyor: *Doğan her çocuk eti kemiği, tırnağı, tüyü anneden; siniri, damarı, kanı babadandır. Bu hadisin bilimle çeliştiğini söylüyorlar, bu doğru mudur?*

Cevap: Bu hadisi tetkik ettik, sahih ve güvenilir kaynaklar nakletmişler. Bu hadisin söylenmesine sebep olan hadise de oldukça dikkat çekicidir. Bu olay şöyle nakledilir:

İbn Mesud (r.a) demiştir ki: "Peygamber aleyhisselam sahabeler ile sohbet ederken bir Yahudi çıkageldi. O sırada Kureyş müşrikleri: *Ey yahudi! Şu kimse peygamber olduğunu iddia ediyor'* dediler. Bunun üzerine yahudi: *'Ben ona öyle bir soru soracağım ki, onu ancak pey-*

gamber olan kimse bilebilir” dedi ve yakın gelerek oturdu da:

‘Ey Muhammed! İnsan neden yaratıldı?’ diye sordu. Bu soru üzerine Peygamber Aleyhisselam:

*Ey Yahudi Erkeğin menisi ile kadının menisinin karışımından yaratıldı. Erkeğin menisi kalın olup, kemik ve sinir ondan yaratıldı. Kadının menisi ise, ince olup, et ve kan ondan yaratıldı.”*buyurması üzerine, Yahudi: *“Sizden önceki Musa da böyle söylemişti” deyip kalkıp gitti¹⁶⁰.*

Kâinattaki bütün varlıkların yaratıcısı Allah olduğuna göre, elbette yaratan yarattığı şeyleri en iyi bilir ve ona göre konuşur. Peygamberler Allah’ın himayesi ve kontrolü altında konuşurlar. Dolayısıyla onların sözlerine şayet sonradan yalan karışmamışsa, doğrudur ve haklıdır. Ancak, hadiste teşbih ve benzetme varsa, mana ona göre anlaşılmalıdır. Bu hadiste böyle bir teşbih ve benzetme de gözüküyor. Soru sahibi de aldığı cevap karşısında, Hz. Musa’nın da benzer soruya aynı şekilde cevap verdiğini (Tevrat’ta) belirtiyor.

Son zamana kadar genetik yapının sadece çekirdekteki kromozomlar vasıtasıyla nakledildiği biliniyordu. Daha sonra sitoplazmik kalıtım dikkati çekti. Plastidlerde, mitokondrilere genetik yapının varlığı anlaşıldı. Bugün yumurta hücresine bağlı bazı genetik karakterler biliniyor. Nitekim mitokondriyal DNA sadece anneden, yani dışıdan yavrulara geçmektedir.

Bilimde bağnazlık ve tutuculuk olmaz. Şayet bilenen bir konuda, aksi fikir ve görüşler de ifade ediliyorsa, bilim adamı o ihtimalleri de dikkate alır, almalıdır. Her hangi bir konunun doğruluğunda ısrar ediliyor, alternatif görüşler dikkate alınmıyorsa, o bilimsel bir davranış değil, ideolojik bir yaklaşımdır. Zaten bilimin tarifinde de, bu değişikliklere dikkat çekilir ve bilim; **Her an yanlışlığı ispatlanabilen değer hükümleri** olarak tarif edilir.

Şimdi bu hadisin ne zaman söylendiğine bir bakalım. Peygamberimiz aleyhisselam Miladi 571 yılında dünyaya geldi. Kırk yaşında, yani 611 yılında kendisine peygamberlik verildi. 63 yaşında da, yani 634 yılında

¹⁶⁰ Ahmed b. Hanbel, Müsned, VII, 437.

da vefat etti. Bu hadis peygamberliği sırasında söylendiğine göre, bu olay 611-634 yılları arasında olmuştur.

Bu tarihte insanlığın üreme hakkındaki bilgisi yok denecek kadar azdı. Mikroskop Hook tarafından 1665 yılında bulundu. Dolayısıyla spermin bırakın şeklini ve taşıdığı genetik yapısını, varlığı dahi bilinmiyordu.

Genetik yapının varlığı, genlerin belirli oranlarda anne ve babadan yavrulara aktarıldığını gösteren Mendel'in melezleme deneyleri 1800'lü yılların sonudur. Hatta Mendel'in bu melezleme çalışmaları 1910 yılına kadar ilmî olarak kabul edilmedi. Genetik yapının temelini teşkil eden DNA moleküllerinin sarmal yapısı 1955 yılında anlaşılabilirdi.

Bütün bu ilmî çalışmaların ışığında Peygamberimizin 1400 sene önce üremenin sperm ve yumurta hücresiyle olduğunu nazara vermesi, tam bir mucize ifadedir ve böyle bir beyan ancak peygamberlere ait olabilir.

O zaman konuyu şöyle değerlendirmemiz gerekir. Bilimin bugün insan genetiği hususunda geldiği nokta, peygamberimizin 1400 sene önce söylediği sözün ancak birinci kısmını ortaya koymuş olmasıdır. Yani, insanın yaratılışının erkeğin sperminden ve kadının yumurtasından olduğunu anlamış ve tespit etmiştir. Ancak, O'nun sözünün ikinci kısmı olan; erkeğin menisinden kemik ve sinirlerin, kadının menisinden de, yani yumurtasından da et ve kanın yaratıldığı hususunu henüz çözememiştir.

Böyle bir hadisin varlığı şimdiye kadar dikkatimizden kaçmıştır. İnsanın yaratılışıyla ilgili bu hadis, bilim âlemine yeni kapılar açacaktır. Özellikle genetikçilerin çalışmalarını bu hadisin ışığında yapmaları, muhtemelen onları yeni ufuklara götürecektir.

Soru 17- Down Sendromu evrime delil olabilir mi?

Cevap: Down sendromu, Trizomi 21, ya da Mongolizm; genetik düzensizlik sonucu, insanın 21. kromozom çiftinde fazladan bir kromozom bulunması durumu ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan tabloya veri-

len isimdir. Yani Down sendromu, genetik bir hastalıktır. Zihinsel kavramadaki bozukluklar ve çoğunlukla hafif veya orta seviyeli öğrenme güçlüğü gibi problemlerle kendini gösterir.

Canlılarda genetik hastalıklar, bir takım problemlerin sonucunda ortaya çıkar. Down sendromu gibi, hastalıklı bir fert, sağlam fertlerin meydana gelmesine temel olabilir mi? Evrimcilerin ne kadar yanlı ve çıkmaz bir yolda olduğunu, böyle hastalıklı bir fertten yardım bekleme-leri de açıkça göstermektedir.

Allah güzeldir. Her şeyi güzel olarak yaratmıştır. Bu yaratılış, ya doğrudan güzeldir, ya da dolayısıyla güzeldir. Doğrudan canlıları kendi genetik yapı ve potansiyelleriyle yaratmak varken, Allah niçin hastalıklı fertlerden sağlam fertleri yaratmış olsun? Böyle bir sistem eşyanın tabiatına aykırıdır. Yani, hastalıklı yapıdan sağlam bir sistemin çıkması, Allah'ın kâinatta koyduğu kanunlara terstir.

Böyle düşünceler, Allah'ı kabul etmek istemeyenlerin uydurduğu, gerçekle ve bilimle ilgisi olmayan senaryolardır. Dikkate almaya değmez.

Soru 18- Evrim teorisine inananların söylediği gibi gerçekten ara, yani geçiş formları var mıdır?

Cevap: Şayet evrimcilerin iddia ettikleri doğru olsa idi, bugün binlerce ara formlarına ait fosiller mevcut olması gerekirdi. Ancak geçmişte ileri sürülen fosillerden bir tanesinin bile ara form olmadığı anlaşıldı. Hâlbuki iddia edilen tedrici geçişte, her hangi bir canlı grubundan bir başka canlı grubuna yavaş yavaş geçişi gösteren binlerce ara form olması gerekirdi.

Yani koyundan yavaş yavaş kurdun meydana geldiğini iddia etmek için, ikisinin arasında, yarı koyunluğu ve yarı kurtluğu **gösteren onlarca ara form olması gerekmez mi? Bu insan için de böyledir. Diğer canlılar için de böyledir.**

İnsanın geçmişiyle ilgili olarak ortaya atılan fosiller hep tereddütle karşılanmıştır. Çünkü şimdiye kadar ileri sürülen fosillerin hiç birisinin gerçeği yansıtmadığı anlaşılmıştır. Bunun sebeplerinden birisi; ortaya atılan fosil kısımlarının genelde farklı canlılara ait olduğudur. Bu fosilleri, ileriye süren birkaç kişinin haricindekilerin inceleme şansı yoktur. Her şeyden önce, eldeki materyale, insanın daha aşağı yapılı canlılardan evrimleştiği peşin hükmüyle yaklaşılmaktadır.

Bu tip değerlendirmelerde hataya sebep olan bir başka husus da, fosilin yaşını tayinde yapılan yanlışlıktır. Fosil yaşları, arkeolojik ve radyoaktif metotlarla tayin edilmektedir. Bu metotlarda da genelde çok büyük hesap farklılıkları ve hataları olduğu için güvenilirliği azdır.

Bütün bunlar dikkate alındığında, tamamen bilim felsefecilerini ilgilendiren bu tip bulguların yorum ve değerlendirmesini de onlara bırakmak gerekir. Onlar, bugün yaptıkları değerlendirme ve yorumu, başka verilerle kısa süre sonra tekrar değiştireceklerdir.

Bir kimse, insan geçmişi öğrenme hususunda samimi ise, kendisini yaratan Allah'ı ve O'nun elçilerini dinlemesi gerekir. Nasıl yaratıldığımızı anlamak için kendimize bakmalıyız. Allah;

Siz insansınız diyor. Sizin atanızı topraktan en güzel şekilde yarattım buyuruyor. Allah (Celle celâlehu), şimdiki yaratılışımıza dikkati çekiyor. Sizi böyle anne karnında tek hücreden insan haline getiren, öldükten sonra da yine böyle tekrar diriltecektir buyuruyor.

İnsanın şu andaki yaratılışı, ilk yaratılışından daha basit ve kolay değildir. İnsanı tek hücreden yaratan ve bu tek hücreden gözler, kulaklar, kalp ve damarlar yapan Allah, bu insanı hayal, hafıza ve akıl gibi duygularla da bezetmiştir. İnsanın yaratılışı, bir defa yapıлып bitmiş de değildir. İnsan bünyesine giren elementlerle her an yeniden yaratılmaktadır.

Pozitivist felsefecilerin peşinden gitmekle sahili selamete çıkmak mümkün değildir. Şimdiye kadar hiçbir pozitivistin tek bir kimseyi emni-

yetle iman sahiline çıkardığı ve yaratıcısıyla buluşturduğu görülmemiştir. Onlar, bilimsel bilgi olarak takdim ettikleri, fakat aslında tamamen felsefî yorum ve değerlendirmelere dayanan batıl düşünce ve fikirleriyle, kendilerinin boğulduğu bir yaratıcıyı inkâr bataklığında başkalarını da boğacaktır.

Allah insanı en güzel şekilde yaratmış kendisine muhatap yapmıştır. İnsan bu insanlık şerefine mesuliyetini ve sorumluluğunu yerine getirme gayreti ve hassasiyeti içinde olmalıdır¹⁶¹.

Soru 19- Evrimin kuaservattan başladığını canlı ve cansız arası özellikler taşıdığını ileri sürüyorlar ve laboratuvar da çoğalma gözlenmiş. Buna ne diyeceksiniz?

Cevap: Kuaservat teorisi, ya da görüşü yeni değildir. Bu düşünce Milattan önce 300-400 yıllarına kadar gider. Thales, Anaximander ve Xenophanes gibi Eski Yunan düşünürlerinin savunduğu bir görüştür. Bir yaratıcıyı kabul etmeyen felsefeciler, karbon, hidrojen ve metan gibi elementlerin bir araya gelerek, kuaservat denilen bir çorba teşkil ettiklerini, bunun da zamanla gelişerek kendiliğinden canlı varlıklara dönüştüğünü ileri sürmüşlerdir.

17. yüzyılda Francisco Redi, cansız maddelerden kendiliğinden canlının meydana gelmesinin mümkün olmadığını, canlıların ancak canlı maddelerden hâsıl olduğunu yaptığı deneylerle göstermiştir. Kavanozlara koyduğu etlerden birisinin ağzını açık bırakıp, diğerinin ağzını kapatmıştır. Kapalı kavanozda her hangi bir gelişme olmazken, ağzı açık kaptaki etin üzerine sineklerin yumurta bırakması sonucu kurtçukların meydana geldiğini göstererek, canlıların, ancak canlı maddelerden hâsıl olabileceğini ispat etmiştir.

¹⁶¹ Ek bilgi olarak aşağıdaki linklerdeki makaleleri okumanızı tavsiye ederiz. Linkteki araştırmaları okuyunca farkedeceksiniz ki, geçmişte böyle fosiller ortaya çıkarıldı ve hepsinin yalan ve uydurma oldukları ispatlandı.
<http://www.sorularlaevrim.com/makale/ulasilamayan-atalarimiz-8.html>
<http://www.sorularlaevrim.com/makale/jeolojik-ve-arkeolojik-yas-tayin-metotlari-135.html>
<http://www.sorularlaevrim.com/makale/insanin-gecmisi-142.html>

Bunun dışında, canlılığın meydana gelişiyle ilgili iddialar, laboratuvar da şimdiye kadar ispat edilememiştir. Özellikle, bir yaratıcıyı kabul etmeyen felsefeciler, canlıların nasıl meydana geldiğini sebeplerle açıklayamamakta, laboratuvar da gösterememekte, bunun için geçmişte böyle bir şeyin kendiliğinden olduğunu iddia etmektedirler.

Soru 20-Fosillerin yaşı nasıl tayin edilmektedir?

Cevap: Fosillerin yaş tayininde kullanılan iki tip metot vardır. Birisi paleontolojik, diğeri de radyoaktif yaş tayin metodudur.

Paleontolojik yaş tayin metodunda bir kayacın yaşı, ihtiva ettiği fosil çeşidine göre yapılır. Jeolojik dönemlerde çok kısa devrelerde yaşayıp ortadan kalkmış olan fosiller vardır. Bunlara “Karakteristik veya **Kılavuz Fosiller**, ya da “Kat Tayin Edici Fosiller” adı verilir.

Fosilleri bu kronolojideki çok özel yere oturtmak için gerekli olan ölçü, “Hayatın basitten karmaşıklığa doğru evrimleştiği” düşüncesi-dir. Canlı varlıkların evrimleşmesi ise, fosil kayıtları üzerine bina edilir. Evrimin olduğuna ait delil, fosillerdir. Fosiller de evrim düşüncesine göre kronolojik sıraya dizilmişlerdir. Böylece mesele fasit bir daire şeklinde güçlü bir muhakeme sistemine dönmüştür¹⁶².

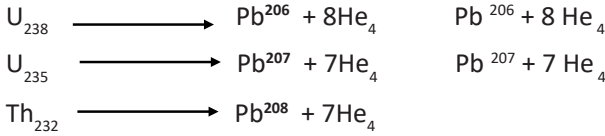
Bir diğ er metot, radyoaktif elementlerle yaş tayinidir. Burada uranyum ve toryum ile radyo karbon on dört metotları kullanılır.

Uranyum Metodu

Bu metot; uranyum ile onun kardeş elementi olan toryumun uzun bozunma zincirleri boyunca kurşun ve helyum hâsıl etmeleri esasına dayanır. Bunların bozunum süreleri, yarılanma ömürleriyle hesap edilir. Radyoaktif element olan U_{238} ’in yarılanma ömrü 4.5 milyar yıl, U_{235} ’in yarılanma ömrü 0.7 milyar, Toryumun (Th_{232}) yarılanma ömrü ise 14.1

¹⁶² Morris, H. and Parker, G.E. What is Creation Science? Master Book Publishers. California. 1982. Terc. Â.Tatl, Keha, E., Marangoz, C., Solak, K. ve Hasenekoğlu, İ. Yaratılış Modeli. Millî E. Bakanlığı Basımevi. Ankara. 1985.

milyar yıldır. Bunlar belirli oranlarda helyum atomu vererek aşağıdaki gibi kurşun izotoplarını hâsıl ederler:

U^{235} bu yarılanma süresinde Pb^{207} (kurşun 207) izotopunu ve 7He_4 vererek bozunuma uğrar. Kayaçta bozunum sonucu birikmiş olan kurşun 207 izotopundan hareket ederek ne kadar uranyum 235'in bozunumu ile ortaya çıktığı ve bunun da ne kadar zamanda hâsıl olduğu, U_{235} 'in yarılanma ömrü dikkate alınarak hesap edilir.

Uranyum Metodu'nun kritiği

Uranyumun radyoaktif bozunumuna dayanan yaş tayin metotlarının sakıncalı tarafları vardır. Bunları şöyle özetlemek mümkündür:

1. Uranyum mineralleri her zaman açık sistemlerde bulunur. Dolayısıyla dış etkilere maruzdur. Meselâ uranyum yer altı suyu tarafından kolayca çözülebilir. Ara elementlerden olan radon gazı, uranyum sisteminden dışarıya veya içeriye kolayca geçebilir.

2. Uranyum bozunum hızı değişken de olabilir. Bir başka faktör de, reaktörlerden çıkan veya farklı yollardan hâsıl olan serbest nötronlardır. Eğer bu parçacıkların yerküredeki miktarlarını artıracak herhangi bir şey meydana gelmişse, radyoaktif bozunum hızlarını da artıracaktır.

3. Oğul ürünler, kayacın ilk teşekkülünde orada yer almış olabilir. Uranyum ve toryum bozunumuyla ortaya çıkan radyojenik oğul ürünlerin, bu mineraller ilk defa teşekkül ettiği zaman orada mevcut olması mümkündür.

4. Oğul ürünlerin hepsi o kayaca has olmayabilir. Radyoaktif bozunmayla teşekkül eden oğul ürünlerin hepsi o kayaçta kalmayabileceği gibi, başka kayaçta teşekkül etmiş oğul ürünler de oraya gelmiş olabilirler.

Radyokarbon (C^{14}) Metodu

“Radyokarbon,” sabit olmayan karbon-on dört (C^{14}) izotopuna verilen isimdir. Karbon-on iki (C^{12}) ise “tabii karbon” olarak adlandırılır ve radyoaktif değildir. Radyokarbon, atmosferin üst kısmında, kozmik radyasyonla, atmosferdeki azot-on dört (N^{14})’ün aralarındaki reaksiyonlar sonucu hâsıl olur. Karbon-14’ün yarılanma ömrü 5730 yıldır.

Atmosferde teşekkül eden Karbon-14, derhâl CO_2 hâlinde oksitlenir ve havaya, suya ve organizma bünyesine yayılır. Normal olarak, havadaki radyoaktif karbondioksit ile radyoaktif olmayan karbondioksit oranının, dolayısıyla C^{14}/C^{12} oranının sabit olduğu, bu sabit orana ulaşabilmek için de 100 yılın geçtiği kabul edilir.

Canlı organizmalardaki C^{14}/C^{12} oranının da sabit olması beklenir. Organizma yaşadığı sürece bu oranın eşitliği değişmez. Fakat canlı organizma ölünce, havadan CO_2 alamayacağı için C^{14} ’ün, C^{12} ’ye oranı gittikçe azalacaktır. Bu azalma 1/2 değerini bulduğu zaman, o organizmanın ölümünden itibaren geçen sürenin 5730 yıl olması gerekir. Çünkü C^{14} ’ün yarı ömrü 5730 yıldır.

Radyokarbon Metodu, en çok 80 bin yıl öncesine kadar uzanan süreleri tespit için kullanılabilmektedir. Daha yaşlı materyallerde ise, Uranyum Metodu kullanılır.

Radyokarbon Metodu’nun kritiği

Radyokarbon Metodu birtakım kabullere dayanmaktadır. İtiraz edilen hususlar şunlardır:

1. Birçok canlı sistem, standart C^{14}/C^{12} oranına sahip değildir. Karbon-14 Metodu, bütün canlı organizmalar öldüğü zaman, onların hepsinin standart C^{14}/C^{12} oranını ihtiva ettiğini farz eden bir kabulle yola çıkar. Hâlbuki birçok numune bu oranı göstermemiştir. Meselâ bu metotla, yaşayan mollusklar 2300 yaşında tespit edilmiştir. Böyle bir değer, organiz-

ma çevresinin, tahmin edilenden daha fazla C^{14} ihtiva ettiğini, dolayısıyla organizma ile çevre arasında karbon değişimi olduğunu gösterir¹⁶³.

2. Radyokarbon, her organizmada sabit oranda azalmayabilir.

3. Tabii karbon miktarı geçmişte değişik olabilir. Geçmişte yeryüzünün bitki örtüsü, şimdikinden ya daha fazlaydı, ya da daha az. Buna bağlı olarak da C^{14}/C^{12} oranı ya büyük veya küçük olacaktır. Dolayısıyla bu devirlere ait materyallerin görünen radyokarbon yaşı da, gerçek yaştan ya büyük veya küçük bulunacaktır.

4. Radyokarbon oranı kararlı bir duruma erişmemiş olabilir. C^{14}/C^{12} oranının belirli bir sürede yerkürede kararlı bir duruma geldiği kabul edilir. Yani atmosferde teşekkül eden C^{14} miktarı, yeryüzünde bozulmaya uğramış C^{14} miktarına eşittir. Dolayısıyla giren ve çıkan toplam C^{14} miktarı aynı olmalıdır. Ama durumun böyle olmadığını gösteren hususlar da vardır. Nitekim dünyada bir yılda teşekkül eden radyokarbonun ölçülebilen miktarının, bozulmaya uğrayan radyokarbondan yüzde 25 oranında fazla olduğu belirtilmektedir¹⁶⁴.

Jeolojik ve arkeolojik yaş tayin metotları hakkında genel değerlendirme

Jeolojik ve arkeolojik materyallerin yaşını tayinde kullanılan gerek radyoaktif, gerekse diğer metotlar, birtakım kabullere ve tahminlere dayandığı için istenen hassasiyette değildir. Bu bakımdan ortaya konan yaşların gerçek yaşlar olduğu şüphelidir. Ancak her materyalin yaşını tayinde benzer hatalar olduğu için, tespitler gerçek yaşlardan ziyade nispi yaş olarak önemlidir. Sözelimi 4 milyon yaşında olduğu tespit edilen A materyali, 1 milyon yaşındaki B materyalinden dört kat daha yaşlıdır. Yani B materyali

¹⁶³ Kieth, M.S. and Anderson, G.M. Radiocarbon Dating: Fictitious Results with Mollusc Shells. Science, August, 16. A. 634, 1963.

¹⁶⁴ Kieth, M.S. and Anderson, G.M. Radiocarbon Dating: Fictitious Results with Mollusc Shells. Science, August, 16. A. 634, 1963; Libby, W.F. Radiocarbon Dating. University of Chicago Press. 1955, p.7; Lingelfelter, R. E. Production of C-14 by Cosmic & Ray Neutrons. Reviews of Geophysics. 1963, Vol. 1. p.51; Suess, H.E. Secular Variations in the Cosmic Ray Produced Carbon-14 in the Atmosphere and their Interpretations. Journal of Geophysical Research. 1965, Vol.7. p.594.

gerçekte bin yaşında ise, A materyali de 4 bin yaşında olacaktır.

Yukarıda sözü edilen metotların, daha iyi sonuç verecek başka alternatifleri de yoktur¹⁶⁵.

Sonuç, insanın geçmişini, daha aşağı yapılı canlılara dayandırmak gaye-siyle ateist felsefeciler tarafından sık sık insan-maymun benzeri varlıklara ait fosillerin bulunduğu ve bunların yaşlarının tespit edildiği yönünde yayınlar yapılmaktadır. İnsanın geçmişiyle ilgili olarak ileri sürülen fosillerin yorum ve değerlendirilmesi tamamen felsefî ve ateist evrimcilerin hayal gücüne dayalı olup, ilmî bir değer taşımamaktadır.

Burada asıl gaye ilmî bir çalışmanın tanıtılması değil, Semavî kaynaklarda; insanın doğrudan insan olarak yaratıldığı bilgisini çürütmek veya en azından şüphe ve tereddüt hâsıl ederek dinsizliği yaymaktır.

Soru 21- Gözsüz balıklar evrimin delilleri midir?

Cevap: Kâinatta cereyan eden bütün olaylar, Allah'ın tasarruf ve kontrolündedir. Atomdan galaksilere kadar her şey Allah'ın ilim, irade ve kudretinin eseridir. Nasıl ki, bilgisayarınızda bir dosya içerisine bir cümle yazmak isterseniz, program haricinde o cümleyi yazamazsınız. Hatta programdan bağımsız olarak bir noktayı dahi koymak mümkün değildir. Bir nokta koysanız, dosyayı kapatırken, program, bu değişikliği kaydedip etmeyeceğinizi sorar. İşte evren de tıpkı böyle bilgisayardaki bir dosya gibidir. Bu kâinatta bir atom dahi başıboş olamaz. Halı veya kumaş dokuyan bir fabrikanın her bir şekil ve deseninin, o fabrikanın bilgisayarında kayıtlı olduğu gibi, kâinattaki her bir atomun nerede, ne zaman ve ne şekilde görev alacağı Allah tarafından kader dosyasında kaydedilmiştir.

Biz düşündüğümüz bir şeyi, alfabenin 29 harfini uygun şekilde kullanarak yazarız. Sözelimi “Balık” kelimesini yazdık. Şimdi “Kurbağa” kelimesini yazmak istiyoruz. Bunu yazmak için, mutlaka “Balık” kelimesindeki harfleri kullanmamız gerektiğini söyleseler, biz deriz ki, *“Ben madem istediğim her şeyi yazabiliyorum. O zaman 29 harfi kullanarak istediğimi, istediğim şekilde yazarım.”*

¹⁶⁵ Daha geniş bilgi için; Tatlı, A. Evrim ve Yaratılış. Nesil Yayınları. İstanbul, 2008.

Allah da, kâinattaki 114 elementi kullanarak istediğini istediği şekilde yazabilmektedir. Biz nasıl, “Balık”, “Kurbağa” ve “At” gibi kelimeleri istediğimiz şekilde yazabiliyoruz. Allah da bunları istediği şekilde ayrı ayrı yaratabilir.

Canlıların mutlaka birbirinden tesadüfen meydana geldiği iddiası, bir yaratıcıyı kabul etmeyen materyalist ve ateist evrimcilerin görüşüdür.

Şimdi, her canlı gibi, balıklar da tek hücreden meydana geliyor. O tek balık hücresinde ne bir göz ve ne de bir ağız var. Ama Allah o hücreyi açıyor, gözü de, ağız da, dişi de başı da yerli yerine yerleştiriyor. Gözlü balık yaratabildiği gibi, gözsüz balık da yaratabiliyor. Aslında bizim gözsüz balıklara değil, gözlü balıklara şaşmamız lazım. Tek hücreden nasıl oluyor da, bütün balığın organları yapılıyor ve yerli yerine konuyor. Hiçbir balık da bu organların yeri karışmıyor, şaşmıyor.

Sadece balık da mı? Hayır. Bütün canlılarda böyledir. Koyun da, inek de, sinek de tek hücreden yaratılıyor ve her birisinin organları tam yerli yerinde.

İnsan da tek hücreden yaratılıyor. Yeryüzünün en akıllı ve en şuurulu varlığı insan. Yani biziz. Ama bak bizim de hiçbir organımızın ne yapısında, ne şeklinde ve ne de vücudun neresinde görev alacağı ve ne gibi vazifeler yapacağı hususunda hiçbir katkımız yok. Biz anne karnında tek hücre iken Allah o hücreden gözümüzü, dişimizi, başımızı, kaşımızı, kalbimizi beynimizi yapıyor ve çalıştırıyor. Her birimize aynı bu vücut nimetini ve organlarını yerli yerinde veriyor. Bizim buna bakmamız ve Allah’a şükretmemiz gerekiyor. Yoksa kâinata gördüğümüz ve hikmetini bilmediğimiz bir takım varlıkları ve organları tesadüfe ve sebeplere vermemiz uygun olmaz. Bir yaprağın düşmesi dahi Allah’ın ilmi dâhilindedir. Hiçbir şey gelişigüzel ve tesadüfün eseri değildir.

Gözü olmayan veya gözü küçük olan balıklar genelde ışığın az veya hiç olmadığı derin denizlerde yaşarlar. Işıksız ortamda yaşayan balıklara şu anki teknoloji ile bile ulaşamadığımız hiç ısı üretmeden ışık üreten sistemler verilmiştir. Mesela fener balıkları bunun en çarpıcı örneğidir. Işık organları sayesinde o zifiri karanlık derin denizlerde bile görebiliyor. Şimdi düşünelim!

Işıksız veya ışığın çok az olduğu yerlerde yaşayan bu balıklardaki günümüz insanının bilgi birikimi ve teknolojisi ile bile yapılamayan ısı üretmeden ışık üretebilen organlar nasıl meydana geldi? İşte bu iş ateist evrimcilerin dediği gibi; kendi kendine tesadüflerle olacak bir iş değildir. Bu mükemmel tasarım ürünü her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen Allah'ın işidir. Üstelik derin denizlerde yaşayan gözsüz balıklara göz görevi yapacak his organları verilmiştir. Bir balık gözü olmasa bile bıyıkları ile hatta bütün vücudu ile hissedebiliyor ve görebiliyor. Işıksız ortamlarada gözün olmaması ve bunun yerine o şartlarda işe yarayacak organların verilmesi Yaratanın varlığını gösteren açık bir delildir, değil mi? Işıksız ortamda yaşayan balıklarda göz olsaydı, bu seferde ateist evrimciler 'Yaratıcı olsaydı bu kadar hikmetsiz iş yapmazdı' deyip yine itiraz edeceklerdi.

Soru 22- Homonitten başlayarak modern insana kadar uzanan soy ağacındaki fosillerin teker teker mitokondrial analizi yapılmış mı? Yapılmışsa, bu ne kadar güvenilir? Bu tür konular bana çok vesvese veriyor. Bundan nasıl kurtulabilirim?

Cevap: Homonitlerden insana kadar uzanan çizgide işe yarar tek bir fosil yok ki, bunların analizine güvenilsin. Bu silsilede ileri sürülen fosillerin hepsi bir kutuya sığabilecek kadardır. Bu fosillerin her birisindeki fosil parçaları, tek canlıya ait olmadığı gibi, pek çok kısmı da alçı ile tamamlanmış yapılarıdır.

Bu Homonit- Modern insan çizgisinde, geçiş formu olarak ileriye sürülen; Java Adamı, Pekin Adamı, Nebraska Adamı, Neanderthal Adamı ve Piltdown Adamı'nın uydurma fosiller olduğu ortaya konmuştur¹⁶⁶.

Okuyucumuz, bu konuların kendisine vesvese verdiğini, bundan nasıl kurtulacağını soruyor. Bu konular, bu günün meselesi değildir. İnsanlık tarihi boyunca; kâinat nedir? İnsan nedir? Bu dünyaya insan niçin gönderilmiştir? Bundan sonra nereye gidecektir? Gibi sorulara felsefeciler tarafından cevap

¹⁶⁶ Daha geniş bilgi için;

1- Adem Tath. "EvrİM ve Yaratılış". Nesil Yayınları, İstanbul, 2008.
2- Adem Tath. "İnsanlık Tarihi Boyunca Evrim". Ufuk Yayınları, İstanbul, 2010.
3- "sorularlaevrim" sitesi.

aranmış ve hiçbir felsefeci, yukarıdaki sorulara, herkesi tatmin edici bir cevap ortaya koyamamış ve insanlığa aydınlık yolu gösterememiştir. Felsefeciler, ortaya koydukları cevaplardan kendileri de tatmin olmamışlar, ömürlerinin sonuna doğru bunların bir kısmı ya intihar etmiş veya bunalıma girmişlerdir.

Şimdiye kadar insanları aydınlığa çıkaramayan ateizme inanan pozitivist felsefe taraftarları, bundan sonra da, akli kalbi ve ruhu tatmin edecek hakikatleri ortaya koyamayacaklardır.

Kâinatın yaratılışı, canlıların ve özellikle insanın ortaya çıkışı ile ilgili değerlendirmeler ve yorumlar, sadece biyoloji bölümlerinde ve canlılarla ilgili bütün dersleri alan son sınıf öğrencilerine son devrede verilir. Biyokimya, genetik, paleontoloji (fosil bilimi), antropoloji, karşılaştırmalı anatomi ve biyoloji gibi yaratılış konusunda temel bilgileri almayan kimselerin evrim konusunu, ateist evrimcilerin eserlerini okuyarak sıhhatli bilgi edinmesi mümkün değildir. Böyle kimselerin imanı sarsılır ve bunalıma girerler.

Kâinatın niçin ve nasıl yaratıldığı? İnsanın yaratılış gayesinin ne olduğu, ölümünden sonra nereye gideceği? gibi sorulara İslâmiyet; akli, kalbi, ruhu ve hisleri tatmin edici cevaplar sunmaktadır. Bu konuda yüz defa felsefecileri dinleyenlerin, bir defa da Kur'an'ı dinlemesi gerekir. Bu gibi konular karşısındaki vesveseden kurtulmanın yolu, önce sağlam bir imanın elde edilmesidir. Yani, Allah'ın iyi bilinmesi, ahiret ve öldükten sonra dirilme, kader, meleklerin ve peygamberlerin varlığı ve görevleri konusunda akli, kalbi, ruhu ve bütün latifeleri tatmin edecek derecede bilgi sahibi olunması zarureti vardır¹⁶⁷.

Soru 23- Homoplasiyi anlamak ve türlerin hikâyesini doğru hesaplamak için ne yapılmalı?

Cevap: Burada senaryo şudur: İnsan da dâhil bütün canlılar tesadüfen birbirinden evrimleşmiştir. Canlıların yapısında bu senaryoya uygun bir takım iddialar ileriye sürülmelidir. İşte bu iddialardan birisi de homoplasidir. Bu terimle; embriyolojik gelişim kökenleri aynı, görevleri farklı organlar kas-

¹⁶⁷ Bu konuda daha geniş bilgi için; Bediüzzaman'ının Kur'an tefsiri olan Risale-i Nurlar'a müracaat edilmelidir.

tedilir. Buna fokun ön yüzgeci ile insanın kolu örnek verilir. Güya, bunların kökeni başlangıçta aynıdır. Aynı olduğunun delili nedir? Yani, fokun yüzgeci ile insan kolunun homoplast olduklarının delili nedir? Onlara göre bunun cevabı evrimdir. Yani, insan fok balığından soy almaktadır. Peki, bunun evrimde delil gösterilmesinin sebebi nedir? Onun cevabı da homoplasidir. Yani, başlangıçta kurdukları evrim senaryosunun delili evrimdir. Evrimin delili de homoplasidir. İşte onların bilimsel bilgi olarak ileriye sürdükleri iddialarının altında yatan budur. İki bilinmeyeni bir biriyle açıklayarak kısa bir fikir döngüsü ortaya koymaktadırlar.

İster tek özelliğe bak, istersen çok özelliğe bak. Türler ve hatta fertler öyle mükemmel yaratılmışlar ve öyle his ve duygularla bezetilir süslendirilmişlerdir ki, bunlara zerre kadar tesadüfün ve gelişigüzeliliğin karışması mümkün değildir. Her bir insan başlı başına bir âlem gibidir. Onun mucize yaratılışı, yapısı ve duyguları öyle evrim şarlatanlıkları ve hokkabazlıklarıyla açıklanamaz.

Soru 24- Tripod balığını açıkla mısınız? Bir balıkta ayağa benzer yapılar nasıl oluyor?

Cevap: Tripod balığı, üçayaklı balık manasındadır. Bu balık 5600 metre derinliklerde okyanus tabanında kumlar üzerinde yaşar. Genellikle 30 cm civarındadır. Görme kabiliyeti çok azdır. Buna karşılık yüzgeçleri sudaki titreşimleri hissedecek bir hassasiyete sahiptir. Kum üzerinde uzun süre bekler. Avı geçerken su titreşiminden hissederek yakalar. Hermafrodit canlılardır. Yani, erkek ve dişi organ aynı fertte bulunur.

Ayak vazifesini gören 1 metreye yaklaşan üç tane yüzgeç vardır. Bu yüzgeçler fin olarak da adlandırılır. Bu Finleri genelde avını yakalamak için kullanır. Bunlarda yüzgeçlerin meydana gelmesini sağlayan genlerin, kara canlılarında kanatları ve ön ekstremiteleri verdiği genlerle paralellik gösterdiği belirtilir.

Bu yeni gündeme gelmiş bir balık değildir. 1886 yılından beri varlığı biliniyordu. Yüzgeçlerinin diğer balıklara göre farklı yapıda oluşu, güya kara

canlılarının ayaklarına geçişe delil olarak ileriye sürülmek istenmektedir.

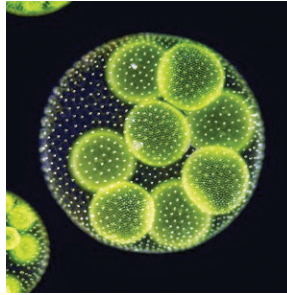
Buradaki genlerin değişmesiyle bir kurt veya koyun ayağı meydana gelecek olsa, bu onun canlıların atası olduğuna delil olamaz. Sadece bir koyun ayağının meydana geldiğini gösterir o kadar. Çünkü her bir canlı, sistemli işleyen organlarının yanında, o vücut yapısına uygun his ve duygu dünyasına da sahiptir.

Canlılar, pozitivist felsefecilerin ve ateist evrimcilerin ileri sürdüğü gibi, silsile halinde birbirlerinin meydana gelmiyor. Allah bütün hayvanları, her an tek hücreden en ince ayrıntılarına kadar yaratıyor, hücrelerini değiştiriyor, onların bütün genetik özelliklerini bir hücrede topladığı gibi, o bir hücreyi koca bir âlemi içine alacak kadar açıyor ve onu duygular ve hislerle bezetiyor.

Soru 25- *Volvox* ve *Pandorina* kolonileri evrime delil olur mu?

Cevap: *Volvox* Kolonisi

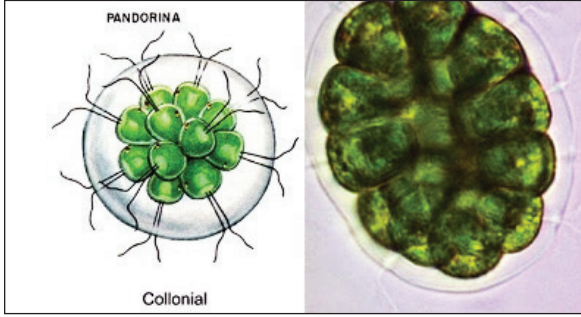
Volvox bölünme sonucu teşekkül eden tek hücreli organizmaların müsilağ madde içinde bir arada kalmaları ile hâsıl olur. Koloni içerisindeki her bir hücre, bir yeşil algdir. Tatlı suda yaşayan Koloniler 1000–3000 arası hücreden meydana gelir. Hücreler bağımsız olmayıp aralarında sitoplazmik bağlantılar bulunur. Hücreler arasında farklılaşma ve işbölümü vardır.

Volvox kolonisi.

***Pandorina* Kolonisi**

Tek hücreli suynosunlarının müsilaj maddesi ile bir arada kalarak teşkil ettikleri bir kolonidir. Koloniler genellikle 8, 16 veya 32 hücreden meydana gelmiştir. Hücreler arasında özelleşme ve iş bölümü yoktur. Koloni dağılacak olursa hücrelerin hayatları bağımsız olarak devam edebilir.

Pandorina kolonisi.

Darwinistler, *Volvox* ve *Pandorina* gibi koloni halinde yaşayan tek hücrelilerin zamanla çok hücreli canlılara dönüştüğü iddiasını ileri sürmektedirler. Hâlbuki bir hücrenin bir proteinin dahi tesadüfen veya kendiliğinden meydana gelmesi ilmen mümkün değildir.

Tek hücreli bir canlının çok hücreliye dönüşmesinin ilmî bir izahı yoktur. Genetik olarak böyle bir dönüşüm mümkün değildir. Çünkü canlıların genleri kendilerine hasır. Başka bir canlıyı verecek şekilde değişemez. Böyle bir dönüşüm şimdiye kadar hiçbir şekilde deney ve gözlemlerle ortaya konamamıştır. Söz konusu iddiayı doğrulayacak tek bir tane bile fosil kaydı da bulunmamaktadır.

Bu suynosunları kâinatın ilk yaratılışından itibaren aynı şekliyle mevcuttur. Söz konusu canlılar milyonlarca yıldır aynı kolonileşme sistemi ile yaşamaktadırlar. Milyarlarca yıl önceki suynosunları hangi yapıya sahipse, günümüzde de aynı şekil ve yapıda varlıkları devam etmektedir. Cenab-ı Hak her bir canlı çeşidinde olduğu gibi onları da kendilerine

has genetik yapıda ve şekilde yaratmış ve nesillerini de günümüze kadar ulaştırmıştır.

Darwinistler ilk hücrenin ve daha sonra çok hücrelilerin nasıl meydana geldiğini açıklayamadıkları için, kendi âlemlerindeki tek hücrelilerden zamanla çok hücreli varlıkların tesadüfen meydana geldiği şeklindeki felsefi düşüncelerini ispatlanmış bilimsel bilgi gibi takdim ediyorlar. Onların bu batıl fikirlerini dikkate almaya değmez.

BÖLÜM VII

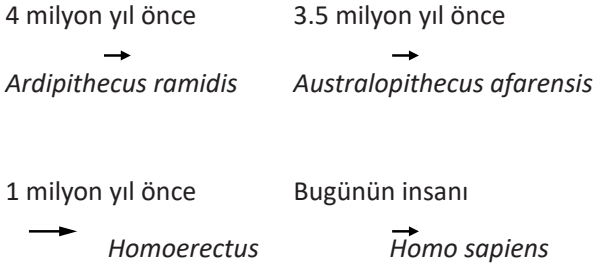
MAYMUN-İNSAN BENZERLİĞİ VE İLK İNSANIN YARATILIŞI

Soru 1- *Ardipithecus ramidus* ve *Australopithecus sediba*’nın insanın ilk atası olduğu doğru mu?

Cevap: *National Geographic* dergisi, Temmuz 2010 tarihli sayısında *Ardipithecus ramidus* fosili hakkında bilgi vermişti.

Bu yazıyı kaleme alan Jamie Shreeve’dir. Fosilleri bulan ekibin yöneticisi ise, Tim D. White idi. Fosil Afrika kıtasında Etiyopya’nın Orta Avaş Vadisi’nde 1995 yılında bulunmuştu. Yani günümüzden tam 15 yıl önce. Ama yeni bir bilgi gibi nazara verilmiştir. Fosil dedimse, öyle tek parça bir yapı değil. 125 adet diş ve çene kemiği, ayak ve el parmakları v.s. parçasının bir araya getirilmesiyle şekillenmiştir. Daha sonra Tokyo Üniversitesi’nden Gen Suwa, mikro bilgisayarlı tomografi ile dijital ortamda, bu fosil parçalarından kısmi bir kafatasının yeniden şeklini teşkil ediyor. Fosilden alınan 5 binin üzerindeki CT görüntüsünden 64 dijital parçanın bir araya getirildiği, bundan sanal bir kafatası inşa edilip, olmayan sol tarafın, ayna görüntüsü kullanılarak çizildiği belirtiliyor. Buradan hareketle de hayali bir varlık yüzü ve iskelet yapısı çizilmiştir. Bu fosile de *Ardipithecus ramidus* adı verilmiştir.

Teşkil edilen bu fosilin insanın geçmişini aydınlatığı belirtilerek, insanın geçmişi aşağıdaki şekilde şematize edilmiştir:

Bu şemada yer alan fosilleri sırası ile kısaca değerlendirelim:

1-*Ardipithecus ramidis*

Yukarıda değerlendirmesi verilen bu fosil 125 parçadan meydana geliyor. Bu fosillerin hepsinin aynı canlıya ait olduğu iddia ediliyor. Kol kemiği olduğu belirtilen fosilin, kafatası ile aynı canlıya ait olduğunda büyük şüphe var. Nitekim bu fosilin değerlendirmesinde *Ardipithecus ramidis*'in hem iki ayaklı ve hem de dört ayaklı olduğu iddia ediliyor.

White, bu fosile ait *Ardipithecus ramidis*'in başparmağını geliştirmesi ve iskelet yapısını buna göre ayarlamasının sadece birkaç bin yıl almış olabileceğini belirtiyor.

Aynı şekilde *Ardipithecus*'un dört ayaktan iki ayağa geçişinde, dişiye ve yavrulara yiyecek taşınması için buna gerek duyduğu ve bu ihtiyaca binaen iki ayaktan dörde geçtiği belirtiliyor.

Böyle sözlerin hiçbir ilmî değeri olabilir mi? Bu tip ifadelere, sadece çocukları uyutmak için anlatılan masallarda yer verilir.

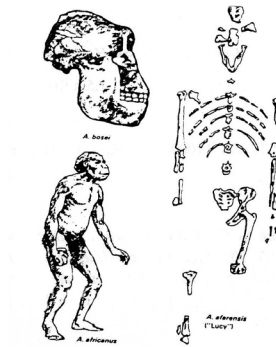
2- *Australopithecus afarensis* (Lucy)

Shipman, *Australopithecus afarensis*'in insanın atası olamayacağını, *Australopithecus afarensis*'e ait olduğu kabul edilen fosil parçalarının muhtemelen değişik organizmaların fosilleri olduğunu ve bunların yanlış birleştirilmiş bulunduğunu belirtir¹⁶⁸.

Australopithecus afarensis ve *Australopithecus africanus* fosilleri üzerinde senelerce araştırma yapan Oxnard ve Zuckerman, *Australopithecus afarensis*'in el, bilek, ayak, omuz ve leğen kemikleri üzerinde yaptıkları çok yönlü istatistikî araştırmalarla, bunların insana değil, orangutan ve şempanzeye benzediğini belirtmişlerdir¹⁶⁹.

Australopithecus üzerinde bir ekiple 15 yıl çalışmış olan Zuckerman'ın ifadesi oldukça kesindir. O, bu hususta şöyle der:

*Kafa yapıları bakımından bütün Australopithecus'lar tamamen ileri yapı maymunlar (apes)'a benzerler*¹⁷⁰.

Afrika'da geniş bir alandan toplanarak *Australopithecus afarensis*'e ait

¹⁶⁸ Shipman, P. Baffling Limb on the Family Tree. Discover, 1986, September.

¹⁶⁹ Oxnard, C. University of Chicago Magazine, 1974, p.8-12; Oxnard, C. The Place of the Australopithecines in Human Evolution: Grounds for doubt? Nature. 1975, Vol.258. p.389-395; Zuckerman, S. Journal of the Royal College of Surgeons of Edinburg. 1966, Vol.11. p.87-115; Zuckerman, S. Beyond the Ivory Tower. Toplinger Publ. Co. New York. 1970, pp. 11-12, 64, 75-94.

¹⁷⁰ Montagu, A. Man: His First Million Years. Word Publishers. Yonkers. 1957, p.51-52.

olduğu tahmin edilerek bir araya getirilmiş fosil parçaları ve bu fosiller dikate alınarak ressam tarafından çizilmiş *Australopithecus africanus* resmi.

3- *Homo erectus*

Pekin ve Java Adamları *Homo erectus* (Dik yürüyen maymun) adı altında gruplandırılmıştır¹⁷¹. Pekin ve Java Adamları'nın fosil yapısının, iddia edildiği gibi, insanın atası olamayacağına, pek çok yayında yer verilmiş olmasına rağmen aynı şeyler tekrar tekrar gündeme getiriliyor. İnsanın atası olarak ileri sürülen bu fosillerin kısaca durumuna bakalım.

a- Pekin Adamı (*Sinanthropus pekinensis*)

Pekin Adamı'na ait elde sadece bir diş vardır. Pekin Adamı'na ait bütün fosillerin İkinci Dünya Harbinde kaybolduğu ileri sürülmektedir. Bütün araştırmacılar, Pekin Adamı'nın avcılar tarafından öldürülüp yendiğinde hemfikirdirler. Zira bütün kafataslarının beyin kısımlarına kuvvetle vurulup kırılmıştır. O'Connel'e göre Pekin Adamı, eski taş ocağındaki işçiler tarafından öldürülüp yenmiş, ya büyük babonlar veya iri yapılı makiler (Büyük maymunlar)'dır¹⁷².

b-Java Adamı (*Pithecanthropus erectus*)

Java Adamı; iki diş ile bir kafatası ve bir uyluk kemiğinden ibarettir. Dubois 1891 yılında bu fosillerin tek bir canlıya ait olduğunu ileri sürdü ve buna *Pithecanthropus erectus* (Dik Yürüyen Maymun Adam) adını verdi.

Dubois 1922 yılında, yani otuz yıl sonra, Java Adamı olarak ileriye sürdüğü varlığın, aslında büyük bir gibbon maymunu olduğunu itiraf etmiştir¹⁷³.

Dubois'in bu açıklamasına Arkeoloji Ansiklopedisi de şöyle yer vermiştir:

Dubois'in, önce 'dik yürüyen insan' ismini verdiği yeni statü, çok

¹⁷¹ Boule, M., Valois, H. M. Fossil Men. New York: Dreyden Press, 1957.

¹⁷² O'Connell, P. Science of Today and the Problems of Genesis. Hawthorne, CA. 1969.

¹⁷³ Howells, W. Mankind in the Making. Doubleday and CO. Garden City N.Y.P. 1967, 155-156.

muahalefetle karşılaştı. Ama sonradan Dubois'in kendisi de fikrini değıştirip, bulduğı fosillerin büyük bir ape (iri yapılı maymun) olduğunu söylemesine rağmen, bu kafatası genel bir kabul gördü¹⁷⁴.

Bütün bu itiraflara rağmen, insanın maymunla ortak atadan geldiğini peşin bir hükümle kabul eden ateistler tarafından Java Adamı, insanın atası olarak takdim edilmeye devam ediyor.

Australopithecus sediba'nın Etiyopya'nın Afar bölgesinde bulunan 13 fertten meydana gelen *Australopithecus afarensis* ailesinin suda boğulmuş ferdi olduğu bildirilmektedir¹⁷⁵.

Australopithecus sediba maymununun gündüzleri suda avlandığı, geceleri de ağaca çıkıp yattığı ileri sürülmektedir. Ayak bileği yapısı, leğen kemiğı ve kafatası hacmi insanınkinden farklıdır. Kaynak'a göre, ayak topuğı kemiğı suyu terk edince değışmeye başlamıştır. Meldrum bunun yaklaşık 200 000 yıl önce olabileceğini belirtir¹⁷⁶.

Australopithecus sediba, *Australopithecus afarensis* (Güneyin Maymunu) ailesinin bir ferdidir. O sahanın bilim adamları tarafından *Australopithecus* grubunun insanın atası olmadığı, maymunların atası olduğu hakkında kesin ifade ve dellileri verildi.

Australopithecus sediba maymununun beyin hacmi 420 cc dir. Hâlbuki insan beyni 1350-1400 cc arasındadır.

Kibii ve arkadaşlarına göre, bu varlığın iki ayak üstünde yürümesi ve dik gövdeye sahip olabilmesi için kaburga kafesinin silindirikleşmesi ve daralması gerekmektedir. Diğer taraftan insan beynine yakın yavrular doğurabilmesi için de leğen kemiğinin (Pelvis) yuvarlaklaşmasına ihtiyaç vardır. İşte

¹⁷⁴ Cottrell, L. The Concise Encyclopedia Archeology. Hawthorn. New York. 1960, P. 394

¹⁷⁵ Job M. Kibii, Steven E. Churchill, Peter Schmid, Kristian J. Carlson, Nichelle D. Reed, Darryl J. de Ruiter, Lee R. Berger. A Partial Pelvis of Australopithecus sediba. Science 9 September 2011: 1407-1411. DOI:10.1126/science.1202521.

¹⁷⁶ Meldrum D. Jeffrey. Journal of Scientific Exploration, Vol. 18, No. 1, pp. 65-79, 2004.

Australopithecus sediba maymunu bu ihtiyaçlara göre değişmiştir¹⁷⁷.

Kaynak, leğen kemiği (pelvis) değişikliğinin, büyük kafalı yavrular doğurmak için değil, iki ayak üstünde yürümek için gerekli olduğunu belirtir ve şöyle der:

*Aslında pelvisin modern insan pelvisine doğru değişmesinin sebebi büyük kafataslı yavrular doğurmak değil, iki ayaklılıktır. Gövdeyi iki ayak üstünde düşey olarak taşıyan ana parça pelvistir. Şempanze pelvisine benzer bir pelvis düşey bir gövdeyi iki ayak üstünde taşıyamaz*¹⁷⁸.

Pickering ve arkadaşları; *Australopithecus sedibia*'nın yaşını 1.977 milyon, *Homo habilis*'in yaşını da 1.9 milyon yıl olarak vermekteler. İki maymun türü arasında 70-80 bin yıl fark oluşunu da, beyin hacminin 420 cc'den 680-750 cc'ye çıkması için gerekli süre olarak görmektedirler¹⁷⁹.

Kaynak da buna itiraz etmekte ve şöyle demektedir:

*3-4 milyon yıl içinde 350 cc'den ancak 420 cc. ye ulaşan kafatası hacmi, 70-80 bin yıl içinde nasıl olduda 420 cc'den 680-750 cc'ye ulaşmıştır diye sorulmalıdır. Bu olağanüstü ve hızlı değişimin de nedeni akıl taklasıdır*¹⁸⁰.

Steward ve arkadaşları da, *Australopithecus*'un elinin, maymun elinden insan eline dönüşmesini ve özellikle insandaki baş parmak şeklinde

¹⁷⁷ Job M. Kibii, Steven E. Churchill, Peter Schmid, Kristian J. Carlson, Nichelle D. Reed, Darryl J. de Ruiter, Lee R. Berger. A Partial Pelvis of *Australopithecus sediba*. Science 9 September 2011: 1407-1411. DOI:10.1126/science.1202521; Churchill, Lee R. Berger. The Foot and Ankle of *Australopithecus sediba*. Science 9 September 2011: 1417-1420. DOI:10.1126/science.1202703.

¹⁷⁸ Kaynak O. 2010 IV. Ulusal Biyolojik Antropoloji Sempozyumu Bildiri Özetleri Kitapçığı :2; Kaynak O. 2011 XI. International Symposium on "Disorder Systems: Theory and Its Applications":15

¹⁷⁹ Robyn Pickering, Paul H. G. M. Dirks, Zubair Jinnah, Darryl J. de Ruiter, Steven E. Churchill, Andy I. R. Herries, Jon D. Woodhead, John C. Hellstrom, Lee R. Berger. *Australopithecus sediba* at 1.977 Ma and Implications for the Origins of the Genus *Homo*. Science 9 September 2011: 1421-1423. DOI:10.1126/science.1203697.

¹⁸⁰ Kaynak O. 2010 IV. Ulusal Biyolojik Antropoloji Sempozyumu Bildiri Özetleri Kitapçığı :2; Kaynak, O. 2011 XI. International Symposium on "Disorder Systems: Theory and Its Applications":15.

teşekkülünü, *Australopithecus*'un balık tutma ihtiyacından kaynaklandığını belirtmekte ve şöyle demektedir:

*Su ürünlerinin en önemlisi olan balığın yakalanması ve taşınması, modern insandaki gibi, el başparmağının kavrayıcı özelliğinin gelişmesini gerektirmektedir*¹⁸¹.

Kaynak *Australopithecus sediba* maymununun insanın evrimini anlamada çok önemli olduğunu, üzerinde titizlikle durulması gerektiğini belirtir ve şöyle der:

*Australopithecus sediba insan evriminin Rosetta taşıdır. İnsanlık tarihi ve bilim için bir şanstır; doğru okunmalıdır*¹⁸².

Ne güzel bilimsel bir yaklaşım! Maymun insan olmak istiyor ve dolayısıyla vücut organları da ona göre değişiyor.

Siz de vücudunuzda istemediğiniz, ya da şeklini beğenmediğiniz organları, istek ve arzunuzla niye değiştiremiyorsunuz? Bırakın vücut organlarınızda değişiklik istemeyi, yüzünüzde çıkan istemediğiniz kılların çıkmasına niye mani olamıyorsunuz? Sizde *Australopithecus sediba* maymunu kadar akıl ve şuur yok mu? O bütün el, ayak, ve kalça kemiği gibi organlarını istediği şekilde değiştiriyor, bütün vücuduna söz geçiriyor da, siz sadece yüzünüzde veya elinizde çıkan bir kıla söz geçiremiyor musunuz? Demek ki siz evrimci değilsiniz.

Bırakınız insanın vücudundaki kılların çıkmasına mani olmasını, vücudunda ters dönen kılın verdiği ızdıraptan ameliyatla zor kurtuluyor. Demek ki bunlar *Australopithecus sediba* maymunu kadar vücutlarına söz geçiremiyorlar.

Evrimci Kaynak bunu *akıl taklası* diye isimlendiriyor. Aslında onun doğru ifadesi, *akıl tutulması* veya *bilimsel hokkabazlıktır*.

¹⁸¹ Stewart A. M. E, Gordon C. H, Wich S. A, Meijaard E. 2008 International Journal Of Primatology 29:543-548.

¹⁸² Kaynak, O. Cumhuriyet Bilim Teknoloji Dergisi, 09.12.2011.

Australopithecus sediba veya Australopithecus aferensis (Lucy) gibi maymunları insanın atası yapmak için başvurulmuş çalışmalar ve güya bilim adına yapılan gayretler, boş şapkadan tavşan çıkaran cambaz oyunlarını da geride bırakan tam bir hokkabazlıktır. Ama işin hakikatini bilmeyen gençleri bilim adına aldatmak için gayet güzel bir metottur.

İsteyen bu hokkabazlıkları ilim olarak kabul eder, koynunda saklar, ona hakikat gibi inanır ve bu tip evrime bir din gibi iman eder, isteyen de buna gülüp geçer. Herkes istediğini seçmekte serbest değil mi?

Soru 2- Flores adamının ilk insanların atası olduğu söyleniyor. Bu insanların kafatasları greyfurt büyüklüğünde imiş. Bu doğru mudur?

Cevap: Bir Müslüman için insanın ilk atası Hz. Âdem ve Hz. Havva'dır. Çünkü Allah öyle bildiriyor. Bunun dışında ne söylene hepsi uydurma ve safsatadan ibarettir. İlmî gerçek de budur.

Ama Allah'ı ve O'nun bildirdiklerini kabul etmeyenler, Hz. Âdem ve Hz. Havva'nın dışında kendilerine ata arıyorlar. Aradıklarını bulabilecekler mi? Olmayan bir şey bulunabilir mi? Elbette bulunmaz. Onlar bu batıl düşünce ve yorumlarına *Bilimsel çalışma veya bilimsel bulgular* adını takarak, insanları yanlış yönlendiriyorlar.

Allah insanın yaratılışını şöyle bildiriyor:

İnsanı ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cinleri de dumansız, saf ateşten yarattı. Rabbinizin nimetlerinden hangi birini inkâr edersiniz?¹⁸³.

Ey insanlar! Sizi tek bir insandan yaratan Rabbinizden korkun ki, o tek kişiden eşini de yarattı ve o ikisinden de pek çok erkekleri ve kadınları türetilip yeryüzüne yaydı¹⁸⁴.

Sizi tek bir insandan inşâ edip yaratan da O'dur. Annelerinizin rah-

¹⁸³ Rahman Suresi, 14-16. ayetler.

¹⁸⁴ Nisa Suresi, 1. ayet.

minde size bir karar yeri, yeryüzünde de bir emanet yeri vardır. İyice düşünüp anlayan bir topluluk için biz ayetlerimizi böylece açıkladık¹⁸⁵.

Homo Floresiensis Adamı

Solda *Homo Floresiensis* Adamının kafa yapısı, sağda *Homo sapiens*'in kafa yapısı görülüyor. Flores adamı kafasına ait olduğu ileri sürülen fosiller koyu renklidir. Çene dâhil olmak üzere alçı ile doldurulmuş kısımlar açık renklidir.

Avustralyalı araştırmacılar tarafından, Endonezya'daki Flores Adası'ndaki Liang Bua Mağarası'nda, yerin 6 metre altında bulunan fosil parçaları birleştirilerek ve noksan kısımları alçı ile tamamlanarak **Homo Floresiensis Adamı** olarak adlandırıldı. Bu fosil LB1' diye kodlandı. Bu fosilin önce bir çocuğa ait olduğu ileri sürüldü. Daha sonra, dişleri, kemik yapısı ve greyfurt iriliğinde bir kafatasına sahip yetişkin bir kadın olduğu iddia edildi. Bu varlığın, günümüzden 95 bin ile 12 bin yıl öncesindeki dönemde yaşadığı belirtildi.

Nature dergisi, Fosili inceleyen paleontologların, Floras Adamının 1 metre boyunda, beyninin ise, şempanzeninki kadar olduğunu kabul ettiklerini belirtti. Bunun beyni 380 santimetreküp kadardı. Onlara göre, taş yontmak ve avlanmak için de bu kadar beynin yeterli idi. Paleontologlar, **Flores Adamı'nın**, ayrı bir tür olduğuna karar verdiler. Bu türün, *Homo erectus*'tan bir kolun ayrılarak uzun zaman içerisinde cüceleşmesi sonucu ortaya çıktığı-

¹⁸⁵ En'am Suresi, 98. ayet.

na hükmettiler. Bundan sonra Flores Adamının insanın ilk atası olamayacağı hakkında evrimciler arasında bir tartışma başladı. Nigel Hawkes, bu bulgunun, tartışmalar arasında değerini yitirdiğinden şikayet ederek şöyle diyor:

*Son yüzyılın en büyük antropolojik bulgusu olarak duyurulan bir fosil, antropolojinin tartışmaları içinde yozlaşıp kayboluyor*¹⁸⁶.

Avustralya'daki Adelaide Üniversitesi Anatomi Bilimleri bölüm başkanı 32 yıllık anatomist ve uzman paleopatolojist Maciej Henneberg, Flores Adamı ile ilgili değerlendirmelere itiraz etmektedir. Ona göre bu küçük beyin hacmi, mikrosefali isimli nörolojik hastalıktan ileri gelmiş olmalıdır. Nadir görülen bu hastalık, küçük beyin ve kafa yapısına sebep oluyor. Mikrosefalinin birçok sebebi vardır. Gebelik sırasında geçirilmiş viral enfeksiyon başta olmak üzere, doğum sonrası travma ve beslenme bozukluğuna kadar birçok sebebe bağlı gelişebilir. Mikrosefalide, yüz normal oranda büyüyor, ancak kafa gelişimi engelleniyor. Bu hastalığa yakalanan insanlar, eğimli bir alna sahip oluyorlar ve çeneleri bulunmuyor¹⁸⁷.

Henneberg bu fosili, daha önce Girit adasında bulunmuş olan 4.000 yıllık bir *Homo sapiens* örneğine benzetmektedir. Bu Girit fosili günümüz insanı *Homo sapiens*'e ait olmakla beraber, küçük ebatla kafatasına sahipti. Bu küçük kafatasını, o zaman bilim adamları, bu ferdin mikrosefali rahatsızlığı ile açıklamışlardı. Avustralyalı bilim adamı Henneberg, 15 kafatası ölçüsü açısından yaptığı istatistiksel karşılaştırmalar sonucunda, Flores ile Girit fosili kafatasları arasında hiçbir belirgin farklılığın bulunmadığını ortaya koydu. Flores Adamının yüz anatomisinin, *Homo sapiens*'in yüz sınırları içinde bulunduğunu belirtti. Bu çalışmalar sonunda Henneberg, Flores Adamı'nın kafatası ebatlarının mikrosefaliden kaynaklandığını belirtti. Ona göre Flores Adamı, beyin rahatsızlığı geçiren bir *Homo sapiens*'dir¹⁸⁸.

¹⁸⁶ Nigel Hawkes, Professor fuels row over Hobbit man fossils, The Times Online, 3 Aralık 2004.

¹⁸⁷ Jim Ritter, "Experts here knock claim of new 'Hobbit' species", 16 Kasım 2004, Chicago Sun-Times, <http://www.suntimes.com/output/news/cst-nws-human16.html>

¹⁸⁸ Michael Balter, "Skeptics Question Whether Flores Hominid Is a New Speci-

Avustralyalı bilim adamı Henneberg'in Flores Adamı hakkında bir diğer incelemesi de, mağarada bulunan bir ön kol kemiği (radius) üzerinde idi. Henneberg, 210 mm olarak belirtilen kol kemiği uzunluğundan hareketle, böyle bir kol uzunluğuna sahip kimsenin boy uzunluğunun da 151 ila 162 cm arasında olması gerektiğini belirtti. Bu rakamlar, günümüz insanın boy uzunluğuna yakındır.

Henneberg bütün bu çalışmalarının sonunda şu görüşü dile getirmiştir:

*Yeni tür' olduğu iddia edilen **Flores Adamı'nın** küçük beyin yapısı, patolojik bir durum olan mikrosefalinin sonucudur¹⁸⁹.*

İnsanın evrimi üzerinde çalışan bir diğer araştırmacı, Avustralya Ulusal Üniversitesi antropoloğu Alan Thorne ise, Flores Adamı'nın ayrı bir tür olduğu yönündeki iddianın zorlama olduğuna belirtmektedir¹⁹⁰.

Endonezya Gadjah Mada Üniversitesi Paleoantropoloji Enstitüsü başkanı Prof. Dr. Teuku Jacob. Endonezya Gadjah Mada Üniversitesindeki Paleoantropoloji Enstitüsü başkanı evrimci antropolog Teuku Jacob, Flores Adamının küçük beyin hacminin, ayrı bir tür delili değil, zihin bozukluklarının göstergesi olabileceğini nazara veriyor. Flores Adamı'nın bu küçük beyin hacmine yol açtığı tahmin edilen küçeleşme sürecinin sadece Flores'de değil, Central Mountain, Papua ve Andaman, Aceh'te de görüldüğünü belirtiyor. Homo floresiensis'i bu küçeleşmeye dayanarak ayrı bir "tür" olarak tanımlamanın yanlışlığına dikkati çekerek şöyle diyor:

es", Science, Vol 306, Issue 5699, 1116 , 12 Kasım 2004.

¹⁸⁹ Maciej Henneberg, "Why The 'Hobbit' May Not Be A New Species Of Humans", <http://www.thinkinganglicans.org.uk/archives/000884.html>

¹⁹⁰ Heather Catchpole "Tiny Human a Big Evolutionary Tale", 27 Ekim 2004, <http://dsc.discovery.com/news/afp/20041025/tinyhuman.html>

Flores yeni bir tür değil. Homo sapiens'in Australomelanesid ırkı altında sınıflanıyor. Bu yeni bir tür değildir¹⁹¹.

Endonezyalı bilim adamlarından Yogyakarta Arkeoloji Kurumu'ndan Harry Widiyanto da Flores Adamı'nın *Homo sapiens*'in sadece bir alt türü -yani günümüz insanının bir ırkı olduğunu- ifade ediyor¹⁹².

Hacettepe Üniversitesi'nden antropolog Prof. Metin Özbek de, Flores Adamı'nın ayrı bir tür olmadığını şöyle dile getirmektedir:

Bu buluşun antropolojide devrim yaratacağı iddiası oldukça abartılı. Flores Adası'ndaki iskeleti tamamen ayrı bir tür olarak kabul etmek ne kadar doğru bilemiyorum. Homo sapiens'in ırksal bir varyetesi olabilir. Beyninin küçük, boyunun kısa oluşu ilginç ama bundan önce de pigmeler bulundu. Microsefali (küçük beyin) de görülen bir şey¹⁹³.

Sonuç olarak, evrimci bilim adamlarından kemiklerin birbirine benzerliğinden geçmişe dair hayali masallar anlatmayı bilim zannedenler ve taraftarı medya, yeni bulunan fosilleri, büyük bir sansasyonla tanıtmakta ve böylece konun dışında olan insanları yanıltılmakta, ama bu iddialar kısa sürede çürütüldüğü halde sessizce geçirilmektedir. Şimdiye kadar hep böyle olmuştur. Bundan sonra da böyle olacaktır. İşte Flores Adamı da bunlardan birisidir.

Soru 3- *Homo Naledi* olarak adlandırılan varlık hakkında bilgi verir misiniz?

Cevap: İnternetteki görüntülerinden anlaşıldığına göre, kafatası maymun kafatasına benzemektedir. Bir araya getirilmiş iskelet kemikleri çok parçalıdır. Parçalar küçük. Tırnak, parmak ve kaburga kemikleri

¹⁹¹ "Indonesian scientist says Flores hominid not new species", AFP Science by Yahoo, http://story.news.yahoo.com/news?tmpl=story&cid=1539&e=3&u=/afp/20041106/sc_afp/indonesia_science_palaeontology_041106133524

¹⁹² "Indonesian experts deny 'Flores man' fossil claim", The Jakarta Post Online, 5 Kasım 2004..

¹⁹³ Başaran, E. "Floresli Kadın İçin Türk Bilim Adamları Ne Diyor?", www.hurriyetim.com.tr, 7 Kasım 2004.

çok parçalıdır. Bunlardan hemen insanın atasını çıkaran, olsa olsa ateist evrimcilerdir. Çünkü onların işi budur.

Binlerce sene geçmiş. Pek çok canlının iskeletleri parçalanıp ufalanıp birbirine karışmış. Bu fosil parçalarının 15 canlıya ait olduğu bildiriliyor. Belki daha fazla canlının fosilleri olmalıdır. Çünkü 1500 fosil parçasının bulunduğundan söz ediliyor. Dolayısıyla, daha neye ait olduğu belli olmayan bazı fosil parçalarını tek canlıya ait kabul etmeyi ve onu da hemen insanın atası diye takdim etmeyi yadırgamadık. Çünkü bu, bir yaratıcıyı kabul etmeyip her şeyi tesadüfe veren evrimcilerin devamlı takip ettiği bir metottur.

Belli birkaç kişinin haricindekilerin bu fosilleri elde etme ve inceleme imkânı yoktur. Onlar bunu bildikleri için, kendi fikirlerinde olan gazete ve mecmualara böyle beyanat vererek işin içerisinde olmayan pek çok kimseyi, insanın geçmişi hakkında yanıltırlar. İlk İnsan ve ilk peygamber Hz. Âdem hakkında tereddüt meydana getirerek gençleri aldatıp dinsiz yaparlar. Esas hedefleri ve gayeleri de zaten budur.

Böyle haberler de her halde karşılıksız bırakılmaz. Birileri maddî ve manevî menfaat sağlarken, birileri de dünyada dinsiz ve imansız sayısını arttırmanın keyfini sürmektedir.

Aslında bir Müslüman'ın, insanın geçmişi hakkında bir şüphesi olmaması gerekir. Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de insanların atasının Hz. Âdem olduğunu ve onu topraktan yarattığını, ondan da Hz. Havva'yı halk ettiğini, bu ikisinden de insanları meydana getirdiğini gayet açık beyan ediyor. Dolayısıyla ilk insan ve ilk peygamber olarak Hz. Âdem'i kabul etmemek veya onun hakkında tereddüde düşmek, Allah'ın ve peygamberin sözüne ve bildirdiğine inanmamaktan ileri gelir. Böyle bir kimse, yani Allah'ın Kur'an'da açık olarak bildirdiği Âdem babamız hakkında şüpheyi düşen Müslüman olarak kalabilir mi?

Ateistler bunu bildikleri için, bir takım uydurma fosillerle ve yalan haberlerle gençleri bu konuda tereddüde sevk edip İslam dininden uzaklaştırmak istiyorlar.

Kur'an'ın ve Hz. Peygamberin (Sallallahu Aleyhi Vesellem) insanın geçmişi hakkında bu kadar açık, seçik beyanı varken, bu tip yayınlar karşısında bazı Müslüman gençler insanın ilk atası hakkında hemen tereddüde düşerse, her hangi bir dine mensup olmayanlar veya aslını kaybetmiş diğer Semavi dinleri benimseyenler ne yapacaklar? İnsanın geçmişi hakkında onların ellerinde böyle güvenilir kaynaklar yok. Müslüman bir genç bu konuda tereddüde düşerse, onlar haydi haydi düşerler.

Bu haberin gayesi ve maksadı da zaten budur. Böyle bir sonucu elde etmek, yani dünya gençliğini insanın geçmişi hakkında tereddüde ve şüpheyne düşürmek, onlar için, insanın atasını gerçekten tespit etmiş olmaktan çok daha önemlidir. Çünkü burada onlar için iki gaye vardır. Biri, bu tip uydurma haberlerle Müslüman gençleri İslam'dan soğutmak, diğeri de, İslam'ı seçmek isteyen kimselere, bu konuları nazara vererek, sanki bunlar bilimmiş gibi, Kur'an'ın bilime ters düştüğü propagandasını yapmaktır.

Kanaatimce bu konuya böyle bakmak pek çok meselenin anlaşılmasını sağlayacaktır.

Soru 4- DNA analizleriyle insanların Neandertallerle, Denisovanlarla ve Homo heidelbergenerle akraba olduğunun ortaya konulduğu ileri sürülüyor. Bu gelişmelere nasıl bakmalıyız? Evrim ispatlandı mı artık?

Cevap: Evrimi din gibi kabul eden, bir yaratıcıyı reddeden ateistlerin iddia ettiği manada bir insan evrimi meydana gelmemiştir ki, olmayan şeyin neyi ispat edilecek. Yani insan daha aşağı yapılı canlıların değişmesiyle değil, doğrudan insan olarak yaratılmıştır. Allah isteseydi insanı başka canlıdan da halk edebilirdi, ama ilk insan Hz. Âdem babamızı topraktan yarattığını beyan ediyor.

Bilim de bunu söylüyor. Her canlı grubunun kendine has genetik yapısının bulunduğunu, bu genetik yapının tamamen değişerek bir başka yapıda canlıyı meydana getiremeyeceğini beyan ediyor.

Ateistler ilk insanın yaratılışını laboratuvarı deneyemeyeceğini göre, bu konuda ileri sürülecek görüşler hep birer spekülasyon olarak kalacaktır. Kaldı ki bilim, insanın daha aşağı yapıları canlılardan meydana geldiğini söylemiyor. Pozitivist felsefe taraftarı ateistler bilime bunu söylettiriyor. Tâ ki, gençlerin Semavî dinlerle olan bağlarını koparsınlar.

Yukarıda sayılan Neandertaller, Almanya'nın Neandertal vadisinde 1856 yılında bulunmuştur. *Neandertal* aslında raşitizm, yani kemik hastalığı geçiren beli eğilmiş bir insan olduğu ve günümüz insanından hiçbir farkının bulunmadığını evrimci ateistlerden meşhur genetikçi Dobzhansky, bundan 50 yıl önce 1967 yılında, Anhoe'ne de 1970 yılında belirtilmişlerdir. Bunun için; *Dobzhansky, T.Chamging Man. Science, 1967, Vol.155, s. 410* ve *F. Anhoe; Neanderthals Had Rickets. 1970, Nature, 8 Aug* adlı eserlere bakılabilir.

Görüldüğü gibi *Neanderthaller* günümüzden yaklaşık 150 yıl önce gündeme gelmiştir. Bunu yeni bir şey bulunmuş gibi tekrar ortaya atarak evrim hakkındaki felsefî düşüncelerini zihinlerde yerleştirmek istiyorlar. Dikkat ederseniz her dört-beş ayda bir fosil gündeme getiriliyor ve bu fosilin öyle reklamı yapılıyor ki, artık o zamana kadar olan bütün fosillerden daha üstün olduğu, insanın geçmişinin tamamen aydınlandığı gibi aslı esası olmayan ve tamamen ideolojik bir zihniyetin düşüncesini yansıtan ifadelerle şahit oluyorsunuz. Nitekim beş ay önce *Homo Naledi*'nin insanın atası olduğu yaygarası vardı. Bakıldı ki o tutmadı ve hem de bu konu unutulmaya yüz tuttu, arkasından hemen bunu gündeme getirdiler.

Birkaç ay sonra, insanın atası olduğu imajını yenilemek için yeni bir fosil reklamına hazır olun. Bu algı reklamı son 50 yıldır öyle bıktırdı ki, artık gına geldi. Biz onların ateizme dayalı evrim ideolojilerini takip etmekten bıktık, onlar bu yaygaradan bıkmadılar. Bilim adına bu ısrarlı ideolojik reklamların devamlı oluşu, bunun büyük menfaatler karşılığı yapıldığı intibasını uyandırıyor. Yoksa hakikati olmayan batıl bir felsefede bu kadar ısrarı anlamak mümkün değildir.

Canlıların genetik yapısını teşkil eden DNA'lar temelde belirli elementlerden meydana gelmektedirler. Yani, bütün canlılar aslında birbirleriyle hücre yapısı başta olmak üzere pek çok ortak yapı ve karaktere sahiptir. Bu benzerlik onların aynı yaratıcının eseri olduğu göstermektedir. Yoksa ateistlerin ileriye sürdüğü gibi, birinin diğerinden meydana geldiğini değil.

Hem bu evrimcilerin ileriye sürdüğü, iddiaların doğru olduğu da şüphelidir. Şimdiye kadar bu konuda yaptıkları bir takım yorumlar, kasti olarak çarpıtılarak veya farklı canlılara ait kemik ve iskelet parçaları tek canlıya aitmiş gibi takdim edilerek toplum hep aldatılmış ve kandırılmıştır. Fosil delili olarak ileriye sürdükleri hiçbir parçanın doğru olmadığı görülmüştür. Ama her seferinde bir takım verileri yanlış yorumlayarak insanları hep aldatmışlardır.

Yaklaşık 150 yıldır, ileriye sürdükleri, canlıların silsile halinde birbirinden meydana geldiği görüşünü doğrulayacak tek bir fosil parçası dahi ortaya konamamıştır. Öyle iddia edildiği gibi, canlılar birbirinden meydana gelmemiştir ki bir ara fosili olsun. Olmayan bir şeyin varlığını bugün ileri sürersin, bir süre sonra yanlış olduğu ortaya çıkar. Şimdiye kadar hep böyle olmuştur. Bundan sonra da böyle olacağından zerre kadar şüpheniz olmasın.

Soru 5- İnsanla maymun arasındaki genetik benzerliğin %98 olduğu doğru mudur?

Cevap: Evrimciler tarafından, insanla maymun arasındaki genetik benzerliğin %98 olduğu iddia edilmekte ve dolayısıyla maymunla insan arasında evrim bakımından bu yönüyle ilişki kurulmaya çalışılmaktadır. Bu, iddianın ilmî dayanağı yoktur. İnsan ve maymun genlerinin %98 birbirine benzediği iddiası, yıllar önce evrimciler tarafından ileri sürülmüştür ve bu devamlı olarak bir slogan gibi kullanılmaktadır. İnsanda ve şempanzede bulunan 30-40 civarındaki temel proteindeki aminoasit dizilimlerinin aynılığı, bu benzerlik iddiasına delil olarak ileri sürülmektedir.

İnsanda yaklaşık 100 bin protein vardır. Bunların içerisinde 40 tanesinin benzer olması, insanla maymunun %98 benzer olduğunu

göstermez. Böyle bir yaklaşım, ilmî olmaktan çok, propaganda amaçlıdır. Kaldı ki, bu 40 proteinin DNA benzerliği konusu da tartışmalıdır. Bu çalışma 1987 yılında Sibley ve Ahlquist tarafından yapılmış ve Moleküler Evrim Dergisi (*Journal of Molecular Evolution*)’nde yayınlanmıştır¹⁹⁴.

Ancak, bu verileri inceleyen Sarich, burada kullanılan metodun fazla güvenilir olmadığını ve elde edilen verilerin çok abartılarak yorumlandığını belirtmiştir¹⁹⁵.

Kaldı ki, bu benzerlik iddia edildiği gibi %98 bile olsa, bu iki canlı grubu arasında evrime dayalı bir yakınlık kurulamaz. Çünkü, türler çok hususi genetik şifrelere sahiptir. Temel proteinler, bütün canlılarda ortak hayati moleküllerdir. Dolayısıyla canlılar arasında bu yapılar bakımından benzerlikler fazladır. Çünkü bütün canlılar, aynı moleküllerden meydana gelmektedir. Bu bakımdan genetik yapı temellerinin de benzemesi gayet normaldir. Temel yapıların benzerliği, evrimin değil, bütün varlıkların ustasının aynı olduğunun ve hepsinin aynı plan üzerine yaratılmış olmalarının delilidir. Nitekim, nematod solucanları ile insan DNA’ları arasında %75’lik bir benzerlik vardır¹⁹⁶.

Şimdi solucanla insan arasında benzerliğin %75 olduğunu dikkate alarak, insanın solucanla akraba olduğunu mu kabul edeceksiniz.

İki canlı türündeki genetik yapı farklılığı %1 bile olsa, bu fark, o iki canlı türünün tamamıyla farklı özelliklere sahip olması manasına gelmektedir. Burada göz önünde tutulması gereken önemli bir husus, canlı vücutlarında bulunan bir genin, birden fazla özellik üzerinde etkili olmasıdır. Bir başka deyişle, bir özellik birden fazla gen tarafından kontrol edilmektedir⁴.

İnsana benzerliği olan canlılar sadece maymunlar da değildir. Anatomik yapısı itibarıyla maymun, zekâ itibarıyla at, konuşma yönüyle papağan, sanat yönüyle bal arısı, sosyal yaşayış itibarıyla karıncalar, yavrularına gösterdiği

¹⁹⁴ Sibley and Ahlquist, *Journal of Molecular Evolution*, no. 26, s. 100.

¹⁹⁵ Sarich et al., *Cladistics*, 1989, no. 5, s. 3-32.

¹⁹⁶ H., Karen. “The Greatest Apes”, *New Scientist*, 15 Mayıs 1999, s. 27.

şefkat yönü itibariyle penguenler, insana diğer canlılardan daha yakındır. Kaldı ki, insanı diğer canlılardan ayıran sadece anatomik yapı, ya da birkaç özellik değildir. İnsanın muhakeme etmesi, akletmesi, vicdan sahibi olması, muhakemesi ve yargıda bulunması, hayali, hafızası, muhabbetti, konuşması, düşünmesi ve inanç sahibi olması en önde gelen vasıflarıdır.

İnsana moleküler seviyede en çok benzediği kabul edilen şempanze ile insan arasındaki benzerlik, 2004 yılında, Japonya'nın Riken Enstitüsü'nde ortaya konmaya çalışıldı.

Bunun için insandaki 21. kromozom ile şempanzede ki bu kromozomun karşılığı olan 22. kromozom deşifre edilerek karşılaştırıldılar¹⁹⁷.

Daha önceki şempanze ile insan mukayeseleri daha çok protein karşılaştırmalarına dayanıyordu. Bu kromozomların DNA'larının 68.000 yerinde tamamen farklılık olduğu görülmüştür. Bu yerlerin bir kısmı insanda şempanzeden fazla, bir kısmı ise eksiktir. Şempanzenin protein gibi molekülleri insanınkilere yüzde 98.5 oranında benzeyebilir, fakat sırf bir kromozomda 68.000 yerdeki farklılık asıl önemli problemdir¹⁹⁸.

Mesela, bu yerlerden üçü FOXP2, NCAM2 ve GRIK1 bölgeleridir. Bu genlerin sinir sistemiyle ilgili yapılarda etkin olduğu tespit edilmiştir. Bu fazlalıklar sadece insana ait olup şempanzede eksiktir.

İnsanla şempanzenin benzerliğinde birçok araştırmacı, sadece farklı olan bölümleri göz önüne alarak '% 1,5 farklılık' gibi oranları telaffuz etmişlerdir. Hâlbuki bu farklı bölümlerden başka insanda olmasına rağmen şempanzede olmayan veya şempanzede olmasına rağmen insanda bulunmayan bölümler de vardır ki, bunlar türler arası farklılıkta daha da önemli olabilirler.

İnsan ile şempanze arasındaki farkta da önemli olan yüzdeler değil, bu yüzdelerin neye karşılık geldiğidir. İnsanla şempanze arasında

¹⁹⁷ H. Wantanabe ve Diğerleri, DNA Sequence and Comparative Analysis of Chimpanzee Chromosome 22, 'Nature' 429, (27 Mayıs 2004), s. 382-388.

¹⁹⁸ H. Wantanabe ve Diğerleri, DNA Sequence and Comparative Analysis of Chimpanzee Chromosome 22, s. 383.

35 milyon kadar noktada farklılık olmasına karşılık, 45 milyon kadar noktada insanın sahip olduğu ve şempanzede olmayan, 45 milyon kadar da şempanzenin sahip olduğu ve insanda olmayan nokta vardır¹⁹⁹.

Bunların toplamı ise 120 milyonu geçmektedir ki, bu çok büyük bir farklılıktır. Hele hele bu farklılıkların DNA gibi çok hassas yapıda bir molekülde, 6 milyon yılda 'tesadüfen' meydana geldiğini ve fertlerde teşekkül eden özelliklerin türün gen havuzunda yok olmadan türün özelliklerine dönüştüğünü söylemek ihtimal hesapları açısından savunulamayacak bir iddiadır.

Tek bir proteinin ortaya çıkmasını izah etmek için, bütün uzayın tüm maddesi ve tüm zamanının yetersiz kaldığını ihtimal hesapları göstermektedir.

İnsanın şempanzeden 6 milyon yılda teşekkül ettiği iddiasını ele alalım; 20 yılın bir nesle karşılık geldiğini hesaplarsak 300.000 nesil eder. Yani DNA gibi hassas bir molekülde 300.000 defada bir gibi çok düşük sayıda meydana gelecek değişimlerle, insan ile şempanze arasındaki 120 milyondan fazla farklılığın hâsıl olması gerekmektedir. Bunu tek bir proteinin ortaya çıkışını izah etmek için tüm uzay-zamanının ve tüm maddenin yetersiz kaldığıyla kıyaslarsak, şempanzeden insana geçişin 'tesadüfi mutasyonlar'la meydana geldiği iddiasının matematik açısından ne kadar tutarsız olduğunu anlarız. İnsanla şempanzeler arasındaki %0.01'lik bir fark bile yüz proteinden daha fazlasına karşılık gelmektedir.

İnsanın DNA'sında 3 milyardan fazla nükleotid olduğu tahmin edilmektedir. Bunun %0.01'i ise 300.000'den fazla nükleotide karşılık gelmektedir. Her 1.000 nükleotidin 1 protein koduna karşılık geldiğini düşünürsek; insan DNA'sının %0.01'i bile 300'den fazla protein koduna karşılık gelebilecek kadar uzunluk demektir. Eğer insan ile şempanze arasındaki moleküler seviyedeki fark dendiği gibi sadece %1.5 oranında olsaydı bile, bu aradaki farkın tesadüfi bir geçişle aşıldığını söylemek mümkün olamazdı.

¹⁹⁹ Tarjei S. Mikkelsen ve Diğerleri, Initial Sequence of The Chimpanzee Genome and Comparison with The Human Genome, 'Nature' 437, (1 Eylül 2005), s. 69-87.

Üstelik Riken Enstitüsü'nün sadece bir kromozomda 68.000 yerin farklı olduğunu göstermesi, toplamda ise 120 milyondan fazla noktada farklılık olduğunun tespit edilmesi, tesadüfî bir şekilde şempanzeden insana geçişi ileri sürenleri tamamen açmaza sokmuştur²⁰⁰.

Sonuç, her bir canlı grubunun genetik yapısının şifrelendiği DNA'ların temeli genelde; karbon, hidrojen, oksijen, kükürt ve fosfor atomlarından meydana gelmiştir. Yani canlıların genetik yapılarının temeli aynıdır.

Bu bitkilerde de, hayvanlarda da, insanlarda da böyledir. Canlıları farklı kılan, o genetik yapıya şifrelenen bilgidir.

Tıpkı flaş diskte olduğu gibi. Siz benzer yapıdaki flaş disklere, hatta aynı flaş diske çok farklı bilgiyi şifreleyebilirsiniz. Flaş diski meydana getiren elementlerin yapı bakımından benzer veya aynı olması, onlara şifrelenen mananın aynı olduğunu değil, ustanın bir olduğunu gösterir. İşte canlıların genetik yapılarını teşkil eden atomların benzer olması, onların birbirinden tesadüfen meydana geldiğine değil, onları yaratının bir olduğuna delildir.

Soru 6- Maymun niçin insana benzer yaratılmıştır?

Cevap: Her bir canlının yaratılışında, bir değil, belki binlerce hikmet vardır. Biz o canlının yaratılışına ait tek hikmetini biliyoruz. Ama onun yaratılışında Allah'ın (Celle celâlehu) bin bir ismi adedince yaratılış hikmetleri olabilir.

İmtihanda doğru sorunun yanında, çeldirme soruları diye isimlendirilen ve dikkatli tetkik edilmezse, doğru soruya benzerliğinden insanı yanıltan sorular vardır. Sanki bu benzerlik de, tabiatı ve sebeplerde boğulan günümüz insanının en büyük sorusu gibi. Maymunun bu benzerliğinden hareketle, insanı maymunla aynı kategoriye koymakta ve maymunu insanın atası olarak almaktadırlar. Allah'ın (Celle celâlehu) insanı en

²⁰⁰ Daha geniş bilgi için: a) Taslaman, C. Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı. İstanbul Yayınevi, 2009. b) www.evrin.gen.tr

güzel şekilde yarattığını, ilk insanı topraktan, onun neslini de bir damla su olarak adlandırılan meniden yarattığını bildirmesini dikkate almayıp, insan-maymun benzerliğinden hareketle, insanı maymuna bağlayanlar için bu benzerlik yeterli bir sebeptir.

Soru 7- Maymun ve insanın vücudunda C vitamini üretilmiyor. Bu, insanın ve maymunun ortak atadan geldiğini göstermez mi?

Cevap: Sadece C vitamini değil, bütün elementler mutlaka ilim, irade ve kudret sahibi birisinin eseridir. Hiçbir element ve varlık kendi kendine meydana gelmez. Bir canlının vücudunda bir elementin üretilmesi, ya da üretilmemesi, tamamen Allah'ın (Celle celâlehu) eseridir. Canılar içerisinde en akıllı, en şuurlu ve irade sahibi insandır. En çok ihtiyaç duyduğu C vitaminini insan niçin kendi vücudunda üretemiyor? Çünkü insanın buna gücü ve iktidarı yetmiyor. İnsanın vücudunda da maymunun vücudunda da, atın vücudunda da, itin vücudunda da iş yapan sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah'tır. İnsanla maymunun benzerliği sadece C vitamini yönünden değildir. İnsan da maymun da hayat sahibidir. Aynı havayı teneffüs etmekteler. Yedikleri besinlerin sindirilmesinde, ayrıştırılmasında, bu besinlerin hücre seviyesinde yapı taşı olarak kullanılmasında, üreme, büyüme, gelişme ve farklılaşma kanunlarına tabi olmada hep benzerdirler.

İşte bütün bu benzerlik veya farklılıkların neye işaret ettiği bakış açısına göre değişir. Bir yaratıcıyı kabul etmeyen, bunları tek ataya verirken, bir yaratıcıyı kabul eden de bütün bu benzerlikleri, her varlık çeşidinin müstakilen yaratıldığına ve Allah'ın (Celle celâlehu) varlığına ve birliğine en büyük delil olarak alır. İmtihan sırrı da bu şekilde ortaya çıkar.

Soru 8- Maymunlardaki davranışların insanlarınkine benzemesine ne diyeceğiz?

Cevap: Bu sorunun bir biyolojik, bir de hikmet yönü vardır. Biyolojik olarak dikkate alındığı zaman, insanın bir hayvanlara benzeyen yönünden, bir de manevî yönünden söz edilir.

Bütün hayvanlarla ortak olan yönü; yemesi, içmesi ve nefsanî bir takım davranışlarıdır. Zaten insan, hayvanlarla hücre ve element bazında benzer yapılara sahiptir. Mesela, alınan besinlerin sindirilmesi, canlının bünyesinde kullanılması, solunum, boşaltım, büyüme, gelişme, farklılaşma ve üreme gibi olaylar ile hücrelerde cereyan eden biyoloji, fizik ve kimya kanunları hep benzerdir. Diğer taraftan, bitkiler de dâhil, bütün canlıların genetik yapılarının esası olan DNA'ların temel yapısını da; karbon, hidrojen, oksijen, fosfor, demir ve kükürt atomları teşkil eder.

Aynen flaş diske yüklenen bilgi gibi, her hangi bir canlı grubunun genetik yapısı DNA'sına şifrelenmiştir. Esas olan ve her bir canlı grubunu farklı kılan, DNA yapısının benzerliğinden ziyade, o DNA'ya şifrelenen ve yüklenen bilgidir. Flaş disk yapısının benzer olması, ya da aynı flaş diskin kullanılması değil, oraya şifrelenen bilginin önemli olduğu gibi.

Bu bakımdan, canlılar arasında benzer yapıların veya davranışların görülmesi, tek başına o canlılar arasında bir takım gen akrabalıklarının olduğu yönünde genelleme yapmaya yeterli değildir.

Canlılar arasındaki benzerlikler, onların birbirinden meydana geldiğine değil, yaratıcılarının bir olduğuna delildir.

İnsanın bir diğer yönü de manevî âlemidir. İnsan bu yönü itibariyle hayvanlardan farklıdır. Onun his dünyasını teşkil eden; merak, endişe, hayal, hafıza, sevgi, şefkat, muhabbet, adavet gibi duygu ve düşünceleri vardır. İnsanı insan yapan ve hayvanlardan üstün kılan da bu duygu ve düşünceleridir. Bu duyguların inkişafı, gelişmesi, feyizlenmesi ve nurlanması oranında insan manen terakki eder, hatta bu noktada melekeleri de geride bırakabilir.

İnsanla hayvanların ve bitkilerin ortak yönlerinin olması ve bazı hayvanların insana benzer davranışlar göstermesinin hikmeti, yani niçin böyle yaratıldıklarının sebebi ise, pek fazladır. Gerçek sebeplerini de ancak o canlıları yaratan bilir. Bizim anlayabildiğimiz kadarı ile, canlılar

arasındaki bu benzerliklerin pek çok hikmetlerinden birisi; hem araştırmaya ve incelemeye bir teşvik ve hem de dünya, ahiret için bir imtihan yeri olduğundan, imtihanın bir gereği olarak, bir takım olayların sebeplere bağlanmış olmasındandır.

Aslında benzerlikten ziyade bu kadar farklılığın nasıl yaratıldığına bakılmamalıdır. Dünya yüzeyinde yaklaşık yedi milyar insan vardır ve yüzleri birbirinden farklıdır. En mahir ressam bile bir A4 büyüklüğündeki kağıda yedi milyar farklı insan yüzü çizemez. Şimdi bunlara maymunların yüzünü de ekleyelim. Tüm maymunların da yüzleri hem insan yüzlerinden hem de birbirlerinin yüzlerinden farklıdır. Üstelik yeni yaratılan yüzler geçmişte yaratılmış yüzlerle aynı olmadığı gibi gelecekte yaratılacaklarla da aynı olmayacak. Sadece yüzler mi? Canlıların her parçası bile diğerlerinden oldukça farklıdır. Mesela tüm insanların parmak izlerinin farklı olduğu gibi. Bu kadar farklılıkları yaratmak, elbette bazı benzerliklerle mümkün olacaktır. Canlılar arası benzerlikleri nazara verip, Allah'ı inkar etmeyi ancak ateist evrimciler yapabilir.

Soru 9- Şempanzelerin aynada kendilerini tanıdıkları ileri sürülüyor. Bu doğru mudur? Doğruysa bu onların bilinçli olduğunu gösterip, evrime delil olamaz mı?

Cevap: Şempanzenin kendisini aynada ne kadar tanıyıp tanımadığı, ilmî çalışmalar ve deneylerle ortaya konacak bir husustur. Bunun şöyle veya böyle olması sizi niçin ilgilendiriyor? Şayet maymunlar üzerinde çalışma yapmak istiyorsanız, bu konuda yapılmış araştırma varsa onları bulur, siz de çalışmanızda o bilgilerden faydalanırsınız.

Sorunun ikinci şıkında belirttiğiniz gibi, endişeniz ve beklentiniz, evrim meselesi ise, bunun bir hakikatinin olmadığı açıktır. Şempanzenin belirli bir bilince sahip olmasının evrimle ne ilgisi var? Nasılki Allah, fareyi tek hücreden fare olarak yaratıyor ve o farenin vücuduna göre ona duygu ve hissiyat veriyor, tavuğu da tek hücreden yaratıp bedenine uygun duygu ve hislerle onu donatıyorsa, maymunu da belli bir maddi formda ve şekilde ve belirli bir hissiyata sahip olarak, doğrudan şempanze olarak yaratamaz mı?

İnsanı da insan olarak yaratmak için ateist evrimcilerden veya pozitivist felsefe taraftarlarından izin alması mı gerekiyor? İnsanlar bile kendi aralarında farklı hissiyatta ve çok farklı zekâ kapasitelerine sahip olarak yaratılırken, hayvanların da her bir grubunun kendine has hissiyat ve duygulara sahip olarak yaratılmasının mantığı yanlışlığı nerede? Her bir hayvan grubunu, kendisinden yapı ve özellik bakımından bir altta veya üstte olanla kıyaslama ve birbirinden meydana geldiği şeklindeki iddia, bilimsel bilgi temeline değil, pozitivist felsefe üzerine bina edilmektedir.

Felsefede bilginin doğruluk veya yanlışlığı tartışılmaz. Bilgi olarak her düşüncenin kendi içinde anlamlı manası vardır. Pozitivist felsefe taraftarlarının, canlıların yaratılışı hususunda böyle bir yaklaşımda bulunmalarının kınanacak tarafı yoktur. İsteyen böyle bir düşüncüyü kabul edip savunmasını da yapar. Ancak, bu düşüncüyü, ispatlanmış bilimsel bilgi olarak takdim doğru değildir. Çünkü bu işin içinde olan sayılı birkaç bilim adamının dışındakilerin, bu iddiaları ileri sürenlerin kendilerine neyi delil aldığını araştırma ve inceleme gibi bir durumları yoktur. Dolayısıyla, böyle ideolojik bir düşünce, konunun dışında olanlarca bilimsel bilgi olarak kabul edilir.

Maalesef bugün bilimi kendi batıl felsefeleri ve ideolojileri doğrultusunda kullanan pek çok bilim adamı vardır. O bakımdan bu tip felsefi görüşlerin bilimsel bilgi olarak her an önünüze gelmesi mümkündür. Siz de bu tip iddialara çok ehemmiyet vermeyiniz.

Soru 10-Kur'an'daki; “İnsanın bir damla sudan yaratıldığı” bilgisine bir arkadaşım itiraz etti. Bunun Kur'an'ın indirildiği bir dönemde zaten herkesin bilebileceği bir bilgi olduğunu, Kur'an'ın bir ürün olduğuna delil sayılamayacağını söyledi. Buna nasıl cevap verebilirim?

Cevap: İslâmiyet'ten önce insanlık helvadan putlar yapıyor, onlara ilah olarak tapıyordu. Kendisinin nasıl ve kim tarafından yaratıldığını bilmiyordu. Kur'an onlara yaratıcılarını tanıttıyor, kendileri de dâhil her şeylerinin yaratıcısı Allah olduğunu beyan ediyordu.

Kur'an kıyamete kadar gelecek bütün insanlara hitap etmektedir. Dolayısıyla her devirde insanlar yaratıcılarını nasıl anlamaları lazım geldiğini, Allah'a karşı vazifelerinin ne olduğunu, kendilerini kimin yarattığını, tekrar kimin dirilteceğini ve nasıl bir hesaba çekileceklerini bu Kur'an'dan öğrenmektedirler. Dinin de asıl görevi budur. Her bir varlığın yaratılış safhaları, nasıl ve ne şekilde yaratıldığı, her devir insanını sahip olduğu bilgiler çerçevesinde izah edilir. Bunları bütün teferruatı ile bilmek, sadece o ilimle meşgul olanları alakadar eder. Bir Müslüman'ın yaratılış konusunda bilmesi gerekli olan şey, her şeyin Allah tarafından yaratıldığı ve tekrar O'nun tarafından diriltilecek olduğudur.

İnsanın yaratılışı ile ilgili Kur'an-ı Kerim'de onlarca ayet vardır. Bunlardan bazıları şöyledir:

O Allah ki, sizi aciz ve zayıf bir damla sudan yarattı (Rum Suresi, 54. ayet).

Sizi yaratan Biziz. Öldükten sonra dirilteceğimize hâlâ inanmayacak mısınız?

Gördünüz mü döktüğünüz meniye? Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa Biz miyi yaratan? (Vâkıa Suresi, 57. ayet).

Bu ayetlerde Cenab-ı Hak, insanın temelini teşkil eden meninin insan bedeninden yaratılmasına ve o meniden de insanın halk edilmesine dikkati çekiyor.

İşte bir insanın bilmesi istenen şey, bu meninin mahiyetinin ne olduğu değil, bir su damlası mahiyetinde olan meniden; gözler, kulaklar, eller, ayaklar gibi organların yaratılma mucizesidir. Bunu kimin yaptığıdır.

Eğer Kur'an şöyle dese idi: *"Bakmaz mısınız bu meniye? İçindeki kromozomlara ve o kromozomlar üzerinde insanın genetik özelliklerini taşıyan genlere?"*

Kromozomu ve geni bilmeyen ve onları inceleyecek aletlere sahip olmayan o zamanın insanı haklı olarak; *"Gördüğümüz bir damla sudur. Bu tamamen hayali ve safsata bir şeydir. Böyle din mi olur"* diyecekti.

Bir damla su mahiyetinde olan meniden insanı Allah'ın yarattığını bilen bir kimse iman sahibidir ve cennete namzettir. Ama o meniye en ince teferruatına kadar bilip, gen ve kromozom konusunda Nobel ödüllü alan bir kimse Allah'ı bilemiyor, bu olayları tesadüf ve tabiata veriyorsa o insan Cehenneme namzettir.

İşte esas dinin vazifesi de budur. Yani, insanlara yaratıcısını bildirmek ve tanıtmaktır. O da, insanların anlayacağı ve bildiği konularda misallerle olacaktır.

İlk insanın çamurdan meydana getirildiğini ve onun neslinin meniden yaratılışını, öldükten sonra tekrar diriltilmesinin Allah tarafından olduğunu bildiren ayetlerden bazıları:

And olsun ki biz insanı çamurun özünden yarattık. Sonra onu sağlam ve korunmuş olan anne rahmine bir damla su olarak yerleştirdik. Sonra o su damlasını yapışkan bir şey (cenin) olarak yarattık. Sonra onu bir parça et olarak yarattık. O et parçasını kemikler olarak yarattık. Kemiklere de et giydirdik. Sonra da onu bambaşka bir yaratılışla inşa ettik. Yaratıcılık mertebelerinin en güzelinde olan Allah'ın şanı ne yücedir! Sonra siz öleceksiniz. Sonra da kıyamet gününde diriltileceksiniz (Mu'minûn Suresi, 12-16. ayetler).

O her şeyi en güzel şekilde yarattı, insanı da ilk önce çamurdan yarattı. Sonra insanın neslini basit ve hakir bir suyun özünden yarattı. Sonra onun vücudunu güzelce tanzim etti, ona yarattığı ruhtan üflledi ve size kulak, göz ve kalp verdi. Siz ne kadar da az şükrediyorsunuz?

“Biz yerin altında kaybolup gittikten sonra mı yeniden yaratılacağız?” dediler. Doğrusu onlar Rablerine kavuşmayı inkâr edenlerdir.

De ki: Sizin için vazifelendirilen ölüm meleği canınızı alacak, sonra da Rabbinize döndürüleceksiniz (Secde Suresi, 7-11. ayetler).

İnsan neden yaratıldığına bir baksın. O anne ile babadan çıkan,

atılmış bir sudan yaratıldı. İnsanı böylece yaratan, onu tekrar diriltmeye de kâdirdir (Târık Suresi, 5-7. âyetler).

Sizin yaratılmanız da, diriltilmeniz de, tek bir kişinin yaratılıp diriltilmesi gibidir. Şüphesi ki Allah her şeyi hakkıyla işitir, hakkıyla görür (Lokman Suresi, 28. âyet).

İşte bütün bu âyetlerde Cenab-ı Hak, insanın Allah tarafından yaratıldığına ve yine O'nun tarafından ahrette tekrar diriltileceğine dikkati çekiyor.

Kur'an'da canlıların hepsinin meniden yaratıldığı şöyle nazara verilir:

Allah, hareket eden her canlıyı bir çeşit sudan yaratmıştır. Onlardan kimi karnı üstünde sürünür, kimi iki ayaküstünde yürür, kimi dört ayaküstünde yürür. Allah dilediğini dilediği şekilde yaratır. Allah'ın kudreti muhakkak her şeye yeter (Nur Suresi, 45. âyet).

Sonuç:

Kur'an-ı Kerim, insanlara Allah'ı tanıtmakta, insanın Allah'a karşı vazifelerini bildirmekte, öldükten sonra tekrar diriltilerek yaptıklarının hesabını vereceğini, inanan ve iyi işler yapanların ebedî kalacakları cennete, Allah'ı tanımayanların da ebedî kalacakları cehenneme gönderileceklerini öğretmektedir.

İnsanlara bunları anlatmak için de, o insanların bildikleri ve gördükleri şeylere dikkatleri çekilerek ve onlardan misaller verilerek hakikatler anlatılmıştır. Yoksa Kur'an-ı Kerim, bütün fenleri en ince ayrıntılarına kadar insanlara anlatmak için gelmemiştir.

Zaten insanın da dünyaya gönderiliş gayesi, Allah'ı tanımak ve O'na ibadet etmek değil midir? Fen ve felsefe ile uğraşmak, insanların kendi tercihlerine kalmış bir husustur. Fen ve felsefeyi bilmeyen fakat Allah'ı tanıyan ve ibadet eden cennete gideceği gibi, fen ve felsefeyi çok iyi bilen fakat Allah'ı tanımayanın da cehenneme gideceği yine Kur'an tarafından bildirilmektedir.

İnsan bir hücre olan zigottan itibaren kendi yaratılışına baksa, bunun Allah tarafından yapıldığını anlayacaktır. Hatta her an yaşaması için vücudunda kanın devranından, hücrelerin yenilenmesine kadar her şey insanın iktidar ve iradesi dışında cereyan ediyor. Bütün bunları kim yapıyor?

Bir hadiste Peygamber Efendimiz; “*Nefsini bilen Allah’ı bilir*” buyuyor. Demek ki insan kendi yaratılışına ve hayatının her an devam etmesine bakarak Allah’ı bulabilir ve O’nun güç ve kuvvetini anlayabilir.

Bu dünya imtihan dünyasıdır. İsteyen inanır, dünyasını mamur ve ahretini güzel yapar, isteyen de Allah’ı inkâr ederek hem dünyasını ve hem de ahretini berbat eder. Anlayana ve imandan nasibi olana küçük bir işaret kâfi iken, anlamayana ve kalbi ve ruhu tamamen bozulmuş olana bütün deliller manasız ve yetersiz gelir. Böyle imanını kaybetmiş kim-seleri Kur’an; hakikatleri görmeyen ve anlamayan sağır, dilsiz ve körler olarak sınıflandırmaktadır. Bunu atalarımız şöyle ifade etmişler:

Anlayana sivrisinek saz, anlamaya davul zurna az.

Soru 11- Bir kadının alnından boynuz çıktığı yazıyor. Bu insanın evrimine delil olur mu?

Cevap: Aslında bir yaratıcıyı kabul etmeyen ateistlerin düşüncelerine göre insan tesadüfen meydana gelmiştir. Bir yaratıcısı yoktur. Böyle tesadüflerin ürünü olan insanın alnında boynuz çıkmasına değil, çıkmasına şaşmak gerekir. Eğer ateist evrimcilerin iddia ettiği gibi her şey gelişigüzelliğin ve tesadüfün eseri olsaydı, gözünün inek gözü gibi alnından, kulağın merkep kulağı gibi sırtından çıkmasına ne mani olacaktı?

Hâlbuki öyle olmuyor. Her organ hem istenen şekil ve yapıda ve hem de en uygun yerinde ve üstelik bütün insanların yapısı hep aynı şekilde. İşte bütün bunlar, insanı bir hücreden alıp bu hale getiren, organlarını en güzel şekilde planlayıp yerine yerleştiren Allah’ı, güneşin gündüzü gösterdiği gibi gösteriyor.

Gözü ve kulağı gerekli yere yerleştirmek kadar, onların bu fonksiyonlarını yerine getirebilmeleri için, beyin ve diğer organları ve duyguları da yaratmak ve işler hale getirmek önemlidir. Gözü yaratmak ayrı bir sanattır. Görmeyi yaratmak, daha başka bir maharettir.

Bütün bunları görmeyip, bir takım anormalliklerin sonucu olarak insanda ortaya çıkan bir organa dayanarak insanın atasını başka canlılara bağlamak, bilimsel bir düşünce değil, ideolojik bir yaklaşımdır. Dikkate almaya değmez.

Soru 12- Cennette her erkeğin Hz. Âdem suretinde olması mümkün müdür?

Cevap: İnsan cennette aynıyla, ismiyle cismiyle diriltilecektir. Herkes birbirini dünyada tanıdığı gibi tanıyacaktır. Dünya hadiselerini konu alan sohbetlerde, olayın geçtiği yer ve yaşanmış hadiseler, sinema perdesi gibi gösterilecektir.

İnsan şimdi de Hz. Âdem suretinde değil midir? O bizim büyük babamız, Hz. Havva da büyük annemizdir. Hz. Âdem'in genetik yapısında, bütün insanlığın sahip olduğu renk ve ırk karakterleri mevcuttu. Zamanla çekinik bazı karakterler, dominant karakterlerin etkisinden kurtularak fenotipte kendini gösterir hale gelmiştir. Herkes bu dünyada anne ve babasını, eş ve dostunu nasıl tanıyorsa, ahrette de öyle tanıyacaktır.

Hz. Âdem babamızla da, bizlere benzeyen birisi olarak, hem ilk peygamberimiz ve hem de büyük babamızdır.

Soru 13- Cinsiyeti belirleyen erkeklerde XY, kadınlarda XX kromozomlarında yapılan araştırmada, erkeklik kromozomu olan Y kromozomunun, X kromozomunun bozulması neticesinde ortaya çıktığı iddia edilmektedir. Bu dini kaynaklarda belirtilen ilk önce erkeğin, sonra kadının yaratıldığı görüşüne ters düşmez mi?

Cevap: Her insanda 46 adet kromozom vardır. Bunlardan 22 çifti aynı, diğer bir çift de erkeklerde XY, kadınlarda XX şeklinde gösteri-

len ve cinsiyet karakterlerini barındıran kromozomlardır. Bunlardan X kromozomu kadınlıkla ilgili cinsiyet karakterlerini, Y kromozomu da erkeklikle ilgili cinsiyet karakterlerini ihtiva eder.

Bunun hangisinin önce olduğunu, ya da Y kromozomunun, X kromozomunun değişmesiyle meydana geldiği iddiasının doğruluğunu göstermek için Hz. Âdem ile Hz. Havva'nın yaratılışına gitmek gerekir. Hiç kimsenin böyle bir geçmişe ulaşması mümkün olmadığına göre, bu konuda ileri sürülenler bir iddiadan öteye geçmeyecektir.

X kromozomunun değişerek Y kromozomunu verdiği iddiasının ilmî hiçbir dayanağı yoktur. Bazı araştırmacıların ve felsefecilerin yorumundan ve değerlendirmesinden başka bir şey değildir.

İnsanın geçmişini aştıranlar, genelde insanın daha aşağı yapılı bir varlıktan türediği peşin hükmüyle işe başlıyorlar. Önce buna uygun bir senaryo hazırlanıyor. Ondan sonra edilen her değer ve materyal bu senaryoya göre açıklanmaya çalışılıyor. İşin içinde olmayanlar da, bu taraflı, kasıtlı ve maksatlı açıklamaları, değişmez ilmî gerçekler gibi algılıyorlar.

İşte yukarıdaki X ve Y kromozomu ile ilgili ileri sürülen iddia da, bilimsel bir bilgi değil, insanın daha aşağı yapılı varlıklardan evrimleştiği senaryosuna uygun olarak hazırlanmış felsefî bir görüşdür. Onlar burada Y kromozomunun belli bölgelerinin her fertte farklı davranış sergilemesini sebeplerle açıklayamadılar.

Ama buna yaratıcını eseri olarak bakılırsa, o zaman açıklama gayet kolay olacaktır. Allah, her ferdi, sesinden parmak ucuna, göz yapısından davranışına varıncaya kadar kendine has ayrı bir özellikte yaratmaktadır. Bunu ilmen görüyor ve biliyoruz. Aynı yaratıcı, Y kromozomunu da fertlere veya ırklara göre farklılık gösterecek şekilde yaratabilir. Böyle yaratılmış olması, akla mantığa ve bilimsel düşünceye de uygundur. Aynı anne ve babadan meydana gelen fertler

arasında bile, huy, karakter, yapı ve davranış bakımından ne kadar farklılıklar bulunduğunu görüyoruz. Bütün bu farklılık veya benzerliklerin açıklamasının tek yolu vardır. O da, bunları sonsuz, ilim, irade ve kudret sahibi Allah'ın eseri olarak görmektir. O zaman insan genetiği üzerinde istediğin araştırmayı yap. Elde ettiğin her sonucun; hem akla, hem mantığa ve hem de bilime uygun izahını yapabilirsin.

İlmî çalışmalarda materyal ham olarak elde edilir. Daha sonra bu bilgileri, o araştırmacı kendi; inanç, felsefe, düşünce ve ideolojisine göre yorumlar. Özellikle geçmişe ait meselelerde ve hususan varlıkların ve bilhassa insanın yaratılışı ile ilgili konularda pozitivist felsefeye sahip ateistler, canlıların birbirinden evrimleştiği düşüncesine göre yorum yapmaktadırlar. Bir yaratıcının bulunmadığını, her şeyin tesadüf ve tabiatın eseri olduğunu peşin ve bir ön şart olarak kabul ederler. Böyle davranan birisi, ilmî çalışmalarda tarafsız bir görüş ortaya koyabilir mi? Dolayısıyla evrimcilerin, insanın diğer canlılardan evrimleşerek ortaya çıktığı iddiası, hiçbir ilmî delile dayanmamaktadır.

İnsanların yaratılışını ve bir yaratıcının eseri olduğunu anlamak için Hz. Âdem'e kadar gitmeye gerek yoktur. Günümüzdeki insanın yaratılışına bakmak yeterlidir. Her insanın yaratılışı anne karnında tek hücreden başlamaktadır. Şimdiki insanın tek hücreden yaratılışı, geçmişte tek hücreden yaratılıştan daha kolay değildir.

Bugün insanı kim yaratıyorsa, dünkü insanı da o yaratmıştır. Anne karnındaki tek hücreyi geliştirip farklılaştıran, aynı hücreden ciğerler, böbrekler, gözler, kulaklar, damarlar yapan ve bütün bunları yerli yerine takip en mükemmel şekilde çalıştıran kimdir?

Denizdeki balık, ormandaki aslan mı? Bataklıktaki kurbağa, yerdeki tarla faresi mi? Çeşmedeki su, yerdeki toprak mı? Semadaki güneş, havadaki bulut mu? Yoksa onu karnında taşıyan annesi mi?

Hepimiz bu yoldan geldiğimize göre, bizi anne karnındaki o karanlık âlemde, bu dünya nimetlerinden en iyi ve en güzel şekilde faydalanacak tarzda organlarla donatan, bu dünyaya gönderen ve her an hücrelerimizi yenileyen kimdir? Elementlerde bulunmayan, hücrelerde yer almayan, ama insanın en kıymetli varlığı olan; hayal, merak, endişe, korku, sevgi, muhabbet, adavet gibi duyguları, akıl ve hafıza gibi değerler kimin eseridir?

Bu sorulara isabetli ve doğru cevap verilemezse, o zaman, X kromozomunun da, Y kromozomunun da, DNA'nın da, RNA'nın da, hücrenin de varlığı ve nasıl ortaya çıktığı sıhhatli şekilde ifade edilemez.

Soru sahibi, bu konuda ileriye sürülen iddianın doğruluğuna hemen inanmış olacak ki, İslâm dininin bu konudaki görüşünün doğruluğundan tereddüde düşüyor ve sorgulanması gerektiğini belirtiyor.

İnsanın yaratılışı hakkında bir felsefecinin sözünü doğru kabul edip, 124 bin peygamber ile 120 milyon evliyanın ve Kur'an-ı Kerim'in bu konuda bildirdiği hakikatlerin dikkate alınmayışını anlamak mümkün değildir. Yüz defa felsefecilerinin sözlerini dinleyenlerin bir defa da Allah'ın sözüne kulak vermesi gerekmez mi? Bu nasıl bir imandır ki, ateist bir felsefecinin sözü ile İslâmiyet hakkında hemen tereddüde düşülüyor ve İslamiyetin doğruluğu sorgulanmaya başlıyor. Halbuki, evvel emirde o felsefecinin görüşünün sorgulanması gerekmez mi? İşte bu bile meseleye ne kadar kasıtlı ve art niyetli yaklaşıldığını gösteriyor..

Bu işin yolu, doğru İslâmiyeti kaynağından öğrenmek ve öğrendiğini yaşamaktan geçer. Yoksa her felsefecinin sözü ile İslâmiyetin hakikatlarında tereddüde düşüren bir imanın, insanı ahirete selamete ulaştırması zordur.

Soru 14- Eskiden dev insanlar yaşamışsa, onların şekli bizden farklı değil midir?

Cevap: Geçmişteki insanlar da, insan olarak aynı his, duygu ve düşüncece olmalıdır. Kur'an'da her kavime peygamber gönderildiği bildirilir. Bir hadiste 124 bin peygamber geldiği rivayet edilmektedir. Bu peygamberler o insanlara; Allah'ın varlığını, her şeye gücünün yettiğini, bütün kâinatın O'nun eseri olduğunu, öldükten sonra insanların tekrar diriltileceğini, yaptıkları her şeyin hesabını vereceklerini anlatmışlardır. Bu tavsiye ve ikazlara uymayan bazı kavimlerin çeşitli musibetler maruz kaldığını Kur'an'dan öğreniyoruz.

Geçmişte dev insanların yaşamış olabileceği hususu ise, tartışmalı bir konudur. Geçmişteki insanların, en azından bir kısmının uzun yaşadığını biliyoruz. Bu konuda Kur'an-ı Kerim bize bazı ipuçları veriyor. Mesela, Hz. Nuh'un, Nuh Tufanı esnasında 950 yaşında olduğu bildiriliyor. Ama boy noktasında kesin bir delil yok. Hz. Âdem'in otuz arşın boyunda olduğuyla ilgili bir hadis var. Bu hadisin sıhhat ve doğruluk derecesini bilemiyoruz. Doğru olduğu kabul edilince, arşın'dan ne kadar uzunluğun anlaşılması lazım geldiği de tartışmalıdır.

Şimdiye kadar bulunan insan iskeletlerinde anormal bir büyüklüğe rastlanmamıştır. O insanların yaptıkları eserler ve ikamet ettikleri mekânlar da öyle büyük bir anormalliğin olduğunu göstermiyor. Nitekim ev için oydukları kayalar veya barındıkları mağalar, onların normal büyüklükte insanlar olduğunu ortaya koyuyor.

Geçmiştekilerin bazıları, günümüz insanından belki 30-40 santim büyük olabilir. Aslında günümüzde de, büyüme hormonlarının çok az, ya da normalden çok fazla salgılanmasıyla cüce ve dev adam denen fertler meydana geliyor. İnsan olarak yaratılan varlığın, hikmet noktasından da günümüz insanından çok fazla farklılığa sahip olmaması gerektiği anlaşılıyor.

Soru 15- Geçmiş insanların ömürleri ortalama olarak ne kadardı?

Cevap: Geçmiş insanların ne kadar süre yaşadıklarını biz üç kaynaktan öğrenebiliriz. Bunlardan birisi felsefî düşünce ve değerlendirmedir. Diğeri deney ve laboratuara dayanan bilimsel bilgidir. Bir diğeri de Semavî kaynaklardır. Bunlar da; Tevrat, İncil ve Kur'an'dır. Bu konuda fennin ve felsefenin ortaya koyduğu bir değer hükmü yoktur. Semavî kaynaklar içerisinde aslını muhafaza ederek, ilk gönderildiği tarihteki gibi aslını muhafaza eden Kur'an-ı Kerim'dir. Kur'an'da açık bir hüküm yoksa, bilgi bakımından diğer Semavî kitaplara da baş vurulabilir. Kur'an'da açık olarak Hz. Nuh'un yaşından bahsedilmektedir. Âyetin mealî şöyledir:

*And olsun ki biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik de o bin yıldan elli yıl eksik bir süre onların arasında kaldı. Sonunda onlar zulümlerini sürdürürken Tufan kendilerini yakalayiverdi. Fakat biz onu ve gemidekileri kurtardık ve bunu âlemlere bir ibret yaptık*²⁰¹.

Buradan anlıyoruz ki, Nuh (a.s.) 950 yaşında iken Nuh Tufanı meydana geliyor. Tufandan sonra Hz. Nuh'un ne kadar yaşadığını bilmiyoruz.

Tevrat'a göre de Hz. Âdem 930 sene yaşamıştır²⁰². Bazı tefsirlerde de Hz. Âdem'in bin yıl yaşadığı belirtilir²⁰³.

Sonuç olarak, Hz. Âdem ve Hz. Nuh'un yaklaşık bin sene yaşadığı anlaşılıyor. Bunların ümmetlerinin kendileri kadar bir hayat yaşayıp yaşamadıklarını bilmiyoruz. Ancak, peygamberler her cihette kavimlerine örnek olduğu için, ümmetlerinin de onlar gibi uzun yaşamış olmaları muhtemeldir. Nitekim bizim peygamberimiz de, toplumun genel yaş ortalamasına yakın bir ömür sürmüş olup 63 sene yaşamıştır. Doğrusunu Allah bilir.

²⁰¹ Ankebût Sûresi, 14-15. ayetler.

²⁰² Tekvin: 5/5; İslâm Ansiklopedisi, Cilt 1, s.363.

²⁰³ İbn Esir Ali b. Muhammed el-Cezerî, el-Kamil fi't-tarih, Beyrut 1965, Cilt 1, s.150-151.

Soru 16- Geçmişte ölmüş insanları yüzde yüz kopyalamak mümkün müdür?

Cevap: Kopyalama için annenin rahminden yumurta hücresinin alınması gerekir. Çünkü, başka hücreler bölünüp çoğalarak organ ve dokuları verme kabiliyetinde değildir. Ayrıca, normal vücut hücresi bulunmalıdır. Çünkü onun çekirdeği alınarak yumurta hücresine konacaktır. Sorunun cevabı bu şartlarda düşünülmelidir.

Soru 17- Havva Hipotezi nedir?

Cevap: İnsanın en önemli özelliklerinden biri olan merak duygusu sebebiyle nasıl yaratıldığını ve atasının kim olduğunu sorması insanlık tarihi kadar eskidir. Semavî kitapların bildirdiklerinin dışında bu sorulara cevap arayanlar genelde Yaratıcı'yı inkâr gayesiyle yola çıkanlar olmuş, 'tabiat', 'sebepler', kendi kendine oluş' gibi gayri-ilmî, hurafe ve bâtil felsefî görüşlere girmişlerdir.

Semavî kaynaklı dinî metinlerde ilk insanın Hz. Âdem olduğu ve onun da mucizevî bir şekilde su ile karışmış topraktan (balçıktan) yaratıldığı yazılıdır. Buradaki toprak veya çamur ifadesiyle yeryüzünde bulunan kimyevi bileşiklerden yapıldığı ancak onun hususî bazı reaksiyonlarla canlılığın temelinde bulunan protein kitlesine çevrilip şekil verilmesini anlayabileceğimiz gibi; hiç bilemediğimiz bir tarzda yaratılmış da olabilir. Zira mucizevî bir hadise olarak anlatılan ilk yaratılışın, sebep-sonuç mekanizmaları içinde nasıl cereyan ettiğine dair önemli ipuçları yoktur.

Meseleye dinî kaynakların dışında ve kendi kısır "bilim" anlayışları çerçevesinde yaklaşanlar biyolojinin sınırlı gözlem ve deney metotlarını kullanarak yanlış yorumlara girip hipotezler ortaya atmışlardır. Aslında Yaratıcı'yı inkâr gitmeden ilmi araştırmalara öncülük edecek, tefekkür ufkunu açarak imanımızı artıracak çalışmaların yapılmasını istemek gayet normal ve teşvik edilecek bir davranıştır. Ama, inkârı peşin kabullenerek, yani bir yaratıcıyı devreden çıkarak ilim adına safsatalara girmek, ilim adamına yakışacak bir davranış değildir.

İlk insanın yeryüzünde ortaya çıkışı ve bütün dünyaya yayılışı hakkında bugün antropologlar tarafından öne sürülen iki hipotez vardır. Yaygın olarak kabul edilen birinci hipoteze göre insanoğlu, yakın bir tarihte tek bir bölgede ortaya çıkıp buradan zaman içinde dünyanın her tarafına dağılmış ve yeni yerleşilen bölgelerin iklim ve coğrafi şartlarına göre de kodlanmış genetik potansiyellerinin elverdiği ölçüde ırkî farklılıklar gelişmiştir.

İkinci hipotez ise, insanoğlunun (*Homo sapiens*) bir milyon belki de daha eski bir tarihte tesadüfî bir evrim süreci içinde maymunumsu atalarından (*Homo erectus*) ve birbirinden farklı bölgelerde ortaya çıktığını iddia etmektedir.

Bütün canlıların vücut hücreleri içindeki çekirdeklerine yerleştirilmiş DNA ipliği üzerindeki kodlanmış genetik bilginin yeni teknolojilerle çözülme yoluna girmesi sayesinde, iğneyle kuyu kazma gibi de olsa 1980'li yıllardan itibaren farklı canlı gruplarının sınıf, familya ve cins seviyesindeki benzerlik ve farklılıklarının moleküler temelini araştırma ve yorumlamada yeni ufuklar açılmıştır.

1987 yılında insanın ilk atası hakkında kafaları karıştıracak başka bir hipotez daha ortaya atıldı. Buna göre insanlar yaklaşık 200 bin yıl önce Afrika'da ortaya çıkmış ortak bir anadan türemişlerdir. Daha önceleri ortak atanın erkek mi, dişi mi olduğundan hiç bahsedilmezken, bu sefer ortak atanın dişi olduğu vurgulandığı için de hipotezlerine biraz da kudsiyet bulaştırma gayesiyle veya insanların dini duygularını da çarpıtarak güvenilirlik sağlama yolunu tercih edenler yeni iddialarına "Havva Hipotezi" ismini vermişlerdir.

Bu hipotezin ortaya atılmasına ve yanlış yorumlara sebep olan bazı bilgiler şöyle özetlenebilir:

İnsan hücreleri çekirdekteki genetik materyale ilave olarak mitokondrilerinde de (hücrede enerji üretim santralleri olarak iş gören yapı) genetik bilgi taşırlar.

Mitokondriler hücrenin ihtiyacına göre, hücreleri çoğalmadan da aynı hücre içinde farklı bir yolla çoğalabilirler. Buna güzel bir örnek, spor yapan kişilerin bacaklarındaki kas hücrelerinde bulunan ortalama mitokondri sayısının, spor yapmayan kişilere göre daha fazla olmasıdır. Hücredeki bazı enzim ve proteinler, mitokondrideki genetik bilgiden sentez edilirler. Anne karnındaki döllenmiş yumurtanın (zigot) gelişmesi esnasında mitokondriye ait genetik bilgi babadan (spermden) değil, anneden (yumurtadan) sağlanır, çünkü yumurta spermden çok daha büyüktür ve dölleme esnasında yumurta içine sadece içinde çekirdek bulunan spermin baş kısmı girer ve mitokondrilerin bulunduğu kuyruk kısmı dışarıda kalır. Dolayısıyla insanda mitokondrial genetik bilgi, anne kaynaklıdır. Dünyanın farklı yerlerinde yaşayan farklı ırklardan alınan hücre örneklerinden mitokondrial DNA izole edilmiş ve mitokondrial genlerdeki mutasyonlar (DNA'yı teşkil eden nükleotid dizisindeki kalıtıma ait değişiklikler) analiz edilmiştir. En fazla mutasyon (genetik varyasyon) Afrika orijinli insanlarda tespit edilmiştir.

Bir canlının yaratılış zamanı ne kadar eskiye gidiyorsa, o canlıda görülen genetik değişiklikler o nispette fazla olacaktır. Çünkü DNA'da mutasyonlar nispeten sabit hızlarda meydana gelir. DNA dizileri bir veya iki nükleotid kadar değişime uğramış insanlar, daha fazla sayıda ve çeşitlilikte değişikliğe sahip insanlara nazaran birbirleriyle daha yakın genetik akrabalığa sahip olup, daha yakın bir zaman diliminde yeryüzünde ortaya çıkmışlardır. Bu noktadan moleküler biyologlar belirli bir gende oluşan mutasyonların sayı ve çeşitliliğine bakarak o genin, dolayısıyla canlının ortaya çıkış zamanını tahmin etmeye çalışmaktadırlar. Bu kaideden yola çıkılarak en fazla mutasyonun veya genetik değişkenliğin görüldüğü Afrika menşeli mitokondrial genler, Havva hipotezinin ortaya atılmasına yol açmıştır.

Bu hipotezin ortaya atılmasından sonra bazı bilim adamları, eğer insanların anne tarafını temsil eden Afrika menşeli maymunumsu bir Havva ana atası var ise, normal olarak maymunumsu bir Âdem babanın da olması gerekir düşüncesini ileriye sürdüler. Bu düşünceye destek bulmak için R. L. Dorit başkanlığında bir grup bilim adamı (Yale Üniversitesi-ABD), dünyanın

çeşitli bölgelerinden her ırktan kişilerden 38 kişinin çekirdekli hücrelerinden genomik DNA'larını izole ettiler. İnsanda yaklaşık 4-5 milyar genetik harften oluşan genetik programın paketlenildiği 46 kromozom içinden erkekliğin belirlenmesinde rol alan genleri taşıyan Y kromozomu insanın Âdem babasının menşeyini belirlemek için seçildi. Çünkü Y kromozomu, normal olarak sadece erkeğe ait hücrelerde bulunur. Y kromozomu üzerindeki on binlerce genetik harfin hepsini analiz etmek pratik olmadığından, kromozomun küçük bir bölgesinden 729 baz çiftlik bir intron bölgesi, insanlar arasındaki benzerlik ve farklılıkları araştırmak için kullanıldı. Uygun DNA teknolojilerini kullanarak 38 kişinin Y kromozomundaki 729 baz çiftlik kısma ait DNA dizisi karşılaştırmalarını yapan ekibin başkanı Dorit'e göre çalışmanın hedefi bu intron bölgesinde tespit edilen genetik değişikliklerden yola çıkarak, bir soyağacı kurmak ve insanın erkek atasının ne zaman ortaya çıktığını yaklaşık olarak hesaplamaktı. Ne var ki, mitokondrial genlerde belirlenen değişikliklerin aksine Y kromozomunda araştırmaya konu olan 729 baz çiftlik intron bölgesinde hiç bir farklılık ve değişiklik görülemedi. Ancak aynı dizi şempanze, orangutan ve gorillerden izole edilen DNA örneklerinininki ile karşılaştırıldığında birkaç farklı nükleotid dizilerinin varlığı dikkati çekti. Neticede elde edilen bilgiler değerlendirildiğinde, insanın ilk baba atasının nerede ve ne zaman yaşadığı konusunda net bir ipucu bulunamadı. Ancak R. L. Dorit, çalışmanın neticesini şöyle yorumluyor:

İnsanın baba atasının yaklaşık 270 bin yıl önce yaşamış küçük bir erkek grubu olması bugün için en muhtemel bir durumdur. Daha önceki yorumların aksine insan türü 1-2 milyon yıl önce ortaya çıkmamıştır. Ancak kesin bir şey söylemek için insan genomunun diğer DNA dizileri de referans alınarak daha çok araştırma yapılmasına ihtiyaç vardır.

Moleküler biyolojiye ait yapılan deneylerden elde edilen bilgilerin yorumu sonucunda geliştirilen bu veya benzeri hipotezleri kesin olarak kabul veya reddetmeden önce bir iki hususun dikkate alınması gerekmektedir.

Birincisi, yaklaşık 4-5 milyar harften (nükleotid) teşekkül eden insanın genetik bilgisi içinden sınırlı sayıdaki örnekle sadece belirli bir gen veya

genlere ait sınırlı sayıdaki nükleotid dizisinin analizine dayalı bu çalışmaları yeterli bularak kesin bir şey söylemek çok zordur. Ayrıca insan genomunda referans alınan gene veya nükleotid dizilerine bağlı olarak her zaman farklı sonuçlara ve yorumlara, farklı soy ağaçlarına gidilmesi mümkündür.

Bunu şöyle bir misalle akla yaklaştırabiliriz: Meselâ bir tarihî roman veya bir felsefi eser, yahut bir coğrafya kitabındaki satırlar arasında; ve, *hatta, bundan dolayı, bir, için, ... mış, ..cek,..nek,..mak* gibi sözcük veya eklerin yüzlercesini bulmamız mümkündür. Bu takdirde bu farklı kitapların birbirlerinden türediğini iddia etmek ne kadar saçma ise, aynen öyle de, farklı canlıların milyonlarca nükleotidinden bazılarının benzer veya aynı olmasına dayanarak onların birbirlerinden tesadüfen türediğini iddia etmek, akla o kadar uzaktır. Nitekim mitokondri dışındaki genlere ait nükleotid dizileri referans alınarak yapılan çalışmalar, Havva hipotezinin sonuçlarıyla çelişmektedir. Ayrıca Michigan Üniversitesinden paleobiolog Dr. M. Wolpoff, Afrika orijinli Havva hipotezinin görünür bilgilerinin tek bir ortak genetik sistemin varlığına olduğu kadar, eşit derecede farklı genetik sistemlerin tarihine de ışık tuttuğuna veya yeni bilgilerin bu hipotezle çeliştiğine inanmaktadır.

İkincisi, gözleme, kontrollü deneye, tekrarlanabilirliğe ve test edilebilirliğe dayalı biyolojik araştırma metotlarının hangi kesinlik ve doğruluk derecesinde ilk insanın yaratılışını, ortaya çıkışını ve yeryüzüne dağılışını gösterebileceği de üzerinde durulması gereken bir başka noktadır. Geçmişteki olayları tekrar gözlemleme ve o şartları aynen benzetip ayarlayarak deney yapma ve tekrarlama imkânı yoktur. O zaman biyologların elinde geçmişe ait olayları anlamada ve kurulan tahmini modellere dayalı olarak geçmiş hayal etme veya tasarlamada iki yol vardır.

Birisi, jeolojik araştırmalar sırasında ortaya çıkarılan fosillere dayalı olarak geçmiş olayların ve canlıların yaklaşık resminin ve tarihinin ortaya çıkarılmasıdır. Ancak şimdiye kadar bulunan fosillerin geçmişin tarihini ve resmini çıkarmada eksik ve yetersiz olduğu bilinmektedir.

Diğeri de, günümüzde değişik iklim şartlarında yaşayan canlıların ortak özelliklerindeki değişiklikleri tespit ettikten sonra, bu bilgileri geçmiş tahmin etmede ve anlamaya çalışmada kullanmaktır. Bu noktada farklı canlıların şekil, yapı ve fonksiyonlarındaki benzerlik ve farklılıkları karşılaştırarak, çalışılan özelliklerdeki değişikliklerin ortaya çıkış sürelerini tahmin etme ve soy ağacı çizmede izlenen temel stratejilerdir. Ancak bu yaklaşımda unutulmaması gereken husus, farklı canlılar arasında tespit edilen şekil, yapı ve fonksiyon bakımından benzerlik ve farklılıkların %100 kesinlik ve doğrulukla bir canlının diğer bir canlıdan tesadüfî mutasyonlarla türediğine ve zincirin halkaları şeklinde peşi peşine rasgele ortaya çıktıkları hususuna delil olmamasıdır. Tam aksine genetik kodlamadaki bazı kelime ve satırların benzer veya aynı oluşu, Yaratıcı'nın birliğine, onları ilim ve kudretinin bir göstergesi olarak yarattığına en büyük delil olarak görülmektedir.

Diğer deyişle benzerlik ve farklılıklar arasındaki korelasyondan (ilişki-den) yola çıkarak bir adımda sebep-sonuç ilişkisine geçilemeyeceğinin ve aradaki boşlukların ancak Allah'ın (Celle celâlehu) iradesine bağlanmakla izah edilebileceğinin en emin yol olduğunun bilinmesidir.

Özetlersek, meslekî namusu olan bilim adamları ideolojik ön yargıların etkisinde kalmaksızın, bu konularda yapılan gözlem ve deneye dayalı çalışmalar ile onların yorumları arasındaki farklara dikkat çekmeli ve geçmişe ait bu tahminlerin %100 kesin ve doğru olmadığına; doğruluk ve geçerliliğinin çalışılan gen sayısı ve nükleotid dizisi arttıkça değişebileceğine dikkat çekmelidirler. Böylece kamuoyunun bu konularda yanlış bilgilendirilmesine ve yönlendirilmesine, bilim adına insanların Yaratıcı'yı inkâra gitmelerine, menşelerinin tesadüfî ortaya çıkan kimyevi reaksiyonlara ve maymunumsu canlılara dayandırılması-na fırsat vermemelidirler.

Soru 18- Hayvanlar doğduktan bir kaç saat içerisinde yürüyebiliyor da, neden insanlar yürüyemiyor?

Cevap: Bu sorunun iki cevabı vardır. Birisi, hakikat yönü, diğeri de hikmet yönüdür. Hakikat yönü, yaratılıştaki sır ve inceliklerdir. Bu sırrı bilim ortaya koyar. Yani, insanların hayvanlardan yaratılış, gelişme ve ruhu yapısı bakımından farklılıkları ve benzerlikleri araştırılır. Her araştırmacı, insanın yaratılışındaki bir takım yapı inceliklerini ve harikalıklarını ortaya koymaya çalışacaktır. Bu araştırma kıyamete kadar devam edecektir.

Diğeri hikmet yönüdür. Bu da, araştırmalarla elde edilecek sonuçlara bağlı olarak yapılacak yorum ve değerlendirmelerle ortaya konmaya çalışılacaktır.

Birinci yön itibariyle elde edilecek sonuçlar şahıslara göre değişmediği halde, hikmet yönünün değerlendirilmesi şahısların bilgi ve kültür seviyesine göre farklı yaklaşımlar gösterecektir.

Şimdi bu genel girişten sonra yukarıdaki soruya dönersek, genel olarak şu söylenebilir. Hayvanların yürümesini ve ayağa kalkmasını sağlayan fizyolojik beyin ve beyincik yapıları, kas sistemleri böyle bir harekete izin verdiği halde, bebeğin vücut ve beyin gelişimi için belirli bir süreye ihtiyacı vardır.

Bunun hikmet yönü ise, kuzunun bakımı da insan gibi olsaydı, koyun onunla nasıl ilgilenecekti? İnsanın kuzu gibi olmamasının hikmeti de, insanın ileride yaratıcısını unutup, kendi iktidar ve kuvvetiyle dünyaya geldiğini ve kendi ihtiyaçlarını kendisinin gördüğünü iddia etmemesi, yani Allah'ı (Celle celâlehu) unutmaması, her an O'nun yardımıyla hayatının devam ettiğini bilmesi, ancak dua ve ilimle terakki edeceğini anlaması içindir.

Soru 19- Hz. Âdem ve Hz. Havva'nın yaratılışının ilmî delili var mıdır? Yoksa sadece Kuran'a dayalı bir olay mıdır?

Cevap: Önce bilimin tarifi yapılmalı ve dolayısıyla ilmlikten neyin anlaşılması gerektiği ortaya konmalıdır.

Bilimin tanımı

Bilim, çeşitli bilgi türleri içinde kendine has özellikleri olan bir bilgi çeşidi olarak tarif edilir. Bilimin amacı, en geniş manasıyla kâinatı anlamaktır. Bilim bu amaca erişmek için de olguları tanımlama ve açıklama yollarına başvurur. Tanımlamada olgunun meydana gelişi tespit edilirken, açıklamada olgunun teşekkül sebebi ortaya konur. Günlük bilgi, bilimsel bilgi, sanat bilgisi, dînî bilgi gibi bilgi türleri sayılabilir. Bu bilgileri birbirinden ayıran özelliklerin başında farklı metotlarla elde edilmeleri gelir. Herhangi bir bilgi deneyle, gözlemle, akılla, tecrübe ile, sezgi ve mantık gibi metotların bir veya birkaçını kullanarak elde edilebilir ve ona göre bilgiler arasındaki farklılık ortaya çıkar²⁰⁴.

Nitekim matematik, mantık gibi formel bilimlerde gözlem ve deneyden uzak, daha ziyade akla dayanan bir metot kullanılırken, fizik, astronomi ve biyoloji gibi bilimlerde deney ve gözlem daha önemlidir. Diğer taraftan tarih ve toplum bilimlerinin de kendine has metotları vardır.

Bu açıklamalardan da anlaşılacağı gibi, her türlü bilgi îlmîdir. Ancak elde ediliş metotları farklıdır. Bu bilgi çeşitlerinden birisi de bilimsel bilgidir ve sadece gözlem ve deneye dayanır.

Pozitivist felsefe taraftarları ve ateist evrimciler, bütün bilimleri bilimsel bilgiye indirmeye çalışıyorlar ve diğer bilgileri bilimsel bilgi olarak kabul etmiyorlar. Bilimsel bilginin dışındaki bilgiler itibar etmeyecek olursak, laboratuara girmeyen, sosyal, felsefî ve dini sahalardaki eğitim kurumlarını nereye koyacağız? Edebiyat fakülteleri, İlahiyat fakülteleri, İşletme, Hukuk ve Siyasal Bilgiler Fakültelerinin muhtelif bölümlerinde okutulan ve öğretilenleri, hatta matematik bilimini, bilim saymayacak mıyız? Bilimde, akıl ve mantık kullanılır, objeler arasında kıyaslama yapılır, fikir yürütülür. Bunlar laboratuara girmedi diye bilim dışı sayılamaz. Bir konu Kur'an'da geçiyorsa, ya da bir hadis kitabında yer alıyorsa, o da bir bilgi çeşididir.

²⁰⁴ Ural, Ş. Bilim Tarihi. Kırk Ambar Yayınları. İstanbul, 1998, s. 13.

Bilimlerin birbirleriyle bağlantılı olduğu dikkate alınmalı, fakat tüm bilimlerin de söz gelimi fiziğe indirgenemeyeceği de göz ardı edilmemelidir²⁰⁵.

Bu açıklamalardan sonra yukarıdaki soruya dönersek, Hz. Âdem babamızın ve Hz. Havva validemizin yaratılışlarının bilimsel bir olay olduğu anlaşılır. Ancak, bilimsel bilgi değildir. Yani, karbon ve oksijeni laboratuvar da bir araya getirirsiniz. Karbon dioksit ortaya çıkar. Bu bilimsel bir bilgidir. Amma, Hz. Âdem'i, ya da Hz. Havva validemizin yaratılışını laboratuvara koyarak tekrar gözlememiz mümkün değildir.

Siz dedenizin dedesinin varlığını deneyle gözleyemezsiniz. Yani onu tekrar dünyaya getiremezsiniz. Ona ait kemik vs. delilleri de bulamazsanız, o zaman onun varlığı da bilimsel bir bilgi değildir. Laboratuvara girmeyen meseleleri bilimsel kabul etmiyorsanız, onun varlığını da inkâr etmeniz gerekir. Dedenizden önceki bütün sülalelerin deney ve laboratuvarla doğrulayamadığınız sürece ve belki dedenizin de yaşamış olduğunu, deneyle ispatlayamayınca, reddeder bir duruma geleceksiniz.

İşte bütün bunların yaratılışı tekrar gözlenemiyor diye, o yaratılış olaylarının cereyan etmediğini iddia etmek, bilimsel bir yaklaşım değil, ideolojik bir davranıştır.

Babanız varsa, dedeniz de olacaktır. Dedeniz varsa büyük babanız Hz. Âdem de olmak mecburiyetindedir. Anneniz varsa, mutlaka ve mutlaka büyük anneniz Hz. Havva da olacaktır. Hz. Âdem ve Hz. Havva'nın varlığına bundan daha iyi ilmî delil mi olur? Başka nasıl bir ilmî delil istiyorsunuz? Hz. Havva ve Hz. Âdem babamızı kabirden çıkarıp karşınıza diksek, benim eminim ki, yine buna inanmayacaksınız. Ama dinsiz bir felsefecinin bu konudaki görüşü ve sözü sizin için muteberdir ve bilimsel bir bilgidir. Hiç tereddüt edilecek ve şüpheye düşülecek bir yanı yoktur, öyle değil mi?

²⁰⁵ <http://www.canertaslam.com/kitap/1.htm>.

Hız. Havva'nın varlığını, bilimsel olarak ispatlanamadı diye yok farz ederseniz, kendinize mutlaka bir Havva bulmak mecburiyetindesiniz. O zaman ya atı veya itı, ya da ineği veya sineği veya bir tarla faresini kendinize Havva kabul edeceksiniz. Bütün bunları da kabul etmezseniz, bazı felsefeciler gibi, *Kâinata bir yaratıcı yok, yaratılmış varlık da yok, ben de yokum* diyeceksiniz, o zaman yok olan birisiyle de böyle bir mesele konuşulmaz.

Soru 20-İnsan embriyolojisine bakarsak, anne karnında bir kuyruk ve parmaklar arasında perde teşekkül ettiğini görüyoruz ve bunlar sonra kayboluyor. Bunların kaynağı nedir?

Cevap: Anne karnında embriyo safhasında bir ceninin insana benzerliği pek azdır. Zaten bunun başlangıcı bir hücredir. Bir, iki, ya da üç hücre size hiçbir şey hatırlatmaz. Hücreler çoğalıp aralarında iş bölümü kurulunca, bir taraftan da insan şekline doğru gelişme başlar. Önceleri baş, neredeyse vücudun yarısı kadardır. Gözler ve ağız henüz yeni belirmeye başlamıştır.

Tek hücreden itibaren, hücreleri çoğalan ve farklılaşan ve zamanla şekillenen insan ve diğer canlılar, rahimde belli bir olgunluğa ulaşınca kadar şekilden şekle girmekte, değişik görüntü ve yapılar sergilemektedirler. Bu gelişme ve farklılaşmalarda binlerce gen ve enzim rol oynamaktadır. Hangi karakterlerin hangi genler ve enzimler tarafından kontrol edildiğini tespit öyle kolay ve anlaşılır bir şey değildir. Bu gün gerek insan ve gerekse diğer canlıların embriyolojik gelişmelerindeki değişim ve farklılaşmaların pek azını gün yüzüne çıkarmışız. Pek çok yapı daha araştırılmayı bekliyor. Araştırmalarla belki bunların bazıları ortaya konabilecektir.

Hal böyleyken, bilimi dinsizliğe alet eden ve insanın ve diğer canlıların daha aşağı yapılı varlıklardan tesadüfen ortaya çıktığı iddiasına delil arayanlar, embriyo safhasındaki canlıların belli devrelerindeki yapı ve benzerliklerini sık sık gündeme getirmekte ve bu benzerlikleri kendi ideolojileri yönünden açıklamaktadırlar.

Embriyo safhasındaki canlılar hangi yapıyı geçirirse geçirsin, ne şekilde bir benzerlik sağlarsa sağlasın, mutlaka bunlar Allah'ın (Celle celâlehu) eseridir ve kesinlikle bir başka canlının kalıntısı değil, her canlı türünün kendine has genetik yapısının özelliğidir.

Dinsizliği kendisine dava edinen bazı araştırmacılar, canlıların yaratılışıyla ilgili bilgi kirliliği ile, bu tip yapıları araştırma durumunda olmayan kimseleri, kendi ideolojileri doğrultusunda yönlendirmeye gayret etmektedirler. Bu tip değerlendirmeleri fazla nazara almamak gerekir.

Bilim adamının görevi, kâinattaki varlıkları araştırıp sonuçlarını ortaya koymaktır. Yoksa, hiçbir ilmî çalışmaya dayanmayan, canlıların belirli safhasındaki bir takım benzerlik ve farklılıklardan hareketle fikir üretmek ve bunlarla yorum yapmak, bilimsel bilgiye değil, tamamen felsefî ve ideolojik düşünceye dayanan davranışlardır. Dikkate almaya değmez.

Soru 21- İnsan, Allah'ın kontrolünde küçük bir canlıdan yaratılıp git gide gelişip insan olamaz mı? Bu görüşüme zıt düşen bir ayet veya hadis var mı?

Cevap: Bu sorunun cevabını vermeden önce ayetlerin, insanın yaratılışını nasıl nazara verdiğini gözden geçirmemiz gerekecektir.

Kuran-ı Kerim'in bazı ayetlerinin yorumunda farklılıklar olabilmektedir. Bunun önde gelen sebebi, bazı ayetlerde teşbih, yani benzetme ve temsillere yer verilmesidir. Ayetlerdeki teşbihler, bazıları tarafından zahiri manasıyla, bazıları tarafından da hakiki manasıyla ele alınmakta ve böylece birbirine zıt yorum farklılıkları ortaya çıkabilmektedir. Dolayısıyla, bu farklı yorumları benimseyen kimselerin, yaklaşımları da farklı olmaktadır.

Bu kısa girişten sonra isterseniz soruyu şöyle soralım:

—İnsanın başka varlıklardan meydana geldiğini ifade eden veya hatırlatan, ya da böyle yorumlamaya sebep olacak ayet veya ayetler var mıdır?

İnsanın yaratılışıyla ilgili ayetlerde, ilk insan Hz. Âdem'in yaratılışına işaret edilmekte, bu yaratılışın başka varlıkların değişmesiyle meydana geldiğini ihsas edecek bir beyana rastlanmamaktadır. Tam aksine, ilk insanın topraktan hâsil edildiği, onun eşinin de bundan yaratıldığı, insan soyunun da bunlardan meydana getirildiğinin beyanı ve izahı vardır.

Kuran-ı Kerim, insanın muhtelif yaratılış devrelerinden bahseder. Bunu ana hatlarıyla üçe ayırmak mümkündür. Birisi; ilk insan Hz. Âdem (a.s.)'in, ikincisi onun eşi Hz. Havva'nın ve üçüncüsü de diğer insanların yaratılmasıdır. Bu farklı yaratılışlara bazen ayrı ayrı ayetlerde, bazen de aynı ayette dikkat çekilir.

Hicr suresinde Hz. Âdem (a.s.)'in topraktan yaratıldığı şöyle beyan edilir:

*Andolsun biz insanı kuru bir çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık...*²⁰⁶.

Zümer suresinde de Hz. Âdem'den Hz. Havva'nın yaratılmış olduğunu anlıyoruz. Ayet mealen şöyledir:

*O sizi tek bir insandan yarattı; sonra o tek kişiden de eşini yarattı...*²⁰⁷.

Nisa suresinde de, Hz. Âdem (a.s.)'in ve ondan Hz. Havva'nın ve bu ikisinden de diğer insanların yaratılışına işaret edilmektedir:

*Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten (candan) yaratan; ondan da yine onun eşini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar türeten Rabbiniz(e karşı gelmek)den sakının*²⁰⁸.

Bu ayetlerde, Hz. Havva'nın Hz. Âdem'den nasıl ve ne şekilde yaratıldığı açık olarak ifade edilmiyor. Ancak, bununla alakalı bir hadis, konuya biraz daha açıklık getirmektedir. Hadis şöyledir:

Kadınlar hakkında hayır tavsiye ediniz. Yani, onlara iyi davranınız.

²⁰⁶ Hicr Suresi, 26. ayet.

²⁰⁷ Ez-Zümer Suresi, 6. ayet.

²⁰⁸ Nisâ Suresi, 1. ayet.

*Çünkü kadın eğri kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Kaburga kemiğinin en eğri kısmı baş tarafıdır. Onu doğrultmaya çalışırsan kırarsın. Hali üzere bırakırsan öyle eğri kalır. Kadınlar hakkında hayır tavsiye ediniz*²⁰⁹.

Mü'minin suresinde hem Hz. Âdem (a.s.)'in topraktan yaratılışına ve hem de O'nun soyunun anne rahminde yaratılış safhalarına şöyle işaret edilmektedir:

*Andolsun biz insanı çamurdan (süzülmüş) bir hülâsadan yaratmış. Sonra onu (Hz. Adem'in nesli olan) insanı sarp ve metin bir karargahta (rahimde) bir nutfeye (zigot) yaptık. Sonra o nutfeyi alaka (yapışan şey) haline getirdik, derken o alakayı mudga (bir çiğnem et) yaptık, o bir çiğnem eti kemik(lere) çevirdik (ve) o kemiklere de et (kaslar) giydirdik. Sonra onu başka yaratılışla inşa ettik (can verdik, konuşma verdik)...*²¹⁰.

Görüldüğü gibi, insanın ilk yaratılıştan itibaren geçirdiği devreler safha safha nazara verilmektedir. Zaten bu sayılan devreleri anne rahminde her insan yaşayarak gelmektedir. Dolayısıyla, bu kademeleri, insanın başka canlılar şeklinde yaratılıp farklı devreler geçirdiği şeklinde yorumlamak mümkün değildir.

Tîn suresinde de insanın en güzel şekilde yaratıldığı belirtilir:

*Biz insanı en güzel biçimde yaratmış*²¹¹.

Fâtır suresinde de ilk insanın topraktan ve onun neslinin de bir damla su olarak ifade edilen meniden yaratıldığına işaret edilir:

*Allah sizi önce topraktan, sonra bir damla sudan yarattı, sonra da çiftler haline getirdi...*²¹².

²⁰⁹ Buhari, Nikah 80; İbn Mâce, Taharet 77.

²¹⁰ Mü'minin Suresi, 12–14. ayetler.

²¹¹ Tîn Suresi, 4. ayet.

²¹² Fâtır Suresi, 11. ayet.

İnsan yaratılışta başka canlı safhalarını geçirmiş olsaydı, İblis o safhaları sayardı

İnsan neslinin doğrudan topraktan yaratıldığını, başka canlıları temsil eden ara devreleri geçirmediğini, İblis'in Hz. Âdem'e secde etmeyişinin gerekçesinde de görüyoruz. Ayette mealen şöyle buyrulur:

(İblis:) *'Ben kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattığın insana secde edecek değilim' dedi*²¹³.

Şayet insan başka canlı safhalarını geçirmiş olsaydı, muhtemelen İblis o safhaları da sayacaktı. Çünkü o burada, insana karşı, yaratılışındaki kendi üstünlüğünü ispat etme pozisyonuna girmişti. Bazı felsefecilerin ileri sürdüğü gibi, insanın geçmişinde; balıklık, kurbağalık, farelik ve maymunluk devreleri olsa idi, İblis bunu mutlaka söyleyecekti. Çünkü en büyük hasmı olan insana karşı, kendi üstünlük delillerini sayıyordu.

İnsanın geçmişi ile ilgili tartışmalar, Hz. Âdem'den önceki devreye aittir. Hz. Âdem'den sonraki devrenin, M.Ö. 4000 yılına kadar uzanan zamanına yazılı tarih ışık tutmaktadır. Burada insanın yapısında genelde bir farklılık söz konusu değildir.

Kuran'da, insanın topraktan yaratılışı, tıpkı bitkinin topraktan yaratılışına benzetilerek şöyle beyan edilir:

*Ve Allah, sizi yerden (sanki) bir bitki olarak bitirdi (sizi topraktan yarattı)*²¹⁴.

Buradan şu manaları çıkarmak mümkündür:

a)İnsanın atası olan Hz. Âdem (a.s.)'in topraktan yaratılışına işaret edilmektedir.

b)Her an gelişme ve büyüme içerisinde olan insanın bünyesindeki elementlerin büyük bir kısmı, besinler yoluyla doğrudan veya dolaylı olarak topraktan alındığı için, insanın gelişme ve büyümesi bitkilerin

²¹³ Hicr Suresi, 33. ayet.

²¹⁴ Nuh Suresi, 17. ayet.

yerden bitirilmesine benzetilmiştir²¹⁵.

Kuran'da insanın yaratılışı ile ilgili ayetler elbette sadece bu saydıklarımızdan ibaret değildir. Ancak, bu ayetler mana olarak birbirine yakındır. Farklılık gösteren bir ayette, Allah'ın emrine uymayan bir grup insanın maymun şekline dönüştürüldüğünden bahsedilmektedir:

İçinizden Cumartesi günü azgınlık edenleri elbette biliyorsunuz. Onlara 'aşağılık birer maymun olunuz' dedik²¹⁶.

Cenab-ı Hak, Cumartesi günleri çalışmayı İsrail oğullarına yasak kılmıştır. Onlar bu yasağa uymayınca, Eyle kasabasında bu hadise meydana gelmiştir. Bu değişme hakkında iki görüş vardır. Birisi, bunların sadece ahlak yönünden maymun şekline getirildiğidir. Diğer de suret olarak maymun şekline dönüştürüldükleridir. Zaten o insanlar bu olaydan sonra fazla yaşamamışlar, üç gün sonra ölmüşlerdir. Yani hadise, bir beldede (Eyle kasabasında) meydana gelmiş ve maymun şekline dönüştürülen insanlar üç gün sonra ölmüşlerdir²¹⁷.

Sonuç olarak; Kuran-ı Kerim'de insanın, daha aşağı yapılı varlıklardan yaratıldığını gösteren, ya da bu manaya gelen bir beyan yoktur. Tam aksine, insanın en mükemmel şekilde yaratıldığı, ilk insan Hz. Âdem (a.s.)'in topraktan, onun eşi Hz. Havva'nın Hz. Âdem'den ve onların neslinin de anne rahminde gelişerek dünyaya geldiğinden bahsedilmektedir.

Günümüz fen ve felsefesinin insanın geçmişiyle ilgili olarak ortaya koyduğu bir takım değerlendirmeler vardır. Bu felsefî değerlendirme ve görüşler, bilimsel gerçeklermiş gibi takdim edilmekte, güya Kur'an'ın bilime ters düştüğü nazara verilmektedir. İnsanın atasıyla ilgili ileri sürülen bilgiler, bilimsel bilgi değil, felsefî görüş ve değerlendirmeler, teori ve hipotezlerdir. Hiç kimse, laboratuvarında ne ilk insanın yaratılışını ve ne de onun eşinin ortaya çıkışını deneme ve gösterme şansına sahip değildir.

²¹⁵ İbn Âşûr, Muhammed et-Tâhir, et-tahrir ve't-tenvir. Tunus, 1984.

²¹⁶ Bakara, 65.

²¹⁷ Çantay, B. H. Meâlî Kerim. C.1. s.25.

O bakımdan insanın geçmişiyle ilgili ileri sürülen, ya da sürülecek olan bütün fikir ve görüşler teori ve hipotez olmaktan ileri geçemez.

Yapan bilir, bilen konuşur kaidesiyle, insanın geçmişi hakkında gerçek ve tek söz sahibi, hiç şüphesiz Cenab-ı Hak'tır ve O'nun Kitabı Kuran-ı Kerim'dir. O da ilk insanın topraktan, onun eşinin Hz. Âdem'den ve onun neslinin de anne rahminde geliştiğini beyan etmektedir.

Netice olarak, insanın aşağı yapılı canlıların değişmesiyle meydana geldiğini kabul etmek, Kur'an'a uygun değildir. Bir Müslüman böyle bir telakki içine giremez, girmemelidir.

Cenab-ı Hak, sağlıklı düşünmeyi, Hakk'ı ve hakikati idrak etmeyi nasip etsin. Ulûhiyeti inkâr bataklığında boğmasın, âmin.

Soru 22- Hz. Âdem'in yüz şekli nasıldı?

Cevap: Hz. Âdem yeryüzündeki insanların en güzeli idi. Şekli, boyu, endamıyla o tam bir insan güzeliydi. Çünkü dünya güzeli Hz. Yûsuf'un ilk babası o idi. Dünyayı da, ahreti de güzelleştiren güzeller güzeli Hz. Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) de büyük babası Hz. Âdem idi. O hepimizin babasıydı.

Onun genetik yapısında bizim hepimizin, yani bütün insanların özellikleri, renk ve ırk karakterleri cem olmuş idi. Onun yüz ve şekil yapısında baskın karakterler kendini gösteriyor, diğer çekinik karakterler genetik yapıda uykuda idi.

İnsanların kalabalıklaşması sonucu, kabile ve grup olarak birbirlerinden ayrılarak kendi içlerinde çoğalmaya başladı. Böylece, baskın karakterlerin etkisinden kurtulan çekinik karakterler de dış görünüşte kendilerini gösterme imkânı buldu. Neticede günümüzdeki renk ve ırk karakterleri teşekkül etti.

Siz, ateist felsefecilerin ve pozitivist evrimcilerin hayal âlemlerine dayanarak çizdiği yarı insan-yarı maymun modellerini dikkate almayı-

nız. Çünkü ne öyle bir varlık yaşamış ve ne öyle bir varlığa ait bir delil bulunmuştur. Hiç birisi bilimsel bir bilgi ürünü değildir. Sadece insanların imanlarını sarsmak için uydurdukları hayali varlıklardır.

İnsan maddî ve manevî en güzel şekilde yaratılmıştır

Allah, insanı en güzel şekilde yarattığını şöyle beyan ediyor:

İnsan maddî ve manevî en güzel şekilde yaratılmıştır

*İncire, zeytine, Sina dağına ve şu emin beldeye yemin ederim ki, biz insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısına indirdik. Ancak iman edip Salih amel işleyenler müstesna. Onlar için tükenmesi mümkün olmayan ecir vardır*²¹⁸.

Allah'ı Teâlâ insanı ruh ve beden kabiliyetleri bakımından canlıların en mükemmeli kılmıştır. İnsan, kendi iradesi ile kabiliyet ve istidatlarını ya doğru yolda, yani Allah'ın istediği şekilde kullanarak en yüksek manevî makama çıkacak, ya da aksi yönü tutarak manen canlıların en aşağı mertebesine inecektir.

Bilgisayarın değeri, insana muhatap olmasından ve insanın sorularına cevap vermesinden kaynaklanır. Yoksa bilgisayarı sadece maddî olarak değerlendirmek ve birkaç kg demir ve bakalit olarak görmek, bilgisayarı anlamamak demektir.

İşte insan da böyledir. Onu, ateist ve pozitivist düşünürlerin yaptığı gibi, sadece maddî olarak değerlendirmek; et, kemik, kan ve dokulardan meydana gelmiş bir varlık olarak ele almak, onun hakiki vazifesini ve değerini takdir edememektir.

İnsan, şu dünyaya bir memur ve misafir olarak gönderilmiştir. Çok ehemmiyetli istidat ona verilmiştir. Kabiliyetine göre ona ehemmiyetli vazifeler yüklenmiştir.

İnsana verilen bütün acip cihazlar, bu dünya hayatı için değil, pek

²¹⁸ Tîn Suresi, 1-8. ayetler.

ehemmiyetli bir ebedî hayat için verilmiştir. Çünkü insan hayvana kıyas edildiği zaman görülüyor ki, insan, duygu ve cihaz yönünden hayvandan yüz derece fazladır. Ama dünya hayatından lezzet alma yönünden yüz derece aşağıya düşmektedir. Çünkü gördüğü her lezzetinde binler elem izi vardır. Geçmiş zamanın elemeleri ve gelecek zamanın korkuları onun zevklerini bozmakta ve her lezzetinde bir elem iz bırakmaktadır. Fakat hayvan öyle değildir, elemsiz bir lezzet alır, kedersiz bir zevk eder. Ne geçmiş zamanın elemeleri onu incitir, ne gelecek zamanın korkuları onu ürkütür. Rahatla yaşar, yatar, Hâlıkına şükreder²¹⁹.

İnsanı kıymeti, değeri, kendisine verilmiş olan; akıl, fikir ve hayal gibi manevî cihazlar ile Allah'ı (Celle celâlehu) tanınması ve O'nun bütün isimlerinin tecellilerine ayna olması ve bunların manalarını anlaması nispetindedir. İnsan, Allah'ın (Celle celâlehu) kendisine, başta iman olmak üzere verdiği bütün nimetlerle beraber, sevdiği ve muhabbet ettiği varlıklara da maddî ve manevî ikramlarını, inayetlerini ve ihsanlarını görüp takdir ve ibadetle mukabele ederek Allah'a (Celle celâlehu) muhatap ve O'nunla dost olur ve böylece manen insaniyetin en yüksek mertebesine çıkar.

İşte Hz. Âdem de maddî ve manevî en güzel şekilde yaratılmış ve Cenab-ı Hak bütün Melekleri ona secde ettirmiş ve Cennet'te kendisiyle görüşmüştür. Allah'ın (Celle celâlehu) nuruna doğrudan muhatap olan insan, elbette o nurun kendisinde kısmen de olsa tecellisiyle dünya güzeli olacaktır.

Soru 23-Hz. Âdem'le Hz. Havva'nın göbek deliği varsa, bir anneden doğmadan nasıl göbek deliği olur? Yoksa, insanın evrim sonucu meydana geldiğini ispatlamaz mı?

Cevap: Bu ilk insanlarda göbek bağının varlığı veya yokluğunu bizzat göstermek mümkün olmadığına göre, sadece bazı sebeplere ve yaratılıştaki hikmete göre bir yorum yapılabilir.

²¹⁹ Nursî, B.S. Sözl. Envar Neşriyat, İstanbul, 1996, s.323-329.

Bilindiği gibi, insan anne karnında göbekten beslenmektedir. Dünyaya gelince ağızdan beslendiği için, göbekteki bu açıklık zamanla kapanmakta ve sadece belirli bir izi kalmaktadır. İlk insanın yaratılışında anneden beslenme olmadığına göre, mantıken göbek bağıının da bulunmaması gerekir. Cenab-ı Hak, onun rızkını göbek bağı olmadan da verir. Yumurta-
nın içindeki civcivi, göbek bağısız besleyip büyüten, elbette ilk insan Hz. Âdem babamızı ve Hz. Havva validemizi de öyle besleyip büyötmüştür.

Ateistler burada cerbeze ve kelime oyunu yaparak insanları yanıltmaya çalışıyorlar. İnsan göbek bağı olsa da olmasa, bir hücre halinden gelişip farklılaşarak insan şekline geliyor. Daha da ilerisi, her bir insanın her an binlerce hücresi değişip yenileniyor. Bir saniye sonraki insan, bir saniye önceki insan değildir. Bu değişme ve farklılaşmalara biz tekâmöl diyoruz. Yani, gelişip farklılaşarak kemale erme. Bu tarzdaki gelişme bir kanundur. Canlı ve cansız kâinattaki bütün varlıklarda bu kanun geçerlidir. Onlar buna evrim diyorlarsa, o zaman, evolüsyon manasında kullandıkları, bir canlıdan bir başka canlının tesadüfen meydana geldiği iddialarını başka bir kelime ile ifade etmeleri gerekir. Onlar cerbeze yaparak ikisine de evrim diyorlar. Hâlbuki tahavvöl ve tekâmöl manasındaki değişiklikler bir kanundur.

Evolüsyon manasında meydana geldiğini iddia ettikleri değişiklik ve farklılaşmanın dayandığı bir hakikat yoktur. Farazi ve felsefî bir düşüncedir.

Soru 24- Hz. Âdem'den günümüze kadar insanlığın geçirdiği devreler hangileridir ve geçen süre ne kadardır?

Cevap: Bu süreyi tam olarak vermek mümkün olmamakla beraber, takribî bir rakam söylenebilir. Bazı kaynaklarda insanlık tarihinin, yani Hz. Âdem'den kıyamete kadar geçen sürenin yedi bin sene olarak alınabileceği belirtilir.

Bediüzzaman, ahirzamana işaret eden; *La tezeli taifetün min üm-meti zahirine alel hakkı, hatta ye'tiyallahu bi emrihi* hadisi ve Fatiha suresinden hareketle, Risale-i Nur hizmetinin ne kadar süreceğini izah sadedinde, bu hizmetin Hicri 1542'ye kadar devam edeceğini, Allahu

âlem, 1545'te de beşeriyet tarihinin sona ereceğini, sözü edilen hadis ve âyetten böyle anladığını belirtir²²⁰.

Bu durumda insanlık tarihinin Milattan sonra yaklaşık 2150 yıl, Milattan önce ise 4850 yıla kadar uzandığı söylenebilir. Demek ki, Hz. Âdem'in Milattan yaklaşık 4850 yıl önce yeryüzünde görüldüğü anlaşıyor. Bir hadiste Hz. Âdem'in 940 sene yaşadığı belirtilir²²¹.

Yazının icadı, Milattan önce 4000 seneye kadar geriye götürülebildiğine göre, Hz. Âdem'le, yani ilk insanla yazı başlamış olmalıdır. Gerçeği ve doğruyu ancak Allah bilir.

Netice olarak, Bediüzzaman, hadis ve âyetlerden hareketle, insan nevi ve arzdaki canlı hayatı ile kâinatın ömürleri hakkında değerlendirme yapar. İnsanlık ömrünün dünya günü ile, canlı hayatının güneşin kendi eksenini etrafındaki dönüş günü ile, kâinatın ömrünün de Şems-üşşumus günü ile hesaplanması gerektiğini belirtir.

Arz günü ile düşünüldüğü zaman, insanlık nevinin yaklaşık yedi bin sene, arzda hayatın 2.5 milyar sene, kâinatın da 126 milyar senelik ömrünün olabileceğine işaret eder²²².

Fen bilimlerine göre insanlığın ve kâinatın yaşı

Fen bilimlerinin geçmişe bakışı fen ve felsefenin insanlık tarihi ile arz ve kâinatın geçmişi hakkında ileriye sürdüğü değerler, yukarıda sözü edilenlerden oldukça farklıdır. İlk insandan günümüze kadar geçen süre, milyonlarca yıl olarak ele alınır. Bitki ve hayvanları içine alan ilk canlılığın iki milyar yıl önce teşekkül ettiği, arzın geçmişinin ise, 4 milyar yıl olduğu kabul edilir.

Bu yaş tayinleri günümüzde, paleontolojik, radyoaktif veya karbon on dört metotlarıyla, ya da ışık tayflarından faydalanarak yapılır. Hepsinin de sıhhat derecesi tartışmalıdır. Geçmişle alâkalı bu yaş tayinlerinin gerçek

²²⁰ Nursi, S.B. Kastamonu Lahikası Envar Neşriyat, İstanbul. 1995, s. 27-29,

²²¹ Canan, İ. a.g.e. hadis no: 1699, s.393.

²²² Nursi, B. S. Barla Lahikası. Envar Neşriyat, İstanbul, 1996, s. 324-326.

değerleri değil, nispi bir değeri verdiği kabul edilmektedir. Dolayısıyla, gerek insanın geçmişi, gerekse diğer canlıların, ya da kâinatın yaşı hakkında ileri sürülen değerlerin hakiki yaşı göstermediği bilinmektedir.

Nitekim son on-onbeş yıla gelinceye kadar, kâinatın yaşı 5 milyar yıl kabul ediliyordu. Şimdilerde, bazı araştırmacılar, uzaydaki galaksilerin yaşını 15 milyar olarak bildirirken, bazıları bunu 30 milyar yıla kadar çıkarmaktadır²²³.

İnsanlığın tarihini açıklayan dört görüş vardır. Bunlardan birincisi bugün ülkelerin ve dünyanın nüfusunu hesaplamak için kullanılan matematik metodudur, ikincisi tarihi metottur, üçüncüsü ilahi dinlerin (Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslâm) bildirdiği süre ve dördüncüsü felsefî görüşlerin ve teorilerin ileriye sürdüğü zamandır. Bunları kısa kısa açıklayalım:

1-Matematik metoduna göre insanlığın tarihi²²⁴

Ülkelerin demografik hesapları yapılırken gelecekteki nüfus tahminlerini yapmak için 1 nolu

$$F = Pe^{bn} \quad (1)$$

matematik modeli kullanılır²²⁵. Formülde F gelecekteki değeri, P şimdiki değeri, e tabii logaritmayı, n süreyi (yılı), i artış oranını gösterir. United Nation Population Division'a göre dünyadaki nüfus gelişimi de şöyle tahmin edilmiştir²²⁶:

²²³ Tatlı, A. Evrim ve Yaratılış. Nesil Yayınları. İstanbul, 2008.

²²⁴ Osman Okka'nın "İslâmi inanç sistemi, insan ve toplum anlayışı" adlı 2016 tarihli makalesinden.

²²⁵ -Chan S. Park Contemporary Engineering Economics, 11. baskı, Addison-Wesley, California, 1997, s.136.

(*) Mesela TÜİK verilerine göre 29 Ocak 2014 yılında Türkiye'nin nüfusu 76,6 milyon ve yılda artış hızı %0,137 ise 2050 yılında Türkiye'nin nüfusunun $F=76,6 e^{39 \times 0,0137} = 130,69$ milyon olması beklenir.

²²⁶ - <http://www.worldometers.info/world-population/>

Yıllar (MS)	Nüfus (milyon)
1000	275
1500	450
1650	500
1750	700
1850	1.200
1900	1.600
1950	2.550
2000	6.100
2010	6.800
2013	7.500

Tablo 1- Dünya nüfus gelişimi.

Bu tabloya göre 1950–2013 yılları arasında dünya nüfusu %1,7 oranında yüksek sayılabilecek bir büyüme oranı ile artmış olmasına rağmen, 1000–

2013 yılları arasında ki artış oranı $i = \sqrt[n]{\frac{F}{P}} - 1 = \sqrt[1013]{\frac{7.500}{275}} - 1 = 0,003$ (binde üç) olarak hesaplanır ve bu oran Birleşmiş Milletler Nüfus Dairesi'nin kabul ettiği artış oranıdır. Dünyada nüfus Hz. Âdem ve Hz. Havva ile başladığına, her yıl %0,3 oranında arttığına ve günümüzde yaklaşık 7,5 milyar insana ulaştığına göre Hz. Âdem'in (a.s.) dünyaya gelişinden günümüze kadar geçen süre 1 nolu formüle göre;

$$n = \frac{\log F - \log P}{i * \text{Loge}} = \frac{\log 7,5 \times 10^9 - \log 2}{0,003 * \text{Loge}^1} = 7.348$$

yıl olarak hesaplanır. Eğer dünyanın ortalama nüfus artış hızı binde iki (%0,2) olsaydı Hz. Âdem'den günümüze geçen süre 11.022 yıl, binde bir (%0,1) olsaydı 22.045 yıl olurdu. Dünyadaki nüfusun tarihi büyüme hızına göre %0,3 esas alınması uygun görüldüğüne göre kanaatimizce insanoğlunun dünyaya gelişinden günümüze kadar yaklaşık 7.348 yıl geçmiştir.

2-Tarih bilimine göre insanlığın tarihi

İnsanoğlunun tarihi geçmiş, tarihçiler ve paleontolojistler tarafından araştırılarak tarihi devirler ve tarih öncesi devirler olarak iki döneme ayrılmıştır²²⁷.

Tarihi Devirler			
Tarih Öncesi Devirler (M.Ö. 3.200-Milad)			Tarihi Devirler (M.Ö. 3200– MS. 2013)
Taş Devri	Taş-Bakır Devri	Maden Devri	
1- Kaba Taş (paleolitik) 2- Yontma Taş (mezolitik) 3- Cilalı Taş (neolitik)	Taş- Bakır Devri (Kalkolitik Çağ)	1. Bakır 2. Tunç 3. Demir	1. İlkçağ (M.Ö. 3200–MS.476) 2. Ortaçağ (477–1453) 3. Yeniçağ (1454–1789) 4. Yakınçağ (1790– 2016)

Tarihçilere göre yazının milattan önce 3.200 yıllarında keşfedildiği kabul edildiğine göre; yazının keşfinden günümüze kadar $3200+2016=5.214$ yıl geçmiştir. Ortalama 2.500 yıl da yazı öncesi dönem olarak kabul edilirse, insanlığın ömrü $5.214+2.500=7.714$ yıl civarında olmaktadır. Tarihi metot da insanlık tarihinin, matematik metotla bulunan rakamdan çok da farklı olmadığını göstermektedir. Yaratıcının varlığı ve ilk insanın yaratılışı ve günümüze kadar geçen süre konusunda ileriye sürülen görüş ve düşünceler insanlık tarihi kadar eski ve birbirinden farklıdır.

Evrin kavramının öne çıkışı

Evrin teorisinin öncüleri; George Wilhelm Friedrich Hegel, Ludwig Feuerbach, Karl Marx ve Auguste Comte ve Darwin’dir.

Özellikle 18. yüzyılın sonları ve 19. yüzyılın tamamı, felsefede “evrim” kavramının zirveye çıktığı dönemdir. “Evrin” kavramıyla aşamalı ve gelişmeci bir süreç kastedilir. Bu evrim, Schelling’te tabiat merkezli, Hegel’de idealist ve insanlık tarihi merkezli, Marx’ta, materyalist ve ekonomik ilişkilerin belirlediği tarih merkezli, Darwin’de bütün canlı türlerinin birbirinden teşekkülünü esas alan Evrim Teorisi merkezlidir.

²²⁷ -<http://www.tarihbilinci.com/sayfa/tarihbilimi/tarihoncesi.htm>

Herber Spencer, bitki ve hayvan türlerinin, uzun zaman içinde sayısız küçük değişmelerle teşekkülünü açıklayarak evrim teorisine öncülük etmiştir. O, evrimin yalnız canlıların dünyasında değil, bütün tabiatın her kademesinde cereyan ettiğini belirtir. O, cemiyetin sosyal evriminden söz eder ve bunu dörde ayırır: En basit cemiyetler, vahşilerin toplumdur. Sonra barbarlar, daha sonra yarı medeniler ve en sonunda medenilerin toplumu gelir.

On dokuzuncu yüz yılda Lamarck, bütün canlıların, merdiven basamakları gibi basitten karmaşığa doğru ilerlediğini belirtmiştir. Tabiatın, devamlı olarak kompleks yapıları yıkarak basitleştirdiğini, canlıların ise bu basit elementleri birleştirerek kompleks yapıya dönüştürdüğünü ileriye sürmüştür.

On dokuzuncu yüzyılda Darwin'in ortaya koyduğu Evrim Teorisi, biyolojide bir bakıma dönüm noktasını teşkil etmiştir. Elbette O'nun ileriye sürdüğü bu fikirlerin hepsi de yeni düşünceler değildi. Nitekim O'nun kullandığı argümanların bir kısmının Milât'tan dört-beş yüz yıl öncesine dayandığını görüyoruz.

Darwin, 1859 yılında neşrettiği "On the Origin of Species by Means of Natural Selection" (Tabiî Ayıklanma Yoluyla Türlerin Meydana Gelişi) adlı eseriyle biyolojide büyük bir anlayış değişikliğine yol açmıştır. Onun görüşünün temeli; hayat bir mücadeledir. Tabiat da seçim gücüne sahiptir. Dolayısıyla, hayat mücadelesinde başarılı olanları tabiat, yaşama ile mükâfatlandırmaktadır.

Darwin teorisinin geniş kabul görmesinin sebebi elbette sadece bu değildir. Onun görüşlerini yaygın kılan, bu düşüncenin mekanistik ve materyalist bir felsefeyle açıklanmasıdır. Bu düşünceye göre, tabiatta olan her şey, tesadüf ve gelişigüzelğin eseridir. Tabiatta, her bir organizma içinde gelişme ve farklılaşmayı sağlayacak bir güç vardır. Bu bir bakıma evrim gücüdür. Her şey tesadüfün sonucu olduğu gibi, insan da bu gelişigüzelğin ve evrimin ürünü olarak hasbelkader ortaya çıkmıştır.

Evrim teorisinin ortaya konduğu on dokuzuncu yüzyıl, pozitivist ve materyalist felsefenin hâkim olduğu bir dönemdi. Dolayısıyla, teorinin

takdimi de bu düşünce ışığında olmuştur. Aynı şekilde, geçen 150 yıllık sürede de, teori hakkında tartışmalar hep bu ateizm gölgesinde yapılmış, teori, kâinat ve içindeki canlılarla ilgili düşüncenin takdiminden ziyade, bazıları tarafından âdeta, bir inanç sistemi şeklinde savunulur ve kabul edilir hale gelmiştir. Teori hakkında ileri sürülen argümanların ve ortaya konan delillerin ne dereceye kadar bilimsel olduğu ve teoriyle paralellik teşkil ettiğine değil, ateist düşüncesi ne kadar desteklediğine bakılmaktadır.

Batı dünyasında, on dokuzuncu yüzyılda, entellektüeller arasında, Allah'ın bilim ve felsefede gereksiz olduğu görüşü üzerinde uzlaşıldığı görülmektedir. Bu yüzyılın sonunda ise Friedrich Nietzsche, Allah'ın öldüğünü ilân etti. Ona göre, insanlık Allah'dan kurtulmuştu. Allah'ın sahneden çıkarılmasıyla birlikte, metafizik de tamamen kenara atılıyordu. Bilim hiçbir dînî ön kabule bağlanmayacaktı. Evrimciler her çeşit metafiziksel bağdan kurtulduklarını savunuyorlardı.

Yirminci yüzyılda, pek çok yeni ilmî başarılar elde edilmesiyle her türlü dînî görüşe meydan okundu. Bu asırda özellikle ilmî materyalizmin yükselişiyle, her türlü başarısızlığın faturası dine kesildi. Bilim, materyalist ideolojiye âlet edildi. Çünkü, bu ideoloji, hayatietini din düşmanlığında görüyordu. Bu sebeple her türlü sosyal problemin kaynağı din olarak gösterildi.

Sonuç olarak, Aydınlanma Çağı ile birlikte, bütün dünyada düşünceye pozitivizmin gölgesinde materyalist felsefe egemen olmuştur. Biyoloji felsefesi, Evrim Teorisi ile bu Çağ'a damgasını vurmuştur.

Biyoloji felsefesi sahasındaki düşünce ve değerlendirmeler, Antikçağ'dan sonra yaklaşık iki bin yıl Aristo felsefesinin nüfuz ve gölgesinde kalmıştır. Bu süre içerisinde Aristo felsefesi, farklı görüş ve düşüncelerin değerlendirilmesine imkân vermemiştir.

Çağımızdaki pozitivist felsefe, materyalizme ve pozitivizme dayalı kendi dinini hâkim kılmaya peşindedir. Biyoloji sahasında bunu evrim teorisi ile yapmaktadır. Evrim karşıtı her türlü yorum, farklı görüş ve değerlendirme, evrimci düşünceden vize almak zorundadır. Bu engelin

aşılabilmesi, her türlü düşünce ve ilmî verilerin serbest düşünce ortamında değerlendirilmesi ve farklı açılımların neşv-ü nema bulması, evrimci nüfuzun bilim âleminde devre dışı bırakılması ve pozitivist düşüncenin sorgulanmasıyla mümkün olabilecektir.

Darwin'in evrim teorisi ve insanın geçmişi

1859'lı yıllarda gündeme gelen Darwin Teorisine pek çok ilave yapılmış, bütün canlıların ortaya çıkışı ve günümüze ulaşması, bu teori adı altında tabiat ve tasadüfle açıklanmaya çalışılmıştır.

Bu teoriye göre insan, aşağı yapıli organizmalardan evrimleşerek günümüze ulaşmıştır. Bu ortaya çıkışın son halkasında insanın maymunla ortak ataya sahip olduğu ileri sürülür. Buna delil olarak Hominid formlarından; Ramapithecus, Australopithecus ve Homo erectus serisi nazara verilir. Hâlbuki sözü edilen formlar arasında kurulan sistematik bağ oldukça yetersizdir ve hatta aynı form içinde bile izahı gereken pek çok husus vardır.

İnsanın atası olarak ileriye sürülen bu formları kısaca gözden geçireceğiz. Bunlar;

- a- Ramapithecus (Uzun kollu maymun),
- b-Australopithecus (Güneyin maymunu)
- c-Pithecantropus erectus (Java Adamı, Homo erectus)
- a-Ramapithecus (Uzun kollu maymun)

Çene kemiğinden bilinen ve Pliyosen'de, yani günümüzden takriben 14 milyon yıl önce yaşadığı varsayılan bu Primat, "maymun adam" olarak mütalaa edilir. Bunun çene ve diş yapılarının insan benzediği ileri sürülmektedir.

Ramapithecus'ların dişleri üzerinde son yapılan araştırmalarda bunların diş ve çene yapılarının insana değil, şempenza maymunlarına benzediği bildirilmiştir²²⁸.

²²⁸ Pilbeam, D.R. Nature. 1968, Vol.219 p.1335; Eckhard, R.B. Population Genetics and Human Origins. Scientific American. 1972, Vol.226.

Ramapithecus fosili üzerinde yapılan araştırmalarda bunların, morfolojik, ekolojik ve davranış yönünden ileri yapılı maymunlardan şempanze veya gorile benzediği kabul edilir. Bunun dik yürüdüğüne ait delil de mevcut değildir²²⁹.

b-Australopithecus (Güneyin maymunu)

Bu isim, Doğu Afrika'da Louis Leakey ve diğer birçokları tarafından bulunmuş değişik fosillere verilmiştir. Dart tarafından bulunan fosiller "Australopithecus africanus" (Afrika Adamı) olarak adlandırılmış, daha sonra Zinanthropus, Paranthropus, Pleisanthropus, Telanthropus ve Homo habilis'ler de bu gruba dâhil edilmiştir.

Australopithecus, iki-üç milyon yıl önce yaşamış, dik yürüyen ve kaba aletler kullanan hominid bir varlık olarak ileri sürülür. Beyin hacmi, bazı ileri yapılı maymunlardaki kadar, yaklaşık 500 cc'dir. Dişleri ise Ramapithecus'unakilere benzerdir.

Australopithecus iki tür altında gruplandırılmıştır. Birisi Australopithecus africanus, diğeri ise Australopithecus robustus'tur.

1-Australopithecus africanus (Afrika Adamı)

1924 yılında Dart tarafından Afrika'da bulunmuştur. Küçük dişli, küçük çeneli ve ince yapılıdır. Kafatası hacmi, günümüz insanının yaklaşık 1/3'ü kadar, yani 500 cc, yaşı da 1,8-2,6 milyon yıl olarak tahmin edilir.

2-Australopithecus boisei (robustus, zinjanthropus)

Bu form, Australopithecus robustus'un varyetesi kabul edilir. 1959 yılında Leakey tarafından Tanzanya'da bulunmuştur. Çok kalın dişli, kalın çeneli, üst şakak kemikleri goril ve orangutanda olduğu gibi çıkıntılıdır. Diş kemeri ve çene kavisi çok paraboliktir. İleri yapılı maymunlardan orangutan ve şempanzeye benzer. Kafatası hacmi 500 cc, yaşı da 2 milyon yıldır.

Gerek Australopithecus africanus gerekse Australopithecus

²²⁹ Shipman, P. Baffling Limb on the Family Tree. Discover, 1986, September; Eckhard, R.B. Population Genetics and Human Origins. Scientific American. 1972, Vol.226.

robustus'un leğen, kol ve ayak kemiklerinin bazı parçalarına dayanılarak, Australopithecus'un dik yürüyen bir varlık olduğu ileri sürülmüştür²³⁰

Australopithecus fosili üzerinde senelerce araştırma yapan Oxnard ve Zuckerman, Australopithecus'ların dik yürüyen bir varlık olmadığını belirtirler. Australopithecus africanus'un el, bilek, ayak, omuz ve leğen kemikleri üzerinde Oxnard ve Zuckerman'ın yaptığı çok yönlü istatistikî araştırmalarla, bunların insana değil, orangutan ve şempanzeye benzediği anlaşılmıştır²³¹.

Australopithecus africanus üzerinde bir ekiple 15 yıl çalışmış olan Zuckerman'ın ifadesi oldukça kesindir. O, bu hususta şöyle der:

“Australopithecus africanus'un insanın atası olması imkânsızdır”²³².

Montagu da kafa yapıları bakımından bütün Australopithecus'ların tamamen ileri yapı maymunlara (apes) benzediğini belirtir²³³.

c-Pithecanthropus erectus (Java Adamı, Homo erectus)

Java adamı, Pekin Adamı, Heidelberg adamı ve Meganthropus, Homo erectus adı altında gruplandırılmıştır. Bunların takriben 500 bin yıl önce yaşadığı kabul edilir. Dik yürüdükleri, beyin hacimlerinin yaklaşık 1000 cc olduğu belirtilir.

Hollandalı anatomist Eugene Dubois, 1887 yılında karısı ve çocuklarıyla birlikte Doğu Hindistan'da Hollanda kolonisi olan Java'ya, “Hollanda ordusu sağlık elemanı” olarak yola çıktı. Dubois, Sumatra'ya varışından itibaren iki yıl içinde hükûmeti, Java'da paleontolojik kazı yapmaya ikna etti.

Trinil köyü yakınındaki Solo Irmağı kenarında kazıyı yapmak için mahkûm işçiler ve bu kazıyı kontrol etmek için de askerler verildi. Dubois'in bu kazılarda alan çalışmasına katılmadığı, mahkûm işçilerin

²³⁰ Broom, R and Schepers, G.W.H. Transv. Mus. Mem. 1946, Vol.2. p.1-272; Clarck, G. Journal of Anatomy. London. 1947, Vol. 19.P.300-333.

²³¹ Oxnard, C. University of Chicago Magazine, 1974, p.8-12; Oxnard, C. The Place of the Australopithecines in Human Evolution: Grounds for doubt? Nature. 1975, Vol.1.258. p.389-395; Zuckerman, S. Journal of the Royal College of Surgeons of Edinburg. 1966, Vol.1. p.87-115.

²³² Zuckerman, S. Beyond the Ivory Tower. Toplinger Publ. Co. New York. 1970, pp. 11-12, 64, 75-94.

²³³ Montagu, A. Man: His First Million Years. Word Publishers. Yonkers. 1957, p.51-52.

periyodik olarak taşıdığı bulguları evinde incelemekle yetindiği belirtilir²³⁴.

1891 yılında Dubois, önüne gelen kemikler arasında iki önemli bulguyla karşılaşmıştır. Bunlar, bir ay arayla aynı fosil yatağında bulunmuş bir diş ile bir kafatası idi. Ancak bunların kazı esnasında kaydı tutulmadığı için tam yerleri tespit edilememişti.

Birkaç ay sonra mahkûmlar aynı kazı alanında bir uyluk kemiği buldular. Dubois bu parçaları birleştirerek *Pithecanthropus erectus* (Dik Yürüyen Maymun Adam)'u meydana getirdi. Bu varlığın beyin hacmi yaklaşık 900 cc kadardı. 1898 yılında da bir küçük azı dişi bulundu. Bu dişlerin de *Pithecanthropus*'a ait olduğu belirtildi. Bu varlığın yaşı da 500 bin yıl olarak tahmin edildi.

Dubois bu fosilleri 1895 yılında Leyden'de yapılan Milletlerarası Zooloji Kongresi'nde açıkladığı zaman, İngiliz zoologları bu fosillerin insana, Almanlar insan benzeri maymuna, Fransızlar ise ileri yapılı maymun ile insan arasında bir geçiş formuna ait olduğunu ileri sürdüler.

Bazılarına göre Java Adamı'nın, "insanın atası" olduğu kesindir. Nitekim Atıf Şengün bunu şöyle ifade eder:

"Aşağı yukarı 700 bin yıl önce görülen ve bugünkü insanın cediti olduğundan şüphe edilmeyen varlık, Java Adamı (*Pithecanthropus erectus*)'dır"²³⁵.

Koenigswald, Java Adamı'ndaki büyük iki azı dişinin orangutana, küçük azı dişinin de insana ait olduğuna dikkati çeker. Kafatasının da şempanze ve gibbonların kafataslarına benzediğini belirtir²³⁶.

"Java Adamı" olarak adlandırılan varlık, hakikatte şempanze veya goril tipi bir maymundur. Burada maymuna ait kafatasının insanın uyluk

²³⁴ Richard, M. Shattering the Myths of Darwinism. Terc. İ. Kapaklıkaya. Son Tartışmalar Işığında Darwinizm'in Mitleri. Gelenek Yayıncılık, İstanbul, 2003.

²³⁵ Şengün, A. Evrim. Sermet Matbaası. Kırklareli. 1984, s.142.

²³⁶ Boule, M. and Valois, H.M. Fossil Man. The Dreyden Press. New York. 1957, p.118-123.

kemiğiyle birleştirilerek buna “*Pithecanthropus erectus*” adı verilmiştir²³⁷.

Nitekim Dubois kendisi de otuz yıl sonra, Java Adamı (*Pithecanthropus erectus*) olarak ileriye sürdüğü varlığın, aslında büyük bir gibbon maymunu olduğunu itiraf etmiştir²³⁸.

Dubois’in bu açıklamasına Arkeoloji Ansiklopedisinde şöyle yer verilmiştir:

“Dubois’in, önce ‘dik yürüyen insan’ ismini verdiği yeni statü, çok muhalefetle karşılaştı. Ama sonradan Dubois’in kendisi de fikrini değiştirip, bulduğu fosillerin büyük bir ape (iri yapılı maymun) olduğunu söylemesine rağmen, bu kafatası genel bir kabul gördü”²³⁹.

Geçmişe ait fosil materyallerinin hemen hiçbirisi bir bütünlük arz etmemektedir. Yani eldeki fosil materyal, ait olduğu ileri sürülen organizmanın çok az bir kısmını temsil eder. Bunda, farklı organizmalara ait parçaların, tek türe ait olduğu farz edilerek bir araya getirilmiş olmasının da rolü büyüktür. Ayrıca fosil yaşı tayinlerinde de çok büyük hatalar olabilmektedir.

Şimdiye kadar Darwinciler tarafından insanın atası olarak ileriye sürülmüş; Pekin Adamı, Piltdown Adamı, Nebraska Adamı gibi varlıkların da kasten veya yanlış birleştirilmiş, bir kısmının alçı ile şekillendirilmiş maymun fosilleri olduğu ortaya konmuştur²⁴⁰.

Darwincilerin insan atası ile ilgili itirafları

Tarafsız bilim adamı gözüyle meseleye yaklaşan bazı evrimci bilim adamları, insanın atasının maymun veya daha aşağı yapılı bir varlığa dayanmadığını, insanın atasının müstakilen yaratıldığını itiraf etmektedirler. Bunlardan Schiller, insan neslinin diğer canlılardan ayrı olarak ortaya çıktığını şu ifadeyle belirtir:

²³⁷ Gish, D.T. Evolution: The Fossils Say No! 1981. Terc. Âdem Tatlı, Fosiller ve Evrim. Cihan Yayınları, İstanbul. 1984.

²³⁸ Howells, W. Mankind in the Making. Doubleday and CO. Garden City N.Y.P. 1967, 155-156.

²³⁹ Cottrell, L. The Concise Encyclopedia Archeology. Hawthorn. New York. 1960, P. 394.

²⁴⁰ Bu konuda daha geniş bilgi için: Âdem Tatlı. Evrim ve Yaratılış. Dördüncü baskı, Korkuteli, 2014.

“İnsanın geçmişiyile ilgili fosiller, beklenen geçiş formlarını ortaya koyamadı. Bütün bunlardan sonra bizim, insandan aşağı bir varlıktan evrimleşmeyip doğrudan kendi neslimizden geldiğimiz rahatlıkla söylenebilir”²⁴¹.

Pennsylvania State Üniversitesi’nden Antropoloji Profesörü Robert Eckhardt, Hominoid serisinde insanın atasının varlığını gösteren fosilin olmadığını şöyle ifade eder:

“Hominoidler serisi, insanın hominid (insanımsı) atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil yoktur”²⁴².

Ünlü paleontolog David Pilbeam, insanın geçmişiyile ilgili karar vermede ellerindeki materyallerin yetersizliğini belirtir:

“Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dâhil olmak üzere, kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler, karanlık içinde çırpınıyorlar! Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için son derece güvenilmez ve yetersizdir”²⁴³.

David Pilbeam, geçmişte ileriye sürdükleri teorilerinin ideolojik olduğunu şöyle dile getirir:

“İnsanın geçmişiyile ilgili, içimize yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım. Bunları zihnimden çıkarmak için gerçekten çaba gösteriyorum. Geçmişteki teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok, bizim o andaki ideolojimizi yansıtıyordu!”²⁴⁴

Arizona Devlet Üniversitesi antropoloğu Geoffrey Clark, 1997 yılında yazdığı eserinde, insanın geçmişini tespitte peşin bir kanaat ve hükümle hareket edildiğine dikkati çekerek şöyle der:

“Bir asırdan fazla bir süredir bilim adamları, modern insanın kökenleri ko-

²⁴¹ Schiller, R. New Findings on the Origin of Man. Reader’s- Digest. 1973, August, p.89-90.

²⁴² Eckhardt, R. Population Genetics and Human Origins. Scientific American, sayı 226, 1972, s.94.

²⁴³ Pilbeam, D. American Scientist, sayı, 66, 1978, s. 379.

²⁴⁴ Pilbeam, D. Rearranging Our Family Tree. Nature, Haziran, 1978.

nusunda bir uzlaşmaya varmaya çalışıyorlar. Niçin başarılı olamadılar? Çünkü paleoantropologlar farklı eğilimlerden, ön yargılardan ve varsayımlardan yola çıkmaktadırlar. Bu sebeple insanın evrimini açıklayan modeller sırt sırta binmiş iskambil kâğıtlarına benzemektedirler. Bir kâğıdı hareket ettirdiğinizde, tüm yapı çökme tehlikesiyle karşı karşıya gelir”²⁴⁵.

Wells de “insanın hayvan neslinden geldiği” yönündeki çabaları, materyalist felsefe taraftarlarının gayretine bağlamaktadır:

“İnsan evriminin peşin hükümlü açıklamalarının içinde genelde, ‘bizlerin hayvandan farklı olmadığımız’ mesajı saklıdır. Ne var ki bu mesaj, hikâyeleri bilimsel kılmak için şimdilerde onlara sokulan cılız delillerden çok uzun zaman önce ileri sürülmüştü. En son ikon, ister bir resim isterse bir hikâye içinde sunulsun, o, modern ampirik bilim kisvesi altında sunulan eski materyalist felsefedir. Hasılı, Gould’un tesadüflük hakkındaki vaazları, Darwin, Huxley, Simpson, Monod ve Dawkins’in materyalist görüşleri gibi, deneysel bilime değil, öznel felsefeye dayanmaktadır. Her ne kadar Gould, herkes gibi düşüncelerini açıklama hakkına sahip olsa da, onların bilimmiş gibi öğretilmemesi gerekir. Bütün bunlara rağmen, Richard Dawkins’in felsefi görüşleri gibi Gould’un görüşleri de şimdilerde bazı biyoloji ders kitaplarında yer almaktadır”²⁴⁶.

Kanadalı evrimci ve biyoloji felsefecisi Michael Ruse, evrimin bir “din” hâline getirilmesinden yakınmaktadır:

“Eğer insanlar evrimi bir din yapmak istiyorlarsa, bu onların işidir. Fakat onlar, gerçek bilimin ötesine geçip ahlâkî ve sosyal düşüncelerin alanına girmekte ve teoremlerini ‘her şeyi kuşatan bir dünya şeması’ olarak görmekte ve böylece bilimden kayış sergilemektedirler”²⁴⁷.

Nature dergisi başyazarı Henry Gee, fosillerin yetersizliğine dikkati çekerek şunu söyler:

²⁴⁵ Pilbeam, D. Rearranging Our Family Tree. Nature, Haziran, 1978.

²⁴⁶ Wells, J. Icons of Evolution, Science or Myth? Çev. Orhan Düz. Evrimin İkonları, Bilim Mi Mit Mi? Gelenek yayıncılık. Kurtiş Matbaası, İstanbul, s. 207, 209, 2003.

²⁴⁷ Ruse, M. How Evolution became a religion. National Post. Mayıs 13, 2000, www.nationalpost.com/artslife.asp?f=000513/288424.html.

“Hiçbir fosil, nüfus kâğıdıyla gömülmez. Fosilleri ayıran zaman aralıkları öylesine uzundur ki, ata ve soy yoluyla onların mümkün olan bağlantıları hakkında hiçbir şey söyleyemeyiz. Yazılı kayıtlarla bir insan tarihini birkaç yüzyıl öncesine götürmek bile hayli zordur. Yaklaşık beş ile 10 milyon yıl öncesi arasındaki birkaç bin canlı nesli, insan evrimine ilişkin tüm deliller küçük bir kutuya sığabilmektedir. Dolayısıyla, ata ve soy çizgileri şeklindeki hâlihazırdaki insan evrimi şeması, tamamen bir insan icadıdır ve insanın ön yargılarına göre şekillendirilmiştir. Bir fosil dizisini alıp onun bir nesli temsil ettiğini savunmak, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, çocukları uyutmak için anlatılan masallarla aynı geçerliliğe sahip bir değerlendirmedir. Eğlendirici, hatta öğretici olabilir, ama bilimsel değildir”²⁴⁸.

Bütün bunlardan, “insanın maymun benzeri bir atadan geldiği”ni destekleyen bir delilin olmadığı anlaşıyor. Maymundan insana doğru ilerleyen herhangi bir ara veya geçiş formu mevcut değildir. Hatta fosil kayıtları, diğer hayvan grupları arasında da geçiş formlarının bulunmadığını ortaya koymaktadırlar. Bu neticeler, insanın “özel olarak yaratıldığı” fikrini desteklemektedir.

Demografik hesaplar Darwin teorisiyle uyuşmamaktadır

Demografik hesaplar Darwin teorisinin gerçeklerle uyuşmadığını göstermektedir. Hatırlanacağı gibi ülkelerin nüfusunu $F = P \cdot e^{bn}$ formülünü kullanarak hesaplıyorduk. Birleşmiş milletler Nüfus Dairesi dünyanın bugüne kadar ortalama nüfus artış oranının binde üç (%0,3) olduğunu kabul etmesine rağmen, biz dünya nüfusun binde bir (%0,1) arttığını ve sadece iki maymunun evrim yoluyla insan haline geldiğini kabul edersek, 500.000 yıllık bir süre için günümüzde;

$$F = 2e(0,001 \times 500.000) = 5,1215$$

²⁴⁸ Gee, H. In Search of Deep Time: Beyond the Fossil Record to a New History of life. New York: The Free Press,, s. 23, 32, 113, 116-117, 202, 1999.

insanın dünyada yaşaması gerektiği sonucuna ulaşılır. Matematikte 5,1215 sayısı tarif edilmemiş çok büyük bir sayıdır. Dünyamızda yaklaşık 7,5 milyar insan yaşamaktadır. Eğer Darwinistlerin iddia ettikleri gibi bir süreç işleseydi bugün dünyada yaşayan 7,5 milyar insan yerine, bunun 6,8205 katı insanın yaşaması gerekirdi ki böyle bir olayın varlığı hayal dahi edilemez. Mesela Homo sapiens 500 bin veya 250 bin yıl önce görülmesi yerine mesela 50 bin yıl önce görölseydi 1,01x1022 insanın dünyada bulunması gerekirdi ki bu var olan dünya nüfusun 1,34 milyar katı demektir ve akla ziyandır. Dünya nüfus artış oranını binde üç olursa şu andaki dünya nüfusu 5,1645 kişi olurdu ve görüldüğü gibi bu hesaplar Evrim Teorisinin tutarsızlığının en büyük delilidir ve teori gerçeklerle uyuşmamaktadır. Bu durumda insanların maymundan türedikleri görüşü nereden çıkmaktadır?

Maymun şekline sokulan insanlar

Kuran-ı Kerim’de, Cumartesi günü yasağına uymadıkları için Yahudilerin maymuna çevrildikleri belirtilmekte ve şöyle söylenmektedir:

“Yemin olsun ki, siz içinizden Cumartesi günü hakkında ileri gidenleri bilirsiniz. Biz de onlara ‘Aşağılık maymunlar olun!’ dedik”²⁴⁹.

“Vaktâ ki yasak edildikleri şeyleri yapmakta ileri gittiler. Biz de onlara, ‘Hor ve alçak maymunlar olun!’ dedik”²⁵⁰.

Kuran’daki bu iki ayet de Yahudilerin Cumartesi yasağını ihlal ettikleri için Allah (cc) tarafından cezalandırıldıkları ve maymun suretine çevrildikleri ifade edilmektedir. Yahudilerin 3.800–4.000²⁵¹ yıllık bir tarihlerinin olduğu kabul edildiğine göre maymunlaşmalarının ilk yıllarda olduğu düşünülebilir.

Yukarıdaki ayetlerde zikredilen hadise Eyle kasabasında cereyan etmiştir. Bu değişme hakkında iki görüş vardır: Birisi, bunların sadece “ahla-ken” maymun şekline dönüştüğü, diğeri de “sureten” maymun şeklini al-

²⁴⁹ Bakara 2/65.

²⁵⁰ A’raf 7/166.

²⁵¹ <http://www.erdemyolu.com/kitabi-mukaddes/yahudi-tarihi.html>, TDV İslam Ansiklopedisi, C. 21, s. 267.

dıklarıdır. Fakat her hâlükârda bunlar üç günden fazla yaşamamıştır. Yani hadise bir beldede (Eyle) cereyan ediyor ve ona maruz kalanlar üzüntü ve ıstıraplarından üç gün sonra ölüyorlar, nesilleri devam etmiyor²⁵².

Charles Darwin Yahudi kökenli bir İngiliz bilginidir, yaşadığı dönemde Avrupa'da Yahudilerin aşağılanmakta ve horlanmakta olduğu ve bunun Hintler Almanya'sına kadar devam ettiği bilinmektedir. Kanaatimizce Darwin'in bu teorisi, ırkının dünyadaki aşağılanma olayını ortadan kaldırmaya ve çektiği acıları bertaraf etmeye, Yahudilere yeni bir statü, bir moral vermeye yönelik bir düşüncenin, bir refleksin, bir politikanın sonucu geliştirilmiş ve bilim piyasasına sürülmüş olduğu düşünülebilir.

4-İlahî dinlere göre insanlığın tarihi

İlahî dinlerin tamamı insanın Allah (c.c.) tarafından yaratıldığını ifade eder. Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve İslâm'ın çeşitli mezhep ve yorumlarında farklılıklar olmakla birlikte yaratılış konusunda aynı ortak görüş mevcuttur. Materyalist felsefelerin maddenin ezeliyeti konusunda ortak görüşüne karşılık İlahi dinler; maddenin ezeli olmadığını, evrenin bir başlangıcı bir sonu olduğunu, âlemin Allah (c.c.) tarafından yaratıldığını ve yine Allah (c.c.) tarafından yok edilerek başka bir âlemin başlayacağı ortak görüşünü kabul ederler. Burada üç kitaptan üç ayeti aşağıda nazarlarınıza sunacağız:

1-Tevrat:

*“Başlangıçta Allah gökleri ve yerleri yarattı”*²⁵³. Bu ayetin devamında Allah'ın ışığı, denizleri, yıldızları ve canlıları da yarattığı açıklanır ve Hz. Âdem'den (a.s.) itibaren geçen sürenin 10.000 yıl olduğu belirtilir^{254,255}.

2- İncil:

“Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Allah... Herkese hayat, soluk ve her şeyi veren kendisi... Allah, bütün ulus-

²⁵² H. Basri Çantay, Meâli Kerim, c. I, s. 25.

²⁵³ Tevrat-Tekvin Bab 1-1.

²⁵⁴ Allah.web.tr/kutsal -kitaplar-ve-yaratılış.html; Tevrat, Tekvin kitabı, 5. bap, 18-24.

²⁵⁵ <http://www.ateistforum.org/index.php?showtopic=38811>

ları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi”²⁵⁶.

“İlk insan Hz. Âdem yaşayan can oldu...İlk insan yerden, yani topraktandır...”²⁵⁷.

“Her şey O’nun (Allah) ile oldu. Ve olmuş olanlardan hiçbir şey O’nsuz (Allahsız) olmadı...”²⁵⁸.

3-Kuran:

“Yemin olsun ki Biz insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçık-tan yarattık”²⁵⁹.

“Yemin olsun! Biz insanı çamurdan, bir hulâsadan yarattık. Sonra onu (Hz. Âdem’in neslini), sağlam bir yerde (rahimde) bir nutfе (zigot) yaptık. Sonra o nutfeyi yapışkan şey haline getirdik. Sonra o yapışkanı bir parça et yaptık. O et parçasını da birtakım kemikler haline getirdik. Derken kemiklere et giydirdik. Sonra ona başka bir yaratılış (ruh) verdik. (Bak) şekil verenlerin en güzeli olan Allah’ın şanı ne kadar yücedir!...”²⁶⁰.

“İnkâr edenler görmediler mi ki, gökle yer bitişik bir haldeydiler de, biz onları ayırdık ve her canlıyı sudan yarattık. Hâlâ inanmıyorlar mı?”²⁶¹

Görüldüğü gibi ilahi dinler, bugün biyolojinin ve tıbbın keşfettiği, onayladığı şekilde yaratılışın, Allah (c.c.) tarafından bir kanuna, bir sisteme uygun olarak gerçekleştirildiğini, ifade etmektedirler.

Hz. Âdem (a.s.) ve Hz. Havva validemiz dünyaya gönderildiklerinde dünya insanoğlunun yaşayabileceği olgunluğa ulaşmış uygun bir yapıya sahip olmuştu ve kendileri Mekke yakınlarındaki Safa Tepesi’nde buluşmuşlardır. Ayrıca Hz. Âdem (a.s.) Mekke’de bulunan Kâbe’yi de inşa etmiştir. Günümüzde Mekke’yi ziyaret edenler hem

²⁵⁶ İncil, Elçilerin İşleri, 17:24-25.

²⁵⁷ Pavlus’tan Korintlilere 1. Mektup, 15:24-25.

²⁵⁸ İncildenguzelsözler.blogcu.com. s.1/3; İncil- Yuhanna, Bab 1-3.

²⁵⁹ Hicr, 15/26.

²⁶⁰ El-Mü’minûn, 23/ 12-14.

²⁶¹ El-Enbiya, 21/30.

Kâbe'yi hem de Safa Tepesi'ndeki buluşma yerini görürler.

İnsanoğlunun cennetten çıkarılıp dünyaya gelmesiyle birlikte yeme, içme, barınma, yaşama vb. fizyolojik ihtiyaçlarını karşılamak için çalışmak, avlanmak, üretmek, tasarruf etmek, paylaşmak ve tüketmek fiillerinin gerçekleştiği, ekonomik faaliyetlerin meydana geldiği açıktır. Âdem (a.s.) ile Havva validemizin dünyada bir araya gelmeleri, aile oluşturmaları ve 930 yıl veya 1.000 yıl gibi uzunca bir süre ömür sürmeleri, ortaya 40.000 kişi tahmin edilen bir insan toplumunu çıkarmıştır²⁶².

İki kişi ile başlayan insan toplumu günümüzde 7,5 milyar civarındadır.

Peygamberimizden nakledilen bir hadiste “İnsanoğlunun ömrü 7.000 yıldır” denmiştir²⁶³. Bu hadis bir yaklaşımla ifade eder ve yukarıdaki nüfus hesaplarını teyit etmektedir.

Dünyanın yaratılışı ve Hz. Âdem (a.s.) yeryüzüne gelmesi arasında milyonlarca, milyarlarca yılın geçtiği (ilmi bulgular dünya için 4,54; evren için 13,5–14 milyar yıl²⁶⁴) ve yerküre teşekkülünün tamamlanmasından ve insanoğlunun yaşayabileceği hale gelmesinden sonra Hz. Âdem (a.s.) geldiği düşünüldüğünde insanoğlunun tarihinin çok kısa olduğu anlaşılmaktadır. Bu konuda yaratılışla ilgili şu ayetleri hatırlamakta fayda vardır:

*“Hiç şüphe yok ki Rabbiniz, göklerle yeri altı günde (devrede) yaratan, sonra Arş'ı istilâ edip her şeyi hükmü altına alan, (her) işi (yerli yerinde) idare eden Allah'dır...”*²⁶⁵.

²⁶² Ömer Nasuhi Bilmen, Büyük İslam İlmihali, Akçağ yayınları, Ankara, 2007, s.495

²⁶³ Ramûz El- Hadis, cilt.1 s. 208, No:6.

²⁶⁴ http://tr.wikipedia.org/wiki/Evrenin_ya%C5%9F%C4%B1 “Five-Year Wilkinson Microwave Anisotropy Probe (WMAP) Observations: Data Processing, Sky Maps, and Basic Results” (PDF). nasa.gov. Erişim tarihi: 2008-03-06.

²⁶⁵ Yûnus, 10/3.

Ayrıca;

“Ne yücedir o Allah ki, gökte burçlar yaratmış ve içlerine bir kandil (güneş), bir de nurlu ay koymuştur... geceyle gündüzü birbiri ardına getiren yine O’dur.”²⁶⁶.

“İnsanı yarattı. Ona konuşmayı öğretti. Güneş ve ay hesapla hareket ederler. Nebat da, ağaç da secde ederler (onlardan bekleneni yaparlar). Göğü yükseltti ve mizânı koydu”²⁶⁷.

“Yerde olan şeylerin hepsini sizin istifadeniz için yaratan O’dur. Sonra gökyüzüne inayet buyurarak, gökleri de yedi kat halinde nizama koydu. O her şeyi iyi bilendir”²⁶⁸.

“Yedi gök ile yer bunlarda bulunanlar O’nu tesbih ederler. Hiçbir şey yoktur ki, O’nu hamd ile tesbih etmesin! Lâkin siz onların tesbihini anlamazsınız...”²⁶⁹.

Kuran’a göre yaratılış melekler ve cinler gibi ruhani varlıklar ile başlar, cansız maddeleri kapsar, sonra bitkiler ve hayvanlar alemî yaratılır ve en son olarak da Allah’ın dünyadaki halifesi olan mükemmel varlık “insan” yaratılır.

Kâinatın ve ilk insanın yaratılışından ne kadar zaman geçmiştir?

İnsanlığın geçmişi ve kâinatın teşekkül zamanı ile alâkalı çeşitli âyet ve hadisler mevcuttur. Ancak, bunlarda mesele, ya işaret nev’inden nazara verilmiş, ya da teşbihlerle belirtilmiştir. Bu sebeptendir ki, gerek Hz. Âdem’in ne kadar zaman önce yaratıldığı ve gerekse kâinatın yaşının ne olduğu hususunda değişik rivayetler söz konusudur.

Kur’an-ı Kerim’de göklerin ve yerin altı günde, arzın iki günde, bitki

²⁶⁶ Furkan, 25/61-62.

²⁶⁷ Rahmân, 55/3-7.

²⁶⁸ Bakara, 2/29.

²⁶⁹ İsra, 17/44.

ve hayvanların ise dört günde yaratıldığı nazara verilir^{270,271,272}.

Bir hadiste de, Allah'ın toprağı Cumartesi, dağları Pazar günü, ağaçları Pazartesi, madenleri Salı, Nur'u Çarşamba günü, hayvanları Perşembe günü, Hz. Âdem'i de Cuma günü ikinci vakti sonunda yarattığı belirtilir²⁷³.

Cenâb-ı Hak, bir âyette bir günün, bizim saydığımız günlerle bin yıl, bir başka âyette ise, elli bin yıl olduğunu nazara verir. Dolayısıyla burada "gün" tabirinden neyin anlaşılması gerektiği hususunda tam bir açıklık olmadığı için İslâm âlimleri arasında konuya farklı yaklaşımlar olmuştur²⁷⁴⁻²⁷⁵.

Uzayda her bir gezegen ve yıldızın dönüş süresi farklıdır. Yerküre kendi etrafında bir günde dönerken, Merkür bu dönüşünü, dünya günü ile 58.5 günde yapar. Dünyanın güneş etrafındaki dolanımı bir yıl iken, Plüton'un güneş etrafında bir defa dönüşü 248 yıldır²⁷⁶.

Bazı İslâm âlimleri tarafından, Kur'an-ı Kerim'de göklerin ve yerin altı günde yaratıldığından bahisle, insan dünyası ve hayvan âleminin altı gün yaşayacağı, kâinatın ömrünün de bu paralelde olabileceğine işaret edilir. Kur'an'da bildirilen bin ve elli bin Kur'an günü ise, asır ve seneleri temsil eden "devir" manasında ele alınır²⁷⁷.

Kur'an-ı Kerim'deki âyet sayısının 6666 olmasının, bir bakıma Kur'an-ı Kerim'in ne kadar süre hüküm ferma olacağının işareti kabul edilir.

Hz. Âdem'den kıyamete kadar insanlık tarihinin, Kur'an günü ile yedi bin sene olduğu bir hadiste belirtilmektedir²⁷⁸.

²⁷⁰ Hu Suresi, 7. ayet.

²⁷¹ Furkan Suresi, 59. ayet.

²⁷² Fussilet Suresi, 12. ayet.

²⁷³ Canan, I..Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi. Cilt 6, Akçağ Basım Yayın Pazarlama, Hadis no: 1692, s. 393, 1989, Ankara.

²⁷⁴ Hacc suresi, 47. ayet.

²⁷⁵ Mearic Suresi, 4. ayet.

²⁷⁶ Taşkin, T. Uzak ve Ötesi. Boğaziçi Yayınları, ikinci baskı, 1995, 1-280.

²⁷⁷ Nursi, S.B. Sözler. Envar Neşriyat, İstanbul. 1996, s. 163.

²⁷⁸ Ramûz El- Hadis, cilt.1 s. 208, No:6.

Mutlak fetret devrinin bundan çıkarılmasıyla, 6666 senenin elde edileceği, bunun da Kur'an âyetlerinin sayısına eşit bulunduğu, dolayısıyla Kur'an hakikatlerinin de bu kadar süre hâkim olacağı nazara verilir²⁷⁹.

İnsanlık tarihinin, yerkürenin ve kâinatın yaşlarının; arzın, güneş sisteminin ve galaksinin kendi etraflarında dönüşleriyle hesap edilebileceğine dikkat çekilir. Kur'an-ı Kerim'de bunların her birisine işaret edildiği belirtilir. Kur'an'da "Rabb-üş-şî'ra" (Herkül takımyıldızı) tâbir edilen ve güneşten büyük "Şî'ra" namındaki bir güneşin bir günü bin sene, Şems-üş-şûmus'un (Samanyolu galaksisi) bir günü elli bin senelik bir Kur'an gününün olabileceği nazara verilir²⁸⁰.

Kâinatın bir ömrü, arzın ondan daha kısa bir ömrü ve küre-i arzda yaşayan insanın da ondan daha kısa bir ömrü vardır. Bu birbiri içindeki mahlûkatın ömürleri, saatin dakika, saniye ve saatleri sayan çarklarının birbiriyle olan münasebetine benzetilir.

İnsanlık ömrünün, arzın kendi ekseni etrafındaki hareketiyle, yeryüzünde canlıların ilk teşekkül ettiği andan kıyamete kadarki canlılık ömrünün ise, güneşin kendi ekseni etrafındaki hareketi ile, kâinatın ömrünün de, Şems-üş-şûmus'un (Samanyolu galaksisi) kendi ekseni etrafındaki hareketi ile meydana gelen gün ile hesaplanmalıdır.

Tarih, coğrafya, jeoloji ve antropolojik açıdan insanlık tarihi yedi bin sene değil, yüz binler sene olarak belirtilse bile, bu Hz. Âdem'den kıyamete kadar insanlık ömrünün yedi bin sene olduğunu belirten rivayete ve Kur'ani hakikatlerin 6666 sene hüküm ferma olacağı ifadesine ters düşmeyecektir. Zira, Kur'ani günlerin 4 saatten elli bin seneye kadar şümulü vardır²⁸¹.

Bir başka ifade ile insanlık ömrü yedi bin sene olduğu gibi, canlılık tarihinin ömrü de yedi bin sene, kâinatın ömrü de yedi bin senedir. Ancak, insanlığın ömrü arz günü, bitki ve hayvan ömrü ise güneş günü veya Şî'ra

²⁷⁹ Nursi, S.B. Barla Lahikası. Envar Neşriyat, İstanbul. 1989, s. 324.

²⁸⁰ Nursi, S.B. Barla Lahikası. Envar Neşriyat. İstanbul, 1996. s. 325.

²⁸¹ Nursi, S.B. Barla Lahikası. Envar Neşriyat. İstanbul, 1996. s. 325.

(Herkül takımıyıldızı) günü ile, kâinatın ömrü de galaksi günü esas alınarak değerlendirilebilir. Bilindiği gibi arz, kendi eksenini etrafında dönüşünü 24 saatte, yani bir günde tamamlar. Güneş ise, bütün sistemiyle birlikte, Herkül takım yıldızına saatte 7200 km. süratle gitmekte ve aynı zamanda kendi eksenini etrafında saatte 70.000 km hızla dönmektedir²⁸². Güneş bu dönüşünü arz günü ile yaklaşık olarak 25 günde tamamlamaktadır.

Güneş sistemini de içinde barındıran Samanyolu galaksisi ise, bir bütün olarak kendi eksenini etrafında saatte 90 bin km. hızla dönmekte ve bir defa dönüşünü arz günü ile 200 milyon yılda tamamlamaktadır²⁸³.

İnsanlık ömrünün arz günü ile yedi bin sene olması durumunda, arzda hayatın başlamasından, yani bitki ve hayvanların teşekkülünden kıyamete kadar, güneş günü ile iki yüz bin sene, yaklaşık 2.5 milyar arz günü edecektir. Kâinatın yaşının da, Şems-üş-şu-mus'un (Samanyolu galaksisi), Kur'an'ın işaretiyle bir gününün arz günü ile elli bin sene olduğu dikkate alınırsa, yedi bin senelik sürenin, bir yıl 360 gün hesabıyla 126 milyar yıl olacaktır²⁸⁴.

Sonuç olarak dünyanın milyarlarca yıl önce yaratıldığı ve insanoğlunun atası olan Hz. Âdem (a.s.) ve Hz. Havva validemizin 7–8 bin yıl²⁸⁵ önce dünyaya geldikleri, tarih biliminin bunu teyit ettiği, Darwin'in Evrim Teorisinin geçerli olmadığı anlaşılmaktadır. Ayrıca insanoğlunun dünyaya gelmesiyle birlikte din faktörü de insanlığın gündemine girmiştir.

²⁸² <http://www.renklinot.com/soru-cevap-2/gunes-kendi-etrafında-kac-saatte-doner.html>

²⁸³ Taşkin, T. a.g.e. s. 56–59.

²⁸⁴ Nursi, S.B. Barla Lahikası, s.326.

²⁸⁵ Allah nezdinde bir günün “..sizin saydığınızdan bin yıl gibidir” (El-Hacc 22/47); “Melekler ve ruh O'na miktarı elli bin sene olan bir günde çıkar” (El-Meâric 70/4) ayetlerine göre insanlığın ömrü Allah (cc) nezdinde yedi gün veya yedi saate tekabül etmektedir (zamanın izafî oluşu). Celâl Kırıcı, Kuran-ı Kerim'de Fen Bilimleri. Marifet Yayınları, İstanbul, 1984, s.70.

Soru 25- Hz. Âdem'in ilk insan olarak yaratıldığı ve ona her şeyin öğretildiği Kur'an'da bildiriliyor. Peki, dünyanın çeşitli yerlerindeki mağaralarda bulunan duvar resimleri ne anlama geliyor?

Cevap: Kur'an-ı Kerim'de ilk insan olan Hz. Âdem'in topraktan yaratıldığı, ondan da eşi Hz. Havva'nın halk edildiği, daha sonra da bunların nesillerinin, günümüzde şahit olduğumuz üreme kanununa göre çoğaldıklarından bahsedilmektedir.

Hz. Âdem'in ilk insan ve aynı zamanda ilk peygamber olduğunu, kendisine isimlerin öğretildiğini, meleklerle beraber, imtihana tâbi tutulduğunu, meleklerin bilemediği bazı şeylerin Hz. Âdem'e sorulduğunu, onun bu sorulara olumlu cevap verdiğini ve meleklerin Hz. Âdem'e secde ettiklerini Kur'an'dan öğreniyoruz.

Onun, Allah'ı tanımada ve Allah'ın kâinattaki tasarrufunu anlamada, varlıkların yaratılış gayelerini ve hikmetlerini bilmede, Cennet ve Cehennem konularında meleklerden daha üstün olduğunu, meleklerin secdesinden anlıyoruz.

Hz. Âdem'e öğretilen isimlerden neyin anlaşılması gerektiği hususu yoruma tâbidir. Hz. Âdem'e belki DNA'nın yapısı en ince teferruatına kadar öğretilmemiş olabilir. Ama en azından, buğday ve arpa gibi varlıkların nasıl yetiştirileceği, evcil hayvanlardan nasıl faydalanılması gerektiği gibi, temel ihtiyaçların karşılanmasında gerekli olan bilgiler verilmiş olmalıdır. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Hz. Âdem'den sonra gelen bazı peygamberlere bir takım san'atların öğretildiği bildirilmektedir. Mesela, Hz. İdris'e terzilik san'atı, Hz. Davut'a demiri hamur gibi yumuşatma san'atının v.s. öğretildiği nazara verilir.

Tipik evrim felsefesine göre ise ilk insan, hayvan gibi cahil ve bilgisiz, hayatını hayvan avlayarak ve yabani meyveler toplayarak sürdüren ve genellikle mağaralarda yaşayan varlıktır. Zamanla ziraati geliştirip hayvanları evcilleştirmiştir. Bazı sosyal topluluklar teşkil ederek köylerde yaşamaya başlamış, giderek aletlerin nasıl kullanılacağını keşfedip, ne-

ticede gelişmiş bir medeniyeti hâsıl etmiştir.

Yaratılışçılar ise, insanın insan olarak ve yüksek bir zekâ, geniş kabiliyet ve kapasiteyle yaratıldığını kabul eder. Şüphesiz insan kurulmuş şehirler ve her yönüyle gelişmiş bir teknolojiye sahip olan bir dünyaya gelmemiştir. Fakat Yaratıcı tarafından ona, yeryüzü ve onun kaynaklarını kullanıp geliştirebilecek bir kabiliyet verilmiş, dünyaya gönderiliş gayesine uygun cihazlarla donatılmıştır. İnsanın sahip olduğu teknolojinin asırlar boyu devamlı bir gelişme gösterdiği açıktır. Fakat deliller, bu gelişmenin bir evrim sonucu olmadığını ortaya koymaktadırlar. Yani böyle bir gelişme, insanın kapasitesiyle alakalıdır ve bu insana, hayvandan ayrı bir hususiyet olarak yerleştirilmiştir. Meselâ insanda bulunan bu kabiliyet, bir neslin sahip olduğu bilgi ve malumatın gelecek yeni nesile aktarılmasını sağlar. Böylece yeni bilgilerin geleceğe nakli, sadece insanda mevcut kabiliyetle mümkündür. Yoksa insanlık tarihinde medeniyetin evrimle ortaya çıkması imkânsızdır²⁸⁶.

Şüphesiz yaratılışçılar da, insanların mağaralarda yaşadığını, taştan aletler yaptığını, avcılık ve meyve toplayıcılığıyla geçindiğini dikkate alırlar. Fakat bu hadiselerin evrim devreleriyle izahını kabul etmemektedirler.

Yaratılışçılara göre, bütün insanlar başlangıçta bir arada yaşıyorlardı. Daha sonra bunlar küçük gruplar hâlinde yeryüzüne dağıldılar ve değişik ülkelere giderek birbirlerinden iyice koştular. Topluluğun orijinal merkezinden ayrılan bu küçük grupların bir kısmı önceden sahip oldukları bilgi ve sanatlarını devam ettirirken, bazıları bunları kaybettiler.

Beş-altı yüzyıl önce Filipin yerlilerinden ayrılan Tasaday toplumu buna örnek gösterilir. Filipin Adaları'nın güney ucundaki Mindanao şehrindeki bu topluluk, beş-altı asır öncesine kadar Filipin yerlileriyle birlikte ziraatla uğraşüyor, çeşitli tipte alet ve silah yapıyordu. Daha sonra buradan ayrılıp geniş sahalara yayılan Tasaday halkı, uzun süren tecritten geçmiştir. Yer, gıda ve gerekli diğer ihtiyaçlar için rekabet olmadığından bildikleri pek çok şeyi unutmuşlardır. Şimdi ziraata ait bilgileri mevcut değildir. Silah yapımı da yoktur. Sadece taşlardan yaptıkları bazı aletlerle bambu kamışlarını silah olarak kullanmaktadırlar. Dolayısıyla Tasaday

²⁸⁶ Tatlı, A. Evrim ve Yaratılış. Nesil yayınları, İstanbul, s.205, 2008.

halkı, geçmişin ileri, günümüzün ise ilkel bir toplumu olarak nazara alınır²⁸⁷.

Arkeolojik araştırmalar, yeryüzündeki ilk medeniyet merkezinin Orta Doğu olduğunu ve bunun milattan dokuz bin yıl öncesine kadar uzandığını göstermektedir. Helbeak, bu konuda şunu belirtir:

*Eski Dünya'nın bitki ziraatı, yani çiftçiliğin merkezi/beşiği Irak-İran arasındaki Zagros Dağları'nın teşkil ettiği yayın batısındaki saha, Toros (Güneydoğu Türkiye) ve Galilean (Kuzey Filistin)'in yüksek arazileridir*²⁸⁸.

Cambel, bitki ve hayvan evcilleştirilmesinin de aynı yerde yapıldığını kabul eder:

*Elde edilen deliller, tarım başlangıcının, Yakın Doğu'da, milattan takriben dokuz bin yıl öncesine uzandığını göstermektedir*²⁸⁹.

Dyson'a göre, metalin elde edilmesi milattan dokuz asır önce başlamıştır:

*Suni olarak yapılmış en eski metal eşyalar, Irak'ın kuzeyinde bulunmuş olan bazı bakır boncuklardır. Bunların milattan dokuz bin yıl önceye ait olduğu tespit edilmiştir*²⁹⁰.

Yazının da insanlık tarihi kadar eski olduğu ve birdenbire ortaya çıktığı anlaşılmaktadır. Lintor bunu şu şekilde ifade eder:

*Yazı da, Yakın Doğu'dan yayılmış ve medeniyetin gelişmesinde madden kullanımından daha etkili olmuştur. Yazı, 5000-6000 yıl önce Mısır, Mezopotamya ve İndus Vadisi'nde birdenbire görülmüştür*²⁹¹.

Sonuç olarak, Mezopotamya veya havalisindeki ilk insanların bulunduğu merkezden ayrılanların bir kısmı, Asya ve Avrupa'ya kalabalık gruplar halinde gitmişlerdir. Burada sahanın dar, nüfusun fazla olması, sık sık cereyan eden savaşlar ve gıdaların yeterli olmayışı, fen, teknik, sanat ve medeniyet yönünden bu kabile ve devletlerin hızlı bir şekilde gelişmesine yol açmıştır.

²⁸⁷ Macleish, K. National Geographic. 1972, Vol.142. p.219.

²⁸⁸ Helbeak, H. Domestication of Food Plants in the Old World. Science. 1959, Vol.130.p.365.

²⁸⁹ Cambel, H. and Braidwood, RJ. An Early Forming Village in Turkey. Scientific American. 1970, Vol. 222.p.52.

²⁹⁰ Dyson, RH. On the Origin of Neolithic Revolution.Science. 1964, Vol. 144. p.674.

²⁹¹ 195. Lintor, R.The Tree of Cu1ture. New York. 1955, pp.89,110.

Diğer taraftan, Amerika, Avustralya ve Güney Afrika'ya gidenler ise, çok geniş alanlarda dağınık hâlde yaşamaya başlamışlardır. Meyvelerin ve avların yeterli oluşu sebebiyle birbirleriyle rekabet etmedikleri için, Tasaday halkında olduğu gibi, eskiden sahip oldukları medeniyeti yavaş yavaş terk etmişlerdir. Böylece, başlangıçta Avrupa ve Asya'daki kavim ve milletlerle belirli bir kültür değerine sahip olan bu Afrika ve benzeri yerlerdeki insanlar, günümüzde ilkel topluluklar hâline gelmişlerdir.

Birbirinden ayrılan bu kavim ve kabilelerin kültür değerleri ve dilleri de giderek farklılık kazanmış ve farklı lisanslar ortaya çıkmıştır. İşte bugün bazı mağaralarda görülen bir takım şekil ve resimlere bu açıdan bakmak gerekir. O insanlar, birbirlerine, san'at ve maharetlerini göstermek için bir takım şekil ve heykeller yaptıkları gibi, farklı lisana sahip olan topluluklar arasında bazı şekiller, resimler ve işaretler, anlaşma aracı olarak da kullanılmış olmalıdır.

Soru 26- Hz. Âdem'in yaratıldığı toprakta bütün elementler var mıydı?

Cevap: Bütün elementlerin Hz. Âdem'in yaratıldığı toprakta olması şart değildir. Nitekim ona verilen hayat ve teneffüs ettiği hava, topraktan değil, havadan ve başka âlemlerden gelmektedir.

Bizim alfabede 29 harf olduğu gibi, kâinat alfabesinde de yaklaşık 114 element vardır. Yani âlemdeki varlıklar bu elementlerle Allah tarafından şu kâinat kitabında yazılmaktadır.

Bunların bir kısmı, toprakta, bir kısmı suda, bir kısmı da havada bulunur. Bu elementlerin büyük bir kısmının yeri sabit değildir. Her an devri daim içerisinde. Mesela havadaki azot elementi yağmurla veya şimşekle toprağa geçer, oradan bitkiye, bitkiyi hayvanların veya insanların yemesiyle hayvan, ya da insan bünyesine alınır. İnsandan dışarıya atılan maddelerle tekrar toprağa veya havaya geçer. Karbon elementi de böyledir. Bitki karbon atomunu topraktan ve solunum vasıtasıyla havadan alır. Çünkü bitkinin teneffüs ettiği havanın içerisinde belli oranda karbon dioksit vardır. Toprakta ve havadan bitki bünyesine giren karbon elementleri, yaprakların ve meyvelerin yapılmasında kullanılır.

Bu yaprak veya meyveleri yiyen hayvan ve insanların bünyesine alınan karbon elementleri, buralardaki vazifelerinin bitiminde tekrar havaya ve toprağa dönerek, yeniden canlıların bünyesinde kullanılmak üzere sıraya girerler.

İlk insan Hz. Âdem'in yaratıldığı toprakta karbonun bulunmadığını ileri sürmek büyük bir iddiadır. Çünkü ilk yerküre şartlarını bütün özellikleriyle bilmek mümkün değildir. Kabul edelim ki, ilk insanın yaratıldığı toprakta karbon atomu, ya da Hz. Âdem'in yapısında kullanılan elementlerin bir kısmı yoktur. Allah torakta bulunmayan elementleri bulundukları yerlerden alıp kullanamaz mı? Hem bütün elementleri ve kâinatı yoktan yaratan O değil midir? Hz. Âdem'in topraktan yatıldığı beyanı, onun elementlerinin büyük bir kısmının topraktan alındığı şeklinde de anlaşılabilir.

Siz bir binayı yaparken, topraktan elde edilen demir ve çimentoyu kullanıyorsunuz. Ama elektrik ve suyu dışarıdan alıyorsunuz. Allah da insanı yaratırken topraktaki elementleri kullandığı gibi, toprak dışında, havada ve suda olan elementleri de kullanmıştır.

İnsan sadece element yığınınından ibaret de değildir. İnsanın manevî âlemini teşkil eden hayat ve bu hayata bağlı olan; akıl, hayal, hafıza, merak, endişe, korku, muhabbet, sevgi, şevkat, gadap gibi duygu ve hissiyatın hiç birisi 114 elementte yoktur ve bunlar insana dışarıdan gelmektedir. Bazı elementlerin toprakta, güya yokluğunu iddia ederek, el çabukluğu ve cerbeze ile, hemen bir genelleme yapılarak insanın yaratılışı Allah'ın elinden alınarak, tesadüf ve tabiata verilmek istenmektedir.

İnsan bünyesindeki elementleri tesadüf ve tabiatla izah edemediğiniz gibi, insanın bu manevî âlemine bağlı olan hissiyat, duygu ve düşüncelerini de tabiatla ve tasadüfle açıklayamazsınız. İlk insan Hz. Âdem'in ve onun nesli diğer insanların yaratılışında mutlaka sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir yaratıcıyı kabule mecbur olacaksınız.

Soru 27- Hz. Âdem'in yaratıldığı çamuru prebiyotik çorbaya benzetebilir miyiz? Hz. Âdem'in bu şekilde yaratılmadığına dair delilleri belirtebilir misiniz?

Cevap: Hz. Âdem'in yaratıldığı çamuru Cenab-ı Hak muhtelif şekillerde tarif ediyor. Bununla ilgili bazı ayetler şöyle:

İnsanı ateşte pişmiş gibi kupkuru bir çamurdan yarattı²⁹².

*Hani Rabbin Meleklerle demişti ki; 'Ben kuruyup rengi değişmiş siyah bir çamurdan bir beşer yaratacağım'*²⁹³.

*And olsun ki, biz insanı çamurun özünden yarattık*²⁹⁴.

Bu çamurun mahiyeti nasıldır? İçerisinde hangi elementler vardır? Bunları bilmiyoruz. Allah'ın bu çamurdan Hz. Âdem'in nasıl yarattığını anlamanın yolu, günümüzdeki insanın ve diğer canlıların yaratılışına bakmaktır.

Şimdi şu sözü inceleyelim:

Tavuğu, kabuğu kireçleşmiş bir yumurtadan yaratan Allah'tır.

Burada tavuğun neyden yaratıldığına dikkat çekiliyor. Artık o tavuk yumurtadan bambaşka bir yaratılışla yaratılmıştır. Şimdi burada, tavuğun tüyünü, kemiğini, barsağını, gagasını ve gözünü yumurtanın içerisindeki sarısı ve beyazında aramak, yaratılışı bilmemektir. İlk insanın yaratılışı da, şimdiki insanların yaratılışı da böyledir. Nitekim bir ayette bu şöyle ifade edilir:

*Allah, hareket eden her canlıyı bir çeşit sudan yaratmıştır*²⁹⁵.

Şimdi siz bir damla su içerisinde bir insanın veya koyunun, ya da gülün veya bülbülün bünyesinde bulunan maddeleri ararsanız, bu, yaratılışı bilmemenin neticesidir. Böyle bir davranış ilmin değil, cehaletin eseridir.

Hz. Âdem'in yaratıldığı toprak, "Prebiyotik çorba" olarak adlandırılabilir mi?

²⁹² Rahman Suresi, 14. ayet.

²⁹³ Hicr Suresi, 23. ayet.

²⁹⁴ Mü'minûn Suresi, 12. ayet.

²⁹⁵ Nur Suresi, 45. ayet.

Prebiyotik, ilk hayat veya hayatın öncüsü manasına gelir. Bilinebildiği kadarı ile, Hz. Âdem'in yaratıldığı toprakta böyle bir hayat emaresi yok. Allah, bir toprak çorbasından bahsetmiyor. Kuru toprağa hayat vererek Hz. Âdem'i yarattığını bildiriyor. Tıpkı günümüzdeki toprakta hayat olmadığı gibi. Ancak, günümüzdeki toprak bitkilere analık ediyor, hayat sahibi canlıların teşekkülüne sebep oluyor.

Peki, bu sahada uzman birisi, Hz. Âdem'in yaratıldığı toprağa böyle bir isim vermiş olsa ne olur? Bir görüşe öncülük etmiş olur. Bazıları onun tarafında yer alır. Kendilerine göre, bu görüşünün doğruluğunu ispat için bir takım iddialar ileriye sürerler. Bazı kimseler de karşı görüşü savunur. O düşüncenin doğru olmadığını iddia ederler. Hakikati hali kimse bilmediğine ve o ilk yaratılışı kimsenin tekrar görmesi ve göstermesi mümkün olmadığına göre, herkes görüşünde ısrarlı olur. Böylece insanlar kıyamete kadar kendilerine bir meşgale bulmuş olurlar. İnsan, ilk insanın yaratılışı ile uğraşırken kendi hikmetli ve sanatlı yaratılışını ve bu yaratılışın gayelerini ve kendisinin yapmakla mükellef bulunduğu vazifeleri unuttur, ahirete eli boş varıverir.

Zaten şeytanın da yapmak istediği budur. İlk insan Hz. Âdem'e secde etmemekle kendisinin cehenneme konmasından dolayı şeytan insanlardan intikam almak istemektedir. İnsanları böyle boş şeylerle meşgul ederek onların imanlarının tehlikeye girmesine ve eli boş ahirete gitmelerine ve neticede onların cehenneme girmelerine sebep olmakla insanlardan intikamını almış olur.

Hz. Âdem'in bu şekilde yaratılmadığının delilleri isteniyor. Böyle bir ispat olmaz. Bu; *Benim insan olmadığımı ispat et* gibi bir sorudur. Belki bu soru şöyle sorulabilir: *Benim insan olduğumu ispat et.* O zaman insanın özellikleri dikkate alınarak bu soru cevaplanır. Ama bunun aksi ispatlanmaz.

Soru 28- Hz. Havva Hz. Âdem'in kaburgasından yaratıldıysa, sudan nasıl yaratılmış olur? Mikro canlıların kaburgası yoktur, bunlar nasıl çoğalıyor?

Cevap: Yaratma hadisesi Allah'a (Celle celâlehu) ait bir meseledir. O, istediğini istediği tarzda yaratır. Nitekim canlılar âleminde çok çeşitli yaratılış şekilleri vardır. İlk insan Hz. Âdem'i topraktan nasıl yarattıysa, ilk kadın Hz. Havva'yı da onun kaburga kemiğinden öyle yaratmıştır. Hz. Âdem'in neslini şimdi kadın ve erkeğin gametleri olan sperm ve yumurtadan nasıl yaratıyorsa, bütün bitki ve hayvanları da öyle sperm ve yumurtalardan yaratmıştır ve yaratmaktadır.

İnsanın bu yaratılışları anlamakta zorlanması, bu yaratılışları kendi nefesine kıyas etmesinden kaynaklanıyor. Bakıyor ki, kendisi bir su damlası hükmünde olan spermden ve küçük bir yumurtadan canlıları meydana getiremiyor. O zaman Allah'ın (Celle celâlehu) yarattığı şeylerin yaratılışlarına itiraza başlıyor.

Günümüzdeki canlıların yaratılışları ile, bu canlıların nesillerinin ilk yaratılışları arasında bazı farklılıklar olabilir. Günümüzde her bir varlığın yaratılışı, bir takım sebeplere bağlıdır. Yani elmanın yaratılışı elma ağacına, onun yaratılışı elma çekirdeğine bağlanmış, kuzunun yaratılışına da koyun sebep olmuştur. Ama ilk yaratılışta, elma çekirdeği de yoktur, elma ağacı da yoktur. Kuzunun yaratılışı için ortada ne koyun vardır, ne de koç. Dolayısıyla varlıkların ilk yaratılışları, günümüzdeki yaratılışlardan farklılık gösterebilir. Bu farklılıkların neler olduğu ilmî çalışmalarla ortaya konabilir.

İlk kadın Hz. Havva'nın ege kemiğinden yaratılmış olmasını aklına sığdıramayanlar, canlılar âleminde bütün dişilerin böyle mi yaratıldığını alaycı bir tavırla soruyorlar. Şimdiki canlı çeşitlerini yaratan ve onlara hayat, hissiyat ve duygular veren, o canlıların ilk yaratılışlarında da istediğini istediği tarzda yaratmıştır. Hz. Âdem'i topraktan yarattığı gibi, Hz. Havva'yı da topraktan yaratabilirdi. Hz. Âdem'in neslini sperm ve yumurtadan yarattığı gibi, Hz. Âdem ve Hz. Havva'yı da sperm ve yumurtadan yaratabilirdi.

Mikro canlıların kaburgası yoktur, bunlar nasıl çoğalıyor? Sorusu aptalca bir sorudur. Bu soru sahibi canlılar âlemindeki üreme tiplerini ve kanunlarını bilmediği gibi, kendini her şeyi bilir zannediyor. Eşeysiz üreme denen ve tek canlının varlığı, o canlının çoğalması için kâfi olan pek çok çeşitleri vardır. Onları bilen birisi böyle cahilce soru sormaz.

Eşeysiz üreme şekillerinden birisi sporla çoğalmadır. Sadece sporla çoğalmanın 14-15 çeşidi vardır. Bazı mantarların ve bakterilerin üremesini Allah bu tarzda takdir etmiştir. Diğer taraftan amitoz bölünmeler, vejetatif üreme, tomurcuklanma ile üreme, yumru ve soğanla üremeler de yine bu eşeysiz üreme tarzlarındandır. Bu konuda geniş bilgi sahibi olmak isteyen, her hangi bir biyoloji kitabının üreme çeşitleri ile ilgili bölümüne bakmalıdır.

Soru 29- Hz. Havva, Hz. Âdem'in kaburga kemiğinden yaratıldıysa, biyolojik olarak aslında Hz. Havva'nın da erkek olması gerekmez miydi?

Cevap: Allah (Celle celâlehu) kâinattaki varlıkları ilk olarak yarattıktan sonra, atomdan galaksilere kadar, canlı olsun cansız olsun, her birisinin işleyişi ile ilgili bir takım kanun ve prensipler koymuş, bütün âlemi belirli bir sisteme bağlamıştır. İlimlerin görevi, bu varlıklar arasındaki işleyişleri, kanun ve prensipleri tespit ve tayindir. Ancak, her varlığın ilk yaratılışında ve yeryüzüne gönderilmesinde günümüzde geçerli olan kanun ve prensipleri aramamak gerekir.

İşte insanın ilk yaratılışı da böyledir. O ilk insanın meydana gelmesinde anne ve baba yok ki, günümüzdeki gibi anne ve babadan meydana gelmiş olsun. Bununla beraber, Hz. Havva'nın Hz. Âdem'in vücudundan meydana gelmesi, günümüzde canlılarda görülen biyoloji kanunlarına da uygundur.

Günümüzde insan dâhil, bütün canlıların yaratılışında Allah (Celle celâlehu) bir takım üreme kanunları koymuştur. Bunlardan birisi, eşeyli üremedir. Bunda bir anne ve bir baba, yani bir erkek bir de dişi ferдин kromozomları birleşir.

Bir de eşeysiz üreme vardır. Bunda erkek ve dişinin birleşmesine gerek olmadan, sadece bir fertten yeni yavrular meydana gelir. Bunun bitkiler âleminde çok çeşitleri vardır. Mesela sporlarla üreme, ikiye bölünerek üreme, tomurcuklanma ile üreme, çelikleme ile üreme, soğan ve yumru ile üreme gibi.

Bitkilerin, hayvanların ve insanların her bir hücresindeki kromozomların yarısı anneden ve yarısı da babadan gelmiştir. Mesela insanda 46 kromozom vardır. Bunların 23'ü anneden ve 23'ü de babadan gelir. Annedeki, yani dişideki kromozom çiftlerinden birisi cinsiyeti tayin eder ve XX ile babadaki, yani erkekteki cinsiyet kromozomu da XY ile gösterilir. Üreme hücrelerinin kromozomları, üremeden önce yarıya iner. Yani, erkekteki sperm hücrelerinin kromozomları X ve Y, dişinin yumurta hücresi kromozomları da X ve X olarak teşekkül eder. Yani, erkekte bir anda bir milyon sperm meydana gelmişse, bunun yarısının kromozomu X, diğer yarısının kromozomu Y karakterlidir. Dişide genelde bir anda bir ve bazen iki yumurta meydana gelebilir. O yumurtaların kromozomları X tipindedir. Döllenme anında X karakterli spermle yumurta birleşirse, genetik yapısı XX olan zigot teşekkül eder. Bu da dişi karakterli bir fert demektir. Şayet yumurta hücresiyle Y karakterli bir spermle birleşirse, o zaman da XY karakterli zigot hâsıl olur. Bu da erkek bir fert demektir. Bu üreme kanunu insanda böyle olduğu gibi, bitkilerde de, hayvanlarda da böyledir.

Günümüzde genel üreme böyle olmakla beraber, tek ferdin gamet hücrelerinden de, herhangi bir çiftleşme olmadan yeni fertler teşekkül etmektedir. Hayvanlar âleminde bunun misali arılardır. Dişi arılardan birisi olan bey arı belirli bir devrede erkek arılarla çiftleşme uçuşuna çıkar. Çiftleşme sonunda sperm, bey arının sperm kesesinde toplanır. Kovana dönüp yumurtlamaya başlayınca, X kromozomlu olan yumurtalar dışarı çıkarken sperm kesesinin önünden geçer. Sperm kesesinin kapağı açılmışsa, yumurta Y karakterli spermle birleşerek peteğe döllenmiş yumurta olarak iner ve bunlardan dişi arılar meydana gelir. Şayet yumurtalar yumurta kanalında ilerlerken sperm kesesinin önüne geldiği zaman sperm kesesinin kapağı açılmamışsa,

peteğe X kromozomlu döllenmemiş yumurtalar iner ve bu yumurtaların gelişmesinden de erkek arılar meydana gelir. Demek ki, arılarda tek eşeyli döllenmemiş n kromozomlu yumurtalardan erkek arılar meydana gelmektedir.

Arılarda görülen bu üreme şekli insanlık âleminde de meydana gelmiştir. Hz. İsa'yı da Allah (Celle celâlehu), anne karnındaki döllenmemiş X karakterli yumurtadan yaratmıştır. Demek ki, X karakterli döllenmemiş yumurtadan yaratılan sadece Hz. Havva değil, Hz. İsa da aynı tarzda yaratılmıştır ve bunun milyonlarca misali arılar âleminde görülmektedir ve dolayısıyla Hz. Havva'nın da Hz. İsa'nın da yaratılışı biyoloji kanunları çerçevesinde olmuştur.

Soru 30-“İlk yaratılan insanla şu anki insan fizyolojik olarak aynıdır” diyebilir miyiz? Gelecekte farklılık olabilir mi?

Cevap: Günümüz insanı ile geçmişte yaşamış insanlar arasında, bir takım yapı ve kültür farklılıkları olabilir. Bu tip farklılıklar günümüzdeki insanlar arasında da vardır. Bütün insanlar, fotokopi makinesinden çıkmış bir kâğıt gibi birbirinin aynı değildir. Huy ve davranış bakımından farklılık olduğu gibi, anlayış ve düşünce itibarıyla da değişiklikler görülmektedir. Birisi geri zekâlı olup evin yolunu bulamazken, diğeri güneşe seyahat edebilmektedir. Cenab-ı Hak, her insanın genetik yapısını, farklı kombinasyonlara uygun tarzda yaratmıştır. Yavrunun teşekkülü esnasında kromozomların bölünmeleri ve gen aktarımlarında bir takım sebepler çerçevesinde, her ferдин genetik yapısında çok farklı birleşmeler ve ihtimaller söz konusudur. Mesela bir ferдин göz renginin teşekkülünde çok farklı ihtimaller ortaya çıkar. Her bir şahsın göz renk ve karakterinde, Hz. Âdem'den bu tarafa bütün neslinin karakterleri mevcuttur. Dolayısıyla bu karakter arasında çok değişik ihtimaller olabilir. Ama olabilecek değişiklik, insanın genetik potansiyeli ile sınırlı olacaktır.

Ama bütün bu farklılıklar, insan gen havuzu içerisinde cereyan etmektedir. İnsan olmada hepsi ortaktır. Gelecekte bir takım değişiklikler olabilir mi? Bazılarının iddia ve hayal ettiği gibi süpermen tarzında bir yaratılış hikmete ve adetullahı, yani Allah'ın kanunlarına uygun değildir. Ancak, insan gen havuzu içerisinde, her zaman olduğu gibi, bir takım kombinas-

yonlarla bazı küçük değişiklikler ve hastalıklı, ya da arızalı fertler meydana gelebilir. Bunların hiç birisi onları insan olma vasfından çıkarmaz.

Şunu da unutmamak gerekir ki, olan veya olabilecek bütün işler, Allah'ın (Celle celâlehu) ilim, irade ve kudretinin eseridir. Hiç bir iş ve hareket plansız ve gelişigüzel, kendi başına olmaz ve olamaz.

Soru 31- İnsan, beyninin yüzde kaçını kullanmaktadır?

Cevap: Önce insan beynin yapısını görelim. Beyin dışarıdan bakıldığında, kafatası boşluğunun iki tarafına yerleştirilmiş, iki yarım küre şeklindedir. Beyin yarım kürelerinin üstü, bir takım kıvrımlardan teşekkül etmiştir. Ayrıca bu kıvrımlar arasında oluklar vardır. Beynin; ön, arka ve yan bölümleri farklı görevleri yerine getirir.

Erişkin bir kişinin beyni ortalama 1300-1400 gramdır. Beyin 100 milyar sinir hücresi (nöron) ve trilyonlarca “glia” denilen destek hücrelerinden meydana gelir. Nöronlar bilgi depo merkezleridir. Sinir hücreleri, 1 milimetre ile 1 santimetre arasında büyüklüğe sahiptirler. Bu küçük yapılar yan yana gelerek, elektrik akımıyla veya kimyevî salgılarla organlardan alınan duyarları beyine, beyinden alınan emirleri de organlara iletirler.

Beynin fonksiyonları çok karmaşık, ama bir o kadar da olağanüstüdür. Bütün düşüncelerin, inanışların, hatıraların, davranışların ve ruh hallerinin idare ve kontrol merkezidir. Beyin hem bir düşünme yeri ve hem de vücudun iç organlarını kontrol merkezidir. Hareket etme, dokunma, koklama, duyma ve görme kabiliyetleri beyinde koordine edilir.

Beynin ön lobu; konuşma, ruh halini, düşünme ve gelecek için plan yapma gibi motor davranışları kontrol eder. Beynin arka lobları, görme merkezidir.

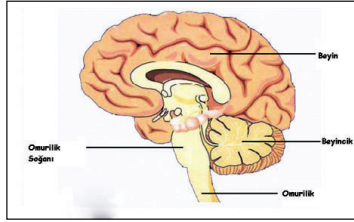
Beyin korteksi; düşünmenin, istemli hareketlerin, dilin, sonuç çıkarmanın ve algılamının merkezidir.

Şakak lobları; hatıralardan, hislerden, nesnelerin tanınmasından, hafızanın işlemesinden ve geri çağırılmasından sorumludur. Çeper

lopları; verileri yorumlama ve vücut hareketlerini kontrol etme alanıdır.

Beyin kabuğu (korteks) beynin en önemli kısmıdır. Beynin belki de en az bilinen yeri de burasıdır.

Beyin kabuğunun iş gören yeri, nöronlardan meydana gelen 2-5 mm kalınlığında ince bir tabaka olup, beynin bütün kıvrım yüzeyini örtmektedir. Beyin kabuğunun tamamı yaklaşık 10 milyar nöron barındırmaktadır.

Beynin yapısı.

Beynin kullanılma kapasitesi

Her sinir hücresinin verdiği cevap sayısını (a) ile, bu cevapları veren hücre sayısını (b) ile belirtirsek, o zaman bunlarla nakledilecek mesaj sayısı (n) şöyle olur:

$$n=a^b$$

Eğer 4 sinir hücresi bulunsa, elde edilebilecek cevap sayısı;

$$24= 16 \text{ olacaktır.}$$

Beyinde ortalama 10 milyar sinir hücresinin bulunduğu düşünülürse, bunlarla iletilebilecek ve muhafaza edilebilecek mesajların toplamı;

$$2^{10\,000\,000\,000}= \text{İki rakamının on milyarınıcı kuvveti kadardır.}$$

Bu kadar büyük sistem ise, milivolt seviyesinde, yani volt'un binde biri kadar bir elektrik akımı ile çalışmaktadır. İşte beyin, kafatası ile muhafaza altına alınmış Allah'ın böyle harika bir makinesidir.

Hiç birimiz beynimizin bu kapasitesini tamamen kullanamayız. Çoğu insan bunun %10'unu ancak kullanmaktadır.

Herkesin algılama, zekâ seviyesi ve beyin kapasitesi aynı olmadığı gibi, bunu kullanma oranı da aynı değildir. Mesela bir kimsenin beyin kapasitesini 100 cigabayt olarak kabul etsek, bu kimse çobanlıkla ömrünü geçirse, belki de, %2-3 cigabaytlık bir kapasiteyi kullanmış olacaktır. Aynı şahıs fizik profesörü olsa, belki bu kullanım %10'a çıkacaktır. Aynı zamanda biyoloji ve kimya sahalarında da profesörlük elde etse, kullanım kapasitesini biraz daha arttırmış olur. Bunların yanında birkaç sahada sanat elde etse, belki beyin kullanım kapasitesi %15-20'lere çıkabilir.

Beyinde binlerce faaliyet nasıl programlanıyor?

Beyinde molekül seviyesinde her an binlerce faaliyet son derece planlı ve programlı şekilde yürütülmektedir. Beynimizde 10 milyar karar merkezi vardır. Bu merkezlerin her birisinde iki bine yakın sinaps, yani iki hücreyi birbirine bağlayan bağ mevcuttur. Bu sinapslarda her an yüzlerce hadise cereyan etmektedir. Ayrıca her sinaps, diğer milyonlarca sinapstan haberdardır ve birbirlerini karşılıklı kontrol ederek çalışırlar.

İşte beyin böyle harika bir yapıya ve çalışma sistemine sahiptir. İnsan vücudunun tamamına hâkim olamayan bir güç ve kuvvet bu işleri yapamaz. Böyle harika bir yapı ve icraat, tesadüf ve tabiatın işi asla olamaz.

Cenab-ı Hak insan bedeninde cereyan eden; görme, işitme ve beyindeki faaliyetler gibi bütün fiilleri ruh vasıtasıyla yapmaktadır.

Ruh hakkında İslâm dini çok şey bildirmemiştir. Kur'an-ı Kerim, ruh konusunda fazla şey sormamamızı öğütlüyor. Ancak, yukarıdaki konuya da yeterli cevabı vermektedir. Ruh bedenden bağımsızdır. Ancak, fiilleri bedeninin organlarıyla uyum içindedir. Mesela, beynin bir bölgesi hasar gördüğü zaman, ruh o bölgenin faaliyetlerini iptal eder.

Ruhun bedendeki durumu, adeta bir odanın içindeki insanın duru-

mu gibidir. Siz bir odadan dışarıyı, ancak bir pencere vasıtasıyla görebilirsiniz. Burada gören pencere değil, oda içindeki insandır. Ruh da bu âlemi göz vasıtasıyla görmektedir. Yani gören göz değil, ruhtur. Nasıl ki, odadan dışarıyı görmek için pencere gerekiyorsa, ruhun da dışarıyı görmesi için göz gereklidir.

Beyin de böyledir. Dört bölgeden meydana gelmiş bir beyni, dört pencereci bir oda gibi kabul edebiliriz. Bu pencerelerin her birisinden gördüğümüz manzara farklıdır. Birisinden deniz görünürken bir diğerinden portakal bahçesi, üçüncüsünden karlı dağlar, dördüncüsünden de adeta elma bahçesi temaşa edilmektedir. Denizi gösteren pencerenin kapatılması halinde, odadaki insan denizi göremeyecektir. İnsanın görmesinde ve hayati yapısında bir noksanlık yoktur. Noksanlık binadadır.

İnsan bedenindeki ruh da böyledir. Gözleri kapanan birisinin bu âlemi görmesi mümkün değildir. Ancak, onun ruhunda bir problem yoktur. Biz odadan ve hatta binadan dışarı çıktığımız zaman, artık pencere olayı yoktur. Artık her tarafı görebiliriz. Ruh da böyledir. Bedeni terk ettiği zaman, kendi letafetine uygun bir kılıf giyer ve görmek için göze, işitmek için kulağa, düşünmek için beyne ihtiyacı kalmamıştır.

Her insanın ve her hayvanın ruhu tektir ve kendine hastır. Beden maddî bakımdan her an değişip yenilenirken, ruh sabit kalır.

Sonuç olarak; Cenab-ı Hak insana çok geniş kaabiliyet ve istidat verdiği için, o istidatların inkişafını ve gelişmesini sağlayacak bilgi kapasitesini de ihsan etmiştir. İnsan süperge ustası olabildiği gibi, uzay mekiği ustası da olabilmektedir. Dolayısıyla insanın beyin kapasitesi, şayet ömrü ve imkânı olsa, bütün istidatlarına cevap verecek tarzda planlanmıştır. Bu sınırlı hayatta insan, beyin kapatışesinin çok az bir kısmını kullanabilmektedir.

İşte insanın, Allah'ın bu ikram ve lütfuna karşı O'na sadece teşekkür ve şükür borcu vardır. Onun şekli de Allah'a kulluk ve ibadettir. Şayet insan bu vazifesini yerine getirmezse ve vücudundaki bu harika yapıları, Allah'ı

devreden çıkarıp tesadüf ve sebeplere verirse, o zaman kendi nefesine çok büyük kötülük etmiş olur. Allah'ı tanımayarak O'nun eserlerini tesadüf ve tabiata vererek emir dinlememenin cezasının da ahirette çok şiddetli ve dehşetli olacağını Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'inde bildiriyor.

Demek ki, insan vücudundaki bu harika yapıları bilmeyen birisi Allah'a bir şükrediyorsa, bunları bilen ve anlayanın bin şükretmesi gerekir. Akıl ve beyin de zaten bunun için verilmiş, insan bu dünyaya bunun için gönderilmiştir. Yani, kendisine verilmiş olan istidat ve kaabiliyetleri; ibadetle, tefekkürle, şükür ve hamd ile inkişaf ettirerek nemalandırıp ahirete öyle gidecektir. Yoksa, bu bilgiler kuru bir malumattan ibaret kalırsa, o zaman insan beyni, pek çok bilgi yüklenmiş bir flaş disk seviyesine iner. İnsanın kendisi de, istidatlarını çekirdekten ağaç haline getiremeden bu dünyadan gitmiş olur. İşte en acınacak kimse de, ahirete böyle eli boş gidendir.

Soru 32- İnsanın mükemmel olmadığı evrim neticesinde eksiklerinin olduğu söyleniyor. Mesela neden kanadı **yok, her insan bel ağrısı çeker? Dolayısıyla bunlar insan için noksanlık değil midir?**

Cevap: İnsan, bu dünyadan en iyi faydalananak şekilde ve mükemmel olarak yaratılmıştır. Bir yaratıcıyı kabul etmeyenler, kendilerine göre bir takım eksikliklerin olduğunu iddia edeceklerdir. Şayet insan onların dediği şekilde yaratılmış olsaydı, herkes bir noksanlık bulacaktı. Mesela, kanatları olsa, yatakta nasıl rahatca yatabilecekti ve bu kanatlı yaratılmış olma, onun şimdiki endamlı görüntüsünü değil, deve kuşu görüntüsünü verecekti. Bu tip safsatalar dikkate almaya değmez.

Bel ağrısı gibi rahatsızlıklar ise, insana ölümü hatırlatıyor. Ahirete, yani öbür âleme hazır olmasını ihtar ediyor. Vücudunun kendi eseri olmadığını, bir başkasının elinde bulunduğunu, her an o hayatın elinden alınabileceğini nazara veriyor. Dolayısıyla bel ağrısı yine insanın lehinedir. Bundan rahatsızlık duyanlar, dünyada ebedi kalacağını zannedenlerdir. Hâlbuki asıl hayat öbür âlemde dir. Burası, ahirete göre, bir yolcunun ağacın gölgesinde istirahati kadardır. İsteyen o gölgeye yapışır ve bu âlemde kalmaya gayret eder. Tabii, buna gücü yeterse.

İsteyen de burayı bir imtihan yeri olarak görür ve ona göre ahirete hazırlanır.

Soru 33- İnsanlık Hz. Âdem ve Hz. Havva'dan geliyorsa, nasıl farklı ırklar ortaya çıkıyor ve hepsi farklı özelliklere sahip oluyor?

Cevap: Hz. Âdem ilk insan ve ilk peygamberdir. Hz. Havva'da Hz. Âdem'in bedeninden yaratılmış, onun eşidir. Dolayısıyla insanlık Hz. Âdem'le başlıyor. İnsanın genetik yapısını teşkil eden DNA'lar (Dezoksi Ribo Nükleik Asitler) çok geniş bilgi kapasitesine sahiptir. Bazı araştırmacılar, insan DNA'sındaki bilgileri kitaba dökmek mümkün olsa, 100 m²'lik yerle-ay arası kadar ansiklopedi kitabının ancak bu bilgileri alabileceğini ifade ediyorlar. Bu değerlendirme belki ilk bakışta abartılı gelebilir. Ama bir flaş diske veya bir DVD'ye yüklediğimiz bilgileri ve onun kapladığı alanı dikkate alınca, bunun aynı hakikat olabileceğini anlarız.

İlk insan Hz. Âdem babamızın genetik yapısında, bütün torunlarının genetik yapısı, tüm renk ve ırk karakterleri de dâhil, şifre halinde mevcuttu. İlmen bunun itiraz edilecek bir tarafı yoktur. Şimdi, hanımınızla birlikte sizin genetik yapınızda, kıyamete kadar gelecek bütün torunlarınızın genetik yapısının var olduğunu söylemek, hakikatin ifadesi değil midir? Orada, Hz. Havva'nın da genetik yapı başlangıcı Hz. Âdem olduğu için, bu değerlendirme mantıklı ve ilmî yaklaşıma uygundur.

İşin bir diğer boyutu ise, genetik yapıda mevcut olan bütün renk ve ırk karakterleri bir anda fenotip dediğimiz dış görünüşte kendini hissettiremez. Dış yapıda kendini gösterecek olanlar, dominant karakterlerdir. Çekinik karakterlerin fenotipte etkisi görülmez. Ancak, aynı gen havuzunda, yani insan topluluğu içerisinde üremeler devam ettikçe, dominant karakterlerin baskısından kurtulan çekinik karakterler, belli oranlarda yavrularda ortaya çıkar. Birbirinden ayrılan ve kendi içerisinde üremeye devam eden kabile ve gruplarda çekinik karakterler ortaya çıktığı gibi, bu çekinik karakterler arasında yeni birleşimler görülür veya farklı yönde eşit etkiye sahip iki karakterin ortası bir yapı hâsıl olabilir. Böylece genetik yapıda ortaya çıkan çeşitlilik

belli oranlarda birleşerek günümüzdeki insanlarda ortaya çıkan renk ve ırkları hâsıl etmiştir.

Soru 34- Kur'an'da insanın topraktan ve sudan yaratıldığından bahsediliyor. Havadan ve güneşten niye bahsedilmedi? İnsanın bedeninde onlardan da var?

Cevap: Kur'an, az ve kısa söyler. Tâ ki, söz uzun olsun. Yani Kur'an'ın ifa-delerinde hem icaz ve hem de i'caz vardır. Yani, hem az sözde çok mana ifade eder ve hem de ifadeleri mu'cizedir. Bunun için teşbihlere, yani ben-zetmelere yer verilir. Bazı meseleler işareten, bazıları remzen, bazıları da sa-rehaten yer alır. Bazı ayetler de bir birlerinin mütemmimidirler. Yani, birisin-de remzen yer alan bir mesele, bir başka ayette serahat derecesine çıkabilir.

İlk insan Hz. Âdem'in, çamurdan yaratıldığı bahsedilirken, eşi Hz. Havva'nın O'nun bedeninden, bunların neslinin de sudan yaratıldığı nazara verilir. Bununla ilgili bazı ayeler şöyledir:

İnsanı ateşte pişmiş gibi kupkuru bir çamurdan yarattı²⁹⁶.

Ey insanlar! Sizi tek bir insandan yaratan Rabbinizden korkun ki, o tek kişiden eşini de yarattı ve o ikisinden de pek çok erkekleri ve kadın-ları halk edip yeryüzüne yaydı²⁹⁷.

Allah sizi önce topraktan, sonra bir damla sudan yarattı, sonra da çiftler haline getirdi. Hiçbir dişi O'nun bilgisi dışında ne hamile kalır, ne de doğurur²⁹⁸.

Aşağıdaki ayetler, ilk insanın yaratılışından itibaren ahirette dirilin-ceye kadar başından geçen ve geçecek bütün olayları özetlemektedir.

And olsun ki biz insanı çamurun özünden yarattık. Sonra onu sağlam ve korunmuş olan anne rahmine bir damla su olarak yerleştirdik. Sonra o su damlasını yapışkan bir şekle getirdik. Sonra onu bir parça et olarak yarat-tık. O et parçasını kemikler olarak yarattık.

²⁹⁶ Rahman Suresi, 14. ayet.

²⁹⁷ Nisa Suresi, 1 ayet.

²⁹⁸ Fâtır Suresi, 11. ayet.

Kemiklere de et giydirdik. Sonra da onu, bambaşka bir yaratılışla inşaa ettik. Yaratıcılık mertebelerinin en güzelinde olan Allah'ın şanı ne yücedir!

*Sonra siz, bunun ardından muhakkak öleceksiniz. Sonra da kıyamet gününde diriltileceksiniz*²⁹⁹.

Görüldüğü gibi, bazı ayetlerde Cenab-ı Hak insanın yaratılışına gayet kısa işaret ederken, bazılarında bunu biraz daha açmaktadır.

Siz bir çiftçiye, buğdayı veya elmayı nerede yetiştirdiğini sorsanız, size cevabı *Toprakta* olacaktır. Hâlbuki bitkilerin yetişmesinde hava, su ve güneşin de rolü ve katkısı vardır. Burada ekseri elementler toprakta olduğu için, bitkinin yetişmesinde çoğunluğa göre ifade kullanılmıştır. Kur'an'ın ifadeleri de, insanların anlayışına uygun tarzdadır. Ayetlerin beyanları, halkın ve avamın nazarını okşayacak ve onu yormayacak tarzda ve onların alışkın oldukları ve bildikleriyle meseleleri nazara verir. Bu konu hakkında daha geniş bilgi edinmek isteyenler, Risale-i Nur külliyyatından 25. Söz'e müracaat etmelidir.

Soru 35-Kur'an-ı Kerim'e göre insanın yaratılışı nasıldır? Allah ilk insanı ne kadar sürede yarattı? Allah insanı başka canlıdan evrimleştirmiş olamaz mı? İnsan hayvanlardan, mesela maymundan hangi yönüyle ayrılmaktadır? Kur'an'da Hz. Âdem'in cennette yaratıldığı ve sonra dünyaya indirildiğinden bahsediliyor mu?

Cevap: Kur'an-ı Kerim, insanın muhtelif yaratılış devrelerinden bahseder. Bunu ana hatlarıyla dörde ayırmak mümkündür:

- 1-Kadinsız ve erkeksiz yaratılış. Hz. Âdem gibi.
- 2-Erkek ve dişiden, günümüzdeki insanların yaratılışı.
- 3- Erkekten, kadın olmaksızın yaratılış. Hz. Havva gibi.
- 4-Kadından erkek olmaksızın yaratılış. Hz. İsa gibi.

²⁹⁹ Mü'minin Suresi, 12-16. ayetler.

1-İlk insan Hz. Âdem'in yaratılışı

Cenab-ı Hak, ilk insan Hz. Âdem'i topraktan yarattığını, muhtelif ayetlerde beyan buyurmaktadır. Bunlardan bazıları şöyledir:

*Andolsun Biz insanı kuru bir çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık*³⁰⁰.

*Andolsun ki Biz insanı, çamurdan süzölmüş bir hülasadan (özden) yarattık*³⁰¹.

*Allah Âdemi topraktan yarattı. Sonra ona 'ol' dedi ve o da oluverdi*³⁰².

Sâd suresinden, Şeytanın da Hz. Âdem'in topraktan yaratıldığına şahitlik ettiğini anlıyoruz:

*Ben ondan (Hz. Âdem'den) daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın. Onu ise balçıktan yarattın*³⁰³.

Bu ayet-i kerimelerden, Hz. Âdem'in yaratılışının toprakla başladığını, daha sonra bunun çamur hâlini aldığını anlıyoruz. Bu çamur da süzölerek "çamur özü" hasıl olmuş, bundan da ilk insan Hz. Âdem yaratılmıştır.

İlk insanın bu yaratılışında, günümüzdeki insanın yaratılışında olduğu gibi tedricilik vardır. Yani, nasilki günümüzde, yaklaşık dokuz ayda bir insan, yavaş yavaş anne karnında şekilleniyorsa, topraktan çamura, çamurdan balçığa, balçıktan, tın tın öten bir yapıya, oradan da bu yapının insan şekline dönüştüğünü anlamak mümkündür.

2-Erkek ve diğiden, günümüzdeki insanların yaratılışı

Bir ayette, ilk insandan günümüz insanının yaratılışı nazara verilir ve şöyle beyan buyrulur:

*Allah sizi (Hz. Âdem'i) bir topraktan, sonra nutfeden (bir zigottan -Hz. Âdem'in nesli-) yaratmış, sonra da sizi çiftler hâlinde var etmiştir*³⁰⁴.

Anne karnındaki bu gelişmelere şöyle işaret edilir:

³⁰⁰ Hicr Suresi, 26. ayet.

³⁰¹ Mü'minun Suresi, 12. ayet.

³⁰² Âli İmran Suresi, 59. ayet.

³⁰³ Sâd Suresi, 76. ayet.

³⁰⁴ Fâtır Suresi, 11. ayet.

Sonra onu nutfe hâlinde sağlam bir yere yerleştirdik. Sonra nutfeyi kan pıhtısına çevirdik, kan pıhtısını bir çiğnemlik et yaptık, bir çiğnemlik etten kemikler yarattık, kemiklere de et giydirdik. Sonra onu bambaşka bir yaratık (insan) yaptık³⁰⁵.

Nitekim bir ayette Cenab-ı Hak, insanın merhale merhale yaratıldığını şöyle belirtir:

Hâlbuki O, sizi çeşitli merhaleler hâlinde yarattı³⁰⁶.

Burada gerek ilk insanın ve gerekse onun neslinden gelenlerin yaratılış safhaları nazara verilmektedir. İnsanın ilk şekli olan cenine ruh gelinceye kadar ceninin gelişmesinde, bitki ve hayvanlardaki gibi, büyüme, gelişme ve farklılaşma kanunları görülür. O kanunlara göre cenin büyüyüp gelişir. Ruhun bedene gelmesiyle ceninde yeni bir safha başlar.

Dünya imtihan yeri olduğu için, Cenab-ı Hak, pek çok sebebe ve hikmete binaen, burada bütün varlıkları yavaş yavaş ve zaman içerisinde yaratıyor.

Cenab-ı Hakk'ın, Hz. Âdem'e ruh üfleyince meleklerin kendisi adına Hz. Âdem'e secde etmesini istediği, ama meleklerle aynı makamda olan şeytanın bu emre uymadığı şöyle bildirilir:

Onu (şeklini) düzeltip ona ruhumdan üflediğim zaman, kendisi için derhâl (bana) secdeye kapanın³⁰⁷.

Sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: 'Âdem'e secde edin' dedik³⁰⁸.

(İblis): *'Ben bir salsaldan (kurumuş çamurdan), değişken bir balçıktan (hamein mesnûn) yarattığın insana secde edemem!' dedi³⁰⁹.*

305 Mü'minun Suresi, 13-14. ayetler.

306 Nuh Suresi, 14. ayet.

307 Sâd Suresi, 72. ayet.

308 A'râf Suresi, 11. ayet.

309 Hicr Suresi, 33. ayet.

Şu ayet-i kerimede de yaratılışın bütün safhalarına işaret edilir:

Ey insanlar! Eğer öldükten sonra dirilmek hususunda herhangi bir şüphe içinde iseniz, şu muhakkaktır ki Biz sizi(n aslınızı) topraktan, sonra (onun neslini) insan suyundan (spermadan), sonra alaka (yapışkan şey)'dan, daha sonra da hilkatı belli belirsiz bir çiğnem etten yarattık (ve bunları) size (kudretimin kemalini) apaçık gösterelim diye (yaptık), sizi dileyeceğimiz muayyen bir vakte kadar rahimlerde tutuyoruz, sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyoruz³¹⁰.

Bir hadis-i şerifte de, yukarıdakine benzer bir yaratılışa işaret edilir:

Her birinizin yaratılışı, ana rahminde nutfе olarak 40 gün derlenip toparlanır. Sonra aynen öyle (40 gün daha) alaka (yapışkan şey) olur. Sonra yine öyle (bir 40 gün daha) mudga (et parçası) hâlinde kalır. Ondan sonra melek gönderilir. Ona ruh üfler³¹¹.

Bu hadiste, zigot, morula ve blastula safhaları “derlenip toparlanma” devresi (nutfе) olarak ifade edilmiştir. Yumurtalık kanalında döllenен yumurta, ana rahmine doğru inmeye başlar. Daha inerken bile bölünmektedir. Ana rahmine gelen yumurta, plesanta (eş) teşekkül edince mukoza ve kaslar içine iyice yapışarak gömülür. Bir başka ifadeyle, tohum gibi ekilir. Bu safha, ayet ve hadislerde “alaka” kelimesiyle ifade edilir.

Embriyo çıplak gözle görülmeye başladığı zaman, küçük bir et kütlesi (mudga) hâlinindedir, gelişerek insan şeklini alır. İnsanlardaki his ve duyguların, vücut gelişiminin hangi safhasında verildiğini ilmen tespit etmek henüz mümkün değildir. Yukarıdaki hadiste ise, 120 gün sonra ruhun geldiği ve dolayısıyla ruha bağlı duyguların bu devrede yerini aldığı belirtilmektedir. O hâlde zigot teşekkülünden itibaren 120 güne kadar cenin sadece büyüme kanununa tâbidir. Yani bu devrede hücreler bölünüp farklılaşır. Aynı büyüme kanunu bitki ve hayvan embriyolarında da görülür. Ceninin insan seviyesine yükselmesi 120 gün sonra olabilmektedir.

310 Hacc Suresi, 5. ayet.

311 Sofuoğlu, M. Sahih-i Müslim ve tercümesi, 8, 114., Sönmez Neşriyat A.Ş., İstanbul, 1978.

3-Hz. Havva'nın yaratılışı

Hz. Havva'nın yaratılışı ile ilgili olarak Cenab-ı Hak Kur'an'da şöyle buyurur:

Ey İnsanlar! Sizi tek bir insandan yaratan Rabb'inizden korkun ki, ondan da eşini yarattı³¹².

Sizi tek bir insandan yaratan, ondan da seveceği eşini yaratan O'dur³¹³.

O sizi tek bir insandan yarattı, sonra ondan da eşini yarattı³¹⁴.

Bu âyetlere göre Hz. Havva, Hz. Âdem'den sonra ve onunla aynı maddeden yaratılmıştır. Bazıları ... *ve eşini de ondan var eden Allah'tır*" âyetine dayanarak Hz. Havva'nın, Hz. Âdem'in vücudunun bir uzvundan yaratıldığını öne sürmüşlerdir.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) de bir hadislerinde kadınların yaratılışı ile ilgili olarak şöyle buyuruyor:

Ey mü'minler! Kadınlar hakkında birbirinize hayır ve iyilik tavsiye ediniz! Çünkü kadın kısmı bir kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Kaburga kemiğinin en eğri tarafı üst kısmıdır. Eğer sen eğri kemiği doğrultmaya çalışırsan, onu kırsarsın (kırılması da boşanmasıdır). Kendi hâline bırakırsan eğri olmakta devam eder. Binaenaleyh sizler, kadınlar hakkında birbirinize iyilik tavsiye ediniz³¹⁵.

Bazı tefsirlere göre; İblis'in Allah'a isyan edip, cennetten çıkarılışından sonra, Hz. Âdem (a.s.) cennete yerleştirilir. Kendisi ile teselli olacağı bir kimse olmadan yalnız başına bir süre dolaşır. Bir ara uykuya dalıp uyanınca başucunda, kendi türünden bir canlı görür. "Sen kimsin?" diye sorar ve "Bir kadın" cevabını alır. Daha sonra, kadına yaratılış sebebini sorar. Kadın; "Benimle teselli bulman için yaratıldım" der. Bu arada, yanlarına gelen melekler, kadının kim olduğunu sorarlar. Hz. Âdem, onun "Havva" olduğunu ve canlı bir şeyden yaratıldığı için, kadına bu adı verdiğini söyler³¹⁶.

312 Nisâ Sûresi, 1. ayet.

313 A'râf Sûresi: 189.

314 Zümer Sûresi: 6.

315 Müslim, Radâ, 60; Buhârî, Enbiyâ, 1, Nikâh, 80; İbn-i Mâce, Tahâret, 77;

Dârimî, Nikâh, 35; Ahmed b. Hanbel, 5/8.

316 İbn Kesir, Muhtasar Tefsir, İhtisar ve Tahk. M. Ali es-Sâbûnî, 7. baskı, Beyrut 1402/1981, I, 112vd.

Kur'an-ı Kerîm'de, Hz. Havva'nın yaratılma sebebi; "Hz. Âdem'e hayat arkadaşı olması ve onunla huzur bulması" olarak belirtilir³¹⁷.

Hız. Havva, Hız. Âdem'in kaburga kemiğinden, ya da vücudunun bir başka yerinden yaratılmış olabilir. Bunun ilmî olarak yarıdığanacak bir yönü yoktur. Şimdi her bir insanın sperm ve yumurtadan yaratılışı, Hız. Havva'nın kaburga kemiğinden yaratılıştan daha kolay değildir. Hatta bir kuzunun kopyalama ile koyunun vücut hücrelerinden yaratıldığı görülürken, Hız. Havva'nın, Hız. Âdem'in kaburga kemiğinden veya vücudunun herhangi bir kısmından yaratılmış olmasını kabul etmek, bilime ters değildir.

4-Kadından erkek olmaksızın yaratılışı. Hız. İsa gibi

Kur'an-ı kerim'de Hız. İsa'nın yaratılışı, Hız. Âdem'in yaratılışına benzetilir ve şöyle buyrulur:

Şüphe yok ki, Allah Teâla'nın nezdinde İsa'nın hâli, Âdem'in hâli gibidir ki, onu topraktan yarattı, sonra ona 'ol' dedi, o da oluverdi³¹⁸.

Günümüzde Hız. İsa aleyhisselam gibi, babasız yaratılan varlıklar mevcuttur. Arılar buna misal teşkil eder. Döllenmiş yumurtalardan dişi, döllenmemiş olanlardan da erkek arılar hasıl olur. Burada dikkati çeken husus, gerek Hız. Âdem'in, gerek Hız. İsa'nın ve gerekse Hız. Havva'nın yaratılışının, günümüzdeki üreme kanunlarına tâbi tutulmayışdır. Yani Cenab-ı Hak, yaratma hususunda ihtiyar sahibi olduğunu, kanunlarını dilediği şekilde değiştirebileceğini, varlıkları bağımsız ve kayıtsız yaratabileceğini göstermektedir.

Eşya arasındaki mevcut kurallar, fevkalade durumlar dışında değişmez. Hâl böyle olmakla beraber kâinat, otomatik işleyen ve ustasının karışmadığı bir makine veya saat gibi değildir. Yaratılış görüşü, varlık âlemindeki her hadiseyi, her hareketi her an Allah'ın kontrol ve tasarrufunda kabul eder. Varlıklar birdenbire yaratılabileceği gibi, tedricî olarak da, yani aşamalı bir şekilde hasıl edilebilir.

³¹⁷ A'râf Suresi, 189. ayet; Elmalılı, Hamdi Yazır. Kur'an Tefsiri. IV. 180-181.

³¹⁸ Âl-i İmran Suresi, 59. ayet.

İnsanın yaratılışında da tedriciyet söz konusudur. İnsan, varlık âlemine bir hücreyle çıkıyor, dokuz ay sonra bebek olarak dünyaya ayağını basıyor. Bu tedricî tekâmül belli bir devreye kadar devam ediyor. İlk insanın da toprak, balçık, sülale gibi safhaları geçirdiği anlaşılıyor.

Allah insanı başka canlıdan evrimleştirmiş olamaz mı?

Allah insanı başka canlıdan evrimleştirmiş olamaz. Çünkü Cenab-ı Hak insanı en güzel surette yarattığını şöyle beyan ediyor:

İncire, zeytine, Sina dağına ve şu emin beldeye yemin ederim ki, biz insanı en güzel surette yarattık³¹⁹.

Bu ayetlerden anlaşılıyor ki, Cenab-ı Hak insanı; biçim, suret, endam bakımından en güzel bir mahiyette ve surette yaratmıştır. Yüze uygun göz, ağıza uygun diş, vücuda uygun bir baş vererek, her aza ve organı belirli bir ölçü ve şekilde ve olması lazım gelen yerde ve sayıda halk etmiştir.

O insanı; akıl, hayal, hafıza, merak, endişe, korku, muhabbet ve şefkat gibi duygularla bezetmiştir. Her türlü inceliği ve güzelliği görecektir göz, her sesi işitebilecek kulak, her tadı alabilecek bir dil, her manayı anlayabilecek bir akıl ve her şeyi tahayyül edebilecek bir hayal dünyasını ihsan etmiştir.

İşte bu maddî yapısı ve mana yönüyle hayvanlardan üstün kılınarak yeryüzünün halifesi ve Allah'ın muhatabı yapılmıştır. İnsan Allah'ın isimlerine en geniş ve külli manada ayna olmaktadır. Bu yönüyle meleklerden üstündür. Mesela, insan hastalıkla Allah'ın Şafi ismine ayna olduğu ve onu anladığı gibi, açıklıkla da O'nun Rezzak ismine ayna olmakta, melekler bu gibi isimlere ayna olamadığı için, insan bu yönüyle melekleri geride bırakmaktadır.

Aşağıdaki ayetler, ilk insanın yaratılışından itibaren ahirette diriltilinceye kadar başından geçen ve geçecek bütün olayları özetlemektedir. Burada, insanın, insan olarak yaratıldığı ve kesinlikle başka canlıların evrimleşmesiyle meydana gelmediği açık olarak belirtilmektedir.

³¹⁹ Tîn Suresi, 1-4. ayetler.

And olsun ki biz insanı çamurun özünden yarattık. Sonra onu sağlam ve korunmuş olan anne rahmine bir damla su olarak yerleştirdik. Sonra o su damlasını yapışkan bir şekle getirdik. Sonra onu bir parça et olarak yarattık. O et parçasını kemikler olarak yarattık. Kemiklere de et giydirdik. Sonra da onu, bambaşka bir yaratılışla inşaa ettik. Yaratıcılık mertebelerinin en güzelinde olan Allah'ın şanı ne yücedir!

*Sonra siz, bunun ardından muhakkak öleceksiniz. Sonra da kıyamet gününde diriltileceksiniz*³²⁰.

Yukarıdaki ayetlerde Cenab-ı Hak, ilk insan Hz. Âdem'i, ondan eşini ve o ikisinden de günümüzdeki insanları, insan olarak ve engüzel şekilde yarattığını gayet açık şekilde beyan buyurmaktadır. Bütün bunlardan sonra, insanın başka varlıklardan evrimleştiğini vehmetmek, bu ayetlere uygun değildir ve bir Müslüman böyle düşünemez.

Kur'an'da Hz. Âdem'in cennette yaratıldığı ve sonra dünyaya indirildiğinden bahsediliyor mu?

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de Hz. Âdem ile Hz. Havva'nın cennette kendilerine yasak edilen ağacın meyvelerinden yemelerinden dolayı yeryüzüne indirildiklerini şöyle beyan buyurmaktadır:

(Allah buyurdu ki): *Ey Âdem! Sen ve eşin cennette yerleşip dilediğiniz yerden yeyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın. Sonra zalimlerden olursunuz.*

Derken şeytan, birbirine kapalı ayıp yerlerini kendilerine göstermek için vesvese verdi ve: "Rabbiniz size bu ağacı sırf melek olursunuz veya ebedî kâlanlardan olursunuz diye yasakladı", dedi.

Ve onlara: ben gerçekten size öğüt verenlerdenim, diye yemin etti.

Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesini tattıklarında ayıp yerleri kendilerine göründü. Ve cennet yapraklarından üzerlerine örtmeye başladılar. Rableri onlara: "Ben size o ağacı yasaklamadım mı ve

³²⁰ Mü'minin Suresi, 12-16. ayetler.

şeytan size apaaçık bir düşmandır, demedim mi?” diye nida etti.

(Âdem ile eşi) *Dediler ki: “Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak ziya-na uğrayacaklardan oluruz!”*

(Allah) *buyurdu: Birbirinize düşman olarak inin, sizin yeryüzünde bir süreye kadar kalıp geçinmeniz gerekmektedir.*

Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve yine oradan (dirilip) çıkarılacaksınız!» dedi³²¹.

Demek ki Hz. Âdem ve eşi Hz. Havva cenneten dünyaya gönderilmiştir. İnsanlar burada sınırlı bir hayat yaşadıktan sonra ölmektedirler. Kur'an-ı Kerim'de, ölen bu insanların tekrar diriltilip hesaba çekilecekleri, Allah'ın emir ve yasaklarına uyanların cennetle mükâfatlandırılacağı, uymayanların da cehennemle cezalandırılacağı geniş şekilde beyan edilmektedir.

Sonuç olarak;

1- ilk insanın ne kadar süre içerisinde yaratıldığı hakkında kesin bir rakam vermek mümkün değildir. Ancak şu kadarı söylenebilir ki, ilk insan Hz. Âdem'in yaratılışı da günümüzdeki insanın yaratılışı gibi birkaç safhada cereyan etmiştir.

Yaratılıştaki ilâhî kuvvet, kudret, ilim ve irade esastır. Hâl böyle olmakla beraber, her hadise bir sebep-sonuç münasebeti içinde haledilerek, sebep ve tabiat kanunları Allah'ın tasarrufuna perde edilmiştir. Bu bakımdan, değişik faktörler ve kanunlar iş yapıyor gibi görünmektedir.

2- Yaratılış kesintisiz olup her an devam etmekte, bazı varlıklar bir anda yaratıldığı gibi, bazıları da aşama aşama kemale ulaştırılmaktadır.

3-Allah insanı en mükemmel şekilde yarattığını beyan buyurmaktadır. Dolayısıyla insanın daha aşağı yapıları canlıların evrimleşmesiyle

³²¹ A'raf Suresi, 19-25. ayetler.

meydana geldiği iddiasının aslı yoktur.

4-Hz. Âdem ve Hz. Havva Cennetten yeryüzüne gönderilmiştir.

5-Öldükten sonra insanlar tekrar diriltilecek ve daimî bir hayat için hesaba çekilecekler, ya mükafaat veya ceza göreceklerdir.

Soru 36- Kuran-ı Kerim’de Tarık Süresi 7. Ayette mealen şöyle buyruluyor: *O, erkek ve kadının beli ile kaburga kemikleri arasından atılagelen bir sudan yaratılmıştır.* Evrimciler bu ayetin bilimsel olmadığı (haşa) söylüyor, biyoloji konusunda ehil olmadığı için cevap veremedim. Gerekli izahı yapar mısınız?

Cevap: Önce şunun bilinmesi gerekir. Bir Müslüman, Kur’an’ın her ayetinin Allah’ın kelamı olduğunu kabul eder. Ayetler, bir takım hakikatleri değişik tarzlarda nazara verebilir. Yani bazı meseleler açık olarak ifade edilirken, bir kısmına işaretlen, remzen veya benzetme ile dikkat çekilir. Fen sahasındaki çalışmalarla elde ettiğimiz bazı sonuçlar, Kur’an’daki ayetlerle uyumluluk göstermeyebilir. Böyle bir sonuçta yoruma gerek duyulduğu gibi, bazı Kur’an ayetlerinin hakikati daha sonraki çalışmalarda ortaya çıkabilecektir.

Bir diğer husus da, Allah’ı tanımayan ve kabul etmeyen birisinin, ayetin masnasını tasdik etmesini beklemek çok büyük bir iyimserliktir. Onlar, Allah’ın eserleriyle Allah’ı tanımaya değil, O’nu inkâr ve reddetmeye gayret ediyorlar. İnan birisi, bu konularda kendi nefsinin tatmin ediyorsa, mesele tamamdır. Bir başkasını inandırmak gibi, bir göreviniz yoktur. Sadece, doğru bilinen konu takdim edilir, gerisine karışılmaz. İnsanın yaratılışı söz konusu olunca, on defa evrimcilerin bu konudaki görüşleri dikkate alınırken, en azından bir defa da Allah’ın bu konuda ne dediğine bakılmalıdır. Çünkü insanı yaratan Allah’tır. **Yapan bilir, bilen konuşur** umumi bir kaidedir. Allah Kur’an-ı Kerim’de insanın yaratılışını muhtelif ayetlerde nazara vermektedir. Bir ayette meniden yaratılışına dikkat çekilirken, spermin göğüs kafesi ile sırt arasından çıktığı beyan edilir.

İnsan neden yaratıldığına bir baksın! Atılıp dökülen bir sudan

yaratıldı. (O su) sırt ile göğüs kafesi arasından çıkar. İşte Allah (başlangıçta bu şekilde yarattığı) *insanı tekrar yaratmaya da kadirdir*³²².

Âyet-i Kerime insan için; *Atılan bir sudan yaratılmıştır*, diyor. Bu su, sulb (omurga) ile terâib (eğme kemikleri) arasından atılan erkek menisidir. Bunun içerisinde milyonlarca sperm vardır. Bunlardan bir tanesi, kadının yumurtası ile birleşerek insanın teşekkülüne sebep olacaktır.

Âyet-i Kerime’de spermi ihtiva eden sıvının sulb ile terâib, yani omurga ile göğüs kemikleri arasından çıktığı beyan ediliyor. Hâlbuki spermelerin erkek üreme organı olan husyelerde, kadının yumurtasının da üreme organı olan yumurtalıkta teşekkül ettiği biliniyor. Burada zahiren bir zıtlık görünüyor. Bunun iki açıklaması olabilir:

Birincisi; insan anne rahminde cenin safhasında iken yumurtalık ile husyeler, bu ceninin sulbu ile terâibi arasında gelişir. Yani, husye (er bezi) ile yumurtalık sulb olarak ifade edilen omurga ile terâib olarak belirtilen eğme kemikleri arasındaki bölgede hâsıl olur. Cenin yedinci aya girince husyeler yavaş yavaş vücudun dışındaki torbaya, yumurtalık ise, leğen boşluğuna iner.

İkinci izah tarzı ise; husye ile yumurtalıklar gıdalarını, omurga ile eğme kemiği arasındaki yerden alırlar. Yani, Karındaki aorttan gelen ve husye ile yumurtalığa giden atar damarlar, belkemi (omurga) ile eğme kemiği arasından geçerler. Aynı şekilde, yumurtalığı ve husyeleri besleyen sinirler de mide altındaki sinir kümesinden gelir ki, bu tam manasıyla belkemiği ile eğme kemiği arasındaki bölgededir. Lenf damarları da omurga ile eğme kemikleri arasından çıkar³²³.

Görülen odur ki, gerek husyeler ve gerekse yumurta hücresi, gıdasını, kanını ve sinirlerini sulb ve terâib olarak ifade edilen bölgeden, yani omurga ile eğme kemiği arasından almaktadır. Fennin bu tespiti, Kur’an-ı Kerim’in, insanın yaratılışı ile ilgili icazlı ifadesine de uygundur.

³²² Târik Suresi, 5-8. ayetler.

³²³ Ali el-Bar. Terc. A. Öztürk. İnsanın Yaratılışı. Diyanet İş. Başk. Yayını, 1991.

Erkek üreme hücreleri olan spermilerin gelişimini testesteron, kadın üreme hücreleri olan yumurtaların gelişimini ise östrojen hormonları vasıtasıyla sağlar. Hem erkeklik hormonu olan testesteron, hem de dişilik hormonu olan östrojen steroid grubu hormonlardır ve ön maddeleri kolesteroldür. Böbrek üstünde bulunan bezler de kolesterolü enzimlerle dönüştürerek testosteron ve östrojeni üretiminde görev alırlar. Bu eşey hormonlarının yaklaşık %20'si böbrek üstü bezlerinden salgılanır. Yani hem spermilerin üretilmesinde ve hem de yumurtaların üretilmesinde böbreklere önemli görev yüklenmiştir. Ayrıca böbrekler büyüme ve ergenliğe ulaşmada önemli olan büyüme hormonları gibi başka hormonların da salgılandığı organlardır. Böbrekler ise tam da ayetin bildirdiği bölgedir. Bunlar ise bilimin gelişimi ile bilebildiğimiz hususlardır. Belki de ileride bu ayetin daha ne kadar mucizevi yönleri keşfedilecektir.

Bu konuda Kadın doğum uzmanı Opt. Dr. İsmail Selçuk'un 4. Kasım. 2016 tarihindeki açıklaması şöyledir:

Embriyolojik hayatta sekizinci aya kadar testisler belde böbreklerin altında, yumurtalıklar ise karında diyafram altında meme altlarına tekabül eden yerlerde bulunur. Testisler doğuma yakın kasık kanalından torbalar içine iner. Eğer doğumda testislerin inmediği görülürse- ki bu durumda büyük ihtimalle kasık kanalında sıkışmışlardır-. Belli bir müddet torbalara inmeleri beklenir, inmezlerse bir ameliyatla testisler torbalar içine indirilirler.

Soru 37- Mükemmel bir varlık olduğumuz halde, gereksiz bir şekilde tualete gidiyoruz. Bunun sebebi nedir?

Cevap: İnsanın mükemmelliği, Allah'ın bir ihsan olarak verdiği insanlık makamındandır. Bu makamda insanın akıl ve düşünceye sahip bulunması ona bütün varlıklar üzerinde bir mevki kazandırmıştır. Ayrıca, bu akli sebebiyle Allah insanı kendisine muhatap kabul etmiştir. Böylece insan yeryüzünün en şerefli varlığı makamına çıkmıştır.

Ancak bütün bunlar, insanın kendi irade ve gücüyle elde ettiği de-

ğerler değildir. İnsan, aciz ve her şeyiyle Allah’a muhtaçtır. En bariz örneği tuvalete gidişidir. Siz bu gidişi gereksiz görüyorsunuz. O zaman tuvalete gitmeyiniz. İki gün tuvalete gidemeseniz, sizin için bütün mesele, bağırsaklarındaki bu necaseti çıkarmak olacaktır. Bu ihtiyacı gidermek için, öyle bir hale gelirsiniz ki, tuvaleti yapabilme karşılığında bütün servetinizi vermeye razı olursunuz.

İşte insanın acizliği budur. Onun elinden hiçbir şey gelmemektedir. Ne alınan besinlerin sindirilip en uygun yerlerde en münasip şekilde kullanılması, ne atık maddelerin dışarıya atılması ve ne de kalbinin çalışması kendi arzu ve iradesinde değildir.

İnsan kendi bedeninde söz sahibi değilse, dış âlemde nasıl söz sahibi olacaktır? Yani, ne koyunun kuzu yapması, ne elma ağacını çiçek açıp meyve vermesi, ne kışın gidip baharın gelmesi ve ne de gecenin yerini gündüzün alması insanın irade ve kudreti dâhilinde değildir.

İşte tuvalete gitme ihtiyacını bile ortadan kaldıramayan insanın bu acizliği, Allah’ın irade ve kudretinin kâinattaki tasarrufunu anlamasına en büyük bir vesile olmalıdır

İnsanın en güzel şekilde ve insan olarak mükemmel olarak yaratılmış olması başka şey, kendi ihtiyaçlarının Allah tarafından karşılanmış olması başka şeydir. Yani insan, ihtiyaçlarını karşılama noktasında son derece acizdir. Onun için gururlanmayı bir tarafa bırakıp Allah’ın önünde boyun eğip secdeye gitmesi onun için en büyük şereftir.

Vücutundaki bütün icraatı yapan ve hem de onun dış âlemi olan kâinatı emrine veren Allah’ın bu lütuf ve keremi, ihsan ve ikramı karşısında insanın şükür ve hamdini yapmaması, hamdin en küllisi olan ubudiyetin ve kulluğun gereği olan ibadeti unutmaması ve terk etmesi ne kadar büyük bir nankörlüktür.

Soru 38- Zenci ırkında niçin 7 çift, diğer ırklarda 6 çift kaburga vardır?

Cevap: Genelde bütün insanlarda 6 çift, yani 12 adet kaburga vardır. Ancak bazılarında on ikinci kaburga tam gelişme göstermeyebilir. O zaman kaburga sayısı 11 olur. Buna anomali (aykırılık) adı verilir. Bu şekilde anomali, yani normalin dışındaki bir yapı, farklı ırkta değildir.

Mesela, bazılarında kalp vücudun sağ tarafında, diğer iç organlar sol tarafında yer almış olabilir. Bazılarında iki kalp, ya da iki mesane bulunabilir. Yine benzer bir durum omurlarda görülebilir. Normalde 4 olan omur sayısı bazılarında 5 olabilir.

Böyle bir soruyu sormaya okuyucumuzu sevk eden, kâinattaki nizam ve intizamın son derece mükemmel olması, her şeyin bir gaye ve maslahata göre yaratılmış bulunmasından kaynaklanmaktadır. Bütün insanlar aynı ilmin, aynı kudret ve kuvvetin eseri olduğundan, insan olarak bütün aza ve organları aynıdır. Bu yaratılışa zerre kadar tesadüf ve tabiat karışamaz. Karışsa her şeyi karmakarışık eder.

Bir köyde iki muhtar, bir kazada iki kaymakam, bir vilayette iki vali ve bir ülkede iki başbakan olması işleri karıştıracak gibi, şu kâinata da birden fazla İlâh olması, kâinatı altüst eder.

Varlıklar arasında zaman zaman bu tip anomali durumlarıyla Cenab-ı Hak bize, istediğini istediği şekilde ve arzu ettiği tarzda yaratabileceğini göstermektedir. Bazılarında kaburga sayısının 7 çift olmasındaki hikmeti, ilmî çalışmalarla ortaya konur.

Soru 39- Yeryüzünde Hz. Âdem'den önce insan var mıydı?

Cevap: Kur'an-ı Kerim'de geçen bazı ifadelerden yeryüzünde insanlardan evvel mükellef bir kısım varlıkların da yaşadığı anlaşılmaktadır. Ancak bunların nasıl varlıklar olduğu hakkında kesin bir şey söylemek mümkün değildir. Bu hususta Bediüzzaman şunları beyan eder:

“Ben yeryüzünde kendime bir halife yaratacağım”³²⁴ ayetindeki “Halife” tabiri, dünyanın, insanların hayatına elverişli şartlara sahip olmazdan evvel yeryüzünde idrakli (düşünen) bir mahlûkun bulunmuş olduğuna ve o mahlûkun hayatına o zamandaki yerin evvelki vaziyetleri muvafık ve müsait bulunduğuna işarettir. “Halife” tabirinin bu manaya delaleti, hikmet gereğidir. Amma meşhur olan manaya göre, o idrak sahibi mahlûk, cinlerin bir nevi (çeşidi) imiş; yaptıkları fesattan dolayı insanlar ile değiştirilmişlerdir”³²⁵.

Hadisçilerin ve tefsircilerin görüşlerini toplayan Abdullah Aydemir, “Tefsirde İsrailiyat” isimli eserinde bu konuda ortaya atılmış görüşlere delil teşkil eden;

Hani Rabbin meleklere: ‘Muhakkak ben yeryüzünde bir halife yaratacağım’ demişti. Melekler de: ‘Biz seni hamdinle tesbih ve tenzih edip dururken –orada bozgunculuk edecek, kanlar dökecek- kimse mi yaratacaksın?’ demişlerdi. Allah (da): ‘Sizin bilemeyeceğinizi herhalde ben bilirim’ demişti.

Bu ayetin tefsiri münasebetiyle, tefsircilerin pek çok şeye temas ettiklerini, bunlardan birinin de arzın (yeryüzü) Âdem’den önceki sakinlerine ait bilgiler olduğunu belirtir.

İbn-i Abbas bu konuda şunları belirtir:

İnsan çamurdan yaratıldı. Yeryüzünde ilk önce cinler yaşarlardı. Onlar arzda kanlar akıttılar, birbirlerini öldürdüler. Allah onlara İblisin komutasında meleklerden askerler gönderdi. İblis ile onun komutası altında bulunanlar, öteki cinlerle savaşarak, onları denizlerdeki adalara ve dağların etrafına sürdüler. Bu zaferi kazandıktan sonra İblisin kalbinde gurur doğdu ve: *‘Ben, kimsenin yapmadığı bir iş yaptım’* diye övündü. Allah onun kalbinde doğan bu gururu bildi. İblisin yanındaki melekler bunu bilmiyorlardı. Cenab-ı Hak, İblisin yanında bulunanlara:

Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım dedi. Buna karşılık olarak melekler: *‘Sen, bizim kendilerini tenkile memur ettiğimiz cinlerin yaptığı gibi ora-*

³²⁴ Bakara Suresi, 30.ayet.

³²⁵ Nursi, B. S. İşaratü'l-İ'caz. Envar Neşriyat, İstanbul, 1991, s. 201.

da fesat çıkaracak ve kanlar dökecek birilerini mi yaratacaksın?’ dediler³²⁶.

Cinlerin ve bütün mevcudatın üstünde halife olarak gönderilen insan, mahiyet ve yaratılış özelliğinin yanı sıra, zekâ, akıl, hafıza, muhakeme ve ibadet bakımından cinlere nazaran üstündür. Semavi bir dinden ders almayan bazı cinler, şeytandan aldıkları ders ile karakter itibarıyla insanların bu üstünlüğünü kabul etmezler. Bununla ilgili olarak Cenab-ı Hak Kuran’ı Kerim’de;

Gerçekten biz insanı en güzel biçim ve tertipte yarattık³²⁷. Buyurmakla, insanın sadece cinlerden değil, bütün varlıklardan daha üstün olduğunu bildirmektedir.

Soru 40- Allah hiçbir insanı iki kalpli yaratmadığını Kur’an’da beyan ediyor. George Lippert adlı kişinin 2 kalpli olduğu bildirilmektedir. Bu ayeti nasıl anlamak gerekir?

Cevap: Ahzab Suresinin 4. ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

Allah, bir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi, “zihâr” yaptığınız eşlerinizi de analarınız yerinde tutmadı ve evlâtlıklarınızı da öz oğullarınız olarak tanımadı. Bunlar sizin ağızlarınıza geliveren sözlerden ibarettir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola O erıştırir.

Bu konuya Risale-i Nurlarda şöyle yer verilmektedir:

Kalbden maksat, sanevberî (çam kozalağı) gibi bir et parçası değildir. Ancak, bir lâtife-i Rabbaniyedir ki, mazhar-ı hissiyatı vicdan, mâkes-i efkârı dımağdır. Binaenaleyh, o lâtife-i Rabbaniyeyi tazammun eden o et parçasına *kalb* tabirinden şöyle bir letafet çıkıyor ki, o lâtife-i Rabbaniyenin insanın maneviyatına yaptığı hizmet, cism-i sanevberînin cesede yaptığı hizmet gibidir.

Evet, nasıl ki bütün aktar-ı bedene mâû’l-hayatı neşreden o cism-i sanevberî, bir makine-i hayattır ve maddî hayat onun işlemesiyle kaimdir; sekteye uğradığı zaman cesed de sukuta uğrar.

³²⁶ Taberi,Tefsir,I,195-214;Tarih,I/1,107-112.

³²⁷ Tîn Suresi, 4. ayet.

Kezalik, o lâtime-i Rabbaniye a'mâl ve ahvâl ve mâneviyatın hey'et-i mecmuasını hakikî bir nur-u hayat ile canlandırır, ışılandırır; nur-u imanın sönmesiyle, mahiyeti, meyyit-i gayr-ı müteharrik gibi bir heykelden ibaret kalır³²⁸.

Demek ki Kur'an'ın bahsettiği kalbden maksat, çam kozalağı şeklinde bir et parçası değildir. Lâtime-i Rabbaniye şeklinde ifade edilen manevî kalp, insanın bütün manevî hayatını içine almaktadır. Manevî kalp, et parçası şeklindeki maddî kalbe benzetilmektedir. Maddî kalbin vücudun her tarafına kanı pompalayarak insanın hayatının devamına sebep olduğu gibi, o manevî kalp de ibadetlerle, güzel amel ve davranışlarla hasıl olan iman nuru ile ışıkanıp canlanarak, insanın manevî hayatının devamına vasita olmaktadır.

Maddî kalp kanı pompalamadığı zaman insan nasıl ölüyorsa, iman nurunun sönmesiyle de insanın manen sanki ölü bir heykel şekline gireceği beyan edilmektedir.

Günlük hayatta kullandığımız; "Onun kalp gözü açıktır" ifadesiyle manevî kalp kastedilmekte ve o şahsın mana âleminde bazı şeyleri gördüğü nazara verilmektedir.

Aynı şekilde, yaşayış itibariyle ve kendi arzu ve iradesiyle günahları severek işleyen ve manevî hayatında iman nurunu söndüren bir kimşenin kalbinin mühürlendiği Kur'an'da beyan buyrulmaktadır. Buradaki mühür de yine manevî kalbe vurulan bir mühürdür ve bu mühür meleklerin göreceği Cenab-ı Hak tarafından bildirmektedir.

Bir insanda maddî kalp anomali denilen bir takım anormallikler sebebiyle birden fazla olabilir. Genelde sol tarafta iken, sağ tarafta da yer alabilir. Ama manevî kalp tektir. Yani insan aynı anda hem Allah'a ve O'nun bildirdiklerine inanıyor ve hem de inanmıyor olamaz. O bakımdan Kur'anın insanın kalbinin tek olduğunu bildirmesi tam yerinde ve bir hakikatin ifadesidir.

³²⁸ Bedizzaman Said Nursi, İşârât-ül İ'caz. Envar Neşriyat, İstanbul, 1996, s. 77.

Sorularla Evrim ve Yaratılış 2

Prof. Dr. Âdem TATLI

Prof. Dr. Âdem TATLI

Kâinatın ve ilk insanın yaratılışı, hep merak edilegelmiştir. Yaratılış ve evrim konusu yaklaşık 150 yıldır ateizme ve dinsizliğe alet edilmektedir. Bütün varlıkların tesadüf ve tabiatla meydana geldiğini ileri süren bu felsefî düşünce ispatlanmış ilmî bilgi gibi ileriye sürülmektedir. Günümüzde sosyal medyanın yaygın kullanımı, evrim ve yaratılış konusunu herkesin gündemine getirmiştir.

Özellikle konunun dışında olan gençleri dinden ve imandan soğutmak için, beşinci kol kuvvetleri tarafından bu konu devamlı gündemde tutulmakta ve hep bir yaratıcının varlığını sorgulama şeklinde takdim edilmektedir.

Bu kitapta; evrim ve yaratılış konularında sosyal basında sıkça yer alan ve özellikle “sorularlaevrim” sitesine sorulmuş onlarca sorunun aklı ikna edici, kalbi ve nefsi tatmin edici cevaplarını bulacaksınız.

